

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ژیاننامہ کی پیغہ مبر

خستنه پرووی پروداوه کان و
شیکردنه وهی به سه رهاته کات

نوسینی
علی محمد محمد الصلابی

وه رگی پراف
احسان برهات الدین

نارین

دارالعرفه
به یروت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناتین

تریاننامه‌ی پیغه مبر

خستنه پرووی پروداوه کان و
شیکردنه وهی به سه رهاته کات

۱

ناوی کتیب: —————
 نویسنده: —————
 ورگیتران: —————
 نهخشه سازی ناوه وه: —————
 توبی چاپ: —————
 ژماره ی سپاردن: —————

ژياننامه ی پیغه مبرر رحمہ اللہ خستنه پووی پووداره کان و
 شیکردنه وه ی به سه ر هاته کان
 دکتور علی محمد محمد الصلابی
 إحسان برهان الدین
 شفق حمد امین
 یه که م - ۲۰۰۹
 (۱۲۹۴) ی سالی (۲۰۰۹) ی پین دراوه .

کتیب خانہ ی نارین

مہوئیر - جوارپانی شیخ محمودی حیدر

بازاری زانست بو کتیب و چاپه مہنی

E-mail: nareen_1@yahoo.com
 تہلہ فون: 66.2511982 (00964)

ثریائناسہ کی پیغہ مہر

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ

خستندہ پرووی پرووداوه کان و
شیکردنه وهی به سه رهاته کانت

نوسینی

عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ الصَّلَاحِيَّ

وه رگیرافی

إِحْسَانُ بَرَهَاتِ الدِّينِ

به رگ یه که م

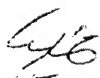
نارین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
والصلاة والسلام على رسول الله

اما بعد، إن ترجمة الكتب العربية الى لغات أخرى ساهم ويساهم في
نشر الفكر و التاريخ الإسلامي و يعزز التواصل بين الشعوب و إن اختلفت
السننها.

و إنه من دواعي سروري أن تكون كتيبي قد طبعت في عدة لغات و منها
الكردية- بإذن مني - حيث تم الإعتناء و التدقيق بالترجمة و الطباعة الراقية
من خلال : مكتبة نارين - في أربيل - العراق، فصدرت الكتب بحلة
تسأهل منا الشكر و التقدير.
وفقكم الله و سدد خطاكم، و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

د.علي محمد الصلابي

الدوحة 1 / 6 / 2009

پيشه کی و مرگير

الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على خاتم الانبياء والمرسلين سيدنا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واحبابه الى يوم الدين.

کار کردن له بواړی ژياننامه پيغمبر ﷺ، له هيچ بواړيکی تر ناچيټ، له پړوی نوسين و خويندنه وه وهرگيران و تيرامان، چونکه باسه کانی دل و دهر وون و هسته کان به جاري، پاده کيشي، چي پرگره له وهی و ايټ، له کاتيکدا نه وکه سهی باسي ده کريټ موحه ممدی کوپی عه بدوللايه، هه زاران درودو سلأوی خوا له سره بيت، که هه رگيز ميژووی مرقايه تی، له سهره تاي بوونه وهر و، تاكو کړتايی ژيانی سرزهمين که سي وه های تيا دووباره نه بووه ته وه و نابيټه وه.

نيمه ی مسولمانان سهر به رزو خوښه ختين، به وهی له نوممته تی نه وين، چه ندیش سهر به رزين تاكو په يوه ست بين به نايينه که يه وه، چه ندیش له و واتايه لابه دين، نه وه نده له ناو تاریکی نه فاميدا قول دهبينه وه و پړ ده چين، نيمه له م سهرده مه دا - له وانه يه - له هه موو سهرده ميک زياتر پټويستيمان هه بيت به خويندنه وه يه کی چر بؤ ژياننامه پيغمبر ﷺ، چونکه پړويه پړوی به ره نگارييه کی سهخت بووینه ته وه له شيوهی تاقير دنده وه دا، نينجا هوکاره کانی له پړی دهر چوون و له خسته بردن زودن و زورتر دهن له گه ل تيپه پړوونی پړوه کاند، نيمه ش مه زنترين سهرمايه مان بريتي نيبه له مال و سامانه کانمان، يان ژن و مناله کانمان، يان هه ر شتيکی تر ناوی دهنيتت له م گهردونه فراوان و جيهانه ئالوزه دا، به لکو نايينمان سهرمايه و پړگای پزگار بوونمانه، نه و نايينه يش پړويه پړوی سهخترين هيرش بووه ته وه له لايه ن عه وله مه وه، که دوژمنيکه نه ک ناوی هه يه و هه زار دهمامک، هه ر بويه نيمه له هه موو سهرده ميکی تر زياتر پټويستمان به وه هه يه ژياننامه و فهرمووده کانی پيغمبر ﷺ بکه ينه مه شخه ليک پړگای خو منی پړ بدوزينه وه، چونکه بريقی شارستانيه ت - که زياتر نيبه له تراويلکه يه ک - چاوو دلّه کانمانی پاکي شاوو، خه لکی خستووه ته خه ونيکی قورسه وه و، سهرقالي کردوون له پاستيه گه وره که ی پاش مردن، نه م خه ونه يش -

مه‌خابن - ئه‌وه‌نده‌ قورسه‌، ئه‌گه‌ر یارمه‌تی خوای گه‌وره‌ نه‌بی‌ت، مه‌گه‌ر مه‌رگ
بیرۆینی‌ته‌وه‌، مه‌رگیش ڕاچه‌ له‌ کینه‌ریکی ترسناک و بێ سووده‌ بۆ که‌سیک چاوه‌ڕوانی
بی‌ت به‌ بێ کرده‌وه‌ی چاکه‌، له‌وه‌ش چاکتر په‌یره‌وکردنه‌ له‌ ڕێبازی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و
هاوه‌لانی.

ئیمه‌ له‌ ئه‌وه‌په‌ری پێویستی داین بۆ شاره‌زا بوون له‌ دیدی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ مڕۆڤ و
جیهان، بۆ ئه‌وه‌ی خۆمان بناسینه‌وه‌، ڕاستی ژیا‌نیش به‌ ته‌واوی شاره‌زایی‌ن،
ئه‌مه‌یش له‌ کتێبه‌کانی ژیا‌ننامە ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و فه‌رمووده‌ ڕاسته‌کان
ده‌سته‌که‌ون.

منیش زۆر خۆم به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم، که‌ ئه‌م نووسینه‌ی مامۆستا (علي محمد
الصلابي)م وه‌رگێ‌ژاوه‌ ته‌ سه‌ر زمانی کوردی، چونکه‌ به‌ شیوازیکی ووردو جوان باسی
له‌ ڕووداوه‌کانی ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه‌، هه‌روه‌ها په‌ندو ئامۆژگاری گرنگی ئێ
هه‌ ئێنجاهه‌، بایه‌خی نووسینه‌که‌شی له‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرت، که‌ ئا‌راسته‌ی کردوه‌
به‌ شیوه‌یه‌کی ڕاسته‌وخۆ به‌ مسو‌لمانانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌و، هاوکات په‌چاوی ئه‌و
نه‌خۆشین و گه‌رفته‌ گه‌وره‌یه‌ی کردوه‌، که‌ وه‌کو کۆسپێکی نا له‌ بار ڕێگای مسو‌لمان
ده‌گرن، هه‌روه‌ها له‌م سه‌رده‌مه‌دا ده‌ریاره‌ی ژیا‌ننامە ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نوسراون
له‌ هه‌موو ڕوانگه‌یه‌که‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی ئه‌م کتێبه‌ بخوینی‌ته‌وه‌، وه‌کو ئه‌وه‌یه‌
چه‌ندین کتێبی ده‌ریاره‌ی ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ر ﷺ خویندبی‌ته‌وه‌.
له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌ خوێنه‌ری ئه‌م کتێبه‌ ئیمه‌ش بێ به‌ش نه‌کات له‌ نزاو
پا‌رانه‌وه‌ی چاکی له‌ لای خوای په‌روه‌ردگار.

وسبحانک اللهم وبحمدک اشهد الا اله الا انت استغفرک واتوب الیک.

وه‌رگێ‌ژ

إحسان برهان الدین

هه‌لار ١٤ / ٤ / ٢٠٠٩

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشه‌کی

إن الحمد لله نحمده، ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل، ومن يضلل فلا هادي له وأشهد أن لا إله الا الله وحده لا شريك له، وأن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران ۱۰۲)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْا وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء ۱۱) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۷۱﴾﴾ (النساء: الآية/ ۱)

يارب لك الحمد حتى ترضى، ولك الحمد بعد الرضا.

لیکولینه وهی پئیازی پیغه مبه رایه تی کاریکی گرنکه بۆ هه موو موسلمانیک،
 چه ندین ئامانجیش به دی ده هیتنی، له وانه:

په پیره وکردنی پئیازی پیغه مبه رﷺ له پئگهی ئاشنابون به که سایه تی و کردارو
 گوفتار وده رخستنه کانی، هه روه ها خو شه ویستی پیغه مبه ری خواﷺ ده به خشی به
 موسلمان و پهره ی پیده داو، ئاشنای ده کات به ژیاننامه ی هاوه له به ریزه کان،
 که جیهادیان کردوه له که ل پیغه مبه ردا ﷺ نه ولیکولینه وه بانگه شه یان ده کات بۆ
 خو شو یستنیان و پیکردن له سه ر پئیازه که یان و شوینکه وتنیان، هه روه ها
 ژیاننامه ی پیغه مبه رایه تی هه موو ورده کاری ژیانی پیغه مبه رﷺ پوونده کاته وه له
 سه ره تای له دایک بوونه وه تا کۆچی دوابی، به تپه پ بوون به سه ر قوناغی مندالی و
 لاوی وبانگه واز وجیهادو ئارامگرتن و سه رکه وتن به سه ر دوژمنانی، به ئاشکراش
 ده رده که ویت، که پیغه مبه رﷺ میردو باوک و سه رکرده و جه نگاوه رو فه رمانه و او

سیاسه‌تمه‌دارو بانگ‌خواز و دادوهر و دنیا به‌که‌م زان بووه^۱، بویه هه‌موو موسلمانیک نیازو پی‌ریستی خوی تیا ده‌بینیت‌وه، بانگ‌واز له ژیاننامی پیغمبردا ﷺ فی‌ری شیوازه‌کانی بانگ‌واز و قوناغه یه‌ک به دوی یه‌که‌کانیدا ده‌بیئت، هه‌روه‌ها ناشنا ده‌بیئت به هۆکاری شیواو بۆ هه‌ر قوناغیک، سودیان لیوه‌رده‌گریت، سه‌باره‌ت به په‌یوه‌ندی کردن به‌خه‌ک و بانگ‌کردنیان بۆ نی‌سلام، هاوکات هه‌ست ده‌کات به‌کوششی مه‌زنی پیغمبر‌ی خوا ﷺ له پیناو به‌رزکردنه‌وی ئایینی خوا، هه‌روه‌ها په‌یبردن به پێگا‌چاره‌ی پاست له‌کاتی پېش‌هاتنی هه‌ر گرفتاری و په‌ژاره‌یه‌ک، په‌روه‌رشیاریش (المربی) له ژیاننامی پیغمبردا ﷺ وانه‌ی پیغمبر‌ایه‌تی وهرده‌گریت له په‌روه‌رده‌کردندا و کاریگه‌ری له‌سه‌ر خه‌لکی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و له‌سه‌ر نه‌و هاوه‌لانه‌ی له‌سه‌رده‌ستی پی‌روزی پیغمبر ﷺ په‌روه‌رده‌بوون و نه‌وه‌یه‌کی بێ وینه‌ی قورئانی لیدروستکردن، به‌په‌روه‌ده‌ی نه‌و پیغمبر‌ه‌مه‌زنه‌ چاکترین نه‌وه‌کانی سه‌ر زه‌ویان لیده‌رچوو هه‌رمانیان ده‌کرد به‌چاکه‌و خراپه‌یان قه‌ده‌غه‌ ده‌کرد و باوه‌ریان به‌خوا قایم بووه، پیغمبر‌ی خوا ﷺ به‌و که‌سانه ده‌وله‌تی دروست کرد و داد په‌روه‌ری بل‌اوکرده‌وه له سه‌رتاسه‌ری زه‌میندا.

به‌هه‌مان شیوه سه‌رکرده‌ی جه‌نگاوه‌ره‌ ژیاننامی پیغمبر ﷺ دا سیسته‌مکی پته‌و پې‌بازێکی وردکاری به‌ر چاوی ده‌که‌ویت، سه‌باره‌ت به‌هونه‌ره‌کانی سه‌رکرده‌یه‌تی سوپاو گه‌ل و نه‌وه، نمونه‌ی پونی به‌رچاو ده‌که‌ویت له پلان دانان و کارامه‌یی له جیبه‌جیکردنیان و په‌رو‌ش‌بوون له‌سه‌ر به‌رجه‌سته‌کردنی دادپه‌روه‌ری و پاگرتنی بنه‌ماکانی پاویژکرن له‌نیوان سه‌رباز و سه‌رکرده‌کان، هاو‌لاتی و هه‌رمانه‌ره‌واکان. سیاسه‌تمه‌داریش فی‌ری نه‌وه ده‌بیئت، پیغمبر‌ی خوا ﷺ چۆن مامه‌له‌ی ده‌کرد له‌گه‌ڵ سه‌ر سه‌خترین ناحه‌زه‌ چه‌په‌له‌کانی وه‌کو عه‌بدولای کوپی ئوبه‌ی کوپی سه‌لول، که سه‌رکرده‌ی مونا‌فقه‌کان بوو، نه‌و به‌په‌روه‌ت نی‌سلامی پېشان ده‌داو له ناخیشه‌وه بێ باوه‌رو کینه له‌دڵ بوو به‌رامه‌به‌ر پیغمبر ﷺ و پیلانی ده‌گی‌راو په‌روپاگه‌نده‌ی بل‌اوده‌کرده‌وه دژ به‌پیغمبر‌ی

خواه ﷺ بۆ ناشیرن کردن و لاوازکردنہوی و بلاوہ پیکردنی خه لک له دهورو بهری،
ئینجا چون پیغمبر ﷺ دانی به خۆیدا گرت و نارامی گرت به رامبه ر ئیبینو ئوبه ی
تا کو راستیتی بۆ هه موان ده رکه وت و لی ی دورکه وتنه وه، ته نانه ت نزیکترین
که سه کانی خۆیشی رقیان لی هه لگرت و له دهوری پیغمبر ﷺ کۆبونه وه.

سه باره ت به زانایانیش که لک له ژیاننامہ ی پیغمبر ﷺ وهرده گرن بۆ
تیگه یشتنی قورئانی پیروژ، چونکه پافه کردنه بۆ قسه کانی خوای گه وره،
زۆریکیشی تیادایه له هۆی دابه زینی ئایه ته کان و لیك دانه وه یان، بۆیه
یارمه تیده ریکی چاکه بۆ تیگه یانیدیان له و ئایه تانه وه لیتنجانی فه رمانه شه رعیه یه کان و
ژیان له گه لّ پروداوہ کانیدا، هه لده ستن به ده رهیتانی ئه و حوکمه شه رعیه یانه و به مانای
سیاسه تی شه رعی و زانیاری راستیشیان ده سته ده که ویت، هه روه ها به هۆی
ژیاننامہ ی پیغمبر ﷺ فیتری زانستی (ناسخ منسوخ) و زانسته کانی تر ده بین، به م
شیوه یه ش ده توانن حالّی بن له ئیسلامی راسته قینه و ئامانجه به رزه کانی، به هه مان
شیوه خواپه رستان و دنیا به که مگرتوان فیتری ماناکانی خواناسی و راستی و
ئامانجه کانی ده بن، بازرگانیش ئامانجه کانی بازرگانی و سیسته م و پێبازه کانی
لیوه رده گرن، گرفتارانیش به رزترین پله ی خۆپاگری و نارام ده بن و توانایان به هیز
ده بیّت له سه ر به رده وامی وابه سته بوونی پێگای بانگه وازی ئیسلامی و متعانه شیان
به خوای خۆیان به هیز ده بیّت، چونکه دُنیا ده بن، که دوا پوژ بۆ که سانی له
خواتر سه

ئوممه تیش به جاری فیتری په وشتی جوان و ئاکاری په سه ندو بیروباوه پی راست و
خواپه رستی دروست و دلپاکی و جیهاد و خۆبه ختکردن له پێناوی خوا ده بن له
ژیاننامہ ی پیغمبر ﷺ، بۆیه عه لی کوپی حه سه ن ﷺ ده یفه رموو: ئیمه ناشنایان
کردین به غه زا کانی پیغمبر ﷺ هه روه کو چون فیتری سوپه تیکیان ده کردین له
قورئان.

واقیدیش ده‌لئیت: گویم له محمدی کوپی عبداللّا بوو ده‌یووت: گویم له زوهری مامم بوو ده‌یفه‌رموو: غه‌زاکانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ زانستی دونیاو پوژی دواپی تی‌دایه.^۱

ئیسماعیلی کوپی موحه‌مه‌دی کوپی سه‌دی کوپی ئه‌بی وه‌قاص ده‌یفه‌رموو: باوکم فی‌ری غه‌زاکانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ده‌کردین و بۆی ده‌ژماردین، ده‌یووت: له پاستیدا ئه‌مه شانازی باو با‌پیرانتانه لئی بیتاگا مه‌بن.^۲

له پاستیدا لی‌کۆلینه‌وه‌ی ژیاننامی پیغه‌مبه‌رایه‌تی سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌رده‌کردنی ئوممه‌ت و دامه‌زاردنی ده‌ولت یارمه‌تی زاناوسه‌رکرده‌و فه‌رمانپه‌واکان ده‌دات بۆ دۆزینه‌وه‌ی پێگای سه‌ربه‌ری ئیسلام و موسلمانان، له‌ پێگه‌ی ناسینی هۆکاره‌کانی هه‌لسانه‌وه‌و دواکه‌وتن، هه‌روه‌ها ئاشنا ده‌بن به‌ شیوازی په‌روه‌رده‌کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ تاکه‌ که‌سه‌کان و دروست کردنی کۆمه‌لی موسلمانان و زیندوکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگا و به‌ریاکردنی ده‌ولت، هه‌روه‌ها موسلمان بزوتنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌بینی له‌ بانگه‌وزداو ئه‌و قوناغه‌ش، که‌ پێیاندا تیپه‌پیوه‌و توای پوبه‌پوو بونه‌وه‌ی شیوازی به‌ره‌نگاری بته‌رستانیان بۆ ئاینی ئیسلام وه‌ پلاندانانی وردی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ گۆچکردن به‌ره‌و حه‌به‌شه‌و هه‌ولدانی بۆ قایلکردنی خه‌لکی تاییف به‌ بانگه‌وازی ئیسلامی و هه‌روه‌ها خسته‌ پووی بۆ هۆزه‌کان له‌ کاتی کۆبونه‌وه‌کانیان له‌ مه‌که‌و پله‌ به‌پله‌ بانگه‌واز کردنی ئه‌نصاره‌کان و دواتر گۆچی پیروزی بۆ شاری مه‌دینه.

ئه‌و که‌سه‌ی، که‌ وردببیته‌وه‌ له‌ پروداوی هیج‌ره‌ت و ورده‌کاری پلاندان و جیبه‌جی‌کردنی سرنج بدات له‌ سه‌ره‌تایه‌وه‌ تا‌کو کۆتایی، بۆی ده‌رده‌که‌وێت، که‌ پلاندانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌زی له‌ وه‌حیییه‌وه‌ وه‌رگرتوو، ئه‌وه‌شی بۆ ده‌رده‌که‌وێت، که‌ پلاندان به‌شیکه‌ له‌ سوننه‌ت، به‌ شیکیشه‌ له‌ داوا کاری خوای گه‌وره‌ له‌ موسلمانان بۆ ئه‌وه‌ی په‌چاوی بکه‌ن.

۱- البداية والنهاية ابن کثیر (۲/۲۵۶، ۲۵۷) ط/ دارالمعرفة، (۲/۲۴۲) ط (۱۹۷۸) مكتبة المعارف لبنان، مكتبة

النصر الرياض.

۲- پروانه: البداية والنهاية (۲/۲۴۲).

موسلمانان له بهرنامه و پېيازي پيغه مېر ﷺ فيري هه موو هونه رة كانى به پيوبردى ململانى و ليها تووى ده بن، كه مامه له كردن له هه موو قوناغه كاندا و هه روه ها له گويزانه وهى له ناستيكي ترو، هه روه ها نه وه فيرده كات، كه پيغه مېر ﷺ چون پوو به پووى هيزى دووژمنه كانى بوويه وه له جوله كه و مونا فيق و بيباوه پو گا وره كان و چونيش سه ركه وته سه ر هه مووياندا به پشتيوانى خواى گه وره و به هوى وابسته بوونى به مهرجه كانى سه ركه وتن و هوكاره كانى، كه خواى گه وره باسيكردون له قورئانى پيروزدا.

سه ر كه وتنى نه ته وهى نيسلام و گيړانه وهى سه روه ريه كانى وشه رعى خواى گه وره، هه موو نه وانه به سراون به شويكه وتنى پېيازي پيغه مېر وه ﷺ خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَاقُ الْمُنِيتُ﴾ (النور: ۵۴) ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} ^{۹۵۱} ^{۹۵۲} ^{۹۵۳} ^{۹۵۴} ^{۹۵۵} ^{۹۵۶} ^{۹۵۷} ^{۹۵۸} ^{۹۵۹} ^{۹۶۰} ^{۹۶۱} ^{۹۶۲} ^{۹۶۳} ^{۹۶۴} ^{۹۶۵} ^{۹۶۶} ^{۹۶۷} ^{۹۶۸} ^{۹۶۹} ^{۹۷۰} ^{۹۷۱} ^{۹۷۲} ^{۹۷۳} ^{۹۷۴} ^{۹۷۵} ^{۹۷۶} ^{۹۷۷} ^{۹۷۸} ^{۹۷۹} ^{۹۸۰} ^{۹۸۱} ^{۹۸۲} ^{۹۸۳} ^{۹۸۴} ^{۹۸۵} ^{۹۸۶} ^{۹۸۷} ^{۹۸۸} ^{۹۸۹} ^{۹۹۰} ^{۹۹۱} ^{۹۹۲} ^{۹۹۳} ^{۹۹۴} ^{۹۹۵} ^{۹۹۶} ^{۹۹۷} ^{۹۹۸} ^{۹۹۹} ^{۱۰۰۰} ^{۱۰۰۱} ^{۱۰۰۲} ^{۱۰۰۳} ^{۱۰۰۴} ^{۱۰۰۵} ^{۱۰۰۶} ^{۱۰۰۷} ^{۱۰۰۸} ^{۱۰۰۹} ^{۱۰۱۰} ^{۱۰۱۱} ^{۱۰۱۲} ^{۱۰۱۳} ^{۱۰۱۴} ^{۱۰۱۵} ^{۱۰۱۶} ^{۱۰۱۷} ^{۱۰۱۸} ^{۱۰۱۹} ^{۱۰۲۰} ^{۱۰۲۱} ^{۱۰۲۲} ^{۱۰۲۳} ^{۱۰۲۴} ^{۱۰۲۵} ^{۱۰۲۶} ^{۱۰۲۷} ^{۱۰۲۸} ^{۱۰۲۹} ^{۱۰۳۰} ^{۱۰۳۱} ^{۱۰۳۲} ^{۱۰۳۳} ^{۱۰۳۴} ^{۱۰۳۵} ^{۱۰۳۶} ^{۱۰۳۷} ^{۱۰۳۸} ^{۱۰}

مادی و معنوییه وه له سر هردو ئاستی تاک و کومه ل، تا ئه و کاته ی ده وله تیان دامه ززاند له مه دینه، ئا لیره ئایینی بۆ نیو گه لانی سر زه ویدا بلأو کرده وه.

دواکه وتنی موسلمانانی ئهم سهرده مه له سهرکردایه تی جیهانی بۆ گه لانی سر زه وی، دهرئه نجامیکی سروشتی یه بۆ که سانیک، که په یامه که ی خویانیان پشت گۆی خستوه و، کار به یاساخواییه کان ناکه ن و واده زانن به میزبون به ئاوات و خۆزگه دیته دی.

ئه وه ی، که له پۆژگاری ئه مپۆدا تووشی موسلمانان بووه له لاوازی بیروباوه پ و بیسه روبه ری فکری و دلله پاوکی دهروونی و په رته وازه یی و ناشیرینی په وشت، هه مووی ده گه پیته وه بۆ ئهم که لینه گه وره ی دروستبووه له نیوان موسلمانان و قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ و سهرده می خه لیفه کانی پاشیدین و ئه و لاپه ره پشنگدارانه ی میژووی ئیسلامی.

بیگومان ئیوه ش وه کو من تیبینی ده که ن، که سانیکی زۆر په یدا بوون به ناوی ئیسلامه وه قسه ده که ن، له کاتی که دا خویان زۆر دوون له قورئان و سوننه ت و ژياننامه ی خه لیفه راشیده کان، هه ندی زاراه ی نو ی و واتای لاوازیان خستوه ته نیو گوفتاری خویان، ئه وه ش له ئاکامی ئه و شکانه دهروونیه یه، که تووشی بوونه به رامبه ر شارستانی پۆژئاوا، به لکو وایان به سه ر هاتوه یاری به ووشه کان ده که ن و ملیان باده دهن، به چه ندین کاتژمیر قسه ده که ن و چه ندان وتار و کتیب ده نووسن دهرباره ی فه لسه فه ی ژیان و بوونه وه رو مرۆ و پێبازه کانی گۆراندن، به لام ئیمه له قسه ی ئه و جوړه که سانه دا، یان له نوسینه کان هه ست ناکه ین به قوولی تیگه یشتن له چۆنیتی به میزبون و سوننه ته کانی خوای گه وره له گۆرینی گه لان و دروستکردنی ده ولت له پێگه ی ئاواسته کانی قورئانی پیرۆزو به رنامه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ بانگه وازی پیغه مبه ران بۆ نه ته وه کانیا ن به دوا داچوونی میژووی پیر له سه ره ریمان، تا کو بتوانن بۆ نمونه فا کته ره کانی هه لسانه وه مان بۆ باس بکه ن له لای نوره دین محمود، یان سه لاله ددینی ئه ییوبی، یان یوسفی کوپی تاشفینی، یان

مه‌حموودی غزنه‌وی، یان موحه‌مه‌دی فاتح، له‌و‌که‌سانه‌ی پښگای پیغمبر ﷺ یان هه‌لبژاردوه له‌په‌روه‌رده‌کردنی نوم‌ته و ده‌ولت، به‌لکو نه‌و‌که‌سانه به‌لکه ده‌هیننه‌وه له‌قسه‌ی هه‌ندیک سیاسه‌تمه‌دارو بیریار و پۆشنیری پۆژئاواو پۆژه‌لات، که دور‌ترین که‌سانیکن له‌سروشته و به‌رنامه‌ی خوای په‌روه‌دگار، نه‌لبه‌ته من یه‌کیک نیم له‌و‌که‌سانه‌ی، که دژ به‌هه‌موو وه‌رگرتنیکن له‌نه‌زموونی که‌لان، چونکه دانایی ویستی نیمانداره‌و نه‌ویش مافداره‌ پیی له‌هه‌ر کوپیه‌ک ده‌ستی که‌وت، به‌لام من دژ به‌و‌که‌سانه‌م، که خویان له‌پپیزی خوای که‌وره گیل ده‌که‌ن و بیره‌وه‌ری میژوی پر له‌په‌ندو وانه‌ پشت‌گوځ ده‌خن، له‌که‌ل نه‌وه‌شدا ده‌یانه‌ویت پی‌شه‌وايه‌تی موسلمانان بکه‌ن له‌سه‌ر هه‌واو ئاره‌زوی خویان و بیرو بۆچونه دووره‌کانیان له‌پۆشنای قورئانی پیرۆزو پیتوینی پیغمبرایه‌تی.

به‌پاستی ئیبنولقه‌ییم جوانی ووتوه، که ده‌فه‌رموویت:

والله ما خوفي من الذنوب فإنها لعلی طریق العفو والغفران.
لكنما أخشى إنسلاخ القلب عن تحکیم هذا الوحي والقرآن
و رضا براء الرجال وخرصها لا كان ذاك بمنة الرحمن.

واته: سویند به‌خوا ترسم نییه له‌گونا‌هان، چونکه دوور نییه به‌ر لی‌خۆ‌شبوونی خوا بکه‌ن، به‌لام له‌وه‌ده‌ترسم دل هه‌لکه‌پیته‌وه‌و قورئان نه‌کاته فه‌رمان‌په‌وای خو، یان به‌پاوبۆچوون و درۆی مرقه‌کان پازی بیت.

ئیمه‌ نۆد پتو‌یستمان هه‌یه به‌ناسینی به‌رنامه‌ی پیغمبرایه‌تی له‌په‌روه‌رده‌کردنی نوم‌ته و به‌رپا‌کردنی ده‌ولت و ناشنا‌بوون به‌سو‌ننه‌ته‌کانی خوای که‌وره له‌که‌ل و نه‌ته‌وه‌و ده‌وله‌تدا، چۆنیتی مامه‌له‌کردنی پیغمبر ﷺ له‌که‌ل نه‌وانه‌دا، کاتیک که‌ده‌ستی کرده‌ ئاشکر‌ا‌کردنی بانگه‌وازی ئیسلام له‌نیو خه‌لکید، به‌لکو له‌پیتوینی پیغمبر ﷺ پښگای پاستی بانگه‌واز بدۆزینه‌وه‌و به‌هیزبوون بۆ ئایینه‌که‌مان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ین له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی پته‌وو پاست، پشت

نه‌ستور بين له هه‌موو شتيکدا به‌قورئان وسوننه‌تی پيغمبر ﷺ، خوی گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب: ۲۱) تيگه‌يشتنی پيغمبر ﷺ له‌په‌روه‌ده‌کردن و دامه‌زارندنی ده‌وله‌ت، گشتگيرو بئ که‌م و کورتي و هاوسه‌نگ و، هه‌روه‌ها ملکه‌چ بوو بؤ ياساکانی خوی گه‌وره له‌کومه‌لگاکان و بوژاندنه‌وی گه‌لان و بنياتناني ده‌وله‌ت، پيغمبر ﷺ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل نه‌و ياسايانه ده‌کرد به‌نه‌و په‌ری دانایی و ژيرييه‌وه، وه‌کو ياسای پله‌پله‌و، پالپيونه‌نان و، تاقیکردنه‌وه، وه‌رگرتنی هؤکاره‌کان و گزپینی ده‌روونه‌کان.

پيغمبر ﷺ خوی هه‌لسا به‌چاندنی رپبازی خویی به‌هه‌موو واتاو به‌هاو بيروباوه‌په‌و بير ليکړدنه‌وی دروست ده‌رباره‌ی په‌روه‌ردگارو مړؤ و بونه‌وهر وژيان و به‌هشت و دؤزه‌خ و قه‌زاو قه‌ده‌ر، نه‌و شيوازه له‌په‌روه‌ده‌کردندا کاریگه‌ریی نؤدی هه‌بوو له‌سه‌ر هاوه‌لان، نه‌وان سووربوون له‌سه‌ر په‌يوه‌ست بوون به‌ناپاسته‌کانی يه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌و که‌سه‌ی، که‌بؤ ماوه‌یه‌ک دوور ده‌که‌وته‌وه و ده‌گه‌پرايه‌وه، يه‌کسه‌ر پرسیاری ده‌کرد له‌هاوپيکانی ئايا چيان ديبي له‌حاله‌ته‌کانی پيغمبر ﷺ و فيرکردنی و نامؤژگارييه‌کانی، هه‌روه‌ها پرسیاری ده‌کرد ده‌رباره‌ی دابه‌زینی قورئان له‌و ماوه‌ی، که‌له‌وي نه‌بووه، نه‌وان په‌په‌روييان ده‌کرد له‌پيغمبر ﷺ له‌هه‌موو گه‌وره‌و بچوکيکدا، نه‌م په‌رؤشيبه و به‌دواداچونه‌يان شتيک نه‌بوو تاييه‌ت به‌خویان به‌ته‌نها، به‌لکو ده‌شيانگه‌يانده مناله‌کانيان و ده‌ورو به‌ريان.

نه‌م کتيبه به‌دواداچوونی پووداوه‌کانی ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ له‌خو گرتووه، زانياری تيديا به‌ده‌رباره‌ی بارودؤخی جيهان پيش په‌وانه‌کردنی پيغمبر ﷺ و، ژياره جيا جياکان و بارو دؤخی سياسي وئابوری و کومه‌لايه‌تی و ئاکاری له‌سه‌رده‌می پيغمبر ﷺ تيدا، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی نه‌و پووداوه‌گرنگانه‌ی پيش له‌دايک بوونی پيغمبر ﷺ پويانداه و به‌هه‌مان شيوه ده‌رباره‌ی دابه‌زینی وه‌حی و قوناغه‌کانی بانگه‌واز و دامه‌زراندنی بيروپاو په‌وشت و خواپه‌رستن له‌سه‌رده‌می مه‌که‌و، نه‌و شيوازه‌ی بته‌پرسته‌کان درايه‌تی بانگه‌وازی ئيسلاميان پيډه‌کرد،

جگه له وانهش زانیاری تیدایه دهریاره ی کۆچکردن بۆ حه به شه و دهرده سهری تاییف و به خشنده یی ئیسراو میعراج و گه پانه وه به نێو هۆزه کانداو که ژاوه کانی چاکه و پێشهنگه کانی پۆشنایی له خه لکی یه سرب و کۆچی پیغمبر ﷺ، هاوکات ئه م کتیبه خوینهر ئاگادار دهکاته وه له پوداوه کان و په ندو وانه ی پر سودیان تیا دهرده مینئ، بۆ ئه وه ی موسلمانان له جیهانی هاوچه رخدا به هره مند بن له سووده کانی.

تویژه ره له م کتیبه یدا باسی ژیا نی پیغمبر ﷺ کردووه، هه ره له سهره تای گه یشتنی به مه دینه تا وه کو له دنیا دهرچوونی، هه روه ها هه لسا وه به پونکردنه وه ی فیهقی پیغمبر ﷺ له گیرسانه وه ی کۆله که کانی گۆمه لگا و په روه رده کردنی هۆکاره کانی بۆ بنیاتنانی ده ولت و به رهنگاری کردنی دوزمه کانی له نا وه وه و له دهر وه ویش، تویژه ره پاده وه ستیت له سه ر فیهقی پیغمبر ﷺ له به پووبردنی کۆمه لگا و پێکه وتن نامه کانی له گه ل ئه هلی کیتابدا، که تۆمارکرا وه له به لگه نامه که دا، هه روه ها باس له بزوتنه وه ی جیهادی و چاره سه رکردنه کانی پیغمبر ﷺ بۆ کێشه ئابووریه کان و به رزبونه وه به موسلمان به ره و واتا کانی ئه م ئایینه، که خوای گه وره ناردوویه تی بۆ قوتار کردنی مرۆفایه تی له تاریکی نه فامیی و بته رستی و لادانیان له شه ریعه تی خوای بالاده ست.

تویژه ره هه ولئ دا وه کێشه ی هه لپاچینی ژیا نانه ی پیغمبر ﷺ، له بیرو هۆشی زۆرێک له پۆله کانی ئه م نه ته وه یه چاره سه ر بکات، له م سالانه ی دووایشدا هه ندێک لیکۆلینه وه ی ناوازه نووسرا سه باره ت به ژیا ننامه ی پیغمبر ﷺ خوای گه وره ویش وه رگرتنی به و نوسینانه به خشی له لای موسلمانان، وه ک: (الرحیق المختوم) ی موباره ک فوری و (فقه السیره) ی غه زالی (فقه السیره) ی (البوطی) و (السیره النبویه) ی ئه بو حه سه نی نه ده وی، ئه م نوسینانه له راستیدا کورت و پوخته کرا و بوون و گشتگیر نه بوو بۆ هه موو پوداوه کانی ئه و سه رده مه، هه ندێ له زانکۆکانیش ئه و کتیبانه یان خسته نێو پرۆگرامی وانه کانیانه وه، زۆرێک له قوتابیه کانی شیان وایانزانی هه رکه سیك ئه و کتیبانه وه ریکریت و له به ری بکات هه موو سیره ی پیغمبر ﷺ رایه تی

زانیه، نه‌مه‌ش به‌ بۆچونی من هه‌له‌یه‌کی ترسناکه ئه‌نجام ده‌دریّت به‌رام‌به‌ر
ژیاننامی پیرۆزی پیغمبر ﷺ، هه‌مان ئه‌م هه‌له‌یه‌ گه‌یشه‌هه‌ندیك له‌ پێش نویژی
مزگه‌وته‌کان و سه‌رکرده‌کانی بزوتنه‌وه ئیسلامی یه‌کان، بئ‌ گومان له‌ لای
شوینکه‌وتوانیش په‌نگدانه‌وی هه‌بوو، بوو به‌ مایه‌ی تیگه‌یشتنیکی ناته‌واو، شیخ
موحه‌مه‌د غه‌زالی‌ش وریاکردنه‌وی پاگه‌یانده‌بوو ده‌رباره‌ی مه‌ترسی یه‌کانی ئه‌م
جۆره بۆچونه له‌ کتیبی (فقه السیره) داو ده‌یووت: له‌وانه‌یه‌ وایزانیته‌ گه‌ر می‌ژووی
پیغمبر ﷺ بخوینته‌وه له‌ له‌ دایک بوونه‌وه تاوه‌کو له‌ دنیا ده‌رچوونی ئه‌وا
هه‌موو شتیکی تیگه‌یشتوی، نه‌مه‌ش هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌.

تۆ ناتوانیت له‌ ژياننامی پیغمبر ﷺ بگه‌یت، تاوه‌کو به‌ ته‌واوی لیکۆلینه‌وه
نه‌که‌ی له‌ قورئان و سونه‌تی پیرۆز، تا زۆریش له‌ و سه‌رچاوانه‌ تیگه‌یت، نه‌وه‌نده
په‌یوه‌ندیت پته‌و ده‌بیّت له‌ گه‌ل پیغمه‌به‌ری ئیسلام،

بۆیه له‌م کتیبه‌دا خوینەر ده‌بینیّت، که‌ نوسه‌ر هه‌لساوه به‌ پۆشنایی خسته
سه‌ر غه‌زای به‌درو ئوحد و نه‌حزاب و (بنی النضیر) و صولحی حوده‌یبیه و غه‌زای
ته‌بوک، ئینجا هه‌لساوه به‌ ده‌رخستنی په‌ند و وانه‌کانیان، هه‌روه‌ک یاسای خوای
گه‌وره له‌سه‌رکه‌وتن و تیکشکاندا، قورئانی پیرۆزیش به‌چ شتیه‌یه‌که هه‌لساوه به
چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشییه ده‌روو نییه‌کان له‌ کاتی پروداوه‌کاندا.

له‌ پاستیدا ژياننامی پیغمبر ﷺ به‌هه‌موو نه‌وه‌یه‌که شتانیک ده‌به‌خه‌شیت،
که‌ سوودی لێوه‌رگرن له‌ کاروانی ژياندا، چونکه‌ گونجاوه بۆ هه‌موو کات و ساتیک،
هه‌میشه‌ چاکه‌رو چاره‌سه‌رکه‌ریشه‌.

من سالانیکم له‌ گه‌ل توێژینه‌وه‌ی قورئان و ژياننامی پیغمه‌به‌ردا ﷺ له‌ ته‌مه‌ن
به‌سه‌ر بردوه، له‌ پاستیدا نه‌وانه‌ چاکترین پۆزانی ژيانم بوون، له‌ کاتی توێژینه‌وه‌دا
نامۆیی و کۆچکردنی خۆم له‌ یاد ده‌کرد، کار لیکردنم بوو له‌ گه‌ل نه‌و گه‌وه‌رو
گه‌نجینه‌ی، که‌ له‌ دووتوی ئه‌و کتیب و سه‌رچاوانه به‌ده‌ستم که‌وت، ئیتیر منیش
کۆششم کرد بۆ کۆکردنه‌وه‌ و پێخستن و ئاماده‌کردنیا بۆ نه‌ته‌وه مه‌زنه‌که‌م، ئینجا
من ده‌رکم به‌وه‌ کرد، که‌ جیاوازییه‌کی به‌رچاوه‌یه له‌ باسی په‌ند و وانه‌

وه‌رگيراوه‌کان له نيوان نوسه‌رانی ئه‌م بابته له کۆن و نویدا، جاری و هه‌یه (الذهبي) باسی شتيك ده‌کات، که ئيبينو هيشام باسی نه‌کردوه، يان (ابن کثير) باسی پوداويکی کردوه، کۆکه‌ره‌وانی سونه‌ته‌کانی پيغمبر ﷺ باسیان نه‌کردوه، ئه‌مه سه‌باره‌ت به‌ ديزينه‌کان، له هاوچه‌رخانیش له‌وانه‌یه زانیاریه‌ک له لای سیبای بخوینيته‌وه له لای غه‌زالی نه‌بیّت، يان (البوطي) شتيکی باس کردبیّت، که (الغضبان) باسی نه‌کردبیّت، به‌م شیوه‌یه‌ش هه‌ندی شتم به‌رچاو که‌وت له کتیبه‌کانی ته‌فسیر و پافه‌کانی فه‌رمووده وه‌کو (الفتح الباري) و (شرح صحيح مسلم) ی نه‌وه‌وی و کتیبی زانایان، که نووسه‌رانی ژيانامه‌ی پيغمبر ﷺ باسیان نه‌کردوه نه له کۆن و نه له‌م سه‌رده‌مه‌دا، خوای گه‌وره به‌ به‌خشنده‌یی خۆی بواری بۆ په‌خساندم ئه‌و په‌ندو و سوودانه کۆبکه‌مه‌وه و پێکیان به‌خه‌م له زنجیره‌یه‌کی دره‌خشاوه‌دا، که سوود لێ‌وه‌رگرتنیان ئاسان بیّت و، یارمه‌تی ده‌ریش بیّت بۆ به‌ده‌ست هیانی به‌رو بومه‌کانی به‌ ئاسانی.

ئه‌م کتیبه‌ بریتی یه له به‌رهمه‌میکی زانستی و چه‌ندان هزری کرده‌یی، له سه‌دان سه‌رچاوه کۆکراوته‌وه، ژۆر که‌سیش ئه‌م هه‌وله‌یان ده‌وله‌مه‌ند کرد به‌ وتوێژو کۆپ، هه‌ندیکیان سوودیان گه‌ياند له‌ پێگه‌ی ئامازه‌کردن به‌هه‌ندی کتیب و سه‌رچاوه‌ی ناوازه و کاریشیان کرد بۆ ده‌ست خستنیان، هه‌ندیکی تریشیان پێنمایان وابوو جه‌خت بکړیته سه‌ر ئه‌و یاساو سونه‌تانه‌ی پيغمبر ﷺ مامه‌له‌ی پێکردوه له بزوتنه‌وه پیرۆزه‌که‌یدا، وه‌کو یاسای هه‌ل له فه‌تح کردنی خه‌یبه‌ر و مه‌که‌دا، چه‌ند که‌سیکی تریش ئامازه‌یان کرد به‌ گرنگی به‌ستنه‌وه‌ی پووداوه میژوویه‌کان به‌ لایه‌نی په‌وه‌شتی یه‌وه، يان ئه‌و پوداوه‌ی، که به‌ فه‌رمووده‌یه‌ک ده‌ربڕینی لێ‌ده‌کړیّت، يان به‌کرداریکی پيغمبرانه، ئینجا ئه‌و به‌سه‌ره‌تانه‌ی قورئان باسیان لێ‌وه ده‌کات، کاتیك به‌ شیوه‌یه‌کی زانستی و پێک و پێک به‌خړیته پوو زانستیکی پر و عاتیفه‌یه‌کی گه‌رم و گوپ ده‌به‌خشیته نه‌وه‌کانی موسلمانان، چونکه بریتی یه له خۆراکی گیان و پۆشه‌نبیری میشک و ژيانی دل و پاک و بێگه‌ردی بۆ هه‌ر که‌سیك، که وه‌ریبکړیّت.

بئ گومان ژيانامی پیغمبر ﷺ، که لیک ده‌وله‌م‌نده له هه‌موو نه‌و لایه‌نانه‌ی بانگه‌وازی ئیسلامی پئویستی پئی هیه، چونکه پیغمبری خوا ﷺ له دنیا دهرنه‌چوه تاكو سامانیکی گه‌وره‌ی به‌جینه‌ه‌یشت بۆ هه‌ر که‌سیک، که به‌و‌یت په‌یره‌ویی بکات له پیغمبر ﷺ له بانگه‌وازو په‌روه‌ده‌کردن و پۆشن‌بیری و فیرکردن و جیهاد و هه‌موو کاروباره‌کانی ژیان، له‌لایه‌کی تریشه‌وه پۆچوون له ژياننامی پیغمبر ﷺ یارمه‌تی خوینەر د‌ه‌دات بۆ ئاشنا بوون به‌ نه‌و په‌و‌شته مه‌زنه‌ی پیغمبر ﷺ ی جیا‌کرده‌وه‌ته‌وه له مرۆفه‌کان به‌گشتی، هه‌روه‌ها ئاشناش ده‌بی‌ت به‌ خه‌سله‌ته‌ جوانه‌کانی، که له سه‌ریان ده‌ژیا له نێو خه‌لکی دا، نه‌وجا له ژيانامه‌که‌یدا پاستگزی حه‌سسانی کوپی سابیتی بۆ د‌ه‌رده‌که‌و‌یت، که ده‌فه‌رمو‌یت:

وأحسن منك قط لم تر عینی وأجمل منك لم تلد النساء
خلقت مبرء من كل عیب كأنک خلقت كما تشاء

ئه‌مه‌و من له کتیبه‌که‌مدا شتیکم کردوه ئه‌وانه‌ی پیش من نه‌یان‌توانیوه بیکه‌ن، چونکه گرنگی پیغمبر ﷺ سنوردار نیه‌و، پرون‌کردنه‌وه‌ی لایه‌نه‌کانی ژياننامه پیرۆزه‌که‌ی پئویستی هیه به‌ که‌سیکی هه‌ستیار‌ترو زانستیکی ورد‌ترو پیروباوه‌پێکی پته‌وتر، هه‌روه‌ها من بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ش ناکه‌م، که ئه‌م کاره‌م بئ که‌م و کوپیه، ئه‌و قسه‌ له پاستیدا ته‌نها لایه‌قی پیغمبرانه، هه‌ر که‌سی‌کیش وابزانیت له زانستدا که‌یشتوته چله‌پۆبه ئه‌وه خۆی نه‌ناسیوه، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ۸۵)

زانست د‌ه‌ریایه‌کی بیقه‌راغه، شاعیریش پاستی کردوه، که ووتویه‌تی:

وقل لمن يدعى في العلم معرفة حفظت شيئاً وغابت عنك أشياء.

واته: به‌و که‌سه بلێ: که واده‌زانی زانایه‌و شارازیه، شتیکت له‌به‌ر کردو چه‌ندین شتت لی‌هه‌تبووه.

سه عالیبی ده لیت: که سیك کتیبیک بنوسی و یهك شهو له لای بمینیتته وه، ئیتز
حه ز ده کات بوی زیاد بکات، یان لی ی کهم بکاته وه، نه مه له یهك شهودا، ئهی
چون نه گهر چهنه سالیك له لای بمینیتته وه؟

عیمادی نه صبه هانی ده لیت: من بۆم ده رکه وتوو هیه که سیك نییه کتیبیک
بنوسی تاكو پوژیک دواي نه وه نه لیت: نه گهر نه وه م بگورابا باشتربوو، نه گهر نه مه م
زیاد کردابا چاکتر بوو، نه مه پیتشخرايه پیکتر ده بوو، نه وه دوا خرايه جوانتر ده بوو،
نه مه ش په نديکی زۆر گه وره یه و به لگه شه له سه ر زالبوونی کهم و کورتی به سه ر
هه موو مروقه کانداه.

له کو تایشدا ده پاریمه وه له خواي په روه ردگار، نه م کاره ته نها له بهر خاتری
خوی کردیبیم و به سوو دیش بیت بۆ موسلمانان، داواکارم پاداشتم بداته وه له سه ر
هه موو پیتیک، که نوسیومو و بیخاته ته رازووی چاکه کانه وه، پاداشتی براکانیشم
بداته وه، که یارمه تیان داوم به هه موو توانایه کیانه وه له پیناو ته واو بوونی نه م
کتیبه، شاعیر ده لیت:

أسیر خلف رکاب القوم ذا عرج مؤملاً جبر ما لاقیت من عوج
فان لحقت بهم من بعد ما سبقوا فکم لرب السما فی الناس من فرج
وان ظللت بقفر الأرض منقطعاً فما علی عرج فی ذاک من حرج

واته: له دواي کاراوانه وه پیده کهم به ئومیدی پاستکردنه وهی لاریانه کانم، نه گهر
فریایان که وتم نه وه ده روویه که و خوا لیم ده کاته وه، نه گهریش پینگام ون کردو
دابرام نه وه له بهر نه وه یه من شه لم و شه لیش ته نگي له سه ر هه لگیراوه.

سبحانک اللهم، وبحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إليك.

تکاکاری په زامه ندی خواو لیخوشبونی

علي محمد محمد الصلابي

۲۰۰۰/ ۱۶

۱۴۲۱/ رجب/ ۱۸

به‌شی یه‌که‌م

گرنترین روداو ده‌میژووییه‌کانی پیش ناردنی پيغمبەر ﷺ و
دابه‌زینی وه‌حیی خوا.

باسی یه‌که‌م: ژیارو ئاینه‌کانی پیش هاتنی پيغمبەر ﷺ:

یه‌که‌م: ئیمپراتۆریه‌تی رۆمانی.

پۆژه‌لات به‌ ئیمپراتۆریه‌تی بیزه‌نته‌ ده‌ناسرا، فه‌رمانه‌وه‌ی هه‌بوو به‌سه‌ر ده‌وله‌ته‌کانی یۆنان و به‌لقان ئاسیاو سووریاو فه‌له‌ستین و حه‌وزی ده‌ریای ناوه‌پاست هه‌مووی و، میصرو هه‌موو ئه‌فریقای باکور، پایته‌ختی ئه‌و ئیمپراتۆریه‌ته‌ قوسه‌نتینییه‌ بوو، ده‌وله‌تێکی سته‌مکار بوو، هه‌لده‌ستا به‌ ئه‌نجامدانی زه‌برو زه‌نگ و سته‌م له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌لانه‌ی، که‌ فه‌رمانه‌وه‌ی ده‌کردن و باجه‌کانی له‌ سه‌ریان زیاد ده‌کرد، بۆیه‌ بشیویی و شۆپش به‌رپاکردن هه‌میشه‌ هه‌ر هه‌بوو، ئه‌وان ژیانیاں به‌گشتی پرپوو له‌ جوړه‌ها یاری و پابواردن و خوشگوزه‌رانی.

سه‌باره‌ت به‌ میصریش، پووبه‌پرووی چه‌وساندنه‌وه‌ی ئایینی و سته‌می سیاسی ده‌بوونه‌وه، بیزه‌نته‌کان مامه‌له‌ی مه‌پێکی شیرداریاں له‌گه‌ڵ ده‌کرد، که‌ به‌ باشی ده‌یاندۆشی و به‌ خراپی خۆراکیان ده‌دایه‌.

سووریاش به‌هه‌مان شیوه‌ چه‌وساندنه‌وه‌و کۆیله‌ی تیاذا ژۆر بوو، له‌ سه‌رکردایه‌تی که‌لدا ته‌نها پشت به‌ هیژو دامرکاندن ده‌به‌سترا، ئه‌وانه‌ش، که‌ حوکمیاں ده‌کرد خه‌لکی بیگانه‌ بوون و به‌زه‌بیان به‌ خه‌لکدا نه‌ده‌هاته‌وه، ته‌نانه‌ت ژۆر جار سوورییه‌کان مناله‌کانی خۆیاں ده‌فرۆشت له‌ پێناو گێرانه‌وه‌ی قه‌رزه‌کانیاں.^۱

کۆمه‌لگای پۆمانی پر بوو له جیاوازی و بشیوی، له کتییی (الحضارة ماضیها و حاضرها) به‌م شیوه‌یه باسکراوه:

(جیاوازییه‌کی یه‌کجار زۆر هه‌بوو له ژبانی کۆمه‌لایه‌تی بیزه‌نته‌کان، په‌وت و بیروباوه‌ری ئاینی چه‌سپابوو له بیرو هۆشیاندا، قه‌شه‌ییش به‌شیوه‌یه‌کی فراوان به‌ر بلابویه‌وه، تا گه‌یشته‌بووه ئه‌وه‌ی، که هه‌رکه‌سیک هه‌لده‌ستاو خۆی هه‌لده‌قورتان له باسه‌کانی ئاین و مشتومپی بیزه‌نتی و خۆی پێ سه‌رقال ده‌کرد، هه‌روه‌ها ژبانی پۆژانه به‌ مۆرکی پێره‌وی(باطنی)، مۆر کرابوو به‌لام له لایه‌کی تریشه‌وه ده‌بینین ئه‌وان به‌ په‌رۆش بوون بۆ ئه‌نجامدانی جۆره‌کانی پابواردن و که‌یف و خۆشی، هه‌ندێ گۆره‌پان هه‌بوو جیگای هه‌شتا هه‌زار که‌سی تیا ده‌بوویه‌وه بۆ سه‌یرکردنی زۆرانباژی ی پیاوان و جاروبار له نیوان پیاوان و دپنده‌کان، چه‌ماوه‌ریانیش له سه‌ر دوو په‌نگ دابه‌ش ده‌کرد: په‌نگی شین و په‌نگی سه‌وز، ئه‌وان جوانییان خۆشده‌ویست و عیشقیانیش هه‌بوو بۆ توندو تیژی دپنده‌یی، یارییه‌کانیشیان زۆر جار توندو خۆیناوی بوو، سزاکانیشیان به‌ هه‌مان شیوه موچرکه‌ی به‌ له‌شدا ده‌هینا، ژبانی سه‌رکه‌وره‌و سه‌رکرده‌کانیان بریتی بوو له خراپه‌کاری و خۆش گۆزه‌رانی و پیلانگێژان و خۆشده‌ویی ناگونجاوو خه‌سله‌تی ناشیرین و نابه‌جی.^۱

دووهم: ئیمپراتۆریه‌تی فارسی

ئیمپراتۆریه‌تی فارسی به‌ ئیمپراتۆریه‌تی کیسپایی ده‌ناسرا، زۆریش زه‌به‌لاحتر بوو له ئیمپراتۆریه‌تی پۆمانی پۆژه‌ه‌لات، ئاینی شیواو لاری زۆر تیا‌دا بوو، وه‌کو زه‌را‌ده‌شتی و مانی، که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی سییه‌می زاینی دامه‌زرا له سه‌رده‌ستی مانی، دواتر موزده‌گی سه‌ری هه‌لدا له سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی پینجه‌می زاینی، که بانگه‌شه‌ی ده‌کرد بۆ به‌په‌لایی له هه‌موو شتیکدا، ئه‌ویش بوو به‌ مایه‌یی بلابوونه‌وه‌ی شوپشی جوتیاره‌کان زۆر بوونی دزو چه‌ته‌ی ته‌لاره‌کان، ئیتیر هه‌لده‌ستان به‌ دیل گرتنی ئافره‌تان و ده‌ستگرتنه‌ سه‌ر خانوبه‌ره‌و مولکه‌کاندا،

ته نانهت زهوی وزارو و کیلگه و مالّه کان، وه کو چۆن پیشتر که سی تیادا نیشته جی نه بووی.

پادشاکانیان له پښگه میراته وه حوکمیان ده کرد و خویان له سه روی ناده میزاده وه ده ژمارد، چونکه خویان به نه وهی خوداگان ده زانی، داهاتی ولات هه مووی بریتی بو له مولکی نه وان، ده ستکارییان ده کرد به لوت به رزییه کی بی نه ندازه وه، هه روه کو ناژه لیش ده ژیان، ته نانهت ژۆرێک له جوتیاره کان ده ستیان له کاره کانیان هه لگرت و پویان کرده کلێساو په رستگاگان له ترسی نه و باجانهی ده سه پینرا به سه ریاندا، هه روه ها له ترسی خزمه تی سه ریازی، چونکه نه وان سوته مه نییه که ی بی به ها بوون بو نه و شه په و پیرانکه رانه ی له و سه رده مانده ها هه لده گیرساو سالانیکی خایاند له نیوان فارس و پژه کاندا، هه چ په یوه هندییه کی نه و که لانه ی تیادا نه بوو، نه وه نه بیّت، که جی به جیکردنی ئاره زووی پادشاکانی تیادا بوو.

سێ یه م: هیندستان

میژوونوسان له سه ر نه وه یه کده نگن، که ناله بارترین کاته کانی له پووی ئاینی و په وشتی و کۆمه لایه تی و سیاسی، نه و سه رده مه بوو که له سه ره تای سه ده ی شه شه می زاینیه وه ده ست پیده کات، بیئاپرویی له هه موو شوینێکدا بلاو بوویه وه، ته نانهت له په رستگاکانیشدا، چونکه ئاین جۆریکی له بته رستن پێیان به خشیبوو، ئافره تیش هه چ به هاو پێزیکی نه بوو، سوتاندنی نه و ئافره ته ی پیاوه که ی ده مرد باو بوو، هیندستان له هه موو ولاته کانی جیهان جیا ده بوویه وه به جیاوازییه کی یه کجار ژۆر له نیوان چینه کانی خه لکدا، نه وه ش سه رچاوه ی ده گرت له یاسایه کی سیاسی ئاین، یاسا دانه ره هیندییه کان دایاننا بوو، که سیفه تیکی ئایینیان هه بوو، ئیتر نه وه بووه یاسایه کی گشتی له کۆمه لگا و ده ستورێک بو ژانیان، نه و ولاته له حالتیکی بشیوی و شه ردا بوو، چونکه میرنشینه کانیش له نیوان خویاندا له جه نگیکی ناله باردا بوون نه و ولاته دووره په ریز بوو له پووداوه کانی جیهان، هه روه ها شتیوازی

به توندگرتن و زیاده‌په‌وی له داب و نه‌ریت و چینایه‌تی و ده‌مارگیری بۆ په‌گه‌زو نه‌ژاد به‌ ئاشکرا زالبوو بوو به‌سهریاندا.

میژوونوسێکی هیندۆکی — که ئیستا مامۆستایه له یه‌کێک له زانکۆکانی هیند — باسی ئه‌و سهرده‌مه‌ی پێش‌گه‌یشتنی ئیسلام ده‌کات بۆ ئه‌و ولاته‌و ده‌لێت: خه‌لکی هیندستان له‌ جیهان دابرابوون، نوشتابوونه‌ سه‌رخۆیان و هیچ شاره‌زاییه‌کیان نه‌بوو ده‌رباره‌ی بارودۆخی جیهان، ئه‌م بێئاگابوونه‌یان هه‌لۆیستیانی لاواز کردبوو، بۆیه‌ بێ جۆله‌یی سه‌ری هه‌لدا له‌ ناویاندا نیشانه‌کانی پووخان و ئالۆزبوونیان تیا‌دا ده‌رکه‌وت، وێژه‌ له‌وسه‌رده‌مه‌دا بێ گیان بوو، به‌ هه‌مان شیوه‌ هونه‌ری بیناسازی و هونه‌رجوانه‌کانی تر.^۱

کۆمه‌لگای هیندی کۆمه‌لگایه‌کی وه‌ستاو نه‌بژیو بوو، جیاوازییه‌کی ناشیرین هه‌بوو له‌ نێوان چینه‌کاندا، به‌لکو له‌ نێوان خیزانه‌کانیشدا جیاوازییه‌کی ناشیرین هه‌بوو، پێگه‌ نه‌ده‌درا بپه‌وه‌ژن شوێنات، سه‌باره‌ت به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ش له‌ دژی خۆیاندا زۆر توندبوون، به‌لام ده‌رکه‌واوه‌کان ناچاربوون له‌ده‌ره‌وه‌ی شاره‌کانیان بژین.^۲

دانیشتوانی هیندستان دابه‌شده‌کرانه‌ چوار به‌شه‌وه‌:

۱- چینی قه‌شه‌و پیاوانی ئایینی (به‌راهمه‌)

۲- پیاوانی جه‌نگ و سه‌ربازان (شه‌ترا)

۳- جوتیاران و بازرگانان (ویش)

۴- خزمه‌تکاران، که (شوده‌ر)یان پێده‌وترا، ئه‌وانه‌ نزم‌ترین چین بوون، چونکه‌ دروستکه‌ری گه‌ردوون — له‌ باوه‌پێ نه‌فامانه‌یاندا — له‌ قاچی خێی دروستیانی کردووه‌، ئه‌وانه‌ش هیچ مافیکیان نییه‌، جگه‌ له‌ خزمه‌تکاری سێ چینه‌که‌ی تر نه‌بێت.

۱- به‌هوانه‌: (السيرة النبوية)ی نه‌ده‌وی ل ۲۸.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۳۹.

نهم یاسایه پله و پاییه کی باشی به خشی به به پراهیمه کان، که که سی تر به شدار نه بوو له گه لیاندا، به ره می پیاویکی لیخوشبو بوو نه گهر سی جیهانه که شی به گوناوه کانی له ناو ببردایه، هیچ باجیکشی له سهر نه ده سه پیئرا، سزای کوشتنی شی به سهر دا نه ده درا له هیچ حاله تیکدا، به لام چینی شودر بویان نه بوو بینه خاوه نی هیچ مالیک، یان پاشه که وت بکن، یان له گه ل به هه رمیه که دانیشن، یان دهستی پیوه بدن، یا فیری کتیه به پیروژه کان بن.^۱

چواره م: بارودوخى ئایینی جیهان پیش ناردنی پیغه مبر ﷺ:

مروفايه تی له پیش هاتنی ئایینی پیروزی ئیسلامدا، له یه کیک له نزمترین قوناغه کانی میژودا ده ژیان، سه باره ت به کارو باری ئایینی و ئابوری و سیاسی و کومه لایه تی ده یاننا لاند به ده ست ئازاوه یه کی گشتی یه وه له هه موو لایه نه کانی ژیاندا، پربازی نه فامیش زالبوو به سهر هه موو بیروباوه په کاند، به لکو نه فامی و ئاره زوو به ده په وه شتی و سته م و زور، دیارترین پوخساری نه و پیره وه نه فامانه بوو، که زالبوو به سهر دنیا.^۲

ئایینه ئاسمانی یه کانی ش کاریگه ری نه و تو یان نه بوو له سهر ژیان به هوی نه و گۆرین و لارییه ی تووشیان بوو، به و شیوه یه ش به های خوی له ده ستدا بوو، وه کو ئاینیکی ئاسمانی، خه لکیش سه رقالبوون به مملانیی بیروباوه پی تیوری، که به هوی کاریگه ری بیروکه ی مروفه کان و تیروانییه کانیان بو نه و ئایینه نه دروست بوو، تا له سهر نه نجامدا بوو به مایه ی دروستبوونی چه ندین شه پی سه خت له نیوانیاندا، که سانیکی ش له وانه مابوون له سهر ئایینه که یان بی لادان و گۆرانکاری کردن زور که م بوون و خۆیشیان دورگرتبوو له خه لکی، چوو بوونه نیو خه لوه تگاوه به ئومیدی قوتار بوونیان له نه و بارودوخه، چونکه نه وانه بی ئومید بوو بوون له چاکسازی.

۱- بهوانه: (القانون المدني الاجتماعي) که پێی ده وتریت منوشاسنزه به شه کانی ۱- ۲- ۸- ۹- ۱۰ له کتیبی (السيرة النبوية) ی نه دوی ل ۲۸.

۲- بهوانه: (الغریاء الأولون) سلمان العودة ل ۵۷.

خراپی گه‌یشتبوو هه‌موو چین و توپژو په‌گه‌زه‌کان، هه‌موو بواریکیشی گرتبویه‌وه بئ جیاوازی، له‌ بواری ئاینیدا خه‌لکیان هه‌لگه‌پابوونه‌وه له‌ ئاین، یان لئی ده‌رچوو بوون، یان هه‌ر له‌ بنچینه‌وه نه‌چوبونه هیچ ئاینیکه‌وه، یان که‌وتبوونه نیو شیواندنی ئاینه ئاسمانیه‌کان و گۆپینیان.

سه‌باره‌ت به‌لایه‌نی شه‌ریعتیش خه‌لکی شه‌ریعتی خویان فری‌دابویه پشتی خویان، له‌ لای خو‌شیانه‌وه هه‌ندیک یاسایان دروستکردبوو، دوور له‌ ره‌زامه‌ندی خواو نه‌گونجان له‌گه‌ل بیرو هۆش و فیتره‌دا.

ئه‌م خراپه‌کارییه پابه‌رایه‌تی ده‌کرا له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانه‌وه، له‌ لایه‌ن سه‌رکرده‌و قه‌شه‌و بازرگان و پادشاکانه‌وه، جیهان هه‌مووی له‌ تاریکیه‌کی ره‌ش و شه‌ویکی تاریکدا ده‌ژیا، هه‌روه‌ها له‌ لادانیکی ئاشکرا له‌ په‌یڤۆه پروگرامی خوی گه‌وره.

یه‌هودیه‌ت: بوو بوویه کۆمه‌لێک پێ و په‌سم و داب و نه‌ریتی بئ گیان، کاریگه‌ری بیروباوه‌پی نه‌ته‌وه‌کانی تریشی له‌ سه‌ربوو، که‌ به‌رکه‌وتن هه‌بوو له‌ نیوانیاندا، یان ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتیاندا بوون، بۆیه هه‌لسا به‌وه‌رگرتنی زۆرێک له‌ ئه‌و پێ و په‌سمه‌ بته‌رسته‌یه نه‌فامانه، میژوونوسانی جوله‌که‌ش دانیان به‌و پاستیه‌ داناوه.^۱

له‌ (دائرة‌المعارف اليهودية) دا هاتوه‌:

خه‌شم و توپه‌یی پتغمبرانه‌ له‌ بته‌رستی به‌لگه‌یه له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌ په‌رستنی بت و ئه‌و خودایانه ته‌شه‌نه‌ی کردبوو بۆ ده‌روونی ئیسپرائیلییه‌کان، به‌هه‌رچه‌ش نه‌کرا له‌ ده‌رونیاندا تا کو پۆزگاری گه‌پانه‌وه‌یان له‌ دورخستنه‌وه‌که‌یان له‌ بابل، ئه‌وان باوه‌ریان هه‌بوو به‌ هه‌ندێ بیروباوه‌پی ئه‌فسانه‌یی و هاوتا بۆ خوا به‌پیاردان، ته‌لمودیش شایه‌تی ئه‌وه ده‌دات، که‌ ئاره‌زووی جوله‌که‌کان به‌ زۆری له‌گه‌ل بته‌رستیدا بوو.^۲

۱- بېوانه: (السيرة النبوية) ی نه‌ده‌وی (ل ۲۰)

۲- هه‌مان سه‌رچاوه: (ل ۲۰).

کومه لگای جوله که پیش ناردنی پښتانه مېرمن عليه السلام گه یشتېووه ناستیکي به کجار نزم له بواړی بیرو هوشی ناینی، نه گهر پروانیت ته لمودی بابل، که جوله که کان زیاده پړوی تیدا ده که نه له پیروز سیرکردنیدا، که ده ستاو دهستی پیده کړا له نیو جوله که کانداه له سده دی شه شمی مه سیحی، هندی نمونه ی سیرو سه مه رهی تیادا ده بینیت له سوکی نه قل و قسه ی پوچل و بی شهرمی به رانبر خوی که وړه و گالته و که پ به پاستیه کان ویاری کردن به ناین وهوش.^۱

سه باره ت به مه سیحیه تیش: توووشی تاقیکردنه وه بوو له پښتانه ی تیکدانی توند پړوه کان و گزپاندنی نه فامه کانه وه، ه وړه پړه شکانی نه فامی پوښنایی به کتاپه رستی و دلسوزی بو خوی که وړه ی شار دبوویه وه^۲ شهریش ه لکیرسا له نیوان گاوه کانی شام و عراق و گاوه رکانی میصردا، سه باره ت به پاستی مه سیح و سروشته که ی، مال و قوتاخانه و کلیساکان بوونه سرباز که لیک بو ململانی.

بتپه رستیش له چندین پوالت خوی پیشان ددها، له کتیبی (تاریخ المسيحية في ضوء العلم المعاصر) هاتوه:

پاسته بتپه رستی نه ما، به لام له هه مان کاتدا به ته وای له ناو نه چو، به لکو پوچوونی کرد له ناو دهر ونه کانداه موو شتیکیش هر به رده وام بوو، به لام به ناوی مه سیحیه ته وه له ژیر پړه دی نه وه بو نمونه نه وانه ی، که وازیان له خداکان و پاله وانه کانیاں هینا، هه لسان به ناوانی شه هیدیک له شه هیده کانیاں و هه مان سیفه تی خداکانیاں پيدا، نینجا په یکه ریان بو دروست کرد، به م شیوازه ش شیرک و بتپه رستی گويزرایه وه بو نه و شه هیده ناوخویانه، نه م سده یه تینه په پی تاکو په رستنی شه هیدان و پیاوچاکان بلاوه ی نه کرد، نینجا بیروباوه پیک دروست بوو، نه وده شه نه ویه، که نه ولیاکان خه سلته تی خداکانیاں هیه، نیتر بوونه هوکار له نیوان خواو مرقه کانداه، له هه مان کاتدا خه سلته ته کانی خویان تیادایه به پی ی بیروباوه پی نه ریه کان، بوونه سمبولی پیروزی سده کانی ناوه پاست، له پړوی پاک و بیگه رديه وه، ناوی جه رنه بتپه رستیه کانیش گوردران به چند ناویکی نوئ،

۱- پروانه: (السيرة النبوية) ی نه ده دی (ل ۲۱).

۲- هه مان سهرچاوه: (ل ۲۱).

ته‌نانه‌ت له سالې (۴۰۰) ی زایینی جه‌ژنی خوری کون کرا به جه‌ژنی له دایک بوونی مه‌سیح.^۱

له کتیبې (دائرة المعارف الکاثولویکیه الجدیة) دا هاتووه:

په‌لهاویشتنی نه‌و بیروباوه‌په‌ی، که ده‌لټت: خوی تاک و ته‌نېا پټکها‌تووه له‌سی کس له هزری مه‌سیحیدا، هر له کوتایي سه‌ده‌ی چواره‌می کوتاییه‌وه و به‌رده‌وامیش بوو وه‌کو بیروباوه‌پټکی باوه‌پټکراو له ه‌موو جیهانی مه‌سیحی، په‌رده‌ش له سر نه‌م بیروباوه‌په‌و نه‌پنی په‌رستنی سی خوا لا نه‌برا تا‌کو ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی نوزده‌مه‌ی زایینی.^۲

جه‌نگ هه‌لگیرسا له نیوان خودی نه‌صرانییه‌کانداو په‌کتریشیان به‌بباوه‌پ ده‌زانی و سه‌رقالی په‌کتر بوون له نیوخویانداو دزایه‌تی خراپه‌و چاکسازیان له بیرکرد.^۳

مه‌جوسه‌کانیش هر له دیرزه‌مانه‌وه به‌په‌رستنی په‌گه‌سروشستی په‌کان ده‌ناسران، که له ه‌موویان مه‌زنتر ناگربوو، په‌رستگا‌کانی ناگر له ه‌موو لایه‌کی ولاتدا بالووه‌ی کردبوو، خه‌لکه‌کesh خه‌ریکی په‌رستنی ناگربوون و هه‌میشه په‌رستگا‌و پټ و شوینی تاییه‌تیا‌ن بؤ دروست ده‌کرد له نیو نه‌و په‌رستگا‌یا‌نه‌شدا داب و نه‌ریتی وردیان هه‌بوو، به‌لام له ده‌ره‌وه‌ نازاد بوون چی بکه‌ن، هېچ جیاوازیه‌کیش نه‌بوو له‌نیوان نه‌وان و هرکه‌سیکی بئ ناین.

میژوونوس‌یکی ده‌نیمارکی باسی چینی سه‌رؤکه‌ نایینه‌کان و نه‌رکه‌کانیا‌ن ده‌کات له لای ناگر په‌رسته‌کان له کتیبې (ایران فی عهد الساسانیین) و ده‌لټت:

نه‌رکی نه‌و فه‌رمانبه‌رانه نه‌وه‌بوو چوار جار له پوژټکدا خور په‌رستن، جگه له‌وه‌ش پټویست بوو مانگ و ناگرو‌ ناویش په‌رستن، هه‌ندی پاپانه‌وه‌ی تاییه‌تیشیان لی داوا ده‌کرا له‌کاتی خه‌وتن و هه‌لساندا، یا‌ن له‌کاتی خو‌شوردن و

۱- هه‌مان سه‌رچاوه: (۲۲)

۲- دائرة المعارف الکاثولویکیه الجدیة، مقال التثلیث (۱۴/ ۲۹۵)

۳- بروانه: فتح العرب لمصر وه‌رگټپوانی محمد أبو حدید (ل ۳۷، ۳۸، ۴۸).

پشتوین له پشت کردن و نان خوارن و پژمین و تەراشکردن و نینۆکردن و چوونه سەر ئاوو چرا هەلکردن ، فەرمانیشیان پیکرابوو، که پێگه نه دەن ئاگر خامۆش ببیت و، ئاگرو ئاویش له یەک نه دەن و، نه هیلن ئاسن ژەنگ بگریت، چونکه هەموو کانزاکان پیرۆزن به لایانهوه.^۱

خەلکی ئێران له نوێژه کانیاندا پوویان دەکرده ئاگر، جارێکیش (یه زده جەرد) که دواترین پادشای ساسانییه کان بوو سویندی به خۆر خواردو ووتی: سویند به خۆر، که ئەو خوای گەورەیه، ئاگر پەرسته کان باوه پریان به سه نه ویهت بوو له هەموو سەرده میکدا، ئەو هەش بووه دروشمێک بۆیان و باوه پریان به دوو خوا بوو، یه کیکیان پۆشناییه، یان خوای چاکه، ئەوی تریشیان تاریکیه، یان خوای خراپه.^۲

سه بارهت به بوزیه تیش: له هندستان و ئاسیایی بچوک بته پەرستیه کی په تی بوو، بۆ کوئ بچونایه بته کانیان له گەڵ خۆ دەبردو، په یکه ریان دروست ده کرد بۆ (بوذا) له هەموو شوینیکدا.^۳

سه بارهت به به ره میهت: ئایینی په سه نی هندیه کان، تایبه ته ندی له زۆری په رستراو و خودا کانیان بووه له سه ده ی شه شه می زاینیشدا گه یشته چله پۆپه، بئ گومان ئایینی هیندۆکی و بوزی وه کو یه ک بته رستن، جیهانی ئاوه دان له ده ریایی ئەتله سی یه وه بۆ زه ریایی ئارام نگرۆ بوون له بته پەرستیدا، وه کو چۆن گاورو جووله که و بوزی و به ره می له کتێرکیدا بوون بۆ مه زن پراگرتنی بته رستی و به پیرۆز زانینی، هەمووشیان وه کو ئەسپی پێشبرکێ له یه ک گۆپه پاندا غاریان ده دا.

پیغمبەری خواش ﷺ ئاماژه ی کردووه به گشتی بۆ ئەم گەندەلیه له هەموو په گەز و هەموو بواره کان به بئ جیاوازی، جارێکیان له وتاریکدا فەرمووی: ((ألا إن ربی أمرنی أن أعلمکم ما جهلتم مما علمني یومی هذا، کل ما نحلته عبداً حلال، وإنی خلقت عبادی حنفاء کلهم، وإنهم أتتهم الشیاطین فاجتالهم عن دینهم، وحرمت علیهم

۱- ایران فی عهد الساسانیین (ل ۱۵۵) له کتیبی (السیره النبویه) نه ده وی (ل ۲۷).

۲- هەمان سەرچاوه (ل ۲۷)

۳- بروهانه: (السیره النبویه) نه ده وی (ل ۲۷).

ما حلت لهم، و أمرتهم أن يشركوا بي ما لم أنزل به سلطاناً، وأن الله نظر إلى أهل الأرض فمقتهم: عربهم، و عجمهم، إلا بقايا من أهل الكتاب)).^۱

واته: خوای گه‌وره فه‌رمانی پیکردووم ئه‌وه‌ی، که نایزانن فیترانی بکه‌م له‌و شتانه‌ی له‌م پۆژده‌دا فیترکراوم، هه‌رچ شتی‌کم داوه‌ته به‌نده‌یه‌کم هه‌لآله، ئینجا من به‌نده‌کانم به‌ پاکی دروست کردوون، به‌لام شه‌یتان هات و له‌ ئایینه‌که‌یانی دوورخستنه‌وه، ئه‌وه‌ی من بۆم هه‌لآلکردبوون قه‌ده‌غه‌یانکرد له‌سه‌ریان وئه‌وه‌ش که‌من هه‌رامم کردبوو له‌سه‌ریان هه‌لآلیانکرد بۆیان، فه‌رمانیشی پیکردن، که‌هاوتا بۆ من به‌پیار بده‌ن به‌بۆ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کم له‌سه‌ری دابه‌زاندییّت، خوای گه‌وره‌ش ته‌ماشایه‌کی سه‌رتاپای خه‌لکی سه‌رزه‌وی کردو پقی له‌ هه‌موویان هه‌لگرت به‌عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مه‌وه، ته‌نها هه‌ندی پاشماوه‌ی ئه‌هلی کتاب نه‌بیّت.

ئهم فه‌رموده‌یه ئاماژه ده‌کات بۆ لادانی مرقّایه‌تی له‌ چه‌ند بواریکی جیاجیا، وه‌کو هاوتا بۆ خوا به‌پیاردان و فری‌دانی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی و گه‌نده‌ل بوونی چاکسازه‌کان له‌وانه‌ی سه‌ر به‌ ئاینیکی ئاسمانی بوون و شلییان ده‌نواند به‌رامبه‌ر گومرایی خه‌لکه‌که‌.^۲

۱- مسلم، کتاب الجنة، باب الصفات التي يعرف بها في الدنيا أهل الجنة وأهل النار (۴/۲۱۹۷)، رقم (۲۸۶۵)

۲- به‌وانه: الغریاء الأولون (ل ۵۹).

باسی دووهم: بنچینه و شارستانی عه‌ره‌ب.

یه کهم: بنچینه ی عه‌ره‌ب: میژوونوسان بنچینه ی عه‌ره‌بیان کردوته سی به شه‌وه به پیی نه‌وه چانه ی، که لیوه ی هاتوون.^۱

۱- عه‌ره‌بی له نیوچوو (العرب البانده):

بریتی یه له هۆزه‌کانی عادو، سه‌موودو، ته‌سه‌م و، جه‌دیس و، ئومه‌یم و، جرهم و، حه‌ززه‌مه‌وت و نه‌وانه‌ی، که پیانده‌گه‌یشتن، نه‌م هۆزانه هیچ شوینه‌واریکیان نه‌ماوه له پتیش ئیسلام له ناوچوون، هه‌ندیک پادشایانش هه‌بوو، که مولکه‌کانیان تاکو شام و میصری ده‌گرته‌وه.^۲

۲- عه‌ره‌بی عارییه (العرب العاریه):

نه‌وانه‌ش بریتین له‌وه عه‌ره‌بانه‌ی، که له پشتی یه‌عروبی کوپی یه‌شجویی کوپی قه‌حخانه‌وه هاتوون، به عه‌ره‌بی قه‌ححانی ده‌ناسرین^۳، هه‌روه‌ها به عه‌ره‌بی باشوریش ده‌ناسرین^۴، له‌وانه پادشاکانی یه‌مه‌ن و شانشین یه‌عین و سه‌به‌ه و جیمیه‌ر.^۵

عه‌ره‌بی عه‌دنانی (العرب العدنانه):

په‌چه‌له‌کیان ده‌گه‌پتته‌وه بو ئیسماعیلی کوپی ئیبراهیم عليه السلام، هه‌ر نه‌مانه‌شن به په‌چه‌له‌ک ده‌گه‌پتته‌وه بو ئیسماعیلی کوپی ئیبراهیم سه‌لامی خویان لیبت هه‌ر نه‌مانه‌شن به عه‌ره‌بی موسته‌عه‌ره‌به ده‌ناسرین، اته: نه‌وانه‌ی، که خوینتیکی نا عه‌ره‌بی هاتوته گیانیانه‌وه دواتر یه‌گگرتن پرویداوه له نیوان عه‌ره‌ب و نه‌وه خویته، زمانی عه‌ره‌بیش بوو به زمانی نوئی ی نه‌م ئاویتته‌یه.

۱- بروانه: السيرة النبوية، منير الغضبان (ل ۴۵)

۲- بروانه: السيرة النبوية، ابن شيبه (۴۶/۱)

۳- فقه السيرة النبوية، الغضبان (ل ۴۵).

۴- مدخل لفهم السيرة (ل ۹۸)

۵- السيرة النبوية، ابن شيبه (۴۷/۱)

نه وانه عه ره بې باکورېون، که پي و شويني په سەنيان مه ککه بوو، وه کو
 نيسماعيل عليه السلام، کورپه گاني و هره ها جه راهيمه گان، که نيسماعيل له وانه وه فيري
 عه ره بې بووخزمايه تي له گه لدا کردن، نه وه کانيشي له نيوان نه واند هره کو نه وان
 په روه ده بوون، يه کي له گرنترين نه وکاني نيسماعيليش عه دنانه، که باپيره گه وره ي
 پيغه مېره ﷺ، هر له عه دنانيشه وه هزو تيره گاني عه ره ب پيدا بوون، له پاش
 عه دنان مه عه دي کورپي هات و نينجا نيزارو نينجا موزه و په بيه .

سه باره ت به په بيه ي کورپي نيزار، نه وه گاني به ره و لاي پوژ ه لات پوښتن،
 نيتير عه بدولقه يسيش له به حرين جيگير بوون و، حنيفه له يه مامه وه، به نو به کري
 کورپي واثيل له نيوان به حرين و يه مامه و، ته غليبيش له پووياري فورات په پرينه وه و
 له خاكي جه زيره نيسته جي بوون له نيوان ديجه و فوراتدا، ته ميميش له بياباني
 به صره نيسته جي بوون.^۱

سه باره ت به لقي موزه: سەليم له نزیکي مه دينه جيگير بوون و سه قيفيش له
 تاييف، نه واني تر له هه وازين له پوژ ه لاتي مه ککه جيگير بوون، نه سه ديش له
 پوژ ه لاتي ته يماني پوژ ه لاتي کووه نيسته جي بوون، به لام زوبيان و عه بس له
 حوران گير سانه وه.^۲

نه وه ي، که يه ک دهنگي له سهره نه وه يه، که عه ره ب دابه ش ده بن بؤ عه دناني و
 قه حتاني، به بؤ چووني زوربه ي زاناياني په چه له ک ناس و زاناياني تریش، به لام
 هه نديکي تر له زانايان پييان وايه، که عه ره بې عه دناني و قه حتاني ده گه پرينه وه
 سهر نيسماعيل عليه السلام.^۳

نيمامي بوخاري له صه حيه که يدا سهر باسيکي داناوه به ناوي (باب نسبة اليمن
 إلى إسماعيل عليه السلام) فه رموده يه کيشي گيپراوه ته وه له نوموسه له مه وه، که
 فه رمويه تي: پيغه مېره ﷺ ده رچوو بؤ لاي که سانتيک له هوزي نه سله م تير بازيان

۱- مدخل لفهم السيرة (ل ۹۸، ۹۹)

۲- بېروانه: الطريق إلى المدائن، عادل کمال (ل ۴۰)

۳- بېروانه: السيرة النبوية، ابن شهبه (۱/ ۴۸)

دەکرد لە بازارد، ئیتەر فەرمووی: ((إرموا بني إسماعيل، فإن أباكم كان رامياً، وأنا مع بني فلان - لأحد الفريقين - فامسكوا بأيديهم، فقال: ما لهم؟ قالوا وكيف نرمي وأنت مع بني فلان؟ فقال: إرموا، وأنا معكم كلکم))^۱

واتە: تیر بهاوێشن ئەوێ نەوێ ئیسماعیل، چونکە باوکتان تیر هاوێژ بوو، منیش لە گەڵ فلانە بەشتان دەبم، ئەوانیش دەستیان هەلگرت پیغمبەر ﷺ فەرمووی: چییانە؟ ئەوانیش ووتیان چۆن تیر بهاوێشین و تۆش لە گەڵ فلانە کە سیت، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: تیر بهاوێژن لە گەڵ هەمووتانم.

بوخاری دەفەرمویت: ئەسڵەمى کوپى ئەفسای کوپى حاریسەى کوپى عەمرى کوپى عامیری خوزاعە، واتە: خوزاعە بەشیک بوو لە هۆزەکانى سەبەئ، کە پەرتەوازە بوون، پاش لافاوی عەریم.^۲

پیغمبەر ﷺ لە هۆزى موزەر لە دایک بوو، بوخارى پریوایەتى کردوو لە کولەبیبى کوپى وائیل، کە وتوویەتى: بەخیوکاروی لای پیغمبەر ﷺ زەینەبى کچی ئەبو سەلەمە وتوویەتى: پێم وت: ئایە پیغمبەری خوا ﷺ لە موزەر نییە لە کێیە؟ بەئێ لە موزەری کوپى کینانەیه.^۳

قورەیش خۆی لە کینانەو هاتوو، کە بریتین لە کوپانى فیهری کوپى مالیکی کوپى نەزرى کوپى کینانە، ئینجا قورەیش دابەش بوون بۆ چەند هۆزێکی جیا جیا، بە ناویانگترینیان: جومەح، سەهم، مەخزوم، تمیم، زوهره، هەروەها تیرەکانى قوصەى کوپى کیلاب، عەبدو مەنافى کوپى قوصەى، ئەسەدى کوپى عبدالعوززای کوپى عەبدوشەمس، نەوفەل، موتەلیب، هاشم، بنەمالەى هاشمیش ئەو بنەمالەیه، کە پیغمبەر ﷺ موخەممەدى کوپى عەبدوللای کوپى عەبدولموتەلیبى کوپى کوپى هاشیمی تیا لە دایک بوو.^۴

۱- البخاری کتاب المناقب (۷، ۲۵)

۲- بیروان: السيرة النبوية، ابن شہبة (۱/ ۴۸)

۳- البخاری کتاب المناقب (۲۴۹۱).

۴- أنظر فقه السيرة، الفضبان (ل ۴۷)

پټغمبه ری خواصه دده فرموویت: ((إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَىٰ قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ قُرَيْشِ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ))^۱

واته: خوی گوره کینانه ی له نهوهی نیسماعیل هه لېزاردووه و قورپه یشی له نهوهی کینانه هه لېزاردووه، نیجا به نی هاشمی له قورپه یش هه لېزاردووه، منیشی له به نی هاشم هه لېزاردووه.

دووه: ژباړه کانی دوورگه ی عه رب

هر له سهرده مانی دیرینه وه چه ند ژباړیکی په سمن و شارستانییه کی به ناوبانگ دروست بوونه، له وانه:

۱- شارستانیته سبه نه له یه مهن:

قورنانی پیروژ ناماژه ی کردووه بوی، له یه مهن سوودیان له ناوه کانی باران ده بینی، هه روه ها له نه و لا فاوانه ی له ناو خوځدا ونده بوون و لیژ ده بوونه وه به ره و ده ریاکان، نه وانیش به نداوو عه مباره ناویان دروست ده کرد به شیوازیکی نه ندازیاری پیشکه وتو، به ناوبانگترینی نه و به نداوانه ش به نداوی مه نریبه، که سوودیان له ناوه کی وهرده گرت بق کشتوکالی جوړاو جوړو باخچه ی پر له دارو دره ختی جوان و به روبومی به تام، خوی گوره دده فرموویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُٗ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ۝۱۵ فَاعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ۝۱۶ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا

الْكَفُورَ﴾ (سبا ۱۵-۱۷) هه روه ها قورنانی پیروژ ناماژه به وه ده کات، که هه ندی ناوایی په ک به دوی په کدا له سهرده می کوندا له نیوان یه مهن تاکو ولاتی حیجاز

وولاتی شام، کاروانی بازرگان و گه‌شتیاره‌کانیش له یه‌مه‌نه‌وه دهرده‌چوون بۆشام و له پڭادا هه‌میشه سڀیه‌رو ئاوو خواردنیاں لینه‌بړا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَلْهَرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ۝۱۸﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَصْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿سبأ: ۱۸-۱۹﴾.

۲- شارستانیتی عاد له نه‌حقاف:

نه‌وان له باکووری دور گه‌دا بوون، هه‌ر نه‌وانیش بوون، که خوای گه‌وره هودی ﷺ بۆ په‌وانه کردن، نه‌وان خاوه‌نی خانوو مالی قه‌شه‌نگ و کارگه‌ی زۆد و باخچه‌و کشتوکال و کانی زۆد بوون،^۱ خوای گه‌وره له ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۝۱۲۲﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نُنْفِقُونَ ۝۱۲۳﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۱۲۴﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۲۵﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۲۶﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ مَّأْيَةَ نَجَافٍ ۝۱۲۷﴾ وَتَسْخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝۱۲۸﴾ وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝۱۲۹﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۳۰﴾ وَأَتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۝۱۳۱﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ ۝۱۳۲﴾ وَحَنَّتِ وَعْيُونُ ﴿(الشعراء ۱۲۲-۱۳۴)

۳- شارستانیتی سه‌موود له حیجاز:

قورنایی پیرۆز ناماژه به بوونی شارستانیته له ولاتی حیجازدا ده‌کات، باسی توانایی نه‌وان ده‌کات له تاشینی خانوو له چیاکان، هه‌روه‌ها باسی کردووه له نه‌و کانی و باخ و کێلگانه‌ی تیایدا بوونه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝۱۴۱﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا نُنْفِقُونَ ۝۱۴۲﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۱۴۳﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۴۴ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۴۵
 أَتَذْكُرُونَ فِي مَا هَلُمْنَا ءَامِينَ ۝۱۴۶ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۝۱۴۷ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ
 ۝۱۴۸ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ۝۱۴۹ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿ (الشعراء: ۱۴۱-
 ۱۵۰) مه روه ها خوی په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ
 بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ
 بُيُوتًا فَأَذْكُرُوا ءَالَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (الأعراف: ۷۴) مه موو
 نه وشته نه له سهرده میکی زووه وه له ناچوون، خانوو ته لاره کانیاں ویران بووه، کانی
 ناوه کانیاں وشك بوویه وه و درخت و باخه کانیاں مه مووی له گه ل زه ویدا ته تخت
 بوون.^۱

باسی سۆ یه‌م: بارودۆخی ئایینی و سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و په‌وشتی له لای عه‌ره‌ب.

یه‌که‌م: باری ئایینی

نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب ده‌یانناڵاند به‌ده‌ست دوا که‌وتنیکی کوشنده‌و بته‌رستییه‌کی چه‌په‌لی بۆ وینه‌و لادانیکی په‌وشتی و کۆمه‌لایه‌تی و ئازاوه‌یه‌کی سیاسی و یاسایی زۆر سه‌خت و ناله‌بار، ئالێره‌وه په‌لوه‌پایه‌یان که‌م وبۆ به‌ها بوو، له‌قه‌راغی میژووه‌وه ده‌ژیان، له‌چاکترین حاله‌ته‌کانیاندا پاشکۆی ده‌وله‌تی فارسی یان پۆمانی بوون، ده‌که‌کانیان پڕ له‌مه‌زنپاگرته‌نی باو و باپیرانیانبوو، هه‌میشه‌ شوینی ئه‌وانیش ده‌که‌وتن، با هه‌رچه‌نده‌ نوقمی گومرایی و لادانیش بوونایه، هه‌مان هۆکاریش پێگای خۆشکرد بۆ بته‌رستی، بۆیه هه‌ر هۆزێک بتي خۆی هه‌بوو، هۆزی هه‌زه‌یلی کوپی مودریکه‌ سواعیان هه‌بووه، که‌لبیش وه‌ددو وه‌زه‌ج یه‌غوس و خه‌یوان یه‌عوق حیمه‌ر نه‌سر، به‌لام هۆزه‌کانی خوزعه‌و قه‌ره‌یش ئیساف و ئائیه‌یان ده‌په‌رست، مه‌ناتیش له‌ پۆخی ده‌ریا بوو، عه‌ره‌ب تیکرا ده‌یانپه‌رست و به‌تاییه‌تی هه‌ردوو هۆزی ئه‌وس و خه‌زه‌ج، بتي لاتیش له‌ لای هۆزی سه‌قیف بوو، هاوکات عه‌وه‌زایش له‌ سه‌ر (ذات عرق) دانرابوو، که‌ به‌ مه‌زنترین بته‌کانی قه‌ره‌یش ده‌هاته ئه‌ژمار.^۱

بی‌جگه‌ له‌م بته‌ سه‌ره‌کیانه‌ش ژماره‌یه‌کی بۆ ئه‌ندازه‌ هه‌بوو له‌ بتي بچکۆله‌، که‌ به‌ ئاسانی ده‌گه‌یژرانه‌وه له‌کاتی گه‌شته‌کان و دانانیان له‌ نێو ماله‌کانیاندا. پێشه‌وا بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا ده‌گێرتوه‌ له‌ ئه‌بی په‌جائی عوتارییدی، ووتویه‌تی: ئێمه‌ به‌ردمان ده‌په‌رست، جا ئه‌گه‌ر به‌ردیکی چاکترمان ده‌ست که‌وتبا کۆنه‌که‌مان فری ده‌دا و تازه‌که‌مان هه‌لده‌گرت، خۆ ئه‌گه‌ر به‌ردیشمان ده‌ست نه‌که‌وتبا، مشتێ خۆلمان کۆده‌کرده‌وه و مه‌پیکمان ده‌رده‌هیناو ده‌مان دۆشیه‌ سه‌ریداو ئینجا ده‌سوپاينه‌وه به‌ ده‌وریدا.^۲

۱- بروه‌نه: الفریاء الأولون: (ل ۶۰)

۲- البخاری کتاب المغازی - وقد بني حنیفة (۱۱۹/۵)، رقم: (۴۲۷۷)

ئەم بێتپەرستیە ناماقولە بوو بە پەرژینیک لە نێوان عەرەب و ناسینی خوای گەورە و باوەر پێھێنانی و باوەر بوون بە پۆژی دواپی، ئەگەر چی ئەوان بانگەشی ئەوەیان دەکرد کە ئەم بتانە ھۆکارگە لیکن لە نێوان ئەوان و خودا، ئەو خودا دروینانەیان بە تەواوی زالبوو بوو بە سەر دڵەکانیان و ھەموو کاروبارو لایەنەکانی ژیانیاندا.

مەزنی خوای گەورەش لە دەروونیاندا پتر لاواز دەبوو، خوای بالادەست دەفرمویت: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتُ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (الأنعام: ۳۶).

سەبارەت بەو پاشماوێش، کە مابوو لە ئایینی ئیبراھیم (علیہ السلام)، ئەویش گۆران و تیکدانی بە سەردا ھاتبوو، ھەجیش بوو بوو بە وەرژیک بۆ شانازی کردن و خۆھەڵتان و ئەو دواي بیرو باوەرە پاکەکانیش ھەر لایان دابوو لە پاستەقینەي خۆیان و ئەفسانە و درۆی زۆریان پێو لکابوو.

کەسانیک مابوون لە ھەنڤیەکان پازی نەبوون بە بێتپەرستی و ئەو پێ و پەسمانەي لە دەوریان دەکرا، وەکو ئازەل سەرپرین و شتی تر، یەکی لەو کەسانە زەیدی کوپی عەمری کوپی نوڤەیل بوو، ئەو بۆ ئەنصاب سەرپرینی ئەنجام نەدەدا، گۆشتی مردارەو بوو و خۆینی نەدەخوارد، دەشی ووت:

أرباً واحداً أم ألف ربّ	أدين إذا تقسّمت الأمور؟
عزلت اللات والعزى جميعاً	كذلك يفعل الجلد الصّبور
فلا العزى أدين ولا ابتيها	ولا صنمي بني عمرو أزور
ولا غنماً أدين وكان رباً	لنا في الدهر إذ حلّمني يسير

تاكو ئەگاتە ئەوێ دەلیت:

ولكن أعبد الرحمن ربي ليغفر ذنبي الرب الغفور^۲

واتە: ئایە یەك خوا، یان ھەزار خوام ھەبیت؟ من وەکو کەسیکی خۆ پراگر دوورم

۱- لە کتێبی (الأصنام) ی ابن الکلبی بە (حبلا) ھاتوو: السيرة النبوية لابن هشام (ق/ ۱/ ۲۲۶)

۲- بھوانە: السيرة النبوية، ابن کثیر (۱/ ۱۶۲).

٢- السيرة النبوية، لأبي شهبه (١/ ٨١) دلائل النبوة للبيهقي تحقيق د عبدالمعطي قلعجي (١٠٢/٢، ١٠٣).

دووه‌م: باری سیاسی

دانیش‌توانی دورگه‌ی عه‌رب ده‌بوون به دوو به‌شه‌وه: بیابان نشین و شار نشین، سیستمی باویش له نیوانیاندا سیستمی هؤزایه‌تی بوو، ته‌نانه‌ت له‌و شان‌شینه پیش‌که‌وتوانه‌یش، که له دورگه‌که‌دا دروست بوون، وه‌کو شان‌شیني به‌من له باشوور و شان‌شین حیره له باکوری پوژمه‌لات، شان‌شیني غه‌ساسینه له باکوری پوژناوا، کومه‌ل نه‌ده‌توایه‌وه له‌گه‌لیدا، به‌لکو هؤزه‌کان هه‌روه‌کو به‌که‌یه‌کی به‌کگرتو هه‌ر مانه‌وه.

هؤزی عه‌ربه‌یش کومه‌لیکه له خه‌لکی، به‌که‌ی خوین(نه‌ژاد)و به‌که‌ی کومه‌ک ده‌یان‌به‌سیټ به‌یه‌که‌وه، له سایه‌ی ئه‌م په‌یون‌دیه‌دا یاسایه‌کی نه‌ریتی دروست بوو، که ئه‌رکی پټ‌خستنی په‌یوه‌ندی نیوان تا‌ک و کومه‌لی له ئه‌ستو‌گرت، له‌سه‌ر بنه‌مای هاوکاری له ماف و ئه‌رکه‌کاندا، ئه‌م یاسا نه‌ریتی به‌هؤز په‌یوه‌ست بوو پی‌یه‌وه له‌بوا‌ری سیاسی وکومه‌لایه‌تیدا.^١

ئو خه‌صله‌تانه‌ش سه‌رکرده ده‌پالټوئ بؤ سه‌رکرده‌ایه‌تی هؤز برتین له: پله‌و پایه‌ی له ناو کومه‌لگاداو، سیفه‌ته‌کانی و، تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی وه‌کو نازایه‌تی و جوامی‌ری و به‌خشنده‌ی و، سه‌روکی هؤز مافی ئه‌ده‌بی هه‌یه، وه‌کو پټ‌زلیټانی و به‌قسه‌کردنی و پازی بوون به‌فه‌رمانی، هه‌ندی مافی داراییشی هه‌یه، وه‌کو (المرباع)، که چواره‌یه‌کی ده‌ستکه‌وته‌کانه(الصفایا) ئه‌ویش بریتی بوو له ده‌ست که‌وته‌کانی مالی دوژمن پیش به‌کگرتن له مه‌یدانی شه‌رداو، (الفضول)، که دابه‌شی قبول نه‌ده‌کردو له زیاده ده‌مایه‌وه، شاعیر پټ‌کیش ئه‌م مافانه‌ی هؤنیوه‌ته‌وه له هؤنراویه‌کداو ده‌لټت:

لک المرباع فینا والصفایا وحکمک والنشیطة والفضول^٢

به‌لام له به‌رام‌به‌ر ئه‌م مافانه‌دا ئه‌رک و لټ‌پرسراویتی هه‌بوو، له کاتی ناشتی دا به‌خشنده‌و چاو تی‌ره، له کاتی جه‌نگیشدا پیش پیزه‌کان ده‌که‌وټت، پټ‌که‌وتن

١- السيرة النبوية، لأبي شهبه (١/ ٢٠).

٢- أنظر: مكة والمدينة في الجاهلية وعصر الرسول (١٣).

نامه و گريبه سستی ناشتی نه نجامده دا.

سیستمی هؤزایه تی نازادی تیا به دیده کریت، چونکه مروقی عه رب له کهش و هه وایه کی نازادا په روه رده بوو، بویه نازادی یه کیڅک بوو له دیارترین سیفه ته کانی عه رب، نه وان شهیدای نازادی بوون و پقیان له ستم و سرشوی بوو، هه موو که سیڅکیش له ناو هؤزدا بهرگریده کات له هؤزه که ی و شانازی ده کات به سهره وریه کانیه وهو، بهرگریده کات له هه رکه سیڅک له نه ندامانی هؤز، چی ستم لی کراوبیت، یان ستم کار، یه کیڅک له بنه ماکانیشیان نه ویه، که ده لئین: (أنصر أخاك ظالماً أو مظلوماً) واته: پشگیری براکات بکه له براکات ستمه مکاربیت، یان ستمه ملیکراو.

دوروشمیانیش له م هؤنراویه دا خوی ده بینیه وه:

لا یسألون أخاهم حین یندبهم فی النائبات علی ما قال برهانا

واته: کاتی براکه یان هانایان بؤ ده هیئی له کاتی ناراحتیدا، نیت پرسیاری لی ناکه م هه سه له که چیو و چونه.

تاک له هؤزدا شوینکه وتووی کومه له، نه و ندهش شانازیان ده کرد به کومه له وه تا نه و پاده ی، که که سایه تیان تیدا ده توایه وه، دورهیدی کوپی صیمه ده لیت:

وهل أنا من غزیه ان غوت غویت وأن ترشد غزیه أرشد^۱

واته: نایا من که سیڅک نیم له هؤزی غه زییه، نه گه ر گومړا بن گومړا ده بم، پڼگایی پاست بگرن له گه لیان ده بم.

هه موو هؤزیک له هؤزه عه ربه کان که سایه تی سیاسی خویان بوو، به هه مان نه و که سایه تیشه وه پڼکه وتن نامه و هاوپه یمانیتی ده به ست له گه ل هؤزه کانی تر، به هه مان شیوه شه ریشیان پاده گ یاند، یه کیڅک له به ناویانگترین نه و هاوپه یمانیتیا نه ی کرا له نیوان هؤزه عه ربه کان هاوپه یمانی (الفضول) بوو، که به (حلف المطیبین) ناسرا.^۲

۱- پروانه: السيرة النبوية، لأبي شهبة (۶۱/۱)

۲- پروانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول محمد ﷺ، د. محمد قلعجي (ص - ۱۲)

جه‌نگ هه‌میشه به‌رده‌وام بوو له نێوان هۆزه‌کاندا، جه‌نگی (الفجار)^١ بریتی یه له به‌ناوبانگترین جه‌نگه‌کانیان، جگه له شه‌په‌گه‌وره‌کانیش، هه‌ندئ هه‌یرش و په‌لاماری ناوبه‌ناو هه‌ر مه‌بوو له نێوان هۆزه‌کاندا، هۆکاره‌کانی که‌سیتی بوو هه‌ندئ جار یان له پێناو بژێویدا ده‌بوو، چونکه هه‌ندئ له هۆزانه پۆزییان به‌سه‌ر شمشیره‌کانیانوه‌ بوو، هه‌ر بۆیه هۆزێک متمانه‌ی نه‌بوو، که هۆزه‌که‌ی تر هه‌یرشی نه‌هێنێته سه‌ر له هه‌رکاتیکدا له شه‌ویان له پۆژ، مال و مولکیان به‌تالانی نه‌بات و وێرانی نه‌کات.^٢

سێ یه‌م: باری ئابووری

دورگه‌ی عه‌ره‌ب به‌ زۆری بیابانی به‌ر بلّوه، نه‌ویش بووه به‌ هۆی نه‌بوونی کشتوکال له‌ دورگه‌یه، ته‌نها له قه‌راغه‌کانیدا نه‌بیّت، به‌ تایبه‌ت له یه‌مه‌ن و شام و هه‌ندئ مێرگه‌کانی دورگه‌ی عه‌ره‌ب، له بیاباندا زیاتر خه‌ریکی حوشترو مه‌پو مالّات به‌ خه‌یوکردن بوون، هۆزه‌کانیش جیگۆپکێیان ده‌کرد به‌ مه‌به‌ستی گه‌پان به‌دوای له‌وه‌پدا، سه‌قامگیریش نه‌ده‌بوون له جیگایه‌کدا، مه‌گه‌ر له‌ شه‌وینه‌ی، که خه‌یوه‌تیان هه‌لده‌دا.

ئینجا دورترین که‌ سانێک بوون له پیشه‌سازی و به‌کارێکی گونجاویان نه‌ده‌زانی بۆخۆیان، به‌لکو ئه‌وکاره‌یان ده‌سه‌پارده‌ عه‌جه‌مه‌کان و ئه‌وانه‌ی که ده‌هاتن بۆ کارکردن له لایان، ته‌نانه‌ت کاتێک نیازیان کرد، که‌عه‌ دروست بکه‌ن، په‌نایان برده‌به‌ر پیاویکی قیبتی قوتاری بوو بوو له‌و که‌شتی یه‌ی که‌ نقوم بوو له‌لای جوده‌ده، دواتر له مه‌که‌که جیگیر بوو.^٣

ئه‌گه‌ر چی دورگه‌ی عه‌ره‌ب بێ به‌ش بوو له نعیمه‌تی کشتوکال و پیشه‌سازی، به‌لام جیگا ئیستراتیژییه‌که‌ی له نێوان ئه‌فریقا و پۆژه‌لاتی ئاسیا، بواری بۆ په‌رخساندبوو، که ببیّت به‌ ناوه‌ندیکی پێشکه‌وتوو له‌ بازرگانی نێوده‌وله‌تییدا له‌و سه‌رده‌مه.

١- هه‌مان سه‌رچاوه (٢٢- ٢٥)

٢- سه‌رچاوه‌ی پێشوو (ل ٢٥)

٣- بروه‌نه: فقه السیره‌ النبویه، منیر الغضبان (ل ٦٠)

نه‌وانه‌ش، که هه‌لده‌ستان به کاروباری بازرگانی له دانیش‌توانی دورگه خه‌لکی
 شاره‌کان بوون، به تایبه‌تی شاری مه‌ککه، چونکه ناوه‌ندیکی بازرگانی نایاب بوو،
 نینجا له بهر نه‌وه‌ی نه‌وان خه‌لکی حه‌رم بوون پله‌وپایه‌یه‌کی به‌رزیان هه‌بوو له
 لای هه‌موو عه‌ره‌ب، بۆیه هیچ زیانێک نه‌به خۆیان ونه‌له بازرگانیه‌کانیان
 نه‌ده‌که‌وت، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا
 وَيُخَفِّطُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِئَالًا بَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ (العنکبوت: ۶۷)
 هۆزی قورده‌یش دوو گه‌شتی گه‌وره‌یان هه‌بوو: یه‌کیکیان له زستاندا بۆ یه‌مه‌ن،
 نه‌ویتی‌شان له هاویندا بۆ شام، به ئاسووده‌یی نه‌و دوو کۆچه‌یان نه‌نجام ده‌دا، له
 کاتی‌کدا خه‌لکی له ده‌ورو به‌ریاندا له تنگ و چه‌له‌مه‌و نا‌په‌حه‌تیدا بوون، نه‌مه‌ جگه
 له گه‌شته‌کانی تر، که نه‌نجامیان ده‌دا له درێژای سالدای، خوای گه‌وره‌ش
 ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَلْفُ قَرِيشَ ۝١ إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الْإِسْتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢﴾
 فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤﴾
 (قورده‌یش: ۱ - ۴).

باری کاروانه‌کان بریتی بوون له گولاو و دارعوو و که‌تیره‌و بنیشت و به‌هارات و
 خورماو بۆنی خۆش و که‌لبه‌ی فیل و دره‌ختی نه‌به‌نوس و موورو و پۆشاک‌ی یه‌مه‌نی و
 ئاوریشمی چنراو و چه‌ک و چه‌ندین کالای تر که له نێو دورگه‌ی عه‌ره‌ب هه‌یه، یان
 له ده‌ره‌وه‌ی ده‌هینران و ده‌بران بۆ شام و شوینی تر، له‌و لاشه‌وه‌ ده‌گه‌رانه‌وه به
 باری گه‌نم و دانه‌وێله‌و میوژو زه‌یتون و جل و به‌رگی شامی و شتی تر.

یه‌مه‌نی یه‌کانیش ناوایانگیان هه‌بوو له بازرگانیدا، چالاکیان له وشکانی و ده‌ریادا
 هه‌بوو، گه‌شتیان ده‌کرد بۆ پۆخه‌کانی نه‌فریقیا و بۆ هیندستان و نه‌نده‌نوسیاو
 سوومه‌ترو چه‌ندین شوینی تر له ولاتی ئاسیاو دورگه‌کانی زه‌ریای هیندی، یان
 ده‌ریای عه‌ره‌بی وه‌کو پێی ده‌گوتریت، نه‌وان پاش موسلمان بوونیان چاکه‌یه‌کی
 گه‌وره‌یان کرد به‌بلاوکردنه‌وه‌ی له‌و شوینانه.

مامه‌له‌ کردن به‌سوو باو بوو له دورگه‌ی عه‌ره‌ب، له‌وانه‌شه‌ نه‌م

ده‌رده‌کوشنده‌یه له‌جوله‌که‌کانه‌وه^۱ گه‌یشتبیتته‌ عه‌ره‌به‌کان، سه‌ره‌گه‌وره‌کان و که‌سانی تریش مامه‌له‌یان پی‌وه‌ی ده‌کرد، پی‌ژه‌ی سه‌وه‌که‌ش جاری واپوو ده‌گه‌یشتته سه‌د له‌سه‌د.^۲

ئینجا عه‌ره‌ب چهند بازارپیکی به‌ناو بانگیان هه‌بوو وه‌کو: (عکاظو، (مجنة)و، (ذوالمجان) هه‌ندی له‌نوسه‌ره‌کانیش ده‌گێڤنه‌وه له‌هه‌واله‌کانی مه‌ککه، که‌عه‌ره‌ب ده‌مانه‌وه له‌ (عکاظ) له‌مانگی (ذی‌العقدة)، دواتر که‌ده‌چوون بو (مجنة) پاش تیپه‌پوونی بیست پۆڤ له‌و مانگه‌ ئینجا مانگی (ذی‌الحجة) یان ده‌بینی، ده‌چوون بو (ذی‌المجان) و هه‌شت پۆڤ له‌ وێ ده‌مانه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه ده‌چوون بو عه‌ره‌فه، ئیتر له‌ وێ و له‌ مینا ده‌ستیان له‌ کپین و فروشتن هه‌لده‌گرت، تاکو ئیسلام هات و ئه‌وه‌ی بو‌حه‌لال کردن، خوا‌ی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَاِذَا اَفْضُتُمْ مِنْ عَرَفَتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰنَكُمْ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ (البقرة: ۱۹۸) ئه‌م بازارپانه له‌ سه‌رده‌می ئیسلامیش تاکو ماوه‌یه‌ک هه‌ر مانه‌وه‌و دوا‌یی له‌ ناو چوون، ئه‌و بازارپانه ته‌نها بو بازارگانی نه‌بوون، به‌لکو بازارپ گه‌لێک بوون بو‌ وێژه‌و هۆنراوه‌ و وتار بیژیش، گه‌وره‌ شاعیرانی تیادا کۆ ده‌بوویه‌وه، له‌ گه‌ل وتارییژه‌ به‌ توانا‌کانداو، کێپه‌رکییان ده‌کرد له‌ باسکردنی په‌چه‌له‌که‌کان و شانازییه‌کانیان، بو‌یه‌ بووه‌ سامانیکی گه‌وره‌ بو‌زمان و وێژه‌و، بیجگه‌ له‌وه‌ی، که‌ سامانیکی بازارگانی بوو.^۳

۱- بېروانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۶۰/۱)

۲- بېروانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول ﷺ (ل/ ۱۹)

۳- بېروانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۱۰۲/۱)

چوارم: باری کۆمه لایه تی

داب و نه ریت زāl بوو به سهر ژیا نی عهره بدا، هه ندیک یاساو داب و نه ریتیان هه بوو سه باره ت به نه ژادو په چه له ک و په یوه ندی نیوان هۆزه کان و که سه کان، ده کریت پوخته ی باری کۆمه لایه تی به م شیوه ی لای خواره وه کورت بکریتته وه:

١- شانازی کردنی بی نه ندازه به په چه له ک و نه ژاد:

ئه وان سوور بوون له سهر پارێزگاری کردن له په چه له کیان، ههر بۆیه خزمایه تیان نه ده کرد له گه ل په گه زه کانی تر، به لام ئیسلام کاتی که هات ئه وه ی له ناو برد، پوونیشی کرده وه بۆیان، که پێوه ری چاکی له ته قواو کرداری چا کدایه .

٢- شانازی کردن به وشه، به تاییه ت هۆنراوه:

نۆر ئاره زوویان هه بوو له ووشه ی پاراوو شیوازی پێگه یشتوو، هۆنراوه کانیان تۆمارگه یه ک بوو بۆ شانازی و نه ژادو په چه له ک و زانست و سۆزه کانیان، بۆیه سه یر نییه، که ووتاری بیژی به تواناو شاعیری بلیمه تیان تیا دا هه لکه وتوو، جاری وابوو کۆپله شیعرێ که پله و پایه ی هۆزه که ی به رزکردۆته و، کۆپله یه کی تریش دایه زاندوو، بۆیه ئه وان به هیه دڵخۆش نه ده بوون ئه وه ندیه به هه لکه وتنی شاعیری که دڵخۆش ده بوون له ناویاندا.

٣- ئافره ت له کۆمه لگای عهره بدا:

ئافره ت به لای زۆری که له هۆزه کانه وه وه کو کالایه کی بی که له ته مه شا ده کرا، مالی ئافره ت به میراتی وه رده گیرا، کوپی گه وه ی پیاوه که شی له ژنیکی تر بۆی هه بوو ماره ی بکات پاش مردنی باوکی، یان ههر پێگه ی نه دایه شوو بکات، تا کو ئاینی ئیسلام ئه وه ی قه دهغه کرد، کو پیش مافی ئه وه ی بوو خیزانی باوکی ماره بکات، تا کو خوای گه وه ئه م ئایه ته ی دابه زان: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ

ءَابَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿النساء: ۲۲﴾

ع‌ره‌ب به لایانه‌وه قه‌دغه بوو ماره‌کردنی که‌سی بنچینه‌یی وه‌کو دایک، یان لقه‌کان وه‌ک کچ، یانه لقه‌کانی باوک وه‌کو خوشک، چینی به‌که‌میش له لقه‌کانی باپیر، وه‌کو خوشکانی باوک و دایک.^۱

ئینجا له میراتی هه‌ندی که‌سیان بئ به‌ش ده‌کرد وه‌کو کچ و خیزان و منداڵ، میراتیان نه‌ده‌دا به که‌سیک نه‌بیّت توانای تالانی هه‌بیّت، یان توانای شه‌پی هه‌بیّت به‌سه‌ر نه‌سپه‌وه، بئ به‌شکردنی ژن و منال له میراتی نه‌ریتیکی کار پیکراو بوو له لایان، تا نه‌و کاته‌ی نه‌وسی کوپی سابیت کۆچی دوابی کرد له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ و دووکچی به‌ جئ هیشت له دوی خۆی، هه‌ندی ناشیرین بوون، له گه‌ل کوپکی منداڵدا، له‌و کاته‌هه‌ردوو ئاموزاکه‌ی نه‌وس هاتن و هه‌موو میراته‌که‌یان بۆ خۆیان برد، خیزانه‌که‌ی پئی وتن: دوو که‌که‌ ماره‌ بکه‌ن، نه‌وانیش پازی نه‌بوون، چونکه‌ ناشیرین بوون، ئیتر ئافرته‌که‌ هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ووتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌وس له‌ دنیا ده‌رچوو و کوپکی منال و دوو کچی به‌ جیه‌یشتوو، عه‌رفه‌ته‌و سوهدی ئاموزای می‌رده‌که‌م هاتن و هه‌موو میراتییه‌که‌یان بۆ خۆیان برد و پازیش نه‌بوون که‌کان ماره‌ بکه‌ن پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌ستکاری میراته‌که‌ مه‌که‌ن^۲، ئیتر نه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرٌ نَّصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ (النساء: ۷).

ع‌ره‌ب تانه‌یانه‌ده‌دا له که‌سیک کچی هه‌بویه، چونکه‌ کچ ناتوانیّت به‌شداری شه‌پو تالانی بکات و پاره‌ ده‌ریه‌ینئ، وه‌کو کوپان، نه‌گه‌ریش له‌ کاتی جه‌نگدا ده‌ستی دوژمن بکه‌وئت ده‌ست به‌ ده‌ستی پیده‌کریّت و ده‌بیته‌ ئامرازیک بۆ

۱- بپوانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول ﷺ (ل ۲۲- ۲۴)

۲- تفسیر القرطبی (۵/ ۴۵).

پاښورډن، به لگو جاري وا بڼووه زږی لیڅراوه بڼو نه وې هه لسیټ به کاری داوین پیسی وه کو پیشه، بڼو نه وې سهرگه وره کی سوود له نه و پارانه وه برگریت، که دهریده کات له پڼگه ی داوین پیسی یوه، عه رب نه م کاره یان به لاهو په وا بوو، نه م کاره ش دهبووه مایه ی خه م و خه فته و سهر شوې بڼو باوکه که کاتیک کچیکي له دایک ببوايه، قورناني پیردیش باسی حالته ی نه و باوکه ی بڼو کردوین، که کچیکي ده بیت و ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ٥٨﴾
 يَنْوَرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (النحل: ٥٨-٥٩)

زږ جاران زینده به چالیشیان ده کرد، به بی نه وې هیچ تاوانیکي نه نجام دابیت، نه و نه بیت، که کچه، بویه قورنات سهرزه نشتی نه وانی کردووه له سهر نه و کاره ناشیرنه یان و فهرمویه تی: ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۖ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ (التکویر: ٩٨).
 هندی له عه ربه کان کوږه کانیشیان ده کوشت له مه ترسی هه ژاریدا، تاکو نیسلام هات و نه وې قه ده غه کرد، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَأْتُمْ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (الأنعام: ١٥١)

هه روه ها خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَ إِمْلَئِي نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾ (الإسراء: ٣١).

به لام هندی که له هوزه کان کچه کانیان زینده به چال ده کرد، به لگو هندیکیان نه و کاره شیان به تاوانیکي گه وره ده زانی، وه کو زهیدی کوپی نوه یل.

هه ندی له هۆزه کانیشت پیزی ئافره تیان ده گرت و پرس و پایان پیده کردن له کاتی به شووداندا، ئافره تی عه ره بی ئازادیش ته نها بۆمێرده که ی نه بیته هیچ که سێک بۆ نه بوو پتویه پابویری، هه روه ها به وهش ده ناسرا، که ئازایه و به دوی جه نگاوه ره کاند ده پواو هانیان ده دا، به لکو له کاتی پتوستیدا به شداری جه نگیشیان ده کرد، ئینجا ئافره تی بیابان نشین هاوکاری مێرده که ی ده کرد له به خێوکردنی ئاژۆل و پستنی خوری و چینی پۆشاک و عه باو له ئه و په پی خۆپارستن و داوین پاکیدا بوو.

٤- هاوسه رگیری:

له نێو عه ره به کاند چه ندین هاوسه رگیری باو بوو، که سیشیان په خنه یان له که سیان نه ده گرت، نه گه ره له سابا به نه نجامدانی جوړیک له و هاوسه رگیریانه، عائیشه ﷺ بۆمان ده گێڕێته وه ده فهرمویت: هاوسه رگیری له سه رده می نه فامیدا به چوار شیواژ نه نجام ده درا، په کێکیان وه کو هاوسه رگیری نه مپۆی خه لکی بوو: که سێک ده هاته ده یخواست بۆلای که سێکی تر، ئه ویش خوشکه که ی یان کچه که ی لیّ ماره ده کرد و پیاوه که شی ماره یی ده داو ده یخواست، شیوه یه کی تر هه بوو پیاوه که به ژنه که ی خۆی ده ووت کاتیك پاک ده بوو یه وه له سوپاوی مانگانه، بپۆ بۆ لای فلانه پیاو با له گه لته جوت بیت، دوی ئه وه پیاوه که ی لیّ دوور ده که وته وه و له گه لای نه ده خه ووت تا کو ده رده که ووت، که باردار بووه له پیاوه که ی تر، دوی ئه وه پیاوه که ی خۆی نه گه ر بیوستبا دچووه لای، ئه م کاره شیان بۆ ئه وه نه نجام ده دا کو په که په سه ن ده ربچیت، ئه م جوړه هاوسه رگیری به پتی ده و ترا (نکاح الاستبضاع) شیوه یه کی تریش هه بوو: کۆمه لیک له ده که س که متر کۆده بوونه وه هه موویان ده چوونه لای ئافره تیک، جا که منالی ده بوو، چه ند شه ویک ی به سه ردا تیپه ر ده بوو، ده ی نارد به دوا یاندا که سیان بۆی نه بوو نه یه ت، پیتیانی ده و ت: چاک ده زانن چیتان نه نجامدا وه ئیستاش من مندالم بووه، ئیتر ئاره زووی له هه ر کامیکیان بووایه پتی

ده‌ووت: مناله‌که منالی تویه، ئه‌ویش نکۆلی نه‌ده‌کرد، جوړیکی تریش هه‌بوو له هاوسه‌رگیری، که‌سانیکې زۆر له سه‌ر ئافره‌تیک کۆده‌بوونه‌وه و ئه‌ویش ده‌ستی به پښکای که‌س نه‌ده‌هینا، ئه‌و جوړه ئافره‌تانه پیشه‌یان داوین پیسی بوو، له ده‌رگای ماله‌که‌شیان ئالایه‌کیان هه‌لده‌دا، هه‌ر که‌سی بیویستبا ده‌چووه ژورئ بۆ لایان، جا ئه‌گه‌ر له یه‌کیکیان سکی پرېبوایه و مناله‌که‌ی ببوایه، هه‌مویان کۆده‌کرانه‌وه لای ئه‌و ئافره‌ته‌و(قافه) بانگ ده‌کرا، واته: ئه‌و که‌سه‌ی شاره‌زایه له له‌یه‌کچوونی کوپو باوک، نیتر نه‌و مناله‌ ده‌کرا به‌کوپي یه‌کیکیان و ئه‌و که‌سه ده‌بووه باوکی و نارازیش نه‌ده‌بوو، جا که‌ خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌ری ﷺ نارد به په‌یامی پاستی ئه‌و جوړه هاوسه‌رگیرانه‌ی لابرده، ته‌نها ئه‌وه‌ی ئه‌مړۆ نه‌بیئت، که‌ خه‌لکی ئه‌نجامی ده‌دن.

هه‌ندی له زانایان شیوازگه‌لی تریشیان باس کردووه، وه‌کو (نکاح‌الخدن)، که‌ خوای گه‌وره باسی کردووه: ﴿وَلَا تُتَخَذَاتِ أَخْدَانٍ﴾ (النساء: ۲۵) ده‌یان ووت: ئه‌وه‌ی شاره‌وه بیئت زبانی نییه، ئه‌وه‌ش ئاشکرا بیئت جیگای لۆمه‌یه، نزیک‌تریشه له زینا کردن، تا هاوسه‌رگیری، هه‌روه‌ها (نکاح‌المتعة)، که‌ بریتی بوو له هاوسه‌رگیری به‌سراو به‌کاتی دیاریکراو، ئینجا (نکاح‌البدل)، پیاوێک به‌ پیاوێکی تری ده‌ووت: واز له ژنه‌که‌ی خۆت به‌ینه‌ بۆ من، منیش ژنه‌که‌ی خۆمت پێده‌ده‌م و سه‌ریشته ده‌ده‌مه‌وه.^۱

جوړیکی تری هاوسه‌رگیری به‌تال هه‌بوو ناوی (نکاح‌الشغار)، واته: که‌سیک که‌که‌ی خۆی له‌وی تر ماره‌ ده‌کرد به‌ مه‌رجیک ئه‌ویش که‌که‌ی خۆی له ئه‌م ماره‌ بکات، به‌بێ ماره‌یی.^۲

ئینجا کۆکردنه‌وه‌ی دوو خوشکیان به‌په‌وا ده‌زانی له لای می‌ردیک، یان پیاو هه‌ر چه‌ند ئاره‌زووی هه‌بیئت ژن به‌یئیت، ئه‌وانه‌ش که‌ زیاتر له چوار خیزانانیان هه‌بووه

۱- فتح‌الباری (۱۵۰/۹) ذکره ابن‌حجر عن ابي هريرة

۲- به‌وانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۹/۱)

له ژماردن نایه^۱، نه و کاته‌ش ئیسلام هات که‌سی وایان هه‌بوو ده‌هاوسه‌ریان زیاتری هه‌بوو، یان که‌متر، به‌لام دواتر نه‌وه کورت کرایه‌وه سه‌ر چوار له‌حالی توانینی خه‌رجیدان و به‌کسانی کرن له‌نیوا نیاندا، نه‌گه‌ر نا ته‌نها خیزانیک پاکریت، له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا په‌یوه‌ست نه‌دبوون به‌دادگه‌ری له‌نیوان هاوسه‌ره‌کانیان، خرابیش مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کردن و مافه‌کانیان ده‌خواردن، تا نه‌و کاته‌ی ئیسلام هات و مافه‌کانی بۆ گه‌راندنه‌وه و پاسپارده‌ی کرد چاکه‌یان له‌گه‌ل بکریت، هه‌ندیک مافیشی بۆ ده‌سته به‌رکردن، که‌خه‌ونیان پیوه‌ی نه‌ده‌بینی.^۲

۵- جیابوونه‌وه:

له‌وه‌سه‌رده‌مانه‌ ته‌لاقیان نه‌نجام ده‌دا، به‌بێ سنووریک‌ی دیاریکراو، بۆ نمونه‌ پیاویک هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی ته‌لاق ده‌داو ده‌یگێڕایه‌وه، ته‌لاق‌ی ده‌دا و ده‌یگێڕایه‌وه‌وبه‌به‌ر ده‌وامی نه‌م شیوازه‌ ئیشی پێده‌کرا، تا هاتنی ئیسلام^۳ کاتیک خوای گه‌وره‌ نه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاندا: ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيعٌ بِإِحْسَنٍ﴾ (البقرة: ۲۲۹).

ئیسلام ژماره‌ی ته‌لاق دانی دیاری کرد، هه‌لیشی دایه‌ می‌رد بۆ نه‌وه‌ی فریایی خۆی بکه‌ویت، دوو جار ده‌توانیت هاو سه‌ره‌که‌ی بگێڕته‌وه، به‌لام پاش ته‌لاق‌ی سییه‌م په‌یونددیه‌که‌ به‌ جاریک: ده‌بریت و، بۆی نییه‌ بیگێڕته‌وه‌ تاكو شوو به‌ پیاویکی تر نه‌کات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۳۰).

۱- بڕوانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول ﷺ (ل ۲۴ - ۲۵)

۲- بڕوانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۸۸/۱)

۳- بڕوانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول ﷺ (ل ۲۵)

(ظهار) یش هر حیسابی ته لاقی بډ ده کړا، واته: که سټک به خیزانه ی بلیت: تو بډ من وهکو پشستی دایکم بیت، نه مه ش ده بووه قه دهغه کردنیکی هه تا هه تایي، تا نه و کاته ی نیسلام هات ناوی نه و کاره ی نا به کاریکی ناشیرین ووته یه کی درو، پټکاچاره شی بډ میړد ده ستنیشان کرد، له پټگی که ففاره تدان، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (المجادلة: ۳-۴).

۶- جهنگ و په لمارو به سره د ادا:

جهنگیان له نیوان بهرپا ده بوو له بهر بچو کترین هوکار، باکیان نه بوو له گیرسانی شه پو کوژدانی خه لک له پټناو بهرگریکرن له بهر کومه لایه تیه کړي، که خوویان پیوه گرتبوو، با چه ندیش بیبایه خ بوونایه، میژوو باسی هه ندیکی زور له و شه رانه مان بډ ده کات، وهکو به لگه یه که له سر سوربوونی عه رب له سر نه و جهنگانه، بډ نمونه یه کی که له و جهنگانه جهنگی به سوس بوو له نیوان هه ردو ووزی به کړو ته غلیب، به بډنه ی ووشتریکی جهرمی، که دراوسی ی سوسی کچی مونقیزی پوری جه سساسی کوپی موپړه، بوو ئینجا کوله یب سه روکی ووزی ته غلیب بوو جیگایه کی بډ ووشتره کانی ته رخا ن کردبوو تیایدا بله وړین، ئیتر پوژیک نه و ووشتره ی تیادا بیني وتیریکی تیاویشته، جهرمی ئارامی لیپراو به سوسیش به هه مان شیوه، کاتیک جه سسا نه مه ی بیني له هه لیک ده گه را بډ کوشتنی کوله یب و نه و هه له ی بډ په خساو کوشتی، به م شیوه یه ش شه پټک له نیوان هه ردو ووزکه دا بهرپابوو بډماوه ی چل سال.^۲

۱- بېوانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۹۱/۱)

۲- الكامل في التاريخ لابن الأثير (۳۱۲/۱).

به هه مان شپوه جهنگي داحيس و غه برا، هوكاره كشي پيشپرکي يه ك بوو له نيوان داحيس و غه برا، كه دوو نه سپي قهيسي كوپي زوهير و حوزه يفه كوپي به دريوون، حوزه يفه ناماژه ي كرد بؤ پياويك له دوليك پاره سستيت، نه گهر بيني داحيس پيش كهوت رڼگاي ليبرگريټ، نه و پياوېش له ناوچاوي نه سپه كې دا تاكو خستيه ناو ناوه كه وه به م شپوه غه برا برديه وه، دواي نه وه ئيتړ كوشتن و توله سهندنه وه دهستي پيكر د شپه ه لگيرسا له نيوان هه ردو و هوزي عه بس و زوبيان.^۱ هه روه ها نه و شپانه ي بهر پا ده بوون له نيوان هوزه كاني نه وس و خه زره ج له سهرده مي جاهيليه تدا، كه نه وان ناموزاش بوون، هه ميشه شپه به رده وام بوو له نيوانياندا، دواترين شپه پره كانيش ناوي بو عاس بوو، سهركرده كاني جوله كه ش به لښيان بؤ نوئ كړدنه وه، كه پشتگيريان لييكه ن، به م شپوه ش نه و شپانه هه ميشه به نازاوه گيږي جوله كه كان گهرم ده بوو، نه وه ش به نامانجي نه وه ي نه وان لواز بكن و سهرگه وري به رده وام هه ر بؤ نه وان بيت، هه ر هوزي كيش له و دوو هوزه په نايان ده برده بهر هوزه هاوپه يمانه كانيان، له پاش شپه پره كوشتاريكي زور سهر كه و تن بؤ هوزي نه وس بوو.^۲

ئينجا هه ندئ له و هوزانه خه ريكي هيرش و په لاماردان دبوون، به مه به ستي تالاني و نازاد به كويله كردن و فروشتنيان، به لام ئيسلام هات و نه و ديارده ي له ناوېرد، تاكو وايلاهات پياو وژن له نيوان صه نعاو حه زره موتدا به پياده ده پويشتن، ترسي هيچيان نه بوو، مه گهر ترسي خواو، گورگ له سهر مه پره كانيان.^۳

۷- زانست و خویندنه وه نووسين:

عه رب خاوه ني نووسين و زانست نه بوون وه كو جوله كه و گاوره كان، به لگو نه فام و نه خویندنه واريوون به زوري، هه ميشه لاسايي باو باپيريانيان ده كړدو پيږه ويان ليده كردن، نه گهر له سهر هه لاش بووايه ن، نه ته وه ي عه رب نه نووسين و

۱- هه مان سهرچاوه (۲۴۲/۱)

۲- التاريخ الإسلامي، د. عبدالعزيز الحميدي (۵۵/۱)

۳- بهوانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۹۱/۱)

نه ژماردنیان نه ده زانی، نه وهش خه سلّه تیکی زالبوو به‌سهریاند، که سانیکی که م له‌ئوان نووسینو خوینده نه وهیان ده زانی، به‌لام سهره پای نه وهش نه‌وان بانگی ژیری و هوشمندی و هست جوانی و ناماده‌باشی و هرگرتنی زانستیان هه‌بوو، بویه کاتیك ئیسلام هات نه‌وان بوونه زاناو دانا، قوتاریان بوو له نه‌خوینده‌واری، زانست و زانیاری بوو به دیارترین تاییه تمه‌ندییه‌کانیان، نه‌وان هه‌ندیکیان لیته‌لکه‌وتبوو له زانستی شوین پی هه‌لگرتندا، هه‌ندیکیشیان پزیشک بوون وه‌کو حاریسی کوپی که‌عب، پزیشکییان له‌سهر بنه‌مای تاقیرکردنه‌وه‌کانی ژیان وژینگه دامه‌زراندبوو.^۱

پینجه‌م: باری ره‌وشتی

له پاستیدا عه‌ره‌ب له پووی ره‌وشته‌وه خراپ بوون، شه‌یدای مه‌ی و قومار بوون، زۆرکاتیش خه‌ریکی په‌لاماردان و پیگه به‌کاروان گرتن و و ده‌مارگیری و سته‌م و خوین پشتن و تۆله سه‌ندنه‌وه و مالی خه‌لک زه‌وت کردن و مالی هه‌تیو خواردن و مامه‌له‌کردن به سوو و دزی و داوین پیسی بوون، پیویسته نه‌وهش بزانریت، که زینا له‌گه‌ل که‌نیزه‌ک و ئافره‌ته داوین پیسه‌کان، که ئالایان هه‌بوو، به ده‌گه‌من ئه‌وکاره له‌گه‌ل ئافره‌تی ئازاددا ئه‌نجام ده‌درا، به‌لگه‌یه‌کی پوونیش له‌سهر نه‌وه، کاتیك پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یعه‌تی له ژنان و هرگرت له پاش فه‌تحی مه‌که‌که له سهر نه‌وه‌ی، که هاوبه‌ش بۆ خوا بریار نه‌ده‌ن و، دزی و داوین پیسی نه‌که‌ن، هیندی کچی عوتبه‌ی خیزانی نه‌بو سوفیان ووتی: ئایا ئافره‌تی ئازاد چۆن زینا ده‌کات؟^۲

ئه‌مه‌ش مانای نه‌وه نیه، که هه‌موویان به‌و شیوه بوونه، نه‌خیر زۆریک له نه‌وان دوور بوون له داوین پیسی و مه‌ی خواردنه‌وه و خوین پشتن و سته‌م و مالی هه‌تیو خواردن و مامه‌له‌کردن به سوو^۳، هه‌ندی خه‌سله‌تی چاکیشیان هه‌بوو، که ناماده‌ی کردن بۆ هه‌لگرتنی ئالای ئیسلام، له‌وان:

۱- ژیری و زرنگی:

دله‌کانیان پاک و پاراو بوو، فه‌لسه‌فه‌و ئه‌فسانه و قسه‌ی پرپوچ داگیری نه‌کرد

۱- هه‌مان سه‌رچاوه (۹۲/۱).

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (۹۴/۱).

۳- بپوانه: السیره النبویه، لابی شه‌بهة (۹۲/۱)

بوو، وه‌کو که‌لانی هیندو پۆمان و یۆنان و فارس، وه‌کو چۆن نه‌و دلانه‌ ناماده‌ بکرین بۆ هه‌لگرتنی مه‌زنترین په‌یام له‌ بوونه‌وه‌ردا، که‌ بانگه‌وازی پیرۆزی ئیسلام بوو، بۆیه‌ نه‌وان له‌ و سه‌رده‌مه‌ چالاکترین گه‌ل بوون له‌ به‌رکردندا، ئیسلامیش ئاپراسته‌ی به‌هره‌ی ژیری و له‌ به‌رکردنی تیاندا کرد، به‌ره‌و پاراستنی ئایین، بۆیه‌ نه‌وان توانا هزری و به‌هره‌ شاراوه‌کانیان کول نه‌بوو بوو له‌ فه‌لسه‌فه‌و نه‌فسانه‌و مشتومپی بیژه‌نتی بۆ سوود.^۱

به‌رفراوانی زمانه‌که‌یان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر به‌ هیزی له‌ به‌رکردن و بیریان، جا نه‌گه‌ر هه‌نگوین هه‌شتا ناوی هه‌بیت و پۆوی دوو سه‌د ناو و شیر پینچ سه‌د ناو و شتر هه‌زار ناو هه‌روه‌ها شمشیر... بیگومان له‌ به‌رکردنی نه‌م ناوانه‌ پتویستی هه‌یه‌ به‌ بیرکی به‌هینزوتیز.^۲

ته‌نانه‌ت نه‌وه‌نده‌ ژیریوون هه‌ر به‌ ناماژه‌تیده‌گه‌یشتن سه‌ره‌پای قسه‌کردن، نمونه‌ش له‌م باره‌وه‌ ژۆرن.^۳

۲- خه‌لکیکی به‌خشنده‌ و ده‌ست بلاوویون؛

نه‌م په‌وشته‌ په‌گ و پیشه‌ی هه‌بوو له‌ نیو عه‌ره‌به‌کان، که‌سی وایان هه‌بوو ته‌نها نه‌سه‌په‌که‌ی ژێر خۆیی هه‌بوو، یان ووشره‌که‌ی که‌ میوانی ده‌هات به‌ په‌له‌ هه‌لده‌ستا به‌ سه‌ر برینی بۆ میوانه‌که‌ی، به‌لکو هه‌ندیکیان نه‌کو ته‌نها مرۆفه‌کان، به‌لکو خۆراکی ده‌دایه‌ دپنده‌و په‌له‌وه‌ره‌کانیش، به‌خشنده‌یی حاتیمی تائیش بۆته‌ په‌ندو وه‌کو نمونه‌باس ده‌کریت.^۴

۳- خه‌لکیکی نه‌به‌ردو خاوه‌ن پیاوه‌تی و فریاکه‌وتن بوون؛

وه‌سفی نه‌وکه‌سه‌یان ده‌کرد، که‌ به‌کوشتن گیان له‌ ده‌ست ده‌دا، زه‌می نه‌و که‌سه‌شیان ده‌کرد، که‌ له‌ سه‌ر جیگایی خۆی ده‌مریت، یه‌کیکیان کاتیک هه‌والی

۱- به‌وانه: السيرة النبوية، الندوي (ل ۱۲)

۲- بلوغ الأدب (۳۹/۱- ۴۰)

۳- به‌وانه: مدخل لفقه السيرة (ل ۷۹- ۸۰)

۴- به‌وانه: السيرة النبوية، لابي شهبة (۹۵/۱)

کوژرانی براهی پیگه یشت ووتی: نه گهر نه و کوژراوه، پیش نه و باوک و براو مامی کوژراوه، سویند به خوا نیمه له سر جیگا نامرین، به لکو به نووکی پم له ژیر سیبهری شمشیر دهرین:

وما مات منا سید حتف أنفه ولاطلّ منا حیث کان قتیل
تسیل علی حد الطبّاة نفوسنا ولیست علی غیر الطبّاة تسیل

عهرب هیچ شتیکیان له سر سه روه ری پیش نه ده خست، یان له سر پاراستنی ناموس و پاریزگار یکن له نافرته، له پیناو نه وه شدا هه موو شتیکیان به لاوه ناسان بوو، عه نتره ده لیت:

بکرت تخوفنی الخوف کأنی أصبحت عن غرض الحتوف بمعزل
فأجبتها أن المنيّة منهل لابد أن أسقى بكأس المنهل
فأقنى حياءک لا أبالک واعلمي أني أمرؤ سأموت أن لم أقتل.^۱

هه روه ها عه نتره و تویه تی:

لا تسقني ماء الحياة بذلة بل فاسقني بالعز كأس الحنظل.
ماء الحياة کجـنهم وجهنم بالعز أطيب منزل.^۲

عهرب هه به سروشتیان خاوه ن غیره و پیاوه تی بوون، جا پینان نا خوش بوو به هیژ زیان بگه ینیت به لاوان، یان بی ده سلات، یان نافرته، یان پیر، هرکه سیکیش په نای بو به پینایه ن فریای ده که وتن، به پيسوایی و سووکی ده یان پروانیه که سیک، که دالده ی نه و که سه نه دات، که په نای بو هیئاوه.

۱- دیوان عنتره، د. فاروق الطباغ (ل ۲۵۲).

۲- هه مان سرچاوه.

٤- شەیدای ئازادی بوون، ستم و سەر شوڕییان قبوڵ نەدەکرد:

مروؤی عەرەب بە فێترەتی حەزی لە ئازادی دەکرد، لە پێناوی دەژیالە پێگەشیدا دەمرد، چونکە هەر بە ئازادی پەرەدرە بوو بێ ئه‌وه‌ی کەس توانەیه‌کی هەبێت بە سەریدا، بۆیه بەسەر شوپێ پازی نەدەبوو، ئاماده‌ش بوو ژیاڵی دابنێت لە پێگایی پاراستنی شەپەف و ئاڤوو،^١ بۆ نمونه:

شا عەمری کوپی هیند لە گەڵ هاو دەمه‌کانی دانیشت و پرسبایری لێکردن: ئایا ئێوه‌ لە نێو عەرەب شارەزای کەسیکن دایکی لە خۆی نەگریت خزمەتی دایکم بکات؟ ووتیان: بەلێ دایکی عەمری کوپی کەلسوومی شاعیر.

ئینجا عەمر ناردی بە دوا ی عەمری کوپی کەلسووم و دایکیدای بە مه‌به‌ستی سەردانی کردن، لە گەڵ دایکیشی پێککەوت، کە لە پاش نانخواردن بە دایکی عەمری شاعیر بلیت: ئه‌و قابله‌مه‌ی لای خۆتم بده‌ ده‌ست، جا کاتیگ هاتن ئه‌وه‌ی پێووت، ئه‌ویش ووتی: ئه‌و کەسه‌ی کاریکی مه‌یه‌ با خۆی هه‌لسیت بیکات، به‌لام ئه‌و جاریکی تر هه‌مان داوای دووباره‌کرده‌وه‌و سوڕبوو لە سەری، به‌لام له‌یلای دایکی عەمر نه‌مجاره‌ هاواریکرد ووتی: ئای له‌م سەر شوپیه‌هاوار له‌ هۆزی ته‌غلیب... عەمری کوپی گوئی به‌ دایکيه‌وه‌ بوو زۆر توپه‌ بوو، شمشیرێکی مه‌لیکی بینی هه‌لواسرابوو، په‌لاماریداو له‌ گه‌ردنی مه‌لیکی دا، ئینجا هاواری کرد له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی، هاتن هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌ هه‌یوانه‌که‌دا بوو تالانیان کرد، ئینجا هۆنراوه‌یه‌کی هه‌لبه‌ست ووتی:

بأي مشيئة عمرو بن هند	نكون لقيلكم فيها قطينا
بأي مشيئة عمرو بن هند	تطيع بنا الوشاة و تذرينا
تهددنا و توعدنا رويدا	متى كنا لامك مقتوينا
إذا ما الملك سام الناس خسفاً	أبيناً أن نقرّ الذلّ فينا. ^٢

١- بېوانه: السيرة النبوية، لابي شهبة (٩٥/١)

٢- بېوانه: شرح المعلقات للحسين الزوزني (ل ١٩٦، ٢٠٤).

۵- به نه مه کببون بۆ په یمان و خوشه ویستیان بۆراشکاوی و راستگوویی:

ئەوان خۆیان له درۆ به دور دهگرت و به عیبیهیان دهزانی، خه لکیکی به نه مه کیش بوون، بۆیه ته نهها شایه تمانیان به زمان بهس بوو بۆ هاتنه نیو ئیسلامه وه، به لگهش له سه رخۆ به دورگرتنیان له درۆکردن، به سهرهاتی نه بو سوفیان له گه ل هیره قل کاتیك پرسیاری لیده کرد ده باره ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، له کاتیكدا هیشتا شه پ له نیوانیاندا به رده وام بوو، ووتی: ئه گه ر له شه رمی نه وه نه بیّت، که درۆیه کم لی ببیسریت درۆم ده کرد له وه لامه کاندا.^۱

سه بارهت به نوعمانی کوپی مونزیر به کیسپای وت ده باره ی نه مه کی عه ره ب: که سیك له ئەوان نیگایه ک ده کات، یان هیمایه ک ده کات نه وه به لئینیکی لاوازه و گرێیه که نایکاته وه مه گه ر به ده رچوونی گیانی نه بیّت له جهسته ی، که سیکیش له ئەوان داریک له زهوی به رز بکاته وه ده بیته بارمه به ده سته وه، ئیتر نه بارمه که ی داده خریت و نه گه ردنیشی نازاد ده کريت، یان که سیکیان هه والی نه وه ی پیده گات، که پیاویك هانای بۆ هیناوه، له وانه شه دور بیّت له مال و حال ی خوی و تووش بیّت، ئیتر پازی نه بیّت تانه و هۆزه ی لییان داوه له ناویان نه بات، یان هۆزه که ی خوی له ناو نه بات له و پیناوه دا، جاری واش هیه تاوانباریک، که ناشیناسن هاواریان بۆ ده هیئتی به مال و گیانیان به رگری لیده که ن.^۲

ئهمه ک (وه فا) په وشتیکی په گداره له نیو عه ره بدا، کاتیك ئیسلام هات به شیوه یه کی دروست ئاراسته ی کرد، توند بوو له گه ل نه وکه سه ی دالده ی تاوانبار ده دا، ئیتر با خاوه نی هه ر پله و پایه یه ک بیّت، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فرمویت: ((لعن الله من آوی محدثاً))^۳ له عه ته ی خوا له وکه سه بیّت، که دالده ی تاوانباریک که تنکه ر ده دات، یه کئ له و به سه ر هاتانه ش ئاماژه ده کات بۆ نه مه کیان.^۴

حاریسی کوپی عه بیاد سه رکردایه تی هۆزه کانی به کری ده کرد بۆ جهنگی هۆزی ته غلیب و سه رکرده کیان که ناوی موه له لیل بوو، بکوژی کوپی حارسیش بوو، له و

۱- البخاري بدء الوحي (رقم ۷)

۲- بلوغ الارباب (۱/ ۱۴۹، ۱۵۰)

۳- رواء مسلم کتاب الأضاحي (۱۹۷۸)

۴- بروهانه: مدخل لفهم السيرة (۹۰)

جه‌نگه دا حاریس موه‌له‌یلی به‌دیل گرت بی ئه‌وه‌ی بزانیټ کی یه، پی وټ: موه‌له‌یلی کوپی په‌بیعه‌م پی نیشان بده و به‌رت ده‌ده‌م، وتی به‌لټنم پی‌ده‌دیت ئه‌گه‌ر پیټ نیشانده‌م ئازادم بکه‌یت؟ وتی: به‌لټ، وتی: ده‌ی من موه‌له‌یلم، ئه‌ویش قژی توټلی بپی و ئازادی کرد، ئه‌مه‌ش ئه‌مه‌کیکی زۆر که‌م وټنه‌یه، پیاوه‌تیه‌کیشه‌ شایسته‌ی باسکردنه.^۱

ه‌روه‌ها نوعمانی کوپی مونزیر له‌ کیسرا ده‌ترسا، چونکه‌ پازی نه‌بوو کچکی خۆی لی‌ماره‌ بکات، چه‌ک وخی‌زانه‌کانی سپارد به‌هانیی کوپی مه‌سعودی شه‌بیانی و خۆی چوو بۆ لای کیسراو ئه‌ویش نوعمانی کوشت و ئینجا ناردی بۆ لای (هانی) داوای سپارده‌کانی نوعمانی لی‌کرد، ئه‌ویش پازی نه‌بوو، جا کیسرا سوپایه‌کی به‌پ‌خست، بۆیه‌ هانی هۆزه‌که‌ی کۆکرده‌وه‌و ووتاری‌کیدا بۆیان ووتی: ئه‌ی کۆمه‌لانی هۆزی به‌کر، تیاچووه‌یه‌کی خاوه‌ن پاساو چاک‌تره‌ له‌ قوتاربویه‌کی مه‌لاتوو، خۆپاراستن که‌س له‌ قه‌ده‌ر ناپار‌یزیت، ئارام‌گرتن هۆکاری‌که‌ بۆ سه‌رکه‌وتن، مه‌رگ چه‌شتن نه‌ک سه‌ر شوپی، پویه‌پووی مردن بچیت له‌وه‌ چاک‌تره‌پشتی لی‌هه‌لکه‌یت، لی‌دان له‌ گه‌ردن چاک‌تره‌ له‌ لی‌دانی پشت و له‌دواوه‌، ئه‌ی هۆزی به‌کر، بجه‌نگن، که‌س نیه‌ بتوانیت له‌مردن هه‌لټ.^۲

ئه‌و هۆزه‌ توانیان فارسه‌کان به‌زین له‌ جه‌نگی (ذی قار) به‌ بۆنه‌ی ئه‌م پیاوه‌، که‌ زیانی سه‌ر شوپی پی قبول نه‌بوو، هیچ باکیشی نه‌بوو له‌ مردن له‌ پیناو به‌سه‌ر بردنی په‌یمان‌ه‌کانی.

۶- ئارام‌گرتن له‌سه‌ر نا‌په‌ه‌تی و خۆراگری و پازیبوون به‌که‌م:

که‌ له‌سه‌ر خواردن هه‌لده‌ستان ده‌یانووت: زۆرخۆری ژیری نا‌ه‌ی‌لی، پیاوی زۆرخۆریشیان به‌لاوه‌ عه‌ییدار بوو، شاعیره‌که‌یان ده‌لټ:

إذا مدت الأيدي إلى الزاد لم اكن بأعجلهم إذا اجتمع القوم أجمع.^۳

۱- هه‌مان سه‌رچاوه‌ (۹۱).

۲- تأریخ الطبری، یوم ذی قار (۲۰۷/۲).

۳- بلوغ الأرب (۲۷۷/۱).

واته: که ده‌ست دريژ ده‌کرا بۆ نان خواردن پيشيان نه‌ده‌که‌وتم، که زورخوريشيان کردبا په‌له‌م ده‌کرد له ده‌ست هه‌لگرتن.

توانايه‌کی سه‌رسوپه‌ينه‌ريشيان هه‌بوو به‌رامبه‌ر ناپه‌حه‌تی و خوپاگر بوون له پووی ته‌نگ و چه‌له‌مه، له‌وانه‌ش نه‌وه له سروشتی و لاته‌که‌يانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبيت، که ناوچه‌یه‌کی بيابانی وشک و که‌م ناوو پوهه‌که، جا نه‌که‌رماو نه سه‌رماو نه سه‌ختی پڻگاوبان و دووری ماوه‌و، برسيتی و تينويتی، کار تينه‌کردن، نه‌ کاته‌ش هاتنه‌ نايني ئيسلامه‌وه بوون به نمونه‌ی خوپاگرتن و نارامی، چونکه به‌که‌م پازی ده‌بوون، که‌سی وایان هه‌بوو چه‌ندین پڻژ پڻگای ده‌بپی به تویشووی چه‌ند دانه خورمايه‌ک و چه‌ند دلۆپه ناويک جه‌رگی خوی پی ته‌پ ده‌کرد.^۱

۷- هيزی لاشه‌و گه‌وره‌یی ده‌روون و دلخوشبوون له‌کاتی به‌هيزیداو پاراستنی دراوسی:

ئه‌وان به‌تۆکه‌یی لاشه‌و مه‌زنی دل و ده‌روون ده‌ناسران، خۆ نه‌که‌ر پاله‌وانيتی ده‌روونی و لاشه‌یی له‌که‌سیکدا کۆبيته‌وه شتی سه‌یری لیده‌رده‌که‌ويت، له‌ پاستیدا نه‌وه‌بوو، که پوویدا پاش موسلمان بوونیان، هه‌روه‌ها ئه‌وان شه‌ریان ده‌کرد له‌گه‌ل ناحه‌زانیاندا، به‌لام کاتيک ده‌سه‌لاتيان ده‌بوو به‌سه‌ریاندا، لیيان خوش ده‌بوون، ئینجا نه‌ده‌چوونه سه‌ر که‌سی بریندار له شه‌ردا، مافی هاوسيتيشيان ده‌زانی، به‌تایبه‌ت چاودیری کردنی ئافره‌تان و، پاريزگاريکردن له ئابوو، شاعیره‌که‌يان ده‌لئت:

واغض طرفی آن بدت لي جارتی حتی یواری جارتی ماواها

واته: پوو وه‌رده‌گيتم، که که‌چه دراوسیکه‌م ده‌رېچیت، تا ئه‌و کاته‌ی ده‌که‌پيته‌وه ناو ماله‌که‌ی خوی و دیار ناميئت، نه‌که‌ر که‌سیک هانای بۆ به‌يتيان دالده‌يان ده‌دا، له‌وانه‌شه‌ گیان و کوپ وماليشيان به‌قوربان بکرايه.

نايني ئيسلام هات ئه‌م واتا مه‌زانه‌ی له ده‌روونی عه‌ره‌به‌کاندا که‌شه پيداو ئاراسته‌ی کرد به‌ره‌و هه‌ق و چاکه، بۆیه هه‌روه‌کو فريشته‌ی پاراو ده‌رپه‌رين و سه‌ر

زہویان فہتہ کرد و پریانکرد لہ باوہ پ، پاش ئہوہی، کہ پریو لہ بیبابہوہ پ،
پیشیان کرد لہ دادگہری و چاکہ دوی ئہوہی، کہ پریکراوہ لہ ستم و خراپہ.^۱

نہمانہ ہندیک بوون لہ ناکارہکانی ئہ و کومہ لگاہی مرقی عہربہی تیا
پہرہردہ بوو، بیگومان ئہوہ چاکترین کومہ لگا بوو، بویہ ہلبژدرا و ہکو
ژینگہیہ کی ناوازہ و ناوہندیکی ناست بہرز۔ بہ بہرورد لہ گہل فارس و پوم و ہیندو
یونان — بؤ ئہوہی پیغمبرہی خوی ﷺ تیا پہرہردہ بیت، نہ کو لہ ہیچ
کومہ لگاہیہ کی و ہکو فارہ سہکان، کہ خاوہنی زانست و زانیاری زود بوون، یان
ہنودہکان، کہ خاوہن فہلسفہ بوون، یان لہ پومانییہکان، سہرہ پای
ہونہرہکانیان نہ لہ یونانی خاوہن بلیمہتی ہونراوہ و فہلسفہش، بہ لکو لہ
کومہ لگاہی عہرب ہلبژدرا، چونکہ ئہو گہلانہ و پرای ئہو شتانہی کہ ہیان بوو
لہ زانست و ہونہر، بہ لام نہ گہیشٹہ ناستی فیترہت پاکی عہرب و نازادی ویزدان و
بہرزی گیانی ئہوان.^۲

۱۔ سہراوہی پیشو (۹۷/۱)

۲۔ ہوانہ: نظرات فی السیرۃ لحسن البنا (ل ۴۱)

باسی چواره‌م: گړنگ‌ترین پوډاوه‌کانی پیش له دایک بوونی پیغه‌مېر ﷺ.

خوا ویستی به‌زه‌بیه‌کی به مرځایه‌تیدا بیت‌وه‌و خه‌لاتیکیان بکات، ئیتر کاتی سهر‌فراز بوون هات به ناردنی پیغه‌مېر ﷺ، پیش نه‌وی ده‌ست بکه‌ین به باسی له دایک بوونی پیغه‌مېری مه‌زمنان و په‌روه‌رده‌ی سهر‌وه‌رمان و چاودیری خوای گه‌وره، بۆ نه‌و پیش دابه‌زینی وه‌حی به سهریدا، پیش نه‌وی بچینه نیو نه‌و باسه خوشانه‌ی پیغه‌مېری خوشه‌ویستمان ﷺ ده‌مانه‌ویت باسی هه‌ندی به‌لگه‌ی مه‌زن و به‌سهراتی گه‌وره بکه‌ین، که پیش له دایک بوونی پیغه‌مېر ﷺ پویانداده، له راستیدا پیش له دایک‌بوون هه‌ندی‌ک پوډاو که‌وتنه‌وه ئاماژه‌یان ده‌کرد بۆ نزیکی به‌ره‌به‌یان.

یه‌ک‌یک له یاساکانی خوای گه‌وره بریتی یه له کرانه‌وه له دوی ته‌نگه‌ژه‌و پۆشنایی دوی تاریکی و خوشی دوی ناخوشی.^١

یه‌که‌م: به‌سهراتی عه‌بدولموت‌ته‌لیبی باپیری پیغه‌مېر ﷺ سه‌بارت به هه‌لکه‌ندنی بیري زه‌مزمه.

ماموستا ئیبراهیم ع‌لی له کتیبی (صحيح السيرة النبوية) پړوایه‌تیکی پاست ده‌گپ‌رت‌وه سه‌بارت به هه‌لکه‌ندنی بیري زه‌مزمه، له فه‌رموده‌یه‌کی علی ﷺ، که ده‌فه‌رمویت: عه‌بدولموت‌ته‌لیب وتی: من له حیج‌ردا خه‌وم لی‌که‌وت‌بوو، کاتیک که‌سی‌ک هات و پئی ووت ته‌بیه^٢ هه‌لکه‌نه، ووت: ته‌بیه چیه؟ ئیتر به ئاگا هاتمه‌وه، ده‌ل‌ئیت: پڅی دوی نه‌وه له هه‌مان جی‌گادا خه‌وتم، هه‌مان که‌س هات و وتی: به‌پړه^٣ هه‌لکه‌نه، ووت: به‌پړه چیه؟ ده‌ل‌ئیت: دیسان به ئاگا هاتمه‌وه، ده‌ل‌ئیت: پڅی دوی نه‌وه گه‌پامه‌وه بۆ هه‌مان جی‌گا‌و خه‌وتم، که سه‌که هاته‌وه و وتی: مه‌زنونه^٤ هه‌لکه‌نه

١- بېوانه: هذا الحبيب، الجزائري (ل ١٥).

٢- (طیبه) له (طیب) ه وه هاتوه شاری مه‌دینه‌ش هه‌ر به‌وه ئاو نراوه.

٣- (بیره) له (بر) وه وه‌رگیراوه، واته: چاکه و پاراوی.

٤- (المضنونة) واته: گران به‌ها، که که‌س له دلی نایه‌ت بیدات به‌که‌س.

وتم: مه زنونه چیه؟ ده لټ ديسان به ناگا بوومه وه ده لټ پوژي دواتر گه پامه وه جیگا که م و خه وتم و نه مجاره که سه که وتی: زه مزه م هه لکه نه وتی: وتم: زه مزه م چیه؟ وتی: هر گیز ناوی نه وشک ده کات و نه کوتایي پیدیت، حاجیانی ژماره زږد ناوی لیده خو نه وه، ده شک ویده نیوان پیسایي و گوشته وه، له لای ده نوکی قه له پشی پان سپی، له لای شاری میرووله، نیب نو نیسحاق ده لټ: کاتیک باسه که ی بو ناشکراکراو جیگا که ی پیشاندر دلتیاش بوو که نه وه پاسته، به پاچیکه وه له گه ل حاریسی کوړی، که تاقانه بوو ده ستیان کرد به هه لکه نندن، کاتیک لیواری بیر که وه ده رکه وت عه بدولموتته لیب وتی: (الله اکبر) نه وسا هوزی قورپه یش بویان ده رکه وت، عه بدولموتته لیب به مرامی خوی گه یش، نه وانه ش هاتنه لای و وتیان: نه ی عه بدولموتته لیب نه وه بیر که ی نیسماعیلی باپیرمانه نیمه ش مافمانی تیدایه، جا هاو به شمان بکه له گه ل خوت، وتی: کاری واکه م، نه مه شتی که تهنه من تاییه ت کراوم پیوه ی له نیوان هه مووتاندا، وتیان باشه نیمه سکالات لیده که ی، نه ویش وتی: کیتان بی چاکه بچینه لای؟ وتیان ده چینه لای قه ش ی به نی سه عدی کوړی هوزه یم، وتی: باشه نه و قه ش یه له به رزایه کانی شام بوو، عه بدولموتته لیب و هندی که له خزمانی له گه ل چه ند که سی که له هوزه که یدا به پیکه وتن به بیاباندا، له پیکه عه بدولموتته لیب و خزمانی ناویان لیبرا، نه وه نده تینویان بوو تا که یشتنه حاله تی خنکان، داوی ناویان کرد، به لام پازی نه بوون، وتیان نیمه له بیاباندا ین نه ترسین نیمه ش وه کو نیوه مان به سه رییت، عه بدولموتته لیب وتی: واکه باش ده زانم هر که سی که چالیک بو خوی هه لکه نییت، تا هیژتان تیا ماوه، نیبجا هر که سی که تان مرد نه وه کانی تر ده خه ینه ناو چاله که ی و دوی دای ده پوژش، تا ده گاته دواکه س، تا که که سی که یش بفه وتی له وه چاکتره لاشی کاروانیک به جارئ له نیو بچیت، ووتیان به پاستی فرمانیکی چاکت پیمان کرد.

نیتر هر که سی که له وان چالیکیان بوخویان هه لکه ند و دانیشن چاوه پی مردنیان ده کرد له تینوان، نیبجا عه بدولموتته لیب به هاوپیکانی وت: سویند به خوا نه م خودانه دهسته وه مان به دهستی مردنه وه بیده سه لاتیه، هه لسن به پیکه وین، به لکو له لایه که وه ناومان ده ست بکه ویت، که عه بدولموتته لیب وشتره که ی هه لسا له ژیر قاچه کانی وه کانی به کی ناو هه لقولا و هه موویان ده ستیان کرد به (الله اکبر) و له نه و

ئاوه‌یان خوارده‌وه و لیښیان پپرکد، ئینجا بانگی هۆزه‌کانی قوپه‌یشی کرد — که نه‌وان ناگاداری هه‌موو نه‌م پروداوانه‌ بوون — نه‌وانیش هه‌موو ئاویان خواردو وتیان: خوای گوره‌ حوكمی بۆ تو سه‌پانده‌ سه‌رماندا، سویند به‌ خوا تازه‌ ناچینه‌ لای که‌س سکاڵات لیبه‌که‌ین ده‌رباره‌ی زه‌مزه‌م نه‌و که‌سه‌ی له‌م بیابانه‌ نه‌م ئاوه‌ی بۆ هه‌لقولانی، هه‌ر نه‌و که‌سه‌یه‌ زه‌مزه‌می پیدای بۆیه‌ به‌سه‌ریه‌ری بگه‌رپوه‌ بۆ لای ئاوی خۆت و گه‌رانه‌وه‌ بۆ مه‌که‌ه‌.

ئیبینو ئیسحاق ده‌لێت: نه‌م هه‌واله‌م پێگه‌یشتوو له‌ عه‌لی کوپی نه‌بو تالیب ده‌رباره‌ی زه‌مزه‌م^۱، فه‌رموده‌ی زۆریش هاتوو ده‌رباره‌ی فه‌زلی ئاوی زه‌مزه‌م، له‌ وانه‌ نه‌و فه‌رموده‌ی، که‌ له‌ سه‌حیحی موسلمدا هاتوو له‌ به‌سه‌رهاتی موسلمان بوونی نه‌بو زه‌پ، پیغمه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إنها مباركة، إنها طعام طعم)) واته‌: نه‌وه‌ ئاوێکی پیرۆزه‌ و بخۆریشی تیر ده‌بێت، وه‌کو چۆن خۆراکی خواردبێت.^۲

هه‌روه‌ها داره‌قوتنی و حاکیم ڕیوایه‌تیاں کردوو له‌ ئیبینو عه‌بباسه‌وه‌ پیغمه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((ماء زمزم لما شرب له ان شربته لتستشفى شفاك الله وان شربته ليشبعك اشبعك الله، وأن شربته لقطع ظمك قطعه الله، وهي هزمة جبريل، وسقيا الله إسماعيل)) شیخ موحه‌مه‌د نه‌بو شه‌هه‌به‌ ﷺ ده‌فه‌رموێت: هه‌رچۆنێکیش بێت (حافظ) ی دیمیا، که‌ زانیه‌کی هه‌ره‌به‌رزه‌ له‌ دواینه‌کان له‌ فه‌رموده‌ی (ماء زمزم لما شرب له) ی به‌ سه‌حیح زانیوه‌و (حافظ) ی عیراقیش پازی بووه‌ له‌ سه‌ر نه‌و به‌پاست دانانه‌.^۳

واتای فه‌رموده‌که‌: ئاوی زه‌مزه‌م بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیکه‌ له‌ پێناویدا بخۆرێته‌وه‌، نه‌گه‌ر بیخۆرێته‌وه‌ بۆ چاکبوونه‌وه‌ چاک ده‌بێته‌وه‌، هه‌روه‌ها بۆ تیربوون تیر ده‌بێت،

۱- السيرة النبوية: ابن هشام (۱/ ۱۴۲- ۱۴۵) السير والمغازي لابن إسحاق (۲۴- ۲۵) تحقيق سهل زكار، البيهقي في الدلائل (۱/ ۹۲- ۹۵)، وصرح ابن إسحاق بالتحديث فسنده صحيح، وله شاهد من مرسل الزهري، فالحديث صحيح من طريق البيهقي وابن هشام.

۲- مسلم فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي ذر، ورحمة (۲۳- ۲۴۷۳).

۳- بيوانه: السيرة النبوية الصحيحة (۱/ ۱۵۸).

۴- مقدمة ابن الصلاح وشرحها للحافظ العراقي (ل ۱۲).

يان بؤ لای بردنی تینویتی لاده چیت، هه روه ها زه مزه م جیگای لیدانی جبریل له زه ویداو خواردنه وې خوايه بؤ ئیسماعیل.

دووم: به سهراتې (أصحاب الفيل):

نم به سهراته له قورئان و فهرموده دا باسکراوه، به شیکراوه یش له کتیبه گانی میژوو لیکد هره وانی قورئاندا هاتوه:

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ (١) أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدُهُمْ فِي تَضَلِيلٍ (٢) وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (٣) تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ (٤) فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ (الفيل)

سه باره ت به ناماژه گانی پيغمبري خوا ﷺ بؤ پړوداوه که:

کاتیک پيغمبري خوا ﷺ له حوده ييبه ده رچوو تا کو گه یشته جیگایه ک، وشتره که ی به چوکدا هات و خه لکه وتیان: حل حل، واته: پړکه پړکه، به لام وشتره که هر خوی به زه ویدا و پړی نه کرد، وتیان: وشتری قه صوا په کی که وت: پيغمبري خوا ﷺ فهرموي: ((ما خلأت القصواء، وما ذاك لها بخلق، ولكن حبسها حابس الفيل)) واته: نه خیر قه صوا په کی نه که وت و نه نه وهش په وشتی نه وه، به لکو نه وه ی فیله گانی به ند کرد نه میشی به ند کرد.

له کتیبی (السيرة النبوية) ی ئیبنو نه بی حاتیم داهاتوه:

سه باره ت به به سهراتې فیل پادشایه ک بوو له یه مهن، له بنچینه دا حه به شی بوو، نه بره ه ی پیده و ترا، کلیسایه کی دروست کردو ناوی لیتا قولله یس، بانگه شه ی نه وه ی ده کرد و ابکات خه لکی ئیتر بؤ نه و شوینه حه ج بکن له جیاتی مالی خوا، برپاریشی دا به پړکه ویت بؤ پو خانی که عبه، له و کاته یه کی که له پادشاکانی حیمیه ر له وانه ی پیشت له ژیر ده سه لاتیدا بوون هاته جهنگ له گه لیدا، به لام نه بره ه توانی

بیبەزىنىت، كاتىك ھىنايانە پىش دەستى پى وى: ئەى پادشا مەمكۆزە مانەوہم
 بۆ تۆ چاكتەرە، ئىتر ئەبرەھە نەيكوشت و كۆتى كرد، ئىنجا درىژەى دا بە
 بەپىگردنەكەى بەرەو كەعبە، كاتىك لە ولاتى خەسەم نزيك بوويەوہ، نوفەىلى
 كوپى حەبىبى خەسەمى و ئەو ھۆزانەى لەگەلیدا بوون شەپيان لەگەل ئەبرەھە
 كرد، بەلام ئەبرەھە توانى بيانشكىننى و نوفەىلىشى دىل كرد، نوفەىل وتى: ئەى
 پادشا مەمكۆزە، من شارەزای خاكى عەرەبم و ھۆزەكەشم بەقسەم دەكەن، بۆيە
 نەيكوشت و لەگەلیدا ھات بۆ ئەوہى ببىت بە چاوساغيان، كاتىك گەيشتنە تائيف،
 مەسعودى كوپى موعەتتیب ھات ووتى: ئەى پاشا ئىمە كۆيلەى تۆين و ناكۆكى نىہ
 لە نىوانماندا، نە لارىشمان ھەيە لەوہى بتى لات بروخىننى، بەلام تۆ مەبەستت ئەو
 مالەيە، كە لەمەككەيە، ئىمە چاوساغيكت لەگەل پەوانە دەكەين، ئىتر ھەلسان بە
 ناردنى ئەبو پوغال لەگەل سوپاكەيدا، كە گەيشتنە ناوچەى موغەممەس^۱ ئەبو
 پوغال مردو گۆرەكەى بەردبارانكرا، ئىنجا ئەبرەھە كەسىكى لەموغەممەس نارد
 وەكو سەرگردەى سوارەكانى و خەلكانى حەرەمى كۆگردەوہ و دووسەد وشتىرى
 عەبدولموتتەلىب لە عەيرولئەراك ھىنا، ئىنجا ئەبرەھە حوناتەى حىميەرى نارد بۆ
 لای خەلكى مەككە و چاوى بە عەبدولموتتەلىبى كەوت وپاسپاردەكەى پى وى،
 عەبدولموتتەلىب وتى: ئىمەش شەپى لەگەل ناكەين، ئەو پادشايش، كە دىل بوو
 لای ئەبرەھە بە ناوى (نوفەر) عەبدولموتتەلىبى دەناسى، بەلام وتى: من كابرايەكى
 دىلم ھىچم پىناكرىت بۆت، بەلام ئونەيسى لىخوپى فيلەكەت لەگەل دەنئىرم بۆلاى
 ئەبرەھە باست بكات، ئونەيس وتى: ئەوہ سەرگەورەى قورەيشە و خاوەنى
 مەككەيە، ناندرى خەلکە لە دەشتايى و درندەكانە لە چياكان دووسەد وشتىرى
 گىراوہ لای پاشامان، جا ئەگەر بكرىت بىاندەيتەوہ وداواى مۆلت دەكات بتبىنىت،
 عەبدولموتتەلىب پىاويكى بالابەرزى كەتەى پوخسار جوان بوو، كە ئەبرەھە پىزى
 لىگرت و لە سەرجىگاگەى خۆى دابەزى لەگەلى دانىشت عەبدولموتتەلىب پى وى:
 مالىكى زۆرم لاتان گىراوہ وداوا دەكەم بىگىرنەوہ بۆم، ئەبرەھە وتى: كە چاوم پىت
 كەوت سەرسام بووم پىت، بەلام لە بەر چاوم كەوتى، وتى: لە بەر چى؟ وتى: من

هاتوم بۆ پوخاندنی مالیک، که ئابینی خۆت و باپیرانته، باسی نه و هم له گهڵ ناکهیت، باسی دوو سه د و شترم له گهڵ ده کهیت، وتی: من خاوهنی و شتره کانم و نه و مال ههش خاوهنی خۆی ههیه پارێزگاری لیبکات، وتی: هه رگیز ناتوانی دهست بهینیتته پێگام، وتی: باشه نه وهتو و نه وه که عبه، وتی: و شتره کانی بۆ بگێر نه و، عه بدولموتته لیب که پاپه وه و قورپه هیشی ئاگادار کرده وه له به سهراته که، داواشی لیکردن بلاوه بکه ن به چیاکاندا، نه بره ههش ته وا و ئاماده بوو بۆ نه نجامدانی پوخانی مالی خوا، به لام فیهلکان ده هاتن به چۆکدا و توانای پیکردنیان نه ده ما، هه رچهنده به پاچ لییان دا هه ر نه جولایه وه، که به ره و یه مه ن ده که رایه وه گورج ده که وته پئی، پویان ده کرده هه رهم له شوین خۆی پاده وه ستا، فیهلکه به ره و شاخیک پویشته و خوای گه وره بالدار ی زۆری له ده ریاه وه نارد به شیوه ی پڕیشۆله، هه موو بالداریک سی به ردی پیبوو، دوو به رد له پیکانی و یه کیک له ده نوکی، که به قه د نوک و نیسک ده بوون، نه و به ردانه له هه رکه سیکی بدایه ده یکوشت، سوپاکهش هه موویان به ریان نه که وت، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿الَّذِي تَرَكَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ﴾ (١) **أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ** (٢) **وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ** (٣) **تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِيلٍ** (٤) **فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ مَّا كُولٍ** (٥) (الفیل) خوای گه وره به لایه کیشی نارد بۆ لاشه ی نه بره هه، ئیتر به تیکشکاو ی گه پانه وه و هه ر لییان ده که وت، نه بره ههش په نجه کانی به دوا ی یه کدا ده وه رین، کاتی که گه یشته وه یه مه ن، وه کو به چکه چۆله که ی به سه ر هاتبوو، پاش ماوه یه ک مرد.

ئیبنو ئیسحاق رحمته الله ده گێریتته وه، وه کو ئیبنو هیشام لیوه ی ده گێرته وه عه بدولموتته لیب کردی به قولفی ده رگای که عبه دا، که سانیکیش له قورپه هیش له گه لیدا له خوا ده پاپانه وه داوا ی سه رکه وتنیان ده کرده سه ر نه بره هه و سه ر یازه کانی دا، عه بدولموتته لیب ده بیوت:

لاهم ان العبد يمنع رحله فامنع حلالک

لا يغلبن صليبهم ومحالهم غدراً محالک
إن كنت تارکهم وقب — لتنا فامر ما بدا لک

ئینجا دهستی به ردا له قوفله کې و له گه ل خزمه کانیدا ده رچوون بڼ چیاکان، له ویشه وه سهیریان ده کرد، نه پره هه چی ده کات له که عبه، ئینجا باسی له ناوچوونی نه پره هه و سوپا که ی کرد.

چه ند په ندو سوودیک له پړوداوی فیل:

۱- ده رکه وتنی مه زنیی که عبه، په که مین مالی خوا، که بته رستانی عه رب مه زن پایانده گرت، به پیروزیان ده زانی و هیچیان پیښی نه ده خست، نه م پله و پایه ش ده گه پټه وه بڼ پاشماوه ی ناینی ئیبراهیم و اسماعیل عليه السلام.

۲- چاوتی پړینی گه وره کان و کینه یان دژ به مه که و عه ربه کان، که نه و مالیه یان مه زن راده گرت، بویه نه پره هه ویستی نه و ان دورخاته وه له و کاره و کلّی سای قولله یسی دروست کرد، نه و سه ره پای به کاره ی نانی شیوازی شیرین کردن و ترساندن، به لام عه ربه کان هر ملیان نه دا، به لکو کارگه یشته نه وه ی، که په کی که له بیابانشینه کان پیسی بکاته ناو نه و کلّی سایه، رازی عليه السلام ده رباره ی نایه تی: ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُ فِي تَضْلِيلٍ﴾ فه رموویه تی: ﴿کید﴾ ویستی زیان گه یاننده به که سانی تر، به شیوه یه کی شاروه، نه گه ر بوتریت: بڼچی ناوی به ﴿کید﴾ بر دووه له کانتیکدا نه وه کاریکی ناشکرا بوو، نه گه ر نه و به پاشکاو ی ده یویست که عبه بروخی نی لّین: به لّی، نه و خراپه ی له دلا ساردبویه وه و چاوی بریوویه عه رب له دلّی خویدا، هه روه ها ده یویست بیبه شیان بکات له پله و پایه ی که هه یان بوو به بڼه ی که عبه وه، بڼخوی و ولاته که ی راییکشیت.

۳- خوبه خت کردن له پټناو شته پیروزه کاند: په کی که له پادشاکانی حیمیه ه لسا له دژ نه بره هه و به دیلی گیرا، ئینجا نوفه یلی کوړی حه بیبی خه سه می و نه وانه ی له گه لّی کڼوونه وه له هوزه کانی به من، شه پان کرد له گه لّی نه پره هه،

۱- السيرة النبوية، ابن هشام مع شرح أبي نر الخشنی (۱/ ۸۴ - ۹۱).

۲- پروانه: تفسیر الرازی (۲۴ - ۹۴).

به‌لام شکستیان هینا به‌رام‌به‌ر سوپای گه‌وره‌ی نه‌بره‌هه، خوینی خویشیان پشت له پی‌ناو پی‌روژه‌کانیاندا.

به‌رگریکردن له شتی پی‌روژ و قوریانی دان له پی‌ناویدا کاریکی فتریه له ناخی مرؤفا په‌گی داکوتاوه.

٤- ناپاکان پيسوا ده‌بن: نه‌و به‌کریگرتانه‌ی هاوکارییان ده‌کرد له گه‌ل نه‌بره‌هه، بوونه چاوساغ و سیخوپ بۆی، پی‌گی‌یان پی‌ پیشان ده‌دا بۆ مالی خوا بۆ نه‌وه‌ی بی‌پوختی، له دنیاو پۆژی دوایدا نه‌فرینیان لی‌کراوه، خوی گه‌وره‌و خه‌ل‌کیش له‌عنه‌تیا نلیده‌کن، گوپی نه‌بو پوغالیش بوو به‌ هی‌مای ناپاک‌ی و نه‌لقه له‌ گوئی کردن، نه‌و که‌سه بوو به‌که‌سیکی قیژه‌ون له‌ دلی خه‌ل‌کید، هه‌ر که‌سی‌کیش به‌لای گوپه‌که‌یدا تیده‌په‌پی به‌ردبارانی ده‌کرد.

٥- پاستی جه‌نگی نیوان خواو دوژمنانی: عه‌بدولموت‌ه‌لیب وتی: نه‌وه تۆو نه‌وه مالی خوا، نیمه‌ توانای به‌رگریمان نیه، پوونکردنه‌وه‌یه‌کی ورد بۆ پاستی نه‌و جه‌نگی له‌ نیوان خواو دوژمنه‌کانی به‌رپایه، هه‌رچه‌ند بی‌ت هی‌زی دوژمن، بۆماوه‌ی چرکه‌یه‌ک ناتواتن خویان پاگرن به‌رام‌به‌ر تواناو خه‌شمی خوا، خوی گه‌وره‌ خوی خاوه‌نی ژیا‌نه‌و هه‌ر خویشی وه‌ریده‌گیرپه‌ته‌وه، هه‌رکاتیک بیه‌ویت.^١

قاسمی رحمته‌الله ده‌لیت: قاشانی رحمته‌الله ووتویه‌تی: به‌سهراته‌ی (أصحاب الفیل) به‌ناوبانگه، پووداوه‌که‌ش نزیک بووه له‌ سه‌رده‌می پيغم‌به‌ر رحمته‌الله، یه‌کی‌کیشه له‌ نیشانه‌کانی توانای خوی گه‌وره، شوینه‌واری‌کیشه بۆ توپه‌بوونی خوا له‌ نه‌وانه‌ی که‌ مله‌وپری ده‌که‌ن و هه‌له‌کوته‌ سه‌ر قه‌دغه‌کراوه‌کانی.

٦- مه‌زن‌پاگرتنی خه‌ل‌کی بۆ مالی خوا و دانیش‌توانی هه‌ره‌م: مه‌زن پاگرتنی هه‌ره‌ب زیاد‌ی کرد بۆ مالی خوی گه‌وره، که‌ پاراستنی که‌عبه‌ی خسته‌ سه‌ر نه‌ستوی خوی،^٢ ئینجا هه‌ره‌ب قوپه‌یشیان به‌هه‌مان شیوه به‌ مه‌زن ده‌زانی و ده‌یانوت: نه‌وانه نه‌هلی خان، خوی گه‌وره له‌ جیاتی نه‌وان شه‌پیکردو دوژمنیانی

١- بېروانه: السيرة النبوية ابن فارس (١١٢)

٢- بېروانه: محاسن التأويل للقاسمي (٢٦٢/١٧)

سهرکوت کرده‌وه، نه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ک بوو له به‌لگه‌کانی خوا، پیښه‌کيه‌کیش بوو بۆ هاتنی پیغمبر ﷺ له‌مه‌ککه، که‌عبه له بته‌کان پاک ده‌کاته‌وه، پله‌وپایه به‌رزیه‌که‌ی خوی بۆ ده‌گیریتته‌وه.^١

٧- به‌سهرهاتی فیل به‌لگه‌یه‌که له به‌لگه‌کانی پیغمبرایه‌تی: هه‌ندی له زانایان به‌لایانه‌وه وایه، که ئه‌م به‌سهراته له به‌لگه‌کانی پیغمبرایه‌تی یه، له‌وانه: ماوه‌ردی ﷺ، که ده‌لیت: به‌لگه‌کانی پیغمبرایه‌تی تیا دا ئاشکرا سهره‌تایه‌کانی شایه‌تی ده‌ده‌ن بۆ دره‌نه‌نجامه‌کانی، ئیتر راست ودرۆی تیا تی‌که‌ل ناییت، چه‌ندیش به‌هیزیت و بلاویته‌وه نه‌وه‌نده ده‌بی‌ت مژده‌وئاگادارکردنه‌وه‌کانی، کاتی‌ک له دایک بوونی پیغمبرایه‌تی نازادار نزیک بوویه‌وه، به‌لگه‌کانی وه‌کو گول‌او به‌هه‌موو لایه‌کدا بلاو بوویه‌وه، له هه‌مووشیان دیارتر و شکو دارتر به‌سهرهاتی (أصحاب الفیل) ه‌تا‌کو ده‌لیت: نیشانه‌ی پیغمبرایه‌تی له‌وه‌سهراته‌وه‌یه، که له‌وه‌سهرده‌مه پیغمبرایه‌تی خوا له سکی دایکیدا بوو له مه‌ککه، چونکه له دایک بوونی پیروزی له پاش په‌نجا پوژ بوو له‌وه‌پوداوه له پاش مردنی باوکی له پوژی دووشه‌مه (١٢) ربیع الأول، بۆیه نیشانه‌یه‌ک بوو له دوو پوه‌وه:

یه‌که‌م: نه‌گه‌ر نه‌وان سهرکه‌وتبان، ئافره‌تیا‌ن به‌کۆیله ده‌برد، بۆیه خوای گه‌وره له ناوی بردن، وه‌کو پارێزگاریه‌ک بۆ پیغمبرایه‌تی، که هیش‌تا له‌سکی دایکدا بوو.

دووه‌م: قوپه‌هیش خوا په‌رستیکیان نه‌بوو به‌بۆنه‌یه‌وه خوا قوتاریان بکات، نه‌ه‌لی کتاییش نه‌بوون، چونکه نه‌وان یان بته‌رست بوون، یان زندق و بی‌باوه‌رپوون، به‌لام له به‌ر نه‌وه‌ی ویستی خوا له‌سهره‌لدانی ئیسلام دامه‌زراندنی پیغمبرایه‌تی و مه‌زن پاگرتنی که‌عبه‌بوو، کاتی‌کیش له ناو عه‌ره‌بدا بلاو بوویه‌وه خوای گه‌وره چی به‌سهرسوپایی فیلدا هیناوه، حه‌رم نه‌وه‌نده‌ی تر شکو دارتر بوو له‌ده‌ل‌کاندا و خه‌لکی گوێرایه‌لییان زیادی کرد بۆ هۆزی قوپه‌هیش و تیا‌ن: نه‌وانه خه‌لکی خوان و دوژمنه‌کانی له‌کۆل‌کردنه‌ته‌وه، قوپه‌هیشیش هه‌ل‌ده‌ستا به‌دروستکردنی خواردن بۆ حاجیا‌نی مالی خوا و ئاو پێدانیا‌ن له‌پوژانی مینا، بۆیه

ئەوان بوونە پیشەواو سەرکردە، (أصحاب الفيل)یش بووہ پەندیکی ھەمیشە باسکراو.^۱

إبن تیمیة رحمہ اللہ دہفەر مویت: ئەو پروادە لە سالی لە دایکبوونی پیغمبر ﷺ بوو، دراوسیگانی مالی خوا بپەرست بوون ئاینی نەصرانیەکان لە ئەوان چاکتر بوون، بۆیە دەرکەوت، کە ئەو نیشانە بو دراوسیگانی مالی خوا نەبوو، بەلکو لەبەر خودی ئەو مالە بوو، یان لەبەر پیغمبر ﷺ، کە لەو سالەدا لە پال مالی خوا لە دایک بوو، یان لەبەر ھەردوو ھۆکارە کە ھەرچۆنیکیش بێت بەلگەیکە لە بەلگەکانی پیغمبرایەتی.^۲

إبن کثیر رحمہ اللہ دەربارە ی بەسەرھاتی فیل دەلالت: ئەو پروادە وەکو پیشەکی یەک بوو بو پیغمبرایەتی پیغمبر ﷺ، چونکە لە ئەو سالەدا لە دایک بووہ، لە سەر پەسەندترین بۆچونەکان، وەکو چۆن خوای گەرە پئی وتن: ئەی ھۆزی قورەیش خوای گەرە ئیوہی سەرنەخستە سەر حەبەشەکان لەبەر ئەوہی ئیوہی باشتەن لە ئەوان، بەلکو لەبەر پاراستنی مالەکە ی، لە پلەو پایە ی بەرز دەکاتوہ بە ناردنی پیغمبرە ی نەخویندەوار موحمەد ﷺ، کە دوا پیغمبر ﷺ.^۳

۸- پارێزگاری خوای گەرە لە مالەکە ی خۆی: خوای گەرە بواری نەدایە ئەھلی کیتاب (ئەبرەھە و سوپاکە ی)، کە مالەکە ی پرۆخینن، یان ئەو خاکە پیرۆزە داگیر بکەن، لە کاتیکدا کە بپەرستی گلۆی کردبوو، بو ئەوہی ئەو مالە ھەمیشە پارێزراو بێت لە پیلانی پیلان گیرەکان و بە ئازادی بمیئنت تاکو بیروباوہ پێ تازە ی لێدەرپوێت، بۆ ئەوہی ھیچ ستمکاریکیشی تیادا بالادەست نەبێت بەسەر ئایین و بەندەکانی خوای گەرە، ئەمەش بە پێوە بردنیک بوو بو مالی خواو ئاینەکە ی، پیش ئەوہی کەس بزانی، پیغمبرە ی ئەم ئوممەتە لەم سالە لە دایک بووہ.^۴

۱- بیوانہ: السيرة النبوية للندوي (۱۲).

۲- بیوانہ: اعلام النبوة للماوردي (۸۵- ۱۸۹).

۳- بیوانہ: تفسیر ابن کثیر (۵۴۸/۴- ۵۴۹).

۴- بیوانہ: السيرة النبوية ابن فارس (۱۱۲).

نیمه‌ش نه‌مړې له م سهرده‌مه‌دا دلخوش ده‌بین به نه‌م ئاماژه‌یه، کاتیک که ئاگادار ده‌بین له و ته‌ماعه چه‌په‌لانه‌ی نه‌مړې له لایه‌ن خاچه‌پرستان و جووله‌کانی جیهانه‌وه له ده‌وری نه‌و شوینه پیروزانه‌دا ه‌یه وکاریش ده‌که‌ن بۆ نه‌و ویست و نیازه خراپه‌یان، خوای گه‌وره‌ش له ه‌موو سهرده‌می‌کدا مائی خو‌ی ده‌پاریزیّت و شاری پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی به ه‌مان شیوه پاریزگاری ده‌کات.^۱

۹- نه‌م پووداوه بوو به میژوویه‌ک بۆ عه‌ره‌ب: له به‌رگه‌وره‌یی نه‌و پووداوه‌ی پوویدا له و ساله‌دا عه‌ره‌ب نه‌وه‌ی کرد به میژوو، ده‌یان ووت: فلانه پووداو له سالی فیل پوویدا، یان فلانه که‌س له سالی فیل دا له دایک‌بوو، یان نه‌وه‌ی له پاش نه‌و ساله‌دا پووی دا به نه‌وه‌نده سال، سالی پوداوی فیل له (۵۷۰)ی زاینی بوو.^۲

۱- فی خلال القرآن (۶/ ۲۹۸۰)

۲- بېوانه: السيرة النبوية للندوي (۸۲)

باسی پینجه‌م: له له دایکبوونه‌وه تاکو(حلف الفضول)

یه‌که‌م: ره‌چه‌له‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

پیغه‌مبه‌ری خواهر ﷺ خاوه‌نی به‌رزترین ره‌چه‌له‌ک و جوانترین پوخسار و ئاکاره، ده‌رباره‌ی گرنگی ره‌چه‌له‌کی هه‌ندێ فه‌رمووده‌ی سه‌حیح هاتووه، له‌وانه: ئه‌و فه‌رمووده‌ی، که موسلیم پیاویه‌تی کردووه له پیغه‌مبه‌ری خواهر ﷺ، که ده‌فه‌رموئیت: ((إن الله اصطفى كنانة من ولد اسماعيل، واصطفى قريشاً من كنانة، واصطفى من قريش بني هاشم، واصطفاني من بني هاشم))^۱ پێشه‌وا بوخاری باسی ره‌چه‌لکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموئیت: موحه‌مه‌دی کوپی عه‌بدوللای، کوپی عه‌بدولموته‌لیب، کوپی هیشام، کوپی عه‌بدومه‌ناف، کوپی قوصه‌ی، کوپی کیلاب، کوپی موپره، کوپی که‌عب، کوپی لونه‌ی، کوپی غالب، کوپی فیه‌ر، کوپی مالیک، کوپی نه‌زر، کوپی کینانه، کوپی حوزه‌یفه، کوپی مودریکه، کوپی ئیلیاس، کوپی موزه‌ر، کوپی نیاز، کوپی مه‌عه‌د، کوپی عه‌دنان.^۲

هه‌روه‌ها به‌غه‌وی له لی‌کدانه‌وه‌ی کتێبی (السنة) له باسی عه‌دنان ده‌لێت: ئه‌وه‌ی، که باسکراوه پاش عه‌دنان جی‌گێڕ نه‌بووه.^۳

ئیب‌ن‌ولقیم ده‌فه‌رموئیت: دواى ئه‌وه‌ی، که باسی ره‌چه‌له‌کی عه‌دنان ده‌کات: تائێره ته‌واوه به‌دلنیاى، ره‌چه‌له‌کناسان پێکهاتوونه له سه‌ری و هیچ ناکۆکیه‌کیشی له سه‌ر نیه، به‌لام له دواى عه‌دنان ناکۆکی له سه‌ره، له سه‌ر ئه‌وه‌ش پێکهاتوون، که عه‌دنان له نه‌وه‌ی ئیسماعیله ﷺ.^۴

له عه‌روه‌ی کوپی زویه‌یریشه‌وه هاتووه، که فه‌رموویه‌تی: عه‌دنان نه‌وه‌ی ئیسماعیلی کوپی ئیبراهیمه به‌کۆی پرا، به‌لام جیاوازی له نێوان عه‌دنان و ئیسماعیل دروست بووه.

۱- رواه مسلم، باب فضل نسب النبي ﷺ (۱۷۸۲/۴) ژماره ۲۲۷۶.

۲- البخاري، كتاب مناقب الأنصار، باب مبعث النبي.

۳- شرح السنة (۱۹۲/۱۲)

۴- ابن سعد (۸۵/۱).

۵- السيرة النبوية للذهبي (ل ۹۶)

((به‌رزی په‌چه‌ک هه‌رده‌م پله‌وپایه‌ی خۆی هه‌بووه‌و - هه‌یه‌تی - له‌ دله‌کاندا، چونکه‌ خاوه‌نی په‌چه‌له‌کی به‌رز نکۆلی لێناکریت، که‌ له‌ پێشه‌وه‌ بیت، ئیتر پیغه‌مبه‌رایه‌تی بیت یان پادشایی، به‌لام نکۆلی ده‌کریت له‌ سه‌ر که‌سی په‌چه‌له‌ک نه‌ناسراو، زۆر که‌س پێیان ناخۆشه‌ بچه‌ ژێر ئالایه‌وه‌، بۆیه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ بۆ پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئاماده‌کرا، خۆی گه‌وره‌ په‌چه‌له‌کی مه‌زنی بۆ ئاماده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تی ئه‌وه‌بدات خه‌لکی له‌ ده‌ور کۆکاته‌وه‌))^۱

سه‌رچاوه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رچاوه‌یه‌کی پاکوبه‌هایه‌، چونکه‌ له‌ نه‌وه‌ی ئیسماعیل و ئیبراهیمه‌، وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی‌شه‌ بۆ نزای ئیبراهیم و مژده‌ی عیسا‌ی (علیه‌السلام)، هه‌روه‌کو خۆی فهرموویه‌تی: من نزای پارانه‌وه‌ی - ئیبراهیمی باوکم و مژده‌ی عیسام.^۲

سه‌رچاوه‌ی پاک و په‌چه‌له‌کی به‌رز خاوه‌نه‌که‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه‌ و دووری ده‌خاته‌وه‌ له‌ هه‌موو کاریکی نزم، پیغه‌مبه‌ران و بانگخوازان مه‌به‌ستیان بووه‌، که‌ پاراوی په‌چه‌له‌کیان ده‌ربخه‌ن و به‌وه‌ش له‌ لای خه‌لکی بناسرێن، بۆ ئه‌وه‌ی بناسرێن و ستایش بکړن^۳، به‌م شیوه‌ش بۆمان ده‌رکه‌وت له‌ پێگه‌ی په‌چه‌له‌کی پیروزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ خۆی گه‌وره‌ عه‌ره‌بی جیا کردۆته‌وه‌ له‌ هه‌موو خه‌لکانی تر، فه‌زلی قوره‌یشیشی داوه‌ته‌ سه‌ره‌مه‌موو هۆزه‌کانی تردا، خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ریش ئه‌وه‌ ئه‌سه‌پێنێ، که‌ ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌شمان خۆشبویت، که‌ تیاياندا په‌روه‌رده‌بووه‌، نه‌وه‌ک له‌ پووی تاکه‌ په‌گه‌زه‌وه‌، به‌لکو له‌ پێناو پاستی په‌تی، چونکه‌ عه‌ره‌ب و قوره‌یشیش شه‌ره‌فمه‌ند بوون به‌ هه‌لکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ناویاندا، ئه‌م پاستیه‌ش ناکۆک نیه‌ له‌ گه‌ل لادانی ئه‌و عه‌ره‌بانه‌، یان ئه‌و قوره‌یشیانه‌ له‌ پێگایی پاستی خۆی په‌روه‌ردگار و ئاستی خۆیانیا‌ن داگرت بۆ خواره‌وه‌ی ئه‌و ئاسته‌ پێژداره‌ی خۆی گه‌وره‌ ده‌ستنیسانی کردووه‌ بۆ به‌نده‌کانی.

۱- بپوانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول محمد ﷺ (ل ۹۶)

۲- بپوانه: الحاكم (۲/۶۰۰)، و صححه الحاكم و الذهبي.

۳- بپوانه: السيرة النبوية إبن فارس (ل ۱۰۲).

دووم: هاوسه‌رگيری عه‌بدوللا کورې عه‌بدولموتته‌ليب و نامينه‌ی کچی وه‌هب و خه‌و بينینی نامينه‌ی دايکی پيغمبر ﷺ:

عه‌بدوللا کورې عه‌بدولموتته‌ليب به‌کک بوو له خوښه‌ويسترين براکانی له لای باوکی، جا کاتيک قوتاری بوو له سهر برين، باوکی سه‌د حوشتري بوی سهر بری وه‌کو قوربانې، پاشان هاوسه‌ريکی بۆ هيتا له شکودارترین خيزانه‌کانی مه‌ککه، که نه‌ويش نامينه‌ی کچی وه‌مبی کورې عه‌بدومه‌نافی کورې زوهره‌ی کورې کيلا بـو.

پاش ماوه‌يه‌کی که‌م عه‌بدوللا وه‌فاتی کرد و هيتا پيغمبر ﷺ له سکی دايکيدا بوو، هر له مه‌دينه‌ش نيژرا له لای به‌نی عه‌دی کورې نه‌ججار له مه‌دينه، چونکه نه‌و چوو بوو بۆ بازرگانی له شام، نيت له گه‌رانه‌وه‌دا له لای مه‌دينه، گیانی له ده‌ستداو، نه‌م زاته پيروزی له پاش خوې به‌جيه‌شت، وه‌کو چۆن قه‌ده‌ری خوی گه‌وره به‌ دانایی و به‌ زه‌ی و په‌روه‌رده‌کردن و ناماده‌کردنی خوې ده‌يکاته هوکاريک بۆ ده‌رکردنی مرقايه‌تی له تاریکيه‌وه بۆ روناکی.

هاوسه‌رگيری عه‌بدوللا و نامينه‌ سهره‌تای مه‌سه‌له‌ی پيغمبر ﷺ نه‌بوو، به‌ پيغمبر ﷺ و ترا چۆن بوو مه‌سه‌له‌ی پيغمبر ايه‌تیه‌که‌ت^۱، فهرمووی: ((دعوة ابي ابراهيم، وبشری عيسى، و رأت أمي أنه يخرج منها نور أضاءت منه قصور الشام))^۲ واته: نزای ئیبراهيمی باوکم و مژده‌دانی عيساو، دايکيشم خه‌ونيکی بينی، که پوښنايه‌کی لی ديتته‌ده‌روه‌ ته‌لاره‌کانی شامی پی روناک ده‌بيتته‌وه، مه‌به‌ست له نزای ئیبراهيم نه‌وه‌يه، که له‌م نايه‌ته‌ دا هاتووه: ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة: ۱۲۹)

۱- پروانه: وقفات تربوية مع السيرة أحمد فريد (ل ۴۶)

۲- مه‌مان سه‌رچاوه (ل ۴۶)

۳- رواه أحمد (۵/ ۲۶۲) ورقمه ۲۲۲۶، وقال محققوا طبعة مؤسسة الرسالة: صحيح لغيره، الحاكم (۲/ ۶۰۰) وقال الحاكم: صحيح الإسناد، ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي، مجمع الزوائد (۸/ ۲۲۲)، وقال إسناد أحمد حسن، وله شواهد تقويه.

مژده‌دانی عیسا ش له م نایه‌ته‌دا ناماژه‌ی بۆ کراوه ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ
إِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللهِ اِلَیْکُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلِیْ اِتٰی مِنْ بَعْدِیْ اَسْمٰهُ
اَحْمَدُ﴾ (الصف: ۶).

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که باسی خه‌ونه‌که‌ی دایکی ده‌کات، ئیبنو
په‌جه‌بی حه‌مه‌لی ده‌فه‌رموویت: ده‌رچوونی نه‌و پۆشناپییه له کاتی له دایکبوونیدا
ناماژه‌یه بۆ نه‌و پۆشناپییه‌ی هیئای بۆ سه‌ر زه‌وی پێنموینی خه‌لکی کرد و تاریکی
بنپه‌رستی پئی لا‌برد، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ
جَآءَکُمْ رَسُوْلُنَا یُبَیِّنُ لَکُمْ کَثِیْرًا مِّمَّا کُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ
الْكِتٰبِ وَیَعْقُوْا عَنْ کَثِیْرٍ قَدْ جَآءَکُمْ مِنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَکِتٰبٌ
مُّبِیْنٌ ﴿۱۵﴾ یَهْدِیْ بِهٖ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوٰنُکُمْ سُبُلَ السَّلٰمِ
وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَی الْنُوْرِ بِاِذْنِهٖ وَیَهْدِیْهِمْ اِلَی صِرَاطٍ
مُّسْتَقِیْمٍ﴾ (المائدة: ۱۵-۱۶). (ابن کثیر) ده‌فه‌رموویت: تاییه‌ت کردنی شام به
ده‌رکه‌وتنی نه‌و پۆشناپییه، ناماژه‌یه‌که بۆ جێگیر بوونی ئاینه‌که‌ی و به‌رقه‌راربوونی
ئاینه‌که‌ی له ولاتی شام، بۆیه شام له کۆتایی دنیا دا ده‌بیته‌ قه‌لای ئیسلام و
موسلمانان، هه‌ر له ویش له دیمه‌شق عیسا‌ی کوپی مه‌ریه‌م داده‌به‌زیّت، له منا‌ره
سپییه‌که‌ی لای پۆژه‌لآت، بۆیه له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیم دا هاتووه:
((لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق، لا يضرهم من خذلهم، ولا من خالفهم
حتى يأتي أمر الله وهم كذلك)) له سه‌حیحی بوخاریدا هاتووه (وهم بالشام).^۱

واته: ده‌سته‌یه‌ک هه‌یه له ئومه‌تی من هه‌ر له‌سه‌ر هه‌ق ده‌می‌ننه‌وه، هه‌ر که‌سی‌ک
جیاوازیان له‌گه‌ڵ بکات، یان پشتیان به‌ربدات زیانیان پئی ناگه‌یه‌نیّت تاکو فه‌رمانی
خوا دیّت و نه‌وان هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و حاڵه‌ن له بوخاریدا هاتووه، که نه‌و که‌سانه له
شامن.

سئ یه م: له دایک بوونی خوشه ویستمان موحه ممه د ﷺ:

پیغمبر ﷺ له پوژی دوو شه مه له دایکبووه به یه کدهنگی هه موو نه وانه ی ژياننامه یان نووسیوه، زۆر به شیان له سهر نه وهن، له ۱۲ ی ربيع الأول دابووه.^۱ هه روه ها یه کدهنگی هه یه له سهر نه وهی له سالی به سهراته ی فیل^۲ دا له دایک بووه، له مالی نه بو تالیبی مامی له (شعب بني هاشم)^۳. نه حمده شه وقی به بۆنه ی له دایک بوونی پیغمبر ﷺ ده لیت:

ولد الهدی فالكائنات ضياء	وفم الزمان تبسم وثناء
والروح والملائک حوله	للدين والدينا به بشاء
والعرش يزهو والحضيرة تزدهي	والمنتهى والسدره العصماء
بک بشرالله السماء فزینت	و تضوعت مسکاً بک الغبراء

ذعرت عروش الظالمين فزلزت	وعلت على تيجانهم أصداء
والنار خاوية الجوانب حولهم	خدمت ذوائبها وغاز الماء
والآي تتری والخوارق جمّة	جبريل رواج بها غداء ^۴

هه روه ها شاعیری لیبی مامۆستا موحه ممه د به شیر موغه یربی له یادی دایکبوونی پیغمبر ﷺ نه م هۆنراوه ی نووسیوه له سالی ۱۹۴۷ له پۆژنامه ی (الوطن)، که له به نغازی ده رده چیت:

بلغ الزمان من الحياة عتياً	لكن يوماً لا يزال فتياً
يمشي على الأحقاب مشي فاتح	في موكب جعل السنين مطياً

۱- بپوانه: صحیح السیره النبویه، إبراهیم العلی (ل ۴۷).

۲- بپوانه: السیره النبویه، ابن کثیر (۱/ ۲۰۳)

۳- بپوانه: وقفات تربویه مع السیره النبویه (ل ۱۴۷)

۴- بپوانه: دیوان أحمد شوقي (۱/ ۲۴، ۲۵).

تخذت له الأعوام في أيامها	عرشاً فأصبح تاجها الابدياً
ومضت به الأجيال خطوات من	بلغ الرشاد وكان قبل صبياً
أعظم بيوم جاء يحمل لرحمة	للعالمين وعزة ورقياً
ولدت به للكائنات حقيقة	أضحى بها سر الحياة جلياً
وأنا في الأولى الطريق إلى الوري	ليسير للآخرى الأنعام تقياً
كادت به الدنيا تقول لشمسها	عنى فقد رجع الضياء إلّياً

مهروه ها له (نادي طرابلس الغرب) له قاهره له سالى ۱۹۴۹ نه مهى خواره وهى
خويندوته وه:

مالي ومابي من شمول	أشدو على رغم العذول
إننى أطلع في السماء	كأنها سفر جليل
وأرى النجوم تمثلت	لي كالملائك في مثول
والبدر خلت شعاعه	وحى الرسالة في نزول
وإذا بصوت من ضمير	الكون مبتهجاً يقول
في مثل هذي الليلة	الغراء قد ولد الرسول
واشع نور محمد	فوق الروابي والسهول
ملاً الزمان وكان قبل	يهيم في ليل طويل

چواره م: شيردوره كانى پيغمبر ﷺ:

دايه نى پيغمبر ﷺ نومو نه يمه ن به ره كهى حه به شى بو، كه نيزه كى باوكيبو،
يه كه مين كه سيش كه شيرى پيدا سوه يبه بو كه كه نيزه كى نه بو له ه بهى مامى
بو.

له فرموده‌ی زهینه‌بی کچی نه‌بو سه‌له‌مه‌وه هاتووه، که نوممو حه‌بیبه‌ﷺ وتویه‌تی: نه‌ی پیغمبره‌ری خوا خوشکه‌که‌م ماره‌ بکه، نه‌ویش فرموی: نایا بیت خوشه؟ وتم به‌لئی من واز له تو ناهینم، چاکترین که‌سیش حه‌ز بکه‌م به‌شدارم بیت خوشکه، پیغمبره‌ﷺ فرموی: نه‌وه بۆ من په‌وا نییه، وتم: نه‌ی ئیمه‌ ده‌بیسین، که ده‌ته‌وئی کچی نه‌بو سه‌له‌مه‌ ماره‌ بکه‌یت، فرموی: کچی نه‌بو سه‌له‌مه؟ وتم: به‌لئی، فرموی: نه‌گه‌ر په‌روه‌رده‌ی باوه‌شی خۆم نه‌بویه په‌وانه‌ نه‌ده‌بوو بۆم، نه‌وه‌ برزای شیریمه، چونکه‌ سه‌ویه‌ شیری من و نه‌بو سه‌له‌مه‌ی داوه، ئیتیر ئیوه‌ش که‌کان و خوشکه‌کانتان پیشنیار مه‌که‌ن بۆم.^۱

نوممو نه‌یمه‌نیش، که‌ دایکی نوسامه‌ی کوپی زه‌ید بووه، که‌نیزه‌کی عه‌بدوللای کوپی عه‌بدولموت‌ه‌لیب یش بووه، ئافره‌تیک‌ی حه‌به‌شی بوو، جا کاتیک پیغمبره‌ﷺ گه‌وره‌بوو ئیتیر ئازادی کرد، ئینجا ماره‌ی بری له‌ زه‌یدی کوپی حاریسه، به‌ پینج مانگ له‌ پاش له‌ دنیا ده‌رچونی پیغمبره‌ﷺ نه‌ویش وه‌فاتی کرد.^۲

حه‌لیمه‌ی سه‌عديه، شیرده‌ری پیغمبره‌ﷺ بوو له‌ هۆزی به‌نی سه‌عد، نه‌م حه‌لیمه‌یه‌ به‌ سه‌ره‌اتیک‌ی سه‌یرمان بۆ ده‌گیریت‌ه‌وه‌ ده‌ریاره‌ی به‌ره‌که‌تی پیغمبره‌ﷺ، که‌ به‌ چای خۆی بینی له‌ مال و منالیدا.

عه‌بدوللای کوپی جه‌غه‌ره‌ﷺ فرموی: کاتیک پیغمبره‌ﷺ له‌ دایک بوو، حه‌لیمه‌و چه‌ند ئافره‌تیک‌ له‌ هۆزی سه‌عدی کوپی به‌کره‌وه‌ هاتن بۆ مه‌که‌که، به‌دوای مندا‌لدا ده‌گه‌پان، که‌ شیریان بده‌ن، حه‌لیمه‌ ده‌لئیت: منیش له‌ سه‌ره‌تای نه‌و ئافره‌تانه‌وه‌ به‌ سواری گویدریژ هاتم له‌ گه‌ل حاریسی کوپی عه‌بدولعوزای می‌ردم، قاچه‌کانی گویدریژ که‌مان خویناوی بوو بوو، له‌ کاروانه‌که‌ وشتره‌ پیریک‌شیمان له‌گه‌لدا بوو، سویند به‌خوا دلۆپه‌یه‌ شیری نه‌ده‌دا، نه‌وساله‌ش سالتیک‌ی وشک و گرانی بوو، خه‌لکی دووچاره‌ی برسی‌تی بوون و ته‌واو ماندوو بوون، منالیک‌ی خۆیشم

۱- البخاری، کتاب النکاح، باب: ((و أمهاتکم التي أرضعنکم)) رقم (۵۱۰۱).

۲- مسلم کتاب الجهاد، باب رد‌ المهاجرین إلى الأنصار، رقم (۱۷۷۱).

له فرموده‌ی زهینه‌بی کچی نه‌بو سه‌له‌مه‌وه هاتووه، که نوممو حه‌بیبه ﷺ وتویه‌تی: نه‌ی پیغمبره‌ی خوا خوشکه که‌م ماره بکه، نه‌ویش فرمووی: نایا بیت خوشه؟ وتم به‌لئی من واز له تو ناهینم، چاکترین که‌سیش حه‌ز بکه‌م به‌شدارم بیت خوشکه، پیغمبره ﷺ فرمووی: نه‌وه بۆ من په‌وا نییه، وتم: نه‌ی نیمه ده‌بیسین، که ده‌ته‌وئی کچی نه‌بو سه‌له‌مه ماره بکه‌یت، فرمووی: کچی نه‌بو سه‌له‌مه؟ وتم: به‌لئی، فرمووی: نه‌گر په‌روه‌رده‌ی باوه‌شی خۆم نه‌بویه په‌وانه نه‌ده‌بوو بۆم، نه‌وه برزای شیریمه، چونکه سه‌ویه شیري من و نه‌بو سه‌له‌مه‌ی داوه، ئیتیر ئیوه‌ش که‌کان و خوشکه کانتان پیشنیار مه‌که‌ن بۆم.^۱

نوممو نه‌یمه‌نیش، که دایکی نوسامه‌ی کوپی زهید بووه، که‌نیزه‌کی عه‌بدوللای کوپی عه‌بدولموتله‌لیب یش بووه، ئافره‌تیکي حه‌به‌شی بوو، جا کاتیک پیغمبره ﷺ گه‌وره‌بوو ئیتیر نازادی کرد، ئینجا ماره‌ی بری له زهیدی کوپی حاریسه، به‌ پینج مانگ له پاش له دنیا ده‌رچونی پیغمبره ﷺ نه‌ویش وه‌فاتی کرد.^۲

حه‌لیمه‌ی سه‌عديه، شیرده‌ری پیغمبره ﷺ بوو له هۆزی به‌نی سه‌عد، نه‌م حه‌لیمه‌یه به‌ سه‌رهاتیکي سه‌یرمان بۆ ده‌گیرتیه‌وه ده‌ریاره‌ی به‌ره‌که‌تی پیغمبره ﷺ، که به‌ چای خۆی بینی له مال و منالیدا.

عه‌بدوللای کوپی جه‌غه‌ره ﷺ فرمووی: کاتیک پیغمبره ﷺ له دایک بوو، حه‌لیمه و چه‌ند ئافره‌تیک له هۆزی سه‌عدی کوپی به‌کره‌وه هاتن بۆ مه‌ککه، به‌دوای مندا‌لدا ده‌گه‌پان، که شیریان بده‌ن، حه‌لیمه ده‌لّیت: منیش له‌سه‌ره‌تای نه‌و ئافره‌تانه‌وه به‌ سواری گویدریژ هاتم له گه‌ل حاریسی کوپی عه‌بدولعوزای می‌ردم، قاچه‌کانی گویدریژ که‌مان خویناوی بوو بوو، له کاروانه‌که وشتره پیریکشیمان له‌گه‌لدا بوو، سویند به‌خوا دلۆپه‌یه شیري نه‌ده‌دا، نه‌وساله‌ش سالتیکي وشک و گرانی بوو، خه‌لکی دووچاری برسی‌تی بوون و ته‌واو ماندوو بوون، منالیکي خویشم

۱- البخاري، كتاب النکاح، باب: ((و أمهاتکم التي أرضعنکم)) رقم (۵۱۰۱).

۲- مسلم كتاب الجهاد، باب رد المهاجرين إلى الأنصار، رقم (۱۷۷۱).

پی‌بوو شه‌وانه نه ده‌خوت، منیش هیچم به ده‌سته‌وه نه‌بوو بیخلافینم، به‌لام
نومیده‌واری باران بوین، چونکه هه‌ندی مه‌پمان هه‌بوو.

کاتیک گه‌یشتینه مه‌ککه پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ پیشنیار کرایه سهر هه‌موو نه‌و
ئافره‌تانه، به‌لام که‌سیان وه‌ریان نه‌گرت، وتمان: منالیکى بئ باوکه، دایه‌نیش له
لایه‌ن باوکی مناله‌که‌وه به‌خشیش وه‌رده‌گریت، وتمان: نه‌بیت دایکی، یان مامه‌ی،
یان باپیری چیمان بۆ بکه‌ن، هاوپی‌کانم هه‌ر یه‌که‌و منالیکیان به‌ده‌ست که‌وت،
به‌لام من له‌و زیاترم ده‌ست نه‌که‌وت، بۆیه وه‌رمگرت و له‌گه‌ل خۆم هی‌نام، سویند
به‌خوا له‌ به‌ر نه‌وه‌ش هی‌نام که‌سم ده‌ست نه‌که‌وت، به‌هاوپی‌که‌م وت: به‌خوا نه‌بیت
ئه‌م هه‌تیوه‌ی عه‌بدولموتته‌لیب به‌ینم، به‌لکو خوای گه‌وره سوودمان پئ بگه‌ینیت
به‌هۆی نه‌و مناله‌و، ناشکه‌رپمه‌وه له‌نیو هاوپی‌کانمدا به‌بئ منال، ئه‌ویش وتی:
پی‌کات.

وتی: هی‌نام بۆلای بارو تفاقه‌کان، سویند به‌خوا هه‌ر نه‌و پۆژه مه‌مکم پڕ له
شیربوو، تا‌کو تیرم کرد، له‌گه‌ل براکه‌شی، ئینجا می‌رده‌که‌م هه‌لسا بۆلای و‌شتر
پیره‌که‌مان بینى گوانى له‌ شیر پڕبووه، ئه‌ویش دۆشى و لی‌مان خواره‌وه، وتی:
ئه‌ی حه‌لیمه، وا دیاره به‌خوا منالیکى موباره‌کمان ده‌ست که‌وت، خوای گه‌وره
شتیکى پیمان داوه، چاوه‌پوانى نه‌بووین، وتی: ئیت‌ر شه‌ویکی خۆشمان به‌سهر برد
به‌تیری، پیش نه‌وه‌ش به‌بۆنه‌ی مناله‌که‌مانه‌وه شه‌و نه‌ده‌خه‌وتین.

پۆژی دواى نه‌وه له‌گه‌ل هاوپی‌کانم گه‌پاینه‌وه، سواری گویدرپۆژه‌که‌ بووم و
مناله‌که‌شم پی‌بوو، سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی حه‌لیمه‌ی به‌ده‌سته، پیشی
هه‌موویانی دایه‌وه، ته‌نانه‌ت ئافره‌ته‌کان ده‌یانوت: چاوه‌پوانمان بکه‌ن، ئایا ئه‌مه
هه‌ر نه‌و گویدرپۆژه‌یه، که‌ له‌ سه‌ری هاتیت؟ وتم: به‌لئ، وتیان: چی به‌سهر هاتوه؟
وتم منالئ پیرۆزم له‌ سهر هه‌لگرتوه.

ده‌لئیت: خوای گه‌وره هه‌موو پۆژیک تووشی چاکه‌یه‌کی ده‌کردین، تا گه‌پاینه‌وه
هه‌واری خۆمان و وشکه‌ سالی بوو، شوانه‌کانمان مه‌رپه‌کانیان ده‌بردو ده‌یانگپرایه‌وه
هه‌ر به‌ برسیتی، به‌لام مه‌رپه‌کانی من به‌تیری ده‌گه‌رپانه‌وه، گوانیان پڕبوون له‌ شیر،

نیمه ش شیرمان ده دوشی و ده مان خوارده وه، خه لکی ده یانوت: نه وه چی به سهر مه په کانی حاریسی کوپی عه بدولعوززا دا هاتوه؟ بو چی نه وان به تیری ده گه پینه وه و نه وانه ی نیمه ش به برسیتی، به لاتان لیکه ویت بیان بهن بو نه و جیگای مه په کانی نه وان تیایدا ده له وه پین، به لام سهره پای نه وه ش مه په کانمان هر به تیری ده گه پانه وه.

کاتیک دوو سالی پرکرده وه، گه پانمانه وه بو مه ککه، من و باوکی وتمان: به خوا منالی وا پی به خیرمان نه بینیه، نینجا نیمه ده ترسین توشی نه خوشیه ک بیت له نه خوشیه کانی مه ککه، بویه پتگه مان بده بیبهینه وه تاکو چاک ده بیته وه له نه خوشیه کت، هر لینه گه پاین تا پاریمان کرد، نیتیر پیی گه پاینه وه، سی چوار مانگیکی پیچوو، پوژتیکیان له پشت ماله که مانه وه یاری ده کرد له گه ل براکه ی له نریک هندی له کار و به رخه کان، نه وه نده مان زانی براکه ی به شپزه یی هات و وتی: دوو پیاوی پوژاک سپی هاتن و برا قوریشیه که میان بردو ناو سکیان هه لدری، نیتیر من و باوکی به هه لداوان ده رچووین، بینیمان په نگی گوپاوه، کاتیک نیمه ی بینی ده ستی کرد به گریان، وتی: نیمه ش باوه شمان پیا کرد، وتی: دوو پیاو هاتن و پیا نکشاندم، نینجا سکیان دریم و شتیکیان خسته ناوی، دواپی ده ریان کرد وه کو خوی، باوکی وتی: سویند به خوا و نه زانم کوپه که م تووش بوو، بیگه پینه وه بو لای که س و کاری، پیش نه وه ی شتیکی خراپی به سهر بیت، وتی: نیمه ش هه لمانگرت و گیرامانه وه بو لای دایکی، که بینیمانی به لایه وه سهیر بوو، وتی: نه وه چون گه پانه وه له کاتیکدا نیوه سوربوون له سهر گلدانه وه ی، وتیان: هیچ نیه، به لام کاتی شیردانی ته واو بوو، نیمه ش پیمان خوش بوو بیگه پینینه وه، وتی: نه خیر نیوه شتیکتان شاردوه ته وه، وازینه هینا تا ناگادارمان کرده وه، نینجا وتی: نه خیر هه رگیز خوی گه وره خراپه تووشی کوپه که م ناکات، نه م کوپه ی من پله و پایه ی کی ده بیت، نایا ناگادارتان نه که مه وه له مه سه له که ی، به ناسانترین شیوه من به وکوپه وه بارداریووم، کاتیکیش هیشتا له سکدا بوو، خه ونم بینی، که پوژشناپیه کم لیوه ده رچوو، ته لاره کانی بوصرای پی روناک بوویه وه، کاتیکیش، که

له دایکبوو سویند به خوا وه‌کو منالانی تر له دایک نه‌بوو هر دوو ده‌ستی خسته سهر زه‌وی، سه‌ریشی بۆ ئاسمان به‌رزکرده‌وه، جا ئیوه‌لیتی گه‌ڕین، ئینجا لیتی وه‌ر گرتنه‌وه‌و ئیمه‌ش گه‌ڕابنه‌وه.^۱

وانه‌وپه‌نده‌کان:

ا- پیروزی پیغمبر ﷺ له‌سهر خاتوو حه‌لیمه: ئه‌و پیروزییه له‌هه‌موو شتی‌کدا ده‌رکه‌وت، له‌ زۆر بوونی شیر له‌ مه‌که‌کانی، که‌پیشتر به‌شی مناله‌که‌ی خۆی نه‌ده‌کرد، هر له‌بێ ده‌نگ بوونی مناله‌که‌ی که‌ پیشتر نه‌یده‌ه‌یشت به‌خه‌ون و جاپسی کردبوون، به‌لام به‌ به‌ره‌که‌تی پیغمبر ﷺ تیر و بێ ده‌نگ بوو، هر وه‌ها پیروزییه‌که‌ی ده‌رکه‌وت له‌وه‌ی، که‌ ئه‌و مه‌رو مال‌تانه‌ی هه‌یان بوو هه‌مووی شیر زایه‌ ناو گوانه‌کانیان.

ب- ئه‌م پیروزیانه‌ دیارترین دیارده‌کانی به‌خشنده‌یی خوای گه‌وره‌بوو له‌گه‌ڵ پیغمبره‌که‌ی له‌و ته‌مه‌نه‌دا، نه‌کو ته‌نها بۆ حه‌لیمه‌که‌ شیرده‌ری بوو، ئه‌ویش هه‌یج سه‌یر نه‌بوو، چونکه‌حیکمه‌تیکی تێدا‌بوو ئه‌م خه‌زانه به‌م شتیه‌یه ئه‌و مناله‌یان خۆش بویت و چاکه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ن، له‌ په‌روه‌رده‌کردن و به‌خێوکردنیدا، به‌پاستی ئه‌وان له‌ مناله‌کانی خۆیان زیاتر به‌ به‌زه‌یی بوون بۆی.^۲

ج- هه‌لبژاردنی خوا بۆ به‌نده‌کانی پیرو‌زتر و چاک‌تره: خوای گه‌وره ئه‌و مناله‌ی هه‌لبژارد بۆ حه‌لیمه، له‌ ناخیشیدا پازی نه‌بوو به‌ بردنی، به‌لام که‌سی تری ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لام هه‌موو خه‌یروو چاکه‌یه‌ک له‌وه‌دا بوو، که‌ خوای گه‌وره هه‌لبژارد، هر له‌ سه‌ره‌تایشه‌وه نیشانه‌کانی ئه‌و چاکیه‌ی دیاریدا، ئه‌مه‌ش وانیه‌که‌ بۆ هه‌موو موس‌لمانێک بۆ ئه‌وه‌ی دلی به‌هه‌لبژاردنی خوا پازی بێت، په‌شیمانیش نه‌بێت له‌و شته‌ی که‌ تێپه‌ربووه‌و خوا به‌به‌شی ئه‌وی نه‌کردوه‌و.

۱- مسند أبي يعلى (۱۲/ ۹۲ ورقه: ۷۱۶۲) والطبراني في الكبير (۲۴/ ۲۱۲، و رقمه: ۵۴۵) وذكره الهيثمي في الجمع (۸/ ۲۲۱)، وقال: رواه أبو يعلى، والطبراني بنحوه ورجاله ثقات، ورواه الذهبي (ص ۲۱) في السيرة النبوية له، وقال: هذا حديث جيد الإسناد، وانظر السيرة النبوية بشرح الحسنی (۱/ ۲۱۴) من طريق ابن إسحاق وقد صرح ابن إسحاق بالسماح في رواية السيرة.

۲- فقه السيرة النبوية للبوطي (ل ۴۴)

د - کاریگری بیابان له ساغبوونی لاشه و پاراوی دل و ژیری می‌شک:
 شیخ موحه‌مه‌دی غه‌زالی ده‌فرمویت: په‌روه‌رده‌کردنی منال له بیابان بۆ
 نه‌وه‌ی گروگال بکه‌ن له سروشتدا و پاپوین له و که‌ش و ه‌واو تیشکی سروشته
 خوشه، هۆکاریکیشه بۆ پاک بوونه‌وه‌ی فیتره‌ت و گه‌شه‌کردنی ه‌ست و
 نه‌ندامه‌کان و به‌ربه‌ست لادان له به‌ر ده‌م بیرو عاتیفه.
 به‌دب‌ختی یه مناله‌کانمان له شوقه‌یه‌کی ته‌نگدا بژین، له چه‌ند مالیکی یه‌ک به
 یه‌که‌وه لکاو، وه‌کو مؤمی داخراو، بیبه‌شیش بن له ه‌ناسه ه‌لمژینی قول و بای
 دل پفین.

بیگومان نه‌م گرژی و بی‌تاقه‌تیه، که له‌گه‌ل شارستانی نوێ دا هات، یه‌ک له
 هۆکاره‌کانی دوریه له سروشت و پوچوون له زور له خۆکردنه، ئیمه‌ش تیده‌گه‌ین
 بۆ خه‌لکی مه‌که‌که مناله‌کانیان بۆ بیابانه‌کان ناردوه بۆی نه‌وه‌ی بیته‌ گۆره‌پانیك
 بۆ مناله‌کانیان، زۆرکیش له زانیانی په‌روه‌رده ئومیده‌وارن، که سروشت بیته
 یه‌که‌مین په‌یمانگا بۆ مندا، بۆ نه‌وه‌ی زانیاریه‌یه‌کانی بگونجین له‌گه‌ل پاستیه‌کانی
 بوونه‌وه‌ردا، واشده‌رکه‌وت نه‌وه‌ خه‌ونیکی گرانه بیته دی.^۱

پیغمه‌بری خوا ﷺ له بیابانی به‌نی سه‌عد فی‌ری زمانی عه‌ره‌بی پاراویو،
 دواتریش بوو به زمانپاراوترین که‌س، کاتیک نه‌بو به‌کر ﷺ پی‌ی فرموو: نه‌ی
 پیغمه‌بری خوا که‌سم نه‌بینوه له تو زمانپاراوتر بیت، پیغمه‌بر ﷺ فرموو: چی
 پیکام لیده‌گریت وایم، که من له قوره‌یشم، شیریشم له به‌نی سه‌عد خواردوه.^۲

۲- سووده‌کانی پوداوه‌کانی له‌تکردنی سنگی پیغمه‌بر ﷺ:

پوداوه‌کانی له‌تکردنی سنگی پیغمه‌بر ﷺ له‌سه‌رده‌می مندالی له‌ه‌واری
 به‌نی سه‌عد، یه‌کیک له‌نیشانه‌کانی پیغمه‌برایه‌تی ده‌ژمیردیت.^۳

۱- فقه السیره عمداً الغزالی (ل ۶۰، ۶۱)

۲- الروض الأنف للسبیل (۸۸/۱)

۳- به‌وانه: فقه السیره للبو‌طی (ل ۴۷)

له‌م باره‌یه‌وه ئیمامی موسلیم له‌صحیح‌ه‌که‌یدا له‌ئهنه‌سی کوپی مالیک ده‌گی‌پ‌تیه‌وه، که جیبریل هاته‌لای پیغمبر ﷺ له‌کاتی یاریکردنی له‌گه‌ل مناله‌کان، گرتی و دایبه‌زه‌ویدا، دلی له‌تک‌ردو ده‌ریک‌رده‌ده‌ری، ئینجا پارچه‌گوشتیکی لی ده‌ره‌یناو، وتی: ئه‌مه به‌شی شه‌یتان بوو، ئینجا له‌له‌گه‌نیک‌دا دلی شورد به‌ئاری زه‌مزهم و کووی کرده‌وه و خستیه جیگا‌که‌ی خوی، مناله‌کان شپ‌رزه‌بوون و چون بۆ لای حه‌لیمه‌ی دایه‌نی، وتیان: موحه‌مه‌د کوژرا، دوا‌ی ئه‌وه گه‌پایه‌وه لایان و په‌نگی گو‌پا بوو، ئه‌نه‌س ده‌فه‌رمو‌یت: من شو‌ینه‌واری دو‌ورینه‌وه‌که‌ی سنگیم ده‌بینی.^۱

بیگومان لابرندی به‌شی شه‌یتان له‌دلی پیغمبر ﷺ سه‌ره‌تایه‌کی پیش‌وه‌خته‌بوو بۆ پیغمبرایه‌تی، ئاماده‌کردنیش بۆ پارێزگاریکردنی له‌هر خراپه‌یه‌ک و، په‌رستنی جگه‌له‌خوا، بۆئه‌وه‌ی دلی جگه‌له‌یه‌کتا‌په‌رستی په‌تی هیچی تری تیا نه‌بی‌ت.

پوداوه‌کانی سه‌ره‌تای لاویتی‌شی ئاماژه‌ده‌کات بۆ به‌دیه‌ینانی ئه‌و پاستیانه، چونکه هیچ گونا‌هیکی نه‌نجام نه‌داوه‌وه‌رگیز کړنوشی بۆ به‌ته‌کان نه‌بردوه‌وه^۲، سه‌ره‌پای ته‌شه‌نه‌کردنی ئه‌و به‌ته‌رستیه‌له‌نیو قو‌په‌ریشدا.^۳

دکتۆر (بوطی) باسی حیکمه‌ت ده‌کات له‌و پوداوه‌ده‌لیت: وا ده‌رده‌که‌و‌یت حیکمه‌ت له‌و پروداوه‌پاگه‌یاندنی فه‌رمانی پیغمبر ﷺ و ئاماده‌کردنیتی بۆ هه‌له‌نه‌کردن و پیش‌وازیکردنی وه‌حیی خوا، به‌هۆکارگه‌لیکی هه‌ست‌پیکراوه‌هر

۱- مسلم کتاب‌الإیمان (۱/ ۴۵۰-۴۶۱-۱۶۲)

۲- پۆژه‌لاتناس نیکلسۆن بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ده‌کات، که فه‌رمووده‌ی له‌تک‌ردنی سنگی پیغمبر ﷺ نه‌فسانه‌ی دروست‌بوونی به‌بۆنه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌وه‌بوو: ﴿أَلَمْ نَخْرُجْ لَكَ صَدْرًا﴾ ئینجا ده‌لیت: ئه‌گه‌ر ئه‌و پروداوه‌هیچ بنه‌مایه‌کی هه‌بوا‌یه‌پتو‌ستی ده‌کرد مه‌زنه‌دی ئه‌وه‌به‌کی، که ئه‌وه‌ئاماژه‌یه‌بۆ جۆرێک له‌په‌رکه‌م، ئه‌م په‌لکوتانه‌نیکلسۆنی تیکه‌وتوو، به‌هه‌مان شیوه‌به‌سه‌ر به‌ته‌رستانی قو‌په‌ریشیدا هاتوو، کاتێک پیغمبر ﷺ لایان به‌شیتی تۆمه‌تبار ده‌کرد، خرای گه‌وره‌ش ئه‌وه‌ی به‌ر په‌رچ داوه‌ته‌وه‌فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَمَا صَاحِبُكَ يَمْجُورٌ﴾

۳- بروانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمري (۱/ ۱۰۴).

له سهرده می منالییه وه، بڼه وهی نه وه بیټه په یامه کی، که واته نه وه پاککردنه ویکی واتایی یه، به لام به م شیوازه کرده ییه نه جامدرا^۱، دهرکردنی نه و پارچه گوشته پاککردنه ویه ک بوو بڼ پيغمبری خوا له نه و حالته منالانه، که له و سر دهمه دا له گه ل مندالدا ده بیټ، وه کو گالته و گه پ وشتی پړوپوچ، بڼ نه وهی له جیگایی نه وانه خسله تی کوشش و راستی و ته قه لای تیا دروست بیټ، هه روه ها نامازه یه کیش بوو بڼ پاراستن و چاودیری خوی گوره بڼ پيغمبره کی و سه لماندنی نه وهش که شه یتان هیچ ده سه لاتیکی نیه له سهری.^۲

پینجه م: مردنی دایکی و له نه ستوگرتنی له لایه ن با پیرو مامی.

پيغمبر ﷺ له ته مهنی شهش سالیدا دایکی وه فاتی کرد، له ناوچه ی (الأبواء) له نیوان مه ککه و مه دینه، له پڼگه ی گه پانه وه یان له لای مالی خالوانی له به نی عه دی کوپی نه ججار^۳، هر له ویش نیزرا، له پاش کچی دواپی دایکی عه بدولموتته لیب با پیری هه لسا به له نه ستوگرتنی، فه زلیشی ده دایه سهر کوپه کانیدا، با پیره ی پیاوکی سامدار بوو، کاتیک له سهر جیگاکی داده نیشت، ئیتر هیچ که س له مناله کانی دانه ده نیشتن، مامه کانی پيغمبر ﷺ که سیان زاتیان نه ده کرد له سهر جیگای باوکیان دانیشن، به لام پيغمبر ﷺ داده نیشت، مامه کانی هه ولیان ده دا دووریکه نه وه له جیگا که، عه بدولموتته لیب پازی ده بوو له وی دانیشتی، ده شیووت: نه م کوپه م پله و پایه یه کی مه زنی ده بیټ.^۴

با پیری زوری خو شده ویست، که ده شی نارد بڼ کاریک نه نجامی ده دا، جاریک ناردی بڼ دوزینه وهی هه ندی ووشر و دواکه وت، ئیتر عه بدولموتته لیب ده سستی کرد

۱- بروانه: فقه السيرة للبطوني (ل ۴۷)

۲- السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۰۶، ۱۰۷)

۳- ابن هشام في السيرة (۱/ ۶۸)، وقد صرح ابن إسحاق بالتحدیث.

۴- بروانه: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۱۰)

۵- صحيح السيرة النبوية للعلي (۵۶)، وقال: أخرجه الحاكم (۲/ ۶۰۲، ۶۰۴)، وصححه ووافقه الذهبي، وقال:

الهيثمی في المجموع (۸/ ۲۲۴): رواه أبو يعلى والطبرانی وإسناده حسن.

به سورانه‌وه به دوری که عبه و ده‌یوت:

رب رد راکبی محمدا رده لی واصنع عندي یدا

واته: نه‌ی خواجه موحه‌مه‌دم بۆ بگێره‌وه، بۆم بگێره‌وه چاکه‌م له‌ گه‌ڵ بکه‌ .
جا کاتیک گه‌راپه‌وه و وشتره‌کانی هه‌یناوه پێی وت: پۆله‌که‌م وه‌کو ئافره‌ت به‌
شیوه‌یه‌ک غه‌مگین بووم تا ماوم هه‌ر له‌گه‌ڵم ده‌بیست.^۱

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌مه‌نی هه‌شت ساڵ بوو کاتیک باپیری کۆچی دوا‌یی کرد،
پاسپارده‌شی کرد بۆ نه‌بو تالیبی کوپی، که هه‌ل‌سی‌ت به‌ نه‌رکی له‌ نه‌ستوگرته‌نی،
نه‌ویش چاودێری ده‌کردو سۆزیکێ زۆری هه‌بوو بۆی.^۲

ویستی خوای گه‌وره‌ له‌ سه‌ر نه‌وه بوو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ هه‌تیوی
په‌روه‌رده‌بی‌ت، بۆ نه‌وه‌ی ته‌نها چاودێری خوای گه‌وره‌ی له‌ سه‌ر بی‌ت، دوور له‌و
باله‌ی که نازی پێ‌بدات، یان نه‌و پاره‌ی که بیخاته به‌ خته‌ورییه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی دلی
به‌ لای پاره‌و پله‌و پایه‌دا نه‌خوڕی، بۆ نه‌مه‌ش کاریگه‌ری ده‌وروپه‌ری له‌ سه‌ر
نه‌بی‌ت سه‌باره‌ت به‌ سه‌رکرده‌یی و ده‌م سه‌پێتی، لای خه‌لکیش پیرۆزی
پیغه‌مبه‌رایه‌تی له‌گه‌ڵ پله‌وپایه‌ی دنیا تیکه‌ڵ نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی وا نه‌زانن
یه‌که‌م له‌ خۆی دروست ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی بگات به‌ دووهم^۳ ! نه‌و کاره‌ساتانه‌ش، که
به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ردا هاتن هه‌ر له‌ سه‌رده‌می مناله‌یه‌وه، وه‌کو مردنی دایکی و باپیری،
دوای نه‌وه‌ی که بی به‌ش بوو له‌ سۆزی باوکی، په‌رداخ‌ی تالیشی یه‌ک به‌ دوای
یه‌کدا ده‌چه‌شت، نه‌و هه‌موو کاره‌ساتانه‌ دڵ و هه‌ستی ناسک کردبوو، چونکه
خه‌مه‌کان دڵ ده‌توینێته‌وه‌و پاکیشی ده‌که‌نه‌وه له‌ پیسی توندی و له‌ خۆبایی
بوون.

۱- صحیح السیره النبویه للع‌لی (۵۶)، وقال: أخرجه الحاكم (۲/ ۶۰۲، ۶۰۴)، وصححه ووافقه الذهبي، وقال:
اله‌يثمي في المجمع (۸/ ۲۲۴): رواه أبو يعلى والطبراني وإسناده حسن.

۲- السیره النبویه لإبن فارس (ل ۱۰۱).

۳- ب‌ه‌وانه: مدخل لفهم السیره د. الی‌حی (ل ۱۱۹)

۴- ب‌ه‌وانه: فقه السیره للبو‌طی (ل ۴۶).

شه‌شهم: کارکردنی پيغمبر ﷺ له شوانی

ئه‌بو تالیب ده‌ست کورت بوو، بۆیه وه‌کو یارمه‌تییه‌ک پيغمبر ﷺ هه‌لده‌سا به‌ کاری شوانی، هه‌ر خۆیشی باسی خۆی و برا پيغمبره‌گانی کردووه، که ئه‌وانیش شوانییان کردووه، به‌لام خۆی مه‌پێ ده‌له‌وه‌پان بۆ خه‌لکی مه‌ککه، که هه‌شتا لا‌بوو، کریشی وه‌رده‌گرت به‌رامبه‌ر کاره‌که‌ی، له‌ فه‌رموده‌یه‌کی سه‌حیح داهاتووه‌که پيغمبر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((ما بعث الله نبياً إلا رعى الغنم)) واته: خوای گه‌وره‌ هه‌چ پيغمبره‌یه‌کی په‌وانه نه‌ کردووه شوانی نه‌ کردبیت، هاوه‌له‌گانی فه‌رموویان تۆیش، فه‌رمووی: ((نعم كنت أرها على قراريط لأهل مكة)) واته: به‌لێ من شوانیم ده‌کرد به‌رامبه‌ر چه‌ند دره‌مه‌یه‌ک بۆ خه‌لکی مه‌ککه.

له‌وه‌پاندنی مه‌پو مال‌ات سوکنايه‌کی بۆ پيغمبر ﷺ ده‌سته‌به‌ر ده‌کرد، که ده‌روونه‌ بێگه‌رده‌که‌ی پتویستی پێبوو، هه‌روه‌ها بوواری بۆ ده‌په‌خساند، که پابویریت به‌ جوانی بیابان و نوارین بۆ دیاره‌گانی مه‌زنی له‌ دروستکراوه‌گانی خوای مه‌زن، هه‌روه‌ها پێگای بۆ هه‌موار ده‌کرد له‌ کپی شه‌وو، سیبه‌ره‌گانی مانگ و شنه‌ی ده‌مه‌و به‌یان، که هه‌لده‌ستیت به‌ ئه‌نجامدانی چه‌ندین جوړ له‌ په‌روه‌رده‌ی ده‌روونی، وه‌کو ئارام گرتن و له‌ سه‌ر خۆی و به‌زه‌یی و چاودێرکردنی لاواز تا‌کو به‌هه‌یز ده‌بیت و، به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی پێگاکانی چاکه‌و خۆپاراستن له‌ خۆتیا‌بردن و جیگاکانی مه‌ترسی و جوړه‌گانی به‌پێوه‌بردنی ئه‌و ئاژه‌له‌ لاوازه.^۲

چاودێری کردنی پيغمبر ﷺ بۆ ئه‌و مه‌پانه، ئه‌و فه‌رمودانه‌مان به‌ یاد ده‌هێنێته‌وه، که ئا‌راسته‌ی موس‌لمانان ده‌کات چاکه‌ بکه‌ن له‌ گه‌ل ئاژه‌ل^۳، بۆیه شوانیکردن بۆ پيغمبر ﷺ پراهمینانێکی چاک بوو له‌ سه‌ر به‌پێوه‌بردنی ئوممه‌تیک.

۱- البخاري، كتاب الإجارة باب رعي الغنم على قراريط (رقم ۲۲۶۲) القراريط: مه‌به‌ستی به‌شێکه له‌ دیناریک،

یان چه‌ن دره‌مه‌یه‌ک.

۲- بروه‌انه: محمد رسول الله، الصادق عرجون (۱/ ۱۷۷)

۳- بروه‌انه: السيرة النبوية الصحيحة للعمري (۱/ ۱۰۶).

هه روه ها شوانی چهنډ خه سله تیگی په روه رده یی بو خاوه نه که ی هه موارد کات

۱- نارامگرتن له سهر شوانی هر له هه لاتنی خور تاكو ئاوابونی، به بونه ی خاوی مه پ له له وهر یتیدا، بویه شوانه که پتویسته خوی برازینیتوه به نارم و خوراکرتن، به هه مان شپوه په روه رده کردنی مؤفیش.^۱

له راستیدا شوان له ته لاریکدا ناژیت، یان له نازو نیعه مه تیگدا، به لگو له کاش و هه وایه کی گرم و سخت، به تاییه تی له دورگی عهرب، پتویستی به ئاوی زور هیه بو نه وه ی تینویتی خوی پی بشکینن، ئینجا له خواردنی زبرو ژبانی وشك زیاتر نابینیت، بویه پتویسته له سهری خوی پابهینن له گه ل نه و بارو دڅه سهخته داو نارامیش بگریت له سهری.^۲

۲- بی فیزی: سروشتی کاری شوان خزمه تکردنی مه پره کانیه تی، له سهر پهرشتی زاوژیان و پاسه وانیکردنیان و خوتن به تهنیشتیانه وه، جاری واش هیه پرشی میزه که یان دهیگریته وه، یان پشقله که یان، نه وه ش قه لسی ناکات، له گه ل تیپه ربوونی کات، له و کاره دا، دهروونی به ته واوی دوورده که ویتوه له خو به زلزانین و فیز، ئینجا په وشتی بی فیزی تیا ده چه سپن.^۳

له صه حیجی موسلیمدا هاتوه، که پیغمبر ﷺ فه رموویه تی: ((لا یدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر)) واته: که سیك نه وندده ی گه ردیله خو لیک فیزی هه بیث ناچیت به هه شته وه، پایویک وتی: باشه که سی وا هیه حه زده کات جله که ی جوان بیث، نه عله که ی جوان بیث، فه رمووی: ((إن الله جميل يحب الجمال، الکبر بطر الحق وغمط الناس))^۴ واته: خوا ی گه وره جوانه جوانیشی خوش ده ویت، فیز نه وه یه له هه ق لادهیت و چاکه ی که س له بهر چاوت نه بیث.

۱- پروانه: مدخل لفهم السيرة د. الیحیی (ل ۱۲۴)

۲- پروانه: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۱۴، ۱۱۵)

۳- هه مان سرچاوه (ل ۱۱۴)

۴- مسلم (رقم ۱۴۷- ۲۹۱)

۳- نازایی: سروشتی کاری شوان پیکدادانه له‌گه‌ل دپنده‌ی په‌لامارده‌ردا، بۆیه پیویسته نازاییه‌کی زۆری تیا‌دا بی‌ت، تا‌کو بتوانی‌ت ئه‌و دپدانه له ناو بیات، که ده‌یانه‌و‌یت مه‌په‌کانی بخۆن.^۱

۴- به‌زه‌یی و سۆز: شوان به پپی کاره‌که‌ی هه‌ل‌ده‌ستی‌ت به یارمه‌تی مه‌په‌کان، که نه‌خۆش ده‌که‌وتن، یان جی‌گایه‌کیان ده‌شک‌یت، حاله‌تی نه‌خۆشی و نازاریش وا له‌و شوانه ده‌کات به‌زه‌یی بجو‌لی‌ت بۆ ئه‌و نازه‌له‌و، چاره‌سه‌ری بکات و له نازاره‌کانی که‌م بکاته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ش، که به‌زه‌ی به نازه‌ل بی‌ته‌وه، به‌زه‌ی به مرۆ‌فا زیاتر دی‌ته‌و، به تاییه‌ت نه‌گه‌ر پی‌غه‌مه‌ری‌ک بی‌ت خ‌وای گه‌وره په‌وانه‌ی کرد بی‌ت بۆ فی‌رکردنی مرۆ‌ف و پ‌ی‌گه‌پ‌شان‌دانی و قوتارکردنی له ئا‌گرو به‌خته‌وه‌رکردنی له دونیا‌و دوا‌پۆ‌ژ.^۲

۵- ده‌ستکه‌وتن له ئاره‌قی نی‌و‌چا‌وان: خ‌وای گه‌وره ده‌یتوانی پی‌غه‌مه‌ره‌که‌ی ﷺ به دو‌ور بگ‌ری‌ت له ش‌وانی، به‌لام ئه‌وه په‌روه‌ده‌بوونی‌ک بوو بۆ خ‌وی و نه‌ته‌وه‌که‌ی، که له ده‌ستکه‌وتی خ‌ویان و ئاره‌قی نی‌و‌چا‌وانیان بژین، ش‌وانیش جو‌ری‌که له جو‌ره‌کانی ده‌ستکه‌وت.

پی‌شه‌وا بو‌خاری له می‌قداده‌وه ده‌گ‌ری‌ته‌وه، که پی‌غه‌مه‌ره‌ی ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی: ((ما أكل أحد طعاماً خيراً من أنه يأكل من عمل يده، وأن نبي الله داود كان يأكل من عمل يده))^۳ واته: که‌س خ‌واردنی‌کی نه‌خ‌واردوه، چاک‌تر له‌وه‌ی به‌ده‌ستی خ‌وی ده‌ری‌ده‌ه‌ین‌ی پی‌غه‌مه‌ری خوا داو‌دیش له دا‌هاتی ده‌ستی خ‌وی ده‌ی‌خ‌وارد. بی‌گومان پشت به‌ستن به دا‌هاتی هه‌ل‌ال نازادی‌یه‌کی ته‌واو ده‌به‌خش‌یت به مرۆ‌ف، هه‌روه‌ها توانایشی ده‌بی‌ت، که قسه‌ی پاست و په‌وا له جی‌گای خ‌وی بکات.^۴ چه‌ندین که‌سیش سه‌ری خ‌ویان شو‌پ ده‌که‌ن بۆ زۆرداران و بی‌ده‌نگ ده‌بن له ئاستی نا‌په‌وا‌ییان، له ترسی کارو په‌له‌وپایه‌یان لای ئه‌وان.^۵

۱- بی‌روانه: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۱۴)

۲- بی‌روانه: مدخل لفهم السيرة. (ل ۱۲۴)

۳- البخاری: کتاب البیوع (رقم ۲۰۷۲).

۴- بی‌روانه: مدخل لفهم السيرة. (ل ۱۲۸)

۵- بی‌روانه: فقه السيرة للغضبان.

له پاستیدا هه‌لسانی پيغمبر ﷺ به‌کاری شوانی به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌تپانی پړوی وېژوی، ناماره ده‌کات بۆ هه‌ندی هیمای گرنګ له که‌سایه‌تی پړوی نه‌و، له وانه چه‌شتنی به‌رزو هه‌ستی ورد، که‌ خوای گه‌وره پيغمبره‌که‌ی پی‌پازانده‌وه. خو نه‌بو تالیبی مامی نۆر به‌باشی بایه‌خی پیده‌دا، هه‌روه‌کو باوکیش سوژی بۆی هه‌بو و خویشی ده‌ویست، به‌لام هه‌رکه هه‌ستی کرد توانای نه‌وه‌ی هه‌یه کاسبی بکات ده‌ستی دایه کارکردن، خوئی ماندوو ده‌کرد بۆ یارمه‌تی دانی مامه‌ی بۆ دابین کردنی نازووقه و خه‌رجی، نه‌مه‌ش بیگومان ناماره ده‌کات بۆ جوامپری له که‌سایه‌تی و، چاکه له مامه‌له‌و، هه‌ول‌دان و نه‌وه‌ستان^۱، ناماره‌یه‌کی تریش په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌په‌روخستنی جوړی نه‌و ژيانه‌ی خوای گه‌وره به‌باشی ده‌زانیت یۆ پیاو چاکان له دونیادا، ناسان بوو له لای خوای گه‌وره هه‌موو هوکاره‌کانی خوشگوزهرانی بره‌خسینئ بۆ پيغمبره‌که‌ی، به‌شیوه‌یه‌ک ئیتیر پیویستی به‌کارکردن هه‌ر نه‌بیټ، نه‌خوازه‌لا شوانی بکات.

به‌لام دانایی خوای گه‌وره ویستی نه‌وه بزاین، که‌ باشتین مال نه‌وه‌یه، ناده‌میزاد به‌ده‌ستی خوئی ده‌ریبه‌پینئ، به‌رامبه‌ر نه‌و خزمه‌ته‌ی پیشکه‌شی ده‌کات بۆ کومه‌ل و هاو‌په‌گه‌زه‌کانی.^۲

حه‌وته‌م: پاراستنی خوای گه‌وره بۆ پيغمبره‌که‌ی پیش نه‌وه‌ی بیکات به‌پيغمبر.

خوای گه‌وره پاریزگاری کرد له پيغمبره‌که‌ی، که‌ بکه‌وټه نیو هاوتا بۆ خوا بریاردانی نه‌فامی و بته‌رستی، پیشه‌وا نه‌حمه‌د له موسنه‌ده‌که‌ی ده‌گیرته‌وه له هیشامی کوپی عوده له باوکی یه‌وه ده‌گیرته‌وه و توو‌یه‌تی: دراوسیه‌کی خه‌دیجه بۆی گیرامه‌وه، که‌ گوئی لیبووه پيغمبر ﷺ به‌خه‌دیجه‌ی فهرموو: ((أي خديجة والله لا أعبد اللات والله لا أعبد العزی))^۳ واته: نه‌ی خه‌دیجه سویند به‌خوا لات

۱- بېوانه: فقه السيرة للبطي (ل ۵۰)

۲- هه‌مان سه‌رچاوه.

۳- المسند، ورقمه (۷/ ۱۷۹)، وقال: محققوا طبعة الرسالة: إسناده صحيح، وانظر: وقفات تربوية، أحمد

فريد (ل/ ۵۱)

ناپه‌رستم، سویند به خوا عوززا ناپه‌رستم، ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له و سهر برپاوانه‌ی نه‌ده‌خوارد که بته‌پرستان له‌سهر بته‌کانیان سه‌ریان ده‌بپی، هه‌روه‌ها عه‌مری کوپی نوفه‌یلش له‌م مه‌سه‌له‌ها و هه‌لو‌یست بوو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوی گه‌وره‌ش له‌سه‌ردمی لاویدا پاراستی ته‌نانه‌ت له‌و‌حه‌زو ئاره‌زوانه‌ی که هه‌ر گه‌نجیک به‌سروشته‌ی له‌ی لیده‌کات، به‌لام ناگونجیت له‌گه‌ل مه‌زنی و شکۆداری نه‌وانه‌ی پینوینی خه‌لکی ده‌که‌ن.^۱

عه‌لی کوپی نه‌بو تالیب ده‌گێڕێته‌وه ﷺ گویم لیبوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((ما هممت بقبیح مما كان اهل الجاهلية يهمون به، الامرتين من الدهر كلتاها يعصمني الله منهما، قلت ليلة لفتى كان معي من قريش بأعلى مكة في أغنام لأهل يرهاها أبصر لي غنمي حتى أسمع هذه الليلة بمكة، كما يسهر الفتیان، قال: نعم، فخرجت، فجنّت أدنى دار من دور مكة، سمعت غناء، وضرب دفوف، ومزامير، فقلت: ما هذا؟ قالوا: فلان تزوج فلانة، لرجل من قريش تزوج امرأة من قريش، فلهوت بذلك الغناء وبذلك الصوت حتى غلبتني عيني، فما أيقظني إلا حر الشمس، فرجعت، فقال: ما فعلت؟ فأخبرته ثم قلت له ليلة أخرى مثل ذلك، ففعل، فخرجت فسمعت مثل ذلك، فقليل مثل ما قيل لي، فلهوت بما سمعت حتى غلبتني عيني، فما أيقظني إلا مس الشمس، ثم رجعت إلى صاحبي فقال: ما فعلت؟ فقلت: ما فعلت شيئاً قال رسول الله ﷺ: فوالله ما هممت بعدها بسوء مما يعمل أهل الجاهلية حتى أكرمني الله بنبوته))^۲ واته: توخنی نه‌و خراپانه نه‌ده‌که‌وتمه‌وه له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا دووجار نه‌بیّت، جاریک به‌هاوپی شوانه‌که‌م وت: چاوت به‌پانه‌که‌مه‌وه بیّت تاکو نه‌مشه‌و له‌گه‌ل گه‌نجه‌کانی ناو مه‌ککه به‌سه‌رده‌به‌م، ئیتر له‌ناو مه‌ککه‌وه هه‌ندێ گویم گرت و خه‌و دایگرتمه‌وه و سبه‌ینێ به‌گه‌رمی خوڤر ناگام بوویه‌وه ... شه‌ویکی تریش به‌هه‌مان شیوه‌ها تمه‌خواره‌وه بو ناو مه‌ککه و هه‌مان به‌زم و شایێ تیا بوو، به‌لام دووباره‌خه‌وم لیکه‌وت و خوڤی سبه‌ینان هه‌لیساندم ... ده‌فه‌رمویت:

دوای نه‌وه من هه‌رگیز توخنی هیچ خراپه‌یه‌ک نه‌که‌وتمه‌وه تاکو نه‌و کاته‌ی

۱- بپاوانه: محمد رسول الله لمحمد الصادق عرجون (۱/ ۱۹۲)

۲- بپاوانه: صحيح السيرة النبوية، إبراهيم العلي (ل ۵۷)

خوای گه وره پيغه مبه رایه تی پيښه خشیم.

نهم فرموده یه دوو پاستیمان بۆ پرونده کاته وه، هر دوو کیان یه کجار گرنګن: پيغه مبه ری خوا ﷺ هه موو تایبه تمه ندییه کانی ئاده میزادی هه بوو، وه کو هه لاولیک هه سستی به نه وحه زو ئاره زووانه ده کرد، که ویستی خوا وایه هه موان هه سستی پیښه کن، بویه هه سستی ده کرد به واتای شه و به خوشی به سر بردن و کاله ته وگه پ و دلشی داوای لیده کرد، نه ویش وه کو نه وانی تر پابویریت.

۲- خوای گه وره پيغه مبه ره که ی پاراستووه له هه موو دیارده کانی له ریگی لادان، هه روه ها له هه موو شتیګیش، که له گه ل پیویستییه کانی بانگه واز ناګونجیت، که خوای گه وره پيغه مبه ره که ی بۆ ئاماده ده کات.

هه شتم: چاوپیکه وتی به حیرای قه شه به پيغه مبه ری ﷺ له تافی لاویدا.

نه بو تالیب ده رچوو به ره و شام، پيغه مبه ری خواش ﷺ له گه ل هه ندی له ریش سپیانی قورپه ییش بوو، کاتیک گه یشتنه لای به حیرا، دابه زین باره کانیاں کرده وه، نیت قه شه که ده رچوو بۆ لایان، پیشت به ویدا ریځیان بکر دایه ده رنه ده چوو بۆ لایان و ناوړی لیڼه نه دانه وه.

ده لیت: له کاتیکدا باره کانیاں ده کرده وه به حیرا له نیوانیاندا په تده بوو، تا کو گه یشته پيغه مبه ری ﷺ و ده سستی گرت، وتی: نه مه سره گه روه ری هه موو دونیا یه، نه مه پيغه مبه ری خوا یه، خوای گه وره وه کو په حمه تیک ده ینیږی بۆ هه مووان، ریش سپیانی قورپه ییش پیځان وت: تو چوزانی؟ وتی: ئیوه کاتیک نریک بونه وه هیچ درخت و به ردیک نه ما کړنوش نه بات، نه وانه ش بۆ پيغه مبه ره نه بیټ بۆ که س ناچنه کړنوشک، ئینجا منیش نه و ده ناسم به موری پيغه مبه رایه تی له سر شانی ده لیتی سیوه.

ئینجا گه رایه وه خواردنیکې بویان دروست کرد، کاتیک ئاماده ی کردو هیڅایه لایان، له و کاته پيغه مبه ری ﷺ سه رقالی بایه خدان بوو به وشره کان، وتی: بنیږن به

دوايدا، ئيتړ پيغمبر ﷺ هات و په له هه وړيک سيېهري بؤ ده کرد، کاتيک نزيکبويه وه له خه لکه که، بيني ئه وان پيشي که وتن به پويشتن بؤ سيېهري داره که، به لام کاتيک دانيسث سيېهري داره که لار بويه وه به لايدا، وتي: بړوانن چؤن سيېهري داره که لار بوويه وه به لايدا.

ده لئيت: هيشتا به حيرا پاره ستابوو، سويندي ده دان، که موحه ممه د ﷺ نه به نه لای پومه کان، چونکه پومه کان نه گهر بيناسن ده يکوژن، پړوي وهرگيړا بيني حوت کهس له و پوميانه به ره و لای هاتن و نه ويش پيشوازي ليکردن، وتي: چؤن هاتن؟ وتيان: زانيومانه نه و پيغمبره له مانگه دا سره ه لده دا، ئيتړ پيگه نه ماوه چهند که سيکی بؤ په وانه نه کرابيټ، ئيمهش له هه والي ناگادار بويته وه، نيردراوين بؤ نه م پيگه يه، وتي: ئايا کهس له دواتانه وه هيه، له ئيو باشتريټ؟ وتيان: به لکو ئيمه چاکه که مان ه لېژارد بؤ نه م پيگايه ي تۆ، وتي: ئايا نه گهر خواي گه وره بيه ويټ کاريک نه نجام بدات، کهس ده توانيټ پيگاي ليکريټ؟ وتيان نه خير، وتي سويندتان ده دم به خوا کامتان خاوهني نه و کوپه يه؟ وتيان نه بو تاليب، ئيتړ هر سويندي ده داو قسه ي له گه ل ده کرد تاکو نه بو تاليب گه پانديه وه.

له به سهرهاتي به حيرا نه م سودانه ودرده گرين:

- ۱- پراستگوياني خواناسان له نه هلي کتاب ده زانن، که موحه ممه د ﷺ په وانه کراوه بؤ مروفايه تي، نه وه يان زانيوه به و به لگانه ي له کتيبه کانيندا بووه.
- ۲- جيگيربوني نه وه ي، که داروبه رد کرنوشيان بر دووه بؤ پيغمبر ﷺ، هه وریش سيېهري کردوه، سيېهري دره ختیش به لايدا کشاوه ته وه.
- ۳- پيغمبره ي خوا ﷺ سودي له گه شت و گوزاره که ي کردوه له گه ل مامی به تايبه تي و له گه ل پيش سپياني قوپيشدا، چونکه چاوي که وتوه به تافيکردنه وه و زانياري که سانی ترو سودي له بؤ چونه کانينان وهرگرتوه، چونکه نه وان شاره زايي و زانستیک بوون پيغمبر ﷺ نه بينيبيوو له ته مه ني خویدا.

۴- مه ترسی به حیرا له گاوردنه کانی پۆم، داواشی کردووه له ئه بو تالیب و ئه وانی تر، که نه یبه ن بۆ ئه وئ، ئه گهر پۆمه کان بیناسنه وه ده یکوژن، دیاره پۆمه کان ده یانزانی به هاتنی پیغمبر ﷺ، که ده سه لاتی داگیرکاریانه یان له ناو ده بات له ناوچه که دا، بۆیه ئه وه ئه و دوژمنه یان بووه، که به رژه وه ندیه کانی ده ولته تی پۆمان ناهیلیت و ده یگیتپه ته وه بۆ خاوه نه کانیان، ئه مه ش جیگای مه ترسی ئه وان بوو.

نۆیه م: جهنگی فیجار.

ئه م جهنگه مه لگیرسا له نیتوان قورپه ش و هاوپه یمانان له کینانه و، هۆزی مه وازین، هۆکاریشی ئه وه بوو، که عوروه ی په ححالی کوپی عوتبه ی مه وازین په نای ئه و و شترانه ی نوعمانی کوپی مونزیری دابوو بۆ بازاری عوکاز، که بارکرا بوو له گولاو ئاورپشم و کالای بازرگانی، نیتر به پازی کوپی قه یسی کوپی کینانه وتی: ئایا دالده ی ده ده یته سه ر هۆزی کینانه ؟ وتی: به ئی له سه ره موو خه لکیش، نیتر عوروه پتی ده رچووه، به پازیش به دوایدا ده رچووه، نیتر کۆچیان کرد بۆ ئه وه ی مه وازین مه ستیان پێکه ن، دوا ی ئه وه ئاگاداری بوونه وه و به دوا یان که وتن و فریایان که وتن پێش ئه وه ی بگه نه حهره م، له وئ به شه ر که وتن تا کو شه و، ئینجا چوونه نیو حهره مه وه، نیتر مه وازین وازیان لییان هیئا، به لام له پاش ئه م شه ره چه ندین جار یه کیان گرته وه له شه ری تردا، قورده شیش له م شه رانه دا پشتیوانی هۆزی کینانه یان کرد، پیغمبر ﷺ خواش ئاماده ی هه ندی له و جهنگانه بوو، چونکه مامه کانی له گه ل خۆیان ده یانبرد.

به ناو فیجاریش ناو برا به هۆی ئه وه ی شه ریان به په وای بیانی له نیو حهره می مه که که دا که پیروژ بوو به لای هه موو عهره به وه .

له و سه رده مه پیغمبر ﷺ ته مه نی چوارده سال بوو، یان پانزه سال، ده شلین: بیست سالان بووه، به لام په سه ند ئه وه یه، که چوارده سالان بووه، تیری تیایدا کۆکرده وه و ده یدایه ده ستی مامه کانی، ئه وه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی هیشتا منال بووه.

پیغمبر ﷺ ده فهرمویت: ((کنت أنبل علی أعمامی)) واته: تیری دوزمنه کان کۆده کرده وه، که تییان ده هاویشتن.^۱

به م شیوه یه ش پیغمبر ﷺ بویری و نازای و چاونه ترسی په یدا کردو، خویشی پاهینا له گه ل شه پکردن هر له سهره تای گه نجیه وه، نه م شه په دواتر کوتایی پیهات، که زور له شه په کانی تری عهره ب ده چوو، تا خوای گه وره دلّه کانیانی به کخست و قوتاری کردن له نه و گومپایانه به هاتنی ئیسلام.^۲

دهیه م: (حلف الفضول)

هاو په یمانیتي (حلف الفضول) له پاش گه پانه وهی قوپه یش بوو، له شه پی فیجار، هۆکشی نه وه بوو، پیاویک له به نی زهید له به من، هاته مه ککه به هندی شتومه ک، که فروشتی به عاصی کوپی وائیل، به لام نه و پاره که ی پینه دا و کابرای به م نیش داوای مافی خوئی ده کرد له سهرانی قوره یش، نه وانیش یارمه تیان نه دا به هوی پله و پایه ی عاصوه له نیوانیاند، نه ویش چوو له لای که عبه و هاواری کرد له نالی فیهر و خاوه ن غیره تان به ده نگیکی به رز ووتی:

يا آل فهر لمظلوم بضاعته	بطن مكة نائي الدار والنفر
ومحرم أشعث لم يقض عمرته	يا للرجال وبين الحجر والحجر ^۳
ان الحرام لمن تمت كرامته	ولا حرام لشوب الفاجر الفدر

نیتر زوبه یری کوری عه بدو لموتته لیب هه لساو ووتی: نابیت واز له م کابرایه بهینن، بویه به نو هاشیم کۆبوونه وه له گه ل زوهره و نه عیمی کوپی موپره له مالی عه بدو لالی کوپی جودعان، نه ویش خواردنیکي بۆ دروست کردن، هه موویان

۱- السيرة النبوية لابن هشام (۱/ ۱۲۷- ۲۲۴) السيرة الطيبة (۱/ ۱۲۹- ۱۲۹).

۲- بېروانه: وقفات تربوية، أحمد فريد (ل/ ۲۵)

۳- الروض الأنف للسهيلى (۱۵۵، ۱۵۶)

هاوپه یمانیتي یان کرد له (شهر الحرام) دا، له (ذوالعقدة) بوو، له نیو خویندا سویندیان خوارد به خوا، که یه ک ده ست بن له گه ل سته م لیکراودا دژ به سته مکار، تا مافه که ی بؤ ده گپړنه وه، هه تا هه تایه هه ر واش بن.

نینجا پیکه وه چوون بؤ لای عاصی کوپی واثیل و مالی کابرایان لیوه رگرته وه و بویان گه پړانده وه.

قوره ش نه مه ی ناونا به هاوپه یمانیتي (الفضول) چونکه وتیان نه مه کاریکی فز ل و چاکه یه، له م باره شه وه زویه یری کوپی عه بدولموتته لیب ده لیت:

أَنْ الْفُضُولُ تَعَاقَدُوا وَتَحَالَفُوا أَلَا يَقِيمُ بِبَطْنِ مَكَّةَ ظَالِمٌ
أَمْرٌ عَلَيْهِ تَعَاقَدُوا وَ تَوَاتَفُوا فَالْجَارُ وَالْمَعْتَرُ فَيُهِمُ سَالِمٌ.

پيغمبري ﷺ ناماده ی نه و هاوپه یمانیتي یه بوو، که ته لاری سته میان پی پوخاند، مناره ی هه قیانیش پی به رزکرده وه، له پاستیدا نه وه یه کیک بوو له شانازییه کانی عه رب و دان نانیان به مانی مروؤ،^۱ پيغمبر ﷺ ده فهرمویت: ((شهدت حلف المطيبين مع عمومتي وأنا غلام، فما أحب أن لي حمر النعم، وأني أنكته))^۲ واته: ناماده ی هاوپه یمانیتي موه ییین بووم، که هیشتا مندال بووم، حزم نه ده کرد بیم به خاوه نی په شه و لاخی زور به رانبر نه وه ی نه و په یمانه م به سه ر نه بردبا هه روه ها پيغمبري ﷺ فهرموویه تی: ((لقد شهدت في دار عبدالله بن جدعان حلفاً ما أحب أن لي به حمر النعم، ولو دعيت به في الإسلام لأجبت))^۳.

۱- بېروانه: السيرة النبوية لأبي شهبه (۱/ ۲۱۴)

۲- بېروانه: صحيح السيرة النبوية، إبراهيم العلي (ل ۵۹) وذكر تصحيح الهيثمي له في المجمع، و تصحيح الساعاتي له في الفتتح الرباني.

۳- السيرة النبوية لإبن هشام (۱/ ۱۲۴) فقه السيرة للفضبان. ل (۱۰۲).

په ندو وانه کان:

۱- دادگري به هايه کی په هايه نه ک پړه یی، پيغمبري خواش ﷺ شانازی خوی دهرده بریت به به شداری کردن له به هیزکردنی بنه مای دادگری، پیش پيغمبرايه تیه کی به بیست سال، چونکه به ها چاکه کان شایسته ی پیاوه لدانن با له سهرده می نه فامیشدا پړویان داییت.^۱

۲- هاوپه یمانیتی (حلف الفضول) میړ گیک بوو له بیابانی نه فامیدا، ناماژه یه کی ناشکرایشی تیایه، که بلأوبوونه وهی گنده لی و خراپه له کومه لگه یه کدا نه وه ناگه یه نیت، که نه و کومه لگایه چاکه ی تیادا نه ماوه، مه ککه کومه لگایه کی جاهیلی بوو بته رستی تیادا بالا ده ست بوو، هه روه ها سته م و په وشتی ناشیرین، وه کو داوین پیسی و سوو، له گه ل هه موو نه وانه شدا که سانیک هه بوون خاوه ن جوامیری و پیاوه تی، که پقیان له سته م بوو، پتی پازی نه ده بوون، نه مه ش وانه یه کی مه زنه بؤ بانگخوازه کان له کومه لگا کانیان، که کار به نیسلام ناکه ن، یان داژایه تیشی ده که ن.^۲

۳- سته م قه ده غه یه به هه شیوازیک بیت وه له سهر هه ر که سیک بیت^۳، نیسلام دژایه تی سته م ده کات، له گه ل سته م لیکراویشدا ده وه ستن، به یی هیچ بایه خدانیک به په نگ و نایین ونیشتان و په گه ن.^۴

۴- بوار کردنه وه بؤ هاوپه یمانیتی و پیکه وتن له سهر کرداری چاکه، وه کو چون خوی گه وره له قورثان ده فه رموی: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَتَعَاوَنُوْا عَلٰی الْاِلِّ وَالنَّقْوٰی وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلٰی الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِۙ وَاتَّقُوا اللّٰهَۚ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَقَابِ﴾ (المائدة: ۲) له نه م حاله ته دا بوار دراوه

۱- بهوانه: السيرة النبوية صحيحة للمعري (۱/ ۱۱۲).

۲- بهوانه: فقه السيرة النبوية للغضبان. (ل ۱۱)

۳- هه مان سهرچاوه.

۴- بهوانه: السيرة النبوية لابن ابن فارس (ل ۱۲۱)

هاوپه یمانیتی بکړیت، چونکه دویاتکردنه و په بڼ کاریکې شرعی، به مەرچیک نه وه کاریک نه بیت له مزگوتی زیرار بچیت، به شیوه یه ک، که بییته جوریک له پیککه وتن و حیزبایه تی ناراسته کړاو دژ هندی موسلمانان تر به ستم و زیاده پړه وی، سه باره ت به پیککه وتنی موسلمان له گه ل نه وانه ی موسلمان نین به مبه سستی لاپردنی ستم، یان پوو به پووبونه وهی ستمکار، نه وه پړه وایه، به لام له گه ل پړه چا وکړدی به رژه وندی نیسلام و موسلمانان، له نه مړووداها تودا، نه م فرموده یه ش به لگه یه^۱ له سر نه وه، که پیغمبر ﷺ ده فرمویت: ((ما أحب أن لی به حمر النعم))^۲ ((لو دعیت فی الإسلام لأجبت))^۳.

مادام ده بیته مایه ی به رپه رچدانه وهی ستمکارو ستم مه کی، پیغمبر ی خواش ﷺ ناماده ی خوی دهر پړی بڼ به شدار ی کردن له ناو ها هاوپه یمانییه تیه کدا، پاش هاتنی نیسلامیش^۴.

۵- پیویسته موسلمان له کومه لگای خویدا که سینکی گورج و لیها تو بیت، نه وه ژماره یه ک بیت له ژماره کان، له پړه راویزی پووداوه کانه وه و له دهر وپه ی خویدا، پیغمبر ی خوا مایه ی پوانینی هه موو لایه ک بوو، نمونه شیان پیده هیثایه وه، که ناو ترا به ده سته پاک، دلّه کان به ره و لای دهر چون به گشتی، به بڼه ی نه و کاره جوانه ی، که خوی گه وره پتی به خشیبوو، هر له سر نه و کارانه ش به رده وام بوو، تا کو دلّه کان هه موویان پیوه ی به سترانه وه، نه وه ش وینه یه کی راسته قینه مان بڼ دروست ده کات دهر یاره ی به های پړه وشت له کومه لگادا و، هره ها دهر یاره ی پړی مړو فی خاوه ن پړه وشت، نه گه ر چی له کومه لگایه کی لاده ریشدا بیت^۵.

۱- بړوانه: الأساس فی السنة و فقهها - السيرة النبوية - (۱/ ۱۷۱، ۱۷۲)

۲- السيرة النبوية لابن هشام (۱/ ۱۲۴)

۳- هه مان سهرچاوه.

۴- بړوانه: الأساس فی السنة (۱/ ۱۷۲).

۵- بړوانه: فقه السيرة النبوية للفضبان. (ل ۱۱۰ - ۱۱۱)

**باسی شه‌شهم: باززگانی کردنی وهاوسه‌ریتی له‌گه‌ل خه‌دیجه و،
گرنگترین پروداوه‌کان تاکاتی پیغه‌مبه‌رایه‌تی.**

یه‌که‌م: باززگانی کردنی له‌گه‌ل خه‌دیجه و ئینجا هاوسه‌رگیران.

خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلید بئو‌ه‌ن بوو،^۱ خاوه‌ن پله‌و پایه‌و سامان بوو، پیاوانی ده‌گرت به‌ کرئ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ پاره‌که‌ی باززگانی بۆ بکه‌ن، کاتی‌ک هه‌وائی پیغه‌مبه‌ری ﷺ بپه‌گه‌شت چه‌ند پاستگۆ و ده‌ست پاک و پره‌وشت جوانه، داوی لیکرد ده‌ریچیت بۆ شام و باززگانی بۆ بکات، کرئ ی باشت‌ریشی بۆ ته‌رخان ده‌کات له‌ که‌سانی تر، ئه‌ویش پازی بوو، ئینجا له‌گه‌ل مه‌یسه‌ره‌ی خو‌لامی خه‌دیجه ده‌رچوون بۆ شام، موحه‌مه‌د ﷺ کالاکانی خو‌ی فروشت، که‌ له‌ مه‌که‌وه هینابووی، ئه‌و شتومه‌کانه‌ش که‌ ده‌یویست له‌وئ کپی و گه‌پایه‌وه بۆ مه‌که‌، ئیتر خه‌دیجه ئه‌وه‌نده قازانجی کرد تا پاره‌که‌ی دووبه‌رامبه‌ر بوویه‌وه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌م گه‌شته‌یدا ده‌ستکه‌وتی مه‌زنی ده‌ست که‌وت، جگه‌ له‌ قازانجی ئه‌و به‌شه‌ی که‌ به‌ریکه‌وت له‌ باززگانیه‌که‌، له‌وانه تپه‌پوونی به‌ناو مه‌دینه‌دا، که‌ دواتر بووه مه‌لبه‌ندی بانگه‌وازه‌که‌ی، به‌ ئه‌و ولاتانه‌یش که‌ دواتر فه‌تح کرا و نایینی ئیسلامی تیا‌دا ب‌لا‌و بوویه‌وه، هه‌روه‌ها گه‌شته‌که‌ی هۆکاریک بوو بۆ هاوسه‌ریتی له‌گه‌ل خه‌دیجه‌دا، داوی ئه‌وه‌ی که‌ مه‌یسه‌ره باسی لیبوورده‌یی و پاستگویی و پره‌وشت جوانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆکرد،^۲ ئینجا خه‌دیجه قازانجیکی چاکی کرد له‌ و باززگانیه‌دا، که‌ له‌ جاره‌کانی تر دا نه‌یکردبوو، داوی ئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌سه‌لانه‌ی به‌ دیکرد له‌ پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، خه‌دیجه چووه لای نه‌فیه‌ی کچی مونه‌بیه‌ی هاوپی و باسی بۆ کرد، که‌ له‌ دایدا هه‌ستی پیده‌کات به‌رامبه‌ر محمد ﷺ، نه‌فیه‌ش چووه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل کرده‌وه که‌ خه‌دیجه ماره‌بکات،^۳ ئه‌ویش پازی بوو و مه‌سه‌له‌که‌ی لای مامه‌کانی باسکرد،

۱- خیزانی عه‌تیقی کوپی عاثیزبوو، له‌پاش مردنی شووی کرد به‌ نه‌بوو هاله‌و ئه‌ویش هه‌رکۆچی داوی کرد.

۲- به‌روانه: رساله‌ الانبیاء، عمر أحمد عمر (۲/۲۷)

۳- به‌روانه: وقفات تربویه (ل ۲۵۶)

نه وانیش لای خویانه وه پازی بوون، ئینجا چه مزه ی مامی له گه لی چوو بۆ خوازبینی خه دیجه، نیت پیتغه مبه رﷺ به ماره بییه ک، که بریتی بوو له بیست ووشتر خه دیجه ی ماره کرد، که یه که مین ئافره تیک بوو بوو به هاوسه ری پیتغه مبه رﷺ، ژنی تریشی نه هیناوه سه ری تا نه و کاته ی کۆچی دوا ی کرد.^۱

دوو کوپو چوار کچیشی بوو له لای پیتغه مبه ری خواﷺ، کوپه کانیشی ناویان (القاسم) که پیتغه مبه رﷺ به نه و ناسرا، له گه ل (عبدالله)، که به (الطاهر) (الطیب) ده ناسرا (القاسم) کۆچی دوا ی کرد کاتی ک گه یشته ته مه نیک ده یتوانی سواری ولاغ بیئت، (عبدالله) ش هه ر له منالی کۆچی دوا یی کرد، پیتش پیتغه مبه رایه تی، سه باره ت به کچه کانیشی بریتی بوون له: زه ینه ب و، روقیه و، ئوممو کولسوم و، فاتیمه، هه مووشیان موسلمان بوون و کۆچیان کرد بۆ مه دینه و شوپانیش کرد،^۲ نه مه و ته مه نی پیتغه مبه رﷺ بیست و پینج سال بوو کاتی ک خه دیجه ی ماره کرد، به لام خه دیجه ته مه نی چل سال بوو.^۲

په ندو وانه کان:

۱- ده ست پاکی و راستگۆی سیفه تی بازرگانی سه رکه وتوه، هه ر نه م دوو سیفه ته ش بوو، که وایکرد خه دیجه هه لسیئت به سپاردنی بازرگانی یه که ی به پیتغه مبه رﷺ و سه فه رکردنی بۆ شام.

بازرگانی سه رچاره یه که له سه رچاره کانی پۆزی، که خوا ی گه وره هه مواری کرد بۆ پیتغه مبه رکه ی ﷺ پیتش نه وه ی بیئت به پیتغه مبه ر، ئینجا پاهینانی باشیشی کرد له سه ر هونه ره کانی، پیتغه مبه ری خواﷺ پوو نیکرد و ته وه، که بازرگانی راستگۆ و ده ست پاک له ئایینی ئیسلام له گه ل راستگۆیان و شه هیدان و پیتغه مبه ران چه شر ده کریت، نه م کاره ش گرنگه بۆ موسلمانان، نه نجامده ریشی ناکه ویتته ژیر پکیف و ده سه لات ی که سانی دیکه وه، چونکه بی نیازه لیان، به لکو نه وان پتویستیان پییه تی.

۱- بپوانه: السیره النبویه لابن ابن فارس (ل ۱۲۴)

۲- بپوانه: رسالة الإسلام (۲- ۲۸)

۳- بپوانه: السیره النبویه لابن ابن فارس (ل ۱۲۲)

۲- هاوسه ریتی پیغمبر ﷺ له گه ل خه دیجه، به قه ده ری خوی گه وره بوو، چونکه خوی گه وره هاوسه ریکی شایسته ی بۆ پیغمبره که ی هه لبارد، بۆ نه وه ی پشتگیری لیبکات و باری سووک بکات و هاوکاری بکات له سه ره لگرتنی نه رکه کانی په یام و بژیته له گه ل خه م نازاره کانی.^۱

شیخ موحه مده دی غه زالی ده فهرمویت: خه دیجه نمونه یه کی زۆر چاکه بۆ نه و ئافره ته ی ته واه که ری ژیا نی میردیکی مه زنه، خاوه ن په یامه کان خاوه ن دلانیکی یه کجار هه ستیارن، تووشی چه ره سه ری زۆریش ده بن له نه و ده وره ی ده یانه ویت بیگزین، ناخۆشی زۆریش دیته پتیه یان له پیناو بلاوکردنه وه ی نه و خیرو پۆشناییه ی که پتیانه، له راستیدا نه وان پتویستیان هه یه به که سانیک که خۆشی بخه نه ده ورونیانه وه، خه دیجه ش خاوه نی نه و خه سه له تانه بوو، بۆیه له ژیا نی پیغمبر ﷺ کاریگه ری زۆری هه بوو.^۲

۳- بینیمان، که پیغمبر ﷺ تالی منالی چه شت، پشتریش تالی باوک و دایک مردنی چه شت بوو، ویستی خوی گه وره ش له سه ره نه وه بوو، که کوپی نه مینی، بۆ نه وه ی نه بنه هۆکاریک بۆ شه یدابوونی خه لکی پتیانه وه، یان نه وه ی بانگه شه ی پیغمبره رایه تی بکه ن، جا کوپی پتیه خشی بۆ ته واکردنی فیره تی وه کو ئاده میزاد، وه کو تیرکردنیکیش بۆ پتویستیه کانی ده ورونی مرۆف، ئینجا هه ره له منالیه وه بردنییه وه، هه روه ها بۆ نه وه ی پیغمبر ﷺ هۆکاریک بیته بۆ ئارامگرتن بۆ نه وانه ی تر، که خوی گه وره منالی پتیه به خشیون، یان منالیان ده بیته، به لام ده مرن، هه روه ها شیوه یه کیشه له شیوه کانی به لاو ناخۆشی، پیغمبره رانیشت له هه موو که سیک به لایان سه ختره، وه کو چۆن خوی گه وره ویستبیتی ناسکی هه ست به شیک بیته له ژیا نی، چونکه نه و پیاوانه ی گه لان به ریوه ده بن هه ز له جه ورو سته م ناکه ن، نه گه ر ده لکه کان له سه ره توندو تیزی مۆر کراییت، یان هه میشه له خۆشگوزه رانییه کدا بووبیتن هیچ ناخۆشیه ک لیلی نه کردبیت، به لام نه وانه ی نازارو

۱- بپوانه: السیره لأبی شهبه (۱/ ۱۲۲- ۱۲۳)

۲- فقه السیره عمدا لغازالی (ل ۷۵)

نارېحتیان چه شتووه، خیرترین که سانیکن بؤ دلته وایی غه مباران و ساریژکردنی برینی برینداران.^۱

۴- له به سهرهاتی پیغمبر ﷺ و خاتوو خه دیجه ئه وه دهرده که ویت بؤ موسلمانان، که پیغمبر ﷺ بایه خی نه ده دا به هوکاره کانی پابواردنی لاشه ی و ته و او که ره کانی، نه گهر و ابویه وه کو لاوانی تر، دیاره ته ماعی کچیکی ده کرد له خوی منالتر، یان که سیک، که هیچ نه بیت له خوی گه وره تر نه بیت، به لام پیغمبر ﷺ له پیناو پله و پایه و پیزی له ناو خرمه کانی ماره ی کرد، چونکه خه دیجه له سهرده می نه فامیدا به داوینپانکی پاراو ده ناسرا.

۵- هاوسه ریټی پیغمبر ﷺ و خاتوو خه دیجه، به لگه یه کی بی چه ندوچونه له سهر ناراستی زمان و پینووسی نه وانه ی دلیان پرله کینه یه به رامبه ریټیسلام، له ږوژه لاتناس و کویله عه لمانی یه کان، که گومانیان ده برد که لیټنیک بدوژنه وه له مه سه له ی ژیانې پیغمبر ﷺ، چونکه نه وان پیغمبریان وا ده رخستبوو، که پیاوټکی وابه ستیه به حه زو ئاره زووه کانی وه، به لام نیمه ده بینین، که پیغمبر ﷺ له خوا ﷺ تاکو ته مه نی گه یشته ته مه نی بیست و پینچ سال ژنی نه هیټابوو، بی نه وه ی نه وه موو دیارده نه فامانه ی ده وروبه ری کاریگه ریټیان هه بیت له سهری، نیجا کاتیکیش ژنی هیټا ئافره تیکی نزیکه ی دوو به رامبه ری ته مه نی خوی هیټا، له گه لیشی ژیا بی نه وه ی ناوړداته وه له هه موو نه و شتانه ی ده وروبه ری، ږیگاشی زوږبوو تاکو گه یشته ته مه نی گه نجی و کامل بوون و چوه ناوړپیریشه وه، نه م هاوسه ریټی یه به رده وام بوو تاکو خه دیجه کوچی دوی کرد له ته مه نی شه ست و پینچ سالیډا، که له و کاته ته مه نی پیغمبر ﷺ گه یشتبووه په نجا سال، بی نه وه ی له و ماوه بیر بکاته وه له وه ی ژنیکی تر به ینیت، مرویش ئاره زووی و حه زی پیاوهرتی زیاتر له نیوان بیست تا په نجا سالیډا ده بزویت. به لام پیغمبر ﷺ له و ماوه دريژه بیرې نه کرده وه ژنیکی تر به ینیت په پال خه دیجه وه کو خیزان، یان

کەنیزەك، ئەگەر بشیویستایە بە ئاسانى دەستی دەكەوت، سەبارەت بە هاوسەریتی پىغەمبەریش ﷺ لە گەڵ خاتوو خەدیجە و دایکانى تری موسلمانان، ھەریەكێك لەوانە بەسەرھات و ھیکمەت و ھۆکارى خۆى بوو، ھۆکارىکیشە بۆ بتەوبوونى باوھەرى موسلمانان بە مەزنى پىغەمبەرەكەى ﷺ.

دووھم بەشداریکردنى پىغەمبەر ﷺ لە دروستکردنى کەعبە.

کاتێك پىغەمبەر ﷺ تەمەنى گەیشتە سى و پینج سالى، قورپەیش کۆبونەو بە مەبەستى نۆژەنکردنەوھى کەعبە، دواى ئەوھى کە توشى سوتان و لافاوێكى بەھیزبوو، تاكو ئەو کاتە ھەربەوشیوھەبوو، کە ئىبراھیم دروستى کردبوو، بەرد لەسەر بەردبوو بۆ ئەوھى قورپى لە نۆواندا ھەبیت، لە بالای پیاویك بەرزتریبوو، بۆیە ویستیان بپروخینن و ئینجا بەرزىبکەنەوھو سابیتى بۆ دروست بکەن، بەلام دەترسان بپروخینن و، زاتیان نەکرد، وەلیدی کوپى موغیرە وتى: من دەست ئەکەم بە پوخاندنى، پاچىكى ھەلگرت و دەستى بە لێدانى کردو دەیوت: خوايە لە پىگا لامان نەداو، چاکە نەبیت ھىچمان ناویت.

لە لای ھەردوو سوچەکەوھ دەستکرا بە پوخان، ئینجا ئەوشەو چاوھەوانیان کرد، وتیان: تەماشادەکەین، ئەگەر ئەمشەو شتىكى بەسەرھات، وەکو خۆى دەیگەرئیننەوھ، ئەگەریش ھىچى بەسەر نەيەت مانای وایە خوا پازى بوو لە ھەموو کردارەکەمان، ئیتەر وەلید دەستى کردە پوخاندن، خەلکیش بە داویدا، تا گەیشتنە ھەندى بەرد وەکو کۆپارە ووشتر یەکیان گرتوھ.

ئەوان کارەکیان دا بەش کردبوو، ھەر گۆشەيەك سپێردرا بوو بە ھۆزىك، سەران و ریش سپیانى قورپەیش بەشداریان کرد لە ھەلگرتنى بەرددا، پىغەمبەرى خوا ﷺ و عەباسى مامیشى بەشدارییان کرد لە تازەکردنەوھى کەعبەدا، ھەردووکیان خەریكى بەرد گواستنەوھ بوون، عەباس بە پىغەمبەر ﷺ وت: پۆشاکەكەت بخەرە سەر گەردنت با لە بەردەکان بپارێزیت، ئەویش وایکرد و کەوتە سەر زەوى و چاوھەکانى

پوو له ئاسمان بوون، که ناگای بوویه وه وتی: پۆشاکه کهم پۆشاکه کهم ئینجا خۆی داپۆشی.^۱

کاتیڤ گه‌یشتنه به‌رده په‌شه‌که ناڤۆکی دروست بوو له نیتوانیانا، هه‌موو هۆزێک ده‌یان ویست خۆیان بیخه‌نه جیگا‌که‌ی خۆی، خه‌ریکش بوو شه‌ر دروست بی‌ت له نیتوانیانا، نه‌وه نه‌بی‌ت، که نه‌بو ئومه‌یه‌ی کوپی موغیره وتی: نه‌ی کۆمه‌لی قورپه‌ش له نیتوان خۆتاندا پێککه‌ون، که یه‌که‌مین که‌س له ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌وه هاته ژورێ دادوه‌ری له نیتوانتان بکات، کاتیڤ له‌سه‌ر نه‌وه پێکھاتن، یه‌که‌م که‌س له ده‌رگا‌که‌وه هاته ژوروه‌وه موحه‌مه‌د بوو ﷺ، کاتیڤ که‌ بینیان وتیان: نه‌مه نه‌مینه، ئیمه‌ پێی پازین، کاتیڤ ناگاداریان کرده‌وه، فه‌رمووی: پۆشاکێکم بۆ به‌یئن، نه‌وانیش هینایان، ئینجا فه‌رمووی: با هه‌ر هۆزێک گۆشه‌یه‌که‌م پۆشاکه بگریت، ئینجا هه‌ مووتان به‌رزبیکه‌نه‌وه، نه‌وانیش به‌رزیان کرده‌وه، تا‌کو گه‌یشته جیگا‌که‌ی خۆی و به‌ده‌ستی خۆی به‌رده‌که‌ی خسته جیگای خۆی، دوا‌ی نه‌وه به‌رزێ که‌عبه‌ گه‌یشته هه‌ژده‌ بال، ده‌رگا‌که‌شی له زه‌وی نه‌وه‌نده به‌رزکرایه‌وه، که پیتویستی ده‌کرد به‌ په‌یژه‌ بۆی سه‌رکه‌وی، بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو که‌سیڤ نه‌توانی‌ت سه‌رکه‌وی‌ت و بجیته ژوروه‌وه، هه‌روه‌ها بۆ به‌ر به‌ستکردنی چوونه ژوروه‌وی ئاو بۆ ناوه‌وی که‌عبه، ساپیته‌که‌شیان له‌سه‌ر شه‌ش کۆله‌گه‌ دروستکرد، به‌لام نه‌و پاره‌پاکه‌ی قورپه‌ش ته‌رخانیان کردبوو به‌شی نه‌کرد، که ته‌واوی‌ت له‌ سه‌ر بنچینه‌ی ئیسماعیل، بۆیه‌ حیجریان لێ ده‌رکرد و دیواریکی نزیمیان به‌ ده‌وریدا دروست کرد، وه‌کو ئاماژه‌یه‌که‌، که نه‌مه‌ پاشکۆی ماله‌که‌یه، چونکه‌ نه‌وان مه‌رجیان له‌ سه‌ر خۆیان کردبوو، که‌ خه‌رجی پاک نه‌بی‌ت به‌کار نه‌یه‌ت له‌ دروستکردنه‌وه‌که‌، نه‌که‌ له‌ ده‌ست که‌وتی ئافره‌تی داوین پیس و فروشتنی سوو، یان هه‌رکارێکی نا‌په‌وا‌ی تر.^۲

۱- ر‌واه البخاری، کتاب الحج (رقم ۱۵۸۲).

۲- ب‌ه‌وانه: وقفات تربویه (ل ۵۷) ب‌ه‌وانه: رساله‌ الانبیاء، عمر احمد عمر (۲/ ۲۹، ۳۰)

په نندو وانه کان:

مالی خوا به درژایی میژوو چوار جار دروست کراوه:

یه که م: جا نه وه بوو که ئیبراهیم علیه السلام هه لسا به دروستکردنی، به یارمه تی ئیسماعیلی کوپی علیه السلام.

دووه م جار: قوردهش پیش پیغمبرایه تی پیغمبر ﷺ دروستیان کرد، خودی پیغمبریش به شدار بوو له تازه کردنه وی.

سئ یه م جار: له و کاته بوو، که مالی خوا سووتا به کاریگری تیاویشتنی مه نجه نیق له سهرده می یه زیدی کوپی موعاویه له کاتی که مارۆکه دا، که حوصه یینی سکونی خستبویه سهر عبدالله کوپی زوبه یر بۆ نه وه ی خوی بدات به ده سه ته وه، بۆیه عبدالله کوپی زوبه یر جارێکی تر دروستی کرده وه.

چواره م جار: له سهرده می عبدالملیکی کوپی مه روان بوو له پاش کوژانی عه بدوللای کوپی زوبه یر، بیناکه ی وه کو سهرده می پیغمبر ﷺ دروستیکرده وه،^۱ چونکه عه بدوللای کوپی زوبه یر دروستی کردبویه وه و نه ویش نه و شهش باله شی زیاد کردبوو که لئی ده رکرا بوو، ده بالیشی خستبویه سهر به رزایه که ی، دوو ده رگاشی بۆ دروست کردبوو، یه کیکیان بۆ چۆنه ژورده وه و نه ویتیشیان بۆ ده رچوون، نه وه شی که بویری نه وه ی پیدا هه لسی به و کاره، نه و فرموده ی عائیشه بوو له پیغمبر ﷺ، که فرمویه تی: ((یا عائشه، لولا أن قومك حديث عهد بالجاهلية لأمرت بالبيت، فهدم فأدخلت فيه ما أخرج منه، والزقت بالارض، وجعلت له بابين، باباً شرقياً، و باباً غربياً فبلغت به أساس إبراهيم))^۲ واته: نه ی عائیشه له ترسی نه وه نه بیته که سوکاره که ت تازه له سهرده می نه قامی ده رچونه، فرمانم ده کرد، که مالی خوا جارێکی تر برپو خینریت، ئینجا نه وه ی لئی ده رکرا بوو، ده مخسته وه سهری و ده ملکانه به زه وییه وه، دوو ده رگاشم بۆ ده کرد، ده رگایه کی له پۆژه لاته وه یه کیکیش له پۆژناواوه ده شمکه یانده هه مان بنجینه ی ئیبراهیم.

۱- فقه السيرة النبوية البوطي (ل ۵۷- ۵۸) و صحيح مسلم (۴۰۲- ۱۲۲).

۲- البخاري، كتاب الحج (رقم ۱۵۸۶)

۲- ده سپاکی پیغمبر ﷺ نه و په وشته بوو، که قوره یشی پاراست له کاره ساتی شه پر له ناو حه رهدا، چونکه هموانی پازیکرد، له بهر نه وې نه و که سه نه مین بوو، که ستم ناکات، لایه نگیری ناکات، خراپه ناکات، ده ستپاک بوو له سهر مالی خواو گیانی خه لکی.^۱

۳- پروداوی نژده نکړدنه وې که عبه، که سایه تی و پله و پایه ی پیغمبر ﷺ دهرخست^۲، له م پروداوهدا دوو پایه داری بڼه پرکردنی ناکوکی و پاگرتنی شه پی چاوه پوانکراو له نیوان تیره کانی قوره یش، هه روه ها پایه داری کیپرکیپه ک، که له نیوان تیره کانددا دروست بوو، به لام خوا به خشی به پیغمبره که ی، نه ویش نه و بوو، که به دهستی پیروزی خوی به رده که ی خسته جیگایی خوی.^۳

۴- موسلمان له تازه کړدنه وې مالی خوا پاریزگاری ته وای خوا ده بینې بؤ پیغمبره که ی، هه روه ها تیبینی نه و ده کات، که چوڼ خوی گه وره توانای چاره سرکردنی کیسه کانی به خشیوه به پیغمبر ﷺ، به ئاسانترین پښگا، نه و هاش راستیه که له هه موو زیاندا تیبینی ده کړت، په کیکیسه له هه شخه لانی په یامه که ی، که بریتی په له گه یاندنی راستیه کان و چاره سرکردنی کیسه کان به ئاسانترین شتوان.^۴

سئ یه م: ئاماده کړدنی خه لکی بؤ پيشوازيکردنی پیغمبره رایه تی موحه مده ﷺ.

۱- مژده دانی پیغمبره ران به هاتنی پیغمبر ﷺ :

ویستی خوی گه وره هاته سهر نه وې، که ئاماده بکړین بؤ پيشوازيکردن له پیغمبره رایه تی موحه مده ﷺ، به چهند مه سه له یه ک، له وانه :

نبراهیم علیه السلام له خوا پاپایه وه، که پیغمبر ړک له خودی عه ره به کانه وه بنیریت

۱- بېوانه: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۲۵)

۲- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (۱۱۶/۱).

۳- بېوانه: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۲۵-۱۲۶)

۴- بېوانه: الأساس في السنة وفقها السيرة النبوية (۱/ ۱۷۵)

بویان، خوی په روه دگاریش پارانوه که ی وهرگرت و موحه ممدی ﷺ په وانه کرد،
خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة: ۱۲۹)

له قورناني پیروزیښدا، که خوی گه وره مژده ی دابه زاندوه به ناردنی
پټه مېرګه ﷺ، له کتبه ناسمانیه کان، که دایبه زاندوته سر پټه مېرګه راندا، خوی
بالاده ست ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۵۷)

عیسا ﷺ به هه مان شیوه ی مژده ی داوه به هاتنی، خوی گه وره ده فهرمویت:
﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَتَّبِعُوا إِلَهُي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا
رَسُولِي يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ (الصف: ۶)

خوی گه وره هه موو پټه مېرګه رانیښی به هاتنی ناگادار کردووه ته وه، فهرمانیښی
پیکردوه نه ته وه کانیان ناگادار بکه نه وه، که پیویسته باوه پی پیبهنن، نه گه
فریای هاتنی که وتن، ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل
عمران: ۸۱).

شیواندنیش له نوسخه کانی ته ورات و نینجیلدا پویدا، نه و نامازانه ی لی لابراره،
که به راشکاو ی باسی پټه مېرګه ﷺ ده کات، ته نه ته وراتی سامیره و نینجیلی به رنابا
نه بیت، که له پیش نیسلا میښدا بونیان هه بووه، کلیساش قه ده غه ی کردبوو

ده ستاو دهستی پیبکورد، له کوتایی سده وی پینجه می زاینی، نه و ده ست
نوسانه ش، که دوزرانه ته وه له ناوچه ی ده ریای مردوو له م دواپیه دا پشتگیری له وه
ده کن له ئینجیلی به پنا با هندی پسته هاتوو به راشکاوی ناوی پیغمبر ﷺ
ده هینتی، وه کو نه وه ی له ئیصاحی چل ویه کدا هاتوو، ده قی پسته که ش نه مه یه:
(۲۹) فاحتجب الله وطردهما الملاك ميخائيل من الفردوس ۳۰ فلما التفت آدم رأى
مكتوباً فوق الباب لا إله إلا الله محمد رسول الله^۱ واته: خوا خو ی لی شاردنه وه
میخائیلی فریشته ده ریانی کرد له به هشت، کاتیک که ئاده م ئاوپی دایه وه بینى له
سهر ده رگا که ی نوسراوه (لا إله إلا الله محمد رسول الله)

ئیبو ته یمیه ده لیت: نه وه والانه ی باس له ئاگادار بوونی نه هلی کتاب ده کن
له سیفه تی پیغمبر ﷺ له کتیبه کاند ا گه یشتونته (تواتر) هه روه ها ووتویه تی:
زانینی نه وه ی، که پیغمبر رانی پیش موحه ممه د ﷺ موزده یان داوه به هاتنی له
چه ند پښگه یه که وه ده زانین:

یه که م: نه وه ی، که ئیمرو له کتیبه کان ماوه ته وه، که له به رده ستاندا یه.

دووه م: باسکردنی نه وانیه ی، که نه و کتیبانه یان خویندوو ته وه، له وانیه ی که
موسلمان بوونه، یان نه وانیه ی که هیشتا گاورن، وه کو نه وه ی له نه نصاره کانه وه
هاتوو به پښگه ی (تواتر)، که دراوسیکیان یان له نه هلی کتاب باسی هاتنی
پیغمبر ریان ﷺ ده کرد، که خوی گه وره په وانیه ی ده کات، نه وان خویشان هه ر
چاوه پوان بوون، نه وه ش یه کیک بوو له هۆکاره کانی موسلمان بوونی نه نصاره کان و
به یعه تدان به پیغمبر ﷺ.^۲

فه رموده یه کمان پښگه یشتوو له سه له مه ی کوپی سه لامه ی کوپی وه قه ش ﷺ،
که یه کیک بوو له به شدار بوانی به در ده فه رمویت: دراوسییه کمان هه بوو له
جوله که کانی عه بدولته شه ل، ده لیت: پوژیکیان له ماله که ی خو ی ده رچوو، پیش
نه وه ی موحه ممه د ﷺ ببیته پیغمبر ﷺ به ماوه یه کی که م، ئینجا هاته ناو کوپی

۱- بروهانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (۱۱۸-۱)

۲- بروهانه: الجواب الصحيح لابن تیمیة (۱/ ۲۴۰)

عه‌بدولئه‌شه‌هل، سه‌له‌مه ده‌لئیت: من له و پۆژده‌دا له هه‌موویان مندا‌لتربوون، پۆشاکیکم له‌سه‌ر شان بوو، پاکشابووم له‌ناو حه‌وشی ماله‌که‌ماندا، ئیتر ئه‌وانیش باسی زیندوو‌بوونه‌وه و قیامت و حیساب و ترازوو به‌هه‌شت و دۆزه‌خی ده‌کرد، ئه‌و قسانه‌ی بۆ که‌سانیک ده‌کرد، که‌ بته‌رست بوون، باوه‌پشیان نه‌بوو به‌ زیندوو‌بوونه‌وی پاش مردن، پێیان وت: به‌لات لیکه‌وئیت ئه‌ی فلانه‌که‌س، پیت وایه، که‌ خه‌لکی زیندوو ده‌کرینه‌وه و ده‌برینه‌ جیگایه‌ک له‌ پاش مردنیان، یان به‌هه‌شته، یان دۆزه‌خ، پاداشتیش ده‌درینه‌وه به‌کرده‌وه‌کانیان، وتی: به‌لئ، سوئند به‌و که‌سه‌ی سوئندی پێ ده‌خورئیت، ئاواتیش ده‌خوازئیت له‌جیات ی ئه‌و دۆزه‌خی له‌دوا پۆژدا ته‌نوریک ی هه‌ره‌گه‌وره‌ی، که‌ دنیا بۆ گه‌رم بکرایه و بخرایه‌ته‌ ناوییه‌وه ده‌مه‌که‌ی له‌ سه‌ر بگیریه، به‌لام سبه‌ینێ قوتاری بوايه له‌دۆزه‌خ، وتیان: به‌لگه‌ی ئه‌وه چی یه؟ وتی: پيغه‌مېرئک له‌واوه دئیت.

وتیان: جا که‌ی ئه‌وه ده‌بینین؟ وتی: ئه‌ویش ته‌مه‌شای منی کرد — منیش له هه‌موویان مندا‌لتربووک — ووتی: له‌وانه‌یه ئه‌م مناله، ئه‌گه‌ر بژئیت فریای بکه‌وئیت. سه‌له‌مه ده‌لئیت: سوئند به‌خوا زۆری نه‌برد، تاکو خوای گه‌وره پيغه‌مېره‌که‌ی خۆی نارد، که‌ ئه‌و کا‌براش هئشا هه‌ر زیندوو‌بووه، ئیمه باوه‌پمان پێهئنا، به‌لام ئه‌و باوه‌پی پێنه‌هئنا، وتان: ئه‌ی قورپه‌سه‌ر، تۆ نه‌بووی ده‌ریاره‌ی ئه‌و قسه‌ت بۆ ده‌کردین؟ وتی: به‌لئ.^۱

ئیبنو ته‌یمییه رحمه‌الله باس ده‌کات و ده‌لئیت: من بۆ خۆم چه‌ند نوسخه‌یه‌کی ته‌وراتم بینیوه به‌پاشکاوی ناوی موحه‌ممده صلی الله علیه و آله تیا‌دایه و ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات وه‌کو پيغه‌مېر صلی الله علیه و آله نوسخه‌ی ترم بین ی له‌زه‌بوور ئه‌وه‌م تیا نه‌بینی، له‌و حا‌له‌تیشه له‌ وانیه سیفه‌تی پيغه‌مېر صلی الله علیه و آله له‌ هه‌ندیکیان هه‌بیئت و له‌وانی تر نه‌بیئت.^۲

عه‌بدوللای کورپی عه‌بباس رحمه‌الله باسی سیفه‌تی پيغه‌مېر صلی الله علیه و آله کردوه له‌ ته‌ورات ووتویه‌تی: سوئند به‌خوا له‌ ته‌ورات وه‌سف کراوه به‌ هه‌ندێ له‌وه‌سفانه‌ی له‌

۱- صحیح السیره النبویه، إبراهیم العلی (ل ۲۱)

۲- به‌وانه: الجواب الصحیح لابن تیمیه (۱/ ۲۴۰)

قورنندا هاتوه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (الأحزاب: ۴۵)
تو پاريزه ری بؤ نه خوینده واره ګان، تو بنده و نيرروای منی، ناوتم ناوه به پشت
نه ستور به خوی خوت، نه گرزی نه توندی نه دنگ به زرده که پته وه له
بازپه کاند، خراپه به خراپه وه لام ناداته وه، به لکو دهوری و خوش ده بیت، خوی
ګورهش تا بیپاته وه بؤ لای خوی تا نه ته وهی لاره ی پی پاست نه کاته وه،
به وهی بلین: (لا اله الا الله) چاوانیکی نابینا، ګوښانیکی که پ، دلانیکی داخروای پی
ده کاته وه.^۱

له فرموده یه کی که عبی نه حباریشدا هاتوه، که وتویه تی:

من له ته وراتدا ده بینم نو سراه: (محمد رسول الله) نه توپه یه و نه تونده، نه
ده نگیش به زرده کاته وه له بازپه کاند، خراپه ش به خراپ وه لام ناداته وه، به لکو
ده بوریت و خوشده بیت، نه ته وه که ی سوپاس ګوزارن، سوپاسی خوا ده که ن له
هموو جیګایه کدا، (الله اکبر) ده که ن له سره موو به رزاییه ک، جل و به رګیان تا کو
نیوهی قاچپانه، ده ستنویژ به نه دنامه کانیا ن ده ګرن، پیزه کانی نویژ و شه پیان
وه کو یه که.

بانګدهریان بانګ ده کات له که شتی ئاسماندا، له ناو جه رګه ی شه ودا ده نګیان
دی، وه کو ده نګی می شه نگ، له مه که له دایک ده بیت و به روه تابه کچ ده کات و
مولکی له شامه.^۲

۲- مژده ی زانایانی نه هلی کیتاب به هاتنی پیښه مېرسته څسته پړوي پړوداوه ګان و شيګردنه وهی به سهراته ګان

له سلهمانی فارسی له به سهراته ی به ناوبانګی موسلمان بوونی ده ګیریتته وه له
قه شه ی عه موریه کاتیک هاتوته سهره مرګ به سلهمانی وتوه: سهرده می
پیښه مېرسته نریک بوته وه، ده نیردریت به ئاینی ئیبراهیم له خاکی عه رب
سهره لده دا، کچپیش ده کات بؤ خاکیک له نیوان هردوو چه پرده دارخورمایان
له نیواندایه، هندی نیشانه ی تیادایه ساره نییه، له دیاری ده خوات، به لام

۱- البخاری کتاب البیوع (رقم: ۲۱۲۵)، هذا لفظ کتاب البیوع، وأخرجه أيضاً في کتاب التفسیر برقم: (۴۸۲۸)

۲- صحیح السیره النبویه (ل: ۳)

صه‌ده‌قه‌ش ناخوات، له نيوان هه‌ردووشانی مۆری پيغه‌مبه‌رايه‌تی هه‌یه، نه‌گه‌ر پيټ کرا خۆتی پي بگه‌ينيت له‌و ولاته دوا مه‌که‌وه.^۱

دوايی سه‌لمان باسی هاتنی خۆی بۆکردوه بۆ مه‌دينه چۆن کرا به‌ کۆيله، ئينجا چاوی که‌وت به‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کاتی هيجره‌تدا، خواردنه‌که‌شی داوه به‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کاتی هيجره‌تدا، خواردنه‌که‌شی داوه به‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ گوايه صه‌ده‌قه‌یه نه‌يخواردوه، دواي ئه‌وه خواردنێکی پي‌داوه وه‌کو ديارى خواردووبيه‌تی، ئه‌نجا ته‌مه‌شای مۆری پيغه‌مبه‌رايه‌تی کردوه له‌ نيوان شانی پيغه‌مبه‌ر ﷺ، دواي راگه‌ياندنی موسلمان بوونی.^۲

هه‌روه‌ها قه‌شه‌و پياوانی جوله‌که‌ شايه‌تی نزیک بوونه‌وه‌ی په‌وانه‌کردنی ئه‌و پيغه‌مبه‌ره‌يان داوه بۆ نمونه به‌سرهاتی ئه‌بو ته‌يهان، که له ولاتی شامه‌وه ده‌رچوو، له لای به‌نو قوره‌يزه له مه‌دينه جيگير بو، پيش پيغه‌مبه‌رايه‌تی پيغه‌مبه‌ر ﷺ به دوو سال کۆچی دواي کردوه، ئه‌و پياوه له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگا به‌ به‌نی قوره‌يزه‌ی وتوه: ئه‌ی کۆمه‌لانی جوله‌که، وا ده‌زانن بۆچی له‌ خاکی مه‌ی و خۆراکی خۆش ده‌رچووم بۆ خاکی به‌دبه‌ختی و برسيتی (هيجان)؟ وتیان: خۆت نه‌زانیت، وتی: من هاتم بۆ ئه‌و شاره چاوه‌پووانی سه‌ره‌لانی پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌م، که کاتی هاتنی نزیکبوته‌وه، ئومیده‌واريش بووم، که په‌وانه بکرا باو من شوینی بکه‌وتبام.

ئه‌م باسه‌ش بلّوه‌ی کرد له ناو جوله‌که‌کان و خه‌لکی دیکه‌ش، خودی جوله‌که‌کانیش به‌ خه‌لکی مه‌دينه‌يان ده‌ووت: سه‌رده‌می هاتنی پيغه‌مبه‌ر ﷺ نزیک بووه‌ته‌وه، ئه‌و ئیوه‌ش ده‌کوژێ وه‌کو کوشتنی عاد و ئیره‌م،^۳ ئه‌م باسه‌ بوو به‌ هۆکاریک بۆ موسلمان بوونی زۆریک له‌ پياوانی ئه‌نصار، ده‌شیان وت: ئه‌وه‌ی، که وای لی‌کردین موسلمان بین، پاش به‌زه‌یی خواو پینیشاندانی ئه‌و قسانه‌ بوو، که ده‌مان بیست له‌ زاری پياوانی جوله‌که، ده‌لێت: ئیمه ئه‌هلی هاوبه‌ش بۆ خوا بپارێدان، بته‌رستی، ئه‌وانیش هه‌ندی شتیان لا‌بوو، که لای ئیمه نه‌بوو، هیشتا

۱- پروانه: السيرة النبوية لابن كثير (۱/ ۳۰۰).

۲- پروانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمري (۱- ۱۲۲)

۳- پروانه: دراسة تحليلية، د. محمد قلعجي.

شه پوشپرمان هر له نیوان مابوو، هر کاتیکیش قسه یان بکردایه ئه وان ده یان وت:
کاتی هاتنی پیغمبریک هاتوو له گه ل ئه و پیکه وه ده تانکوژین.
پادشای پومیش هیره قل کاتی نامه که ی پیغمبر ﷺ وه رگرت، وتی: من
ده مزانی له ناو ئیوه دهرده چیت، به لام نه مده زانی هر له خوتانه.

۲- حاله تی خه لکی به گشتی له وسهرده ده دا:

ماموستا نه بو حه سه نی نه ده وی حاله تی عه رب و خه لکی به گشتی پوخته
ده کاته وه ده لیت: بارودوخه کان نه وه نده خراپ بوون له ناوه پاستی سه ده ی
شه شه می زاینیدا، که له توانای چاکسازو ماموستایان گه وره تر بوون، مه سه له که
نه وه نه بوو بیروباوه پیک چاکبکریت، یان عاده تیک لابریت، یان خواپه رسته که
نه نجام بدریت، یان چاکسازنی له کومه لگایه کدا بکریت، نه گه هر نه وه نده بووایه
له وانه یه ماموستاو چاکخوازن، که هه میشه هر بونیان هه بووه، هه لسان پی،
به لام مه سه له که بریتی بوو له لابردنی پاش ماوه ی نه فامی و بته رستی و
ویرانکاری، که له که ی کردبوو به دریزای چهن دین سه ده و نه وه، پرینمای
پیغمبرانیش شارابوویه وه له ژیر نه و هه موو که له که یه دا، ئینجا دروست کردنی
ته لاریکی به رزی به رفراوان، جیگای هه موو نه ته وه کانی تیادا بیته وه، نه و مه سه له ی
دروستکردنی مروفتیکی تازه بوو، جیاکار له مروفته که ی تر له هه موو شتیکدا، وه کو
چون تازه له دایک بویت، یان تازه زیندو بوو بیته وه، خوی گه وره ده فهرمویت:
﴿أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الانعام: ۱۲۲).

مه سه له ی بنه بکردنی میکروبی گهن ده لی و له په گه وه و ده رکردنی بته رستی به
یه کجاری و جیگیرکردنی بیروباوه پی یه کتاپه رستی له ناخی دهرونی مروفتایه تیادا
به چاکترین شیوه، ئینجا ئاراسته کردنی حه زه کانی به ره و لای په زامه ندی خواو و
خزمه تی مروفتی و پشتگیری کردنی پاستی، به کورتی به ره سه تبوون له پیش نه و
مروفتایه تییه ی، که ده یویست خوی بهاویته نیو دۆزه خه وه، چاکترین باسکردنیش
له م پاستیه قسه ی خوی گه وره یه، که ده فهرمویت: ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

وَلَا تَفَرُّوْا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ عَلَيَّكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءَ ۖ فَاَلْفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِۦٓ
 اِخْوَانًا وَّكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ ۚ فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ ءَايٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٢﴾ (آل عمران: ۱۰۲)

۴- سه ره تاو دهست نيشانه کانی پيغه مبه را يه تی:

یه کیځ له وانه نه وه بوو، به رده کان سه لامیان له پيغه مبه ری خواږه ده کړد،
 پيش په وانه کړدنې له لایه ن خوای گه وره وه، له فهدمووده ی جابیری کوپی
 سه موره دا هاتووه ﷺ، پيغه مبه رﷺ فهدموويه تی: ((اني لأعرف بمكة حجراً كانه یسلم
 علي قبل أن أبعث، أني لا أعرفه الان))^۱ واته: من له مه کهه شاره زای به رديکم
 سلوی لی ده کړدم پيش نه وه ی بېم به پيغه مبه ر، ئیستاش ده یناسمه وه.

یه کیځی تریش له و پيشه کی و نيشانانه خه ونی پاست بوو، یه که مین جاریش
 سړوشی خوابه وه ده سستی پیکرد، هیچ خه ونیکی نه ده بیینی تاکو وه کوگزنگی
 به ربه یان به دینه هاتایه،^۲ ئینجا ته نهایی به لای پيغه مبه رﷺ خوشه ویست
 بوویه وه، بویه به ته نیا خه ریکی خوا په رستی بوو له نه شکه وتی حیرا، که
 ده که ویته چیا که وه له لای باوکوری مه کهه وه، چه ندین شه و له وی ده مایه وه،
 جاری وابوو ده شه و، جاری بوو زیاتر، تا ده که یشته یه ک مانگ، ئینجا ده که پایه وه
 مالی خویان له مه کهه و که میځ ده مایه وه و دیسان خواردنې له که ل خوی ده برود
 ده که پایه وه خه لوه تگه که ی خوی له نیو نه شکه وته که، به م شیوه یه هر به رده وام
 بوو تاکو خوای گه وره وه حی بو نارد له یه کی له و خه لوه تانه یدا.^۳

۱- مسلم فی صحیحہ، کتاب فضائل النبی، وتسلیم الحجر علیه قبل النبوة (رقم: ۲۲۷۷)

۲- البخاری، کتاب بدء الوحي (رقم: ۳۰)

۳- فقه السيرة النبوية البوطي (ل: ۶۰)

به شى دووهم

دابه زینى وه حیى خواو بانگه وازی نهینى

باسى يه گهم: دابه زینى وه حیى خوا له سره گه وړه هه موان
موحه مبه در ﷺ.

پيغمبه رى خوا ﷺ ته منى گه شته چل سال، که به ته نيا ده مایه وه له نه شکوتى حيرا بیری ده کرده وه له گه ردون و خواى په روه ردگار، په رسته کانی له نه شکوت چندین شوى ده خایاند، که تویشوی ته واو ده بوو ده گه پایه وه بؤ ماله کهى و تویشوی چند شویکی تری له گه لّ خوی ده هیئا،^۱ به لام له پړوی دوشه مای مانگی په مه زان دا، له ناکاو جیبریل بؤ یه که مین جار له نیو نه شکوت هاته لای پيغمبه رى خوا ﷺ.^۲

پيشه وا بوخارى له صه حبه که یدا، که گرنترین کتیبه کانی فهرموده یه به په هایى له عانیسه ر ﷺ ده گپ ته وه، که فهرموده تی یه که م جار وه حیى خوا بؤ پيغمبه ر ﷺ به خو بینینى پاست ده ستى پیکرد، خه ونیکى نه ده بینى تاوه کو به ربه یان به دى نه هاتایه، دواى نه وى خه لوه تی به لاهه دلگیر بوو، له نه شکوتى حيرا ده مایه وه به چندین شو، خواى تیدا ده په رست، پیش نه وهى بگه پيته وه بؤ لای مال و مناله کهى و تویشویتربباته وه، دیسان ده گه پایه وه لای خه دیجه و خواردنى ده برود ده گه پایه وه نه شکوته که، ئیتر فریشته که هاته لای، وتی: بخوینه، پيغمبه ر ﷺ فهرمودى: ((ما أنا بقارى)) واته: خوینده وار نیم فهرمودى ((فأخذني فغطني حتى بلغ مني الجهد، ثم أرسلني، فقال: ...^۲)) واته گرتى و

۱- صحيح السيرة للعلی (ل ۶۷)

۲- بیوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمرى (۱/ ۱۲۵)

۳- بیوانه: دهقى فهرموده که له بوخارى کتاب بدء الوحي (رقم: ۲)

ګوشی می تا کو ته او نار په حهت بووم وئینجا به ریدام و وتی بخوینه، و تم من
 خوینده وار نیم، ئینجا به ریدام، وتی: بخوینه، و تم: خوینده وار نیم، بۆ جاری سییه م
 به هامان شیوه وایکرد و به ریدام و وتی: ﴿اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲ اَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ (العلق: ۱-۳)

پښتو مېرګه خواړه ګه پایه وه مال و دلی له و قسانه ده له رزی، هاته لای
 خه دیجه ی کچی خوه یلید، فه رموی: دامپوښن، دامپوښن، نه ویش دایپوښی تا کو
 هاته وه سرخوی، ئیتر پړو دواوه که ی بۆ خه دیجه باسکرو و تی: من له خۆم ده تر سام
 شتی کم به سر بیټ، خه دیجه فه رموی: نه خیر، به خوا خوا ی ګه وره ه ګر ګز
 شه رمه زارت ناکات، تو په یوه ندی خزمایه تی به جیده هینیت و مالیش خه ر
 ده که یته سر لاواز نه داره داو، نانی میوان ده ده یت و، کومه کی خه لکی ده که یت له
 پړودانی کاره ساتدا، ئینجا خه دیجه له ګه ل پښتو مېرګه خواړه پوښت تا کو چوونه لای
 و ده رقه ی کوپی نه وفه لی کوپی ئوسه یدی کوپی عه بدو لوعوزا، که ئاموزای خه دیجه
 بوو، نه و له سره ده می جا هیلیه تدا بوو به ګاور، ده شیزانی به زمانی عیبری بنوسیت،
 ئیتر له ئینجیله وه تا کو توانای بویه به عیبری لئی ده نوسییه وه، که سیکی
 به سال اچووی نابیناش بوو، خه دیجه پتی ووت: نه ی ئاموزا، ګوی له برازا که ت بګره،
 و ده رقه پتی ووت: نه ی برازا که م چی ده بینیت؟ پښتو مېرګه خواړه پړو دواوه که ی بۆ
 ګیر پایه وه، و ده رقه وتی: خۆزګه زیندو بویه م، که که س و خزمه کانت ده رت ده که ن
 له مه که، پښتو مېرګه خواړه فه رموی: بۆ نه وان ده ریشم ده که ن؟ وتی: به لئ،
 هه رکه سیک و ده کو نه م قسانه ی تو ی کرد بیټ دزایه تی ده کریت، نه ګه فریای نه و
 کاره ت بکه وم به باشی پشت ګریت لی ده که م، به لام ماو هیه کی پښتو چو و ده رقه
 و ده فات ی کرد، و ده حیش لاواز بویه وه.

یه که م: خه و نی راست.

له فه رموده که ی عایشه ګه هاتوه، که سهرتای و ده حیی به خه و نی راست
 ده ستی پیکرد، مه به سیش نه و هیه پښتو مېرګه خواړه هه ر خه ونیکی ده بین ی دلی

پئی ده‌گه‌شایه‌وه، گیانی‌شی پئی ئاسوده ده‌بوو،^۱ پیده‌چیتیش حکمت له ده‌سپیکردنی وه‌حیی به‌خه‌ون ئه‌وه‌بیّت، ئه‌گه‌ر فریشته‌که له‌ناکا و به‌اتبایه پيغمبر ﷺ توشی ترس و په‌شیوی ده‌بوو، نه‌یده‌توانی هیچی لیوه‌رگریّت، بۆیه ویستی خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو سه‌رته‌تا به‌و شیوه‌ بیّت، بۆ ئه‌وه‌ی بییته پراهمتن و پراهمنانیک بۆی،^۲ خه‌ونی راستیش به‌شیکه له‌چل وشه‌ش به‌شی پيغمبره‌رایه‌تی، وه‌کو له‌فه‌رموده‌یه‌کدا هاتوه،^۳ زانایانیش فه‌رموویانه: ماوه‌ی خه‌ونی راست شه‌ش مانگ بوو، به‌یه‌قی باسی ئه‌مه‌ی کردوه، قورئانی پیرۆزیش هیچی له‌خه‌وندا دانه‌به‌زیوه، به‌لکو هه‌مووی له‌ئاگابوندا دابه‌زیوه.

خه‌ونی راست مژده‌یه له‌دونیادا، له‌پيغمبره‌وه ﷺ هاتوه، که فه‌رموویه‌تی: ((أَيُّهَا النَّاسُ، أَنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مَبَشَرَاتِ النَّبِوَةِ إِلَّا الرُّوْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تَرَى لَهُ)).^۴

پيغمبر ﷺ پيش دابه‌زینی جبریل علیه‌السلام وه‌حیی له‌ئه‌شکه‌وتی حیرا، خه‌ونی خۆشی ده‌بینی، که به‌ئاگا ده‌بویه‌وه دلی ده‌گه‌شایه‌وه، ده‌رونی‌شی ده‌کرایه‌وه به‌هه‌موو شتیکی جوان له‌ژیاندا.^۵

پروایه‌ته‌کانی ئه‌م فه‌رموده‌یه کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که سه‌ره‌تای وه‌حی بۆ پيغمبر ﷺ به‌خه‌ونی راست ده‌ستی پیکرد، که دوا‌یی وه‌کو خۆی ده‌هاته‌دی، هه‌روه‌کو چۆن له‌خه‌ونه‌که‌دا ده‌ییبینی هیچی‌شی لی له‌بیر نه‌ده‌چوو، وه‌کو نه‌خش له‌سه‌ر دل و ده‌رونی ده‌مایه‌وه، خاتو عایشه‌ش رضی‌الله‌عنہا، که یه‌کی‌که له‌زمانپاراوه‌کانی عه‌ره‌ب خه‌ونه‌کانی پيغمبر ﷺ به‌درونی گزنگی به‌ره‌به‌یان ناوبردوه کاتیک تاریکی پاده‌مالی، ئه‌وه‌ش شوبه‌هاندنیک زۆر به‌هیزه، گه‌وره زمانپاراوانی عه‌ره‌ب ناتوانن له‌وه‌چاکتر ده‌ربرینی لی‌بکه‌ن.^۶

۱- بېروانه: طريق النبوة والرسالة، د. حسين مؤنيس (ل: ۲۱)

۲- بېروانه: مقامات الرسول ﷺ، عبدالقادر شيخ إبراهيم (ل: ۵۷)

۳- بېروانه: الرؤيا ضوابطها وتفسيرها، هشام الحمص (ل: ۷)

۴- ابن ماجه، تعبير الرؤيا (رقم: ۲۸۹۹) حسن الإسناد، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه (۲۱۶۱-۲۹۶۸)

۵- بېروانه: طريق النبوة والرسالة (ل: ۲۲)

۶- بېروانه: محمد رسول الله، لمحمد الصادق عرجون.

دووهم: خه‌له‌وه‌تی به‌لاوه د‌لگیربوو، به‌ته‌نه‌اش له‌ نه‌شکه‌وتی حیرا خه‌ریکی خوا په‌رستن بوو.

پیش پيغمبره‌رایه‌تیه‌که‌ی خه‌له‌وه‌تی به‌لاوه د‌لگیربوو، بۆ نه‌وه‌ی دل و هوش و گیانی یه‌کلا بیته‌وه بۆ نه‌وه‌ی به‌سهریدا ده‌دریټ له‌ باره‌ی پيغمبره‌رایه‌ته‌وه، بۆیه نه‌شکه‌وتی حیرای کرد به‌ په‌رستگایه‌ک بۆ نه‌وه‌ی دایبرټ له‌ سهرقالیه‌کانی ژیان و تیکه‌لبونی خه‌لکی، وه‌کو کۆکردنه‌وه‌یه‌کیش بۆ توانا هزری وه‌سته گیانی و ده‌رونی و زانینه‌کانی، ده‌ست به‌تال بوون بۆ نزاو پارانه‌وه له‌ گه‌ل دروستکه‌ری بونه‌وه‌رو په‌روه‌ردگاری دونیا^۱ نه‌وه‌شکه‌وته‌ش، که پيغمبر ﷺ هاموشوی ده‌کرد، خوی له‌ خۆیدا مایه‌ی تیڤرمان و تیڤکران بوو، به‌ولادا سه‌یر ده‌که‌یت هه‌تا چاو بریکات هه‌رچیا ده‌بینی و به‌دوای یه‌کدا ده‌لیټ کړنوشیان بردووه بۆ خوای گه‌وره، یان ئاسمانیکی بۆ گه‌ردی به‌ر فراوان، یان نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌ تیایدا بیټ، پیده‌چټ بتوانیټ مه‌که‌که به‌دی بکات.^۲

ئه‌م خه‌له‌وه‌تگایه جۆریک بوو له‌ ئاماده‌کردنی تایبته‌ و، پالاوټنی ده‌روون له‌و په‌یونډیه مادیانه، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی، که په‌روه‌رده‌بونټکی خوایی بوو به‌مه‌موو شیوه‌یه‌ک، په‌رستنه‌که‌شی درودو سلأوی خوای لی بیټ بریتی بوو له‌ تیڤرمان له‌ ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره له‌ ئاسمانه‌کان و، ته‌مه‌شاکردنی به‌لگه‌کانی گه‌ردوون، که ئامازه ده‌که‌ن بۆ مه‌زنی تواناوگه‌وره‌یی دروستکردنی ده‌سه‌لاتی و دانایی و داهینانی خوای گه‌وره.^۳

بۆیه هه‌ندیك له‌وانه‌ی به‌ نه‌هلی (سلوك) ده‌ناسرین، واته: پيگه‌ی خوا گرتن و خواپه‌رستن، له‌ قوناغیک له‌ قوناغه‌کانی نه‌وه‌ به‌ره‌و خوا چونه‌دا، کارده‌که‌ن به‌ بیرۆکه‌ی خه‌له‌وه‌ت، بۆ پۆشناکردنه‌وه‌ی دل و لابردنی تاریکی و ده‌ره‌ینانی له‌ بیناگایی و هه‌زو ئاره‌زوه‌کان، یه‌کێک له‌ سونه‌ته‌کانی پيغمبره‌ریش ﷺ سونه‌تی

۱- هه‌مان سه‌رچاوه (۱/ ۲۵۴)

۲- به‌روانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۱/ ۲۵۶)

۳- به‌روانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون (۱/ ۴۶۹)

نیتیکافه له په‌مه‌زان^۱، که گرنګی هیه بۆ هه‌موو موسلماننیک چی فه‌رمانپه‌وا بیت، یان زانا و سه‌رکرده‌و بازرګان، به مه‌به‌ستی پاکردنه‌وی دل و ده‌روون له‌و پیسی و خه‌لته‌کانه‌ی، که پیوه‌ی ده‌لکتن، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ش به‌سه‌ره‌اتی خۆمان پاست بکه‌ینه‌وه له پۆشنایی قورئان و سوننه‌تداو، لیپرسینه‌وه له‌گه‌ل خۆمان بکه‌ین پیش نه‌وه‌ی لیپرسینه‌وه‌مان له‌گه‌ل بکریت^۲.

ئه‌وانه‌ش، که خه‌ریکی فیه‌قی بانگه‌وازن ده‌توانن ماوه‌یه‌ک بۆ خۆیان ته‌رخان بکه‌ن بۆ پیداجونه‌وه‌ی گشتی و گه‌پانه‌وه‌و، تیپامان له پاستی بانگه‌وازنکردن تا چ پاده‌یه‌ک به‌هه‌یزه، یان لاوازه، هه‌روه‌ها دۆزینه‌وه‌ی خاله‌کانی شکست و زانینی پوداوه‌کان هه‌مووی به‌چاک و خراپ.

شیخ (محمد عبدالله الدران) ده‌رباره‌ی وته‌ی خاتوو عایشه رضی الله عنها ((فیتحنث فیه اللیالی ذوات العدد)) وتویه‌تی: ئه‌مه ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی، که ژماره‌ی ئه‌و شه‌وانه نه‌گه‌یشتونه‌ته ئه‌م سه‌ری که‌م، یان ئه‌و سه‌ری زۆر، تاکو ئه‌مه‌پۆش ئه‌و پینمونی هه‌ر به‌رده‌وامه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر له‌پیش پیغه‌مبه‌ر بوونی په‌چاری کردوه له ناوه‌پاست گرتن له هه‌موو کاروباریکدا وه‌کو دروشمیک بۆ میلیه‌تی ئیسلام، هه‌ممایه‌کیشه بۆ پینمونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، که خوا وه‌کو په‌حمه‌ت ناردی بۆ سه‌رجه‌م مرقایه‌تی^۳.

سۆیه‌م: تا ئه‌وه‌کاته‌ی راستی و دنیایی بۆه‌ات له ئه‌شکه‌وتی حیرا نیتر فریشته‌که هات و پێی ووت بخوینه.

ئه‌و ئایه‌تانه‌ی له ئه‌شکه‌وت دابه‌زیینه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ، یه‌که‌مین ئایه‌ته‌کانی قورئان بوون، که وریایی ئه‌وه‌ی تیا‌دراوه‌ مرۆف له‌پارچه‌ خوینیکی پیس دروست بووه، له به‌خشنده‌یی خوای گه‌وره‌شه، که مرۆفی فی‌ری ئه‌وشتانه‌کردوه، که نایزانی‌ت، ئینجا پایه‌دارو سه‌ربه‌زی کردوه به‌زانیست، هه‌روه‌ها زانیست ئه‌و

۱- به‌روانه: الأساس فی السنه و فقهها - السیره النبویه سعید حوی (۱/۱۹۵)

۲- به‌روانه: فقه السیره للغضبان.

۳- المختار من کنوز السنه (ل ۱۹) ط ۲ / ۱۹۷۸ دار الأنصار القامره.

تاييه تمه ندييه بوو، كه خواى گه وړه دايه مړوؤ و فـه زلې دابه سره فريشه ته كان به وويه وه، زانست جاري وا هـيه له زهيندايه، يان له زمان، جاري واش هـيه له نوسيندا هـيه به په نجه^۱، به م نايه تانه سره تايي پيغه مبرايه تي موحه مـه د ﷺ ده ستي پيكرد، له راستيد نه وه پړوداويكي هـره گه وړه بوو، شهيد سـه ييد قوتب ﷺ، له تـه فـسـيره كه يـدا به جواني باسيكردوه، به لكو چه ندين لايه نيشي هـر ده مينيتـه وه له سه رووي تواناو زانيني نيمه وه، به راستي پړوداويكي گه وړه بوو، له نامازه كانى و شوينه واري له ژيانى مړوايه تي به گشتي، نه و ساته ش، كه نه و پړوداوه ي له خوگرت مه زنترين ساته له ميژووي سه رزه وي هـه مووي.

به لام راستي نه و پړوداوه چي يه، كه پړويدا؟

راستيه كه ي نه وه يه، كه خواى مه زن و بالاده ست — به به خشنده يي خوى — ويستي به زه ي به مړوايه تيدا بيتـه وه، كه له گوشه يه كي بوونه وهردا كه وتبون، له هـه مو نه و مړوايه تيه شدا تاكه كه سيكي لييان هـلېژارد بو نه وه ي بيتـه جيگاي پوښنايي ودانايي و وشه كانى خواى گه وړه.^۲

سـه رـه تـاي وـه حـيـى سـتـايش بـوو بو پيـنـوس و زانست و پله وپايه ي له دروستكردنى گـلان و نه ته وه كاندا، هـه ندې نامازـه ي پوونيشي تـيـا دايه، كه زانست يه كيكه له تاييه تمه نديترين تاييه تيه كانى ناده ميزاد.^۳

له م پړوداوه مه زنه شدا گه وړه يي و پله وپايه ي زانست ناشكرا ده بيت، يه كه مين وشه له پيغه مبرايه تي ده گاته پيغه مبر ﷺ فه رمانيكه به خوښـدنه وه: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (العلق: ۱)

به رده وام نايني ئيسلام هاني زانستي داوه وه رمانى پيكردوه، پله ي هـه لكراني به رزده كاته وه، له كه ساني تريش جيايان ده كاته وه، خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا

۱- بېوانه: تفسير ابن كثير (۴/ ۵۲۸).

۲- في ظلال القرآن (۶/ ۲۹۲۶، ۲۹۲۷)

۳- بېوانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۱/ ۲۶۰)

قِيلَ اَنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اٰوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿المجادلة: ۱۱﴾ هه روه ها خواى په روه ردگار فه مويه تى: ﴿ اَمَنْ هُوَ فَانْتِ ءَانَاَ الْبَلِّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْمَلُونَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ ﴾ (الزمر: ۹).

سهرچاوه ى زانستى به سود له لايه ن خواوېه، چونكه هه رخوى به پېنوس فيرى كړدوه، مروفېشى فيركردوه له هيچ نه زانين، هه ركاتيكيش مروفايه تى له و پېبازه لايدايت زانسته كه شى جيا بوو بېته وه له پښكاي خواى گه وړه، نه و زانسته ى ده بېته به لايه ك و هو كاريك بو له ناوېرېنى.^۱

چوارهم: نه و نا په حه تيه ى تووشى پيغه مبه رﷺ بوو، هه روه ها وه سفى ديارده ى وه حىي.

پيغه مبه رﷺ تووشى ماندووبون ونا په حه تى بوو كاتي ك جبريل عليه السلام ده يگوشى و فشارى بو ده هېنا، ماوېه كيش هه ر له و حاله دا مايه وه، وه كو خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿ اِنَّا سَلَفِيَ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلاً ﴾ (المزمل: ۵) داناييه كى گه وړه ش له وه دا هه بوو، وه كو پونكردنه وې گرنگى نه م نايه به توندى گرتنى و بايه خ پيدانى، ناگادار كړدنه وېه كيش بوو بو ئومت، كه نه م نايه ى پيى شادبووه، به ئاسانى نه گه يشتووه پيى.^۲

ديارده ى وه حىي ديارده يه كى له ئاسابه ره بو هه موو ياساكانى سروشت، چونكه پيغه مبه رﷺ قسه ى خواى گه وړه ى وه رگرت — كه قورئان بوو — له پښكاي جبريل عليه السلام، نا ليره شه وه ده و تربت هيچ په يوه نديك نيه له نيوان (وحى) خواى گه وه له نيوان (الهام)، كه قسه ى دل و د هرونه، يان تي پرامان و هه ستر كړن، كه سهرچاوه كه ى ناخى مروفه، به لكو وه حىي (وحى) شتيك بوو د ه رياره ى خودى

۱- بېړوانه: الوحي و تبليغ الرسالة. د. يحيى اليحيى (ل ۲۴)

۲- هه مان سهر چاوه (ل ۳۱-۳۰)

پیغمبر ﷺ خویه وه ده هات ئه رکه که شی ته نها بریتیبوو له که سی وه حی بی بۆهاتووو
 ناگادار کردنه وهی، به لام پوونکردنه وه و پافه کردنی، نه وه له پیکه ی پیغمبر ﷺ
 خویه وه ده بیت، وه کو دهرده که ویت له فرموده کانی.^۱

راسته قینه یی وه حی ئه و بنه مایه یه، که هه موو راستیه کانی ئاینی له سهر بنیات
 ده کریت، به بیروباوه پو شریعت و په وشت، هه ر بویه پۆژه لاتناسه کان و
 مولحیده کان له پیش نه وان، گرنگیان دا به ئه م مه سه له و

له هه ولای ئه وه دابوون، که په خنه بگرن و نکۆلی بکه ن له راستی وه حی به
 لایتردا بیبه ن و دووری بخه نه وه له واتای خوی، که له فرموده کانی پیغمبر ﷺ
 وه سف کراوه، میژوونوسه کان بۆیان گپراوینه ته وه، هه ندیکیان ده لئین:
 موحه ممه د ﷺ قورئان و بنه ماکانی ئیسلام له به حیرا فیژیوه، هه ندیکیشان ده لئین:
 موحه ممه د ﷺ که سیکێ تورپه و نه خۆش بووه به په رکه م.^۲

به لام راستی نه وه یه، که پیغمبر ﷺ له وکاته ی له ئه شکه وتی حیرابووه له
 ناکاو به چاوی خوی جهریلی بینی پییده وت: بخوینه، بۆ نه وه ی بزانیته، که وه حی
 کاریکێ ناوخویی نیه ده روون دروستی بکات، به لکو نه وه وه رگرتنه بۆ راستیه ک له
 دهره وه ی خویه وه، هه یچ په یوه ندییه کی نییه به ده روونه وه، هه روه ها گوشینی
 فریشته که بۆ موحه ممه د ﷺ سی جار و له هه موو جاریکیش پییده وت: بخوینه،
 نه و دووپا تکردنه وه جه خته له سه ر نه و وه رگرتنه دهره کیه، پتکردنه وه یه کیشه به
 توندی بۆ هه رکه سیک و ابزانیته ئه و مه سه له یه خه یال و قسه ی ده روونه.

پیغمبر ﷺ خوشی ترس و بیمیکی نۆدبوو له وه ی که بینی و بیستی، به
 په له ش گه رایه وه بۆ مال و دلی ده له رزی، نه وه ش واده گه ینیت، که پیغمبر ﷺ به
 په رۆش نه بوو بۆ نه و په یامه ی ده دریته سه ریدا بۆ پاگه یاندنی.^۳

۱- بېروانه: السيرة النبوية الصحيحة للمعري (۱/ ۱۲۹)

۲- فقه السيرة النبوية البوطي.

۳- هه مان سه ر چاوه (ل ۶۴)

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ (الشوری: ۵۲-۵۳).

هرده ما خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنْتَ بِفِرْعَوْنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَآئِي نَفْسٍ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (يونس: ۱۵-۱۶).

بچوونی گومان به ران له وهی هه مووی کهوت و به رگری نه کرد به رامبه رنه و فهرموده راسته ی که عایشه رضی الله عنها ده یگیریتته وه، دکتور بو طي ده رباره ی ثاماره ی وهی ده لیت:

۱- جیا کردنه وهی ناشکرا له نیوان قورئان و فهرموده دا، چونکه پیغمبر ﷺ فهرمانی ده کرد به نوسینی قورئان له ساتی دابه زینیدا، به لام قسه کانی خو ی نه ده نوسرا، به لکو هر له یادی هاوه لانیدا بوو، نه ک ته نها له به رنه وهی، که فهرموده قسه یه که له لایه ن خو یه وه په یوه ندی به پیغمبره رایه تیه وه نیه، به لکو له به رنه وهی قورئان له پڼگه ی وهی یه وه به هه مان وشه کانی خو ی دابه زیوه له پڼگه ی جبریل علیه السلام، به لام فهرموده کان و اتا کانی وه حیه له لایه ن خواوه، به لام وشه کان و پڼکخستنی ده رپڼنه که له لایه ن خو یه تی، بویه نقد وریا بوو بو تیکه ل نه بوونی قسه ی خواو قسه ی خو ی.

۲- پیغمبره ی خوا ﷺ پرسیاری لیده کرا ده رباره ی هه ندی مه سه له، به لام وه لامی نه ده دایه وه، جاری واشبو و ماوه یه کی نوری ده برد بیده نگییه که ی تانه وکاته ی قورئان ده رباره ی داده به زی، یان جاری و ابو پیغمبر ﷺ

به شیوه یه کی دیاریکړاو له گه ل بابۀ تیګدا مامه لای ده کرد، به لام نایه ته کانی قورئان به لایه کی تر دا ناراسته یان ده کرد به شیوازیکی تر، به لکو جاری وابوو نایه ته کانی قورئان گله ییشی تیا دابووه لی.

۳- پیغمبر ﷺ نه خوینده وارېوو، ناشگونجی که سیکی وا له پیگه ی ناشکرا بونی د پروونی راستی یه کانی میژوو بزانیئت، وه کو به سرهاته یوسف ﷺ و دایکی موسا کاتیک کورپه که ی خوی فرهادیه نیو دهریاوه، به سرهاته فیرعه ون: خوی گه وره فرمویه تی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِمِيمِنِكَ إِذَا لَا زَنَابَ الْمُبِطُلُونَ﴾ (العنکبوت: ۴۸)

۴- راستگویی پیغمبر ﷺ له گه ل خه لکی بوماوه ی چل سال، به ناوبانگبوونیشی له نیوانیاندا، نه وه ده گینئ، که پیش نه وه له گه ل خویدا راستگو بووه، بویه نه بیت سرکه وتوو بیت سر هرگومانیک بو چاوی، یان بو میښکی دروست بوو بیت دهر باره ی وهی، وه کو چون نه م نایه ته ش وه لامیک بیت بو نه و قسه کردنه ی له گه ل خویدا دهر باره ی وهی: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ (یونس: ۹۴).

بویه له پیغمبر ﷺ هاتووه، که فرمویه تی: ((لا أشك ولا أسئل))، واته: نه گومان ده کم و نه پرسیا ریش ده کم.

پیچهم: جوړه کانی وهی.

زانایان دهر باره ی چه ند جوړیک له جوړه کانی وهی قسه یان کردوه، له وانه:

۱- خه ونی راستی:

نه وه سره تاي وهی بوو بو پیغمبر ﷺ، هر چ خه ونیکي ببینایا، وه کو پوڅی پوونک به دیده هات، له فرموده شدا هاتووه: ((رؤيا الانبياء حق)) واته: خه ونی

پيغمبران پاسته، خواي گوره دهرباره ي ئيبراهيم د فهرمويټ: ﴿يَبْنِيْ اِيَّيْ اَرَى فِي الْمَنَازِلِ اِيَّيْ اَذْبَحُكَ﴾ (الصافات: ۱۰۲)

۲- ئيلهام:

واته: فريشته يه ك قسه بخاته سهر دلي بئ پيغمبر ﷺ فريشته كه بيبينيت، وهكو فهرموويه تي: ((أَنْ رُّوحَ الْقُدُسِ نَفَثَ فِي رُوعِي))^۱ واته: جبريل عليه السلام فووي كرد به دللدا، كه كهس نامريټ تا پړزي خوي به ته واوي پينه گات، بويه له خوا بترسن و به جواني داوا بكه.^۲

۳- وهكو زهرې زنجير:

واته: له توندي و دهن گدانه وده، وهكو له فهرمووده كهي عايشه داهاتووه: حارسش ﷺ پرسياي كرد له پيغمبر ﷺ چوڼ وهحيټ بو دي؟ پيغمبر ﷺ فهرمووي: ((أحياناً يأتيني مثل صلصل الجرس و شوا ده علي فيفصم عني وقد وعيت ما قال، وأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً فيكلمني، فأعي يقول))^۳ واته: جاروبار وهكو دهن گدانه ودي ئاسن ديټ بوم، نه وهيان قورسه له سهرم، كه ته واو ده بيټ نيتريټ ده گم چي ووتوه، جاري واش هه يه فريشته كه له شيوه ي پياويټ كدا ديټ و قسه م له گه ل ده كات ومنيش ليټي تيټ ده گم.

۴- نه ودي خواي گوره پاسته وخو وحي بو كردووه به بئ نه ودي له پيگهي فريشته يكه وه بيټ، وهكو چوڼ خواي په روه ردگار له گه ل موساي كوپي عمران عليه السلام كردي، نه م پله وپايه ش جيگير بووه بو موسا به ده قي قوربان، بو پيغمبري خومانيش هه رجيجير بووه له پروډاي ئيسراء دا.^۴

۱- حديث صحيح بشواهد (زاد المعاد / ۱ / ۷۸) مؤسسة الرسالة

۲- هه مان سهرچاوه (زاد المعاد / ۱ / ۷۹)

۳- البخاري بدء الوحي (رقم: ۷)

۴- بهوانه: الرؤى والأحلام في النصوص الشرعية، أسامة عبدالقادر (ل ۱۰۸)

۵۔ یان ئوہی کہ فریشتہ کہ دہ بینیت لہ و شیوہی کہ لہ سہری دروستکراوہ،
نیتہر خوی گہورہ ئوہی بیہ ویت لہ پنگہ یوہ دہینیریت۔

۶۔ فریشتہ کہ وکو پیاویک دہا تہ لای پیغمبر ﷺ قسہی لہ گہل دہ کرد،
تا کو لئی تیدہ گیشٹ، لہ م جۆرہ یاندا، جاری وا ہہ بو ہا وہ لانیس دہ یانبینی،
نہ مانہ بوون، کہ ئینو لقیم دہ بارہی جۆرہ کانی و حی باسیکردوہ۔

لہ راستیدا دابہ زینی و حی بہ سہر پیغمبر ﷺ سہرہ تای سہر دہ میکی نوئی بوو
لہ ژیا نی مرقا یہ تیدا، کہ پنگہی ونکرد بوو لہ تاریکی نہ فامیدا۔

ئینجا دابہ زینی و حیش قورس بووہ لہ سہر پیغمبر ﷺ وکو لہ م فرمودوہ دا
دہر دہ کہ ویت: ((لقد خشیت علی نفسي)) ہر وہا فرمودہ کہی عائیشہ رضی اللہ عنہا، کہ
باسی لہ وہ کردوہ پیغمبر دلی دہ لہ رزی کانتیک لہ نہ شکوت گہ پایوہ لای
خہ دیجہ ووتی: ((زملوني زملوني)) نیتہر دایووشی تا بہ ہوشی خوی ہاتوہ،
ہر وہا وکو بہ لگہ لہ سہر سہختی دابہ زینی و حی بہ سہر پیغمبر ﷺ۔

ہر دوو پیٹشہ وا بوخاری و موسلیم رہ حمہ تی خویان لیبی، لہ عائیشہ رضی اللہ عنہا
دہ گپرنہ وہ کہ فرمودیہ تی: من ئەوم دہ بینی - مہ بہستی پیغمبر ﷺ - لہ پۆئی
ژۆر ساردا و حی لہ سہر دابہ زی، کہ تہ واو دہ بوو دہ مبینی ئارہق لہ نیو چاوانی
دہا تہ خورئی، ہر وہا فرمودہ کہی عوبادہی کوپی صامت رضی اللہ عنہ، کہ فرمودیہ تی:
پیغمبر ﷺ خوار ﷺ، کہ و حی بۆد ادہ بہ زی، تووشی نارہحتی دہ بوو، پرنگیشی
دہ گۆپا.^۲

شہ شہم: کاریگہری ئافرہ تی چاک لہ خزمہ تگردنی بانگہ وازدا۔

مہ لوئیستی خہ دیجہ لہ کاتی گہ پانہ وہی پیغمبر ﷺ لہ نہ شکوتہ کہ، بہ لگہ یہ
لہ سہر دلقایمی و دامہ زراوی، چونکہ شپرزہ نہ بوو بہ بیستنی ئو ہہ والہ، بہ لگو بہ

۱۔ پروانہ: زاد المعاد (۱/۳۲-۳۴)

۲۔ البخاری، کتاب بدہ الوحي (رقم: ۲) مسلم کتاب الفضائل (رقم: ۲۲۳۲)

۳۔ مسلم کتاب الفضائل (رقم: ۲۲۳)

له‌سەر خۆیی و ئارامیشه‌وه پیشوازی لێکرد، به‌لگه‌ش ئه‌وه‌بوو، که یه‌کسه‌رچوو بۆ لای وه‌ره‌قه‌ی کۆپی نوفه‌ل و مه‌سه‌له‌که‌ی لا باسکرد.^۱

هه‌لوێستی خه‌دیجه رضی اللہ عنہا ئاماژه‌ی ده‌کرد به‌ بیر بـلـاوی و هۆشی نه‌و، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی هه‌لسا به‌ نه‌جامدانی به‌ راوردیک له‌ نێوان پروداوه‌که‌و نه‌و کارانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یبوون به‌وه‌ش گه‌یشت، که که‌سیک نه‌وه‌ په‌وه‌شتی بێت خوای گه‌وره‌ پـشتی به‌رنادات و شه‌رمه‌زاری ناکات، به‌وه‌ وه‌سفی موحه‌مه‌دی می‌ردی کرد رضی اللہ عنہ، که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌ جێده‌هێنێ و نه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئاماده‌بوونی بۆ نه‌جامدانی چاکه‌ بۆ خه‌لکی، خزمانی مرو‌ف نه‌و ئاوێنه‌ن، که کاره‌کانی خۆی تیاياندا ده‌بینێته‌وه‌، جا نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ سه‌رکه‌وتوو بێت له‌ پاکێشانیان بۆ لای خۆی به‌کاری چاکه‌، نه‌وه‌ پاکێشانی خه‌لکانی تر ئاسان تر ده‌بێت بۆی.^۲

دایکی ئیمانداران رضی اللہ عنہا به‌ په‌له‌ هانای برده‌ به‌ر باوه‌په‌ فیتریه‌که‌ی خۆی شاره‌زای به‌ یاسای خوا له‌ بوونه‌وه‌ردا، هه‌روه‌ها به‌ دلتیایی ته‌واوی خۆی به‌وه‌ی موحه‌مه‌د رضی اللہ عنہ خاوه‌نی هه‌ندی په‌وه‌شتی مه‌زنه‌، ئینجا به‌وه‌ش، که ده‌یزانی ده‌باره‌ی چاودێری خوای گه‌وره‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ چه‌ندین هه‌لوێستدا، که په‌یوه‌ندیشی نه‌بوو به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی یان سه‌ره‌تاو موعه‌جیزه‌کانی، به‌لکو هه‌ر له‌و هه‌لوێسته‌ چاکانه‌ی، که له‌ ژبانی خاوه‌ن چاکه‌و جوامێریدا پرووده‌دات.^۳

خه‌دیجه دلتیابوو له‌ محمد رضی اللہ عنہ، که ئاکاره‌ جوانه‌کانی سه‌رکه‌وتنی بۆ به‌دیده‌هێنێت، به‌ هه‌ندی وشه‌ی به‌ هێزو پێژ ده‌رپڕینی کرد له‌ کامل بوونی،^۴ خه‌دیجه به‌وه‌ش گه‌یشت، که هه‌لگری وه‌ها په‌وه‌شتیک هه‌رگیز پوه‌پرووی شه‌رمه‌زاری نابێته‌وه‌، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر نه‌و شیوازه‌ چاکه‌کاره‌ دروستی کردوه‌.

۱- به‌وانه: التأریخ الإسلامی للحمیدی (۱/ ۶۱)

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (۱/ ۲۰۷، ۲۰۸)

۳- به‌وانه: محمد رسول الله الصادق عرجون.

۴- هه‌مان سه‌رچاوه (۱/ ۲۰۷-۲۰۸)

یاساکانی گه ردونیش له بواری کۆمه لایه تیدا هیچ کاتیڤ له سهر ئه وه نین، که که سیڤ خوای گه وره جوانی بکاته وه به وشێوه له نیو بهنده کانیدا، دوايش شه رمه زاری بچێژیت، پیغه مبه ریش ﷺ که یشته چله پۆپه ی ئاکار، هه ره وه کو فیتره ت خوای گه وره تیایدا دروستی کردبوو به ئه ندازه یه ک، که که سی پیا نه گات .

به لام ئه وه شی به لاه به س نه بوو، تا کو خۆی گه یانده وه ره قه ی ئامۆزای، ئه وه زانا پایه په رزه، که چاوه پروانی سهر هه لانی پیغه مبه ری کۆتایی بوو، ئه وه قسانه ی وه ره قه ش کاریگه ری زۆری هه بوو له سهر به هیزکردنی پیغه مبه ر ﷺ و دلامه زرانندی، چونکه ئه وه موحه مه دی ﷺ ئاگادار کرده وه، که خاوه نی نه ینی مه زنه، که دبیته نێردراوی خوای گه وره بۆ لای بهنده کان، ئه مه ش هۆنراوه یه کی وه ره قه یه، که به لگه یه له سهر چاوه پروانکردنی بۆ هاتنی پیغه مبه ر ﷺ:

لججت و كنت في الذكري لجوجاً	لهم طالماً بعث النشيجا
ووصف من خديجة بعد وصف	فقد طال إنتظاري يا خديجا
ببطن المكتين على رجائي	حديثك أن أرى منه خروجاً
بما خبرتنا من قول قس	من الرهبان أكره أن يعوجاً
بان محمداً سيسود فينا	ويخضم من يكون لة حيجا

وه ره قه باوه پێ هینا به پیغه مبه ر ﷺ و ئه ویش شایه تی به هه شتی پێدا، له پێوایه تیڤا هاتوو، که که کیم به ئیسنادی خۆی له عایشه ده گێڕپه وه ﷺ، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ((لا تسبوا ورقه فإني رأيت له جنة أو جنتين))^۱ واته: جنیو به وه ره قه مه دن، چونکه من به هه شتیڤ یان دووانم بینێ بۆ ئه وه بوو.

هه روه ها له عایشه وه هاتوو، که که خه دیجه پرسیا ری کردوو له پیغه مبه ر ﷺ ده رباره ی وه ره قه، ئه ویش فه رموویه تی: ((قد رأيت له ثياباً بيضاً،

۱- پروهانه: محمد رسول الله لمحمد الصادق عرجون. (۲۳۲/۱)

۲- پروهانه: سيرة ابن هشام (۱/ ۱۹۱-۱۹۲)

فأحسبه لو كان من أهل النار لم يكن عليه ثياب بيض)) واتہ: من ئوم بینی پۆشاکیکی سپی له بهر بوو، پیم وایه نه گهر دۆزه خیی بوايه پۆشاکی سپی له بهر نه ده بوو،

هه یسه می ده لئیت: ئه بو یه علا ریوایه تی کردوو به سه نه دیک (حسن) له جابیری کوپی عه بدوللاوه، که پیغه مبه ری خواﷺ فه رموویه تی: ((أبصرته في بطنان الجنة وعليه السندس)) واته: من وه ره قه م بینی له ناوه پاستی به هه شتدا، ئاوریشمی پۆشیبوو.

به پاستی خه دیجه ﷺ پۆلی مه زنی بینی له ژیا نی پیغه مبه رد ﷺ، به هوی ئه و که سائیه به میزه ی، که هه بیوو له کۆمه لگادا، هه روه ها به و لیها تووی و توانایه ی که هه بیوو له بواری ده رو نیدا، له سه ر په وشتی به رزو به زیی و دانایی بنیا ترابوو، خوای گه وره ش پشتیوانی پیغه مبه ره که ی بوو بۆ دۆزینه وه ی ئه و ئافره ته، چونکه خوی پیشه نگیک بوو بۆ هه موو که سیك به تایبه تی بۆ ئه وانه ی بانگه واز ده که ن بۆلای خوا، جا هه لسانی خه دیجه به ئه و پۆله مه زنه، ئاگادار کردیکه له خوای په روه ردگار وه بۆ هه لگرانی ئالای بانگه واز، که چی پێبازیک گونجاوه بیگره به ر له بواری په پیره وی کردن له پیغه مبه ر ﷺ، تا کو بگه نه ئه و ئامانجانیه ی هه ول ده دن بیانگه نی.^۲

خاتوو خه دیجه ﷺ نمونه و پیشه نگیک هه ره به رزه بۆ خیزانی بانگه وازان، چونکه که سی بانگه واز نابیت وه کو خه لکانی تربیت، چونکه ئه و خاوه ن په یامیکه، غه می ئه وه ی هه لگرتوه، که نه ته وه که ی گومرا نه بیت، گه نده لی بلانه بیت وه، میله ته که ی به هیژ تربیت، غه می هه موو ئه و نا په حتیانه ش هه لده گریت، که به سه ر موسلمانان دیت له سه رتاسه ری دنیا، له پیلان و سته م و برسیتی و چه و ساندنه وه، پاش هه موو ئه مانه ش ئه و پێویسته ئه و کاتانه له کاتی هه سانه وه ی خوی و مال و منالی وه ربگریت، هه روه ها پێویستی به وه هه یه

۱- المستدرک (۲/ ۶۰۹)، وقال: صحیح علی شرط الشیخین، وأقره الذهبي.

۲- بروهانه: التاريخ الإسلامي للحميدي (۱/ ۶۹)

قوریانی بدات به مال و کات و هه‌موو دونیا، نه‌گه‌ر پیویست بکات، مادام نه‌و شته له پیناو خودایه، بۆیه پیویستی به ئافره‌تیکه گرنگی نه‌و هه‌موو نه‌رکانه بزانیته، له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی پاره‌ستیت نه‌و نه‌رکه‌ی له سه‌ر شان سووک بکاته‌وه، نه‌ک بییت به ته‌گه‌ره‌یه‌ک له پیگه‌ی.^۱

که‌واته ئافره‌تی چاک کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌رخستنی بانگه‌واز، نه‌وه‌ش له‌هه‌لویستی خه‌دیجه‌دا عليها السلام پوون بوویه‌وه، کاتیک له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ پاره‌ستا و هه‌لویستی نواند، بپگومان ئافره‌تی چاک ده‌توانی پۆلی به‌رچاو ببینی له سه‌رخستنی نه‌رکی می‌رده‌که‌ی، چونکه کاری بانگه‌واز گرنگترین کاریکه مرو‌فه‌کان پپی هه‌لسن، جا نه‌گه‌ر خوای گه‌وره یارمه‌تی بانگخوازیکی پښکای ئیسلام بدات به خیزانیکی باش و کارامه، نه‌وه نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنیتی له کاره‌کانیدا،^۲ راستیشی کردووه پيغمبره‌ی خوا کاتیک فه‌رموویه‌تی: ((الدنيا متاع، و خير متاع الدنيا المرأة الصالحة))^۳ واته: دنیا پابواردنه چاکترین پابواردنه‌کانیش ئافره‌تیکی چاکه.

حه‌وته‌م: به ئه‌مه‌ک بوونی پيغمبره‌ی خوا به‌رامبه‌ر خاتوو خه‌دیجه عليها السلام

پيغمه‌ری خوا عليها السلام نمونه‌یه‌کی زۆر به‌رز بوو بۆ ئه‌مه‌ک و گێرانه‌وه‌ی چاکه، چونکه زۆر به ئه‌مه‌ک بو به‌رامبه‌ر ئه‌م خیزانه دلسۆزه‌ی له ژيانیداو له پاش کۆچی دوايشی، مژده‌ی پيدا به مالتیک له ناو به‌هه‌شتدا، سلاوی خوای گه‌وره‌شی پیگه‌یاند، له‌گه‌ل سلاوی جبریل عليه السلام، له ئه‌بو هوره‌یره‌وه عليه السلام فه‌رموویه‌تی: جبریل هاته لای پيغمبره‌ی عليها السلام وتی: ئه‌ی پيغمبره‌ی خوا نه‌وه خه‌دیجه‌یه ئیستا دیته لات قاپیکی پتییه، خواردنیک، یان خواردنه‌وه‌یه‌کی تیايه، جا که گه‌یشه لات، سلاوی خوای گه‌وره‌و سلاوی منیشی پښگه‌یه‌نه، مژده‌شی پښده به مالتیک له به‌هه‌شتدا له مرواری دروستکراوه، نه هه‌راو هوریاو ئه‌ماندوویه‌تی تیايه.

۱- بېروانه: وقفات تربوية مع السيرة النبوية للبلاي (ل ۴)

۲- بېروانه: التاريخ الإسلامي للحميدي (۱/ ۶۸)

۳- رواء مسلم كتاب الرضا (رقم: ۱۴۶۷ ل ۱۰۹۰)

۴- مسلم كتاب فضائل الصحابة (ل ۱۱۸۸۷ رقم: ۲۴۳۲)

ه‌روه‌ا عایشه رضی الله عنها باسی نه‌مه‌کی پیغمبر ﷺ ده‌کات بۆ خه‌دیجه پاش مردنی و ده‌لئیت: جاپو غیره‌م به‌رام‌به‌ر هیچ کام له خیزانه‌کانی پیغمبر ﷺ نه‌بوو، نه‌وه‌نده‌ی که هه‌م‌بوو به‌رام‌به‌ر خه‌دیجه، خۆ من نه‌ویشم نه‌دی‌بوو، به‌لام پیغمبر ﷺ خوا ﷺ زۆرجار باسی نه‌وی ده‌کرد، جاری واش بوو مه‌پێکی سه‌رده‌پری و به‌ش به‌شی ده‌کرده سه‌ر هاو‌پێکانی خه‌دیجه، جاری وابوو منیش پێم ده‌ووت: ده‌لێ ی ئافره‌تی تر له دونیادا نه‌ بوو خه‌دیجه نه‌بیت؟ نه‌ویش ده‌یفه‌رموو: ((إنها كانت وکانت، وکان لی منها ولد))^۱ واته: خه‌دیجه ئاوهاو ئاوها‌بوو، منالیشم لێی بوو.

کاتیک خوشکه‌که‌ی خه‌دیجه هاته لای و خه‌دیجه‌ی وه‌بیری هینایه‌وه، به‌پرویه‌کی گه‌شه‌وه پێشوازی لێ‌کرد، عایشه رضی الله عنها ده‌فه‌رمویت: هاله‌ی کچی خوه‌یلیدی خوشکی خه‌دیجه داوای پێگه‌ پێدانی کرد بچیت لای پیغمبر ﷺ ئیت‌به‌ ده‌نگی و شیوه‌ی قسه‌کردنی خه‌دیجه‌ی هاته‌وه‌یاد، به‌وه دل‌ خوش بوو، وتی: یاخو هاله‌ی کچی خوه‌لید بیت، منیش (واته: عایشه) پێم ناخۆش بوو، وتم: بۆچی وا یادی پیره‌ژنیک له پیره‌ژنه‌کانی قوچه‌یش ده‌که‌یت ددانی له ده‌مدا نه‌ما‌بوو، نه‌و مردو‌خوا‌ی گه‌وره له‌و چاکتری پێدای^۲، جارێکیش پێزی نواند بۆ ئافره‌تیک، که پیشتر له کاتی خه‌دیجه دا سه‌ردانی ده‌کردن و نه‌وه‌ی پوونکرده‌وه، که پاراستنی به‌لێن له ئیمانه‌وه‌یه.^۳

هه‌شته‌م: به‌درو‌خسته‌نه‌وه‌ی پیغمبر ﷺ ران

(یالیتنی فیها جذعا، لیتنی اکون حیاً إذ یخرجک قومک قال رسول الله ﷺ: أومخرجی هم؟ قال: نعم، لم یأت رجل قط بمثل ما جئت به إلا عودی، وإن یدرکنی یومک أنصرك نصراً مؤزراً).^۴

۱- البخاری، (۳۸۱۶) و مسلم (۲۴۳۵)

۲- مسلم کتاب فضائل الصحابة (۱۸۸۹) رقم: (۲۴۳۷).

۳- به‌روانه: التأریخ الإسلامی للحمیدی (۱/ ۷۱)

۴- البخاری، کتاب بدء الوحي (ج: ۲) واللفظ له مسلم کتاب الايمان (رقم: ۱۹۷/۲ - ۲۰۴) ح (۲۵۲ - ۱۶۰)

ئەم فەرمووده باسی سوننه‌تیک له سوننه‌کانی نه‌توه‌کان ده‌کات له‌گه‌ل
 پیغه‌مبه‌رانیان کاتیک بانگ‌کراون بۆ لای خوا، ئه‌ویش به‌درۆ‌خستنه‌وه‌ی
 پیغه‌مبه‌رانیان بووه، وه‌کو خوای گه‌وره باسی قه‌ومی (لوط) ده‌کات و ده‌فه‌رمویت:
 ﴿مَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
 يُّنَظَّهُرُونَ﴾ (النمل: ۵۶)

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی قه‌ومی شوعه‌یب فەرموویه‌تی: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن
 قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا
 كَذِبِينَ﴾ (الأعراف: ۸۸)

هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ
 أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ (إبرهیم: ۱۳)

نۆیه‌م: (و‌ف‌ت‌را‌ل‌و‌ح‌ی) خا‌و‌ب‌و‌ن‌ه‌و‌ه‌ی و‌ه‌ح‌ی‌ی.

زانایانی سیره له‌ کۆن و‌ ها‌و‌چه‌رخه‌کاندا باسیان کردوه له‌م مه‌سه‌له، ئیبنو
 حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی فەرموویه‌تی: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه، که ماوه‌یه‌کی دیاری کراو
 وه‌ح‌ی‌ی دوا که‌وت، ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه بوو کاریگه‌رییه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ بینینی
 جبریل به‌سه‌ریدا هات لایچیت، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی په‌رۆشی په‌یدا بکات بۆ
 گه‌رانه‌وه‌ی^۱ له‌ جابیره‌وه ﷺ هاتوه، که باسی ئه‌و ماوه ده‌کات و ده‌گه‌یتره‌وه له
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که فەرموویه‌تی: ((بینا أنا أمشي، إذ سمعت صوتاً من السماء
 فرفعت بصري، فإذا الملك الذي جاءني بحراء جالس على كرسي بين السماء
 والأرض، فرعبت منه، فرجعت فقلت: زملوني زملوني، فأنزل الله تعالى ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينُ
 ① قُورَافَانْدِرُ ② وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ③ وَرَبِّكَ فَطَعِّرْ ④ وَالرَّجَزَ فَأَهْجُرْ﴾ ((الم‌د‌ث‌ر: ۱—۵))

مخمي الوحى وتتابع^۱ واته: له‌کاتیکدا پێمه‌کرد، ده‌نگیکم بیست له‌نیوان ئاسمان و زه‌ویدا، منیش زۆر لێ ترسام و گه‌رامه‌وه مال و تم: دامبپۆشن، ئیتر خوای گه‌وره‌ ئه‌م ئایه‌تانه‌ی دابه‌زاند ﴿بِأَيِّهَا الْمَذْمُورُ^(۱) قُرْآنُكَ^(۲) وَرَبِّكَ فَكَيْفَ^(۳) وَيَا بَكَ فَطَهِّرْ^(۴) وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ (المذثر: ۱-۵) له‌ دواى ئه‌وه دابه‌زینی وحی خیرابووێه.

(صفی الرحمن المبارك الفوری) ده‌لێت: سه‌باره‌ت به‌و ماوه‌ی، که وه‌حی دانه‌ده‌به‌زی، زانا‌یان هه‌ندێ جیاوازیان له‌ نیوان نده‌یه، بۆچوونی په‌سه‌ندیش نه‌وه‌یه‌که بۆ ماوه‌ی چه‌ند پۆژیک بووه، پێوایه‌تیش له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه هاتووه‌ ئه‌و واتایه‌ ده‌گه‌یه‌نێ، به‌لام ئه‌و بۆچوونه‌ی که ده‌لێت: دووسال و نیویان سێ سالی خایاندووه‌ ئه‌وه‌ راست نیه،^۲ سه‌باره‌ت به‌وه‌والانه‌ش، که باسی خه‌م و خه‌فته‌ی پیغمه‌بر ﷺ ده‌کات، که ویستووێه‌تی له‌ چیا به‌رزه‌کانه‌وه‌ خۆی بخاته‌ خواره‌وه‌، به‌لام جارێک جبریل خۆی پێ پێشان داوه‌ و مژده‌ی پێداوه‌، که ئه‌و پێغه‌مبه‌ری خوایه‌، ئه‌وه‌وه‌والانه‌ لاوازن، هه‌روه‌ها نه‌گونجایه‌ش له‌گه‌ڵ پارێزراوی پیغمه‌بر ﷺ^۳.

۱- البخاری، کتاب بدء الوحی (رقم: ۴)

۲- بېروانه: الرحيق المختوم (ل ۷۹- ۸۰)

۳- بېروانه: الروض الأنف للسهيلى (۲/ ۴۲۲- ۴۳۴)

۴- له‌ سه‌ر پێشێتن: ئه‌وه‌وه‌والانه‌ که باس کراوه‌ ده‌رباره‌ی په‌ژاره‌ی پیغمه‌بر ﷺ گوايه‌ ویستویه‌تی خۆی بخاته‌ خواره‌وه‌ له‌ چیا به‌رزه‌کانه‌وه‌ ده‌کړیت بگه‌پێته‌وه‌ بۆ (فتح الباری) بۆ نمونه‌ (ج ۱/ ۲۷، ج ۱۲- ۳۵۲، ۳۵۹، ۳۶۱) هه‌روه‌ها بۆ ئه‌و باسکردنه‌ی مامۆستای زانا: (الصادق عرجون) له‌ کتێبه‌که‌یدا (محمد رسول الله ﷺ) ج ۱/ ۳۸۵- ۴۵۸ بۆ ئه‌وه‌ی ئاگادار بێت له‌و پاو بۆچونه‌ چاکانه‌، که مه‌به‌ستی ته‌نها گه‌یشتنه‌ به‌وه‌ی، که پێکه‌ له‌گه‌ڵ مه‌زنی ئه‌م ئایینه‌و پوکنه‌ به‌هێزه‌کانی، په‌حمه‌تی خوا له‌ زانا‌یان و پێشه‌وا‌یانی ئه‌م ئایینه‌ (پێداچوه‌وه‌)

باسی دووهم: بانگه‌وازی نه‌ینی.

یه‌که‌م: فه‌رمانی خوایی به‌گه‌یاندنی په‌یام.

پیغمبر ﷺ ته‌واو دلتیابوو له‌وه‌ی، که بوو به‌ پیغمبر بۆخوای به‌ به‌زه‌یی و به‌خشنده، جبریلش بۆ جاری دووهم هاته‌وه لای، خوای گه‌وره‌ش ئەم نایه‌تانه‌ی دابه‌زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝۱ قُمْ فَأَنذِرْ ۝۲ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝۳ وَيَا بَاكَ فَطَهِّرْ ۝۴﴾ (المدثر: ۱-۴)

ئەم نایه‌تانه ناگادارکردنه‌وه بوو بۆ پیغمبر ﷺ که پابردوو ته‌واو بوو، ئەو ئیستا کاریکی مه‌زنی له‌ پێشه، پتویستی به‌وریایی و قوڵ هه‌لمالین و ناگادارکردنه‌وه‌یه، پتویسته په‌یامه‌که‌ی هه‌لبگریت و خه‌لکی پتیمونی بکات و، دل به‌ وه‌حی خوا خوش بکات و به‌ هیزییت له‌سه‌ر نارێحه‌تیه‌کانی، چونکه ئەوه سه‌رچاوه‌ی په‌یامه‌که‌ی و یارمه‌تیده‌ری بانگه‌وازه‌که‌یه‌تی.^۱

ئەم نایه‌تانه به‌ یه‌که‌مین فه‌رمان ده‌ژمێردرین بۆ گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌ه‌لسان به‌ ئه‌رکه‌کان، ئەم نایه‌تانه‌ش ئاماژه‌یان تیا بوو بۆ چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ک، که پوخته‌ی بانگه‌وازی پیغمبر و راستیه ئیسلامیه‌کان و، نه‌هیشتنی خرابیه له‌ سه‌ر کۆمه‌ل به‌ ده‌سته‌ینانی سوودو به‌رژه‌وه‌ندی تیاوو.^۲

ئەم نایه‌تانه وروژاندنیک بوو بۆ پیغمبر ﷺ، بۆ ئەوه‌ی هه‌لسیت به‌ هه‌موو ئەو ئه‌رکه‌نه‌ی پێی سپێرداوه، هه‌روه‌ها بۆ ئەوه‌ی ئیتیر گوێ نه‌دات به‌ ته‌گه‌ره‌و به‌ربه‌ست، ئەم بانگه نه‌رم نیانانه ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ ئەی داپۆشراو، بۆ ئەوه‌ی ببیت هه‌کاریک بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی هیممه‌ت، مالتاواپی له‌ خه‌و و حه‌سانه‌وه بکات، ئینجا له‌ پاش ئەوه فه‌رمانی توند به‌ هه‌لسان ﴿قُمْ﴾ به‌ توانایه‌کی پاپه‌ریو، هیزو وزه‌یه‌کیش که ببزویت پوه‌و به‌دیته‌نانی ئه‌رکه‌کانی گه‌یاندن، نه‌ویش که فه‌رمانه‌که بۆ ته‌نها که‌سیک هاته‌وه له‌ یه‌که‌مین گوته‌ری دا دوا‌ی پاوه‌ستانی وه‌حی، ناگادارییه‌ک بوو،

۱- به‌وانه: فقه السيرة للقرطبي (ل ۹۰)

۲- به‌وانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (د. کامل سلامة ل ۱۸۱)

که نه‌م ناینه پشت ده‌به‌سنت به‌خه‌باتی دورو دریزو کوششی تال، دوی نه‌وه نایه‌ته‌کان توندتر بوونه‌وه له به‌هیزکردنی پیغمبر ﷺ و دل‌به‌هیزکردنی، به‌مه‌به‌ستی به‌رده‌وام بوونی له سر پښگای نیسلام گه‌یاندنی، بۆ نه‌وه‌ی گوئ نه‌دات به‌هیچ کۆسپیک، که پښی لیده‌گریت، بۆیه خوا پښی فه‌رموو: ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ واته: هیچ شتیکی به‌نده‌کانت به‌لاوه مه‌زن و ترسناک نه‌بیټ خوی خۆت نه‌بیټ، نه‌و که‌سه‌ی که تۆی له نه‌ستو گرتووه پیش نه‌وه‌ی له دایک بیټ، په‌روه‌ردشتی کردووه به‌چاکه و فه‌زلی خۆی، تا نه‌و کاته‌ی تۆی کرد به‌ پیغمبرو په‌وانه‌کراو، پاش نه‌وه‌ی که ناماده‌ی کرد له هه‌موو پوویه‌که‌وه بۆ هه‌لگرتنی نه‌و باره ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ هه‌موو مه‌زن راگرتنیک مافی خواجه، که سیشی له‌گه‌لی هاویه‌ش نییه^۱

دوی نه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَبِأَبْكَ فَطَهِّرْ﴾ وه‌کو چۆن به‌ پیغمبر ﷺ و ترابیت، تۆ سه‌ره‌پای پاراویت، خۆپاراوکردنه‌وه‌ت به‌ فیتره‌ت، به‌وه‌ی که خوی گه‌وره‌تیاتدا دروستی کردوه له په‌وشتی جوان و نه‌و ئاکارانه‌ی که به‌ تاییه‌ت پښی دوی بۆ نه‌م پۆژه، سه‌ره‌پای هه‌موو نه‌وه‌ش هه‌ر داوای لی‌کردووی ده‌روونی خۆت پاراو بکه‌یته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی هینده‌ی تر پاراو تر بیټه‌وه، له ژبانی پۆژانه‌نتدا له‌گه‌ل خه‌لکی دا، تۆ نه‌مپۆ پیغمبرو خوی بۆ هه‌موو جیهان، ته‌واو بوونی په‌یامیش له ته‌واو بوونی ئاکاری کۆمه‌لایه‌تیدایه له پووی ئارامی وله سه‌رخۆیی ولیبورده‌یی و چاکه‌کردن و لی‌پراوی، له‌گه‌ل گه‌یاندنی بانگه‌واز بۆلای خوا، هیچ ئازاریکیش ساردت نه‌کاته‌وه، هیچ به‌لایه‌کی سه‌ختیش کۆلت پینه‌دات له پۆیشتنت به‌ره‌و ئامانج^۲.

دوی نه‌وه‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالزُّجَرَفَا هَجُرْ﴾ وه‌کو چۆن پیغمبر ﷺ بلیت: بامه‌به‌سنت له وازه‌مینان له‌وه‌ی وازت لی‌هیناوه فیتره‌ت و سروشت بیټ، با تۆ پښه‌نگیک بیټ بۆ ئوممه‌ته‌که‌ت، ناوینیشانیکیش بیټ بۆ پاکبوونه‌ویان له پښگای په‌یامه‌که‌ت^۳.

۱- بڕوانه: محمد رسول الله ﷺ الصادق عرجون (۵۸۹/۱، ۵۹۱، ۵۹۰) به‌ده‌ستکاری زۆره‌وه.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (۵۹۲/۱، ۵۹۳) به‌ده‌ستکاری زۆره‌وه.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه (۵۹۲/۱، ۵۹۳) به‌ده‌ستکاری زۆره‌وه.

دووم : ده‌ست‌پیکردنی بانگه‌وازی نهینی.

دوای دابه‌زینی نایه‌ته‌کانی سوپره‌تی ﴿الْمَذَرُّ﴾ پیغمبر ﷺ ده‌ستی کرد به بانگه‌واز کردن بۆ ئیسلام به شیوه‌یه‌کی نهینی، بیگومان له خیزان و هاوپی نزیکه‌کانی یه‌وه ده‌ستی پیکرد.

۱- موسلمان بوونی خاتوو خه‌دیجه رضی الله عنها.

یه‌که‌م که‌س له ئافره‌تان باوه‌ری هینا به پیغمبر ﷺ خه‌دیجه بوو، به‌لکو یه‌که‌مین که‌سه له ئیمانداران به‌په‌هایی په‌زای خوای لیبت.

یه‌که‌م که‌س بوو گوئی بیستی وه‌حی بوو له‌زاری پیغمبر ﷺ، یه‌که‌م که‌س‌یش بوو، که‌ قورئانی خوینده‌وه و یه‌که‌م که‌س بوو فی‌ری نوێژبوو، چونکه‌ مال‌که‌ی یه‌که‌مین مال‌ بوو قورئانی تیا خویندرايه‌وه، دوای ئه‌وه‌ی دابه‌زیه‌سه‌ر پیغمبر ﷺ له ئه‌شکه‌وتی حیرا.^۱

یه‌که‌مین شت خوای گه‌وره‌ فه‌رزی کرد له پاش دانپیانانی یه‌کخواپه‌رستی، ئه‌نجامدانی نوێژ بوو، هه‌ندی پیاویه‌تیش هاتوو به‌س له‌وه ده‌کات پیغمبر ﷺ خه‌دیجه‌ی خیزانی فی‌ری ده‌ست‌نوێژ نوێژ کردوو، ئه‌وکاته‌ی فه‌رزکرایه‌ سه‌ر پیغمبر ﷺ، جبریل هاته‌ لای له‌وکاته‌ی که‌ له سه‌رووی مه‌که‌وه بوو له‌ لای دۆله‌که‌وه، ئیتر کانیه‌ک هه‌لقولا، جبریل ده‌ست‌نوێژی گرت، پیغمبر ﷺ ته‌مه‌شای ده‌کرد، دوای ئه‌و پیغمبر ﷺ ده‌ست‌نوێژی گرت وه‌کو جبریل، دوای ئه‌وه جبریل هه‌لسا نوێژی کرد، پیغمبر ﷺ به‌ نوێژه‌که‌ی ئه‌و نوێژی کرد، دوایی جبریل پویشت و پیغمبر ﷺ گه‌رایه‌وه و ده‌ست نوێژی گرت بۆ ئه‌وه‌ی خه‌دیجه فی‌ربیت و دواتر نوێژی کرد به‌ هه‌مان مه‌به‌ست.^۲

۱- بپوانه: المرأة في العهد النبوي، د. عصمت الدين كركر (۲۶)

۲- بپوانه: ابن هشام (۲۴۴/۱)، من معین السيرة، صالح الشامي (ل ۴۱)

۲- موسلمان ېوونی علی کړی نه بی تالیب:

له پاش موسلمان ېوونی خاتوو خه دیجه علی کړی نه بو تالیب موسلمان ېوو، نه وه یه که مین که س ېووله منالان، که نیمانی هیئا، نه و کاته علی ته مهنی ده سالان ېوو، له سهر په سهندترین ېوچونه کان، که نه وه ېوچونی نیبنو نیسحاقه، خوای گه ورده ش نیعه مهنی خوی به سهریدا پرشت کاتیک له مالی پښه مېر څخسته په روه رده ېوو پیش نیسلام، چونکه پښه مېر څخسته له مامی وه رگرتبو و خستبو یه لای خوی، علی څخسته یه مین که س ېوو نویژی کرد له پاش پښه مېر څخسته و پاش خه دیجه.

هندی له زانایانیش باسیان کردوه، که کاتیک کاتی نویژ ده هات پښه مېر څخسته دهرنه چوو ېو پیگوزاری نیو شاخه کان ېو نویژ کردن، له گه ل علی کړی نه بو تالیب ېو ناگاداری باوکی و مامه کانی و خه لگانی تر، نیتر له وی نویژه کانیان ده کرد، که ده ېووه نیواره ده که پانه وه ېو نه و مال پر له نیمان و راستی و نه مه که.

۳- موسلمان ېوونی زهیدی کړی حاریسه:

یه که مین که س ېوو موسلمان ېوو له مه والیه کان، اته: کویله نازاد کراوه کان، خوشه ویستی پښه مېر څخسته ېوو، کردبووشی به کړی خوی، ناوی زهیدی کړی حاریسه ی که لبیه، کاتیک که س و کاری هاتن ېو نه وې بیکن و بیبه نه وه ېو لای خویان، پښه مېر څخسته له وی سهریشک کردله هه لېژاردن له نیوان خوی و نه وانداز، زهیدی کړی حاریس ووتی: تو ېو من له جیگه ی باوک و دایک و مامه ی، له و کاته دا باوکی و مامه ی وتیان: به لات لیکه ویت کویلیه تی هه لده بژیرته سر نازادیداو، به سهر باوک و مامه و که س کارتدا؟ وتی: به لئ، من شتی وام له م پیاوه بینوه به خوا که س به سهر نه ودا هه لئابژیرم.

۱- السيرة النبوية لأبي شهبه (۲۸۴/۱)

۲- ابن هشام (۲۸۴/۱)

۳- عيون الاثر، ابن سيد الناس (۱۱۵/۱)

۴- ېهوانه: المرأة في العهد النبوي، د عصمت الدين (۴۲)

۴- موسلمان بوونی کچه کانی پیغمبر ﷺ :

به هه مان شتوه کچه کانی پیغمبر ﷺ هر يک له زهینه ب و نومو کولسوم و فاتيمه و روقه ييه هه موویان موسلمان بوون، چونکه نه وان پيش پیغمبره رایه تی له ژیر کاریگری په وشته جوانه کانی باوکیاندا بوون، له پک وپیکي و خو به دور گرتن له خراپه کانی سرده می جاهیلی، وه کو بته رستن و گونا هه کانی تر، هه روه ها کاریگری دایکیشیان له سر بوو، بویه هر زو ئیمانان هینا، به م شتوه یه ش مالی پیغمبر ﷺ بوو به یه که مین مالیک ئیمانی به خوی گوره هینا، پابه ندی فرمانه کانی خوا بوون، نه م خیزانه له ئیسلام دا خاوه نی پله و پایه ی گوره یه، به هوی نه و هه موو ئاکارو خه سله تانه ی پشيان به خشراوه، هه روه ها به هوی نه و یه که مین خیزان بوو باوه پریان هینا و قورئانان خویندو نویژیان کرد، یه که مین خیزانیش بوون، که سی پشکه و توه کانی ئیسلامیان تیا کوبویه وه، خه دیجه و علی و زهیدی کوری حاریسه، یه که مین خیزانیش، که به لئنی پشتگیریان داو هرگیز که سیکیان — گوره و بچوک — سستیان نه نواند به رامبه ر پالپشتی کردن له بانگه وازی ئیسلامی،^۱ جیکای خویه تی نه و خیزانه بینه پشکه نگ، هه روه ها نه و دایکه ش بپیته نمونه یه کی زیندو بۆ ماله موسلمان هه کان به زن و پیاو وه، چونکه که سیکی باوه پپته و دلسوزو راستگو و ده ستپاک بوو، نه و ئاموزیه ش که له نه ستو گیرابوو، هاوده نگ و پالپشت و هاوپئ بوو، نه و که سه ش کرابوو به کوپی نه و ماله ئیماندار و راستگو و یارمه تیده ر بوو، کچه کانیش باوه پردارو به دهنگ وه هاتووی گوپراه ل بوون.^۲

پاستیه کی دیار هیه له رپبازی خوی گوره ئامازه ده کات بۆ گرنگی دروستکردنی تاکی باش و خیزانی باش، وه کو یه که مین نه لقه کانی چاکسازي و بنیاتنان، دواتر کومه لگای باش، بایه خدانی ئیسلام به تاکی موسلمان به ئاشکرا

۱- بیوانه: السيرة النبوية لأبي شهبه (۲۸۴/۱)

۲- بیوانه: المرأة في العهد النبوي، د. عصمت الدين (۴۲)

۳- بیوانه: المرأة في العهد النبوي، د. عصمت الدين (۴۵)

دیاره، که پیوسته بکویته پیش هه موو کاریکی تر، چونکه تاکی موسلمان به ردی بناغیه له هه موو بنیاتیکی کۆمه لایه تیدا، بۆیه خیزانی موسلمان، که پیشوازی تاک دهکات هه ر له کاتی له دایک بوونه وه، به رده وامیش ده بیئت له گه لی بۆ ماوه یه کی دریز له ژياندا، به لکو تاکوتای ژيانی، هه ر نه وه نه و باوه شه یه، که نیشانه کانی که سایه تی و تاییه تمه ندیه کان و خه سلّه ته کانی دیاری دهکات، هه روه ها خیزان هۆکاره له نیوان تاک و کۆمه لدا، جا نه گه ر نه م هۆکاره ساغ و سه لامه ت بیئت، یارمه تی هه ردوولا ده دات به هه مان نه و هیزو سه لامه تیه.^۱

بۆیه ئیسلام بایه خی داوه به خیزان و پووی تیکردوه، نه و بنچینه ی بۆ دانه مه زیننی، که دروست بون و گه شه کردن و ئاراسته کردنی به ره وچاکه دابین دهکات، بۆ نه وه ی بیئت به خشتیکی به هیز له دروستکردنی کۆمه لگای موسلمان و ده ولّه تی ئیسلامی، که هه ولده دات شارستانیه تی خوایه تی دروست بکات له دونیای خه لکیدا.^۲

ه- موسلمان بوونی نه بو به کر ﷺ :

نه بو به کر ﷺ یه که مین که س بوو، که موسلمان بوو له نیو پیاوه نازاده کان و خه لکه خاوه ن پله وپایه کاندا، نه و نزیکترین هاوه لی پيغمبره ربوو ﷺ پیش پيغمبره رایه تی پيغمبره ربی ﷺ ده باره ی فهرموویه تی: ((ما دعوت أحداً إلى الإسلام، إلا كانت عنده كبوة، و تردد ونظر، إلا أبا بكر، ما عكم حين دعوته، ولا تردد فيه))^۳ واته بانگی هه رکه سیکم کرد بیئت بۆ ئیسلام، بیرکردنه وه یه ک، یان دوو دلّیه کی تیا بووه، ته نها نه بو به کر نه بیئت هیچی پی نه چوو، که بانگم کرد، بی هیچ دوو دلّیه ک موسلمان بوو.

که واته نه بو به کر هاوه لی پيغمبره ربوه ﷺ، چاکه یه کیشه له چاکه کانی، موسلمان بوونی نه بو به کر وه کو موسلمان بوونی ته نها پیاویک نه بوو، به لکو وه کوچۆن

۱- بپوانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، د. کامل سلامة (ل ۲۸۴)

۲- هه مان سه رچاوه (ل ۲۰۸)

۳- بپوانه: السيرة النبوية لأبي شهبه (۱/۲۸۴)

نوممه‌تیک موسلمان بوییت، وه‌کو ئیبنو ئیسحاق ده‌گیژته‌وه:

ئه‌بو به‌کر پیاویکی روح سووک و خوشه‌ویست بوو بۆ خه‌لکی، په‌چه‌لکناس و شاره‌زابوو له‌ هه‌موو چاکه‌وخرابه‌ی هۆزی قوره‌یش، بازگان و خاوه‌ن ئاکاری جوان و به‌رزبوو، خه‌لکی زۆرجار ده‌هاتنه‌ لای بۆ ئیش و کار، چونکه‌ زاناو بازرگان و قه‌سه‌ خوش بوو.^۱

ئه‌بو به‌کر به‌پاستی گه‌نجینه‌یه‌ک بوو، خوای گه‌وره‌ هه‌لیگرتبوو بۆ پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی، خوشه‌ویستری که‌سیش بوو به‌لای قورپه‌یشه‌وه، ئه‌و په‌وشته به‌رزهی خوای گه‌وره‌ پیتی به‌خشیبوو، وایکردبوو، که‌ خه‌لکی خوشیان بوییت، په‌وشتی جوانیش به‌سه‌ بۆ پاک‌یشانی دله‌کان، هه‌ر ئه‌بو به‌کریشه، که‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی فهرموویه‌تی: ((أرحم أمتي بأمتي أبو بكر)) واته‌: به‌ به‌زه‌یی تری که‌س له‌ ئومه‌ته‌که‌مدا به‌ ئومه‌ته‌که‌م ئه‌بو به‌کره.^۲

په‌چه‌له‌کناسی و زانستی میژوو به‌لای عه‌ره‌به‌وه‌ گرنه‌گترین زانسته‌کان بوو، ئه‌بوو به‌کریش پشکی باشی هه‌بوو له‌ دوو زانسته‌دا، قورپه‌یش دانیان به‌وه‌ دهنه‌، که‌ ئه‌بو به‌کر له‌ هه‌موویان شاره‌زاتره‌ له‌ نه‌سه‌ب ناسیدا، هه‌روه‌ها له‌ زانینی به‌سه‌ره‌اته‌کاندا، چینه‌ پۆشنه‌بیره‌کان هاتوچۆی کۆپی ئه‌بو به‌کریان ده‌کرد بۆ سوود وه‌رگرتن له‌ زانستی فراوانی، بۆیه‌ لاهه‌ وریاکان و گه‌نجه‌ زیره‌که‌کان سه‌ردانیان ده‌کرد به‌ به‌رده‌وامی، ئه‌وان بژاردهی خاوه‌ن هه‌زو پۆشنه‌بیری بوون، که‌ ده‌یان ویست سوومه‌ند بن له‌ زانسته‌کانی، هه‌ره‌ها چینی بازرگان و خاوه‌ن پاره‌کان له‌ مه‌که‌که‌ ئه‌وانیش هه‌ر ئاماده‌ییان هه‌بوو له‌ کۆپی ئه‌بو به‌کرده‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر یه‌که‌مین بازرگان نه‌بییت، ئه‌وایه‌کیکه‌ له‌ به‌ناوبانه‌گرتنیان، بۆیه‌ خاوه‌ن به‌رژه‌وندیه‌کان به‌سه‌ریانده‌کرده‌وه، ئینجا ئه‌بو به‌کر میوانداریتی چاکی بۆ ده‌کردن، دلخۆشیش ده‌بوو به‌ هاتنیان، پوخته‌ی قسه‌ ئه‌وه‌یه‌ هه‌موو چین و توێژه‌کانی کۆمه‌لگا له‌ مه‌که‌که‌ به‌شیکیان هه‌بوو له‌لای ئه‌بو به‌کر ﷺ، چونکه‌

۱- بپوانه‌: السيرة النبوية: ابن هشام (۳۷۱/۱)

۲- الالباني: صحيح الجامع الصغير (ج۱/ ۲۰۸، ورقم: ۹۰۸)

۳- التربية القيادية للغضبان (۱/ ۱۱۵)

توانايه کی چاکی هه بوو له بواړی زانستی کومه لایه تی له کومه لګای مه زنی مه ککه،
بویه کاتیک دهستی کرد به جولان له پیناو بانګه وازه که یدا بژارده ی خه لکی مه ککه
به ده میوه هاتن، وه کو:

عوسمانی کوړی عه فغان له ته مه نی سی وچوار سالیډا، عه بدو پړه حماني کوړی
عه وف له ته مه نی سی سالیډا، سه عدی کوړی نه بو وه قاص له ته مه نی
حه فده سالیډا، زوبه یری کوړی عه وام له دوانزه سالیډا، هه روه ها ته لحه ی کوړی
عوبه یدولا، که سییانزه سالان بوو.^۱

نه و پینچ پاله وانه یه که مین به رو بوومی نه بو به کر بوون، بانګی کردن بوئیسلام و
نه و انیش به ده نګیوه هاتن، یه که یه که هیثانی بو لای پيغمبر ﷺ، له بهر دهستی
موباره کیدا موسلمان بوون، نه وانه کوله که سهرتایه کان بوون بو به هیژکدرنی
پيغمبر ﷺ، هر به هو ی نه و انیشوه خوی گوره سهرکه وتن و پشتگیری خوی
پیبه خشی، نیتر خه لکی کومه ل کومه ل ده هاتنه ناو ئیسلامه وه، به پیاوو به ژنه وه،
هه ریه کی له و پیښه نګانه بانګخوازیکی ئیسلام بوون، ئینجای نه وانه ی دوا ی نه و ان
هاتن، که به (السابقین) ناسران، به یه که و به دوو وبه سی که س و کومه لی که م،
نه و ان له گه ل نه وه ش، که که م بوون، به لام قه لایه کی قایم بوون، بو پاریزګاری له
په یامی ئیسلام، که سیش به هیچ شیوه یه که ناتوانیت پیښی نه و ان بداته وه، یان
پیښانګات.^۲

له راستیدا بزوتنه وه ی نه بو به کر له بانګه واز کردن بو لای خوا وینه که له
وینه کانی ئیمان پوون ده کاته وه به ئیسلام و گوړپرایه لی بو خواو پيغمبر ﷺ،
وینه ی خاوه ن باوه پیک که ناسره وی وچان نادات تا نه وه ی که باوه پی پېښنا
نه یه ښیته دی له ده ورو به یری خویډا، بی نه وه ی که ده رپینه که ی به شیوه یه کی
عاتیفی و کاتی بیت، که به په له دابمرکیته وه، گورجی و توندو تولی نه بو به کر ﷺ
هه رمایه وه، تا نه و کاته ی چوه لای خوی خوی.

۱- بېوانه: التربية القيادية (۱/ ۱۱۶)

۲- بېوانه: التربية القيادية (۱/ ۱۱۶)

تېبېنی نه‌وه ده‌کړیت خاوه‌ن پله‌و پایه‌ کومه‌لایه‌تیه‌کان کاریگه‌ری چاکیان بووه له په‌یدا‌کړدنې لایه‌نگران بو بانگه‌وازی ئی‌یسلامی، هه‌ږویه نه‌بو به‌کړ ﷺ شوینه‌واری له وانی تر زیاتر دیاربوو.^۱

دوای نه‌وه‌ی هاوړییه‌تی نه‌بو به‌کړ بو پيغه‌مېری خوا ﷺ، ته‌نها له سهر پاهاتنی د‌روونی و په‌وشتی بنیاتنرابوو، بوو به‌پاهاتن بو خوښه‌ویستی خوای گه‌وره‌به ته‌نها، پشتگرتن له‌کاتی نا‌په‌حتیدا، ئینجا پيغه‌مېری خوا ﷺ سودی وه‌رگرت له پله‌وپایه‌ی خوښه‌ویستی خه‌لکی بو نه‌بو به‌کړ بو به‌هیزکړدنې بانگه‌واز، جگه له پله‌و پایه‌ی خوی درودو سلوی خوای لیبت له‌لای خه‌لک^۲ بانگه‌وازی ئی‌یسلامی هه‌ر به‌رده‌وام بوو به شیوه‌یه‌کی نه‌ینی و تاک و هه‌لېژاردنی که‌سه‌کان، له‌و په‌گه‌زانه‌ی ده‌کړیت کومه‌لیان لیپیک به‌یتریت، نه‌و کومه‌له‌ بږواداره‌ی که‌هه‌ولیان د‌ده‌دا بو دروستکړدنې ده‌وله‌تی ئی‌یسلامی و بانگه‌وازی خه‌لکی بو ئاینی خوای گه‌وره و دامه‌زراندنی شارستانی‌ه‌کی بی وینه.^۳

۶- کومه‌لی دووهم:

له‌پاش موسلمان بوونی نه‌بو به‌کړ ﷺ، کومه‌لیک که‌سی نازاد هاتنه‌ ناو ئاینی ئی‌یسلامه‌وه، له‌وانه: نه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپی جه‌پراح، نه‌بو سه‌له‌مه‌ی پورزای پيغه‌مېر ﷺ، به‌پرده‌ی کچی عه‌بدولموت‌ه‌لیب و براشیریه‌که‌ی، نه‌رقه‌می کوپی نه‌رقه‌می مه‌خزوومی، عوسمانی کوپی مه‌زعونی جومه‌حی، عوبه‌یدی کوپی حاریسی کوپی عه‌بدولموت‌ه‌لیب، سه‌عیدی کوپی زه‌یدی کوپی عه‌مری کوپی نوفه‌یل، قودامه‌و عبدولای کوپانی مه‌زعون، فاتیمه‌ی کچی خه‌تابی کچی نوفه‌یلی خوشکی عومه‌ری کوپی خه‌تاب و خیزانی سه‌عیدی کوپی زه‌ید، نه‌سمای کچی نه‌بو به‌کړ، خه‌تقابی کوپی نه‌ره‌تتی هاوپه‌یمانی به‌نی زوهره.^۴

۱- بږوانه: محمد رسول الله الصادق عرجون (۵۲۲/۱)

۲- بږوانه: الوحي و تبليغ الرسالة. د. يحيى اليجي (۶۲)

۳- بږوانه: خاتم النبیین لأبي زهرة (۲۹۸)

۴- بږوانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (د. کامل سلامة ل ۲۱۲)

۷- کۆمه‌لی سینه‌م:

بریتی بوون له عومه‌یری کوپی نه‌بی وه‌قاصی برای سه‌عد، عه‌بدولای کوپی مه‌سعودی کوپی حاریس، ئیبنو شه‌مخی کوپی مه‌خزوم، مه‌سعودی کوپی قاپی، سوله‌یتی کوپی عه‌مر، حاتبی کوپی عه‌مر، عه‌ییاشی کوپی نه‌بی ره‌بیعه و خیزانه‌که‌ی، نه‌سمای کچی سه‌لامه، خونه‌یسی کوپی حوزافه‌ی سه‌همی، عامیری کوپی په‌بیعه‌ی هاوپه‌یمانی ئالی خه‌تتاب، نه‌سمای کچی عومه‌یسی خیزانی حاتیبی کوپی حاریس و فاتیمه‌ی کچی موجه‌للیلی خیزانی و خه‌تتابی کوپی حاریسی برای فوکه‌یه‌ی کچی یه‌ساری خیزانی، مه‌عه‌ری کوپی حاریس و سانیبی کوپی عوسمانی کوری مه‌زعون، موته‌لیبی کوپی نه‌زه‌رو په‌مله‌ی کچی عه‌وفی خیزانی، نه‌حامی کوپی عه‌بدولای کوپی ئوسه‌ید، عامیری کوپی فوه‌یره‌ی مه‌ولای نه‌بو به‌کر، فوه‌یره‌و دایکی، که‌ کۆیله‌یه‌کی نوفه‌یلی کوپی حاریسی کوپی سه‌خبره‌بوو، نیتر نه‌بو به‌کر کچی و ئازادی کرد، خالیدی کوپی سه‌عدی کوپی عاصی کوپی ئومه‌یه‌ی کچی خه‌له‌فی خیزانی و نه‌بو حوزه‌یفه‌ی کوپی عوتبه‌ی کوپی عه‌بدوشه‌مس، واقیدی کوپی عه‌بدوناف، خالد و عامیرو عاقیل و ئیاس به‌نولبوکه‌یری کوپی عه‌بدویالیل و، عه‌ماری کوپی یاسری هاوپه‌یمانی به‌نی مه‌خزومی کوپی یه‌قزه، ئیبنو هیشامیش وتویه‌تی: عه‌نسی له مه‌زحه‌جه (مذحج)یه‌کانه.

مه‌روه‌ها صوه‌یه‌ی کوپی سینان، که‌ پێیده‌وترا (سابق الروم).

واته: پێشکه‌وتوی پۆم.

مه‌روه‌ها پێشکه‌وتوان بۆ ئیسلام: نه‌بو زه‌پی غیفاری و ئونه‌یسی برای و دایکی و^۱، بیلالی کوپی ره‌باحی حه‌به‌شی، نه‌مانه‌ن، که‌ (السابقون) یان پێ ده‌وتریت له‌ هه‌موو تیره‌کانی قوره‌یش، ئیبنو هیشام ژماردونی، که‌ زیاتر له‌ چل که‌س ده‌بن^۲.

ئیبنو ئیسحاق ده‌لێت: له‌ دوا‌ی نه‌وان خه‌لکی پۆل پۆل به‌ دوا‌ی یه‌کدا موسلمان

۱- به‌وانه: السيرة النبوية لأبي شيبة (۲۸۷/۱)

۲- به‌وانه: سيرة ابن هشام (۲۴۵/۱- ۲۶۲)

ده‌بوون له ژنان و پیاوان، تاكو وایلی‌هات له ناو مه‌ككه باسی ئیسلام ده‌كرا.^١
 له ناوه‌كان درده‌كه‌ویت، كه نه‌وانه‌ی هاتنه ئایینی ئیسلامه‌وه بژارده‌ی ناو
 قه‌ومه‌كانی خویان بوون، نه‌وه‌ك كه‌سانیک بن له كزیله‌و خه‌لكی بئ پله‌و پایه، وه‌كو
 هندی له توپژره‌كان ده‌لین، نه‌و كه‌سه راستی نه‌پېكاوه، كه درباره‌ی
 پیشكه‌وتوانی ئیسلام وتوویه‌تی: كه زۆریه‌یان تیكه‌له‌یه‌ك بوون له هه‌ژارو كزیله‌...
 یان هندیك له‌و نوسه‌رانه وتویانه: ده‌ستمایه‌ی بانگه‌وازی ئیسلامی له پاش سئ
 سال له ده‌ستپېكردنی چل پیاو وژن بوو، زۆریه‌یان له هه‌ژارو بئ نه‌وایان بوون، یان
 كزیله‌و مه‌والی، له سه‌رووی هه‌مووشیانوه هندی بوون له عه‌جه‌مه‌كان وه‌كو
 صوه‌یه‌بی پۆمی و بیلالی حه‌به‌شی، لیكزیلینه‌وه‌ی ورد نه‌وه درده‌خات، كه نه‌و
 كه‌سانه‌ی ئاماژه‌یان پیده‌كریت له هه‌ژارو كزیله‌كان سیانزه كه‌س بوونه، نه‌م
 ژماره‌یه‌ش به‌رامبه‌ر نه‌وانه‌ی، كه هاتنه ناو ئایینی ئیسلامه‌وه له‌و سه‌رده‌مه پیتی
 ناوتریت زۆریه.

نه‌وانه‌ی موسلمان ده‌بوون له‌و پوژگاره به‌پالنه‌ریکی دونیاییه‌وه نه‌ده‌هاتن،
 به‌لكو ئیمان پالی پتوه ده‌نان به‌و په‌یامه راسته‌ی، كه دلیان بۆ كرایه‌وه
 پشتگیریان لیکرد، به‌سه‌رگه‌وره‌و كزیله‌یانوه، ده‌وله‌مندو هه‌ژاریانه‌وه، هه‌موویان
 یه‌كسان بوون پیکه‌وه نه‌بو به‌كو و بیلال و عوسمان و صوه‌یه‌ب.^٢

ماموستا (صالح الشامی) ده‌لایت: ئیمه نامانه‌ویت نكۆلی بکه‌ین له بوونی كزیله‌و
 لاوازه‌كان، به‌لام نه‌وه په‌ت ده‌كه‌ینه‌وه كه زۆرینه‌ بویتن، چونكه نه‌وه پیچه‌وانه‌ی
 راستیه‌كانه، نه‌گه‌ر وابوونایه نه‌وه ده‌بووه بانگه‌وازیکی چینایه‌تی، كه كزیله‌و
 لاوازه‌كان پاپه‌پنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتداراندا، وه‌كو هر بزوتنه‌وه‌یه‌کی به‌پتوه براو، نه‌مه
 به‌زه‌ینی كه‌سیك له‌و موسلماناندا نه‌هاتوه كاتیك موسلمان بوونی خوی ناشكرا
 كردووه، نه‌وانه موسلمان ده‌بوون له‌سه‌ر بنه‌مای بریه‌تی له سایه‌ی بیروباوه‌پدا،
 وه‌كو به‌نده بۆ خوا، به‌راستی جیگای شانازیسه، كه بانگه‌وازیك سه‌ره‌تاكه‌ی به‌

١- بېروانه: سیره‌ ابن هشام (٢٦٢/١)

٢- بېروانه: من معین السیره صالح الشامی (ل ٤٠)

پیاو ماقولان ده‌ست پیٚبکات، نه‌وان له پیناو بیروباوه‌په‌که‌یاندا خو‌یان پاگرت به‌رام‌به‌ر هه‌موو ناخو‌شی و ده‌رده سهریه‌ک، که پی‌شتر توو‌شی نه‌بوو‌بون، به‌لکو بیریشیان لینه‌کردبوویه‌وه.^۱

ئیسلام ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد له ناو دله پاک و نه‌قله پۆشناکان، که خوای گه‌وره ناماده‌ی کردبوون بۆ ئه‌م کاره مه‌زنه، له سهره‌تای نه‌وانه‌شه‌وه خه‌دیجه و نه‌بو به‌کر و عه‌لی و عوسمان و زویه‌یر و عه‌بدپه‌حمان و نه‌بو عوبه‌یده‌و نه‌بو سه‌له‌مه‌و نه‌په‌قم و عوسمانی کوپی مه‌زعون و سه‌عدی کوپی زه‌یدو عه‌بدولای کوپی جه‌حش و جه‌عفه‌رو سه‌عدی کوپی وه‌قاص و فاتیمه‌ی کچی خه‌تتاب و خالیدی کوپی سه‌عیدو نه‌بو حوزه‌یفه‌ی کوپی عوتبه‌و که‌سانی تر په‌زای خویان لی‌بی‌ت، نه‌وانه له‌سه‌ر گه‌وره‌کانی ناو قه‌ومه‌کانیان بوون.^۲

سێ یه‌م: به‌رده‌وام بوونی پیغمبر ﷺ له بانگه‌وازا.

پیغمبر ﷺ هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر بانگه‌وازی نه‌ینی، به‌مه‌به‌ستی زیاده‌کردنی شوینکه‌وتوو و پشتیوان له خزم و دۆستان، به‌تایبه‌تی نه‌وانه که‌ده‌گونجان به نه‌ینی بب‌ننه موس‌لمان له‌پاستیشدا چاکترین پال‌پشتیک بوون بۆ پیغم‌به‌ری خوا ﷺ بۆ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی بازنه‌ی بانگه‌وازی نه‌ینی، ئه‌م قوناغه سه‌خته له ژیا‌نی بانگه‌وازی پیغم‌به‌ر ﷺ نا‌په‌حتی زۆری تیا‌بوو له جولا‌نه‌وه‌و پیغم‌به‌ر ﷺ و شوینکه‌وتوانی، چونکه نه‌وان قسه‌یان ته‌نها له‌گه‌ڵ که‌سیک ده‌کرد، که متمان‌ه‌یان پێی بو‌وايه، نه‌مه‌ش واده‌گه‌یه‌نی، که هه‌نگاوه‌کان به‌خاوی و وریایی هه‌ل‌ده‌نران، نه‌و قوناغه‌ش وایده‌خواست، که پتو‌یسته‌یه‌کانی بانگه‌وازه له سه‌رچاوه‌وه وه‌رب‌گیردریت و جی‌به‌جی‌کردنیشی هه‌ر‌گران بوو، چونکه نه‌وکه‌سه‌ی تازه موس‌لمان ده‌بوو یه‌ک‌سه‌ر داوای نو‌یژی لی‌ده‌کرا، له‌گه‌ڵ خو‌ینده‌نه‌وه نه‌ه‌نده‌ی پێی ده‌کریت له‌قورئان بخو‌ینی، بۆیه موس‌لمانان خو‌یان ده‌شارده‌وه‌و له‌دۆل و پ‌ی‌گوزاره شاخاویه‌کان

۱- بېروانه: من معین السیره صالح الشامی (ل: ۴۰)

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (ل: ۴۰)

ه‌رکات بیانویستایه نویژ بکه‌ن.^۱

۱- ه‌ستی پاراستن:

به‌نهانی و نه‌ینی ه‌یمای ئەم قۆناغه بوونه، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ نزیکترین که‌سدا، فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر ئەوه‌بوو، که پاریزگاری بکری‌ت له‌ نه‌ینی به‌یوه‌ندیه‌کان، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ه‌لده‌ستا به‌دروستکردنی خیزان (أسرة) له‌وانه‌ی که موسلمان ده‌بوون، ئەو خیزانه‌ش خویان ده‌شارده‌وه بۆ ئاماده‌یی و پاهاتن نه‌ک له‌ ترس و ه‌لاتندا، بۆیه‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی کرد به‌پیکه‌ستنی هاوه‌له‌کانی له‌ شیوه‌ی چه‌ند پۆلیکی بچوک، ئیتر که‌سیک که توانای دارایی باش بوایه دووکه‌سی تری لاده‌بوو که موسلمان ده‌بوون، له‌گه‌ڵی نانیان ده‌خوارد، ئینجا ده‌یانکرد به‌ بازنه‌ بازنه، ه‌هرکه‌سیکیش ه‌ندی قورئانی له‌ به‌ر بوایه ئەوه‌ی فیرده‌کرد که له‌به‌ری نییه ئیتر له‌م کۆمه‌لانه خیزانی براهه‌تی و بازنه‌ی فی‌رکردن پیکده‌هات.

ئەو پێبازه‌ی، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاری ده‌کرد له‌ په‌روه‌رده‌کردنی شوینکه‌وتوانی بریتی بوو له‌ قورئانی پیرۆز، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ هاوه‌لانی خۆی به‌شیوه‌یه‌کی گشتگیر په‌روه‌ده‌کرد، له‌ بیروباوه‌پو عیباده‌ت و په‌وشت و ه‌ستی پاریزگاری و ه‌تد....

بۆیه ده‌بینین له‌ قورئانی پیرۆزدا ه‌ندی ئایه‌ت باس له‌ ه‌ستی ه‌یمنی ده‌که‌ن، چونکه ئەوه پێویست بوو دروست بوایه لای ه‌موو که‌سه‌کان، به‌ تایبه‌ت له‌لای ئەوانه‌ی له‌ پێزی پێشه‌وه، که به‌رگری ده‌که‌ن له‌ ئیسلام ه‌ولده‌ده‌ن بۆ چه‌سپاندنی، بۆیه ده‌بینی ئەوانه‌ی سه‌ره‌تا ئیسلامیان پیکه‌یتنا له‌ مه‌که‌ه، ه‌هر له‌ ئەوانه‌وه‌ بلاوه‌ی کرد وگه‌یشته‌ دروستکردنی ده‌وله‌ت.

بیگومان موسلمانان زانیاریان کۆکردوه‌وه ده‌ریاره‌ی ئەو که‌سانه‌ی ویستویه‌ بانگیان بکه‌ن بۆ ئیسلام، سه‌رکرده‌کانیش سه‌ره‌رشتی ئەوه‌یان کردوه، بۆیه‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌زگایه‌کی پاراستنی به‌رزی پیکه‌یتنا، که ه‌لده‌ستا به‌

سهرپه‌ريشتی کردنه سهر په‌يوه‌ندی پيکخواو له نيوان سهرکردايه‌تی و بنچينه‌دا، بۆ دابین کردنی بنه‌مای نه‌ینی پاراستن.

ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ زۆرده‌وله‌مه‌نده‌لو واتايانه‌ی ده‌يانبه‌خشيت، هه‌ر له په‌روه‌رده‌کردنی که‌سه‌کانه‌وه تا‌کو دامه‌زاندنی ده‌وله‌ت، له سهرده‌می خۆيشماندا، پيويستی زۆره بۆ بزوتنه‌وه‌ی ئيسلامی و ده‌وله‌تی موسلمان بۆ دروستکردنی ده‌زگای پيش که‌وتوو بۆ پاراستن، بۆ ئه‌وه‌ی ئيسلام و موسلمانان بپاريژن له دوزمه‌ن جوله‌که‌و گاوه‌ بپياوه‌په‌کان، هه‌روه‌ها کار بکه‌ن بۆ پاريزگاری له پيزی موسلمانان له‌ناو خۆوه، که‌س نه‌توانيت خۆی بخاته نيوانيانه‌وه له دوزمانيان، هه‌روه‌ها کار بکات بۆ ده‌سنیشان کردنی کاری نه‌ياره‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی سهرکردايه‌تی سوود له‌و زانياريانه‌ وه‌برگي‌ت، که‌ بۆی ديت له‌و ده‌زگايانه، پيويستيشه ئه‌وجۆره ده‌زگايانه دابه‌زريت له‌سهر بنچينه‌ی قورئانی پيرۆزو سوننه‌تی پيغمبر ﷺ، په‌وشتی پياوانيشی چله‌پۆيه بيت له ئاکارو خه‌سه‌له‌تی پياواني پاراستن له ئيسلامدا.

بايه‌خدانی موسلمان به‌م لايه‌نه ده‌يانپاريژيت له دوزمنايه‌تی کتوپر، نه‌گه‌رتۆ دوزمنا ناسی خۆت ناسی، ئيت پيويست ناکات بترسيت له‌ناکامی سه‌د جه‌نگ، نه‌گه‌ر خۆت بناسيت و دوزمه‌نه‌که‌ت نه‌ناسی، ئه‌وا له هه‌موو جه‌نگيک شکست ده‌خۆی.^۱

ئه‌گه‌ر خۆت بناسيت و دوزمه‌نه‌که‌ت نه‌ناسی ئه‌وا له هه‌موو جه‌نگيکدا شکست ده‌خۆی، پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌خۆی هه‌له‌ده‌ستا به‌ سهرپه‌رشتی په‌روه‌ده‌ی هاوه‌له‌کانی له چه‌ندین لايه‌نه‌وه، دابه‌شيشی ده‌کردن به‌شيوه‌ی خيزان و پۆل، بۆ نمونه فاتيمه‌ی کچی خه‌تتاب و سه‌عیدی کوپی زه‌یدی مي‌زدی، که ئامۆزای عومه‌ری کوپی خه‌تتابه‌ﷺ، له يه‌ک پۆلدا بوون له‌گه‌ل نوعه‌یمی کوپی عه‌بدو‌للای نه‌حامي عه‌ده‌وی، مامۆستا که‌شيان خه‌تتابی کوپی ئه‌ره‌ت بوو، قورئاخويندنيشيان بريتی نه‌بوو له چاکخويندنه‌وه‌و ده‌رکردنی پيته‌کانی له جیگانی خۆيانه‌وه، پان

زورخویندنه‌وی و په‌له کردن به‌ته‌نھا، به‌لکو له خه‌می لیکولینه‌وه و تیگه‌یشتنیدا بوون، هه‌روه‌ها زانینی فه‌رمان و نه‌یه‌کانی و کارپیکردنیاں بوون.^۱

پیغمبر ﷺ زور بایه‌خی ده‌دا به پلاندانانی ورد، هه‌ژماریشی ده‌کرد بۆ هه‌موو هه‌نگاوێک، نه‌وه‌شی به‌باشی ده‌زانی، که پۆژێک دیت بانگه‌واز ناشکرا بکریت و نه‌وه قوناغیکی سه‌خت ده‌بیئت، بۆیه پیوستی زور هه‌بوو به چاپیکه‌وتنی پیغمبر ﷺ له‌گه‌ڵ هاوه‌لانیدا، هه‌روه‌ها پیوستیاں به باره‌گایه‌کیش هه‌بوو بۆ نه‌و مه‌به‌سته، چونکه ماله‌که‌ی خه‌دیجه به‌شی نه‌و ژماره‌ی نه‌ده‌کرد له‌شوینکه‌وتوان، بۆیه پیغمبر ﷺ هه‌لسابه هه‌لبژاردنی مالی نه‌پقه‌می کوپی نه‌بی نه‌پقه‌م، چونکه به‌رده‌وامی یه‌کبینینی سه‌رکردایه‌تی و بنچینه، باشتین هۆکاره بۆ په‌روه‌رده‌ی کردیه‌ی و بیردۆزه‌یی و دروستکردنی که‌سایه‌تی سه‌رکردایه‌تی بۆ بانگه‌واز.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌وه‌ی پیغمبر ﷺ شوینکه‌وتوانی ناماده ده‌کرد بۆ سازدانی ده‌وله‌ت و هه‌لگرتنی بانگه‌واز، په‌رۆشی زۆری له‌سه‌ر پیکه‌ستنیکێ نه‌ینی ورد بوو، خو نه‌گه‌ر مه‌سه‌له بانگه‌وازیکی ئاسایی بووایه پیوستی نه‌ده‌بوو به‌نه‌و پیکه‌ستنه. دیسان نه‌گه‌ر مه‌سه‌له که ته‌نها گه‌یاندن بووایه نه‌وا که‌عبه چاکترین جیگابوو، به‌لام مه‌سه‌له که وانه‌بوو، بۆیه نیاز هه‌بوو به‌پیکه‌ستنیکێ نه‌ینی، له‌جیگایه‌ک له‌گه‌ڵ هاوه‌لانی یه‌کبگرن، که هه‌موویان به‌شیوه‌یه‌کی نه‌ینی ناماده ده‌بوون.^۲

۲- مالی نه‌پقه‌می کوپی نه‌بی نه‌پقه‌م (باره‌گای سه‌رکردایه‌تی).

کتیبه‌کانی سیره پونیده‌که‌نه‌وه، که پاگرتنی مالی نه‌پقه‌م وه‌کو سه‌رکردایه‌تی، دوا‌ی نه‌و پووبه‌پووبونه‌ویه‌بوو، که سه‌عد تیایدا ده‌رکه‌وت ﷺ، ئیبنو ئیسحاق ده‌لیت: هاوه‌لانی پیغمبر ﷺ، که نوێژیاں بکردایه ده‌چوونه ریگوزاری شاخه‌کان له‌مه‌که‌که، جاریکیان سه‌عدی کوپی نه‌بی وه‌قاص ﷺ له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سیک له‌ هاوه‌لانی پیغمبر ﷺ له‌وشاخانه بوون نوێژیاں ده‌کرد، له‌و کاته چه‌ند که‌سیک له‌ موشریکه‌کان نه‌وانه‌یاں بینی، ئیتر نکولیاں لیکردن و کاره‌که‌یا‌نیاں به‌شتیکێ خراب

۱- بېروانه: الدعوة الإسلامية، د. عبدالغفار محمد عزیز.

۲- دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (د. کامل سلامة ل ۲۸۱)

زانی، جا له و پۆژدها سهعد به پارچه ئیسقانی حوشتریک له یه کئی له و بته رستانه ی داو برینداری کرد، نه وه یه که م خوین بوو له پیناو خوی گه ورده دا پۆژینرا.^۱

چوارهم: گرنترین تاییه تمه ندیه کانی کۆمه لی یه که م، که له سه رده ستی پیغمبر ﷺ په رومرده بوون.

ئه وان به هۆی هه ندی تاییه تمه ندیه وه پیشکه وتن به ره و ئاستی ئه و که سایه تیه موسلمانیه ی، که ده وله تی ئیماندارو شارستانی پرشنگدار داده مزینن، دیارترین ئه و تاییه تمه ندیه یانه ش:

۱- گویرایه لی ته واو بو قورئان:

زانست و شاره زایی ته واو له بیروباوه پ و شه ریهت و ئادابه کان، به ده ست نایه ن له ڕیگه ی وه حی یه وه نه بیّت، هه روه ها له ڕیگه ی خو به ستنه وه به ڕیگه ی شه رعی، ئه وه ڕیبازی ئیماندار ی پاسته قینه یه،^۲ خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۸۱).

هاوه لان له هه موو که سیك زیاتر سو دیان وه رگرت له وه حی، له به ره هه ندی هۆ: **ا- پاک ی دله کانیان و خالی بوونیان له هه موو ئاره زو و حه زکی تر، جگه له وه ی له ده قه کانداهه بووه، هه روه ها ئاماده یی ئه و دلانه بو ملکه چی ته واو بو ئه وه ی لای خواو پیغمبره که یه وه دین، به بی هیچ ترسان و یاخود دوو دلیه ک.**

ب- هاوچه رخ بوونیان له گه ل دابه زینی وه حی و، هاوه لیتیان بو پیغمبر ﷺ بو یه ئه وان شاره زاترین که س بوون له و بارودۆخانه ی قورئانیان تیا دا دابه زی، شاره زا بوونیش به و بارودۆخانه گه وره ترین هۆکاره بو تیگه یشتنی مه به سه کانیان.

ج- ده قه کان قورئان و سوننهت بوون، زۆرجاریش هاتنیان په یوه ندی هه بوو به خۆیانه وه - چ به شیوه یه کی تاک بیّت یان کۆمه ل - پاسته وخۆش گو تار ی بو

۱- به روانه: ابن هشام (۱/ ۲۳۶)

۲- به روانه: التربية القيادية

ناراسته‌ده‌کردن و کاریگه‌ری زوری ده‌بوو له سهریان، چونکه چاره‌سهری هندی پوداوی واقعی ده‌کرد، که جائی دل‌ه‌کان کاریگه‌ری نه و پوداوه‌یان له‌سهریوو، ناماده‌ی زوریشیان تیا دابوو بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ره‌رمانیک، که گوئیان لیده‌بوو که سیک بیوتبا: (قال رسول الله) هه‌موویان تییان ده‌پوانی، وه‌کو ئیبنو عه‌باس ده‌فه‌رمویت.^۱

۲- کاریگه‌ریوون له ناخه‌وه به‌وه‌ی و ئیمان:

هاوه‌لان په‌زای خویان لیبتت مامه‌له‌یان ده‌کرد له‌گه‌ل زانستی پاست، نه‌ک وه‌کو پاستی زانستی په‌تی، که بیرو هۆش مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات به‌ته‌نها بی نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی هه‌بیت به‌ دل و نه‌ندامه‌کانه‌وه نه‌وان شاره‌زاییان به‌ خوی گه‌وره ناوه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی و خۆشه‌ویستی و په‌رۆش بوون بۆ چاوپیکه‌وتنی و ته‌ماشاکردنی پوهه‌تی پیروزی له به‌هه‌شتدا، هه‌موو نه‌وانه بووه مایه‌ی مه‌زن ته‌ماشاکردنی خواو لیترسانی و وریابوون له سزاو تۆله‌ی، هه‌روه‌ها وایلیکردن داوی نه‌وه بکه‌ن، که له‌لای خویه و ئومیدیان هه‌بیت بچه به‌هه‌شت و گومانی باش نه‌بیت به‌ خوا نه‌یبه‌ن، به‌م شیوه‌یه‌ش شوینه‌واری زانستییان ته‌واو بوو به‌ خوی گه‌وره، نه‌م واتا ویزدانیه‌ش مه‌به‌سته به‌ شیوه‌یه‌کی گه‌وره له‌وه‌رگرتنی زانست، نه‌گه‌ر واش نه‌بیت زانست سودی نابیت، به‌لکو زیانیشی ده‌بیت.^۲

هاوه‌لان به‌ پۆژ سوارو جوامیز بوون، به‌ شه‌ویش دابراو بوون بۆ خویه‌رستن، ترس و ملکه‌چی بۆخواو، زانست و باوه‌ریان، پێگای لینه‌ده‌گرتن، که هه‌لسن به‌ نه‌جامدانی کپین و فروشتن و کێلان و هاوسه‌رگیری و چاودێریکردنی مال و سامان.

پینجه‌م: که‌سایه‌تی پيغه‌مېر ﷺ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر دروستکردنی سه‌رکرده.

مالی نه‌په‌قم گه‌وره‌ترین قوتاخانه بوو بۆ په‌روه‌رده‌کردن و فیکردن له میژووی مروّفایه‌تیدا، چون وا نابیت، که مامۆستاکه‌ی پيغه‌مېر ﷺ بیت، که مامۆستای

۱- هه‌مان سه‌رچاوه (۹۴)

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (ل ۹۴)

همو مړوفايه تيه، قوتابيه كانيشي بانگخوازن و پښيشانده ران و خواناسانن، كه مړوفايه تيان پزگار كرد له كوتى كويلايه تى و له تاريكى دهريان كردن بډ پوښنايى، دواى نه وى خواى گوره خوى پوره رده دى كرد به شيويه ك كه ميژوو هه رگيز نمونه وى نه بينيوه.^۱

له مالى نه پقم دا خواى گوره پيغمبره كه د پښوښى كرد بډ پيكنه پښانى يه كه كم كومه له هاهولان، نه وانش هه لسان به بلاو كړنه وى مه زنترين بانگه واز. پيغمبر ﷺ توانايه كى زورى هه بوو له هه لېژاردنى په گهزه سهره تاكانى بانگه واز، له ماوه دى نه وى سى سالى يه كه له ته مهنى بانگه وازو پوره رده كړنيان بډ وهرگرتنى سهر كړدايه تى وه لگرتنى په يام، په يام و نامانجه مړوييه مه زنه كان بډ پياوانى مه زن نه بيت هه لئاگيريت.

چاوپيكنه وتنې پيغمبر ﷺ به نه و كومه له بژارده يه له مالى نه پقم راهيتانكي كرده يى بوو سهر بازانى نه و قوتابخانه يه له سهر گوپرايه لى و سهر كړدايه تى و بنچينه كانى، سهر كړده دى گشتى هه لده ستا به پته وه كړدى متمانه دى شوينكه وتوان به خواى گوره و فيرى خو پاراو كړنه وه و پوره رده دى ده كړدن، هه روه ها فيرى به خشين و فيداكارى ده كړدن.^۲

خالى سهره تا له پوره رده برى بوو له چاوپيكنه وتنې بانگكراو به پيغمبر ﷺ، نه و سا كاريگريه كى زور سهر دروست ده بوو له سهر نه و كه سه، به ته نها نه و چاوپيكنه وتنه كه سه كه له تاريكاييه وه دهرده چوو بډ پوښنايى، پرده بوو له نيمان و بياباو پى فريده داو، تواناشى پهيدا ده كړد بډ خو پراگرتن و نارامگرتن له پيناو باوه پى تازه.

كه سايه تى پيغمبر ﷺ بزوينه دى يه كه م بوو بډ نيسلام، چونكه خاله كانى پاكيشانى تيا دابوو، خواى گوره له به رچاوى خويدا پوره رده دى كرد، به ته وا ترين نمونه بډ مړو له ميژووى زه ويدا، مه زنيش هه ميشه خو شه ويسته و سهرنجى خه لكى

۱- دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (د. كامل سلامة ل ۲۱۹)

۲- هه مان سهرچاوه (۲۲۰)

پاده‌کیشی و به‌ده‌وریدا کۆده‌بنه‌وه، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جگه له‌و مه‌زنیه‌ش، پیغه‌مبه‌ری خوابوو، وه‌حی بۆ ده‌هات و ده‌یگه‌یانده‌ خه‌لکی، که‌واته نه‌وکه‌سه‌ ته‌نھا له‌به‌ر خۆی خۆشی ناوێت، به‌لکو له‌به‌ر خۆای گه‌وره‌ش، که‌کردووێتی به‌ پیغه‌مبه‌ر، بۆیه له‌کۆتاییدا له‌که‌سایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ مروّشی مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری مه‌زن به‌کده‌گرنه‌وه و ده‌بنه‌یه‌ک واتا له‌کۆتاییدا، نه‌و خۆشه‌ویسته‌یه‌ ده‌بیته‌ خاڵیکی گرنگ له‌هه‌موو هه‌ست و نه‌ستی نه‌و که‌سه‌ی بانگ ده‌کرێت، به‌و شیوه‌یه‌ش خۆشه‌ویستی خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کده‌گرن، هه‌ر نه‌و خۆشه‌ویسته‌یه‌ش بوو، که‌ نه‌یجولاندن.^۱

شه‌شه‌م: باب‌ه‌تی خویندن له‌ مالی نه‌رقه‌م.

باب‌ه‌تی خویندن بریتی بوو له‌ قورئان، که‌ تاکه‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌رگرتن بوو، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ سووربوو له‌سه‌ر به‌کخستنی نه‌و سه‌رچاوه‌و، قورئان ببێته‌ تاکه‌ به‌رنامه‌، که‌ هاوه‌لانی له‌ سه‌ر په‌روه‌رده‌بیته‌، به‌تاک و خیزان و کۆمه‌له‌وه‌، ئینجا جبریل علیّه‌، به‌رده‌وام نایه‌ته‌کانی داده‌به‌زانه‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌ریانده‌گرت و، دله‌کانی پێده‌گه‌شایه‌وه‌ و، ده‌توت له‌ گیان و په‌نگی خوینیدا ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد، نه‌وانه‌ش وه‌کو چۆن نوێ ببه‌وه‌ ده‌بن به‌که‌سیکی تر جیاواز له‌که‌سه‌که‌ی پێشوو له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه‌، پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌لێک سووربوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی جگه‌ له‌ قورئان شتیکی تر تیکه‌ل نه‌بیته‌ به‌و سه‌رچاوه‌یه‌.^۲

له‌ مالی نه‌رقه‌م فی‌ری نه‌وه‌ بوون، که‌ قورئان و ئاراسته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ ده‌ستوری هه‌ره‌به‌رزی بانگه‌واز و ژیان و ده‌وله‌ت و شارستانییه‌ته‌، قورئان تاکه‌ سه‌رچاوه‌بوو، که‌ له‌ سه‌رده‌ستی مه‌زنترین مامۆستا و هه‌رده‌گیرا، نه‌و نه‌وه‌ بێ وینه‌یه‌ش له‌ سه‌رده‌ستی نه‌و په‌روه‌رده‌بوون وانه‌کانیان وه‌رگرت، هاوه‌لان قورئانیان به‌ توندوتۆڵی وه‌رگرت، به‌ تیگه‌یشتن و په‌رۆشی زۆر بۆ ئاراسته‌کانی و

۱- به‌وانه: منهج التربية الإسلامية (ل ۲۴ - ۲۵)

۲- به‌وانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (ل ۲۲۵)

کارکردن به فرمانه کانی، هموو نایه تیگیش فیبری زانست ده بوون بۆ ژیا نی پوژانه یان، بۆیه نه وان بوون به وینه یه کی کرده یی بۆ نه و ناراسته خواییانه، قورئان نه و قوتا بخانه یه خواییه بوو، که بانگه وازو سهر کرده خواییه کانی تیا ده رچوون، نه وه یه ک بوون مرقایه تی هاوشیوه ی نه بینیوه، خوی گه وره قورئانی له سهر دلی پیغه مبه ره که ی دابه زاند، بۆ نه وه ی نه ته وه یه کی پی په روه ده بکات و کۆمه لگایه کی پی پیکبخت، نه وه ی هه لسی به دروستکردنی ویزدانه کان و په وشت و نه قل و بیروباوه پو ئاکاری پی دروستکرد، به وشیوه ی کۆمه لی یه که م له و قوتا بخانه یه ده رچوون، که نه وان پیشی هموو کۆمه لگا کان بده نه وه له هموو بواره کانی بیروباوه پ و ده روونی و ئاکاری و کۆمه لایه تی و سیاسی و جهنگ دا.^۱

چه وته م: هوکاره کانی هه لبراردنی مالی نه رقه م.

هه لبراردنی مالی نه رقه م له بهر چه ند هۆیه ک بوو، له وانه:

۱- نه رقه م به وه نه ناسرا بوو که موسلمان، بۆیه به زهینی که سدا نه ده هات، که هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له وی یه کبگرن له و ماله.

۲- نه رقه م ﷺ له به نی مه خزومه، که ئالای دژایه تیان به رزکردوه ته وه دژی به نی هاشم، جا نه گه ر نه رقه م به موسلمانیش بناسرایه، هه ر پیشبینی نه ده کرا، که کۆبوونه وه کان له مالی نه و بکریت، چونکه له و حاله ته نه وه ده گه ینی، که له ناو مالی دوژمندا کۆده بنه وه.

۳- نه رقه م لاویکی شانزه سالی بوو، قورپه شیبه کانیش هه رکاتیک بیرکه نه وه بۆ که پان به دوا ی مه لبه ندی کۆبوونه وه ی ئیسلامی، بۆ نه وی ناچن، که له مالی یه کی کدا بیته له هه رزه کارانی هاوه لی موچه مبه د ﷺ، به لکو بیرده که نه وه له گه وره هاوه لان، یان مالی خودی پیغه مبه ر ﷺ.

یان زیاتر نه وه په سهند بکه ن، که له مالی یه کی که له به نی هاشم دابیت، یان مالی نه بو بکر ﷺ، بۆیه هه لبراردنی نه و ماله له نه و په ری داناییدایه له پووی

ناساييښه وه، هرگيز نه شزانراوه، که قورپه يېش ه لیکوتا بیت ته سر نه و ماله و پياني زانييبت.^۱

هه شته م: خاصيه ته کاني کومه لي يه که م.

هموان پولي خويان ده زانن، هموان يېش سروشتي بانگه واز و قوناغه که ده زانن، که پيدا تپه پده بن و ناگاداري و نه يني پيوستيان به کاره يتاوه.^۲

دروستکردني کومه لي نيماندار له قوناغي مه که به نه وپه پي بيده نگی و نه يني به پړوه ده چوو، دروشمي نه م قوناغه ش بريتي بوو له ناراسته کردني خوي گه وره کاتيک ده فـه رومويت: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ، عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (الكهف: ۲۸)

نه م نايه ته پيروزه فرمان ده کات به پيغمبر ﷺ، که نارام بگريت له سر که م و کورتي و هه له ي نه وانه ي هاتون به دهمي بانگه وازه که وه، هه روه ها نارام بگريت له سر زوريک له پرسياره کانيان، به تاييبت نه گه ر هه له بيت و، ديسان به نارام بيت به رامبر دوو دلي نه وان له وه رگرتني پيتماييه کاني، کوشش بکات له سر نه وه ي وا له شوينکه وتواني بکات، خوږاگرين به رامبر ناشوبي دوژمناني بانگه وازه که، هه روه ها سروشتي بانگه وازيان بو پونده کاته وه، که سه خته و، که سيش پيگاي بو خوش نه کات له وانه دور بکويته وه و، گوي بو هيچ که سيکيش نه گريت، که خراپه يان باس بکات و گوپرايه لي هيچ له خوبايي يه کيان نه بيت، که خوي گه وره دلي نه واني بي ناگا کردوه له پاستي مه سه له کان^۳ نه م چنه د نايه ته ي سوپه تي که هف باسي هه ندي له خاصيه ته کاني کومه لي يه که مي موسلمانانمان بو ده کات، که

۱- پړوانه: المنهج الحركي للغضبان (۱/ ۴۹)

۲- پړوانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (ل: ۲۲۷)

۳- الطريق إلى جماعة المسلمين.

گرنکتریان:

۱- نارام‌مگرتن ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ﴾

وشه‌ی (صبر) زور جار له قورئان و فه‌رمووده‌دا دووباره دبیت‌ه‌وه، خه‌لکیش له نیوخویندا یه‌کتری ناموزگاری ده‌که‌ن، که نارام بن، نه‌وه‌نده‌ش گرنکه که بووه‌ته چواریه‌کی خاسیه‌ته‌کانی کۆمه‌له قوتار بووه له خه‌ساره‌تمه‌ندی.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالْعَصْرِ ۝۱﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿۲﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿العصر﴾
خوای گه‌وره و بالا‌ده‌ست فه‌رمانی خه‌ساره‌تمه‌ندی داوه‌ته سه‌ر هه‌موو خه‌لکید، مه‌گر که سانی‌ک نه‌بی‌ت ته‌م چوار خاسیه‌ته‌یان تیا‌دا بی‌ت:

۱- باوه‌پوون به‌ خوای په‌روه‌دگار

۲- کرداری چاکه

۳- یه‌کتر پاسپاردن به‌هه‌ق پاستی.

۴- یه‌کتر پاسپاردن به‌نارام‌مگرتن.

چونکه مرو‌ف قوتاری نابیت تا‌کو خۆی به‌ ئیمان و کرداری چاکه ته‌واو نه‌کات، هه‌روه‌ها که سانی تریش ته‌واو نه‌کات به‌ ناموزگاری و پینموونی، به‌و شیوه‌ش کۆده‌کاته‌وه له نیوان مافی خواو مافی خه‌لکدا، هه‌روه‌ها یه‌کتر پاسپاردن به‌ نارام‌مگرتن، به‌هه‌مان شیوه پتویسته، هه‌لسان به‌ باوه‌په‌ینان و کاری چاکه و پاریزگاری کردن له پاستی و داد گه‌ری له گرانترین نه‌و شتانه‌یه دینه پینگای تا‌ک و کۆمه‌ل، پینگا‌چاره‌یه‌کیش نییه، جگه له نارام‌مگرتن له سه‌ر کۆشش کردن له گه‌ل ده‌روون و که‌سانی ترو، خۆراگری له‌سه‌ر ئازارو نه‌شکه‌نجه و خۆ هه‌لکیشانی پرووپوچان و سینگ ده‌رخستنی خراپه‌کاران، هه‌روه‌ها نارام‌مگرتن له سه‌ر درێژی پینگاو خاوی قۆناغه‌کان و پوکانه‌وه‌ی مه‌شخه‌لان و دووری شوینی گه‌یشتن.^۱

ب — زور پارانه‌وو جه ختکردن له‌سهر خوای گه‌وره:

ئه‌مه له‌وه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره ده‌رده‌که‌وئیت، که ده‌فه‌رموئیت ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ﴾ چونکه پارانه‌وه ده‌روازه‌یه‌کی هه‌ره‌گه‌وره‌یه، ئه‌گه‌ر بکریته‌وه به‌پرووی به‌نده‌دا، چونکه په‌یتا په‌یتا خیری ده‌ستده‌که‌وئیت و به‌ره‌که‌تی به‌سهر‌داده‌باری، بۆیه پئویسته که‌سه‌کان به‌شیوازی‌ک په‌روه‌رده بکرین، که په‌یام هه‌لبگرن، ئه‌سه‌په‌رده‌گپه‌وه‌بن، په‌یوه‌ندی پته‌ویان له‌گه‌ل خویان هه‌بیته، پیداکرین له‌پارانه‌وو نزیاندا، چونکه ئه‌وه به‌هیزترین هۆکاره‌کانی سه‌ره‌که‌وتنه.^۱

ج — دلسۆزی:

ئه‌وه‌ش له‌فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره ده‌رده‌که‌وئیت، که ده‌فه‌رموئیت: ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ پئویسته له‌کاتی په‌روه‌ده‌کردنی که‌سه‌کاندا په‌روه‌رده‌یه‌کی خوایی په‌روه‌رده بکرین، به‌شیوه‌یه‌ک که وتاروکردار و جیهادیان هه‌ره‌ه‌مووی ته‌نها بۆخوای گه‌وره‌بیته و به‌ده‌سته‌هینانی په‌زاهه‌ندی وپاداشتی به‌بی سه‌یرکردنی هیچ ده‌سه‌که‌وتیک، یان پله‌وپایه و، نازناو و، پیشکه‌وتن و، دواکه‌وتنیک، تا‌کو بیته سه‌ربازی‌ک له‌پیناوی بیروباوه‌پدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳)

بیگومان به‌بی دلسۆزی و نیازپاکی هیچ کرداری‌ک وه‌رناگیردیت، هاوکات له ژێرسایه‌ی فه‌رمانه‌کانی سوننه‌ت وشه‌رعیشدا.

د — جیگیری و به‌رده‌وامی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ (الأحزاب: ۲۳) وَمِنْهُمْ

له م ئايه ته پيرۆزانه دا سى خاسيه ت باسكراوه: باوه پيوون و پياوه تى و جواميرى و، پاستگويى.

ئەم سى بنه پته گرنگن بۆجىگيريوون له سەر پىيازى راست، چونكه ئيمان ده بىته مايه ي دەست پتوه گرنتى به ها به رزه كان، هه روه ها ده بىته مايه ي خو به تورباني كردن له پيناو بنه ماي په وادا، جواميريش دل ده جوليئى به ره و ئەم ئامانجه، بى نه وه ي ئاوړ له شتى بچوك بداته وه، پاستگوييش پىگره له نتيوان كه سه كه و گۆپينيدا، نه مانه ش پىكه وه جىگيرى ده به خشنه مرؤف، نه گه ر بريقه ي شمشيريش ببينى له سەر گه ردنى، يان په تى سى داره چاوه پوانى بكات، يان ده سته وتيكي له دونيا ده سته ويئت، يان ئافره تيك ماره بكات.^۱

نۆيه م: بلاوبونه وه ي بانگه واز له تيره كانى قوره يش و ئينجا به جيهانى بوونى.

بلاوبونه وه ي ئيسلام له قوناغى نه ينى دا، له نيو هه موو تيره كانى هۆزى قوره يش به شيوه يه كى هاوتابوو، بى نه وه ي قورسايى بكه ويته سەر عه شيره تيك جگه له عه شيره ته كانى تر، ئەم ديارده يش به پىچه وانهى سروشتى ژيانى هۆزايه تى يه ئو سه رده مه دا، نه گه ر چى ئەم سه وود وه رگرنتى ته واوى له ده ست ئيسلام دا له پىكه اته ي هۆزايه تى و ده ماگيرى بۆ پاراستنى بانگه وازى تازهو بلاوكرده وى، به لام له هه مان كاتدا هۆزه كانى ترى له دژى نه وروژاند، له وانه شه ئەم كرانه وه هاوتايه يش له سەر هه مووان يارمه تيدا له بلاوبونه وه ي ئيسلام له هۆزه جياجياكانى قوره يشدا، چونكه - بۆ نمونه - نه بو به كر له ته يمه، عوسمانى كوپى عه ففان له به نى ئوممه ييه، يه زوبه يرى كوپى عه وام له به نى ئەسه ده، موسعه بى كوپى عومه ير له به نى عه بدوداره، على كوپى ئەبو تالييب له به نى هاشمه، عه بدوپرچمانى كوپى عه وف له به نى زوه ريه، سه عدى كوپى زه يد له به نى عه ديه، عوسمانى كوپى مه زعون له به نى جومه حه، به لكو هه ندى موسلمانان له م سه رده مه دا هه ر

قورپه یش نه بوون، بۆ نمونه:

عه بدولای کوپړی مه سعود له هوزه یل بوو، عوتبه ی کوپړی غه زوان له مازین بوو،
عه بدولای کوپړی قه یس له نه شعریه کان بوو، عه مامری کوپړی یاسیر له عه نسی
مه زحج بوو، زه یدی کوپړی حاریسه و توفه یلی کوپړی عه مر له ده وس بوون، عه مری
کوپړی عه به سه له سوله یم بوو، صوه یی نه مری له به نی (النمر بن قاسط) بوو، له
پاستیدا شتیکی زور ناشکرا بوو که نیسلام تایبه ت نه بوو ته نها به مه ککه وه.^۱

پیغمبري ﷺ ړتگای خوی ده پړی به پلاندان و به وړدی، هوکاره کانیشی
وه رگرت و پشت نه ستور بوو به خوی خوی، بویه بایه خی دایه داد په روهی به
پیزو پیکه اتنی ورد و فیرکردنی به ر بلاو دوربینینی له پړوی نه منیه وه و بلاوه کردنی
ناسایی له کومه لدا، هه روه ها ناماده کردنی پشتگیری بۆ قوناغی دوی نه ینینی،
چونکه درودوسلوی خوی لیبت چاک ده یزانی نیسلام دانه زیوه بۆ نه وه ی له
نه ینی دایم ینیه وه، به لکوبویه دابه زیوه بۆ نه وه ی ببیته به لگیه ک له سر هه موو
جیهان، فریا که وتنی نه وانه ی ویستی خوی له سره فریایان بکه ویت و ده ریان
به ینن له تاریکی بته رستی و نه قامی، بۆ پوناکی نیسلام و یه کتاپه رستی، بویه
خوی گه وره هه ر له سره تاوه راستی نه م بانگه وازه و کوپړه پانه که ی ناشکرا کردو
نه وه ی ده رخت که نه م بانگه وازه بۆ هه موو جیهانه.

خوی گه وره ده فهرمویت ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (یوسف: ۱۰۴) هه روه ها

ده فهرمویت: ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (القلم: ۱۵۲).

بانگه واز گوتار ناراسته ی هه موو ناده میزاده کان ده کات، بۆ نه وه ی فریای نه وانه
بکه ویت، که خوی گه وره ویستی له سره، هه ندی له تایبه تمه ندیه کانیشی نه وه یه،
که پیویسته رابگه نریت و ناشکرا بکرت و وریای پی بدریت، له پیتاویشیدا هه موو
ناره حه تیه ک به ناسان بزانتیت له لای گه یه نره که ی.

له راستیدا نه‌ئینی نه‌نجامدانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ بانگه‌واز له سهره‌تادا هه‌لاویژتن بوو له بارودۆخیکی تاییه‌تدا، که بریتی بوو له لاوازی و نامۆیی بانگه‌واز له‌و سهرده‌مه‌دا.

نه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌ئینی بوون به‌رژوه‌ندی‌ه‌که‌ وه‌کو سیاست به‌کار دیت له ئیسلامدا، له کاتی ناشتی و جه‌نگدا، ئه‌وه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌یه‌ له کاتی بانگه‌وازی‌شدا، به‌لام بۆ پتۆیستیه‌ک بوو، که پرووداوه‌کان ده‌یانسه‌پاند، چونکه‌ له بنچینه‌وه‌ ئاینی خوا پتۆیسته‌ نه‌نجام بدریت، واتای ئه‌وه‌ش ناگه‌ینیت، که ئایین بشرارد‌ریت‌وه‌، یا قسه‌ی په‌وانه‌کریت، بۆ نمونه‌ ژماره‌ی شوینکه‌وتوانی بانگه‌واز ئه‌مه‌ مه‌سه‌له‌یه‌که‌ په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌وه‌، نا‌کۆک نییه‌ له‌گه‌ڵ گه‌یانندی بانگه‌واز، که فهرمانیه‌که‌ له‌ کتیبه‌کانی خوا دا‌هاتوه‌، ده‌کریت ئه‌وه‌ به‌ نه‌ئینی بمینیت‌وه‌، بۆیه‌ ته‌نانه‌ت دوا‌ی پاگه‌یانندی بانگه‌واز و پیغه‌مبه‌رایه‌تیش، زۆر شتی هه‌ر ده‌شارده‌وه‌، که کاریگه‌ری نه‌ده‌کرده‌ سهر شوینکه‌وتوان و جیگای کۆبوونه‌وه‌و ئه‌و پلانه‌ی که‌ کاری پێده‌کرد به‌رامبه‌ر ته‌له‌که‌ی نه‌فامه‌کان.^۱

باسی سییه م: بنیاتانی بیروباوه له سهرده می مه ککه دا.

یه که م: تیگه یشتنی پیغمبر ﷺ له مامه له کردن له گه ل سوننه ته کاند: له راستیدا دروستکردنی ده ولت و په روه رده کردنی نه ته وه، هه لسان پییان، نه وه کاریکه ملکه چی هندی یاساو سوننه تی گه ردوونی ده بن له کاتی سرنجدانیش له ژیاننامہ ی خوشه ویستمان پیغمبر ﷺ، ده بینین، که هندی مامه له ی له گه ل نه و یاسایانه کردوه به و نه و په پی دانایی و توانوه.

نه و یاسایانه ییش بریتین له حوکه جیگیره کانی خوی گه وره له گه ردوندا و، له سهر مرؤفیش له هه موو شوین و ساتیکدا، ژماره شیان زۆن، به لام نه وه ی به لامانه وه گرنگه نه وه یه، که په یوه ندی هیه به بزوتنه وه ی هه لسانه وه. نه و که سه ی که ورده بیته وه له نایه ته کانی خوی گه وره ده بینیت به زۆری باس له سوننه ته کانی خوا ده کات له گه ردوندا، که قاییلی گۆران نین، هه روه ها بایه خدانیکی زۆر ده بینی له درخستنی نه و سوننه تانه و سهرنج پاکیشان بۆلایان و په ند لیده ره یینانین و په چاو کردنیا، بۆ پیکه یینانی نه و کۆمه لگایه ی نه و یاساو سوننه تانه پیکده که ن، چونکه نه م ژیا نه هه روا بۆ خوی پۆ ناکات، به لکو به پیی نه و یاسایانه ی خوی گه وره به پروه ده چیت، نه گه ریش موسلمان لییان وردبیته وه حیکمه ت وئامانجه کانی بۆده رده که ویت، راستی پووداوه کانی شی بۆ ناشکرا ده بیت و دلتیا ده بیت بۆ جیگیری نه و سیستمه ی که پووداوه کان دروست ده کات...

یه که م: مهرجه کانی مامه له کردن راست له گه ل سوننه ته خوا بییه کاند.

سه باره ت به خه لکی و کۆمه لگا کان و نه ته وه کان، نه وه یه که زۆر به باشی له و سوننه تانه حال ی بین و شیوازی کار کردنی شیان بزانی، هه روه ها بتوانین، که یاسا کۆمه لایه تی هاوکی شه شارستانیه کانی لی ده ره یین^۲ سه باره ت به مامه له کردن له گه ل نه و سوننه تانه به شیوه یه کی به رنامه یی ماموستا

۱ - بروانه: فی خلال القرآن (۱/ ۷۷۸).

۲ - بروانه: المشروع الاسلامی لنهضة الامة - قراءة فی فکر البنا (ص ۵۸).

(حسن البنا) ده‌لټ: ((پيکدادان مه‌کن له‌گه‌ل سوننه‌ته گه‌ردوونيه‌کان، چونکه به‌زينه‌رن، به‌لگو به‌کاريان به‌ينن و بيانکه‌ن به‌ته‌وژميک به‌هه‌نديکيان کومه‌کی خوتان بکه‌ن له‌سهر نه‌نجامدانی نه‌وانی تر، چاوه‌پروانی ساتی سهرکه‌وتنیش بن، چونکه دوور نيه ليټانه‌وه)) ليټره‌دا چنه‌د تيټبينيه‌کی گرنه‌گ هه‌يه:

- ۱- نه‌نجامنه‌دانی پيکدادان.
- ۲- هه‌ولدان له‌گه‌لياندا.
- ۳- به‌کار هيتانيان.
- ۴- گورپينيان.
- ۵- په‌ناگرتن به‌هه‌نديکيان له‌سه ره‌ه‌نديکی تريان .
- ۶- چاوه‌پروانکردنی ساتی سهرکه‌وتن.^۱

نه‌مانه‌ی (حسن البنا) پټيان گه‌يشتووه نيشانه‌ی ته‌واو تيگه‌يشتنيه‌تی له‌ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ و ميژووی ئيسلامی و، ميژووی گه‌لان و ميژووی نه‌ته‌وه‌کان، بزوتنه‌وه‌ی يه‌که‌می ئيسلامی که پيغمبه‌ری خوا ﷺ سهرکردايه‌تی ده‌کرد، بۆ پيکخستنی هه‌وله‌کانی بانگه‌وازو دامه‌زاندنی ده‌وله‌ت و دروستکردنی مروفتی نمونه‌ی، هه‌مووی به‌پي‌ی نه‌و ياساو سونه‌ته بونه‌وه‌ريانه بوو، که هه‌نديکيانمان باسکرد.

سهره‌تایش پيويسه نه‌وه بزانيت، که نه‌مه پيگايه‌کی دريژه، به‌تاييه‌تی له‌م سهرده‌مه‌دا، که نه‌قامی جاريکی تر تي‌دا بالا ده‌ست بووه، ئاماده‌ی خوی وه‌رگرتووه، هه‌روه‌ها خراپه‌ په‌گی په‌يدا کردووه له‌نيو گه‌له‌کاندا، بنه‌برکردنی پيويستی هه‌يه به‌شيواني کارکردنی يه‌که به‌دوای يه‌کدا.

کاری ئيسلامي‌ش سهره‌تا به‌و شيوه ده‌ستی پيکرد، هه‌نگاو له‌دوای هه‌نگاو، سهره‌تا به‌هه‌لبژاردن و دامه‌زاندن، ئينجا پوه‌په‌وو بوونه‌وه به‌رگري، ئينجا سهرکه‌وتن و ده‌سه‌لات، نه‌شده‌کرا هه‌موو نه‌مانه پيکه‌وه بوونايه، نه‌گينا سه‌ختی

و په‌ککه‌وتن دروست ده‌بوو، یان هه‌نگاوێکی پیش هه‌نگاوێکی بخرابایه، که‌مو کورتی و شپېزه‌یی دروست ده‌بوو.

په‌چاوکردنی ئەم پاستیه له‌ئەو په‌پی گرنگیدانه، چونکه هه‌ندی له‌بانگخوازن، وا ده‌زانن ده‌سه‌لات له‌یه‌ک دوو پۆژێکدا له‌وانه‌یه ده‌ست بخړیت، ده‌یان‌ه‌وێت ئوممه‌ت به‌پۆژێک بگۆن، به‌بێ لێکدانه‌وه‌ی ده‌رئه‌نجامه‌کان، یان تیگه‌یشتنی بارو دۆخه‌کان، به‌بێ ئاماده‌کاری و پیشه‌کی، یان شیواز و هۆکاری...))^۱.

((ئیمه نه‌گه‌ر به‌باشی وردبینه‌وه له‌قورئان و سوننه‌تی پیغمبەر ﷺ ئاشکرا ده‌بی‌ت بۆمان و پروون ده‌بی‌ته‌وه، که به‌وورده وردو پیکوپێکی گۆرانه‌کاری ئیسلامی دروستبووه له‌ولاتی عه‌ره‌بداو له‌وێشه‌وه بۆ هه‌موو جیهان له‌سه‌رده‌ستی پیغمبەر ﷺ کاره‌کان هه‌نگاوه‌هه‌نگاو به‌پروه ده‌چوون، له‌پێره‌وی سروشتی خۆیاندا بۆ ئەو جێگایه‌ی که خوای گه‌وره‌و ویستی له‌سه‌ر بوو...))^۲.

ئەم سوننه‌ته خواییه له‌شیوازی ورده ورده کارکردن، پێویسته خه‌لکی کاری پێیکه‌ن، بۆیه نه‌گه‌ر به‌مانه‌وێت کۆمه‌لگای ئیسلامی دروست بکه‌ین، که‌س وا نه‌زانی ئەو ئامانجه دێته‌دی له‌پێگه‌ی برپاری سه‌رۆکێک یان پادشایه‌ک یان ئەنجومه‌نێکی سه‌رکرده‌یه‌تی و په‌رله‌مانی... به‌لکو به‌پێگه‌ی ورده ورده کارکردنه‌وه دێته‌دی واته به‌ئاماده‌کردنی لایه‌نه‌کانی بیرو هۆش و ده‌روون و کۆمه‌لایه‌تی. ئەوه‌ش هه‌مان پێگه‌یه، که پیغمبەر ﷺ گرتیه‌به‌ر له‌گۆراندنی جاهیلیه‌ت، سیانزه سال چاوه‌پوانی کرد بۆ پێگه‌یاندنی نه‌وه‌یه‌کی برپادار، که توانای هه‌لگرنتی ئەو باره‌ی هه‌بی‌ت و هه‌لسی‌ت به‌گه‌یاندنی بۆ دونیا، بۆیه قۆناغی مه‌ککه زیاتر په‌یوه‌ندی هه‌بوو به‌په‌روه‌رده‌کردن و پێگه‌یاندنه‌وه...))^۳.

۱ - بره‌وانه: التمكن للامة الاسلامية (ص ۲۲۷).

۲ - بره‌وانه: التمكن للامة الاسلامية (ص ۲۲۹).

۳ - بره‌وانه: الخصائص العامة للإسلام (ص ۱۶۸) به‌ده‌ستکاری په‌وه.

دووم: یاسای گورین و په یوه ندنی به بنیات تانی بیروباوه.

یه کئی له یاسا گرنگه کانی پاپه پین نه ویه، که خوی گه وره باسی کردوه: ﴿لَهُ مُعَقِّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾
الرعد: ۱۱.

په یوه ندی نه و سوننه ته خویبه به نیسلا موه یه کجار پوونه، چونکه ده سه لات به م شیوازه ی نوممه تی نیسلا می له سهره نیستا هه رگیز نایه ت، به لکو پټویسته گورپانکاری بکریت، نینجا هه رگیز ده سه لات بۆکه سانیک نابیت به ژیانی سه رشوپی پانی بوونه و هه ولیش ناده ن گورپانکاری دروست بکه ن و خویان له و دیلیه ده رباز بکه ن...^۱

نه و گورپانکاریه ی پیغمبر ﷺ ده سستی پیکرد له ده روونی ئاده میزاده وه، ده سست پی کردو پټاوانی مه زنیشی لی دروستکرد، دوا ی نه وه پټیهری کردن بۆنه نجامدانی گه روه رترین گورپانکاری له کومه لگاداوه، خه لکی گواسته وه له تاریکی یه وه بۆ پشنایی، له نه فامیه وه بۆ زانست، له دواکه و تنه وه بۆ پیشکه و تن.^۲

پیغمبره ی خوا ﷺ له پټیگی پټبازی قورئانه وه - بیروباوه پو تیروانینه کانی به جاری گورپی، هه روه ها هه سست و په وشته کانی له ده روند ا گورپی، بۆیه خه لکی ده وروبه ر هه موویان گورپان، مه دینه گورپا، مه ککه گورپا، جه زیره و ولاته کانی فارس و پۆم هه موویان گورپان، له خولانه وه یه کی جیهانی یادی خوا دا.

قورئان له سه رده می مه ککه دا بایه خی به بیروباوه پ دها و، به چه ندین شیواز ده یخسته پوو، بۆیه دله کان پپوون له نیمان و گورپانکاریه کی گه وره دروست بوو، خوی گه وره ده رباره ی نه و گورپانکاریه ده فهرمویت: ﴿أَوَمِنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ ثَوْرًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَمْلُوكُ ﴿الانعام: ۱۲۲﴾.

۱ - بهوانه: التمكن للامة الاسلامية (ص، ۲۱).

۲ - بهوانه: نفوس و دروس في اطار التصوير القراني، توفيق محمد سبع (ص ۳۶۷).

سئ یه‌م؛ پاسکردنه‌وی لایه‌نی بیرو باوه‌پ له‌لای هاوه‌لان.

له‌پیش هاتنی پیغمبر ﷺ تێپوانینی هاوه‌لان په‌زای خویان لی بی بۆ خوی
گه‌وره، که‌م و کورتی و نو‌قسانی تیدا بوو، نه‌وانه له‌پاستی ناوو سیفه‌ته‌کانی خوا
لایان دا‌بوو ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوْا الَّذِیْنَ یُلْحِدُوْنَ فِیْ اَسْمَیْهِ
سَیُجْزَوْنَ مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ الاعراف : ۱۸۰.

بۆیه قورئانی پیرو‌ز هات بۆ چه‌سپاندنی بیرو باوه‌پی پاست و چه‌سپاندنی له‌دلی
نیماندارانداو، پوونکردنه‌وی بۆ هه‌موو خه‌لکی، له‌پێگه‌ی پوونکردنه‌وی هه‌موو نه‌و
هه‌سه‌لانه په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌بیرو باوه‌په‌وه....

په‌روه‌رده‌کردنی له‌سه‌ربه‌نه‌مای یه‌کتا په‌رستی، نه‌و بنچینه بوو بنیاتنانی
نیسلا‌می له‌سه‌ر دامه‌زرا، هه‌ر نه‌و پێبازه پاسته‌شه، که پیغم‌به‌ران له‌سه‌ری
پۆیشتوون.

په‌روه‌رده‌کردنی پیغم‌به‌ر ﷺ بۆ هاوه‌لانی به‌روبو‌میکی پیرو‌زی هه‌بوو، بۆیه
نه‌وانه پاک‌بو‌نه‌وه له‌هه‌موو شتیکی نه‌گونجاو له‌یه‌کتا په‌رستی (الوهیه) و (ربوبیه) و
(اسماء وصفات) گوێپراه‌یشیان ته‌نها بۆ خوا بوو، ته‌نها به‌خوایش پشتیان ده‌به‌ست،
ته‌نها له‌خوا ده‌ترسان، که‌سیشیان زیاتر له‌خوا خۆش‌نده‌ویست، ته‌نها ملکه‌چی
فرمانی خوا ده‌بوون، په‌ناشیان ته‌نها بۆ خوا ده‌هینا، داوی لی‌خۆش‌بو‌نیان جگه‌له
خوا له‌که‌س داوا نه‌ده‌کرد، قوربانیشیان ته‌نها بۆ خوا ده‌کرد...^۲

چواره‌م؛ باسکردنی به‌هه‌شت له‌قورئاندا و کاریگه‌ری له‌سه‌ر هاوه‌لان؛

قورئانی پیرو‌ز بایه‌خی دا به‌باسکردنی پۆ‌زی دوا‌یی که‌م سوپه‌تیش هه‌یه با‌سی
حاله‌ته‌کانی پۆ‌زی دوا‌یی تیا نه‌کرا‌بێت، وه‌کو با‌سی به‌هه‌شتیه‌کان و دۆزه‌خیه‌کان و
شی‌وه‌ی حه‌شر کردنی خه‌لکی و لی‌پرسینه‌وه‌یان، به‌شی‌وه‌یه‌ک وه‌کو چۆن به‌چاو
بی‌بینیت.

۱ - پڕوانه: اهمیة الجهاد فی نشر الدعوة، علي العليانی (ص ۴۷).

۲ - پڕوانه: اهمیة الجهاد فی نشر الدعوة (۵۴، ۵۵).

۱- به‌هشت هاوشیوه‌ی نییه:

نایه‌ته‌کانی قورئان به‌شیوه‌یه‌ک باسی به‌هشتیان کردووه‌که هاوشیوه‌ی نییه له‌بوونه‌وهدا، نه‌ویش کاریگه‌ری ژوری هه‌بوو له‌سهر هاوه‌لان.

خۆشی به‌هشت ئاماده‌کراوه بۆ به‌نده له‌خواترسه‌کان، هه‌لقولای به‌خشنده‌یی خواجه، که هه‌ندی له‌وانه‌ی باس کردووه و هه‌ندی‌کی‌شیان شاروووه‌ته‌وه که بیرو هۆشه‌کان تییان ناگه‌ن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿نَجَافِي جُؤِيَهُمْ عَنِ الْمَصَاحِجِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (١٦) ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ السجده: ١٦-١٧.

۲- چاکترین نه‌وشته‌ی به‌هشتیه‌کان پێیانده‌دریت:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((اذا دخل اهل الجنة الجنة يقول تبارك وتعالى: تريدون شيئا ازيدكم...))^۱ واته: کاتیک به‌هشتیه‌کان ده‌چنه به‌هشته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ئایا شتیکی ترتان ده‌ویت بتانده‌م؟ نه‌وانیش ده‌لێن: ئایا تو پووت سپی نه‌کردین، نه‌تخستینه به‌هشته‌وه له‌ دۆزه‌خ قوتارت نه‌کردین کردین؟ ده‌فه‌رمویت: ((فيرفع الحجاب، فينظرون الى وجه الله فما اعطوا شيئا احب من النظر الى ربهم تبارك وتعالى))، واته: ئینجا په‌رده لابراو، سه‌یری پوومه‌تی خویان کرد، شتیکیان پێنه‌دراوو هه‌رگیز له‌وه چاکتر که سه‌یری خوای خۆیان بکه‌ن.

له‌ پێوايه‌تیکی تردا هاتوو، ئینجا ئه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا لِحُسْنٍ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ یونس: ۲۶.

به‌بیراهاتنی به‌هشت و باوه‌پی پته‌و پێی، که‌لێک گرنگه بۆ پاپه‌پینی نه‌ته‌وه‌که‌مان، چونکه کاتیک وێنه‌ی به‌هشت زیندوو بیت له‌ده‌روونی که‌سه‌کاندا، به‌خێرای ده‌پۆن به‌ره‌و په‌زانه‌ندی خوای گه‌ورده‌و، هه‌لده‌سن به‌به‌خشینی هه‌موو

شتیک و ترسی مردن دایانناگریته وه، هه موو هه ول و کوششیکیان نه وکاته بو نه وه ده بیت نایینی خوا سهرنج بدهن.

پینجهه: باسی دۆزه له قورئاندا و کاریگه ری له دلی هاوه لاند:

هاوه لان ترسی خویان هه بوو، هیواو ئومیدیشیان پیی هه بوو، ئینجا په روه رده ی پیغه مبر ﷺ کاریگه ری هکی گه وره ی هه بوو له سهر دلّه کان، چونکه نه و پیره وه قورئانی پیغه مبر ﷺ به پای کرد له گه لیان ده بووه مایه ی نه جامدانی کاری مه زن، چونکه قورئان باسی ناخوشیه کانی پۆژی قیامت ده کات، وه کو لوللدانی ئاسمان و ته ختکردنی چیاکان و ته قاندنه وه ی ده ریاکان و هه موو نه و گۆرپانکاریانه ی تر که دادین له ئاسمان و نه ستیره کان، هه روه ها قورئانی پیروز باسی کردوه له حالی ببواوه پان و سهر شوپی و په شیمانی و بی ئومیدی و پووچه ل بوونه وه ی کاره کانیان وه کۆکردنه ویان به ره و دۆزه و، تیپه پبوونی ئیمانداران به سهر پردی (صراط) و قورتار بوونی ئیمانداران.^۱ نه مانه ش نه و په پی کاریگه ری یانه هه بوو له سهر ده روونی هاوه لان و ده توت به چاو سهیری ده که ن.

شه شهه: واتای قه زاو قه دهر و کاریگه ری له په رومرده کردنی هاوه لاند.

قورئان له قوناغی مه که دا گرنگیدا به باسکردنی قه زاو قه دهر، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ القمر: ۴۹.

پیغه مبر ﷺ نه و واتایه ی جیگیر ده کرد له دلی هاوه لاند، تیگه یشتنی پاستی نه وانیش بووه مایه ی هه ندی به رووبوومی به سوود، له وانه:

۱- نه جامدانی په رستنی خوی گه وره.

۲- باوه پ بوون به قه دهر پښگای قوتار بوونه له شیرک چونکه خاوه ن باوه پ لای وایه که نه و که سه ی نه توانیت سوود زیان و سهر به رزی و سهر شوپی و به رزی بوونه وه و دابه زاندن بکات ته نها خویه.

۳- نازايی و بوړی: چونکه نه وان به بونه ی باوه پې ته واویان به قه زاو قه دهر دلنیا بوون له وې که نه جل به دهستی خوايه، هه موو که سيکيش کاتي مردنی دیاری بووه.

۴- نارامگرتن و پووبه پووبونه وې ناخوشيه کان.

۵- نارامی دل و دهر وون و بېرو ناسووده یی.

۶- سر به رزی و قه ناعت و نازارد بوون له کړتی ناده ميزاده کان.

له راستیدا سووده کانی باوه پوون به قه زاو قه دهر زون، به لام نه مانه ناماژيه ک بوون.

په روه رده ی پيغمبر ﷺ بؤ هاوه له کانی له وې کورت هه نه هاتبوو، که شهش کړله که ی نيمانيان فيرکات، به لکو چهندين و اتاو تيړوانيني هه له ی بؤ چاککردنه وې، بؤ نه وې موسلمان له سر پووناکيه ک پړی بکات له لای خوی گه وړه و بشزانيّت نامانچ چپيه له بوونی له ژياندا و هه لسی به هينانه دی نه وې داوی ليکراوه و له درؤو نه فسانه پژگاری ببيت.

حقوقه م: شاره زايی هاوه لان له راستی مروؤ.

قورناني پيرؤز مروؤی به خوی ناساند، دوی نه وې، که خوا پړؤی دوايی پيتناساند، هه روه ها وه لامی نه و پرسياره فيتريانه ی دانه وې. له کوپوه بؤ کوئ؟ که نه م پرسيارانه پتويسته وه لام بدرينه وې، هه موو مروؤيکی ته واویش ده بکات و پتويستی به وه لامه که يه تی.

هه روه ها قورناني پيرؤز راستی سره له دانی مروؤايه تی پوونکردو ته وې بؤ هاوه لان، له گه ل نه و بنچينانه ش که بؤی ده گه پړته وې، چپيان ليډاواکراوه له م ژيانه و چی ده ببيت له دوی مردن؟

۱ - اهمية الجهاد في نشر الدعوة الاسلامية (۵۹).

۲ - بروانة: منهج التربية الاسلامية / محمد مصطفى (۲ / ۵۴).

هه‌شته‌م: تيرپوانيني هاوه‌لان بۆ به سهرهاته‌ی شه‌يتان له‌گه‌ل ئاده‌م عليه‌السلام .

پيغمبه‌ری خوا ﷺ به پيی پيره‌وی قورشان، باسی به سهرهاته‌ی شه‌يتانی بۆ ده‌کردن له‌گه‌ل ئاماده‌م و، راستی مملانی نیتوان مروت و دوزمنه‌کی، که هه‌ولی داوه ئاده‌می باوکیان له‌خسته بیات، له‌پیکه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورشان وه‌کو: ﴿يَبْقَىٰ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتَهُمَا إِنَّهُ يَرَكَ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا رَوْيَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ الاعراف: ۲۷.

ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که باس له‌ئهم به سهرهاته‌ ده‌که‌ن، نه‌وه‌ی یه‌که‌می موسلمانانی فی‌ری زۆر مه‌سه‌له‌ی گه‌وره‌ کرد له‌بۆری تیرپوانین و بیروباوه‌پو ئاکار، له‌وانه:

- ۱- ئاده‌م بنچینه‌ی ئاده‌می زاده‌کانه.
 - ۲- ناوه‌پۆکی ئیسلام بریتیه له‌ گوێپایه‌لی په‌ها بۆ خۆای گه‌وره.
 - ۳- مروت ده‌که‌ویته ناو تاوانه‌وه.
 - ۴- تاوانه‌که‌ی ئاده‌م موسلمان فی‌ری پێویستی پشت به‌خوا به‌ستن ده‌کات.
 - ۵- پێویستی گه‌پانه‌وه داوای لیخۆشبوون له‌خوا.
 - ۶- خۆپاراستن له‌چاوتیرپین له‌شتی خه‌لکی و خۆ به‌زلزانی.
 - ۷- ئیبلیس دوزمنی ئاده‌م و خیزانه‌کی و نه‌وه‌کانیانه.
 - ۸- پیکه‌وه قسه‌کردنی هاوه‌لان به‌جوانترین شیوه هه‌ندیک له‌ ئه‌وه‌کارانه‌ی، که هاوه‌لان به‌کاریان هینا بۆ شه‌پکردن له‌گه‌ل شه‌يتان، گوێپایه‌لییان بوو بۆ فهرمووده‌ی خۆای گه‌وره: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ الاسراء: ۵۳.
- نۆیه‌م: دیدی هاوه‌لان بۆ گه‌ردوون و ژیان و هه‌ندیک له‌دورستگراوه‌کان:

پيغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه هاوه‌لانی فی‌ری قورسانی پیرۆز ده‌کرد و په‌روه‌ده‌ی ده‌کردن له‌سه‌ر تیرپوانینی راست بۆ کیشه‌کانی بیروباوه‌پ و تیرپوانینی

ته و او بۆ بوونه وه رو ژیان، له پێگه ی ئایه ته پیرۆزه کانی قورئانه وه، ئیتر سه ره تاي بوونه وه رو سه ره نه نجامی بۆ پوونده کردنه وه.

هه روه ها قورئانی پیرۆز باسی راستیه کانی ئاژه لی بۆ ده کردن، که هه چی که م نه بوو له راستیه کانی تر، که باسی ده کرد.

به م شتیه یه ش قورئانی پیرۆز بیرۆکه و تێپوانینی نه وه ی یه که می موسلمانانی پێکخست سه باره به گه ردوون و دروستکردوه کان، هه روه ها راستی ئه م ژیا نه له ناو چووه، پێغه مبه ریش ﷺ به رده وام هه ر راستی چاره نووس و پێگای پزگار بوونی له دل و ده روونی ها وه له کانی ده چاند، چونکه دلتیا بوو له وه ی هه رکه سیك ئه وشتانه بزانی، به هه موو توانایه کییه وه هه ول ده دات، که پێگه ی راست بگری و سه رکه ویت، له م بواره شدا پێغه مبه ر ﷺ توندیی ده کرد سه ر لایه نیکی گرنه که بریتی بوو له وه ی که ئه م ژیا نه هه رچه ند درێژ ببیته وه هه ر کوتایی پیدیت، خوشیه کانی شی هه رچه ند زۆر بن، هه رکه م و بپاوه ن.

له راستیدا زۆریك له کارمه ندانی بواری بانگه واز، ئه م راستیه له دله کانیاندا لاواز بووه، چونکه له خوشیه کانی ئه م ژیا نه دا نگه رۆ بوونه و به دوایدا هه ر خه ریکی پاکردن، هه ر کاتیکی شتیکیان ده ستده که ویت داوای زیاتر ده که ن و تیربوونیان نییه، ئه مه ی ش کاره ساتیکی گه وریه به راستی، به لام خوشگوزه رانی له و سنووره ی که شه رعی خوا ده ستنیشانی کردووه، که بێته هۆکاریك بۆ پۆژی دوا یی، ئه وه کاریکی چاکه.

باسی چواره م: مه سه لهی خوا په رستن له سه رده می مه که دا

په که م: خاویڼ کردنی نه وهی په که م به جوړه ها خوا په رستن:

پښتېمېری خوا ځواک ه اوه لانی خوی په روه رده کرد له سه ر خاویڼ کردنه وهی دله کانیاں و، پښمونیشی کردن بڅ پښگای به دیه پتانی نه وه له پښگای قورئانه وه، وه کو:

- ۱- بیرکردنه وه له بوونه وهرو دروستکراوه کان و فهرمووده کانی خوی که وړه.
- ۲- تیرپامان له زانستی خوی که وړه و ده ورگرتنی به ه موو شتیک له که ردووندا، به لکو به ه موو شتیک له جیهانی نادیاریشدا.
- ۳- خواپه رستن له گرنگترین هڅا ره کانی پاراوکردنه وهی دله، چونکه خواپه رستن نه و په پی ملکه چیه بڅ خوی که وړه، که که سڼ شایسته ی نیبه جکه له خوی که وړه.

نه و خواپه رستیانه ش، که دل و گیان پاراو ده که نه وه، دوو جوړن:

أ - جوړی په که م: نه وانه ی که فهرزکراون وه کو: ده ستنوږ و نوږ و پوږ و زه کات و حه ج و شتی تر.

ب - جوړی دوو م: نه وانه ی که به گشتی ه موو شتیک که موسلمانان له خوا نزیک بکاته وه، نه نجامده ی پاداشت ده دریته وه و دل و گیانی په روه رده ده کا.^۱

پاراوکردنه وهی دل به قورئان خوږندن و یادی خواو... کاریکی گرنگه، چونکه نه که ر ده روونی مړوڅ خوی پزگار نه کات له پیساییه کانی و په یوه ندی نه کات به خوی که وړه ناتوانیت واجیبه کانی نیسلام نه نجام بدات، یا به به رده وامی خوی که وړه بپه رستیت، نوږ له پیش ه موو نه و عیاده تانه وه دیت که دلی موسلمانان خاویڼ

۱ - فقه الدعوة، د. علي عبدالحلیم محمود (۱/ ۴۷۱، ۴۷۲).

ده کاته وه، له وانه يه يه کيک له ديار ترين شوي نه واره کانيشی که له سهر هاوه لان
ده رکه وت نه مانه ی خواره وه بن:

۱- به گوځکړدنې فەرمانه کانی خوی گه وړه و ده برپینی به ندایه تی: خوی گه وړه
وه سفي نه و به ندانه ی خوی کردو وه و فەرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ الشوری: ۳۸.

هاوه لان وایان ده زانی هه موو کاریک له کاره کانی نویژ خوا په رستنیکي تایبه ته و،
کاریگه ری تایبه تی خوی هه یه له سهر خاوی نکر د نه وه ی دل و گیان.

۲- گفت و گو کړدنې به نده له گه ل خوی خویدا: پیغمبر ﷺ به شیکی له نه و
گفتوگزیه پړونکر د و ته وه، که ده فەرمویت: ((قال تعالى: قسمت الصلاة بيني وبين
عبدی نصفین، ولعبدی ماسأل، فاذا قال الحمد لله رب العالمین...)).^۱ واته: خوی
گه وړه ده فەرمویت: نویژم له نیوان خوم و به نده که م کرد و ته دوو به شه وه، نه وه شی
داواکات نه یده می، نه گه ر بلیت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ خوی گه وړه ده فەرمویت:
به نده که م سو پاسی کردم، نه گه ریش بلیت: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ خوی گه وړه
ده فەرمویت: به نده که م مه زن پایگرم، ستایشی کردوم، نه و کاته ش بلیت: ﴿وَإِلَّاكَ
نَبِّئُكَ وَإِلَّاكَ نَسْتَعِيزُ﴾ ده فەرمویت: نه مه له نیوان خوم و به نده که مدایه، نه وه شی
داوای کرد پیی ده ده م.

نیجا که ده لیت: ﴿أَفَدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝۱ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ده لیت: نه مه بؤ به نده که مه و، داواکارییه که شی جیبه جی ده که م.
۳- ناسوده یی و سوکنایی دل: پیغمبر ﷺ خوی گه وړه ده فەرمویت: نویژم له نیوان خوم و به نده که مدایه، نه وه شی
داوای کرد پیی ده ده م.

۱- مسلم، کتاب الصلاة، باب وجوب قراءة الفاتحة في كل ركعة (رقم: ۲۹۲).

۲- ابو داود في الصلاة (رقم: ۱۲۱۹).

۳- الحاكم (۲/ ۱۶۰) وقال: صحيح على شرط مسلم، ووافقه الذهبي.

فیرده کرد چون نویژ بکه نه چه کیکی گرنک بۆ چاره کردنی کیشه و گرفته کانیان.

۴- نویژ په‌رژینیکه له‌پیش تاوانه‌کاندا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ابْتَغِ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ (العنکبوت: ۴۵).

هاوه‌لان که نویژیان ده‌کرد ده‌رونیان شاد ده‌بوویه‌وه، هیژیکه بۆ نه‌نجامدانی چاکه و دوورکه‌تنه‌وه له‌خرابه‌ پێیان ده‌به‌خشێ، نه‌وه‌ش قه‌لغانیکی چاک بوو له‌تاوان ده‌پیاراستن.^۱

دووهم: په‌روه‌رده‌ی بیرو هۆش.

په‌روه‌رده‌کردنی پیغمبر ﷺ بۆ هاوه‌لانی گشتگیر بوو، چونکه له‌قورئانه‌وه وه‌ریده‌گرن، که ئاراسته‌کراوه بۆ مروژ به‌گشتی وه‌کو گیان و له‌ش و نه‌قل. په‌روه‌رده‌کردنی پیغمبر ﷺ بایه‌خی ده‌دا به‌گه‌شه‌ پیکردنی توانای تیروانین و بیرکردنه‌وه و تیروانان، چونکه هه‌رنه‌وه‌یه ئاماده‌یان ده‌کات بۆ هه‌لگرتنی باری بانگه‌وازکردن بۆ لای خوا.

بۆیه قورئانی پیروژ پێوه‌ویکی داناوه بۆ په‌روه‌رده‌کردنی بیرو هۆش، پیغمه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ری ده‌رۆیشت بۆ په‌روه‌رده‌کردنی هاوه‌لانی، گرنگترین خاله‌کانی نه‌و پێوه‌وه:

۱- پاککردنه‌وه‌ی نه‌قل له‌وشته نه‌گۆرانه‌ی، که له‌سه‌ر گومان یان لاسایی کردنه‌وه بنیات نراون.

۲- نه‌قل پێویسته به‌دوا داگه‌پان ووردبونه‌وه‌ی هه‌بیته.

۳- هه‌روه‌ها پێویسته تیروانین و بیرکردنه‌وه‌ی هه‌بیته له‌گه‌ردوندا.

۴- تیروانان له‌وحوکمانه‌ی، که شه‌رع دایناون.

۵- سه‌یرکردنی سوننه‌تی خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به‌خه‌لکی به‌دریژایی میژووی مروژایه‌تی، بۆ نه‌وه‌ی ببیته په‌ند و سوود بۆ نه‌وکه‌سه‌ی، که سه‌یر ده‌کات.

سې يه‌م: په‌رومردی له‌ش.

پيغمبري ﷺ سوور بوو له‌سهر په‌رومردی کړدی هاوۀ لان له‌پروی جه‌سته‌ييه‌وه، بنچينه‌کانی نه‌و په‌رومردی ه‌ش له‌قورناني پيروز وه وۀ رده‌گرت، به‌شيويه‌ک که لاشه‌کاره‌کانی خوۍ نه‌نجام بدات، به‌بن زياده‌پړه‌وی يا خود که‌مته‌رخه‌می، يان به‌فيريږدانی توانايه‌ک له‌سهر هه‌ژماری توانايه‌کی تر.

هر بويه قورناني پيروز تواناکانی لاشه‌ی ناده‌ميزادی به‌م شيويه پيڅخستوه.

۱- پيڅخستنی پيداويستيه‌کانی بؤ خواردن و‌خواردنه‌وه.

۲- پيڅخستنی پټويستيه‌کانی به‌جل و پؤشاک، به‌وه‌ی که نه‌ونده‌ی عه‌وره‌تی پي بشاردرټټه‌وه و له‌گه‌رماو سه‌رما بيپاريژټ پټويسته، جگه له‌وانه‌ش بؤ جوانيه وه‌کو پويشتن بؤ مزگه‌وت.

۳- پيڅخستنی پيويستی به‌مال و خانو.

۴- هه‌روه‌ا پيڅخستنی پټويستی به‌هاوسه‌رگيري و خيزان پيکه‌وه‌نان به‌پړه‌واکړدی ژن هټان و، به‌لکو واجب بوونی له‌هندي کاتداو، قه‌ده‌غه‌کړدی داوټن پيسي به‌هه‌موو شيوازه‌کانی.

۵- پيڅخستنی پټويستيه‌کانی به‌دارايی و سه‌روه‌ی، به‌پيگه‌دان به‌مالداريتی به‌پي پيکخه‌ره شه‌رعيه‌کان.

۶- هه‌روه‌ا ئيسلام هه‌لساوه‌به‌پيڅخستنی سه‌رگه‌وره‌ی به‌قه‌ده‌غه‌کړدی ستم و دوژمنايه‌تی.

۷- هه‌روه‌ا پټويستی به‌کاروسه‌رکه‌وتن پيڅخستوه به‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی ناچارکړدوه.

کاره‌که‌ی په‌وا بيت و، زيانيشی بؤ که‌س نه‌بيت، بانگيشی له‌خه‌لکی کړدوه که‌له‌م دونيايه هه‌لسی به‌نه‌نجامدانی نه‌وکارانه‌ی، که يارمه‌تيان ده‌دات هه‌لسن به‌کاره‌کانی بانگه‌واز و ثاين.

۸- خواي گه‌وره‌ش وريايی داوه‌ته خه‌لکی خويان پياريژن له‌زور خوشحالی و له‌خوبايی بوون و، هه‌لخه‌له‌تان به‌ده‌وله‌مندی و هووونی.

ئه‌مه هه‌ندیك بوو له و بنه‌مایانه‌ی كه په‌روه‌رده‌كردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌بوارى لاشه‌كاندا جه‌ختی له‌سه‌ر كړدوه، تاكو توانای هه‌لگرتنى بارى جیهاد و خه‌مى بانگه‌واز و گرانیه‌كانى ژيانى هه‌بیټ.

چواره‌م: په‌روه‌رده‌كردنى هاوه‌لان له‌سه‌ر په‌وشتى جوان و خاوينكردنه‌وه‌يان له‌خراپه.

په‌وشتى جوان به‌شيكى گرنه‌گه له‌بيرو باوه‌پ، چونكه بيروباوه‌پى راست نابيت به بى په‌وشت، پیغه‌مبه‌رى خوايش ﷺ هاوه‌لانى له‌سه‌ر په‌وشتى جوان په‌روه‌رده‌كرد، له‌پنگه‌ی چه‌ندین شیوازی جیاجیا.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تى: ((ما من شيء اثقل في ميزان المؤمن يوم القيامة من الخلق الحسن وان الله تعالى لي بغض الفاحش البذي))^۱ واته: شتيك نيبه له‌ترانووی ئيمانداران قورستر بيت له‌پوژى دوايى دا ئه‌وه‌نده‌ی په‌وشت جوانى، خواى گه‌وره‌ش پقى له‌و كه‌سه‌يه قسه‌ی پيس و ناب‌ه‌جى ده‌كات، پرسياريش كرا له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی ئه‌وشته‌ی كه زیاتر ده‌بيت‌ه‌مايه‌ی چوونه ناو به‌ه‌شته‌وه، ئه‌ویش فه‌رمووی: ((تقوى الله، وحسن الخلق))، واته: له‌خوا ترسان و په‌وشت جوانى. هه‌روه‌ها پرسيارى ليكراوه ده‌رباره‌ی ئه‌وشته‌ی كه زووتر خه‌لكى ده‌باته دوزه‌خ‌وه فه‌رمووی: ((الفم والفرج))،^۲ واته: زمان و عه‌وره‌ت.

په‌وشت شتيكى لاوه‌كى نيبه له‌ئهم نايينه‌دا، ئابلوقه‌يش نه‌دراوه به‌بازنه‌يه‌كى ديارى كراو له‌بازنه‌كانى په‌فتارى ئاده‌ميزادانه، به‌لكو وه‌رگي‌پرانى كرده‌يبه بو بيروباوه‌پى پاسته‌قينه، چونكه ئيمان هه‌ست و نه‌ستىكى شاراوه نيبه له‌ناو ويژداندا به‌ته‌نها؛ به‌لكو كاريكى په‌يوه‌سته به‌ه‌لس و كه‌وته‌وه، به‌شيوه‌يه‌ك كه بومان هه‌يه ئه‌گه‌ر له‌كه‌سيكدا نه‌مانبيني، يان پېچه‌وانه‌كه‌يمان بينى پرسيار بكه‌ين: كه‌واته ئيمان له‌كوپيه ؟ بايه‌خيشى چيبه ئه‌گه‌ر نه‌بيت به‌په‌فتار؟^۳

۱ - الترمذي، كتاب البر والصلة، باب ما جاء في حسن الخلق (رقم: ۲۰۰۲) حسن صحيح.

۲ - الترمذي، كتاب البر والصلة، باب ما جاء في حسن الخلق (رقم: ۲۰۰۴).

۳ - بروانه: دراسات قرآنية، لمحمد قطب (ص ۱۳۰).

بویه ده بینین قورئان په وشت ده به سستیته وه به بیروباوه پ و، نمونه ش له سه نه وه زوره.^۱

هاوه لان په زای خویان لیبت له سهر نه وه په روه رده بوون، که په وشت جوړیکه له خوا به رستن، چونکه نه مه ک بؤ خواو سوپاسگوزاری و، پیزگرتن له خه لکی پیزدار ده گریته وه، بویه په وشتی هاوه لان هه لقولای باوه پیان بوو به خواو پوژی دوايي و مه به ستیش ته نها خوا بوو.^۲

په وشت له په روه رده کردنی پیغه مېرګه کاریکي گشت گیره، بؤ نمونه په وشتی نوپژ ملکه چ کردنه، په وشتی قسه کردن خؤ دوورگرتنه له قسه ی پړو پوچ، ناره زو بازیش په وشتی دورکه وتنه وه یه له قه ده غه کراوه کانی خوا گه وره، په وشتی مامه له کردنیش له گه ل خه لکی میان په ویه له نیوان ده سترگرتنه وه و زیاده په وې،... به م شیوه یه ش دهرده که ویت، که هیچ شتیک نییه له موسلماندا په وشتی نه بیت، یان ناماژیه کی په وشتی له گه لدا نه بیت، خوی گه وره یه کتا په رستی له سهروی پیبازی په وشتی داناوه، که له نایه ته کانی سوپه تی (الاسراء) دا هاتووه (۲۳- ۳۸)، چونکه یه کتا په رستی لایه نیکی په وشتی په سهری هیه، چونکه هه لسان پیی ده گه پټه وه بؤ په وشتی دادگه ری و دادپه روه ری و راستگویی له خؤدا، هه روه ها پشت هه لکردن لیی ده گه پټه وه بؤ په وشت ناشیرینی به پله ی یه که م، وه کو خؤ به زلزانین و هق وهرنه گرتن و، خؤ به گه وره زانین شوین نه که وتنی پیغه مېرګان، یان ناره زووی گومان کردن و مش و مپی به تال بؤ خؤ دهرخستن، یان لاسایی کردنه وه و مانه وه له سهر قسه ی دیرینه کان نه گه رچی هه ل ش بیت، نه مانه ش هه مووی په وشت ناشیرینی، که پیکه ی لیده گریت بگه نه پاستی.

۱. بروانه نایقه تکانی سوپه تی (المؤمنون ۱- ۱۱) سوپه تی (الانعام ۱۵۱- ۱۵۳)

۲. بروانه: الوسطیة فی القرآن الکریم (ص ۵۱۹).

پینجه م: په رومرده کردنی هاوه لان له سره رپه وشته جوانه کان له ریگه ی سره گوزشته کانی قورنانه وه.

سره گوزشته کانی قورن پښ له ناموزگاری و دانایی و ښه پرتی بیرو باوه، ناراسته کانی ټاکار و، شیوازه کانی ټاکارو، په ند وهرگرتن له گهل و میلیه تان، سره گوزشته کانی قورن بریتی نښ له هندی مه سه له ی میژوویی، ته نها تایبه ت ښ به میژوو نوسه کانه وه، به لکو له وه زور گه وره و گرنگ تره، چونکه پښ له یه کخوا په رستی و، زانست و، په وشتی جوان و، به لگه ی ئه قلی و، به چاوپوونی و یادخستنه وه، گفتوگو کردنی سره ی.

نمونه ی یه کیش ده هیتمه وه له سوپرتی یوسف عليه السلام، به تیروانښ له لایه نی په وشتی که ناشکرایه له دیمه نه کانی ئه و سوپرته، زانایانی په وشت و هوشمندان ده لښ: ((کارو باری میلیت هه رگیز پاست نابیت، تاکو چاکخوازان و پیاوانی کارگوزارو، پټپیشانده ران نه ښ، نه وانه مه رجی دیاریکراو په وشتی جوانیان هیه، جا نه گه ر نه وکه سه ی هه لده ستی به نه نجامدانی کاره که پیغمبر بیت چل خاصیه تی پټویسته هه بیت، باسیان کردووه و هه مووی په یوه ندی هیه به به پټوه بردنی میلیته که یه وه، نه گه ر سه رڅکیکی چاکه کار بیت، له و چل مه رجه هه ندیکیان به پټویست زانیوه بوی، جا سه رگه وره مان یوسف عليه السلام، خاصیه تی پیغمبره په وانه کراوه کان و جوانیانی تیادا بووه، له سره گوزشته که شیدا، نه وده نه په ندو سود هاتووه، که هوشمندی میلیه تان وهریگرښ بوی هه لېژاردنی شایسته کان بوی کاره کان، چونکه نه و پاشا و پیغمبره ریش بو! جا له بهر برانه وه ی پیغمبره رایه تی، به وه واز ده هیټنښ، که باسی دوانزه خاصیه ت بکه ښ، که پټویسته سه رڅکی چاکه کار له سه ری بیت، بوی نه وه ی ببیته مایه ی لیوردبوونه وه ی قورن و ناگاداریه کیش بیت بوی فیڅخوازان هه ولده ر بوی گه یشتن به چاکه.^۱

گرنګترین نه‌ومه‌رجانه‌ی زانایان دایانناوه بۆ سه‌روکی شاری چاکه‌کار:

۱- داوینپاکی به‌رانبه‌ر ئاره‌زووه‌کان، بۆ نه‌وه‌ی کارامه‌ بیټ و هیزی ده‌روونی مه‌بیټ: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ یوسف: ۲۴.

۲- ئارامگرتن له‌کاتی توپه‌بوودنا، بۆ نه‌وه‌ی خوی بگریته‌وه: ﴿قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ یوسف: ۷۷.

۳- نه‌رمی له‌جیځای خوی، توندی له‌جیځای خوی: ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُونِي بِأَنْجٍ لَكُمْ مِنْ أَيْكُمُ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ﴾ یوسف: ۵۹- ۶۰، سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که نه‌رم و نیانیه‌و، کۆتایه‌که‌شی توندییه.

۴- پشت به‌خۆبه‌ستن له‌پیځه‌ی پشت به‌ستن به‌خوا: ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ یوسف: ۵۵.

۵ - به‌رتیژی بۆ پروداوه‌کانی سالانی پېشوی بیته‌وه یاد، بۆ کۆنترۆل کردنی سیاست و له‌به‌رچاوبوونی کاره‌کانی خه‌لکی: ﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ یوسف: ۵۸.

۶- چاکی نیگاکیشان و بیره‌وه‌ری به‌هیز، بۆ نه‌وه‌ی شته‌کان به‌پوونی وه‌کو خۆیان باس بکات: ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ یوسف: ۴.

۷- ناماده‌باشی بۆ زانست، له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی و به‌هیزبوون تیایدا، ﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ

فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿يوسف: ۳۸﴾ رَبِّ قَدْ
ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَأَطَرْتُ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيُّ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّلَاحِينَ ﴿يوسف: ۱۰۱﴾

۸- به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی به‌ه‌ژارنداو خو به‌که‌مزانینی، سه‌ره‌پای مه‌زنی
پله‌وپایه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل دوو ه‌اوپرئکه‌ی زیندانی کرد به‌ئه‌وپه‌پی بی فیزیه‌وه:
﴿يَصْلِحِ السَّجْنَاءُ أَرْبَابٌ مُتَّفِقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَجْدُ الْقَهَّارُ﴾ (یوسف: ۳۹)
مه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی کاروباره‌کانی ثابین و دنیا قسه‌ی له‌گه‌ل کردن: ﴿قَالَ لَا
يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُزْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنْ
تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ (یوسف: ۲۷) نه‌وانیش
شایه‌تیاں بوی دا: ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَائِ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا
وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا
نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (یوسف: ۲۶).

۹- لیخوشبون له‌کاتی ده‌سه‌لاتدا: ﴿قَالَ لَا تَحْزَبْ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ
لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (یوسف: ۹۳).

۱۰- به‌خشنده‌ی له‌گه‌ل عه‌شیره‌تدا: ﴿أَذْهَبُوا بِقِمِيمِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ
أَيِّ يَأْتِ بِصِيرٍ وَأَنْتَوِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (یوسف: ۹۳).

۱۱- پروونکردنه‌وه‌ی جوان و زمان پاراوی له‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی پادشا، مه‌روه‌ها
تواناشی له‌سه‌رنج پاکیشانی ده‌سه‌لاتداران و خه‌لکی به‌گشتی: ﴿لِنَفْسٍ قَلَمًا كَلَّمَهُ
قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ (یوسف: ۵۴).

۱۲- پرئخستنی جوان: ﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾ (یوسف: ۴۷).

بېگومان په يوه نډيه کې پته و هه يه له نيوان سرگوزشته کاني قورنات و پړه وشت، چونکه يه کيک له نامانجه کاني نه و سرگوزشته يادخسته وې ټاکاري جوانه، که سووډي هه يه بڼه مووان، يه کيکي تړيش له نامانجه کاني خه لک دوورخسته وې له ټاکاري ناشيرين، که ده بېته هڅاکريک بڼه له ناو چووني ميله تان.

ئينجا هاوکات له گه ل پړه سه ندني بانگه وازي ئيسلامي و گه يشتنی به ئاستي ده ولت، هه نديک هانده ري ناچار که په يدا بوو، بريتييون له:

۱- ياسادانان: له پېناو پاريزگاري له به ها پړه وشته کان بوو، تاوانه کاني ټوله کړدنه وې له ټاک و کومه ل ده پاريزي له ده ست دريژي له سر گيان و به فيروداني هڅ (به مې و بېهڅو شکره جيا جيا کان)

ب - ده سه لاتي کومه لگا: نه ویش داده مزيت له سر بڼه مای نه و شتانه ي، که خوي گه وره پيويستی کړدوه، وه کو فرمان به چاکه و قه ده غه کړدني خراپه و، ناموزگاري کړدني موسلمانان له نيوان خوياندا، که خوا له گه ل زه کات و نويزو گوپړايه لي خوداو پيغمبر ﷺ باسي کړدوه.

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبه: ۷۰) به لکو کر دوويه تي به پاگريکي پړه سن بڼه چاکيتي نه م نومته ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (آل عمران: ۱۱۰)

ج - ده سه لاتي ده ولت:

که به رپابووني پيويست بوو، دامه زرانديشي له سر چه ند بڼه مایه کي پړه وشتي پته و بوو، ناچاريش بوو که هه لسي به چاو ديي کړدني نه و پړه وشته و بلاو کړدنه وې له نيو که سه کان و ده زگا کاند. ۱ به م شيوه يه ش ټاکاري ئيسلامي

هۆکاره‌کانی ته‌واو بوونی بۆ کۆبوویه‌وه، کۆمه‌لگاش سیسته‌میکی واقعی نمونه‌ی تیا به‌ریابوو، به‌هۆی پابه‌ندبونیه‌وه به‌پێره‌وی خۆی گه‌وره‌.

ئه‌مه‌ هه‌ندێک بوو له‌ هێله‌کانی دامه‌زراندنی ته‌لاری په‌وشت له‌ قۆناغی مه‌که‌که‌ دا، به‌پاستی ئه‌و په‌روه‌رده‌ش به‌رووبومی خۆی هێنا، زیاتر له‌ بیست که‌س له‌ کۆی په‌نجا هاوه‌ل له‌ سه‌ره‌تای بانگه‌وازه‌وه‌ هه‌لسا به‌ به‌رپرسیتی، له‌ پاش بۆلۆبونه‌وه‌ی بانگه‌وازی سه‌رده‌می پيغمبر ﷺ و له‌ پاش وه‌فاتی، ئه‌وان بوون به‌ سه‌رکرده‌گه‌وره‌کانی ئوممه‌تو بیست که‌سی تریشیان یان شه‌هید بوون، یان کۆچی دواییان کرد له‌ سه‌رده‌می پيغمبر ﷺ، له‌ ئه‌و کۆمه‌له‌ مه‌زنترین که‌سایه‌تیه‌کانی به‌په‌های هه‌لکه‌وتن، تۆ که‌سیان تیا بوو له‌ ده‌که‌سه‌ مژده‌ پیدراوه‌کان به‌ به‌هشت، که‌ ئه‌وان چاکترینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ن له‌ پاش پيغمبر ﷺ، ئه‌وان نمونه‌ بوون دروستکردنی شارستانیته‌ به‌و فیداکاریانه‌ی که‌ ده‌یانکرد، وه‌کو: عه‌مماری کوپی یاسر، عه‌بدولای کوپی مه‌سعود، ئه‌بو زه‌پ، جه‌عفهری کوپی ئه‌بو تالیب و که‌سانی تر، هه‌ر له‌ وانیش مه‌زنترین ئافره‌تانی ئه‌م ئوممه‌ته‌ هه‌لکه‌وتن، وه‌کو خه‌دیجه‌ (رضی الله عنها)، له‌ گه‌ل چه‌ندین نمونه‌ی تر، ئومموفه‌زلی کچی حاریس، ئه‌سمای کچی ئه‌بو به‌کر، ئه‌سمای کچی عومه‌یس.... هتد.

ئه‌و کۆمه‌له‌ به‌پێژه‌ شانسدار بوون به‌پێکی زۆر له‌ په‌روه‌رده‌ی بیرو باوه‌پو دل و ده‌روون و بیرو هۆش و ئاکار له‌ سه‌رده‌ستی په‌روه‌رده‌کاری مۆفایه‌تی موحه‌ممه‌د ﷺ، بۆیه‌ ئه‌وان بوون به‌پێنیشاندهری ئوممه‌ت^۱، چونکه‌ پيغمبه‌ری خوا ﷺ پێنموونی ده‌کردن و په‌روه‌رده‌ی ده‌کردن و خاوینی ده‌کردنه‌وه‌ له‌ پيسایی و نه‌فامی و جائه‌گه‌ر به‌خته‌وه‌ر ئه‌و که‌سه‌ بیته‌، که‌ ئه‌گه‌ر بۆ جارێکیش بیته‌ پيغمبه‌ر ﷺ بینیبیته‌ و باوه‌پی پێ هێنا بیته‌، ئه‌ی چۆن بیته‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی هاوه‌لی پێژانه‌ی پيغمبه‌ری خوا ﷺ بووه‌و، شانسدار بووه‌ به‌وه‌رگرتنی زانسته‌ و پووناکی و گفتوگۆی ئه‌و پيغمبه‌ره‌.

به شى سږيه م

ناشکراکړدنې بانگه وازو شيوازه کانې دژايه تى له لايه ن بتپه رستانه وه

باسى يه که م: ناشکراکړدنې بانگه واز

پاش نو ناماده کاريه گوره ی که پښتېمېر څو ځلې نه نجاميدا بڼ پړوه رده
کړدنې هاوه لان و، بنياتناني کومه لى موسلمانې پښخراوى يه که م، له سر بنه مای
بيروباوه پړو خوا پرستى وړه وشتى به رز، نيت کاتى ناشکراکړدنې بانگه واز هات،
له دواى دابه زينى نه م نايه ته: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (۲۱۴) ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ
أَبْغَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الشعراء: ۲۱۴، ۲۱۵).

بڼيه، هه لسا به کړکړندهوی هوزو عه شيره ته که ی و، به ناشکرا بانگى کړدن بڼ
باوه پړه ننان به خواى تاك وته نيا، نينجا ترساندنې به سزای خوا نه گهر له قسه ی
دهرچوون، فرمانيشى پښکړدن به پزگارکړدنې خويان له دوزخ، هه روه ها
به پړسياري تى هه موو که سيکى به رانېر خوى پاگه ياند.^۱
له نيبنو عه بباسه وه پړه زای خواى ليبي ت، فهرموويه تى: له کاتى دابه زينى نايه تى:

﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ پښتېمېر څو ځلې سهر کړوى صفاو هاواری کړد
(نه ی نه وه ی عه دى، نه ی نه وه ی فيهر)) مه به ستى تيره کانى قوپه يش بوو تاكو
کړبوونه وه، که سيک توانای ناماده بوونى نه بوايه يه کيکى تری له جيگه ی خوى
دهنارد، نينجا نه بو له هب وه موو قوپه يش هاتن، نه ويش فهرمووى: نايه نه گهر
پيتان بلتم هه ندی نه سپ سوار ده يانه وي ت هيرش به پنه سهرتان له و دله وه،
باوه پړم پى ده که ن؟ وتيان: به لى، درومان ليت نه بينيوه، فهرمووى: که واته من

وریا که روه ی سزای سه ختم بۆتان له لای خواوه. ئه بو له هب وتی: ده سته کانت بشکی، ئایا بۆ ئه مه ئیمهت کو کرده وه، ئیتر خوی گوره ئه م ئایه تانه ی دابه زان: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢﴾^۱

له پړوايه تيكي تردا هاتووه_ تيره تيره بانگياني ده كرد، به هره يه كيگيش له وانه ی ده فهرموو: خو تان له دوزخ رزگار بكن....

ئینجا فهرمووی: ئه ی فاتیمه خو ت له دوزخ رزگار بکه، من هیچم پیناکریت بۆتو له لای خوا، به لام ئیوه خزمایه تیه کتان هیه بۆیه من مه لده ستم به جیبه جیکردنی مافه کانی.

قورپه شیه کان خه لکيکی کرده یی بوون، کاتیک بینیان موحه ممه د ﷺ_ که^۲ به (الصادق الامین) ده ناسرا_ هاوار ده کات وپیش خوی وپاش خویشی ده بیني، دادپه روه ی وزیرییان پڼگه یان پی پیشان دان ووتیان: به لئ.

جا کاتیک شایه تی نه وان بۆ راستگو یه تی پيغمبر ﷺ به دیهات، پيغمبر ی خوا ﷺ فهرمووی: من ناگادار که ره وه م له پیش سزایه کی سه خت له لای خواوه دیت بۆتان، نه وه يش پیناسه یه ک بوو بۆ پله و پایه ی پيغمبرایه تی و، نه و زانستانه ی که ته نیا هر خوی ده یان زانیت، که هاویننه ی نییه له لای هیچ که س وشوینیک، پڼگه ش نه بوو له و پڼگه یه نزیکتر، نه شیوازش هه بوو بۆ پوونکردنه وه له و شیوازه پوونتر، خه لکه که هه مووی بیده نگ بوون^۳، به لام ئه بو له هب وتی: ده ست بشکیت ئایا ته نها بۆ ئه مه ئیمهت بانگ کردووه ؟

به م شیوه يش پيغمبر ﷺ بنچینه کانی پاگه یانندی دامه زاند، چونکه شوینیکي به رزی هه لېژارد بۆ نه وه ی دهنگی به هه موان بگه یه نیت، هر نه م کاره يشه که که ناله کانی پاگه یانندن نه نجامی ده دن له م سرده مه دا، ئینجا بنچینه یه کی پته وی هه لېژارد بۆ بانگه وازه که ی نه ویش راستگو یی بوو، به م کاره شی پیاوانی پاگه یانندن

۱- البخاری_ کتاب التفسیر_ سورة الشعراء ورقمه ۴۷۷۰ والایه _ من سورة المسد ۱، ۲.

۲- مسلم، کتاب الايمان ۲۴۸_ ۲۰۴.

۳- بهر وانه: السيرة النبوية لابي الحسن الندوي لا ۱۲۸.

وبانگه وازی فیرکرد که په یوه نندیکردن به خه لکی پټویسته پشت نه ستوور بیت به شتوه یه کی سهره کی له سره متمانه ی ته واوله نیوان نیره ووه رگدا، یان له نیوان سهرچاوه ی په یامه که و جه ماوهر، هه روه ها ناوه پوکیش ده بیت دروی تیا دا نه بیت^۱.
 ((نینجا کاریکی ناساییه که پټغمبر ی خوا ﷺ له بانگه وازی ناشکرادا له که س و کاری خویه وه ده ست پټیکات، چونکه مه که شاریک بوو گیانی هوزایه تی په لی تیا دا هاویشتبوو، له بهر نه وه پټغمبر ﷺ له عه شیرته وه ده سستی پټکرد، بۆ نه وه ی بینه یارمه تیده ری وپاریزگاری بۆ دابین بکه ن، هه روه ها هه لسان به کاری بانگه واز له مه که دا پټویسته شوینه واریکی تاییه تی هه بیت، به هوی تاییه تمندی نه و شاره وه، چونکه پاکیشانی بۆ پړزی نیسلام پو لیک کی گه وره ی ده بیت، وه کو له قورئانیش دا دهرده که ویت، که قورپه ش کراوه به یه که م هه نگاو به ره و جیهانی بوون، ثایه ته کانیش هر له سهرده می مه که وه باسی له جیهانیتی^۲ نیسلام ده کرد، خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان: ۱).

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷).
 هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَنَكُنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (سبا: ۲۸).

دوی نه وه قوئاغیکی ترهات، نه ویش بریتی بوو له بانگکردنی هه رکه سیک که پټی بگه شتایه، به لکو به دوی خه لکیشدا ده پوی بۆ جیگا کانیان و، شوینی کو بونه وه کانیان، یان له کاتی هه چ دا، هه موو که سیک بانگ ده کرد، کو یله و نازاد، به هیزو لاواز، ده وله مه ندو هه ژار^۳، کاتیک که خوی گه وره نه م ثایه تانه ی دابه زاند:
 ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿۱۴﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۱۵﴾ الَّذِي

۱- بېوانه: الحرب النفسية ضد الاسلام، د. عبدالوهاب كحيل (۱۲۱).

۲- بېوانه: دراسات في السيرة، عماد الدين خليل لا ۶۶.

۳- بېوانه: رسالة الانبياء ۴۸/۳، ۴۹.

يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿ (الحجر: ۹۴-۹۷) .

ناکامی ئەم ناشکراکردنەش پووبه پوو بوونه وه و گالته پیکردن به درۆ خستنه وه بوو، ململانیش سهخت بوویه وه له نیتوان پیغمبر ﷺ و نه یاره کانی و، سهرانی بته پرستان و بیباوه پاندا، خه لکیش باسی ئەو ململانیه یان ده کرد له هه موو جیگایه ک، ئەوهش خۆی له خۆیدا ده ستکه و تنیک بوو بۆ بانگه وازی ئیسلام، سه رسه خه ترین دوزمه کانی به شدارییان تیا دا کرد، له و که سانه ی که له نیتو هۆزه کاندایه قسه ی خراپیان بلأوه پیده کرد .

هۆکاری پاگه یاندن له و سه رده مه بریتی بوو له گواستنه وه ی هه واله کان له پرێگه ی باسکردنیان، بۆیه هه موو که سیك به هه والی پیغمبریه تی موحه ممه د ﷺ ناگادار بوو، ئەم باسه گه وره یه یش بوو به گفتوگۆی نیتو کۆپو دانیشته کانی هۆزه کان .^۱

* گرنگترین رخنه ی بته پرستان :

گرنگترین ره خنه کانی سهرانی موشریکه کان ئا پاسته یان ده کرد تا که وته هناپی خوا ی گه وره و پۆژی دواپی و په یامی پیغمبر ﷺ و قورنانی پیروزیبوو. ئیستاش ئەو ره خناهه شیده که یه وه و به ره رچیان ده ده یه وه :

یه که م: ره خنه کانیان له سه ره یه کتا په رستی.

بیباوه پانی مه که که نکۆلیان له وه نه ده کرد که خوا ی گه وره دروستکه ری ئەوان و هه موو شتیکه. خوا ی گه وره ده فه رمو ییت: ﴿وَلَیْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَیْقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (لقمان: ۲۵) . به لام ئەوان بتيان ده په رست، بانگه شه ی ئەوه شیان ده کرد که له خوا نزیکیان ده که نه وه،

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (الزمر: ۳).

ئه‌وان بت‌پرستان له‌میلله‌ته‌کانی ده‌روبه‌ریان بۆ هاتبوو^۱، بۆیه بانگه‌وازی به‌کتاپه‌رستی پووبه‌پرویی گه‌وره‌ترین به‌ره‌نگاری بوویه‌وه و زۆریان به‌لاوه سه‌یر بوو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَعِبَادُ أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ۝۱۰۰ أَجْعَلُ الْأَلَمَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝۱۰۱ وَأَنْطَلَقُ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَاصِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝۱۰۲ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَلَمَةِ الْأُخْرَىٰ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ﴾ (ص: ۴-۷).

ئه‌وان بۆ چوونی‌شیان هه‌له‌بوو سه‌باره‌ت به‌په‌یوه‌ندی خوای گه‌وره به‌دروست‌کراوه‌کانی، چونکه ئه‌وان پێیان وابوو که خوا هاوسه‌ریکی هه‌یه له‌جنتوکه و فریشته‌ی ده‌بی‌ت، فریشته‌کانیش کچی خوان-پاکی و بی‌گه‌ردی بۆ خوای گه‌وره له‌و قسانه‌.

ئیترا ئایه‌ته‌کان داده‌به‌زین بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه که خوای گه‌وره خۆی جنتوکه‌ی دروست کردووه و، به‌هه‌مان شیوه فریشته‌و مروه‌کانیش، هه‌روه‌ها هه‌رگیز منال و خیزانی نه‌بووه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَقَعْلَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ ۝۱۰۰ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الانعام: ۱۰۰-۱۰۱). هه‌روه‌ها پوونیشی ده‌کرده‌وه که جنتوکه‌کان دان به‌وه‌دا ده‌نێن که خوای گه‌وره په‌رستراوه، قسه‌ی بی‌باوه‌پانیش په‌ته‌ده‌که‌نه‌وه: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ (الصافات: ۱۵۸).

هه‌روه‌ها داوای له‌موشریکه‌کان ده‌کرد که به‌دوای راستی بکه‌ون و به‌گومان و
 خه‌یال هه‌وه قسه‌نه‌کن: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ
 لَمُحْضَرُونَ﴾ (النجم: ۲۷-۲۸) .

ئینجا پوونیشی ده‌کرده‌وه که کاریکی شیوا نییه که‌خوای که‌وره کوپ
 به‌بتپه‌رسته‌کان بدات و‌خوی کچی هه‌بیت، له‌کاتیکدا که‌کچ له‌بۆچوونی نه‌واندا له‌کوپ
 که‌متره: ﴿أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا إِنَّكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾
 (الاسراء: ۴۰) .

هه‌روه‌ها لیپرسراویتی ده‌خسته نه‌ستوی بتپه‌رسته‌کان سه‌باره‌ت به‌و قسانه‌ی
 که‌به‌بی به‌لگه ده‌یکه‌ن: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنْتًا أَشْهَدُوا
 خَلْقَهُمْ سَتُكُنَبُ شُهَدَاءُهُمْ رَبُّهُمْ لَا يُكْفَرُونَ﴾ (الزخرف: ۱۹) .

دووهم: باوه‌رنه‌بوونیان به‌پۆژی دوایی.

سه‌باره‌ت به‌بانگه‌وازی پتغمبر ﷺ بۆ باوه‌په‌یتان به‌پۆژی دوایی، بتپه‌رسته‌کان
 نه‌م قسه‌یان به‌گالته‌جاری ویه‌درۆخستنه‌وه پیشوازی کرد: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ
 نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّمَّزِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾ أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ (سبا: الایتان
 ۷، ۸) . نه‌وان نکولیشیان ده‌کرد له‌زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش مردن: ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ
 إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (الانعام: ۲۹) .

سویندیشیان له‌سه‌ر نه‌وه ده‌خوارد: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ
 مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لَيْسَ لَهُمْ
 الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ﴾ (النحل: ۳۸-۳۹) .

واشیان ده‌زانی ژینیکی ترنیه جگه له‌ژیانی دنیا، داواشیان ده‌کرد
 بابا‌پیرانیان زیندوو بینه‌وه تا‌کو باوه‌ی به‌ینن به‌زیندوو بوونه‌وه، خوی گه‌وره
 ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا نُتِلَ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا بِسَنَةٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتُوتُوا بِآيَاتِنَا إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُخَيِّكُم ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْصِيكُمْ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا رَبَّ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِخُ نَافِثَاتُ
 الْفُجَارِ﴾ (الجالیه: ۲۴-۲۷) .

ئه‌وه‌یان نه‌زانی که‌ئه‌و که‌سه‌ی یه‌که‌مین جار دروستیکردون، ده‌توانیت له‌پژدی
 داویدا زیندوویان بکاته‌وه، مواهیدو که‌سانی تر ده‌لین: ئوبه‌ی کوبی خه‌له‌ف
 هاته‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نیسقانیکی پزیوی به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌یوه‌راندو ده‌یدا
 به‌باداو، ده‌یووت: ئه‌ی موحه‌مه‌د، تو بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌یت که‌خوا ئه‌مه زیندوو
 ده‌کاته‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((نعم یمیتک الله تعالی، ثم یبعثک ثم یحشرک الی
 النار)) واته: به‌لی خوی گه‌وره ده‌تمزینی و زیندووت ده‌کاته‌وه و ده‌تخاته
 دژده‌خیشه‌وه، ئینجا ئه‌م ئایه‌ته‌نه‌ی خوینده‌وه: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ
 نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْزِي الْعِظَمَ
 وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ
 عَلِيمٌ﴾ (یس: ۷۷-۷۹) .

شیوازه‌کانی قورئان بوقایلکردنی خه‌لکی پشتی ده‌به‌ست به‌گوتاری بیرو هوش و
 گونجان له‌گه‌ل فیتره‌تدا، خوی گه‌وره باسی ئه‌وه‌ی کردووه که‌حیکمه‌تی وابوووه
 که‌به‌نده‌کانی زیندوو بکاته‌وه بۆ پاداشت و لیپرسینه‌وه، چونکه خوی گه‌وره
 خه‌لکی دروست کردووه بۆ په‌رستنی خۆی، پیغه‌مبه‌رانیشی ناردوووه، کتیبه‌کانی
 دابه‌زاندوووه، بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و پێگایه‌ی که‌له‌سه‌ری بپۆن بۆ په‌رستن و
 گوێراپه‌لی کردنی وه‌لسن به‌ئه‌نجامدانی فه‌رمانه‌کانی و خویان بپارێزن له‌قه‌ده‌غه
 کراوه‌کانی، جاهه‌ندی که‌به‌نده‌کان پێگه‌ی راستی په‌تکرده‌وه‌و گوێراپه‌لی خوی

نه کړدو سته می کړد، ثایا له پاش مردنی پیاو چاک و پیاو خراب پټویست نییه
پاداشت بدرینه وه چاکه به چاکه و خرابه به خرابه، خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿
أَفَجَعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَرَمِ ۚ (۳۵) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۳۶) أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ (۳۷) إِنَّ
لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْفَرُونَ﴾ (القلم: ۳۵-۳۸) .

نو و بیباوه پانه ی که سته میان له خوږیان کړد، هر نه وانن که و نه زانن نه م
که ردونه هروا به بی حکمت دروست کړاوه، گوايه جیاوازیس نییه له نیوان
سه رنه جامی چاکه کارو خرابه کاردا، خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ (۳۷) أَمْ نَجْعَلُ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾
(ص: ۲۷-۲۸) .

قورثانی پیردیش نمونه ی بو خه لکی هیناوه ته وه، به زیندو و کړنه وه ی زه وی
به پروه ک، نو که سش که نه و زه وییه زیندو ده کاته وه، به توانایه که ژیان
بگیرته وه بو نه و لاشه بیګیانانه: ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ ءَاثِرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الروم: ۵۰) .

هروه ما خوی گه وره نمونه ی بو خه لکی هیناوه ته وه له قورثاندا به وه ی
که هندی مردوی زیندو کړدوه ته وه، وه کو (اصحاب الکف) که سی سه دو تو سال
خه واندنی وله پاش نو ماوه دورو درېزه به ناګای هینانه وه، خوی گه وره
دهفه رموویت: ﴿وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنَتَّسَعَّأَنَّهُمْ ۚ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ
قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِرِزْقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ
وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۹) . ﴿وَلْيَتْلُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ
مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَادُوا تَسَعًا﴾ (الكهف: ۲۵) .

جگه له به لگي تر که پټغمبر ﷺ به کاریده هینا له گهل سهرانی کوفرو
بتپه رستاندا .

سپیهم : په خنه گرتیان له پټغمبر ﷺ .

نه وان په خنه یان هه بوو له پټغمبري خوا ﷺ ، چونکه پټیان و ابوو پټغمبر
نابیت ناده میزادیک بیت و هکو خویان ، به لکو پټویسته فریشته بیت ، یان فریشته ی
له گهل بیت : ﴿ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
رَّسُولًا ۖ ﴾ (الاسراء: ۹۴) .

﴿ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴾ (الانعام: ۸)
﴿ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلِيسُوتَ ﴾ (الانعام: ۹)

واته : نه گهر پټغمبريکمان له فریشته کان بناردايه بؤ خه لکی له شیوه ی پیاویدکا
ده ماننارد ، که بتوانن گفتوگوي له گهل بکن وشتی لیوه ربگرن ، نه گهر وایش بوايه
نه واشته کانیان لی تیکهل ده بوو و هکو چوڼ لییان تیکهل بووه له مه سه له ی
وهرگرتنی په یامی ناده میزاد ^۱ ، ئینجا نه وان پټغمبريکیان ده ویست که پټویستی
به خواردن نه بیت و ، له بازار په کان نه گه پئی : ﴿ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوبُ مَعَهُ نَذِيرًا ۖ ﴾ (۷) أَوْ يُنْفَخُ إِلَيْهِ
كَزْبٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
رَجُلًا مَسْحُورًا ﴾ (الفرقان: ۷-۸) . و هکو چوڼ هه رگیز نه یان بیست بیت که پټغمبرانی
تر هه موویان خواردن یان خواردووه و خه ریکی هه ولدان و کارکردن بوونه : ﴿ وَمَا
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي
الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ
بَصِيرًا ﴾ (الفرقان: ۲۰) .

نیجا ده یانه ویست پیغمبر مالی نوری مه بیت وگوره بیت له چاویاندا:
﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِینَتَیْنِ عَظِیمَ﴾ (الزخ—رف: ۳۱).
مه به سستیان له وه لیدی کوپی موغیره له مه ککه و، عوروهی کوپی مه سعود بوو
له تانیف^۱.

مه روه ها پیغمبری خویان به شیئی تومه تبار ده کرد: ﴿وَقَالُوا یَتَأْتِهَا الَّذِی
نُزِّلَ عَلَیْهِ الذِّکْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ (۱) ﴿لَوْ مَا تَأْتِنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾
(الحجر: ۶-۷).

﴿اَنِّیْ لَمُّمُ الذِّکْرِیْ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِیْنٌ﴾ (۱۳) ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّجُ مَجْنُوْنٌ﴾
(الدخان: ۱۳-۱۴).

خوای گه وره یش به ربه رچی دانه وه: ﴿مَا اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُوْنٌ﴾ (القلم: ۲).
مه روه ها قه شه یه تی وه لبه ستنی هونراوه یان ده دایه پال پیغمبر ﷺ:
﴿فَذَكِّرْ فَمَا اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُوْنٍ﴾ (۲۹) ﴿اَمْ یَقُولُوْنَ شَاعِرٌ نَّرٰٓیْصُ بِهٖ رَبِّبَ
الْمُنُوْنِ﴾ (الطور: ۲۹-۳۰).

خویشیان ده یانزانی که نه وهونراوه ریکناخت و بیرو هوشیکی په سهندی هیه،
نه وه یش که نه لیت دورره له قسه ی قه شه و جادو گه ره کان^۲.

به مه مان شیوه وتیان جادو گه رو دروزنه: ﴿وَعِجْبًا اَنْ جَاءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ
الْكَافِرُوْنَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰٓبٌ﴾ (ص: ۴).

﴿تَنَحَّنُ اَعْلَمُ بِمَا یَسْتَمِعُوْنَ بِهٖۙ اِذْ یَسْتَمِعُوْنَ اِلَیْكَ وَاِذْ هُمْ یَخْوٰی اِذْ یَقُوْلُ الْفٰلِیْمُوْنَ اِنْ
تَنَبَّیْعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا﴾ (۱۷) ﴿اَنْظُرْ کَیْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ
سَبِيْلًا﴾ (الاسراء: ۴۷، ۴۸)، به لام ثایه ته کان په یتا په یتا داده به زین بو

۱- تفسیر ابن کثیر ۴/۱۲۶، ۱۲۷.

۲- پروهانه: رساله الانبیاء ۵۷/۳.

به ربه رچدانه وې نه و قسانه، نه و شې د درده خست که پښه مېراني پېش موحه ممد ﷺ گالته يان پېکراوه و دواړې نه و گالته که رانه يش سزای سه خته:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (الانعام: ۱۰۰).

هه روه ها نايه ته کان نه و شيان باس ده کرد که نه و ان خودی پښه مېر ﷺ به درون نازان، به لکو نه و ان په يامه کې به دروده خه نه و، نايه ته کانی خوی گوره يش به و قسانه په تده که نه و:

﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ (الانعام: ۳۳).

چواره: هه لويستيان له قورناني پېرؤز.

هه روه ها نه و ان باوه پيان نه بوو که قورن ان له لای خواوه دابه زيوه، به لکو به جوړيک له هؤنراوه يان ده زانی، سه رپای نه وې هه رکه سيک به راوردی بکات له نيوان قورن ان وهؤنراوه دا به ناشکرا جياوازی ده بينی: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ ٦٩ ﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحَقِّقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (يس: ۶۹-۷۰). ئينجا قورن ان چون ده بيت هؤنراوه بيت له کاتيکدا زه می شاعيرانی کردوه که دروده کهن وخه لکی گومپاده کهن^۲، ﴿وَتِلْكَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ ٦٠ ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ ٦١ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ﴾ ٦٢ ﴿وَطَلٍ مِنْ يَحْمُورٍ﴾ (الواقعة: ۴۰-۴۳).

شاعيران پېش خه لکانی تر ده يانزانی که قورن ان هؤنراوه نيه،^۳ ئينجا له ته وای به درو خسته وه و ملهو پيان نه و بوو ده يانوت: موحه ممد له که سيکی نه عجه می

۱- هه مان سه رچاره ۵۸/۳.

۲- هه مان سه رچاره ۵۹/۳.

۳- بېوانه: رسالة الانبياء ۵۹/۳.

یه‌وه فیږی قورئان ده‌بیټ ^۱ که‌که‌نجیک بوو له‌قورپه‌یش، فروشیار بوو له‌لای صفا، که‌میک عه‌ره‌بی ده‌زانی، جاری و ابوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌لی داده‌نیشت و قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، به‌لام نه‌و نه‌وه‌نده عه‌ره‌بی ده‌زانی که‌وه‌لامی قسه‌ بداته‌وه، بویه خوی گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبْ وَهَذَا لِسَانُ عَرَبٍ مُّبِينٌ﴾ (النحل: ۱۰۳).

هه‌روه‌ها په‌خنه‌یان ده‌گرت له‌چونیه‌تی دابه‌زینی قورئان و، داوایان کرد هه‌مووی پیکه‌وه دابه‌زیت، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی که‌به‌ش به‌ش دابه‌زینی مایه‌ی جیگیربوونی دلی باوه‌پدارانه پیتی و، ئاسانکارییه‌که بو تیگه‌یشتن وله‌بر کردنی وپه‌یره‌وکردنی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (الفرقان: ۳۲).

جاکاتی که‌یه‌که‌کان په‌خنه‌یان گرت له‌قورئان، خوی گه‌وره به‌ره‌نگاریان بوویه‌وه که‌یه‌کیک بتوانیت قورئانیکی له‌و جوړه به‌ینیت، نه‌وه‌شی راگه‌یاند که‌هه‌رجی مړو و جنوکه هه‌یه نه‌وه‌یان پی ناکریت: ﴿قُلْ لِّیْنَ اَجْتَمَعْتَ الْاِیُّسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ (الاسراء: ۸۸).

به‌لکو نه‌وانه ده‌سه‌لاتی هینانی چه‌ند سوږه‌تیکیان نییه: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرِيْنَ وَاَدْعُوا مِنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۱۳﴾ فَاِنَّهُمْ یَسْتَجِیْبُوْا لَكُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ﴾ (هود: ۱۳، ۱۴).

ته‌نانه‌ت یه‌ک سوږه‌تیش هه‌ر ناتوانن به‌ینن: ﴿وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ یُّفْتَرٰی مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِیْقُ الَّذِیْ بَیْنَ یَدَیْهِ وَتَفْصِیْلُ الْكِتٰبِ لَا رَیْبَ فِیْهِ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ

﴿۳۷﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿يونس: ۳۷، ۳۸﴾ .

ده‌سته‌وسانی نه‌وان، سه‌ره‌پای نه‌وه که نه‌وان به‌سروشست زمانپاراو بوون،
هونراوه‌و(معلقات) ه کانیشیان له‌چله‌وی‌په‌ی ده‌ربړیندا بوون، نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر
نه‌وه‌ی که‌قورئان قسه‌ی خواجه له‌هیچ قسه‌یه‌کی ترناچیت.....^۱

باسی دووه: تاقیکردنه‌وه.

تاقیکردنه‌وه به‌شیویه‌کی گشتی، سوننه‌تیکی خوایه له‌دروس‌تکراوه‌کاندا، نه‌مه‌یش شتیکی ناشکرایه له‌باسه‌کانی قورئاندا، خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآرْضَ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (الانعام: ۱۶۵). مه‌روه‌ها فرموویه‌تی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الكهف: ۷).

مه‌روه‌ها فرموویه‌تی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ تُطْفِئَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (الانسان: ۲).

تاقیکردنه‌وه په‌یوه‌سته به‌ده‌سه‌لاته‌وه به‌شیویه‌کی پته‌و، سوننه‌تی خواویه که‌ده‌سه‌لات به‌هیچ میله‌تیک نه‌دریت تا به‌قوناغه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌دا تینه‌په‌پیت و، چاک و خراپ له‌یه‌ک جیانه‌بیته‌وه، نه‌مه سوننه‌تیکی کاریگه‌ره له‌سه‌ر موسلمانان دواناکه‌ویت، خوی گه‌وره ویستی له‌سه‌ر نه‌وه بوو که‌ئیمانداران تاقیکاته‌وه وئینجا ده‌سه‌لاتیان پی‌ببه‌خشیت، هر نه‌م واتایه له‌سه‌ر زاری پی‌شه‌وا شافیعی پیمان گه‌یشتووه کاتیک پرسیری لیکرا: کامیان باشتره بۆ که‌سێک، ده‌سه‌لاتی پی‌بدریت یان تاقی بکړیته‌وه؟ نه‌ویش فرمووی: ده‌سه‌لاتی پینادریت تا‌کو تاقینه‌کړیته‌وه، خوی گه‌وره نه‌وه‌ی کردووه ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل نوح وئیراهیم و موسا و عیسا و موچه‌مه‌د، درودسلوی خویان له‌سه‌ر بیت، جاکاتیک نارامیان گرت ده‌سه‌لاتیان پیدرا، که‌سیش وانه‌زانیت له‌نازار پزگاری ده‌بیت^۱.

چيکمه تي تاقیکردنه و هو سوده کانی:

۱- پالاوتنی پیزه کان:

خوای گوره تاقیکردنه وې کردووه ته هۆکاریک بۆ پالاوتنی دلّه کان و جیاکردنه وې پاست وپوچل له یه کتر، چونکه له وانه یه که سیک له کاتی خوځگوزهرانی پاستیه که ی دهرنه که ویت، به لام پوژانی سهخت دهریده خات، خوای گوره دهرموویت: ﴿أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (العنکبوت: ۲).

۲- په رومړده کردنی کومه لی موسلمان:

سه یید قوتب په حمه تی خوای لیبت له م باره وه دهرموویت: ((نینجا نه وړ پیکه ی که ئیر پیکه ی جگه له وه نییه بۆ پیکه پینانی کومه ل، که نه م سر زه وییه مه لېگریت وه لستیت به نه رکه کانی، پیکه ی په روه رده کردنی کومه له و، دهرکردنی شاروه کانی له چاکه و هیزو خوږاگری، هه روه ها نه وه پیکه ی نه نجامدانی کرده یی به بۆ نه رکه کان و، ناسینی پاستیه کانی خه لکی وژیان، بۆ نه وې به هیزترینیان له سر نه م بانگه وازه جیگیرین، چونکه نه وانه شیاون بۆ مه لگرتنی، به نارامگرتنیشیان جیگای متمانه ن)).^۱

۳- دهرخستنی په نهانیه کانی دهروون:

له م باره شه وه خاوه نی ((في ظلال القرآن)) ده لیت: ((خوای گوره پاستی دلّه کان ده زانیت پیش نه وې تاقیان بکاته وه، به لام تاقیکردنه وه له جیهانی پړوداودا نه وه دهرده خات که له لای خوا ناشکرایه و، به ئاده میزاده کان نه که یشتووه، تاکو خه لکی له سر کرداره کانیان لیپرسینه وه یان له گه ل بگریت نه وه که له سر نه وې که له زانستی خاودا ناشکرایه، نه م یس له لایه که وه فه زلی خواپه و، له لایه کی تریشه وه په روه رده یه بۆ خه لکی، که که س سزا نه دریت به شتیک نه بیت که دهرکه وتووه لیتی، چونکه که س له خوا ناگادارتر نییه له پاستی دلّه کان)).^۲

۱- في ظلال القرآن ۱۸۰/۲.

۲- في ظلال القرآن ۳۸۷/۶ او ۲۷۲/۵.

۴- ناماده کردنی راسته قینه بڼه لگرتنی نه مانه ت:

له م باره شه وه خاوه نی (الظلال) ده لیت: ((حاشا له خوی په روه ردگار پټو ښی به وه ه بیت سزای نیمانداران بدات به تاقیکړنه وه، یان نازاریان بدات به و به لایه ی به سره یان ده هیئت، به لام نه وه ناماده کردنی راسته قینه به بڼه لگرتنی نه و نه سپرده یه، چونکه پټو ښی به ناماده کردنیکی تایبه ته، نه ویش به نه نجام ناگات دوی چه شتنی ناره حتی نه بیت، ه روه ها به به رزبونه وه به سر ناره زوه کاندو ناره لگرتنی راسته قینه به سر نازاره کاندو، متمانې ته و او به سر خستنی خواو پاداشتی، سه رپای سه ختی تاقیکړنه وه و درېزی ماوه یه که ی، ده رونیښ زه برو ناره حتی ده ټوینټه وه و پیسیه کانی له سر لاده دات و هیزه شارواه کانی ده رده خات، نیت راده په پټ و کوده بیته وه و نینجا به هیزی ده کات، به ه مان شیوه زه برو ناخوښی نه و کاریگه ریبه ی ه یه له سر کومه له کان، بڼه خوږاگر نامینې به هیزترین و پته وترینان نه بیت له پوی متمانېان به خوی گوره و یه کی له ه ردو چاکه که، سه رکه وتن یان پاداشت، هر نه وانه شن که له کو تاییدا نالا که و ده رده گرن و ده بڼه جیگای متمانې له سهری پاش نه و تاقیکړنه وانه)).^۱

۵- خوناسینی راسته قینه :

له م و اتایه یشدا سه یید قوتب په حمتی خوی لیبت ده لیت: ((بڼه وه ی بانگخو ازان راستیتی خو یان و ده روونی ناده میزاد بناسن له کاتی گوزهراندنی ژبان و جیهاد به شیوه یه کی کرده یی، نینجا راستی کومه ل و کومه لگاگان، له کاتی کدا نه و ان ده بینن چو ن بڼه مای بانگه وازه که یان پیکدادان ده کات له گه ل ناره زوه کانی خو یان و خه لکید، ه روه ها شاره زایی په یدا ده کن ده باره ی نه و شو ټانه ی که شه یتانی لیده چیته ژوره وه بڼه ده روونه کان و، نه و جیگایانه ی خه لکی تیا ده خلیسکین و گومرا ده بن)).^۲

۱- فی ظلال القرآن ۳۸۹/۶ او ۲۷۲۱/۵ .

۲- هه مان سرچاوه ۱۸۱/۲ .

۶- زانيني قه دهری بانگه واز :

له م باره شه وه خاوه نی (في ظلال القرآن) ده لیت: ((نه وه یش بۆ نه وه یه نه م بانگه وازه به به هابیت به لایانه وه، چه ندیش به لایان به سهر دابیت له پیناویدا نه وه نده به نرختر ببیته وه له لایان وفیداکاری بکه ن له پینگیدا، ده ستیشی لیله لته گرن له هیچ بارودوخیکدا .^۱

۷- بلاویونه وه ی بانگه واز :

ئارامگرتنی موسلمان له سهر ناخۆشی تاقیکردنه وه، بانگه وازیکی کپه بۆ نه م ئایینه، ده ببیته مایه ی نه وه ی خه لکانیک بیته ئیسلامه وه، نه گهر بانگخوازه كان لاوازی وسستی دهر پرن که س به ده نگیانه وه نایه ت، جاری وابوو یه که س ده هاته لای پیغمبر ﷺ و فه رمانی پیده کرا بگه رپته وه لای خزمه کانی، بۆ نه وه ی بانگیان بکات بۆ ئیسلام، نه ویش گوپرایه ل ده بوو، ئارامیشی ده گرت له سهر ئازارو به درۆخستنه وه یان، به رده وام ده بوو هه موو خزمانیشی ده هینایه ناو ئیسلامه وه،^۲ له لاپه ره کانی داهاتوودا نه وه مان به رچاو ده که ویت .

۸- راکیشانی خه لکی به توانا بۆ بانگه وازی ئیسلام :

به رانبهر خۆپاگری موسلمانان وفیداکارییان، که سه به هیزه كان به ره و لای بیروباوه ری ئیسلام دین، به بۆنه ی نه و ئازایی وئیمان پته و بییه وه بانگه واز له لای نه و که سانه مه زن ده بیت، بۆیه خه لکه که به بی دلّه پاوکی به ره و ئیسلام دین، مه زنترین نه و که سایه تییا نه ی ئیسلام شانازیان پیوه ده کات له نه م پینگایه وه هاتن .^۳

۹- گوناوه لابردين و به رزگردنه وه ی پله و پایه له لای خوا ی گه وره :

پیغمبر ﷺ ده فه رموویت: ((دپکک و به ره و ژوورتر نایه ته پښکی موسلمان تا کو پله یه ک پیی به رزنه ببیته وه له لای خوا، یان گونا هیکی پیی له سهر

۱- في ظلال القرآن ۱۸۰/۲ .

۲- بروهانه: فقه السيرة النبوية لا ۱۹۲، ۱۹۳ .

۳- بروهانه: فقه السيرة النبوية لا ۱۹۳، ۱۹۴ .

لانه بات))^۱ له وانه به ندهیه ک پله یه کی هه بیته به زانسته که ی پیتی نه گات، بۆیه خوای گه وره تاقیده کاته وه تاکو به رزیکاته وه، هه روه ها تاقیکردنه وه پینگایه که بۆ سرپینه وه ی گونا می موسلمان .

به هه مان شیوه تاقیکردنه وه سوودی ژۆریشی هه یه، له وانه: په یبردن به ده سه لاتی خوای گه وره و، ملکه چی به ندایه تی و، دلسۆزی و، گه پانه وه بۆ لای خوای گه وره و، نزاو پارانه وه و، ئارامگرتن له پرودانی به لاو کاره سات و، ده ربڕینی دلخۆشی به هۆی سووده کانی و، سوپاسی خوا له سه ری و، یارمه تیدانی خه لکی و، زانینی بایه خی ساغ و سه لامه تی و، سوپاس کردنی خوای گه وره به هۆی نه و پاداشته ی له سه ریان ده یداته وه له پۆژی دوا ییدا، له گه ل چه ندین سوودی تر، بۆ زیاتر شاره زایی به وانه کتییی فقه الابتلاء^۲.

۱- مسلم بشرح النووي ۱۲۷/۶، ۱۲۸ کتاب البر والصلة، باب ثواب المؤمن، ورقمه ۲۵۷۲ .

۲- به وانه: فقه الابتلاء، محمد ابو صعیلیک لا ۱۵_ ۲۸ .

باسى سێیه‌م: شێوازه‌کانى به‌ره‌نگارى بانگه‌وازی ئیسلام له‌ لایه‌ن بته‌پرسته‌كانه‌وه‌.

بته‌پرستان هه‌موویان كۆك بوون له‌سه‌ر دژایه‌تى بانگه‌وازی ئیسلام كه‌پاستى نه‌فامییانى خسته‌ پوو، په‌رسته‌راوه‌كانیانی پووجه‌ل كرده‌وه‌و، ه‌زرو بیرو بۆچوونه‌كانیانی به‌رپه‌رچ دایه‌وه‌، سه‌باره‌ت به‌خواو ژيان و م‌رؤف و گه‌ردوون، بۆیه ئه‌وانیش چه‌ندین پ‌نگایان گرت‌ه به‌ر له‌پ‌یناو وه‌ستاندن ئه‌و بانگه‌وازه‌و ك‌پ ك‌ردنه‌وه‌ى ده‌نگى، یان ه‌یچ نه‌ب‌یت بچوك ك‌ردنه‌وه‌و ده‌ستنیشان ك‌ردنى بواری ب‌ل‌اوبوونه‌وه‌ى .

یه‌كه‌م: هه‌ول‌دانى قور‌ه‌یش بۆ دوورخسته‌نه‌وه‌ى ئه‌بو تالیب له‌ پشتگیری و پ‌اراستنى پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ:

((قور‌ه‌یش هاته‌ لای ئه‌بو تالیب و ووتیان: ئه‌و برازایه‌ت ئازارمان ده‌دا له‌شوین و پ‌ی و په‌رستگاماندا، پ‌یى ب‌ل‌ی باوازمان ل‌یبه‌ئ‌یت... ئ‌ینجا ئه‌بو تالیب به‌پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ وت: ((ئ‌ه‌و ئاموزایانه‌ت ده‌ل‌ین كه‌ت‌و ئازاریان ده‌ده‌یت، داوات ل‌یده‌كه‌م وازیان ل‌یبه‌ئ‌یت، ئ‌ینجا پ‌یغه‌مبه‌رى خوا ﷺ چاوى ب‌پ‌یه‌ ئاسمان و ته‌ماشای ده‌ك‌رد، فه‌رمووی: ئایا ئه‌و خۆره‌ ده‌بینن؟ ووتیان به‌ل‌ی، فه‌رمووی من توانام له‌كه‌س‌ك زۆتر نییه‌ بۆ ئه‌نجامدانى ئه‌و كار‌ه كه‌بتوانیت ب‌ل‌یسه‌یه‌ك له‌و خۆره‌ ب‌ئ‌یت‌ه‌ خواره‌وه‌ .

ئ‌ینجا ئه‌بو تالیب وتی: سو‌یند به‌خوا ئه‌م برازایه‌م هه‌رگیز در‌و ناكات، بۆیه بگه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ 'چه‌ندین جار‌یش قور‌ه‌یش هه‌ول‌ی ده‌دا فشار بخاته‌ سه‌ر پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ له‌پ‌‌نگه‌ى خ‌زمه‌كانیه‌وه‌ به‌لام ه‌یچیان پ‌ینه‌ك‌را .

هه‌سه‌له‌ى پار‌یزگار‌یك‌ردنى ئه‌بو تالیب بۆ موحه‌ممه‌د ﷺ و پشتگیری ك‌ردنى و پشت به‌رنه‌دانى ب‌ل‌اوبوویه‌وه‌، ئه‌وه‌یش زۆر سه‌خت بوو له‌سه‌ر قور‌ه‌یش، بۆیه

عوماره‌ی کوپی وه‌لیدی کوپی موغیره‌یان برده لای نه‌بو تالیب و وتیان: نه‌وه عوماره‌ی کوپی وه‌لیده، جوانترین و دامه‌زراوترین لاوه، ده‌ییه‌خشین پیٚت وه‌کو کوپی خۆت، نه‌گه‌ریش کوژرا خوینباییه‌که‌ی وه‌رده‌گریٚت، تویش برازاکه‌تمان بده ده‌ست، که‌به‌رانبه‌ر ئایینی خۆت و باو پیرانت وه‌ستاوه‌و، کوٚمه‌لی هۆزه‌که‌تی په‌رته‌وازه کردووه‌و به‌بیٚ نه‌قلمان داده‌نی، بۆ نه‌وه‌ی بیکوژین و، ده‌بیٚته‌کوشتنی پیاویٚک به‌پیاویٚک، نه‌ویش وتی: سویند به‌خوا سه‌وداگه‌رییه‌کی خراپم له‌گه‌ل ده‌که‌ن، کوپی خۆتانم پیٚده‌ده‌ن به‌خۆی بکه‌م، کوپی خۆتمان پیٚده‌م بیکوژن، سویند به‌خوا نه‌وه هه‌رگیز پوونادات^۱ ئینجا به‌پاستی نه‌وه شتیکی سه‌یره، مروٚف واقیورده‌مینئ به‌رانبه‌ر پیاوه‌تی وجوامیٚری نه‌بو تالیب له‌گه‌ل پیٚغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه چاره‌نووسی خۆی گریدایه چاره‌نووسی برازاکه‌یه‌وه، به‌لکو که‌لکی له‌وش وه‌رگرت که‌سه‌رۆکی به‌نی هاشم بوو بۆ هینانی به‌نی هاشم و به‌نی عه‌بدولموتته‌لیب بۆ هاوپه‌یمانییه‌ک له‌سه‌ر ژیان و مردن، له‌پشتگیری پیٚغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌موسلمان و بیٚپاوه‌پرانه‌وه وه‌کو یه‌ک^۲، په‌نای موحه‌مه‌دی برازایدا په‌نادانیکی کراوه، به‌بیٚ هیچ ترس و دوودلیه‌ک، نه‌م داب و نه‌ریته هۆزایه‌تیه به‌کارده‌هینران له‌لایه‌ن پیٚغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ بۆ خزمه‌تی ئیسلام، نه‌بو تالیبیش کاتیٚک بینی قوپه‌یش به‌و شیوه‌ نازاری به‌نی هاشم ده‌گات، داوای له‌ئه‌وان و عه‌بدولموتته‌لیب کرد بۆ وه‌رگرتنی هه‌مان هه‌لوٚیست له‌پاراستنی پیٚغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌پاستیدا نه‌وانیش به‌ده‌نگیه‌وه هاتن، جگه له‌ئه‌بو له‌هه‌بی له‌عنه‌تی نه‌بیٚت .

کاتیٚک نه‌بو تالیب هه‌لوٚیستی خزمانی بینی، ستایشی کردن و، هه‌روه‌ها باسی چاکه‌ی موحه‌مه‌دیشی کرد ﷺ له‌ناویاندا، بۆ نه‌وه‌ی به‌رده‌وام بن له‌پشتگیریان بۆی، ده‌یووت:

إذا اجتمعت يوماً قریش لمفخر فعبد مناف سرها وصمیمها
وان حصلت اشراف عبد منافها ففي هاشم اشرافها وقديمها

۱- البدایة والنهاية ۴۸/۳ .

۲- بروهانه: فقه السيرة النبوية لا ۱۸۴ .

وان فخرت يوماً فان محمداً هو المصطفى من سرها وکرمها
تداعت قريش غثها وسمينها علينا فلم تظفرو طاشت حلومها
وکننا قديماً لانقر ظلامه اذا ماثنوا صعر الخدود نقيماً^۱

ئەو کاتەیش ئەبو جەهل ویستی دالەدانى ئەبو تالیب بشکینى بۆ پیغەمبەر ﷺ
حەمزە بەرەنگارى بوویەو بەکەوانەکەى لێیداو برینداریکرد وپێى وت: جنىو
بەموحەممەد دەدەیت و من لەسەر ئایینی ئەوم، لێدانهکەم بۆ بگێرەو ئەگەر پیت
دەکریت .

دیاردەیهکی تاکە بەپاستى جاھیلەت هەلسیت بەپاراستنى ئەو کەسەى جنىوبە
خوداکانیان دەدات و، بى ئەقل وگەمزەیان لەقەلەم دەدات، هەر بەناو ئەو
بەهایانەو گیانیان پیشکەش دەکەن وشەپ بەرپادەکەن و، موحەممەد ﷺ زیانى
پێنەگات.

ئەبو تالیب هۆنراوەیهکی هەیه تیايدا پەنادەگریته پیرۆزى مەککەو پلەو پایەى،
تیايدا پوونیشى کردووەتە پیاو ماقولانى عەشیرەتەکەى و، دەلێت کە موحەممەد ﷺ
ناداتە دەستەو، وازیشى لێناھینیت، ئەگەریش تیا بچیت لەپێناویدا، لەو هۆنراوەیدا
دەلێت:

ولما رأيت القوم لاؤد فيهم وقد قطعوا كل العرى والوسائل
وقد صارحونا بالعداوة والاذى وقد طأوعوا امر العدو المزايل
وقد حالقوا قوماً علينا اظنة يعضون غيظاً خلفنا بالانامل
صبرت لهم نفسي بسمراء سمحة وابيض غضب من تراث المقاول
واحضرت عن البيت رهطي واخوتي وامسكت من اثوابه بالوصلائل

هەروەها پەناى بردە بەر مالى خواو هەرچى ئەو شتە پیرۆزانەى کە تیايدان،
سویندى بەو ماله خوارد کە بەهیچ شێوەیهک موحەممەد بەدەستەو نادات ئەگەر

خوین وه کو جوگه له پټی کردوه :

کذبتم وبيت الله نبزی محمدا ولما نطاعن دونه وفاضل
ونسلمه حتى نصرع حوله ونذهل عن ابنائنا والحلائل
وينهض قوم في الحديد اليكم نهوض الروايا تحت ذات الصلاصل

تاكو ده گاته كوتايی هؤنراوه كه ی كه ناوی سهرانی قورپه یش ده بات وقسه یان پیده کات^۱، به ده سته یانی پیغمبر ﷺ بۆ مامی به مه به سستی پشتیوانی کردن، سهرکه وتنیکي گه وره بوو له پاستیدا، سوو دیشی وه رگرت له نه و داب ونه ریته هؤزیه تیپانه ی هه بوون بۆ پاراستنی خو ی و، نازادی گه پانی بۆی ده سته به ر کرد، نه وه یش ناماژه ده کات بۆ تیگه یشتنی پیغمبر ﷺ بۆ پړوداوه کان، که نه وه وانه یه کی پر واتیاه بۆ بانگخوازی پښای خوا، بۆ چوڼیه تی مامه له کردنیان له گه ل ده ورو به رو کومه لگا کانیان و، سوود وه رگرتن له یاساو داب ونه ریت بۆ خزمه تی نایینی خوا .

دووه : هه ولدان بۆ ناشیرین کردنی بانگه وازی پیغمبر ﷺ.

بتپه رسته کانی مه ککه هه لسان به شیواندن وناشیرین کردنی بانگه وازی پیغمبر ﷺ هه ربویه قورپش جه نگیکی راگه یان دیان پښکخت له دژی پیغمبر ﷺ به مه به سستی ناشیرین کردنی، به سهر کردایه تی وه لیدی کوپی موغیره، نه و له گه ل چه ند که سانیک له هؤزه که ی کؤبوونه وه که خو ی له هه موویان گه وره تر بوو، کؤبوونه وه شیان له کاتی چه ج دا بوو، پټی وتن: نه ی کومه لانی قورپه یش، واکاتی چه ج هاته پټشی، نیرده کانی عه ره بیش به م زووانه دینه لاتان و، نه وان نه م باسی موچه ممه دیانه بیستووه، چاپیویسته له سهر بۆ چوونیک ریڅکبه ون، جیا وازیتانیش نه بیټ نه متان نه و ترتان به درو بخاته وه، قسه کانیش به رپه رچی خو یان بده نه وه .

- وتیان: که واته خۆت له سهر بۆچوونیک بمانگیرسینه وه .
- وتی: به لگو ئیوه قسه بکن وگویتان لیده گرم .
- وتیان: ده‌لێن قه‌شه‌یه .
- وتی: ئه‌و قه‌شه‌ نییه، قه‌شه‌مان بینیه‌وه قسه‌کانی له‌ورته‌ورته‌کانی ئه‌وان ناچیت .
- وتیان: ده‌لێن شیتته .
- وتی: شیت نییه، شیتمان بینیه‌وه ده‌زانین چۆنه، ئه‌م قسانه‌ی موحه‌مه‌د له‌فسه‌و جوله‌و چرپه‌چرپی شیتان ناچیت .
- وتیان: ده‌لێن شاعیره .
- وتی: ئه‌و شاعیر نییه، خۆمان شاره‌زای هه‌موو جوړه‌کانی شیعرین .
- وتیان: ده‌لێن جادوبازه .
- وتی: جادوباز نییه، ئیعه‌ شاره‌زای جادوگه‌رو جادوو هه‌ین، ئه‌مه‌ی موحه‌مه‌د فووتی‌کردن وگرتل‌یدانی ئه‌وان نییه .
- وتیان: ئه‌ی ئیتر چی بلێن ئه‌ی ئه‌بو عه‌بدو شه‌مس .
- وتی: سویند به‌خوا، قسه‌کانی شیرین، بنچینه‌که‌ی وه‌کو دارخورمایه‌و، چله‌کانیشی به‌روبوومه، هه‌رچه‌کیش له‌م قسانه‌ بکن ده‌زانیت که‌پاست نییه، به‌لام نزیکترین قسه‌ ئه‌وه‌یه بلێن جادو بازه، چونکه‌ کوپو باوک له‌یه‌کتر ده‌کات، هه‌روه‌ها براوبراو، ژن وپیایو.....^۱
- خوا‌ی گه‌وره‌ ئه‌م نایه‌تانه‌ی له‌سهر وه‌لید دابه‌زاند: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۖ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۖ وَبَنِينَ شُهُودًا ۖ وَمَهْدَتْ لَهُ تَهْنِيدًا ۖ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝ (۱۵) كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۖ (۱۶) سَأَرْفَعُهُ ۖ صَعُودًا ۖ (۱۷) إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ ۖ (۱۸) فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ (۱۹) ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ (۲۰) ثُمَّ نَظَرَ ۖ (۲۱) ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۖ (۲۲) ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ (۲۳) فَقَالَ إِنِّي هَذَا إِلَّا بَحْرٌ يُؤْتَرُ ۖ (۲۴) إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۖ (۲۵) سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۖ (المدثر: ۱۱- ۲۶) .

له م به سهراته نه وه دهرده که ویت، که جهنگی دهر وونی دژ به پیغمبر ﷺ هره مه کی نه بوو، به لکو به وردی ناماده ده کرا له لایه ن سهرانی بیباوه پانه وه، به پی پی بنچینه گه لیکی دیاریکراو، که هر هه مان نه و بنچینه نه ی نه مړون که له وباره دا کاریان پیده کریت، وه کو هه لېژاردنی کاتی گونجاو، نه وان کاتی حه جیان هه لېژارد که خه لکی تیا دا کوده بوویه وه، هه روه ها پیککه وتن وخو به دورگرتن له ناکوکی وبنچینه کانی تر که ده بیته مایه ی کاریگری هه لته ته که یان و به ناکام گه یشتنی، هه روه ها نه وان شوینی گونجاویان هه لېژارد که مه ککه بوو^۱، نینجا له م به سهراته مه زنی پیغمبر ﷺ دهرده که ویت وکاریگری له سهر بیسه رانی له پیکه ی قورئانه وه، چونکه وه لید که سهر گهره ی قوپه یش بوو، سهره پای خو به زلزانی، قورئان کاری تیگردو دلی نه رم بوو بوی، دانیشی نابه مه زنی دا، به نه و وتانه ی که کردی^۲، هه موو نه و جهنگ دهر و نیانه ش نه یانتوانی ثابلقه ی بانگه وازی پیغمبر ﷺ بده ن، به لکو پیغمبره ی خوا ﷺ توانی ثابلقه که یان بشکیینی، که نه وان ته نها به ناشیرین کردنی بانگه وازه که وازیان نه ده میتا، به لکو ده چوونه پیشوازی نه وانه ش که ده هاتنه مه ککه و بیروبو چوونیان ژارای دهر کرد، بو نه وه ی په رزینیک دروست بکن له نیوان نه وان وپیغمبره رد ﷺ، چونکه پیغمبره ﷺ یه کجار سهر که وتوو بوو له بانگه وازه که یدا، قسه کانی کاریگریان هه بوو له سهر گوینگری، به شیوه ی شکرداری کاریده کرده به رانبه ره که ی پیش نه وه ی قسه بکات، که قسه شی دهر کرد گوینگره کانی دیل دهر کرد به وشه کانی که پرپیون له دانایی وسوزو پاکي و نیازی راسته قینه بو پینموونی نوممه ت له پیکه ی وه حیی خواوه^۳، نه مانه ی خواوه وه یش هه ندیکن له نمونه کانی کاریگری قسه کانی:

۱- موسلمان بوونی (ضماذ الازدي) په زای خوا ی لیبیت:

نه م هاوه له سهره تا که هاته شاری مه ککه له ژیر کاریگری بانگه شیه ی بته رسته کان بوو دهر باره ی پیغمبره ﷺ، تا کو ته واو دلنیا بوو که پیغمبره ﷺ

۱- پړوانه: الحرب النفسية ضد الاسلام، د. عبدالوهاب کمیل .

۲- پړوانه: التاريخ الاسلامی للحميدي ۱۲۳/۱ .

۳- پړوانه: التاريخ الاسلامی للحميدي ۱۲۷/۱، ۱۳۷ .

تووشی شیتی بووه وه کو سهرانی مه ککه بللوی ده که نه وه، نه م زیما ده له نه زدی شه نو نه بوو، چاره سهری شیتیشی ده کرد، جاکا تیک له به پرده وشته کانی مه ککی بیست که موحه ممد ﷺ شیت، وتی: خوزگه نه و پیاوهم ده بینی به لکو خوا له سهر دهستی من چا کیکردبا. ده لیت: چاوی به پښه مېرمن ﷺ که وت وپی و ت: نه ی موحه ممد من چاره سهری نه و هم پښه کریت که پیوه ی ده نالیتی، خوی گه وره یش بیه ویت هر که سیك له سهر دهستم چاک بکات ده یکات، پښه مېرمن ﷺ فهرمووی: ((ان الحمد لله نحمده، ونستعینه، من یهد الله فلا مضل له، ومن یضلل فلا هادي له واشهد الا اله الا الله وحده لا شریک له، وان محمداً عبده ورسوله)) واته: سوپاس و ستایش بؤ خوی گه وره، په نای پښه گرین، که سیك خوا رپیشاندهری بیت گومرا نابیت، هر که سیکیش خوا پښمونی نه کات رپیشاندهری نییه، شایه تی ده دم که جگه له (الله) هیچ خوا به کی تر نییه، شایه تیش ده دم که موحه ممد به نده و په وانه کراوی خوا به)) .

ده لیت: وتی: نه و وشانه م بؤ دووباره بکه ره وه، پښه مېرمن ﷺ دووباره ی کرده وه سی جار، نه ویش وتی: من گویم له قسه ی قه شه و جادوگره و شاعیران بووه، به لام گویم له هاو وینه ی قسه کانی تو نه بووه، قسه کانت ده گه نه بنی ده ریا، نینجا وتی: ده ست بینه به یعتی موسلمان بوونت پښه دم، پښه مېرمن ﷺ پی فهرموو: نه ی که سوکاره که ت، وتی: نه و انیش .

جاکا تیک ده وله تی نیسلام له مه دینه دامه زرا، پښه مېرمن ﷺ پوله کانی ده نارد، جاریکیان به لای عه شیر ته که ی (ضماد) دا تپه پ بوون، سهر کرده ی پوله سهریازییه که وتی: نایا هیچتان له لایان هیئا؟ یه کیکیان وتی: به لای ده ستشوریکم لایان هیئا وه، وتی: بیگړنه وه بویان، نه وان عه شیر ته ی (ضماد) ن .^۱

وانه و سوو ده کان؛

ا- پر وپاگه نده ی قورپه یش و، ناشیرین کردنیان بؤ که سایه تی پیغمبر ﷺ،
تومه تبار کردنیان بؤی به شیتی هانی (ضماد) ی دا که به پڼکه ویت بؤلای پیغمبر ﷺ
بؤ چاره سر کردنی، واته نه و جهنگه پاگه یاننده ی قورپه یش بوو به مایه ی موسلمان
بوونی نه و پیاره له گه ل قه ومه که شیدا .

ب- هر دوو سیفه تی نارامگرتن له سر خویي ناشکرا بوو له که سایه تی
پیغمبر ﷺ، چونکه (ضماد) پیښناری کرده سر پیغمبر ﷺ له شیتی
چاره سری بکات، نه میش ه لویستی که تورپی ده وروزی، به لام پیغمبر ی
خوا ﷺ نه م قسه ی به نه و په پی له سر خویي وهرگرت، که نه م ش بوو مایه ی
به دلجون وپزی (ضماد) بؤ پیغمبر ﷺ .

ج- گرنگی نه و پیښه کیه ی که پیغمبر ﷺ ووتاره کانی پیده ست پیده کات،
که تیايدا وه سپی مه زنی خواو ناراسته کردنی په رستش ته نها بؤ نه و هاتوو،
هر بویه پیغمبر ﷺ و تارو قسه کانی زور جار به وه ده ست پیده کرد .

د- کار تی کردنی زمانپارای پیغمبر ﷺ و جوانی دهر پړینی له (ضماد) چونکه
قسه کانی پیغمبر ﷺ له دلکی پر له باوه پوه ه لده قولان، هر بویه قسه کانی
ده گشته ده کان .

ه- خیرا موسلمان بوونی (ضماد) به لگه یه له سر نه وه ی که نیسلام نایینی
فیره ته، دهر ونه کانیش نه گهر زگار یان بییت له فشاره ناو خویي و دهره کیه کان،
نیر زور جار قسه کاریان تیده کات .

و- سوو بوونی پیغمبر ﷺ له سر بلاو کردنه وه ی بانگه واز، چونکه راستیتی
باوه پو دلگه رمی و به میزی قایل بوونی له (ضماد) دا بینی، بویه به یعتی لیوه رگرت .

ز- نه م ش دهر خستنکی ناشکرایه بؤ گرنگی بانگه واز بؤلای خوی گه وره،
(ضماد) به یعتی دا به پیغمبر ﷺ له سر په یوه ست بوون به نایینه وه، به لام
پیغمبر ﷺ به وه قایل نه بوو، به لکو به یعتی لیوه رگرت له سر نه وه ی بانگی
قه ومه که شی بکات بؤ نیسلام .

ح- له بیرنه چوونی چاکو، پږنگرتن له خاوه ن پږانی پرشنگدار .^۱

ط- هندی هؤکاری په روه رده یی هاتووه له فرموده که دا که پیغه مېر ﷺ به کاری هیناوه له گال (ضما د)، وه کو له سهر خوی له کاتی قسه کردنداو، شیوازی گفتوگو، ناراسته کردنی راسته وخو، هندی سیفه تیش له که سایه تی پیغه مېر ﷺ د رده که ویت وه کو په روه رشکاریک، له وانه له سهر خوی وئارامگرتن وهاندانی کاری چاکه زور کردن .

۲- موسلمان بوونی عمری کوړی عه به سه په زای خوی لیبت:

عمری کوړی عه به سه ی سوله می ده لیت: له سهرده می جاهیلی وامده زانی خه لکی له سهر گومرایین و، له سهر هیچ شتیکی چاک نین، چونکه بتیان ده په رست، منیش بیستم که پیاوړیک له مه که هندی ه وال ده گپړته وه، نیتر ولاخه که م ناماده کردو چومه لای، بینیم نه و خوی شاردوه ته وه له خه لکی هزه که ی، به هر حالیک بوو خوم پیی گیاند، وتم: توچیت؟ فرمووی: من پیغه مېرم، وتم: پیغه مېر چییه؟ فرمووی: خوی گوره په وانه ی کردوم. وتم: به چی شتیکی توی په وانه کردوه؟ فرمووی: به جیبه جیکردنی په یوه ندی خزمایه تی و، شکاندنی به گان و، ته نها خوی گوره به رستریت وهاوبه شی له که لدانه بیت پیم وت: کیت له که لدایه له سهر نه م بیروباوه په؟ فرمووی: نازادو کویله. وتی: له و پږده دا نه بو به کرو بیلالی له که لدا بوو له و که سانه ی باوه پیان پی هینا بوو، وتم: که واته شوینت ده که وم. فرمووی: ناله م پږده دا نه وه پیناکریت، نایا حالی من وخه لکه که نابینی؟ به لکو بگه پږوه مالی خوت، هرکاتیک بیستت که نابینی نیسلام ناشکرا بووه بگه پږوه بو لام .

ده لیت: گه پامه وه، دواتر پیغه مېر ﷺ هاته مه دینه و چومه لای، پیم وت: نایا ده مناسی نه ی پیغه مېری خوا؟ فرمووی: به لی، تو بووی که له مه که هاتیه لام.^۲

۱- پړوانه: التاريخ الاسلامی للحمیدی ۱/۱۲۲، ۱۲۳، هره ما پړوانه: الوحي وتبلیغ الرسالة، د. یحیی الیحيی ۱۱۱-۱۱۳ .

۲- پړوانه: صحیح مسلم، کتاب المسافین ۸۲۲ .

وانهو په ننده کان :

ا- عه مری کوپی عه به سه له حونه فائنه کان بوو که نکولیان ده کرد له پهرستنی جگله خوا له سهرده می جاهیلیه تدا .

ب- نه و شه په پاگه یاندنه تونده ی قورپه ییش به رپای ده کرد دژ به پیغمبر ﷺ هوکارک بوو بؤ گه پانی عه مر به دوی پیغمبر ﷺ .

ج- توندو تیزئی قورپه ییش به رانبر پیغمبر ﷺ، چونکه بینی پیغمبر ﷺ خوی شار دوه ته وه .

د- جوانی شیوازی چونه ژورده وه ی عه مر بؤلای پیغمبر ﷺ .

ه- په یامی پیغمبر ﷺ له سر دوو بنه ما دامه زراوه : مافی خواو مافی خه لکی، پیغمبر ﷺ ده فهرمویت : ((ارسلنی الله بصله الارحام وکسر الاوثان)) .

نه مایش به لگه یه له سر گرنگی به جیه یانی په یوه ندی خزمایه تی، چونکه نه مه لکاوترین ناکار بوو به نیسلامه وه، هاوکات له گه ل بانگه وازی یه کتا پهرستی، هره وها به ناشکرایش دهرده که ویت چو پیغمبر ﷺ میړشی کردووه ته سر بته کان که زور پیروز بوون به لای قورپشه وه، له وه شدا گرنگی لادانی دیارده جاهیلیه ته کان دهرده که ویت و، بانگه وازی یه کخوا پهرستی جیگیر نابیت وبلو نابیت ته وه به لابر دنی نه و دیار دانه نه بیت .

و- له بایه خدانی پیشووه ختی پیغمبر ﷺ به لابر دنی بته کان، سهره پای نه وه ی که توانای هه لسانی به و کار نه بوو، دهرده که ویت که کاروباره کانی نایین ناکریت باسکردنی دواخریت بؤ خه لکی، به به هانه ی نه وه ی ناتوانی جیه جیبرکیت، چونکه تنها باسی نه و شته ده که که قابیلی جیه جیکردنه وواز له وه کانی تر ده هیئن، نه وانه بانگه وازه که یان نوقسانه و، په یوه و بیان نه کردووه له پیغمبر ﷺ که پوه پروی نه قامی بویه وه، سهره پای که می پشتیوانانی و سهرگه وره ییش له مه ککه بؤ دوژمنه کانی بوو .^۱

ز- به په روښی پیغمبر ﷺ له سهر سهلامه تی هاوه له کانی ودابین کردنی جیگای دورور له مه ترسی بویان، چونکه به عمری وت: تو نه مړی ناتوانیت موسلمان بوونت ناشکرا بکهیت .

ح- پیغمبر ﷺ هاوه لانی خوی به یاد دهاته وه و له بیر نه ده چون .

ط- پیغمبر ﷺ لیستیکی نه دده به هه موو که سیګ موسلمان بوايه به ناوی هاوه له کانی، چونکه هیچ به رژه ونندیه که نه بوو له و کاره دا، بویه له وه لامي پرسیاره که ی عمردا به و شیوه وه لامي دایه وه . نه مه یش جوریکه له شاردنه وه و هکو (ابن کثیر) ده لیت .^۱

ی- له گه پاندنه وی پیغمبر ﷺ بۆ عمر وانه یه کی بانگه وازی لئوه رده گرین، نه ویش نه وه یه که زور کردنی شوینکه وتوان و نه ندانه کان له کانی چه رمه سهری و ناپه حه تیدا چاک نییه، چونکه پیغمبر ﷺ ناپاسته ی موسلمانانی ده کرد بگه پښه وه شوینه کانی خویان، یان کوچ بکه ن، بۆ نه وه ی له مه ترسی دوریان بخاته وه، هیزی موسلمانان بشارتته وه و ه لیکیش بۆ سهر کرده بره خسینی تاکو سهرقال نه بیت، سوودیګیش بیت بۆ نه و شوینه ی بوی ده چن، هه روه ها بۆ ده سته بر کردنی به رده وامي و خوپاراستن له بڼه برکردن .^۲

هه روه ها یه کیګ له وانه ی موسلمان بوون به هوی شه پی پاګه یانندن دژبه پیغمبر ﷺ توفه یلی کوپی عمری دهوسی بوو، به سهراته که شی به شیکراوه یی باسکراوه له کتیبه کانی سیره دا، به لام دکتور (اکرم ضیاء العمری) پیی وایه که تنه ها نه و نده ی لیی جیګیر بووه که داوی له پیغمبر ﷺ کردوه په نا به ینیتته قه لا قایمه که ی دهوس و پیغمبر ﷺ پازی نه بووه،^۳ پویا یه تیکی پاستیش هاتوه باس له وه ده کات که توفه یل بانگی قه ومه که ی خوی کردوه بۆ نیسلام و نه وانیش پازی نه بوونه، تاګه یشته نه وه ی توفه یل داوی کرد له پیغمبر ﷺ دوعایان لی بکات، به لام پیغمبر ﷺ پاپایه وه خوا رپګه یان پی پیشان بدات .^۴

۱- بېروانه: الوحي وتبليغ الرسالة ۱۰۶، ۱۰۹ .

۲- بېروانه: الاساس في السنة، سعيد حوى ۱۲۶/۱ .

۳- صحيح مسلم ۱۰۹/۱ .

۴- صحيح البخارى، فتح الباري ۱۰۷/۶ .

۳- موسلمان بوونی حوصه‌ینی باوکی عیمران ره‌زای خوای لیبیت :

قورده‌یش هاتنه لای حوصه‌ین_ چونکه پژی زوریان لَی ده‌گرت_ وپییانوت: قسه‌بکه له‌گه‌لَ نَم کابرا، چونکه جنیوبه خودا‌کانمان ده‌دات، نیتَر نه‌وانیش چون و له‌نزیک ده‌رگای مالَ پیغمبر ﷺ دانیشتن و فهرمووی: پښگا بۆ مامه‌پیره بکه‌نه‌وه، عیمران وهاورپښکانیشی له‌وی بوون، حوصه‌ین وتی: نه‌و قسه‌ چیه لیت ده‌گیرنه‌وه، جنیو به‌خودا‌کانمان ده‌ده‌یت و، هه‌رخه‌ریکی باسکردنیانی، خۆتۆ باوکت پیاوئیکی هۆشمه‌ند بوو، له‌سه‌ر ئایینی باو باپیرانی بوو، پیغمبر ﷺ فهرمووی: نه‌ی حوصه‌ین باوکم و باوکت له‌ناگردان، نه‌ی حوصه‌ین، چه‌ند خودا ده‌پرستی؟ وتی: حه‌وت له‌زه‌وی ویه‌ک له‌ئاسمان. پیغمبر ﷺ فهرمووی: نه‌گه‌ر تووشی ناخۆشی بووی هاوار به‌کامیان ده‌که‌یت؟ وتی: نه‌وه‌ی که‌له‌ئاسمانه، فهرمووی: نه‌گه‌ر مالت له‌ده‌ستدا هاوار به‌کی ده‌که‌یت؟ وتی: به‌وه‌ی که‌له‌ئاسمانه، فهرمووی: هه‌رتنه‌ها نه‌ویش دیته‌ هاناته‌وه، تو هاویه‌شی بۆ بریار ده‌ده‌یت، ئایا له‌سوپاسکردنا پتی پازیت یان ده‌ترسی زالَ بیته‌ سه‌رتدا؟ وتی: هیچیان. فهرمووی: نه‌ی حوصه‌ین، موسلمان ببه‌ سه‌لامه‌ت ده‌بیت. وتی: من خزم و عه‌شیره‌تم هه‌یه، چییان پی بَلیم: فهرمووی پییان بَلی: ((اللهم استهدیک لارشده امری، وزدنی علما ینفعنی)). واته‌: خوایه‌ گیان داوای پښمونیت ده‌که‌م بۆ چاکترین کاره‌کانم، زانستیکیشم بده‌ری به‌سوود بیت بۆم، حوصه‌ین نه‌وه‌ی وت وه‌لنه‌سا تاکو موسلمان بوو، نیتَر عیمران هه‌لسا سه‌ری ماچ کرد، ئینجا هه‌ردوو ده‌ستی وقاچه‌کانی ماچ کرد، جاکاتی که‌ پیغمبر ﷺ نه‌وه‌ی بینی ده‌ستی کرد به‌گریان و فهرمووی: ((له‌کرداری عیمران گریام، حوصه‌ین هاته‌ ژورئ به‌بیباوه‌پی، عیمران هه‌لنه‌سا له‌پیشی، ئاورپیشی لینه‌دایه‌وه، به‌لام کاتیک موسلمان بوو. هه‌لسا به‌پتویست له‌گه‌لَ باوکی، بۆیه‌ گریانم هات. کاتیک حوصه‌ین ویستی ده‌رچیت، پیغمبر ﷺ فهرمووی: له‌گه‌لی بچن تاده‌یگه‌یه‌ننه‌ مال‌که‌ی. کاتیک ده‌رچوون له‌ده‌رگاوه، قورپیش بینییان ووتیان: نه‌ویش له‌پښ ده‌رچوو، ئینجا بلاوه‌یان کرد .^۱

له‌وانه‌شه ئه‌وه‌ی وایکرد باوکی عیمران به‌م خیراییه موسلمان بیت، پاکی فیتره‌ت وئاماده‌یی بیت له‌لایه‌که‌وه، به‌هیزی به‌لگه‌کانی پیغه‌مبه‌رو زمانپاروی بیت له‌لایه‌کی تره‌وه^۱.

تییبنیش ده‌کریت که پیغه‌مبه‌ر ﷺ شیوازی گفتوگوئی نه‌جامدا له‌گه‌ل حوصه‌یندا، بۆ چاندنی واتا‌کانی یه‌کتاپه‌رستی له‌ده‌رونیداو، لابردنی ئه‌و بیرو باوه‌ر پوچه‌لانه‌ی که باوه‌ری پێیان بوو.

۴- موسلمان بوونی نه‌بوزهر پهرزای خوای لیبیت :

ئه‌م هاوه‌له‌ پهرزای خوای لیبیت نکۆلی ده‌کرد له‌حالی جاهیلیه‌ت، پازیش نه‌ده‌بوو به‌بته‌رستی، په‌خه‌شی ده‌گرت له‌که‌سێک هاوه‌ل له‌گه‌ل خوا به‌رستیت، پێش موسلمان بوونیشی به‌سێ سال هه‌ر نویژی ده‌کرد، بێ ئه‌وه‌ی په‌وبکاته قیبله‌یه‌کی دیاریکراو، واشده‌رده‌که‌وێت که له‌سه‌ر پێبازی نه‌حنافه‌کان بووه، جاکاتی به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیست هات بۆ مه‌که‌ه، چه‌زیشی نه‌کرد په‌رسیاربه‌کات، تا‌کو شه‌وی به‌سه‌ردا هات وپاکشا، ئیتر عه‌لی ئه‌وه‌ی بینی وزانی بیگانه‌یه، میوانداری پێک‌ردو په‌رسیاری لینه‌کرد، سه‌ر له‌به‌یانی مائی به‌جێهێشت وچوو بۆ (المسجد الحرام) له‌وی مایه‌وه تا‌کو ئیواره، دووباره‌ عه‌لی ئه‌وه‌ی بینی و دیسان میوانداری پێک‌کرد، هه‌مان مه‌سه‌له له‌شه‌وی سێیه‌میشدا په‌ویدا، به‌لام ئه‌مجاره په‌رسیاری هۆی هاتنی لێکرد بۆ مه‌که‌ه، کاتی که متمانه‌ی پێک‌کرد وتی هاتووم چاوم بکه‌وێته پیغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌لی فه‌رمووی: به‌لێ ئه‌و پاسته وپیغه‌مبه‌ری خوایه، که پۆژمان لیبوو یه‌وه شوینم بکه‌وه، جانه‌گه‌ر من شتی که بینی مه‌ترسی هه‌بوو له‌سه‌ر تو هه‌لده‌ستم وه‌کو چۆن به‌وی ئاو پرژم، ئه‌گه‌ریش به‌پێکه‌وتم شوینم بکه‌وه، ئیتر نه‌ویش دوا ی عه‌لی که‌وت و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینی وگوئی له‌قه‌سه‌کانی گرت و موسلمان بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی فه‌رموو: ((ارجع الی قومک فاخبرهم حتی یأتیک امری)) واته: بگه‌رێته‌وه ناو خزم که‌سه‌کانت وئاگاداریان بکه‌ره‌وه تافه‌رمانی منت پێده‌گات، ئه‌ویش وتی: سویند به‌خوا به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه هاواری پێده‌که‌م له‌نیوانیاندا، پدیش به‌ره‌و مزگه‌وته‌که

به‌ه‌موو ده‌نگی بانگی کرد: (اشهد الا اله الا الله واشهد ان محمداً رسول الله) خه‌لکیش هه‌لایانکوتایه سهری تاکو خستیان هه‌وی، ئینجا عه‌بباسی کوپی عه‌بدولموت‌ه‌لیب هات وترساندن له‌تۆله‌کردنه‌وی هۆزی غیفار، که‌بازرگانیه‌کانی قورپش به‌لایاندا تیده‌په‌پی به‌ره‌و شام، ئیتر رزگاری کرد له‌ده‌ستیان،^۱ ئه‌بو زه‌پ پیشتیش براکه‌ی ناردبوو بۆ مه‌ککه بۆ هه‌وی زانیاری ده‌رباره‌ی پيغمبر ﷺ به‌ئینیه‌وه‌و گوی له‌قسه‌کانی بگریت، ئیتر که‌پایه‌وه‌وتی: بینیم فه‌رمان ده‌کات به‌په‌وشتی جوان وقسه‌کانیشی هۆنراوه‌ نییه، ئه‌بو زه‌پ‌وتی: غه‌م په‌ژاره‌مت نه‌پوانده‌وه، بۆیه‌ بپیری دا به‌خۆی بجپته لای پيغمبر ﷺ و براکه‌ی پتی وت: وریا به‌له‌خه‌لکی مه‌ککه چونکه ئه‌وان زۆر رقیان له‌موحه‌مه‌ده.^۲

وانه‌و په‌ندو سووده‌کان:

أ- بلأوبوونه‌وی باسی پيغمبر ﷺ له‌نیۆ هۆزه‌کاندا، زۆری نه‌وانه‌ش به‌شداریان تیاکرد له‌قورپش بوون، به‌هۆی ئه‌و وریایی دان وناشیرین کردنی که‌سایه‌تی پيغمبر ﷺ و ئاینه‌که‌ی، تاکو باسی که‌یشته هۆزی غیفار.

ب- ئه‌بو زه‌پ پیاویکی سه‌ر به‌خۆ بوو له‌بیرو بۆچونیدا، پڕوپاگه‌نده کاریتینه‌ده‌کرد، قایلش نه‌ده‌بوو به‌وه‌والانه‌ی قورپش بلأویان ده‌کرده‌وه، بۆیه براکه‌ی نارد بۆ هینانه‌وی هه‌والی متعانه پیکراو دور له‌کاریگه‌ری پاگه‌یاندن.

ج- بایه‌خدانی زۆری ئه‌بو زه‌پ به‌مه‌سه‌له‌ی پيغمبر ﷺ، چونکه‌ پازی نه‌بوو به‌ئو هه‌والانه‌ی ئونه‌یسی برای هینای ده‌رباره‌ی، به‌لکو ویستی به‌چاوی خۆی پاستیه‌کان ببینی، چونکه‌ مه‌سه‌له‌که‌ ئه‌وه‌ نییه که‌که‌سیک بیت فه‌رمان به‌چاکه‌ بکات، به‌لکو ئه‌مه‌ که‌سیکه‌ ده‌لێت. پيغمبرم، بۆیه‌ ناخۆشی چه‌شت و له‌که‌سوکاری دورکه‌وته‌وه‌و به‌خواردنیکی که‌مه‌وه به‌ره‌و مه‌ککه به‌پیکه‌وت بۆ هه‌وی هه‌والی ئه‌و پيغمبره‌ بزانی.^۳

۱- فتح الباری ۱۷۳/۷.

۲- مسلم ۱۹۲۳/۴ _ ورقمه ۲۴۷۳.

۳- الوحي وتبليغ الرسالة، د. يحيى اليحيى ۹۱- ۹۳.

د- له سهر خویی وپه له نه کردن له وه رگرتنی زانیاری، چونکه نه بو زه پ به پق و کینه ی قورپیشی ده زانی به رانبر به موحه ممه د ﷺ، چونکه نه گهر پرسپاری بگردایه به نیازی ده زانراو، له وانه شه ده ریانگردایه و به نامانجی نه گه یشتا به که له پیناویدا دووری وناپه حه تی چه شتووه .

ه- دووربینی ووریایی پیش به ده ستدانه وهی هیچ زانیارییه ک: کاتیک عه لی په زای خوای لیبتت ده رباره ی خوی و هوکاری هاتنی بۆ مه که که وه لای نه دایه وه سهر پای نه وهی که سی پوژ میوانداریتی پییکرد، مه رجیشی له سهر دانا پیش قسه کردنی که لای که س باسی نه کات وریگه شی پیی پیشان بدات، نه وه یش نه وپه پی دووربینی بوو .

و- داپوشینی نه منی بۆ کاره کان: عه لی و نه بو زه پ په زای خویان لیبتت پیکه وتن له سهر هیمایه ک، یان جووله یه کی دیاریکراو، وه کو چۆن بیه ویت نه عه که ی چاک بکات، یان ناو بریژیت، له کاتیکدا نه گهر عه لی که سیکی بینی به دواياندا دیت، نه مه جگه له وهی که نه بو زه پ له دووری ماوه یه ک پئی ده کرد له عه لی، نه وه یش دوور بینی بوو بۆ پوودانی هه رکاریکی له ناکاودا .

ز- نه م جوړه هیمایانه ناماژه ده که ن بۆ کارامه یی هاوه لان له بواری پاراستنی خویندا، هه لسوکه وته کانیا ن هه په مه کی نه بوو، به لکو نه خشه بۆ کیشراو بوو، نیمه یش نه مړۆ پیویستمان به و جوړه هه سته هه یه دروست بیّت لمان، به تاییه تی له پاش نه وهی ئاسایش واته یه کی گرنگی په یدا کردوه له م سهرده مه ی نه مړۆدا سه باره ت به به رده وامی شارستانیه کان .^۱ به لکو قوتابخانه ی تاییه تی خوی هه یه، شیوازو هوکارو ده زگا و دارایی تاییه تی خوی هه یه، به لکو وایلپه اتووه، زانیارییه کان به گشتی به به رزترین نرخ ده فروشریت، به لکو جاری واهیه که سیك خوی به خت ده کات له پینا و هه ندی زانیاریدا، بۆیه پیویسته موسلمانان بایه خی پیویست بده نه نه م بواره .^۲

۱- بهوانه: فی السیره النبویه قراءه لجوانب الحذر والحمايه، د. ابراهيم العلي لا ۵۸، ۵۹ .

۲- بهوانه: دروس في الکتمان، محمود شیت خطاب . ۹۶ .

ح- پاستگزیی نه‌بو زه‌پ له‌گه‌پان به‌دوای پښگای پاستدا، هه‌روه‌ها په‌سه‌ندی ژیری وتیگه‌یشتنی، چونکه پاش نه‌وه ئیسلامی له‌سهر پېشنیارکرا په‌کسهر موسلمان بوو .

ط- په‌رؤشی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و بایه‌خدانی به‌پاراستنی هاوه‌لانی وساغ و سه‌لامه‌تیا: چونکه فره‌مانی کردبه نه‌بو زه‌پ بگه‌پښته‌وه بۆ مالی خوی و موسلمان بوونی باس نه‌کات تاکو خوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سه‌رده‌خات .

ی- ئازایی نه‌بو زه‌پو بویری له‌وتنی هه‌قدا: چونکه به‌ناشکرا موسلمان بوونی خوی له‌ناو قورپه‌یشدا پاگه‌یاندو به‌ره‌نگاریان بوویه‌وه .^۱

وه‌کو چۆن نه‌بوزه‌پ له‌قسه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌وشیوه‌ حالی نه‌بووبیت که‌پتویسته له‌سه‌ری موسلمان بوونی بشاریت‌وه، به‌لکو به‌زه‌یی پیاها‌تبیته‌وه بۆیه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پازی بوو له‌سهر کاره‌که‌ی، له‌وه‌ش نه‌وه وهرده‌گیردریت، که‌وتنی قسه‌ی په‌وا په‌وايه نه‌گه‌ر ئازارو زیانیش بۆ بیژره‌که‌ی به‌یښی، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی که‌بیده‌نگیش هه‌ر جائیزه، واشده‌رده‌که‌ویت نه‌وه‌سه‌له به‌پیتی حاله‌ته‌که‌وه که‌سه‌که‌یه .^۲

ک- هه‌لویسته‌که‌ی نه‌بو زه‌پ به‌سوود بوو بۆ بانگه‌وازه‌که، پۆلێشی بینی له‌به‌رگریکردن له‌وه‌نگه‌ ده‌روونی‌ه‌ی قورپه‌یش به‌رپای ده‌کرد دژبه پیغه‌مبه‌ر ﷺ، گورزێکی سه‌ختیش بوو به‌ریتپه‌رستانی مه‌ککه‌ که‌وت، به‌جوامیری وئازایی نه‌بوزه‌پ، چونکه خوین له‌لاشه‌ی هاته‌ خوارێ وهر به‌رده‌وام بوو له‌دوباره‌کردنه‌وه‌ی شایه‌تماندا .

ل- به‌رگریکردنی عه‌بباس له‌موسلمانان و، هه‌ولدانی بۆ رزگارکردنی نه‌بو زه‌پ له‌ده‌ستی قورپه‌یش، که‌نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سهر هاوسۆزی له‌گه‌ل موسلماناندا، شیوه‌ی رزگارکردنه‌که‌شی به‌لگه‌یه له‌سهر شاره‌زایی نه‌وه‌به‌ده‌روونی بیتاوه‌پانی قورپه‌یش، چونکه ترساندنی له‌وه‌ترسییانه که‌ نه‌گه‌ری پرودانی هه‌یه دژ به‌بازرگانیه‌که‌یان که‌به‌ناوچه‌ی هۆزی نه‌بو زه‌پدا تیده‌په‌ریت .

۱- به‌وانه: الوحي وتبليغ الرسالة ۹۵ .

۲- به‌وانه: فتح الباري ۱۳۴/۷ .

م- نه‌بو زه‌پ گوږپایه‌لی په‌روه‌ده‌ی هیمنی بوو، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیړه‌وی ده‌کرد له‌مه‌ککه، چونکه سهره‌پای خوشه‌ویستی زوری نه‌بو زه‌پ بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لام له‌سهره‌مانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌ککه‌ی به‌جیه‌یشت وگه‌پایه‌وه وگرنگی دایه بانگکردنی خزمانی بۆ ئیسلام .

ن- کاریگری هه‌لویستی نه‌بو زه‌پ له‌سهره‌خزم وکه‌سه‌کانی وموسلمان بوونیان، سهره‌پای نه‌ویش نه‌و که‌سیکی گونجاو نه‌بوو بۆ فه‌رمانپه‌وایه‌تی، پیشه‌وا موسلیم ده‌گیریته‌وه له‌نه‌بو زه‌پ که‌فه‌رموویه‌تی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نایا نامکه‌یت به‌فه‌رمانپه‌وا؟ فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ده‌ستی له‌سهره‌شانی داو فه‌رمووی: ((یا ابا ذر انک ضعیف، وانها امانه، وانها يوم القيامة خزي وندامة، إلا من اخذها بحقها، وادی الذی علیہ فیها))^۱ واته: نه‌ی نه‌بو زه‌پ تۆ لاوازی، نه‌ویش نه‌سپه‌رده‌یه، له‌پوژی قیامه‌تیشدا ده‌بیته سهرشوپی وپیسوایی، مه‌گر که‌سیک به‌مافی خوی نه‌نجامی داییت، نه‌ویشی له‌سهری بیت به‌باشی کردبیتی .

هه‌موو که‌سیک بۆ نه‌و بواره باشه که‌خوا دروستی کردووه بۆی، نه‌گر له‌بواریکیشدا سهرکه‌وتوو بوو نه‌وه، نه‌وه ناگه‌یه‌نیت له‌هه‌موو بواره‌کاندا سهرکه‌وتوو ده‌بیت .

س- نه‌بوزه‌پ پیشنووی دایه نه‌یمانی کوپی په‌خه‌سه‌که‌سه‌رۆکی هۆزه‌که‌ی بوو، سهره‌پای پله‌وپایه‌ی وپیشتر موسلمان بوونی خوی، نه‌م کرداره‌یش نامازه ده‌کات بۆ کارامه‌یی نه‌و له‌به‌پړوه‌بردندا، که‌هه‌موو کاره‌کانی له‌ده‌ستی خویدا کۆنه‌کردووه‌ته‌وه، پړزی داناوه بۆ خه‌لکانی ده‌وروپه‌ری .

ع- سهرکه‌وتنی به‌رچاوی نه‌بو زه‌پ له‌بانگ‌وازدا، چونکه نیوه‌ی غیفار موسلمان بوون و، له‌پاش هیجره‌تیش نه‌و نیوه‌که‌ی تری موسلمان بوون^۲ .

له‌پاستیدا هه‌موو هه‌وله‌کانی ناشیرین کردن وجه‌نگی پاگه‌یاندن له‌دژی موسلمانان هه‌ره‌سیان هیئا، چونکه ده‌نگی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ده‌نگی نه‌وان

۱- مسلم، کتاب الامارة، باب کرامة الامارة ۱۴۵۷/۳ رقم ۱۸۲۵ .

۲- به‌وانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری ۴۵/۱ .

به‌رزتربوو، هۆکاره‌کانی که یاندنیشی له‌هۆکاره‌کانی ئه‌وان چاک‌تربوو، جیگیربوونیشی له‌سهر بنه‌ما پیروژه‌که‌ی له‌وه زیاتر بوو که پیشبینی ده‌کرا، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌مالی خۆیدا داده‌نیشت، یان نه‌چوو له‌گوشه‌یه‌کی پال که عبه‌دا دانیشی، بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌تیره ژاراوی دوژمنه‌کانی بپاریزیت، به‌لکو پێگای پرهمه‌ترسی گرت به‌ر، قورئانی به‌ده‌نگی به‌رزده‌خوینده‌وه له‌ (مزگه‌وتی حه‌رامدا) بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی دلایان زیندوووه گوێبیستی بن، وپه‌وناکی فه‌رموده‌کانی خوای گه‌وره‌ بگاته دل وده‌روونیان ^۱، هه‌ندیک له‌وانه‌ش ئه‌مانه بوون باس‌مان کرد، که ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌کی ناشکرایه له‌سهر هه‌ره‌س هینانی هه‌لمه‌ته‌کانی قوپه‌یش بۆ ناشیرینکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ .

سینیه‌م: ئه‌و ئازارو ئه‌شکه‌ نجانیه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تووشی بوون.

بته‌رستان ماندوو نه‌ده‌بوون له‌ئازاردانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌ر له‌و پێژه‌وه که بانگه‌وازه‌که‌ی ناشکرا کرد تائه‌و کاته‌ی خوای گه‌وره سه‌ریخستن به‌سه‌ریاندا، نایه‌تیکی زۆریش ئاماژه‌ده‌که‌ن بۆ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ئازارانه‌ی به‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌وێت لییان و، فه‌رمانیشی ده‌کرد به‌ئارامگرتن و هۆکاره‌کانی پێ پێشان ده‌داو، داوای ده‌کرد که خه‌م نه‌خوات و نمونه‌ی پیغه‌مبه‌رانی پیش خۆی بۆ باس ده‌کرد، وه‌کو فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ (المزمل: ۱۰) .

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءِثْمًا أَوْ كْفُورًا﴾ (الانسان: ۲۴) .

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ (النمل: ۷۰) .

﴿مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ (فصلت: ۴۳) .

نه مېش چەند نمونە يە کە لە ئەو ئازارانە ي پيغمبر ﷺ توشی دە بوو:

۱- ئە بو جەهل دە لیت: ئایا مو حە مەد پومە تی خۆی خۆ لاوی دە کات ؟ واتە: نپوه دە ییبنن کړنوش ببات ؟ وتیان: بە لای، وتی: سویند بە لات و عوززا نه گەر بیبینم بە پیم گەردنی دە شیلیم، یا خود خۆل دە کە مە پومە تیه وە، وتی: پيغمبر ﷺ هات و دەستی کرد بە نوێژکردن، بە لام لە ناکاو ئە بو جەهل گە رایە دواو، بە دەستی بەرگری لە خۆی دە کرد، ووتیان ئە وە چیتە ؟ ووتی: لە نیوان من و ئە ودا کە ند پیک لە ناگر هە یە، هە رو هە بال دە یینم و... پيغمبر ﷺ خوار ﷺ دە فەر مو ویت: ((لو دنا مني لاختطفته الملائكة عضواً عضواً))^۱ واتە: ئە گەر لە من نزیک بوا یە تە وە فریشتە گان پارچە پارچە یان دە کرد .

لە فەر مو و دە یە کی ئیبنو عە بباسیشدا هاتوو، فەر مو و یە تی: پيغمبر ﷺ خوار ﷺ نوێژی دە کرد کاتیک ئە بو جەهل هات، وتی: من ئە مە م لای قە دە غە نه کردووی، نە موت جاریکی تر نوێژ نه کە ییت ؟ ئینجا هە ندی قسە ی بە پيغمبر ﷺ کرد ووتی: تو چاک دە زانی کە س بە قەد من کە س و کاری نییە، ئیتر خوای گە و رە ییش ئە م ئایە تە ی دابە زاندا: ﴿ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۖ ﴿١٧﴾ سَدْعُ الزَّانِيَةِ ﴾ (العلق: ۱۷-۱۸) . ئیبنو عە بباس دە فەر مو ویت: سویند بە خوا ئە گەر بانگی کە سە گانی خۆی بکرا یە زە بانیه گانی دۆزە خ دە یان برد^۲.

۲- لە ئیبنو مە سعودە وە پەزای خوای لی بیت: لە کاتیکدا پيغمبر ﷺ نوێژی دە کرد لە لای کە عە، کۆ مە لیک لە قورە ی شیش دانیشتبوون، یە کیکیان وتی: ئایا تە ماشای ئە م پیا بازە دە کە ن ؟ کامتان دە چیت پرخۆ له و شتری فلانە مال بهینیت کە سەریان برپوهو، چاوه پوان بکات تا کو دە چیتە سو جده و بیکاته نپو هە ردو و شانیدا، ئیتر بە دبه خترینیان هە لسا بە و کاره و پرخۆ له و ناو سکه کە ی کرده نپو شانی پيغمبر ﷺ خوار ﷺ لە کاتی سو جده بردنیدا، پيغمبر ﷺ سەری بە رزنه کرده وە، ئە وانیش دە ستیان کرد بە قاقای پیکه نین تا کو خە ریک بوو

۱- مسلم، کتاب صفات المنافقين، باب قوله ((ان الانسان ليطغى)) رقم ۲۷۹۷ .

۲- الترمذی ۲۳۴۹، حسن صحیح غریب .

به‌سهریه‌کدا بکه‌ون، ئینجا که سێک چوو فاتیمه‌ی کچی ناگادار کرده‌وه و ئه‌ویش به‌پاکردن هات و پیسیه‌کانی له‌سهر شانی پیروزی باوکی لابرد، ئینجا ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن پێیان، کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوێزه‌که‌ی ته‌واو کرد، فه‌رمووی: ((اللهم عليك بقريش، اللهم...)).

واته: خواجه قوره‌یش له‌ناو ببه‌یت_سی جار، ئینجا دوعایای لێیان کرد به‌ناو، خواجه عه‌مری کوپی هیشام له‌ناو ببه‌یت، خواجه عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه له‌ناو ببه‌یت، خواجه وه‌لیدی کوپی عوتبه و ئومه‌ییه‌ی کوپی خه‌له‌ف وعوقبه‌ی کوپی ئه‌بی موعه‌یت له‌ناو بده‌یت، ئیبنو مه‌سعود ده‌لێت: سوێند به‌خوا هه‌موو ئه‌وانه‌م بینێ له‌پۆزی به‌دردا به‌کوژدای، دوا‌ی پراکێش‌ران بۆ ناو بیره‌ کۆنه‌که‌ی به‌درو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((واتبع اصحاب القلب لعنه)) واته: ئه‌وانه‌ی خرا‌نه‌ قوله‌یبی به‌دره‌وه له‌عه‌تیان به‌دوادا پۆیشت.

په‌ویه‌ته‌ پاسته‌کانی تر ده‌ریان خستوو که ئه‌و که‌سه‌ی پێخۆله‌و ناوسکه‌که‌ی فیره‌دایه‌ سه‌ر شانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ عوقبه‌ی کوپی ئه‌بی موعه‌یت بوو، ئه‌و که‌سه‌یش که‌هانیدا ئه‌بو جه‌هل بوو،^۲ هه‌روه‌ها بێباوه‌په‌کان دوعای پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌ریان و ترسان، چونکه‌ پێیان وابوو پارانه‌وه له‌که‌عه‌دا وه‌رده‌گیریت.

۲- کۆبوونه‌وی خه‌لکی قوره‌یش و لێدانیان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ :

سه‌رانی قوره‌یش جارێکیان له‌پال که‌عه‌ له‌حیج‌ردا کۆبوونه‌وه و باسی پیغه‌مبه‌ریان کرد ﷺ و تیان: هه‌رگیز خۆمانمان نه‌بینیوه ئه‌وه‌نده به‌ئارام بین ئه‌وه‌نده‌ی که‌به‌رانبه‌ر ئه‌م پیاوه‌ ئارامین، به‌بێ ئه‌قلمان داده‌نی، و، جنێو به‌خواکانمان ده‌دات، به‌پاستی ئێمه‌ له‌سه‌ر کاریکی زۆر گه‌وره‌ ئارامی له‌سه‌ر ده‌گرین، ئه‌وان خه‌ریکی ئه‌و قسانه‌ بوون پیغه‌مبه‌ر ﷺ هات، ئێتر هه‌موویان پێکه‌وه بۆی چوون و گه‌مارۆیاندا و تیان: تۆی که‌په‌خنه‌ له‌خواکان و ئایینه‌که‌مان ده‌گری؟

۱- البخاری واللفظ له رقم ۵۲۰، فتح الباری ۵۹۴/۱، مسلم ۱۴۱۸/۲_ ۱۴۲۰ ورقمه ۱۰۷_ ۱۷۹۴.

۲- صحیح مسلم ۱۴۲۰/۳.

۳- به‌وانه: السیره النبویه الصحیحة للمعمری ۱۴۹/۱.

فرموي: به لې منم واده ليم. ئينجا به كيكيان هات وكردي به يه قهيدا، له و كاته دا نه بو به كر پيش پيغمبر ﷺ ليكرتن وفرموي: ئايا كه سيك ده كوژن كه ده لئيت (الله) خوامه؟^۱

۴- نه بو له هب كه مامی پيغمبر ﷺ و سره سه ختيرن دوزمه كانيشي بوو، هه روه ها نوممو جه ميلي خيزانيشي دوزمنيكي سره سه ختي پيغمبر ﷺ، هه وليده دا نيوان پيغمبري خواو خه لكي تيكدات و، دړكي له پړگايډا داده نا، پيسيشي له بهر ده رگاكي ده پشت، بويه خواي گه وړه نه م ئايه تانه ي دابه زاند: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ (۳) وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ (المسد: ۱-۵). كاتيک نوممو جه ميل بيستي نه م ئايه تانه دابه زيون له سر خوي وميرده كي، هاته لاي پيغمبر ﷺ له پال كه عبه دا له گه ل نه بو به كر دانيشتبوو، به رديكيشي به ده سته وه بوو، وتي: نه ي نه بو به كر كوا هاوړيكت؟ بيستومه قسه ي پيكردوم، سويند به خوا بيبيم به م به رده له ناو ده مي ده دم! ئينجا پريشت، نه بو به كر وتي: نه ي پيغمبري خوا، ئايا تو ي نه بيني؟ فرموي: ((لقد اخذ الله ببصرها عني)) واته: خواي گه وړه چاوي به لايه كي تر دا برد مني نه بيني، نوممو جه ميل ده رياره ي پيغمبر ﷺ ده يوت: زه مكرائيكه پي پزي نابين، ئايينه كه يشمان ناوئيت، به فرمانيشي ناكه ين، پيغمبر ﷺ يش پيخوشحال ده بوو، چونكه بته رسته كان جنويان به (مزم) ددها، ده يفرموو: ((ئايا سه يرتان له وه نايت چون خواي گه وړه جنويو نه فريني قوپه يشم لي دور ده خاته وه، جنويو به (مزم)) ده دن ومن (محمد) م.^۲

نه بو له هب ته نانه ت شوين پيغمبر ﷺ ده كه وئيت له كړو بازه پره كانداو، له كاتي چه جداو به درويده خسته وه.^۳

۱- صحيح السيرة النبوية، ابراهيم العلي من طرق اخرى ۹۶ .

۲- البخاري ورقمه ۳۵۲۳، فتح الباري ۶/۵۵۴-۵۵۵ .

۳- بېوانه: السيرة النبوية لابي شهبه ۱/۲۹۲ .

نه مانه هه ندیک بوون له نمونیه ی نه و نازارانیه ی پیغمبر ﷺ چه شتی له بته رسته کان، که کوتاییشیان به هه و لدانی کوشتنی پیهینا له کوتایی قونای مه که که دا،^۱ پیغمبر ﷺ، باسی نه و پوژگارانه ی ده کرد و ده یفرموو: ((لقد أخفت في الله عزوجل وما يخاف احد، ولقد اوديت في الله وما يؤذي احد....))^۲ واته: ده یانترساندم له کاتی که ده ترسیندرا، نازار ده درام و که سی تر نازا نه ده درا، جاری و ابو سی پوژم به سهر دا تیده په پی به شه و پوژه وه من و بیلال هیچمان نه بوو بیخوین شتیک نه بیت ژیر بالی بیلال ده یشارده وه.

سهره پای مه زنی پله و پایه و پیزی پیغمبر ﷺ، توشی به لای زور و چه ره سهری بی نه ندازه بوویه وه، هر له یه که م پوژه وه که بانگه وازی تیایدا ناشکرا کرد، له که وچ و که مژه کانی قورپه ی شه وه پوویه پووی نازارو نه شکه نه جی زور ده بوویه وه، که به لای کورپکیاندا تیپه ده بوو له مه که که گالته یان پیده کردو، به ته شقه له وه ده یانوت: نه وه کوپی نه بو که بشه یه^۳، له ناسمانه وه قسه ی له که ل ده کریت، که سی وایش بوو له وانه به لای پیغمبر ﷺ دا تیده په پی و ده یووت: نه مپو له ناسمانه وه قسه یان له که لت نه کرد؟!^۴

کاره ساته که ش هر نه وه ند ده بوو که گالته جاپی به و پیغمبره بکریت، یان نازاری دهرونی بدن، به لکو نه شکه نه جی جهسته ییشیان ده دا، به لکو به دپه وشتیان گیه شته نه وه ی که ئومه ییه ی کوپی خه له فی دوزمنی خوا تفی له ناو چاری پیروزی پیغمبر ﷺ کرد^۵، ته نانه ت له پاش کوچ کردنی پیغمبر ﷺ بو مه دینه، به لاو نازار له سهر پیغمبر ﷺ هر کوتایی پینه هات، به لام په وتیکی تازه ی وه رگرت، به سهر هه لدانی چه ند دوزمنیکی نوی له مونا فیکان و جووله که و فارس و پرومه کان و هاوپه یمانه کانیان، نه که ر پیشت نازاردانی مه که که جنیوو گالته پیکردن بوو، یان

۱- بپوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/۱۵۳.

۲- سنن الترمذي ۴/۶۴۵ ورقمه ۲۴۷۲، صححة الالباني صحیح الجامع ۱/۵۰۰.

۳- باوکی پیغمبره ﷺ له شیردانه وه.

۴- الروض الانف (۲/۳۳).

۵- هه مان سهرچاوه (۲/۴۸).

نابلوقه و لیډان بوو، نه‌مړې بووه پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی سهربازی سه‌خت، هیږش و پاشه‌کشی تیادایه، لیډانی شمشیرو پمی تیادایه، به‌لای نه‌مجاره له‌مال وگیاندا بوو وه‌کویه ک^۱، ماوه‌ی په‌یامی پيغمبر زنجیره‌یه ک بوو له‌چهرمه‌سهری و تاقیکردنه‌وه، هرگیز بې تاقه‌تی وسستی پووی تیښه‌کرد له‌پښگای خوادا، به‌لکو نارامی گرت وداوای پاداشتی خوای ده‌کرد تا نه‌وکاته‌ی گه‌یشته لای خوای خوی^۲. هر له‌به‌ر نه‌وانه‌ی که‌باسکرا شایسته‌ی ((المقام المحمود والمنزلة الرفیعة)) بوو له‌لای خوای خوی، ه‌روه‌ما بو نه‌وه‌ی بیټه پيشه‌نگیکش بو بانگخواز و چاکسازه‌کان^۳، چونکه نه‌گر پيغمبره‌ی خوار ﷺ ده‌ستدریژی کراوته سهر، نه‌وا هیچ که‌سی نییه له‌سهروی به‌لاو تاقیکردنه‌وه و بیټ، له‌نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه په‌زای خوای لیبیټ، ده‌فهرمویت: وتم: نه‌ی پيغمبره‌ی خوا کی له‌هموو که‌سیک به‌لای گه‌وره‌تره فهرمووی: پيغمبران، نه‌وانه‌یش که‌زیاتر وزیاتر له‌نه‌وان بچن، پیاو به‌پیی پته‌وی باوه‌په‌که‌ی تاقیده‌کړیته‌وه، نه‌گر له‌باوه‌په‌که‌یدا توندبیټ، به‌لایه‌که‌ی سه‌خت‌تر ده‌بیټ، نه‌گر باوه‌په‌که‌ی لاوازیټ به‌پیی نه‌وه تاقیده‌کړیته‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌نده تووشی به‌لا ده‌بیټ تاکو له‌سهر زه‌وی پږده‌کات و هیچ گونا‌هیکی نه‌ماوه.

چوارهم: نه‌و نازارو نه‌شکه‌نجان‌ه‌ی تووشی هاوه‌لانی پيغمبر بوون ﷺ.

۱- نه‌بو به‌کر په‌زای خوای لیبیټ:

هاوه‌لان نه‌وه‌نده‌یان له‌نازارو نه‌شکه‌نجه به‌سهر مات که‌چیاکانیش توانای ه‌لگرتنیان نه‌بوو، مال وگیانی خویان به‌خت کرد له‌پیناوی خوادا، نه‌بو به‌کر په‌زای خوای لیبیټ نازاری ټوډ درا، خولیان به‌سهر دا کرد، له‌لای که‌عبدا به‌نه‌عل لیاندوا، دواپی خرایه ناو پو‌شاکیک وبرایه‌وه بو مال له‌حاله‌تیکی نریک له‌مه‌رگدا،^۴

۱- زاد الیقین لایې شنب (۱۳۷).

۲- التمكن للامة لاسلامية (۲۴۳).

۳- بېوانه: محنة المسلمين في العهد المكي، د. سليمان السويكت (۱۹۷).

۴- التمكن للامة الاسلامية ۲۴۳.

عائیشه په‌زای خوای لیبت ده‌گیرته‌وه، کاتیک هاوه‌لانی پیغمبر ﷺ کوبونه‌وه، که سی و هشت که‌س ده‌بوون، نه‌بو به‌کر په‌زای خوای لیبت جه‌ختی ده‌کرد له‌سره‌ته‌وه‌ی که‌خوایان ناشکرا بکه‌ن، پیغمبر ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((یا ابابکر انا قلیل)) واته: نه‌ی نه‌بو به‌کر هیشتا که‌مین. نه‌ونده نه‌بو به‌کر جه‌ختی ده‌کرد تا پیغمبر ﷺ خوی ناشکرا کرد، موسلمانانیش به‌ناو مزگه‌وته‌که‌دا بلاوه‌یان کرد، ه‌ریه‌که‌و بۆلای ع‌شیره‌تی خوی، نه‌بو به‌کریش ده‌ستی کرد به‌وتاردان بۆ خه‌لکی، پیغمبر ﷺ دانیشتبوو، بۆیه نه‌بو به‌کر به‌که‌مین وتار بیژه که‌بانگه‌وازی کردوه بۆلای خوار پیغمبر ﷺ، بتپه‌رسته‌گان ه‌ل‌یان کوتایه‌سه‌ر موسلمانان ونه‌بو به‌کریان خسته ژیر پییان و به‌سه‌ختی لیاندا، ئینجا عوبه‌ی کوپی په‌بیعه به‌دوو تاکه نه‌عله‌وه له‌نه‌بو به‌کری ده‌دا، دوا‌ی نه‌وه خزم وکه‌سه‌گانی هاتن له‌ناو پۆشاکیندا بردیانه‌وه، گومانیشیان نه‌بو که‌مردوه، ئینجا به‌نو ته‌یم گه‌رانوه ناو مزگه‌وته‌که‌و ووتیان سویند به‌خوا نه‌بو به‌کر بمیرت، عوبه‌ی کوپی په‌بیعه ده‌کوژین، ئینجا نه‌بو قوحافه‌ی باوکی وخزمانی قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کرد تا وه‌لامی دایه‌وه، وتی: پیغمبر ﷺ چی به‌سه‌ر هات؟ نه‌وانیش قسه‌یان پی کرد و به‌دایکیان وت: خواردنیک‌ی بده‌ری، کاتیک ه‌ره‌ردووکیان له‌ژوره‌که‌دا مانه‌وه زۆر جه‌ختی له‌سه‌ر زانینی ه‌ه‌والی پیغمبر ﷺ کرد، دایکیشی وتی: سویند به‌خوا ناگام نییه له‌هاورپنکه‌ت چی به‌سه‌ر هاتوه، وتی: برۆ بۆلای ئوممو جه‌میلی کچی خه‌تتاب وپرسیاری لیبکه، نه‌ویش چوو وپرسیاری کرد، ئوممو جه‌میل وتی: نه‌نه‌بو به‌کرو نه‌موحه‌مه‌د نانا سم، خو نه‌گه‌ر پیت خو شه له‌گه‌لت دیم بۆلای کوپه‌که‌ت، وتی: به‌لئ کاتیک هات و حالئ نه‌بو به‌کری بینی، هاواری کرد وتی: سویند به‌خوا که‌سانیک نه‌م کوپه‌ی تو‌یان والیکردوه بیتاوه‌پو بی په‌وشتن، خوای گه‌وره تۆله‌ی کوپه‌که‌ت له‌نه‌وانه بسینته‌وه، نه‌بو به‌کر وتی: نه‌ی پیغمبر ﷺ چیکرد؟ وتی: نه‌وه دایکت ده‌بیسئ، وتی: مه‌ترسه له‌دایکم، وتی: ساغ وسه‌لامه‌ته‌و له‌مالئ نه‌رقه‌مه، وتی: سویند به‌خوا نان وئاو ناخۆم تا پیغمبر ﷺ نه‌بینم، نه‌وانیش له‌کپی شه‌ودا بردیانه‌لای پیغمبر ﷺ، له‌وی پیغمبره‌ی خوار ﷺ و

موسلمانان باوشيان پياكردو ماچيان كرد، پيغه‌مبه‌ر ﷺ زور دلی ته‌نگ بوو بۆ حالې، نه‌بو به‌كر فه‌رمووی: نه‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا باوك ودايكم به‌قوربان‌ت بيټ، زور باشم هه‌نديك پروومه‌تم نه‌بيټ، نه‌وه‌يش دايكمه‌ دوعای بۆ بكه، پيغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای بۆ كردو نه‌ويش موسلمان بوو.^۱

وانه‌و په‌ندو سووده‌كان:

أ- په‌رؤشى نه‌بوبه‌كر بۆ پاگه‌ياندنې ئيسلام و، ناشكراكردنې به‌رانبه‌ر بيټاوه‌پان، نه‌ميش ئاماژه ده‌كات بۆ پته‌وى باوه‌پو ئازايه‌تى، نه‌وه‌نده نه‌شكه‌نجه‌ى بينى خزمه‌كانى گومانيان نه‌ده‌كرد كه‌مردوه‌.

ب- خۆشه‌ويستى نه‌بوبه‌كر بۆ پيغه‌مبه‌ر ﷺ، چونكه له‌وكاته‌ ناپه‌حه‌ته‌دا پرسىارى ده‌كردو ده‌يووت كه‌نان وئو ناخوات تانه‌بيبينى، له‌كاتيكداتواناى هه‌لسانى نه‌بوو.

ج- ده‌مارگيرى هؤزايه‌تى پؤلى خۆى هه‌بوو له‌وكاته‌دا، هؤزى نه‌بوبه‌كر سه‌ره‌پاى نه‌وه‌ى بته‌رست بوون هه‌په‌شه‌يان له‌عوتبه‌دا بيكوژن نه‌گه‌ر نه‌بوبه‌كر بمريټ.^۲

د- هه‌ستى هيمنى له‌لاى ئوممو جه‌ميل په‌زاي خواى ليبيټ، كه‌وا له‌چه‌ندين په‌فتاردا ده‌ركه‌وت، له‌وانه:

* شاردنه‌وى كه‌سايه‌تى وزانيارى له‌په‌نگه‌ى نكۆلى كردن:

كاتيكت ئوممو لخير پرسىارى كرد له‌ئوممو جه‌ميل ده‌رياره‌ى جيگاي پيغه‌مبه‌ر ﷺ، نكۆلى كرد له‌ناسينى نه‌بوبه‌كر وموچه‌مه‌دى كوپى عه‌بدللا، نه‌مه‌ش وريايى بوو له‌نه‌وه‌وه، چونكه تائه‌و كاته ئوممو لخير موسلمان نه‌بوو، ئوممو جه‌ميليش موسلمانيتى خۆى ده‌شارده‌وه، جيگاي پيغه‌مبه‌ر ﷺ ييشى باسنه‌كرد نه‌وه‌كه نه‌و ئافره‌ته‌ سيخوپى قوپه‌يش بيټ.^۳

۱- به‌وانه: السيرة النبوية لابن كثير ۱/ ۴۳۹- ۴۴۱.

۲- به‌وانه: محنة المسلمين في العهد المكي ۷۹.

۳- به‌وانه: السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية ۵۰.

*** قۇستنه وهی هه لویست بۆگه یاندنی زانیاری :**

ئوممو جەمیل ویستی خۆی زانیارییه که به ئه بو به کر بگه یه نیت پره زای خویان لیبیت، له کاتیکدا ئه وهی دهرنه خست بۆ دایکی وهه لویسته که شی بۆ به رژه وهندی خۆی قۇسته وه، به وهی که وتی ئه گهر حه زده کهیت خۆم له گه لت دیم، ئینجا به شیوه یه کی ژیرانهش ئه و پیشنیاره ی به دایکی ئه بو به کر ووت (ئه گهر حه زده کهیت)، ئینجا وتی دیم بۆلای کوپه کهت ونه یووت بۆلای ئه بو به کر، هه موو ئه مانهش سۆزی دایکایه تی له لای جولاندو پازی بوو به هاتنی وبه خۆی زانیارییه که ی گه یاند.

*** قۇستنه وهی هه لویست بۆ به دهسته ئینانی سۆزی دایکی ئه بوبه کر :**

وادیاره ئوممو جەمیل هه ولیداو وه سۆزی دایکی ئه بوبه کر به دهسته بهیننی، کاتیک که بیننی ئه بوبه کر به وشیه ئه شکه نجه دراوه، گریاو دوعای کرد له ئازار ده رانی، به م شیوه یه ش خۆشه ویستی خۆی کرده دلی دایکی ئه بو به کر وهه بۆ خۆیشی ئاسانتر بوو زانیارییه که بگه یه نیت^۱.

*** دوور بیننی وپه له نه کردن له گه یاندنی زانیاری :**

وریایی و دوور بیننی ئوممو جەمیل له وه دا بوو که دلتیا نه بوو له دایکی ئه بوبه کر چونکه هیشتا موسلمان نه بوو بوو، بۆیه دوو دل بوو له باسکردنی شوین و حالی پیغمبر ﷺ، تائه بوبه کر دلتیای کرده وه له دایکی .

*** هه لپژاردنی کاتی گونجاو بۆ جیهه جیکردنی پاسپیری :**

که ئه بوبه کر داوای کرد بچن بۆ مالی ئه رقه م، ئوممو جەمیل یه کسه ر پازی نه بوو، به لکو دواکه وت تاخه لکی ده نگیان نه ما، ئیتیر له کپیی شه وداو به پالپتوه دان به هه ردووکیانه وه ئه بوبه کر به پیکه وت بۆ مالی ئه رقه م^۲.

۱- هه مان سه رچاو ه .

۲- بپروانه : فی السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية ۵۰-۵۲ له م کتیبه شه و سوو دم وه رگرتوه بۆ ئه م

د- یاسای به‌خشین له‌پاش دهرده‌سهری، چونکه دایکی نه‌بوبه‌کر موسلمان بوو، به‌هوی حه‌زکردنی نه‌بوبه‌کر بۆ موسلمان بوونی دایکی، بۆیه داوای کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای بۆ بکات.^۱

ه- زۆرتین نازارو نه‌شکه‌نجه‌پاش پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناو هاوه‌لاندای بۆ نه‌بوبه‌کر بوو په‌زای خوای لیبیت، نه‌ویش به‌هوی نزیکي زۆری له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌شداربوونی له‌گه‌لیدا له‌هه‌موو ساته‌ ناخۆشه‌کانداو، هه‌میشه به‌رگری لیده‌کرد و خۆی به‌خنده‌کرد بۆی، نه‌مه له‌کاتیکدا که نه‌بوبه‌کر به‌یه‌کێک له‌هۆشمه‌ندان و چاکه‌کارانی قوپه‌یش ده‌ناسرا.^۲

۲- بیلال په‌زای خوای لیبیت:

پۆژ له‌دوای پۆژ ئازاردانی بته‌پرسته‌کان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی زیادی ده‌کرد، تاکو گه‌یشه‌ چله‌پۆبه‌که‌ی وه‌موو جوړه‌کانی نه‌شکه‌نجه‌یان به‌کار هیئا له‌گه‌لیان، عه‌بدوللای کوپی مه‌سعود ده‌فه‌رمویت: ((نه‌وانه‌ی که‌یه‌که‌مین جار موسلمان بوونیان ئاشکرا بوو حه‌وت که‌س بوون: پیغه‌مبه‌ر ﷺ، عه‌ممارو، سومه‌یه‌ی دایکی و، صوه‌یب و، بیلال و، میقداد، سه‌باره‌ت به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوای گه‌وره به‌نه‌بو تالیبی مامی پاراستی، نه‌بو به‌کریشی به‌خزمه‌کانی پاراست، به‌لام نه‌وانی ترکه‌وتنه‌ ده‌ست بته‌پرسته‌کان و قه‌لغانی ئاسنینیان له‌به‌ر ده‌کردن، له‌به‌ر خۆر پایانه‌گرتن، زۆربه‌شیان خۆیان پانه‌گرت بیلال نه‌بییت، که‌گیانی خۆی له‌لا بی بایه‌خ بوو، دایانه‌ ده‌ستی منالانه‌وه‌و، به‌ناو کۆلانه‌کانی مه‌که‌دا ده‌یانسوپانه‌وه‌و هه‌رده‌یووت: نه‌حه‌د، نه‌حه‌د))^۳ بیلال په‌زای خوای لیبیت که‌سیکی نه‌بوو پشتی بگرییت، یان عه‌شیره‌تیک به‌رگری لیبکات، که‌سیکی له‌م جوړه‌ش له‌کۆمه‌لگای مه‌که‌کی نه‌و سه‌رده‌مه ژماره‌یه‌ک بوو له‌ژماره‌کان، پۆلی له‌ژیاندا ته‌نها خزمه‌تکاری بوو، کپین و فروشتنی پیده‌کرا وه‌کو ئاژه‌ل، نه‌ده‌بوو بیرو بۆچوون وه‌زری خۆی

۱- بېوانه: محنة المسلمين في العهد المكي لا ۷۹ .

۲- هه‌مان سه‌رچاوه لا ۷۵ .

۳- بېوانه: احمد ۴۰۴/۱ ورقمه ۳۸۳۲ باسناد حسن .

هه‌بیّت، یاخاوه‌ن بانگه‌واز وکیشه‌یه‌ک بیّت، ئەوه تاوانیکی پەش بوو له‌و کۆمه‌لگایه، به‌لام بانگه‌وازی تازه‌که گه‌نجانی له‌ ده‌ور کۆده‌بوویه‌وه، به‌ره‌نگاری داب و نه‌ریتی باوبا‌پیران ده‌بوونه‌وه، ئەو بانگه‌وازه‌ گه‌یشه‌ دلی ئەم کۆیله‌ که‌س بایه‌خ پێنه‌داوه‌ و مەروڤیکی تازه‌ی لیدروست کردو،^۱ خۆی خسته‌ پال موحه‌مه‌د ﷺ و هاوه‌لانی له‌ئەو که‌ژاوه‌ ئیمانیه‌ مه‌زنه‌دا تووشی ئەشکه‌نجی له‌پاده‌به‌ده‌ریش بوو، به‌لام ئەبویه‌کر پەزای خوای لی‌بیّت، سازشی کرد له‌گه‌ل ئومه‌یییه‌ی کوپی خه‌لف و پیتی وت: ئایا له‌خواناترسی واله‌م داماو ده‌که‌یت؟ تاکه‌ی! وتی: تۆگه‌یاندته‌ ئەم سه‌رئه‌نجامه‌، ئەی بۆ پزگاری ناکه‌یت، وتی به‌لی، کۆیله‌یه‌کی پەشی به‌هێزترم هه‌یه‌ له‌بیلال، له‌سه‌ر ئایینی خۆتیشه‌، ده‌نده‌می به‌رانبه‌ری بیلال، ووتی: باشه‌؛ ئینجا بیلالی بردو ئازادی کرد))^۲ له‌پروایه‌تیکی تردا هاتوه‌، که‌کریه‌تی به‌حه‌وت ئوقیه‌، یان به‌چل ئوقیه‌ی ئالتون.^۳

به‌پاستی بیلال سه‌ره‌پای بێکه‌سی ولاوازی، خاوه‌ن بیرو باوه‌پێکی پۆلایین و دل پاک بوو، تاکه‌ که‌سیکیش بوو که‌به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به‌قه‌سی به‌ته‌رسته‌کانی نه‌کرد و گیانی خۆی به‌لاوه‌ سووک بوو.^۴

دوای هه‌موو ده‌ردی سه‌رییه‌ک به‌خشینی‌ک هه‌یه‌، بۆیه‌ بیلال پزگاری بوو له‌ئازارو ئەشکه‌نجو کۆیلایه‌تیش، ئەو دوایی ژینیشی له‌گه‌ل پیغمه‌ر ﷺ به‌سه‌ر برد، هه‌تا له‌دونیاش ده‌رچوو پازنی بوو لێی و مژده‌ی به‌هشتیشی پێدا، جارێک پێی‌فه‌رموو: ((...فانی سمعت خشف نعلیک بین یدی فی الجنة))^۵ واته‌: گویم له‌ده‌نگی نه‌عه‌لکانت بوو له‌به‌رده‌مدا له‌به‌هه‌شت سه‌باره‌ت به‌پێزو پله‌وپایه‌ی بیلال له‌لای هاوه‌لان، عومه‌ر پەزای خوای لی‌بیّت ده‌یفه‌رموو: ((ئەبویه‌کر سه‌رگه‌وره‌ی ئیمیه‌ به‌سه‌رگه‌وره‌که‌مانی ئازاد کرد_مه‌به‌ستی بیلال بوو)).^۶

۱- بېروانه: التریبة القيادية ۱/۱۳۶.

۲- السیره النبویه لابن هشام ۱/۲۹۴.

۳- التریبة القيادية ۱/۱۴۰.

۴- بېروانه: محنة المسلمين فی العهد المکی لا ۹۲.

۵- صحیح مسلم ۲/۱۹۱۰ رقم الحدیث ۲۴۵۸.

۶- الطبقات الکبری لابن سعد ۳/۲۳۲ ورجاله ثقات.

پټيانى صدیق له نازادکردنى کږيله بوو به پټيازىکى کارپټکراو دواتر...
 ((...ئینجا نه بو به کر پټش نه وهى کږچ بکات بڼ مه دینه، شه ش کږيله تری
 نازاد کرد، بیلال حه وته میان بوو، عامیری کوپی فوهه یره، که به شداری به درو
 نوحودی کردوه، له پږی بیرى مه عونه شه هید کرا، نوممو عوبه یس و، زیننیره،
 که چاوی له ده ستدا بوو له کاتى رزگارکردنیدا، قوپه یش وتیان: لات وعوززا
 چاوه کانیان لیسه ندوته وه، وتی: درویان کرد سویند به مالى خوا لات وعوززا
 نه زیان ده به خشن ونه سوودیان بڼ که س هیه، ئیتر خواى گه وره چاوه کانى بڼ
 گه پانده وه)) هه روه ها نه بوبه کره لسا به نازادکردنى نه هدییه و کچه که ی که کږيله
 بوون له لای نافرته تیک له هۆزى به نى عه بدوددار، به لایدا تپه پبوو، له و کاته
 نافرته که نه و دوو کږيله ی نارذبوو بڼ هارپنى گه نم وهتانه وهى ناردده که ی و،
 ده بیوت: سویند به خوا هه رگیز نازادتان ناکه م، نه بوبه کر فه رموی: له و سوینت
 بگه پټره وه، نه ویش وتی: تڼ له پنگا ده ریانته کرد خوتیش نازادیان بکه، وتی:
 به چنده ده یانده یت ووتی: نه وه نده. ئیتر نه بوبه کر کرپانی و نازادیانی کرد وتی:
 ناردده که ی بڼ بگټرپنه وه.

لیره شدا جیگای خویه تى تپینى نه وه بکریت چۆن ئیسلام یه کسانى کردوه
 له نیتوان نه و دوو کږيله و نه بو به کر، کاتیک به و شیوه قسه یان له گه ل نه بوبه کر کرد
 سه ره پای پټزو پله و پایه ی له جاهیلیهت و ئیسلامیشتدا، سه ره پای نه وهى که
 نه بوبه کر چاکه ی له گه لدا کرد به نازادکردنیان، ئینجا چۆن ئیسلام به و شیوه نه و
 دوو کږيله ی دامه زانذبوو که بینه خاوه ن نه و تڼ په وشتیکی جوان، خڼ نه وان
 ده یاننتوانی ناردده که یان بڼى به جیهیشتایه و بابیردایه، یان ببوايه به خڼراک بڼ
 نازه ل، به لام پازی نه بوون تاکاره که یان به نه نجام نه گه یه نن و بڼى نه گټرپنه وه.^۱

جاریکیش به لای نافرته تیکى کږيله ی به نى موئه ممیلدا تپه پ بوو، که موسلمان
 بوو، عومهرى کوپی خه تتابیش نه شکه نجه ی ده دا بڼ نه وهى واز له ئیسلام به یتنى،
 چاکه عومهر بیزار بوو له لیدانى وتی: داواى لیبورده نته لیده که م، من وازم

له‌ئەشکه‌نجه‌دانت نه‌هینا له‌به‌ر بېزاري نه‌بیت، ئه‌ویش ئه‌یووت: خوایش وای به‌تۆ کردووه، ئیتەر ئه‌بویه‌کر کړی ونازادی کرد.^۱

به‌خشنده‌ی نازادی به‌م شیوه‌ بوو، ده‌مراست و سه‌رگه‌وره‌ی شکۆداری ئیسلام که‌له‌نیو خه‌لکدا به‌یارمه‌تیده‌ری هه‌ژار و به‌جیهینه‌ری په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و به‌خشنده‌یی ده‌ناسرا، هه‌رگیز پۆژیک له‌پۆژان نه‌که‌وته ناو زه‌لکاوێ نه‌فامیه‌وه، دلی له‌سۆزو به‌زه‌یی بوو به‌رانبه‌ر لاواز هه‌ژارو کۆیله‌کان، زۆریکی له‌ماله‌که‌شی له‌و پینگه‌یه‌دا خه‌رج کرد...^۲

کۆمه‌لگای مه‌که‌که‌ گالته‌یان به‌ئه‌بویه‌کر ده‌کرد، چونکه‌ ئه‌و هه‌موو ماله‌ی خه‌رج ده‌کرد له‌پیناو ئه‌و خه‌لکه‌ بێ نه‌واو بێ ده‌سه‌لاته، به‌لام له‌دیدي ئه‌بویه‌کره‌وه ئه‌وان برای بوون له‌ئایینی تازه‌دا، یه‌کێک له‌ئو کۆیلانه‌ به‌لای ئه‌بویه‌کره‌وه به‌رانبه‌ر هه‌موو بته‌په‌رسته‌کانی سه‌ر زه‌وی زیاتر بوو، به‌م شیوه‌یه‌ش ده‌وله‌تی یه‌کتا په‌رستی دروسته‌که‌ریت و، شارستانییه‌تی ئیسلام بنیاتده‌نریت،...^۳ ئه‌بویه‌کر به‌ئهم کارانه‌ی، هه‌رگیز چاوه‌پوانی سوپاس و په‌له‌وپایه‌وپاره نه‌بوو، به‌لکو ته‌نها په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ی ده‌ویست، جارێکیان باوکی پێی وت: ئه‌ی کوپه‌که‌م من ده‌تبینم هه‌ندی کۆیله‌ی لاواز نازاد ده‌که‌یت، خو هیچ نه‌بیت هه‌ندی پیاوی جه‌ربه‌زه‌و به‌هیز نازاد بکه‌یت به‌رگريت لێبکه‌ن باشتره، ئه‌بویه‌کر فه‌رمووی: ئه‌ی باوکه، من له‌و کاره‌م مه‌به‌ستم خواجه ته‌نها، بۆیه سه‌یرنیه‌یه که‌خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌تانه‌ی له‌سه‌ری

دابه‌زاند: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى ۝ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ۝ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيَجْزِيهَا الْآلُفَى ۝ الَّذِي يُوَفِّي مَالَهُ يَتَرَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝﴾ (الليل: ۵-۲۱).

۱- السيرة النبوية لابن هشام ۳۹۲/۱.

۲- به‌وانه: السيرة النبوية لابن شهبة.

۳- به‌وانه: التربية القيادية ۲۴۲/۱.

نهم هاوبه پر سياريتی په له نيوان نه دنامانی کومه لای موسلمانانی په که مدا، چله پوپه بوو له چاکه و به خشنده ييدا، نه و کويلانه ش به بونه ی نيسلامه وه، بوون به خاوه نی بروبواوه پو هزر، قسه يان پيډه کردو به رگرييان ليډه کردو جيهاديان له پيښاويدا ده کرد، برپاری کرپنی له لايه ن نه بوبه کرو نازادکردنيان به لگه بوو له سر مه زنی ثايینی نيسلام وپه لهاويشتنی له ناو دل ودهرونی نه بوبه کردا، موسلمانانیش نه و په پری پتيويستيان هه يه به وهی نه و نموونه زيندوو بکه نه وه، بۆ نه وهی په ککرتن دروست بيت له نيوان پوله کانی نوممه تی نيسلام .

۳- عه ماری کورې ياسيرو باوکی ودايکی :

باوکی عه ممار له به نی عه بس بوو له هوزه کانی په مهن، هاته مه ککه له گه ل حاريس وماليکی برابدا، کاتيک به دواي براکانيدا هاتبوون، حاريس وماليک گه پانه وه بۆ په مهن وياسر له مه ککه جيگيربوو، له وښيش بوو به هاوپه يمانی نه بو حوزه يفه ی کورې موغيره ی مه خرومی^۱ نه ویش نافره تيکی کږيله ی ليما ره کرد ناوی سومه ييه ی کچی خه ييات بوو، له پاش له دايکبوونی عه ممار^۲، نه بو حوزه يفه پيش مردنی به ماوه يه ک سومه ييه ی نازادکرد، نيسلام هات و، ياسر وسومه ييه وعه ممار موسلمان بوون، هه روه ها عه بدوللای برای عه مماريش، بۆيه خاوه نه کانين له به نی مه خزوم زور هه لويستی توندو تيزيان لييان وه رگرت و، سزاو نه شکه نجه ی دپه ندانه يان ده دان، که خوری نيوه پو گرم ده بوو، له سر به رده گه رمه کانی مه ککه ده ريانيان ده کرد بۆ نه شکه نجه دان، جاريک له سر پشت دايانده نان وجاريک له سر رده م،^۳ پيغه مبر ﷺ به لاياندا تيپه پ ده بوو و، ده يفه رموو: ((صبرا آل ياسر فان موعدكم الجنة))^۴ واته: نارام بگرن نه ی خاوو خيژانی ياسر، جيگای دياريکراوتان به هه شته، نينجا نه بو جه هل هاته لای سومه ييه و پتي وت: تق باوه رت به موحه ممه د نه هي ناوه

۱- پروانه: انساب الاشراف للبلاذري ۱/۱۰۰، ۱۵۷ .

۲- ابن مشام السيرة النبوية ۶۸/۲ .

۳- بهجة المحافل للعامري .

۴- صحيح السيرة النبوية: ابراهيم العلي ۹۷_۹۸ .

له بهر ئه وه نه بیټ که پیاویکی جوانه، ئیتر هه ندی قسه ی په قی کردو، ئه بو جه هل به پرمیک له شوینی پاروی داو کوشتی، به و شیوه یش سومه ییه بوو به یه که م شه هید له ئیسلامدا، په زای خوای لیبت،^۱ ئه مه یش هه لویستیکی هه ره مه زن بوو، ناویشی به هه تاهه تایی هه رده مینیته وه، نمونه یه کی پرشنگداره بۆ هه موو ئافره تیک که ئاوات بخوازیت وه کو سومه ییه خزمه تی ئیسلام بکات، چونکه به گیانی خوی فیداکاری بۆ ئیسلام کرد.^۲

له فهرمووده ی عوسماندا هاتوو په زای خوای لیبت فهرموویه تی: ((پیغه مبه رﷺ دهستی گرتبوم کاتیک له به تا پیکه وه پیمان ده کرد، تا کو نزیک خاوخیزانی عه ماری کوپی یاسر بووینه وه، باوکی عه ممار ووتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئایا هه ر واده مینینه وه؟ پیغه مبه رﷺ پیی فهرموو: ئارام بگرن، ئینجا فهرمووی: ئه ی خوا یه گیان له خاوخیزانی یاسر خوش به، وایشت کردوه)).^۳

پیغه مبه ری خواﷺ له توانیدا نه بوو هیچ پیشکesh بکات بۆ ئه وان، چونکه ئه وان کۆیله نه بوون تا کو بیانکریت و ئازادیان بکات، ئه وه ندهش هیزی نه بوو تا کو بتوانیت له ژیر دهستیان دهریان بکات، هه ر ئه وه نده ی پیده کریت مژده ی لیخوشبوون و به هشتیان پییدات و، هانیان بدات له سه ر ئارامگرتن؛ بۆ ئه وه ی ئه م خیزانه به پرژه ببنه پیشهنگ بۆ نه وه کانی دوا ی خویان و، که ژاوه ی به رده وامی دوا ی ئه وان به دریاوی میژوو ئه م قسه ی له گویدا بزرنگیته وه: ((صبراً آل یاسر، فان موعدکم الجنة)).^۴

سه باره ت به عه مماریش ماوه یه کی ژۆر دوا ی باوک و دایکی ده ینا لاند به ده ست ئازارو ئه شکه نجه وه، چونکه له کۆمه لی بیده سه لاته کان پۆلین ده کریت که که س و عه شیره تیکی نه بوو له مه که که دا به رگری لیبکات، بۆیه قوپه یش ئه شکه نجه ی ژۆری ئه وانیه ی ده دا بۆ ئه وه ی بگه رینه وه له ئیسلام، عه ممار ئه وه نده ئه شکه نجه ده درا

۱- بېوانه: محنة المسلمين في العهد المكي ۹۹.

۲- التربية القيادية ۲۱۷/۱.

۳- صحيح السيرة النبوية ۹۸ اوردت الهيثمي في المجمع ۲۹۲/۹ وقال: رواه احمد ورجاله رجال الصحيح.

۴- التربية القيادية ۲۱۷/۱، ۲۱۸.

تاكو خۆیشی نهیده زانی چی ده لیت،^۱ وازیشیان لینه هینا تاكو جنیوی به پیغه مبه رﷺ دا و باسی بته کانیانی کرد به باشه، کاتیك هاته لای پیغه مبه رﷺ پیی فرموو: چیت پیی یه؟ وتی: خراپی، سویند به خوا بته رسته کان وازیان لینه هینام تاكو قسه ی ناشیرینم پیت کردو باسی خواداکانیانم کرد به چاکه، پیغه مبه رﷺ فرمووی: دلت چۆنه؟ وتی: ئاسووده یه به ئیمان، فرمووی: ((فان عادوا فعد))^۲ واته: نه گهر گهرانه وه بۆ نه شکه نه دانت دیسان نه و قسانه ت بکه وه، وه حیی خوای گهره ییش دابه زی وشایه تیدا بۆ ئیمانی عه ممار، خوای گهره ده فرموویت: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النحل: ۱۰۶).
ناماده ی هه موو شه پو غه زاکانیش بوو له گه لا پیغه مبه رﷺ^۳.

۴- سه عدی کوپی نه بی وه قاص رهزای خوای لیبییت :

سه عد له لایه ن دایکه بیباوه ره که ی تووشی سزاو نه شکه نه بوو، دایکی بریاریدا هیچ خواردن و خواردنه وه یه ک نه خوات تاكو کوپه که ی له ئیسلام نه گه رپته وه، (ابن کثیر) ده لیت: ((ته به رانی له کتیبی ((العشرة)) له سه عد ده گێرپته وه فرموویه تی: نه م نایه ته به هو ی منه وه دابه زی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ (لقمان: ۱۵).

هه روه ها ده یه فرموو: من بۆ دایکم کوپتی چاکه کاربووم، کاتیك موسلمان بووم، پیی وتم: نه و داهینراوه چیه کردووته، پتووسته پاشگه زبیبته وه له و نایینه، یان نه وه یه من واز له خواردن و خواردنه وه ده هینم تاكو بمرم و، خه لکی تانه و ته شه رت لیبدنه به مردم و پیت بلین: نه ی بکوژی دایکی، وتم: نه ی دایکه کاری وانه که یه، چونکه من له نایینی خۆم ناگه رپته وه بۆ هیچ شتیك، شه وو پۆژیک دایکی هیچی

۱- بېوانه: محنة المسلمين في العهد المكي ۱۰۰.

۲- بېوانه: فقه السيرة، الغزالي ۱۰۳.

۳- هه مان سه رچاوه.

نه خوارد و ته واو ماندوو بوو، ئينجا پوڅو شه ويكي تر به هه مان شيوه، ئينجا ماندووتر بوو، دواي نه وه شه و پوڅيكي تريش هه ر هيجي نه خواردو، تينويي و برسيي نوري بوي هينا، كاتيک به و شيوه بينيم، وتم: دايه گيان، چاك بزانه، سويند به خواي گوره، نه گهر سه د گيانت هه بيت، يه كد به دواي يه كدا ده رچن، من واز له ناييني خوم ناهينم، نيتر ناره زووي خوته خواردن و خواردنه وه بخويت يان نا، نيتر دايكي ده ستي كرده خواردن دواي نه وه.^۱

هه روه ها موسليم پړوايه تي كرده وه؛ دايكي سه عد سويندي خوارد قسه له گه له نه كات تاكو له نيسلام پاشگه ز نه بيته وه، نه نان ونه تاویش نه خوات، به سه عدي ده ووت: تو بانگه شه ي نه وه ده كه يت كه خوا پاسپارده ي پي كرده وي به دايك و باوكت، منيش دايكتم، به وه فه رمانت پيده كه م، ده ليت: نيتر نه ویش سي پوڅ دابرا له خواردن و خواردنه وه تاكو بوورايه وه، ئينجا كوپيكي ناوي عوماره بوو ناوي پيداو نه ویش ده ستي كرد به دوعا كردن له سه عد، خواي گه وره ش نه م نايه ته ي دابه زاند: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِإِلَادِهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ (العنكبوت: ۸). هه روه ها: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ (لقمان: ۱۵).

ده ليت نه گهر بيانويستبا خواردني پييده ن به زور ده ميان ده كرده وه^۲ خواردنيان تيده كرد، بويه ده رده سه ري سه عد گه وره بوو، هه لويسته كه شي به لگه يه له سه ر په لهاويشتني نيمان له دليدا.^۳

له به دواو اچووني قورئان ده بينين، سه ره پاي نه ماني خو شه ويستي له نيوان موسلمانان و كه سه كانيدا، قورئان هه رگيز فه رمانی نه كرده وه به بريني په يوه ندييه كان، به لكو فه رمانی كرده وه چا كه يان له گه لدا بكن، به لام خو شه ويستي و پشتگرتن بو خواو پيغمبر و نيسلام و باوه پدارانه.^۴

۱- تفسير ابن كثير ۴/۴۶۶ ۱۵ له سوړه تي لقمان، به ده ستكارييه وه.

۲- صحيح مسلم ۲/۱۸۷۷، ۱۸۷۸ رقم الحديث ۴۳، ۴۴_۱۷۴۸.

۳- پړوايه: محنة المسلمين في العهد المكي لا ۱۰۶.

۴- پړوايه: الولاء والبراء، محمد القحطاني لا ۱۷۴، ۱۷۵.

۵- موضعه بی کوپی عومه ییر رهزای خوای لییبت :

موضعه بی کوپی عومه ییر خوشگوزهرانتیرین و، پۆشاک جوانترین لاو بوو له شاری مه کهکه، باوک و دایکی زۆریان خوشده ویست، دایکی ئافره تیکی دهوله مند بوو، جوانترین پۆشاک له بهر عومه ییر ده کرد، هه میشه بۆنی خوش بوو، نه علی حه زه می له پیده کرد^۱، دایکی به پادهیه ک خوشی ده ویست که هه ندی خۆراکی خوشی له لای سهری داده نا بۆ ئه وهی له خه وه لسا بیخوات^۲، موضعه بی کاتی که زانی پیغمبر ﷺ له مالی ئه رقه مدا بانگه واز بۆ ئیسلام ده کات چوه لای و موسلمان بوو، به لام سهرتا ئه وهی ئاشکرا نه کرد، تاکو پۆژیک عوسمانی کوپی ته لحه ی بینی^۳، نوێژ ده کات و دایکی وخزمه کانی ئاگادار کرده وه، ئه وانیش گرتیان و زیندانیان کرد، تائه و کاته ی ده رچوو بۆ حه به شه له کۆچکردنی یه که مدا^۴.

سه عدی کوپی ئه بی وه ققاص ده گیریتته وه: من موضعه بم بینی له ده ردی سه ربیه کی زۆر ناخۆشدا بوو پاش موسلمان بوونی، ته نانه ت ده مبینی پیستی له گیانی ده بوویه، وه کو چۆن مار پیستی فریده دا، به لکو توانای پیکردنی نه مابوو، بۆیه سواری و شترمان ده کرد، پیغمبر ﷺ که باسی ده کرد، ده یفه رموو: ((مارأیت بمکه احدا احسن لمة ولا ارق حلة ولا انعم نعمة من مصعب بن عمیر))^۵ واته: له مه کهکه دا که سم نه ده بینی له موضعه بی کوپی عومه ییر قزجوانترو پۆشاک چاکترو خوشگوزهرانترو بیت. له گه ل هه موو ئه و ناره حه تیانه ش تووشی ده بوو، هیه که مته ر خه مییه کی پیشان نه دا له نه نجامدانی چاکه و جیهاد له پیتناو خوادا تائه و کاته ی خوای گه وره پله ی شه هیدی پیبه خشی له شه ری ئوحد^۶.

موضعه بی کوپی عومه ییر نمونه یه که بۆ په ره ده کردنی ئیسلام بۆ لاوه خوشگوزهرانه کان و کوپه ده وله مند ه کان و ئه وانه ی به خۆیانه وه ده نازن چونکه

۱- الطبقات الکبری ۱۱۶/۲.

۲- الروض الانف ۱۹۵/۲.

۳- سیر اعلام النبلاء للذهبی ۱۲_۱۰/۳.

۴- السیر والمغازی لابن اسحق ۱۹۲.

۵- الطبقات الکبری ۱۱۶/۲.

۶- بپوانه: محنة المسلمين في العهد المکی.

له‌پاش موسلمان بوونی، هيچ لاوازی پيشان نه‌داو، وه‌کو چۆن نه‌و موضعه‌به نه‌بيت که‌له‌و حاله‌ خوش وبه‌خته‌وه‌رانه‌دا بوو .

موضعه‌ب مالئاوايی کرد له‌ژيانی خوشگوزهرانی، به‌هه‌موو نه‌و خوشيانه‌ی تيايدا بوو، له‌پاش نه‌وه‌ی که‌به‌يعه‌تی دايه پيغمبه‌ر ﷺ، سه‌ره‌پای له‌ده‌ستدانی بۆ ده‌وله‌مه‌ندی و پله‌وپايه‌و خوشه‌ويستی لای خزم وکه‌سوکار، ئينجا سه‌ره‌پای هه‌ژاری و برسيستی و نه‌شکه‌نجه له‌پاش موسلمان بوونی، دلای هه‌ر ئاسووده‌و پپر له‌باوه‌ر بوو، چه‌ند وه‌ستانیکي ترمان ده‌بيت له‌گه‌لای له‌مه‌دينه به‌پشتيوانی خواي گه‌وره .

۶- خه‌ببابی کوری نه‌ره‌ت ﷺ؛

خه‌بباب په‌زای خواي ليبيت ئاسنگه‌ر بوو له‌مه‌ککه‌دا، خواي گه‌وره ويستی هه‌ر له‌کاتیکي زوه‌و ريگای ئيسلام بدۆزيتته‌وه، بۆيه نه‌و موسلمان بوو پيش نه‌وه‌ی بجيتته مالی نه‌په‌م،^۱ يه‌کيکيش بوو له‌و چه‌وساوانه‌ی که‌نه‌شکه‌نجه‌دران له‌پيناو نه‌وه‌ی هه‌لگه‌رپنه‌وه له‌ئيسلام، ته‌نانه‌ت بته‌رسته‌گان پشتيان ده‌به‌سته سه‌ر نه‌و به‌رده گه‌رمانه‌ی ژير هه‌تاوی مه‌ککه بۆ نه‌وه‌ی بسوتی.^۲

پيغمبه‌ری خوا ﷺ خه‌ببابی خوشده‌ويست و سه‌ردانی ده‌کرد پاش موسلمان بوونی، جاکاتيک سه‌ر گه‌وره‌که‌ی به‌وه‌ی زانی، ئاسنيکی گه‌رم کرد وخسته سه‌رسه‌ری خه‌بباب، که‌نه‌ويش هاواری برده لای پيغمبه‌ر ﷺ که‌فه‌رموی: ((اللهم انصر خباباً)) خوايه خه‌بباب سه‌ريخه‌يت، ئيتر نه‌و سه‌ر گه‌وره‌ی خه‌ببابه سه‌ری ده‌هاته ئيش و نازارو وه‌کو سه‌گ ده‌وه‌پي، پييان وت سه‌رت داخ بکه، نه‌ويش هاته‌لای خه‌بباب وخه‌بباب ئاسنيکی گه‌رم ده‌کردو ده‌يخسته سه‌ر سه‌ری، له‌پاستيدا نه‌وه‌يش په‌نديکه بۆ که‌سيک بيه‌ويت په‌ند وه‌برگريت، کاتيکيش فشاري بته‌رسته‌گان زياديکرد له‌سه‌ر موسلمانان چه‌وساوه‌گان، خه‌بباب هاته‌لای پيغمبه‌ر ﷺ و له‌کاتیکدا له‌په‌ناي که‌عه‌دا سه‌ريخستبويه سه‌ر پۆشاکيکی خوی،

۱- به‌وانه: مصعب بن عمير الداعية المجاهد ۱۰۵_۱۰۷ .

۲- سير اعلام النبلاء ۴/۷۹ .

۳- محنة المسلمين في العهد المكي ۹۵ .

پی‌ی وت: ئایا داوای سهرکه‌وتنمان بۆ ناکه‌یت، ئایا دوامان بۆ ناکه‌یت، پیغمبر ﷺ دانیشت و پومه‌تی سور بوویه‌وه و فرمووی: ((كان الرجل فيمن قبلكم يحفر له في الارض فيجعل فيه، فيجاء بالمنشار فيوضع على رأسه فيشق اثنتين وما يصده ذلك عن دينه))^۱ واته: که‌سانی پیش سهرده‌می ئیوه چالیان بۆ هه‌لده‌که‌ندن له‌زه‌وی و ده‌خرانه‌ ناوی، ئینجا مشاریان ده‌هیناو ده‌یانخسته سهریان و ده‌کران به‌دوله‌ته‌وه، نه‌وه وایلینه‌ده‌کردن وازله‌ ئایینه‌که‌یان به‌ینن، به‌شانه‌ی ئاسنیش شانه‌ ده‌کران تاکو سهر ئیسقانیان وپاشگه‌ز نه‌ده‌بوونه‌وه، سوین به‌خوا ئیسلام سهرده‌که‌وئ و وایلیدئ سوار له‌سه‌نعاوه ده‌چئته‌هه‌زه‌مه‌وت، هه‌چ ترسیکی نابئت جگه‌ له‌ترسی خواو، گورگ له‌سهر مه‌ره‌کانی، به‌لام ئیوه په‌له‌ده‌که‌ن.^۲

مامۆستا (سلمان العوده) په‌راویزیکی جوانی له‌سهر ئهم فرمووده‌یه نووسیوه، ده‌لئیت: سبحان الله، چی پوویدا تاکو پیغمبر ﷺ به‌وشیوه پومه‌تی سووریته‌وه له‌پاکشانه‌که‌ی راست بیته‌وه؟ به‌م شیوه‌ تونده‌یش له‌گه‌ل هه‌ولانی قسه‌بکات وگله‌ییان لی بکات له‌سهر په‌له‌کردن.

ئایا بۆ نه‌وه بوو که‌داوای دوایان لی کرد؟

نه‌خیر، حاشا ئه‌و پیغمبره‌ به‌سۆزو به‌زه‌ییه‌ وایت.

شیوازی داواکردنه‌که: ئایا دوامان بۆ ناکه‌یت، ئایا داوای سهرکه‌وتنمان بۆ ناکه‌یت؟ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نئت که‌ئه‌و قسه‌ له‌دلئیکه‌وه ده‌رده‌چئت نه‌شکه‌نجه‌و به‌لاو کاره‌سات هه‌ره‌سی پیه‌یناوه، بۆیه‌ داوای رزگاربوونی به‌په‌له‌ ده‌که‌ن و، واده‌زانن سهرکه‌وتن دواکه‌وتوه، پیغمبره‌ی خوا ﷺ ده‌یزانی، که‌ مه‌سه‌له‌کان به‌سراون به‌کات و هۆکاری خۆیانه‌وه، تاقیکردنه‌وه ده‌که‌وئته‌ پیش سهرکه‌وتنه‌وه و پیغمبره‌ران تاقیده‌کرئنه‌وه سهرته‌نجام بۆ نه‌وانه.

﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا مِّنْ فَجْئٍ مِّنْ لَّدُنَّا وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ (یوسف: ۱۱۰).

۱- هه‌مان سه‌رچاره ۹۶.

۲- البخاری، ک_ المناقب، ب_ علامات النبوة فی الاسلام ورقمه ۳۶۱۲.

پیغمبر ﷺ هستی به وده کرد که هاو له کانی بیزار بوونه له وې که تووشیان ده بیت، چونکه کوفر زالبو به سهریاندو، هندیکیشیان له نه شکه نجه دا ده مردن له وانه به ناسانیش نه بی که سیک ته نها به خویندنه وې ده که _ پاستیتی نه و حاله تیښکات که بچی داوی دوعای سهرکه وتنیان له پیغمبر ﷺ، کرد هه روه ها پاستی نه و هه ستانه ی که له ناو دهرونیاندا ده هه ژا، مه گهر که سیک بنا لینی به ده ست حالیک له و حالانه ی نه و ان پیوه ی ده یاننالا ن له پیناو خوادا .

پیغمبر ﷺ پهره وړده ی ده کردن له سهر:

أ- پیړه ویکردن له پیغمبر ﷺ پابوردوه کان وشوینکه وتوانیان، له خورپاگری به رانبر نازارو نه شکه نجه له پیناو خوادا و به سهراتی له و باره وه بؤ باس ده کردن .
ب- په یوه ست بوون به و خوشیانه ی که خوی گه وره ناماده ی کردوه له به هشتدا بؤ بروداره خورپاگره کان، هه روه ها هه لته خه لته تان به و شتانه ی که به ده ستی بیباوه پانه ویه .

ج- چاوتی پړینی دواړو ټیک که خوی گه وره نیسلا می تیادا سهرده خات، دوزمنانی نیسلا می تیادا سهر شوپ ده کات .

مه سه له یه کی گه وره ی تریش هیه نه ویش بریتی به له نه وې پیغمبر ﷺ نه خشه ی ده کی شا وسوودی وهرده گرت له هوکاره هه سته پیکراوه گشتیه کان، بؤ لابرندی نازارو ستم له سهر شوینکه وتوانی و، دامه زرانندی ده ولته تی کوششکار له پیناو خوی گه وره داو، هه لیکیش بؤ هه موو موسلمانیک بره خستینی که خوی گه وره بپهرستی وکوسپه کانی به رده م بانگه وازی نیسلا می لابات .^۱

خه بیاب په زای خوی لیبت باسی هندیکی له و چهره سهریانه کردوه که تووشیان ده بوو له بته پرسته کان وه کو مامه له کردنی ناشیرین و، پیشیل کردنی مافه کانیان تا کو بگه پینه وه بؤ بیباوه پړی وده لیت: من ناسنگر بووم، قهرزیکم هه بوو به لای عاصی کوپړی وائيله وه، چوومه لای بؤ وهرگرتنه وې، نه ویش وتی:

نه به خوا ناته ده مه وه تاله نایینی موحه ممد هه لنه گه پیتته وه، وتم: سویند به خوا واز له ئیسلام ناهینم تا کو نه مریت وزیندونه بیتته وه، وتی: ئه ی ئه گه ر مردم وزیندوو بوومه وه و هاتیته لام و بینیت له ویش کوپو مال م هیه و قه رزه که م بۆ گه پاندیتته وه، خوای گه ورهیش ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا﴾ (مریم: ۷۷). تا کو ئه م ئایه ته: ﴿وَيَأْتِينَا فَرْدًا﴾ (مریم: ۸۰).^۱ ده گپنه وه عومری کوپی خه تتاب په زای خوای لیبتت پرسیاری کرد له خه بباب ده براره ی ئه و نه شکه نجانته ی له پیناو خوادا به سه ریدا هاتوو، ئه ویش پشتی مه لمالی وده رکه وت گه پبوه، عومر فهرمووی: هه رگیز شتی وام نه بینوه، خه ببابیش په زای خوای لیبتت فهرمووی: ئه ی ئه میری برواداران، ئاگریکیان بۆ کردمه وه، خستمیانه ناوی، پیاویکیش قاچی خسته سه ر سنگم، هیچ نه و ئاگره ی نه کوژانده وه به زی گیانم نه بیت.^۲

۷- عه بدوللای کوپی مه سعود:

پێبازی پیغه مبه ر ﷺ له مامه له کردنی خه لکیدا ژیرانه بوو، به نه رم و نیانی له گه ل سه رکرده و سه رۆک هۆزه کاندای مامه له ی ده کرد، به هه مان شیوه له گه ل منالان و گه نجاندا، باسی چاوپیکه وتنی خویمان بۆ ده کات له گه ل پیغه مبه ر ﷺ و ده فهرموویت: گه نجیک بووم شوانیم ده کرد بۆ عوقبه ی کوپی ئه بی موعهیت، جارێک پیغه مبه ر ﷺ و ئه بوبه کر به لامدا تیپه رین و پیتی فهرمووم: شیرت لاده سته ده که ویت؟ وتم: به لئ، به لام من ئه م مه رانه م پیتی سپێردراوه، وتی: مه پیکت هیه به ران به سه ریدا نه په رپیت؟ ده لئ منیش مه پیکم بۆی هینا وده سستی هینایه سه ر گوانه کانیدا و شیریان لی هاته خواره وه، له قاپیکدا خۆی و ئه بوبه کر لیان خواره وه، ئینجا به گوانه که ی وت: بکشیره وه، ئیتیر گوانه که کشایه وه، ده لئیت دوای ئه وه چومه لای پیغه مبه ر ﷺ و پیم وت: ئه ی پیغه مبه ری خوا، له و قسانه م فیریکه، وتی:

۱- مسند أحمد ۱۱/۵ ورقمه ۲۱۰۷۵ و اسناده علی شرط الشیخین .

۲- الروض الانف ۹۸/۲ .

ته ویش ده ستي هينا به سهرمداو فهرمووی: ((خوای گه وره په حمت لیبکات تو لاویکی فیډ کراوی)).^۱

به م شیوه دوو وشه بوون به مایه ی موسلمان بوونی: به که میان نه وه بوو که ده رباره ی خوی وتی من نه و مه پانه م پی سپیډراوه، دوه میشیان قسه که ی پیغه مبه ر بوو ﷺ ((تو لاویکی فیډ کراوی)) نه م وشه کاریگری گه وره ی بوو له ژبانی عه بدوللای کړی مه سعوددا، که دواتر بوو به یه کیڅ له سهرانی زانست له نیو هاوه لاندې په زای خویان لیبت، عه بدولل چووه نیو کاروانی بېوادارانه وه، بوو به یه کیڅ له پیشکه وتوه گان، هر له سهره تاوه موسلمان بوو، هر دوو کوچه که شی کردو، ناماده ی به دروه موو جه ننگه کانی تر بوو، په یوه ست بوو به پیغه مبه ر ﷺ نه عله کانی بو داده نا.^۲

یه که مین که س قورنانی به ده نگی به رز خوینده وه:

سهره پای نه وه ی که نیبنو مه سعود هاوپه یمان بوو، هوژیکیشی نه بوو پاریزگری لیبکات، سهره پای نه وه ی که زور لاوازو قاچ باریک بوو، هم موو نه وانه پږگرنه بوون له پیشاندانی نه و په پی نازایه تی ودلقایمی، چه ندین هه لویستی جوانیشی هه بوو، له وانه قورنات خویندنی به ده نگیکی به رزو گه یاندنی به گوئی ودله داخواه کانیان،^۳ به م شیوه یش نه و بووه یه که م که س قورنانی به ناشکرا خویند پاش پیغه مبه ر ﷺ له مه که، پوژیک هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ کوبونه وه وتیان: قوپه یش هه رگیز گوئیان له قورنات نه بووه بدریته گوئیاندا، نایا کی ده توانی نه و کاره بکات، عه بدوللای کړی مه سعود فهرمووی: من! وتیان: ده ترسین خراپت به سهر بهینن، که سیکمان ده ویت خاوه ن عه شیرت بیت، به رگری لیبکریت، وتی: وازم لیبهینن، خوای گه وره به رگریم لیده کات: نیجا نیبنو مه سعود هات تاگه یشته لای مه قام و قوپه یش له شوینه کانی خویندا بوون، عه بدوللای ده ستي کرد به خویندنه وه (بسم الله

۱- البدایة والنهاية ۳/۲۲، سیر اعلام النبلاء ۱/۴۶۵ .

۲- بېوانه: عبدالله بن مسعود، عبدالستار الشیخ ۴۳ .

۳- بېوانه: عبدالله بن مسعود ۴۵ .

الرحمن الرحيم) نینجا ده‌نگی به‌رزکرده‌وه: ﴿الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ (الرحمن: ۱-۲) سوږه‌ته‌که‌ی خوینده‌وه، ئه‌وانیش تیږاده‌مان وده‌یانوت: ئه‌وه (ابن ام عبد) وتی چی؟ نینجا وتیان ئه‌وه ئه‌و شتانه ده‌خوینیته‌وه‌که موچه‌مه‌د هیناوتی، ئیتر پږیشتنه لای له‌پوومه‌تیاں ده‌دا تاگه‌یشتنه ئه‌وه‌نده‌ی که‌خوای که‌وره ویستی، به‌لام دهم وچاوی بریندار بوو، هاوه‌لان پتیاں وت: له‌مه ده‌ترساين، ئه‌ویش وتی: دوژمنانی خوا ئیستا به‌لام‌وه پږو پوچترن، ئه‌که‌ر پتیاں باشه سبه‌ینی یش ده‌یده‌م به‌گوئیاندا، وتیان: نه‌وه‌للا، به‌سه ئیتر، ئه‌وه‌ی که‌له‌سهریان ناسته‌م بوو دات به‌گوئیاندا.^۱

ئهم کاره‌ی عه‌بدوللای کوپی مه‌سعود به‌ره‌نگارییه‌کی کرده‌یی بوو بۆ قوږه‌یش، که‌خۆی ږانه‌گرت به‌رانبه‌ر ئه‌و مه‌لوږسته، چاو نه‌ترسی عه‌بدوللا به‌ناشکرا تیږینی ده‌کریت سهره‌پای ئه‌و نازارو ئه‌شکه‌نجه‌ی که‌تووشی بوو.^۲

۸- عوسمانی کوپی مه‌زعون ﷺ:

کاتی‌ک موسلمان بوو، به‌نو جومه‌حی عه‌شیره‌تی، ئومه‌یییه‌ی کوپی خه‌له‌ف له‌مه‌موویان زۆرتر نازاری ده‌دا، بۆیه له‌دوای ده‌رچوونی بۆ حه‌به‌شه هونراوه‌یه‌کی نووسی تیایدا سه‌رزه‌نشتی ئومه‌یییه‌ی ده‌کرد،^۳ عوسمان ماوه‌یه‌ک له‌حبه‌شه مایه‌وه، به‌لام دوا‌یی که‌پایه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌و موسلمانانه‌ی که‌گه‌ږانه‌وه، نه‌شیتوانی بچیته‌ مه‌که‌که به‌دالده‌دانی وه‌لیدی کوپی موغیره نه‌بیت، بۆ ماوه‌یه‌کیش بۆ مه‌ترسی و به‌دلتیایی له‌په‌نایدا ده‌هات و ده‌پږیشت، به‌لام کاتی‌ک هاوه‌لانی پيغمبر ﷺ بینی چیاں به‌سه‌ر دیت، خۆیشی له‌چ حالێکی باشدايه، خۆی له‌به‌رچاوکه‌وت و، وتی: سویند به‌خوا ئهم هاتوچۆیه‌م له‌په‌نای پیاوێکی بته‌رستدا به‌بۆ مه‌ترسی و، هاوږێکانم ئهم هه‌موو کاره‌سات و ده‌رده‌سه‌ریه ده‌بینن، که‌مو کورتیه‌کی که‌وره‌یه له‌ده‌رونمدا.^۴

۱- ڤروانه: ابن هشام ۳۱۴/۱، ۳۱۵ اسد القایه ۳/۳۸۵-۳۸۶.

۲- ڤروانه: سیر اعلام النبلاء ۱/۲۶۰.

۳- السیره النبویه للذهبی لا ۱۱۲.

۴- السیره النبویه لابن هشام ۲/۱۲۰.

ئیتړ چووه لای وه لیدی کوپي موغیره وپیي وت: ئه ی نه بو عه بدوشه مس،
 گرده نت نازاد بوو، دالده دانه که ت بؤ ده گپړمه وه، وتی: له بهرچی ئه ی برازا؟
 ده ترسم نازار درابیت، وتم: نه خیر، به لام من په نای خوام پیّ باشه و، په نا بؤ
 که سی تر نابه م، وتی: که واته بچؤ له مزگه وته که به ناشکرا په نا دانه کم بگپړه وه،
 وه کو چؤن به ناشکرا دالده م دای، ئیتړ پیکه وه به پیکه وتن به ره و مزگه وته که و له بهر
 چاو خه لکیدا نه وه ی پاگه یاند، دواي نه وه عوسمان پوښت بؤ کږپک له کږپه کانی
 قوپه یش وله گه لیان دانیش، له بیدی کوپي نه بی په بیعه ی شاعیریش له وی بوو،
 هؤنراوه ی بویان ده خوینده وه و ده یوت: (الا کل شی ما خلا الله باطل) هه موو شتیک
 جگه له خوا به تالّه، عوسمان وتی: پاستت کرد، ئینجا له بید به رده وام بوو
 له هؤنراوه که یدا ووتی: هه موو خؤشیه کیش هر ده بیّت ته واو بیّت، عوسمان وتی:
 درؤت کرد، خؤشی به هه شت هه رگیز ته واو نابیّت، له بید وتی: ئه ی کومه لانی
 قوپه یش، له کږپه کانتاندا که س نه زیت نه ده درا، که ی نه مه تان تیادا دروست بوو،
 یه کیک له دانیشتون وتی: نه وه نادانیکه له نادانه کانمان، له نایینمان
 هه لگه پاونه ته وه، دلگران مه به لیي، عوسمانیش به توندی به رپه رچیدانه وه، یه کیک
 له خه لکه که هه لساو له عوسمانی دا، له و کاته وه لیدی کوپي موغیره نزیک بوو
 سهیری ده کرد، وتی: ئه ی برازا، ده تخوانی چاوت به سه لامه تی بمایه ته وه، تۆ
 له په نایه کی قایم دابووی، عوسمان وتی، سویند به خوا حه ز ده کم چاوه
 ساغه که شم له بهرخوا وای لی بیّت وجگه له په نای خوا له په نای که سی تر دا نه بم،
 ئینجا دووباره وه لید پېشنیاری دالده دانی عوسمانی کرد، به لام نه وه هر
 په تیکرده وه.^۱ نه وه یش به لگه یه له سه ر نیمانی به هیزی عوسمان و،
 چاوه پوانکردنی بؤ چاکه وپا داشتی لای خوا، بویه کاتیک له دنیا ده رچوو، نوممو
 عه لای نه نصاری له خه وندا بینی چاویکی هه یه ده گه پیت، پټغمبه ﷺ فهرمووی:
 ((ذلک عمله)) واته: نه وه کرده وه کانیتی.^۲

۱- بېړوانه: طبقات الشعراء لابن سلام لا ۴۸، ۴۹.

۲- السیر والمغازی لابن اسحاق لا ۱۷۸، ۱۸۰.

۳- البخاری ۲۶۵/۴ ورقمه ۷۰۰۴.

ئاوه ها ده بینین چۆن ئه و کۆمه له لاوه ی قورپه یش به پیری بانگه وازی پیغمبر ﷺ ده هاتن و ده وره یان لیده دا، سه ره پای هه لۆیستی توندوتیژی باوک و خزمانیان به رانه ریان، هه موو ئیمتیازی خۆیانیان له ده ست دا که پیش موسلمان بوونیان هه یان بوو، له پێناو ئیسلامدا، نازارو چه ره سه ری زۆریشیان چه شت، نه وه یش ده رته نجامی کارتیکردنی ئیمانه له ده کاندایه .

ئه مه و، ئه شکه نچه ته نها کورته هاته بوویه سه ر پیاواندا، به لگو ژنانیش پشکی زۆریان له و ئه شکه نجان به رکه وت، به هۆی موسلمان بوونیان، وه کو سومه ییه ی کچی خه بیات و، فاتیمه ی کچی خه تتاب و، له بیبه ی کچی به نی موئه ممیل و، زهنیره ی پومیه و، نه هدییه و که که ی و، ئوممو عوبه یس و، هه مامه ی دایکی بیلال و زۆری تریش^۱.

پینجه م: هۆی شه رنه کردن له مه که که و، گرنگیدانی پیغمبر ﷺ به بنیانتنانی ناو خۆیی.

موسلمانان هه زیان ده کرد به رگری له خۆیان بکه ن، واشده رده که ویت که هه لۆیستی ئاشتیخوازان هه ندیکیان توپه ده کرد، به تایبه تی که نجه کان، عه بدووپه حمانی کوپی عه وف و هاوڕێکانی له مه که که هاتنه لای پیغمبر ﷺ و تیان: ئه ی پیغمبره ی خوا ئیمه له کاتی که دا بته رست بووین سه ره ره ز بووین، کاتیک باوه رمان هینا هه ست به سه رکزی ده که ی، پیغمبر ﷺ فه رموی: ((إني أمرت بالعفو فلا تقاتلوا القوم))^۲ واته: من فه رمانم به لیخۆشبوون پیکراوه بۆیه شه ریان له گه ل مه که ن، له م باره وه مامۆستا سه یید قوتب په حمه تی خوای لیبت ده لیت: ئه و ده ره نجامه ی له م باره وه پێی ده گه یین ناتوانین دلنیا بین لێ، چونکه نابیت له خۆمانه وه قسه بکه یین و هۆکارو پالنه ره ده سنیشان بکه یین.

۱- بره وانه: محنة المسلمين في العهد المكي لا ۱۱۶، ۱۱۷ .

۲- بره وانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/ ۱۵۸ .

چونکه ئه‌رکی موسلمان به‌رانبه‌ر هه‌رداوا لیک‌دښتیک، یان هوکمیکی شرعی، خۆ به‌ده‌ستدانه‌وی په‌هایه، خوای گه‌وره خۆی زاناو ئاگاداره، به‌لکو ئیمه کوشش ده‌که‌ین که‌هویه‌کان بزانیڼ، ئه‌وه ته‌نها نه‌گه‌رئیکه، نه‌گینا پاستیه‌که‌ی ته‌نها خوای گه‌وره، ده‌یزانیت وئیمه‌ی لیئاگادار نه‌کردوه‌ته‌وه^۱، به‌لام ئمه‌ به‌کورتی هه‌ندیکه له‌و هۆو باعيسانه که‌پټی گه‌یشتوون:

۱- له‌وانه‌یه وازه‌ینان له‌شه‌پ له‌مه‌ککه، له‌به‌ر ئه‌وه بیټ که‌قوناغی مه‌ککه ته‌رخان کراوه بۆ په‌روه‌رده‌کردن وئاماده‌کاری، بۆ ده‌ورو به‌رو بارودنخ و ئامانجی په‌روه‌رده‌یی دیاریکراو، بۆ نمونه؛ په‌روه‌رده‌کردنی موسلمانان له‌سه‌ر ئارامگرتن و خۆپاگرتن به‌رانبه‌ر هه‌ندی سته‌م و ناخۆشی که‌تانه‌ی بینن نازانن چۆنه، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی رزگار یان بیټ له‌که‌سایه‌تی خۆیان، به‌یه‌که‌م کارتی‌که‌ر هه‌لنه‌چن و، به‌یه‌که‌م وروژینه‌ر نه‌وروژین و، ئالیه‌شه‌وه میانه په‌وی دروست ده‌بیټ له‌سروشتی و له‌جوله‌یداو، شوپنکه‌وتووی پینمايه‌کانی کۆمه‌لگای نوێ ده‌بیټ، به‌فه‌رمانه‌کانی سه‌رکردایه‌تی تازه، واته: هیچ هه‌لس وکه‌وتیک ناکات به‌فه‌رمان نه‌بیټ باچه‌نده‌ش پټچه‌وانه‌ی خو وکه‌سایه‌تی خۆی بن .

۲- له‌وانه‌شه له‌به‌ر ئه‌وه بیټ که‌بانگه‌وازی ناشتی خوازانه کاریگه‌رتره‌و باش تر پۆلی خۆی ده‌بینی له‌کۆمه‌لگایه‌کی وه‌کو قوپه‌یش دا، که‌سیماي خۆ به‌زلزانیڼ وزلی پتیه دیاربوو، که‌له‌وانه‌یه له‌کاتی شه‌پ کردن له‌گه‌لئیدا مله‌وپي زیاتر بکردایه و، شه‌پی تۆله سه‌ندن به‌رپا‌بوايه، وه‌کو شه‌په‌کانی به‌سوس و داحیس وغه‌برا، ئه‌و کاته‌ش ئیسلام ده‌بووه بانگه‌وازیکی تۆله سه‌ندن، بیرۆکه سه‌ره‌کی یه‌که‌ی تیا‌دا له‌بیر ده‌چوو .

۳- له‌وانه‌شه به‌هۆی خۆپاراستن بیټ له‌شه‌پتیک که‌هه‌موو مالیک له‌ماله‌کانی مه‌ککه بگرتیه‌وه، چونکه ده‌سه‌لاتیکی پیکخراو نه‌بوو بۆ نه‌شکه‌نجه‌دانی موسلمانان، پټگه پټدانی جه‌نگیش ئه‌وه‌ی ده‌گرتیه‌وه که‌شه‌پ له‌هه‌موو مالیکدا

به رباییت، نه وساش ده و ترا نه وه یه نیسلام!! به لکو نه وه و ترا ته نانه ت له و کاته ش که نیسلام شه پریشی نه ده کرد، چونکه پروپاگنده ی قورپه ییش له کاتی وه رزه ثایینه کاندانه وه بوو، که موحه ممد جیاوازی ده خاته نیوان باوک و کوپ جگه له وه ی جیاوازی ده خاته نیوان خوی وعه شیرته که ی، نه ی چون ده بوو که فهرمانی بکردایه کوپ باوکی خوی بکوژی و خزمه تکار سرگره وه ی خوی بکوژی .

۴- له وانه شه هوی نه وه بیت که خوی گوره زانیویتی که زوریک له وانه ی نه مړو نه شکه نجه ی موسلمانان دده ن و ه و له دده ن له ثایینه که یان لایاندن ه و نه وان سبهینی دهنه سهریازی دلسوزی نیسلام، به لکو دهنه سهرکرده کانی، وه کو عومری کوپی خه تتاب .

۵- له لایه کی تریشه وه، نه و جوامیری و مردایه تیبه ی له ناو عره بدا هه بوو، راده په پی له پیناو ستم لیکراواندا، به تاییه تی نه گره نه و ستمه له که سیکی ناودارو به خشنده بکرایه، بۆ نمونه ئیبنو ددوغونه ^۱ پازی نه بوو که واز له نه بو به کر بهینی که پیاوکی به خشنده بوو که کزچ بکات وله مه که ده ربجیت، له و کاره دا سهر شورپییه کی ده بینی له سهر عره به کان! پیشنیاریشی کرده سهری که دالده ی بدات و پاریزگاری لیبکات، دواپین نه و دیاردانه ش پوچه لکردنه وه ی پیکه و تنامه ی که مارو دانه که بوو بۆ به نی هاشم له دولی نه بو تالیب .

۶- نه گهری نه وه ش هیه که به هوی که می ژماره ی موسلمانان وه بیت له و سهرده مه و، که مارو دانیان له مه که، چونکه بانگه وازه که هیشتا نه گه یشتبوویه نه و پارچه کانی تری دورگی عره ب، یان گه یشتبوو به لام به شیوه یه کی پچرپچر، هوزه کانیش هیشتا بی لایه ن بوون له شه پیکدا که به ربابوو له نیو خودی پوله کانی قورپه یشدا، چونکه له وانه یه نه و شه په به ته و او بوونی کومه لی موسلمانان کۆتایی پیبها تیه باچند نه وه نده ی خویشیان له بته رستان بکوشتایه، نیسلامیش جاریکی

۱- ابن الدغنة: پایوکی جامیلی بو دالده ی نه بو به کری دابوو، کاتیک که خزمانی ده ریانکردوو ویستی کزچ

بکات بۆ حه به شه بهوانه: الاصابة ۳۴۴/۲ .

تر هه‌لئه‌سايه‌ته‌وه، له‌کاتێکدا ئیسلام بۆ ئه‌وه‌ هاتوو که ببيته‌ په‌پره‌وی ژيان و سيستمی دونيا و دواپۆژ .

۷- هۆیه‌کی تر ئه‌وه‌یه که پێیویستی یه‌کی زۆر نه‌بوو بۆ فرمانکردن به‌شه‌پو به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌دان، چونکه مه‌سه‌له سه‌ره‌کییه‌که که بانگه‌واز بوو به‌دیها تبوو، بوونیشی له‌بوونی پيغمبه‌ردا بوو ﷺ و ئه‌ویش له‌ژێر پارێزگاری شمشیره‌کانی به‌نی هاشم دا بوو، هه‌رده‌ستیکیش درێژ بکرایه‌ته‌وه بۆ موحه‌ممهد ﷺ سه‌ر ئه‌نجامی بپین بوو، بۆیه که‌س جوورته‌تی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد پاگه‌یانندی بانگه‌وازه‌که‌ی لیقه‌ده‌غه بکات، له‌جیگا گشتی یه‌کانی قورپه‌یشدا له‌که‌عبه‌و ده‌رووبه‌ری، یان له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ی صه‌فا، یان له‌ دانیشتنه‌ گشتی یه‌کان، که‌سیش نه‌یده‌توانی زیندانی بکات یان بیکوژیت یان قسه‌یه‌کی دیاریکراوی به‌سه‌پینته‌ سه‌ر .

ئه‌م هه‌موو په‌چاوکردنه‌ وه‌کو بۆی ده‌چین_ هه‌ندێک بوو له‌ویستی خوای گه‌وره له‌سه‌ر فرمانکردن به‌موسڵمانان له‌مه‌سه‌له‌ی شه‌پنه‌کردندا، ئه‌نجامدانی نوێژکردن و زه‌کاتدان، بۆ ئه‌وه‌ی په‌روه‌رده‌بوون و ئاماده‌بوونیان بکات به‌ ده‌رئه‌نجامی خۆی، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی موسڵمانان چاوه‌پوانی سه‌رکردایه‌تی بن له‌کاتی دیاریکراودا، ئینجا بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان به‌جاریک له‌مه‌سه‌له‌که ده‌ربه‌یخن وه‌مووی هه‌واله‌ی خوای گه‌وره بکه‌ن .

هاوه‌لانی پيغمبه‌ر ﷺ له‌قورئانه‌وه فیرى فیهی به‌رژه‌وه‌ندی و خراپه‌کان بوون، هه‌روه‌ها چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ئه‌و فیهقه‌دا له‌پێگه‌ی پروداوه‌کانه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَلَيْهِمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الانعام: ۱۰۸).

۱- الولاء والبراء، محمد القحطاني، چهند خالێکی کورت کردووه‌ته‌وه له‌ الظلال ۱۹۶۶_ ۱۷۱ هه‌روه‌ها له‌ فی ظلال القرآن ۷۱۴/۲_ ۷۱۵ ، وله معالم فی الطريق ۶۹_ ۷۱ .

هاوه لانی فیږی نه وه بوون که به رژه وهندی نه گهر بوو به مایه‌ی خرابیه کی گه وره تر پیویسته وازی لی بهینیت، نه مهش په روه رده یه کی په وشتی و به رزبونه وه یه کی ټیمانییه، هه روه ها خۆ به دوور گرتنه له نه و نه فامانه‌ی بی ناگان له راستیه کان و دلّه کانیاں خالیه له ناسینی خواو مه زن راگرتنی، زانایانیش باسی نه وه یان کردووه که حوکمی شهرعی له ناو موسلماناندا هه روه کو خۆی ده میتیت وه، هه رکاتیک بی باوه په بهیزیت و ملکه چی ده سه لاتی ئیسلام و موسلمانان نه بیت، مه ترسیش هه بوو که جنیو بدات به ئیسلام، یان پیغمبر، یان خوای گه وره، له و حاله ته دا په وانیه بۆ هیچ موسلمانیک جنیو بدات به خاچه کانیاں یان ئایین و کلّیسا کانیاں، چونکه نه و کاره وادیته وه که یه کسانه به هاندانی تاوان^۱

نه و که سهیش ديقه تی قوناغی مه ککه ده دات که سیانزه سال بووه، بۆی دهرده که ویت که هه مووی له په روه رده و ناماده کردندا بووه، هه روه ها جیگیرکردن بووه بۆ چه مکه کانی (لااله الا الله)، هه روه ها ی بۆی دهرده که ویت نه م بیروباوه په چند په له نه کردنی مه به سته چونکه بیروباوه په پیویستی هه یه به چاودیری ویا به پیدانی به رده وام، به شیوه یه که په له په له وه له شعی هیچ پشکیکی تیا دا نه بیت، جیگای خوشیتی بانگخوازه کان به رانبر نه م په روه رده کردنه ی پیغمبر ﷺ بۆ هاوه لانی وپه ندو وانه ی لیوه ربگرن، چونکه ته نها پیاوړیک که بیروباوه په دلّیاندا چه سپا بیت ده توانن پوه به پروی جاهیلیت ببنه وه، له کون ونوی وداها تودا...^۲

پیغمبر ﷺ فه رمانی به هاوه لانی ده کرد که خویان له سهر نارامگرتن را بهینن و، به به رچاوی خۆیه وه په روه رده ی ده کردن و، ناراسته ی ده کردن پوه و پته وکردنی په یوه ندییه کانیاں له گه ل خوای گه وره ونزیکبونه وه لی ی به په رستن، نه م نایه تانهش له سه رده می مه ککه دا داده به زی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۝۱ قُرْ أَيْلًا إِلَّا قَلِيلًا ۝۲﴾ نَصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝۳ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ (المزمل: ۱-۴).

۱- بپوانه: التفسير المنير للزحيلي ۲۲۵/۷.

۲- بپوانه: الولاء والبراء.

سوپه‌تی (المزمل) ناموژگاری هاوه‌لانی ده‌کرد که‌شه و نوژی‌بکن و، هه‌میشه یادی خوا بکن و، پشت به‌خوا بیه‌ستن له هه‌موو کاروباره‌کانیاندا و، نارام‌بگرن و له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا داب‌پان نه‌نجام بده‌ن له‌گه‌لیاندا به‌شیوه‌یه‌کی جوان و، له‌پاش کرده‌وه‌ی چاکه‌یش داوای لی‌خوش بوون بکن.

ثابه‌ته‌کانی سه‌ره‌تای سوپه‌تی (المزمل) داوای ده‌کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌به‌شیک له‌شه و ته‌رخان بکات بۆ شه و نوژی، خوای گه‌وره‌یش هه‌لبژاردنی به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دابوو له‌نیوان نه‌وه‌ی نیوه‌ی شه‌وه‌که ته‌رخان بکات بۆ شه و نوژی، یان زیاتری یان که‌متری، بۆ پیغه‌مبه‌ری خوار ﷺ و هاوه‌لانی نزیکه‌ی سالتیک به‌و شیوه نوژیان ده‌کرد تا‌کو پتیا‌ن ناوسا، دوا‌ی نه‌وه‌ ئاسان‌کردن دابه‌زی و خوای گه‌وره به‌کوشش و دلسوزی نه‌وانی زانی که‌چند په‌روشن بۆ به‌ده‌سته‌پتیا‌نی په‌زامه‌ندی نه‌و، له‌به‌ر نه‌وه‌ش سوژی به‌سه‌ردا پشان‌دن و فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ وَبِضْفَةٍ وَيُصَفِّهُ وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَنَابَ عَلَيْكَ فَاقْرَأْ مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يَقْنَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَأْ مَا تيسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (المزمل: ۲۰).

تاقی‌کردنه‌وه‌که‌یان له‌پاوه‌ستانیاندا بوو له‌دژی خه‌وتن و نه‌و شتانه‌ی خو‌ویان پی‌وه‌ گرت‌بوو، بۆ نه‌وه‌ی خویان له‌سه‌ر جیهاد کردنی ده‌رونیاندا پابه‌ینن و رزگاریشیان ببیت له‌ملکه‌چی بۆ ئاره‌زووه‌کانیان، وه‌کو پیشه‌کیک بۆ وه‌رگرتنی جله‌وی سه‌رکردایه‌تی و ئاراسته‌کردن له‌جیهاندا، چونکه پی‌ویست بوو نه‌وان له‌پرووی پو‌حیه‌وه به‌ته‌واوی ئاماده‌بن، خوای گه‌وره‌یش نه‌وانی هه‌لبژاردوو و پراسپارده‌ی پتیا‌ن داوه له‌سه‌ر بانگه‌وازه‌که‌ی، هه‌روه‌ها نه‌وانی کردوو به‌شایه‌ت له‌سه‌ر خه‌لکی، ده‌یان له‌باوه‌پدارانی نه‌و قوناغه‌میژووبیه‌ئهرکی گه‌وره‌یان له‌پیشدا بوو بۆ بانگ‌کردنی خه‌لکی بۆ یه‌کتا‌په‌رستی و، رزگار‌کردنیان له‌شیرک، نه‌وه‌یش ئهرکیکی

مه‌زنه ئه‌وانه ده‌توانن پی‌یه‌ل‌سن که: ﴿نَجَافِي جُثُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (السجدة: ۱۶).

خوای گه‌ورده‌یش باسی شه‌و نویژو خویندنه‌وه‌ی قورئانی تیادا کردوه‌و و فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾ (المزمل: ۶). ئه‌وه کاریگه‌رت‌ره له‌سەر ده‌روون له‌کاتی بیده‌نگی شه‌وداو، کپی خه‌ل‌کدا، چونکه له‌وکاته هیچ نیش و کاریک نامینیت وئه‌و که‌سه یه‌کلاده‌بیته‌وه بۆ پارانه‌وه‌و یادی خوا، دور له‌سەر قالیه‌کانی دنیا، به‌م شیوه‌یش به‌ته‌واوی ئاماده ده‌بن بۆ گه‌یاندنی وه‌حی خوا: ﴿إِنَّا سُلِقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ (المزمل: ۵). مه‌به‌ستیش له‌(القول الثقيل) قورئانه، شوینه‌واری ئه‌م په‌روه‌رده‌یه له‌سەر موسلمانان له‌و قوناغه‌دا به‌ته‌واوی ده‌رکه‌وت، له‌توانایاندا به‌ران‌به‌ر هه‌ل‌گرتنی ئه‌رکه‌کانی جیهادو، دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی ئیسلامی له‌شاری مه‌دینه، هه‌روه‌ها له‌دلسۆزی بۆ سنوریان بۆ ئیسلام و، فیداکارییان له‌پێناو گه‌یاندنی ئیسلام بۆ هه‌موو جیهان^۱.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گرنگی دابوو به‌به‌ره‌ی ناو‌خۆیی، سوری‌ش بوو له‌سەر ئاماده‌کردنی هاوه‌لانی به‌بیروباوه‌پی پته‌و که‌به‌ران‌به‌ر هیچ هه‌یزیک ناب‌ه‌زیت، ئه‌وه‌یش مایه‌ی به‌خشینی وره‌یه‌کی به‌رز بوو سه‌باره‌ت به‌به‌رگریکردن و‌خو‌پ‌ا‌گ‌رتن له‌به‌رده‌م سزاو ئه‌شکه‌نجه له‌پێناو بانگه‌وازی ئیسلامی، کۆمه‌لی یه‌که‌م بوو به‌یه‌که‌یه‌کی یه‌ک‌گرتوو، هه‌یز‌شه‌ ده‌رونیه‌کانی دوژمن کاری تینه‌ده‌کردن، چونکه موسلمانان په‌یوه‌ندی براهه‌تی له‌نتوانیاندا به‌هه‌یز بوو، فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاری خۆی ده‌کرد له‌دلی هاوه‌ل‌اندا، که‌ تیایدا هانی موسلمانانی ده‌دا له‌سەر براهه‌تی و، یه‌ک‌گرتن و، به‌هانی یه‌ک‌چوون و، هه‌موو ئه‌وانه‌ش ته‌نها له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ بوو، ئه‌م بنه‌مایانه‌ش نه‌یتنی به‌رده‌وامی براهه‌تی ئیسلامی و، یه‌ک‌گرتوویی کۆمه‌لگای ئیسلامیه‌^۲، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆی پوونکردنه‌وه له‌پێگه‌ی

۱- به‌روانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/ ۱۶۰.

۲- به‌روانه: الحرب النفسية ضد الاسلام، د.عبدالوهاب كحيل لا ۱۲۸.

فهرموده یه کی قودسیه وه که: ((المتحابون فی جلالی، لهم منابر من نور یغبطهم النبیون والشهداء)).^۱ واته: نهوانه ی له پیناوی خوادا یه کتریان خوځنده ویت، مینه ریان بؤ داده نریت له پرووناکی دروستکراوه، پیغمبره ران وشه هیدان ئاواتیان پیډه خوازن.

به م شیوه یش بریایه تی پراسته قینه بوو به پیوه ری کرداره کان، خوځه ویستیش له پینا و خوادا بوو به چاکترین کرده وه و به رزترین پله و پایه ی بؤ دانرا له لای خوا ی گه وړه، پیغمبره ریش ﷺ موسلمانانی ئاگادار کرده وه له وه ی که مته رخه می پیشان بده ن له م په یوه نډیه دا، هه روه ها بنچینه کیشی دانا بؤ پراستنی، کاتیک پتی فهرموون: خۆتان به دور بگرن له کینه و چاوتی پړینی مالی یه ک و پشت له یه کتر ه لگرد و، به لکو بینه به نده بؤ خوا و برا بؤ یه کتر.^۲

له مه سه له ی په یوه نډی ناو خوی کومه لگا و یه کخستنی به ره کانی بؤ نه وه ی به هیژ بن له دژې جهنگی دهروونی ئا پرسته کرا و بویان، پیغمبره ری خوا ﷺ په نای برده به ریه کسان ی له نیوان که سه کانی نیو نه و به رانه و ئازادی پیدانیان، چونکه نهوان ناچنه نا و نه و کومه لگایه به ئازادی نه بیټ، ئینجا نهوان ئازادی ده رپړین و پاوړ کړدنیان هه بوو، پیغمبره ریش ﷺ بریاری یه کسان ی دا له نیوان هه موو خه لگدا، فرمانپه و او فرمانپیکرا و، ده وله مندو هه ژارو، له نیوان هه موو چینه کاند، له پراستیشدا نه م بنه مایه کاریگری گه وړه ی هه بوو له دهروونی شوینکه و تواندا و، وایلېکړد یه کتریان خوځشو بیټ و یه کیټی یان له نیواندا هه بیټ و، به رگریشی لیکن به هه موو توانایه کیانه وه، چونکه پیغمبره ریش ﷺ دانی نه ناوه به هیچ جیاوازییه ک له نیوان ئاده میزاده کاند به هو ی نه ژاد یان پله و پایه یان هوژ، یان په نگ یان هه ر شتیکی تر. جیاوازیش له نه ژدا و په نگ و په گه زه کاند نابیټه مایه ی جیاوازی له ماف و نه رکه کان، یان شیوه کانی خواپه رستن، چونکه هه موان به رانه ر خوا ی گه وړه یه کسانن، کاتیکیش سه رانی مه که که دا وایان کرد له پیغمبره ریش ﷺ کوپیکیان هه بیټ

۱- اخرجه الترمذی و صححه، کتاب الزهد ۵۱۵/۴ رقم ۲۳۹۰.

۲- البخاری، کتاب الادب ۹۹/۷_ رقم ۶۰۷۶.

جیاواز له‌کۆپی لاوازو کۆیله‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی پێکه‌وه دانه‌نیشن، پێغه‌مبهری خوا ﷺ پوونی کرده‌وه که‌مه‌موان به‌کسانن له‌وه‌رگرتنی وه‌حی وه‌یدایه‌ت بێباوه‌پانی مه‌که‌ له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا پازنی نه‌ده‌بوون دانیشن له‌گه‌ڵ ئه‌و جۆره که‌سانه‌دا که‌به‌لاوازو سه‌رشۆپیانان داده‌نا له‌شوینکه‌وتوانی پێغه‌مبهر ﷺ، بۆیه قورئان له‌م باره‌وه دابه‌زی: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ یُرِیدُونَ وَجْهَهُ ۖ وَلَا تَعْدُ عِینَکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِینَةَ الْحَیْوةِ الدُّنْیَا وَلَا تُطِيعَ مَنْ أَغْفَلَ قَلْبَهُ ۚ عَن ذِکْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا ۝۲۸﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّکُمْ ۚ فَمَن شَاءَ فَلْیُؤْمِنْ وَمَن شَاءَ فَلْیُکْفِرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِینَ نَارًا ۖ أَحَاطَ بِہُمْ مُّرَادُہَا ۚ وَإِن یَسْتَغِیْثُوا یُغَاثُوا بِمَاءٍ کَالْمُهْلِ یَشْوِی الْوُجُوہَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ ۖ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿ (الکھف: ۲۸، ۲۹).

به‌لکو پێغه‌مبهر ﷺ کاتیک پووی وه‌رگێرا له‌ئێبنو ئوممی مه‌کتوم چونکه سه‌رقالی گفتوگو کردن بوو له‌گه‌ڵ سه‌رانی قورپه‌یش، خوای که‌وره به‌توندی گله‌یی لیکرد .

به‌کێک له‌ئو هۆکارانه‌ش پێغه‌مبهر ﷺ کۆمه‌لگای پێرێکخست و به‌ره‌ی ناوخۆیی پێی پته‌و کردن ئه‌وه بوو که بانگه‌وازی کرد بۆ هاوبه‌رپرسیاریتی کرده‌یی و واتایی له‌نیوان موسلماناندا، بۆ ئه‌وه‌ی هیزدار یارمه‌تی بێ هیز بدات و، ده‌وله‌مه‌ند مێهره‌بان بێت له‌گه‌ڵ هه‌ژاردای، پێغه‌مبهر ﷺ که‌لێنێکی به‌جێنه‌هێشت جه‌نگی ده‌روونی بتوانیت لێه‌وه بێته‌ نیو پێزی موسلمانانه‌وه، کۆمه‌لی به‌که‌م تاوێرێکی په‌ق وگه‌وره‌ی پێهات که‌هه‌ول وپیلانی سه‌رکرده‌کانی قورپه‌یشی له‌سه‌ر تێکشکا.^۱

شه‌شه‌م: کاریگه‌ری قورئانی پێرۆز له‌به‌رزکردنه‌وه‌ی وه‌ی هاوه‌لاند.

قورئانی پێرۆز کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌به‌رزکردنه‌وه‌ی وه‌ی ئێمانداران له‌لایه‌که‌وه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه هه‌په‌شه کردن له‌بێباوه‌پان به‌سزای سه‌خت، ئه‌وه‌یش ئه‌وپه‌ڕی سه‌ختی دروست ده‌کرد له‌سه‌ر ده‌رونیان، به‌رگریکردنی قورئان

له هاوه لان له دوو خالدا خوۍ ده بینینه وه:

یه که م: هاندانی پټغمبر ﷺ بؤ چاود پری کردنیان و، له گه ل دانیشتنیان و، پیشوازی کردنیان و، گله یی کرد له سر هندی ه لویست که پړوی له هاوه لیک وهرگیراوه به هوۍ کاروباری بانگ وازه وه .

دووه م: ناسانکردنه وه له سر هاوه لان له پړگه ی نمونه هیئانه وه و باسکردنی به سهراته کان بؤیان، که تیایدا باسی پټغمبران ونه ته وه کانی ترو، نه و درده سهریانه ی له میلله ته کانیان بینویانه، بؤ نه وه ی نه وانیش خو پراگړین، هه روه ها له پړگه ی ستایشکردنی هندی که له کرداره کان، نینجا به به لاین پیدانی پاداشت و به هشت بؤیان، هه روه ها به تانه لیدان له دوژمنه کانیان که نازاریان ده دان ^۱.

سه باره ت به خالی یه که م، پټغمبر ﷺ له مزگه وتدا داده نیشته له گه ل نه و ه ژارو چه وساوانه ی نیو هاوه لان، وه کو: خه بیاب وعه ممارو، نیبنو فوکه یه ی یه ساری مه ولای صه فوانی کوپی نومه ییه و، صوه یب وهاو شپوه کانیان، قورپه یشه کان گالته جاپریان ده کرد به وانه و ده یانوت: نانه مانه ن خوا له نیوان نیتمه دا پښمونیانی کردوه بؤ پړگه ی راست وړه و، نه گه ر نه و شته ی موچه ممد هیئاویتی باش بووایه هه رگیز نه مانه پیش نیتمه نه ده که وتن، نه خوایش نه وانی تاییه ت ده کرد به و شته وه ^۲.

خوای گه وره یش به رپه رچی گالته جاپی نه وانی داوه ته وه و پړونیکردوه ته وه که په زامه ندی خوای گه وره له سر که سانیک په یوه ست نییه به پله و پایه یانه وه، یان پښیان له نیوان خه لکید، هه روه ها پټغمبر ﷺ جه ختی ده کرده وه له سر نه م چه مکه... خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ۵۴ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۵۵ وَإِذَا جَاءَكَ

۱- الحرب النفسية ضد الاسلام لا ۲۶۹ .

۲- هه مان سهرچاوه لا ۲۷، ۲۷۱ .

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ
مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿الانعام: ۵۲-۵۴﴾. به م شیوه یش خوی گوره بۆ پیغمبر ﷺ پله و پایه ی
هاوه لانی پوونکرده وه، که بیباوه پان دهرکی پیناکان، به لکو خوی گوره پیغمبر
وریاده کاته وه له وه ی که نه وان دور بخاته وه له خوی، هه روه ها فرمانیشی
پیده کات به باشتین شیوه سلاویان لیبکات، مژده یان پیدبات که خوی گوره
به لینی لیخوشبوونی پیداون له دوی ته وبه کردنیان وری نه وانه ده بیت چۆن بیت؟
چۆن نیر هه ست به هیچ نازاریک ده که ن که توشیان بیت، به لکو پیخوشحالیش ده بن
به نه شکه نجانیه که نیمانه که یان پیی گه یاندون^۱.

نیجا ده بینین خوی گوره گله یی ده کات له پیغمبره که ی له چه ند نایه تیگدا،
که تا پوژی قیامت هه ر ده خوینریتته وه، نه م گله ییه دهرباره ی پیاویکی هه ژاری
نابینا بوو له هاوه لان، پیغمبره خوار ﷺ پووی لیوه رگپرا به کجار وه لامی نه دایه وه،
نه ویش به هو ی سه رقالبوونی له که ل هه ندیک له سهرانی قوپه یش بۆ بانگی شکردنیان
بۆ نیسلام،^۲ خوی گوره نه م نایه تانه ی دابه زاند: ﴿عَسَ وَتَوَلَّى ۱﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى
﴿۲﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي ۲﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى ۴﴾ أَمَّا مِنْ أَسْتَفَى ۵﴾ فَأَنْتَ لَهُ
تَصَدَّى ۶﴾ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي ۷﴾ وَأَمَّا مِنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۸﴾ وَهُوَ يَخْشَى ۱﴾ فَأَنْتَ عَنْهُ
تَلَهَّى ﴿عبس: ۱-۱۰﴾.

هیچ بواریک نییه بۆ نیمتیاز له بانگه وازی نیسلامدا، به هو ی نه ژادو مال و
که سایه تی دیاری ناو کومه ل، چونکه نه م نایینه هاتوو به پۆ ریشه داکوتانی تیروانین
بۆ مروه و، دهرخستنی به کبوونی بنچینه، ئالیره شه وه ده توانین له توندی گله یی
خوی گوره له پیغمبره که ی بگه یین کاتیک که بایه خی زوری ناراسته ی ئوبه یی
کوپری خه له ف کرد، هاوکات پوویشی له نیبنو ئوممی مه کتووم وه رگپرا، چونکه نه و

۱- بپوانه: الحرب النفسية ضد الاسلام لا ۲۷۰، ۲۷۱.

۲- هه مان سه رچاوه ۲۷.

هاوه‌له نابینایه له‌ته‌رازووی مه‌قدا له‌بلیونه های وه‌کو ئوبه‌ی چاکتره له‌لای خوا .^۱
 ئەم به‌سهراته په‌ندو ئامۆژگاری تیایدا بوو، موسلمانانی سهرده‌می په‌که‌م و
 نه‌وانه‌ش دوی خویان هاتن سوودیان لیوه‌رگرت، گرنه‌ترینی نه‌و په‌ندانه‌ش
 پیشوازیکردنه له‌ئیمانداران، که‌یاندن پیویسته له‌سهر بانگخوازن، به‌لام به‌رپرستن
 له‌وه‌ی نه‌و که‌سه موسلمان بی‌ت یان نه‌بی‌ت، به‌سهرهاتی ئەم نابینایه به‌لکه‌یه
 له‌سهر پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ، چونکه نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌رمان ﷺ په‌وانه‌کراوی
 خوا نه‌بوايه، ئەم پروداوه‌ی ده‌شارده‌وه‌و، خه‌لکی ئاگادار نه‌ده‌کرده‌وه‌و، چونکه
 جوړیک له‌سه‌رزه‌نشکردنی تیدایه بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، خو نه‌گه‌ر نه‌و هیچ شتیکی
 له‌وه‌حی بشاردایه‌ته‌وه ئەم ئایه‌تانه‌ی ده‌شارده‌وه‌و، یان ئایه‌ته‌کانی به‌سهرهاتی
 زه‌یدو زه‌ینه‌بی کچی جه‌ش^۲، بۆیه له‌سهر بانگخوازنه که‌مه‌میشه خه‌لکی چاک
 پیشه‌ن .^۳

سه‌باره‌ت به‌خالی دووه‌میش، گرنه‌ترین هۆکاره‌کانی ئاسانه‌کرده‌وه له‌سهر
 هاوه‌لان نه‌وه بوو که‌قورئانی پیرۆز پوینده‌کرده‌وه بۆیان که‌نه‌وه‌ی به‌سه‌ریاندا
 دیت، به‌زیاده‌وه به‌سهر پیغه‌مبه‌راند هاتووه، وه‌کو نوح وئبراهیم وموسا و عیسا
 درودوسلاوی خویان له‌سه‌ربیت، بۆ جیگیرکردنی موسلمانان و گیانی فیداکاری و
 ئارامگرتن له‌پیناوی ئیسلامدا، هه‌روه‌ها پیشه‌نگی چاکی بۆ دیاری ده‌کردن،
 که‌له‌سه‌رده‌مانی پیش ئیسلام باشترین هۆکار بووه له‌گۆرپه‌پانی پاگه‌یاندن و
 په‌روه‌رده‌و فی‌کردن و په‌یوه‌ندی گشتی، چونکه سه‌رگوزه‌شته‌کانی قورئان په‌ندو
 دانایی و نمونه‌ی زۆریان تیادایه .

یه‌کیکی تریش له‌هۆکاره‌کانی قورئان له‌ئاسانه‌کرده‌وه له‌سهر هاوه‌لان و
 به‌رگریکردن لی‌یان، ستایشکردنی خویان وکرده‌وه‌کانیان، خه‌لکی تا‌کو پۆژی
 قیامت ده‌یانخویننه‌وه، بۆ نمونه ئازادکردنی نه‌بو به‌کر په‌زای خوی لی‌بیت بۆ
 حه‌وت له‌هاوه‌لان بۆ نه‌وه‌ی رزگاریان بکات له‌ئازار و نه‌شکه‌نجه، له‌هه‌مان کاتدا

۱- بپوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/۱۶۷ له‌گه‌ڵ ده‌ستکاریکردنی ژماره‌که له‌سه‌دانوه بۆ بلیونه‌ها .

۲- تفسیر ابن عطیة ۳۱۶/۱۵ القاسمی ۵۴/۱۷ .

۳- بپوانه: المستفاد من قصص القرآن د. عبدالکریم زیدان ۸۹/۲ .

قورئان تانه‌ده‌دا له ئومه‌یه‌ی کوپ‌ی خه‌له‌ف که‌ئه‌شکه‌نجه‌ی بیلالی کوپ‌ی په‌باحی ده‌دا، قورئان به‌پت‌په‌وی په‌وشتی خوی، بنچینه‌کانی پاداشت و سزای پت‌شکه‌ش کرد، ئینجا هانی برپادارانی داو، هه‌په‌شه‌شی له‌سه‌ر پت‌چیکاران کرد، ئه‌م تانه‌لیدانه چه‌مکیکی قوولی له‌خوگرت، چونکه پت‌گای بۆ هاوه‌لان پۆشن کرده‌وه، خه‌م و په‌زاره‌یه‌کیش بوو له‌دلی بیباوه‌پو پاراکاندا، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝۱۴ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝۱۵ الَّذِي كَذَّبَ ۝۱۶ وَتَوَلَّى ۝۱۷ وَسَيَجْزِيهَا الْآتَى ۝۱۷﴾ (الذی یؤتی ماله، یتزکی ۱۸) وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝۱۹ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝۲۰ وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ (اللیل: الایات ۱۴-۲۱) .

هه‌روه‌ها قورئان باسی جیگیربوونی نێرده‌ی گاوه‌هکانی کردوه له‌سه‌ر ئیسلام، سه‌ره‌پای گالته جاپی بیباوه‌په‌کان وه‌ه‌ول‌دانیان بۆ له‌خسته‌ بردنیان، بۆیه ئه‌م ئایه‌تانه‌یان له‌سه‌ر دابه‌زی وه‌کو هه‌ندیك له‌میژوو نووسه‌کان ده‌لێن^۱، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْتَبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ يُؤْمِنُونَ ۝۵۲ وَإِذْ أُنْزِلَتْ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَأَمَّا بِهِ ءِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝۵۳ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (القصص: ۵۲-۵۴) .

ئینجا ئایه‌ته‌کان له‌دوای ئه‌وه مژده‌ی پاداشتی زۆری به‌هاوه‌لان ده‌داو، هه‌روه‌ها خو‌شگوزه‌رانی نه‌پراوه له‌به‌هه‌شتدا، به‌رانبه‌ر به‌ئارامگرتن و خو‌پاگرییان به‌رانبه‌ر ئازارو، وه‌کو هاندانیکیش له‌سه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر پت‌گای بانگه‌واز، بێ ئه‌وه‌ی هیچ ئاو‌پت‌ك بده‌نه له‌وه‌ی که‌ده‌بییسن و ده‌بیینن، سه‌رکه‌وتن و زالبوون له‌کو‌تاییدا هه‌ر بۆ ئه‌وانه، له‌هه‌مان کاتیشدا قورئان سه‌ره‌نجامی دوژمنانیانی ئاشکرا ده‌کرد بۆیان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ۝۵۱ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ

سُوِّ الدَّارِ ﴿غافر: ۵۱-۵۲﴾ .

به هه مان شيوه چاكو و فه زلي ده ستگردني به قورثانه وه بؤ باسده كردن، وه كو ده فه رموويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ﴾ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ (فاطر: ۲۹، ۳۰).

هه روه ها باسي چاكو و فه زلي سووربووني كردوه له سر خواپه رستن، وپړاي هه موو نه و نازارو نه شكه نجه ي به سهر يان ديت و، پاداشتي نارامگرتنيس له سر نه و نارپه حه تيانه، خوي گه وړه ده فه رموويت: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ ﴿١﴾ قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (الزمر: ۹، ۱۰).

هه ربويه هه لمه ته كاني قورپه يش وهوكاره كانيان له نه شكه نجه داندا، كاريگه ري نه كرده دلي هاوه لان، به بونه ي به رنامه ي قورثان و شيوازه ژيرانه كاني پيغمه رب ﷺ، هه موو شيوازه كاني بته رسته كانيش له دژايه تي پيغمه رب ﷺ وهاوه لاني و بيروباوه پي پاسته قينه تي كشكان و به رگريان نه گرت .

حه و ته م: شيوازي دانوستان.

بته رسته كان پوژنيك كو بوونه وه و تيان: شاره زاترين كه س له جادوو و، قه شه يه تي و، هونراوه، بنځرن بولاي نه و پياوه ي كه كومه لاني په رته وازه كردوه و، كاره كانماني تيكداهو، په خنه له ثايينمان ده گريټ، باقسه ي له گه ل بكات و بزانيټ مه به ستي چييه ؟ و تيان كه س له عوتبه ي كوپي په بييعه چاكترييه بؤ نه و مه به سته، نه ويش چوه لاي پيغمه رب ﷺ و تي: نه ي موحه ممه د تو باشي يان عه بدو لموت ته ليب ؟ پيغمه رب ﷺ بي د هنگ بوو، و تي: نه گه ر ده ليټي نه وان له تو

باشتر بوون، نه وانه نه و خودایانه یان ده په رست که تو به خرابی ده زانیت، نه گهریش ده لئی من له نه وان باشترم، بدوی تاگویت لی بگرین، سویند به خوا نیمه که سمان له تو شوم تر نه بینووه له سر خومان، کومه لمانت په رته وازه کرد، کاروبارمانت ټیکداوه و ناینمان به پرپوچ ده زانیت، نابویشمانت بردووه له ناو هوزه کانی عه رهدا تا کو نه و هیان له ناو بلا بووه ته وه که قورپه یش جادوگری تیا دایه، قورپه یش قه شه ی تیا په یدابووه، سویند به خوا چاوه پوانی هاواریکین له چه شنی ژنی باردار، هه موومان له دژي په کتر هه لسین به شمشیر تا له ناو ده چین .

کابرا، نه گهر پټویستیت به مال وپاره یه؛ نه و نه دت بق کډه که ینه وه له مال له کانمان تاده ته که ینه ده وله مهنترین که س له قورپه یشدا، نه گهریش مه سه له ناره زوی نافرته به مه یلی خوت هه لبزیره وده نافرته ت لی ماره ده که ین، پیغمبر ﷺ فرموی: ((فرغت؟)) واته: قسه کانت ته واو کرد؟ وتی: به لی!

پیغمبر ﷺ نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿حَرَّ ۝۱ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۲﴾
کَتَبْتُ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، قُرْءَانَا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿فصلت: ۱-۳﴾. تا کو گه یشته:

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ﴾ (فصلت: ۱۳). عوتبه وتی: بابه س بیت! له مانه زیاترت پی نییه؟ فرموی: نه خیر، نه ویش که پایه وه لای قورپه یش وپییان وت: چیت کرد؟ وتی: هه موو شتی که به خه یا لثاندا دیت وتم له گه لید، وتیان: نه ی وه لامتی دایه وه؟ وتی: به لی، له پیوایه تی نیبنو نیسحاقدا هاتووه: کاتیک که پایه وه لایان وتیان: چیت کرد نه ی نه به لوه لید؟ وتی: گویم له و ته یه ک بوو هه رگیز و ته ی له و شتیو هه نه بیستووه، سویند به خوا هوزراوه نییه، جادو و نییه، قه شه یه تی نییه، نه ی کومه لانی قورپه یش، بیخه نه سر نه ستوی من و، واز له م پیاوه به ینن باکاری خوی بکات ولتی دوورکه ونه وه، سویند به خوا نه و قسانه ی من لیم بیست هه والیکي مه زنی لیده که ویته وه، نه گهر هوزه کانی تر شتی که به سهریدا به ینن نه و نپوه رزگارتان ده بیت، نه گهریش سهرکه ویته سهر هوزه کانی عه رهدا، نه و مولک و سهر به رزی نه و بق نپوه شه، نپوه یش دلشادترین که س ده بن

به‌ئەو، وتیان: سوێند به‌خوای: به‌زمانی تۆیشی تووش کرد، وتی: ئەمە بۆچوونی منەو چیتان پێی باشە وابکەن.^۱

وانەو په‌ندو سووده‌كان :

أ- پێغەمبەر ﷺ نه‌چوو نه‌ ناو جه‌نگیكى لاوه‌کییه‌وه، سه‌باره‌ت به‌چاکیتی خوێ له‌سه‌ر باوک و باپیری، یان چاکیتی ئەوان له‌سه‌ر خوێ، ئەگەر بچوبایه‌ته‌ نیو ئەو باسانه‌وه‌ ئەوه‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌برایه‌وه‌ بێ ئەوه‌ی عوتبه‌ هیچی لێ بیسی.

ب- به‌هه‌مان شیوه‌ نه‌چوو نه‌ نیو جه‌نگیكى لاوه‌کییه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ئەو پیشنیارانەى کرایه‌ سه‌ری، یان تووچه‌ بویه‌ به‌رانبه‌ر ئەو تۆمه‌تبار کردنانه‌، به‌لکو وازی له‌هه‌موو ئەوشتانه‌ هێنا له‌پێناو ئامانجیكى دوورتر، بواریشی په‌خساند بۆ عوتبه‌ هه‌رچی پێیه‌باسی بکات، ته‌نانه‌ت ئەوه‌نده‌ په‌وشتی پێغەمبەر ﷺ به‌رز، بوو فەرمووی: ئایا قسه‌کانت ته‌واو کرد ئەى باوکی وه‌لید؟ وتی: به‌لێ.^۲

ج- وه‌لامه‌که‌ی پێغەمبەر ﷺ به‌کلا که‌ره‌وه‌ بوو، هه‌لبژاردنی بۆ ئەم چه‌ند ئایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر دانایی و ژیری پێغەمبەر ﷺ، ئایه‌ته‌كان چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی سه‌ره‌کیان باسکرد، له‌وانه‌: ئەم قورئانه‌ له‌لای خواوه‌ دابه‌زیوه‌، ئاشکرا کردنی هه‌لۆیستی بێباوه‌پان و دورپه‌ریزییان، باسکردنی ئەرکی پێغەمبەر ﷺ و ئەوه‌یش که‌ ئاده‌میزاده‌، باسکردنی ئەوه‌ی که‌یه‌ک په‌روه‌ردگار هه‌یه‌ ئەویش (الله)یه‌و، دروستکه‌ری ئاسمانه‌كان و زه‌وییه‌، باسکردنی هه‌لۆیستی نه‌ته‌وه‌کانی ترو ئەوه‌ی که‌تووشیان هاتوو، هه‌رپه‌شه‌کردن له‌قورپه‌یش به‌تريشقه‌یه‌کی وێرانکه‌ر وه‌کو ئەوه‌ی عادو سه‌مود.^۳

د- ترسناکی مال و گه‌وره‌یی و ئافه‌رت له‌سه‌ر بانگه‌وازن، چه‌ندین بانگه‌واز خۆیان پانه‌گرت به‌رانبه‌ر بڕیقه‌ی پاره‌، ئەوانه‌شی که‌ خۆپاگرن به‌رانبه‌ر پاره‌و له‌خشته‌ ناچن هه‌ر ئەوانه‌ن که‌ به‌پاسته‌قینه‌ شوینکه‌ وتووی پێغەمبەر ﷺ، مه‌ترسی

۱- السيرة النبوية لابن هشام ۱/ ۲۹۴ .

۲- بڕوانه‌: التحالف السياسي في الاسلام، منير الغضبان لا ۳۲ .

۳- بڕوانه‌: معين السيرة للشامي لا ۷۵ .

سهرگه ورهیی ناشکرایه، چونکه شەیتان لەم بوارەدا پازاندنەوه دەکات بەچەندین جۆر، بانگخواری پێی خوایش ئەو کەسە یە کە پێرەوی بکات لە پیغمبەر ﷺ لە هەموو جۆلە و وتە و کردە و یەکی، ئەو ئامانجەیشی لەبەر ئەچیت کە دەژێ و دەمرێ لە پێناویدا: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الانعام: ۱۶۲-۱۶۳).

سەبارەت بە ئافرەتیش پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((ماترکت بعدی فتنه اضر علی الرجال من النساء))^۱ واتە: لە پاش خۆم بە لایەکم بە جێنە هیشتوووە زیاتر لە ژنان زیانی هەبێت بۆ پیاوان، ئیتر ئایا خیزانیەک بێت و دەوی میژدە کە ی بپوخیی لە بانگەوازو جیهاد، یان زالبوونی هەندێ ئافرەتی بێ ئابوو لە سەر کەسی بانگخواز بۆ لە خستە بردنی، بە هەر شیوێ کە بێت هەر بە لایەکی گەورە یە، تەنانەت قورپەیش پێشنیاری دە ئافرەتیان کردە سەر پیغمبەر ﷺ لە جوانترین و چاکترینان ئەگەر خۆی توانای نییە لە ژنێک زیاتری هەبێت، لە راستیدا ترسناکی ئافرەت کاتیەک کە لادەدات لە پێگای خوا زۆرتەرە لە سەر موسلمانان لە شمشیرێک لە سەر گەردەنی،^۲ پێویستە لە سەر بانگخوازان پەپرەوی بکەن لە پیغمبەر ﷺ، هەمیشە وتە کە ی یوسف علیە السلام یان لە یاد بێت: ﴿قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٣٢﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (یوسف: ۳۲-۳۴).

هـ- کارتیکردنی هەلوێستی پیغمبەر ﷺ لە عوتبە، تەنانەت هاوڕێکانی پێش ئەوێ قسە بکات سویندیان خوارد لە سەر ئەوێ کاریتی کراوە، چونکە دوا ی ئەوێ ئەو دوژمنە دە یویست بانگەواژە کە لە ناو بدات، بە قورپەیش دە لێت واز لە موخە مەد بە ئێن ئەوێ پێی باشە بانهنجامی بدات.^۳

۱- صحیح الجامع الصغیر ۱۳۸/۵ ورقمە ۵۴۷۳.

۲- بېوانە: فقه السيرة للغضبان لا ۱۶۹.

۳- بېوانە: في السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية ۸۷.

و- هاوه‌لان گوئیان له‌و ناخاوتنه‌ بوو له‌نیوان پيغمبر ﷺ وعتبه‌و، چون خۆشه‌ويسته که‌يان هه‌موو پيشنياره‌کانی عوتبه‌ی په‌تکرده‌وه، ئه‌وه‌ش وانیه‌کی په‌روه‌ده‌یی بوو که‌يشته ناخيان، تيايدا فيری خۆپاگري بوون له‌سهر پيشپه‌وه، ده‌ستگرتن به‌بيروباوه‌پو، ئه‌و شتانه‌ی که‌ بانگخوازان پێی فريو ده‌خۆن .

ز- هاوه‌لان له‌پيغمبر ﷺ فيری له‌سهر خۆی وئۆقره‌گرتن بوون، چونکه‌ گوئی گرت له‌ئهو قسه‌ پووجه‌لانه‌ی عوتبه‌ ده‌یوت، ئينجا ئهو قسه‌ نابه‌جتيانه‌ش که‌ده‌رباره‌ی پيغمبر ﷺ ده‌یوت و، ئه‌ويش گوئی پینه‌ده‌دا .

بۆ ئه‌وه‌ی پيگه‌ی ليته‌گريته‌ که‌بانگی بکات بۆ ئيسلام که‌ئوه‌ی سه‌رگه‌وره‌ی به‌نی عه‌بدو شه‌مس بوو، هه‌موو وشه‌یه‌کيش له‌سهر گه‌وره‌ی بوونه‌وه‌ره‌وه‌ ده‌رده‌چوو بنه‌مايه‌ک بوو کاری پيکريته‌، هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکيشی ئايين بوو، هه‌موو چاوپۆشيه‌کيشی په‌وشت بوو .^١

کتیبه‌کانی ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ ده‌گيرنه‌وه‌ که‌سه‌رانی مه‌ککه‌ له‌پاش ئه‌م چاو پيکه‌وتنه‌ ده‌ستيان کرد به‌دانوستان له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ و هه‌ندی ته‌ماعيان پيشنيار کرد که‌زۆر دلی ئاده‌میزاده‌کان و دونه‌ی وسته‌کان بۆی نه‌رم ده‌بن، به‌لام پيغمبر ﷺ هه‌لويستیکي به‌کلاکه‌ره‌وه‌ی نواند له‌دژی ناوه‌قدا، به‌بی هه‌چ فرتوفيل و پوپاماييه‌ک، يان چوونه‌ نيۆ ته‌له‌که‌بازی سیاسی، ياخود نه‌رمی نواندن به‌رانبه‌ر سه‌رانی قورپه‌يش^٢، چونکه‌ کيشه‌ی بيروباوه‌پ پتيويسته له‌سهر پوونی بنيات بنريته‌، دوور له‌هه‌چ پوپامايی و دابه‌زينيک، بۆيه پيغمبر ﷺ به‌م شيوه‌ وه‌لامی دايه‌وه‌: ((مايی ماتقولون، ماجئت بما جنتکم به‌ اطلب اموالکم ولا الشرف فيکم ولا الملك عليكم ولكن بعثني الله رسولا وانزل عليّ کتابا وامرني ان اکون لکم بشيرا ونذيرا، فبلغتکم رساله‌ ربي، ونصحت لکم، فان تقبلوا مني ما جئتکم به‌، فهو حظکم في الدنيا، والاخرة، وان تردوه‌ عليّ، اصبر لأمر الله حتّی يحکم الله بيني وبينکم)).^٣

١- به‌وانه: التربية القيادية ٣٠٤/١ .

٢- به‌وانه: الوفود في العهد المكي، لملي الاسطل لا ٣٧ .

٣- السيرة النبوية لابن هشام ٢٩٥/١، ٢٩٦، التربية القيادية ٣٠٥/١ .

واته: ئه و شتانهی دهیلین له مندا نییه، من ئه و شتانهی که دهیلیم له بهر دهستکهوتنی ماله کانتان، یان سه رگه ورهیی له نیوانتان، یان پادشایی له سهرتان نییه، به لکو خوای گه وره منی په وانه کردوه بۆلای ئیوه، کتیبیکیشی به سهرمدا دابه زاندوه، فه رمانی پیکردوم مژده دهر و ترسینه ریم بۆ ئیوه، من په یامی خوای گه وره م پیتان پاگه یاندو، ئامۆژگاریم کردن، ئه گه ر لیم وهرده گرن ئه وه به شی ئیوه یه له دونیا و داپۆژدا، ئه گه ریش په تیده که نه وه ئارامده گرم له سهر فه رمانی خوا، تا کو به مەزنی خۆی نیوانمان یه کلا ده کاته وه. به م هه لۆیسته ئیمانیه چه سپاوه، پیلانه کانیا ن گه راپیه وه سه رخۆیاند، کیشه یه کیش له گرن گترین کیشه کانی بیروباوه پی ئیسلامی جیگیر کرد که بریتی بوو له پوخت بوونی ئه و بیروباوه په له مه موو جوړه شتیکی نامۆ که تیکه لی بیت، چی له ناوه پۆکدا، یان له هۆکاری گه یشتندا^۱.

﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾

کاتیک بته پرستان پته ویی موسلمانانیا ن بۆ ده رکه وت و، شانازی کردنیا ن به ئیسلام و، وره به رزییا ن له درئی نا هه قدا، کاتیکیش که م که م بیه یوایی پوو یکرده ده روونیا ن که موسلمانان له ئایینی خۆیا ن بگه رپینه وه، پێگایه کی تریا ن گرته به ر که له پاستیدا بریتی بوو له یه کتیک له سه یرو سه مه ره کانیا ن، هه روه ها به لگه یش بوو له سه ر لاوازی بیرو هۆشیا ن، ئه وان هه لسا ن به ناردن ی ئه سو هدی کوپی عه بدو لموتته لیب و، وه لیدی کوپی موغیره و، ئومه ییه ی کوپی خه له ف و، عاصی کوپی وائیل و وتیا ن: ئه ی موحه ممه د، وهره ئیمه په رستراوی تۆ بپه رستین و، تۆیش په رستراوی ئیمه بپه رسته و، هه ردوو لاما ن هاوبه ش ده بین له مه سه له که دا، ئه گه ر په رستراوه که ی تۆ باشت ر بوو، ئه وه ئیمه پشکی کما ن لێی به رکه وتوه و، ئه گه ر په رستراوه که ی ئیمه ییش باشت ر بوو، ئه وا تۆیش پشکی خۆت لێی وهر گرتوه، ئیت ر خوای گه وره ئه م سو په ته ی دابه زاندا: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ

﴿۱﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۳﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿۴﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿الكافرون﴾ .

هاوښتوې ته مې سوږه نه ش، چې ندين نايه تي تر هه يه، حاشا ده کات له بيباوه پي و بيباوه پان، وه کو: ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (يونس: ۴۱) .

هه روه ما: ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَلْبِسُ أَحْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ ﴿۵۶﴾ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾ (الانعام: ۵۶-۵۷) .

سوږه تي (الكافرون) ته وې ده رخست كه پښتاي پاستي به كه، هيچ لارييه كي تيا دا نيبه، خوا په رستنېكي په تيبه بڼه خواي گوره، بڼه سوږه ته كه بريتي بوو له جيا كړنه و هيه كي به كلا كره وه له نيوان په رستن و په رستنېك و، به رنامه و به رنامه يه ك و، تېروانين و تېروانينېكي ترو، پښانو پښانېكي تر، برياري يه كجاري ته وې تيا دا بوو كه يه كگرتن نيبه له نيوان پاستي و به تالدا، يان له نيوان پوناكي و تاريكي دا، چونكه ناكوكي بڼه پرتي هه يه له كړوكياندا، مه حاله نه و جوړه يه كگرتنه دروست بيت، مه سه له كاش هيچ پتويستيه كي نيبه به پوپامايي و فرت و فيل، به لي، چونكه مه سه له كه بريتي نيبه له به رژه و ه ندييه كي خودي، يان ثاره زوويه كي په ريو، يان ژه هريك له هه نگوين دا، نايينش_وه كو نه قامي هاوچه رخ ده لئيت_بو خوا و لات و هه موان نيبه، له پاستيدا، به په رچدانه و هيه كي به كلا كره وه بوو د ژبه سه راني قورپه يش، سه وداگري وليكچوون و چاره سه ري مام ناو ه ندي و، قايل كړني كه سايه تي نيبه به هيچ شيو هيه ك، نه قامي نه قاميه و نيسلام نيسلامه، له هه موو كات و شوينيكدا، جياوازيش له نيوانياندا و ه كو جياوازييه له نيوان نالتوون و خو لدا، تاكه پښه چاره ي رزگار بوونيش ده رچوونه له و نه قاميه هه مووي به ره و

ئیسلام به‌گشتی، نه‌گه‌ر ناپیویسته حاشاکردنی ته‌واو یه‌کلاکردنه‌وی پاشکاو دروست بیټ له‌نیوان هه‌ق وناهه‌قدا، له‌هه‌موو ساتیکدا ((لکم دینکم ولی دین))^۱.

دوای نه‌وه‌ی نێرده‌یه‌کی تریان نارد، پیکده‌هاتن له: عه‌بدوللای کوپی نه‌بو ئومه‌ییه‌و، وه‌لیدی کوپی موغیره‌و، موکره‌زی کوپی حه‌فص و، عه‌مری کوپی عه‌بدوللای کوپی نه‌بو قه‌یس و، عاصی کوپی عامیرو.^۲

هاتن بۆ پيشكه‌شکردنی پيشنیاریکی تر سه‌باره‌ت به‌دابه‌زین له‌هه‌ندی له‌و و تانه‌ی قورئان، داوایان کرد له‌پيغمه‌ر ﷺ، ئه‌و شتانه‌ی که‌قه‌ل‌س ده‌بن پێی وه‌کو زه‌مکردنی خوداکانیان له‌قورئان لایبات، خوای گه‌وره‌یش ئه‌م ئایه‌تانه‌ی دابه‌زاند :

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِ بِشْرَةٍ إِنَّا غَيْرُ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَن أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَآئِ نَفْسِي إِنِّي أَنُتِغِي إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (یونس: ۱۵).

ئه‌م دانوستان ونێردانه‌ش ده‌ریده‌خات تاجه‌ند سه‌رانی قوپه‌یش تووشی هه‌ره‌س بوو بوون، سه‌باره‌ت به‌دابه‌زینی موسلمانان له‌هه‌موو ئیسلام، بۆیه په‌نایان برده به‌ر داواکاری وازه‌نیان له‌هه‌ندیکی، ئه‌وه‌ش تیپینی ده‌کریت ئه‌و دابه‌زینانه‌ی داوایان کرد له‌جاری یه‌که‌م نۆر تر بوون له‌وانه‌ی داوایان کرد له‌جاری دووه‌م، ئه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئه‌وان پله‌پله‌ له‌داواکارییه‌کانیان ده‌ستیان هه‌لگرت به‌هیوای نه‌وه‌ی که‌گوێیان لی بگیردریت له‌لایه‌ن پيغمه‌ر ﷺ، هه‌روه‌ها ئه‌وان که‌سه‌کانیان ده‌گۆپی که‌ده‌هاتن بۆ دانوستان، چونکه هه‌ردوو نێرده‌که _ وه‌لیدی کوپی موغیره نه‌بیټ _ ئه‌گینا هه‌موویان جیاواز بوون، بۆ نه‌وه‌ی که‌سه‌کان دووباره نه‌بنه‌وه‌و، شیوازی قسه‌کان په‌وتیکی دیکه وه‌ربگیریت، ئه‌وه‌یش په‌ندیکه بۆ هه‌موو بانگخوازه‌کان تا‌کو پۆژی قیامه‌ت، که‌هیچ دابه‌زینیک نییه له‌ئیسلام، بابه‌ئهنده‌یه‌کی که‌میش بیټ، چونکه ئیسلام بانگه‌وازیکی خواپیه، هیچ بواریکی تیا‌دا نییه بۆ سه‌ودا کردن، له‌ژێر هیچ بۆنه‌و هۆیه‌کدا، له‌م پۆژگاره‌یشدا پیویسته

۱- بپوانه: فی ظلال القرآن ۶/۳۹۹۱ به‌ده‌ستکاریه‌کی نۆر ده‌وه .

۲- اسباب النزول للواحدی ۲۰۰، ونور الیقین للخصری ۶۱ به‌ده‌ستکارییه‌وه .

بانگخوازن خویان بپارژن له و جوړه پېشنیارو فیل و ته له‌کانه، که له‌وانه‌یه به‌شیوه‌یه‌کی پاسته‌وخو نه‌خړیته پوو، به‌لکو شیوازیکی ناپاسته‌وخو ودرده‌گریټ، وه‌کو پله و پایه‌ی وه‌زیفی به‌رزو، به‌لیننامه‌ی کارکردن، یان گریټبه‌ندی بازرگانی چاک، ده‌زگا نیو ده‌وله‌تیه گومان لیکراوه‌کانیش بو نه‌وه نه‌خشه ده‌کیشن، واته بو دوورخستنه‌وه‌ی بانگخوازن له‌بانگخوازه‌که‌یان، به‌تایبه‌تی که‌سه سه‌رکرده‌کان، هاوکاریبه‌کی ته‌واویش هه‌یه له‌نیوان نه‌و ده‌زگایانه که‌کارده‌که‌ن بو کاولکردنی جیهانی نیسلامی.^۱

له‌و پاپوړته‌ی که‌(ریتشارد ب. می‌شیل) پېشکه‌شی کردووه_یه‌کټکه له‌گه‌وره‌کارمه‌ندانی بواری پوژمه‌لاتی ناوه‌پاست بو چاودیری کردنی پاپوونی نیسلامی وپېشکه‌ش کردنی ناموژگاری بو چوښتی لیدانی، باسی پیلانیټ کراوه بو له‌ناو بردنی بزوتنه‌وه نیسلامیه‌کان، له‌نیو برکه‌کانی نه‌و پاپوړته‌دا برکه‌یه‌کی تایبه‌ت هاتووه سه‌باره‌ت به‌ه‌لخه‌ل‌تاندنی سه‌رکرده‌کانی بانگه‌وازی نیسلامی، بو نه‌و مه‌به‌سته‌ش نه‌م پېشنیارانه‌ی کردووه :

أ- ده‌ست‌نیش‌انکردنی نه‌وکه‌سانه‌ی ده‌گریټ هه‌لخه‌ل‌تینرین به‌وه‌زیفی به‌رز، که‌نه‌و که‌سانه سه‌رقالب‌کړین به‌ه‌ندی پوژمه‌ی نیسلامی ناوه‌پوک به‌تاله‌وه‌و، ه‌ندی کاروباری ترکه توانایان له‌کیسیان ده‌دات، هاوکات له‌گه‌ل‌ئاسانکردنی زوړیک له‌نیش و کاره‌کانیان، به‌م شیوه‌یه‌ش نه‌و که‌سانه به‌ته‌واوی سه‌رقال ده‌کړین داده‌برپین له‌بنچینه جه‌ماوه‌ریبه‌کانیان .

ب- کارکردن بو پاک‌یشانی خاوه‌ن ثاره‌زووه بازرگانی وثابووریبه‌کان، بو به‌شداریکردن له‌و پوژمه‌ نامانچ گومان لیکراوانه، که‌له‌ناوچه عه‌ره‌بیه‌کاندا داده‌مزین بو به‌رژه‌وه‌ندی دوژمنان .

ج- هه‌ول‌دان بو دوزینه‌وه‌ی هه‌لی کارکردن و، گریټبه‌ستی داهاتی چاک له‌ول‌ته عه‌ره‌بیه ده‌وله‌م‌نده‌کان، نه‌وه‌ش واده‌کات دووریکه‌ونه‌وه له‌چالاکي نیسلامی.^۲

۱- فی السیرة النبویة قراءة لجوانب الحذر والحماية ۸۹ .

۲- مجلة المجتمع الكويتیة، عدد ۴۲۸، ۱۷ صفر ۱۳۹۹ هـ. نقلاً عن: فی السیرة النبویة قراءة لجوانب الحذر والحماية .

ئو کہ سہی وردبیتہوہ له و سئ خالہی سہرہوہ، تیبینی دہکات کہ بریتین له مه لځه له تاندنی مادی ناراسته وخو، دوویاره نه گهر به وردی دیقتہ بدین دهبینین که ئو خالانہ به کپی جببہ جیدہ کریت، پله و پایه ی به رز هندیکی له بانگخوازه کان سه رقاکردوه، هندی له ولاته عهره بیه کانیش توانیویانه زوریک له بانگخوازن له کاربخن، هندیکیشیان بازرگانی سه رقائی کردون.^۱

هه شتەم: شیوازی مشت و مرو هه وئی یه کخستن.

پیغه مبهری خواﷺ به لگه و سه لماندنی ده خسته پوو له سه ر پاسیتی بانگه وازه که ی، ئینجا به جوانی کاته کانی مه لده بژارد، هل و بونه کانی ده قوسته وه، توانای به رپه رچدانه وه ی گومانه کانیشی هه بوو، هه رچوئیک بوایه ن، له مشت و مرپه کانیشی دا له گه ل بیباوه پاندا چه ندین شیوازی به کارهینا، له قورئان هه لی ده هیئجا به مه به سستی پاگرتنی به لگه ی نه قل و به کارهینانی پیوه ره مه نتقیه کان و هزرکردن و تیپرامان، له و شیوازانەش له گه ل بیباوه پانی مه که به کارهینا :

۱- شیوازی به راورد کردن:

به خستنه پووی دوو بابەت: یه کیکیان چاکه یه و هانت دها بۆ نه نجامدانی، نه وی تریش خراپه و ده ترسینی له نه نجامدانی، له پێگه ی وروژاندنی بیرو هوش، بۆ تیپکران له هه ردوو مه سه له که، ده رنه نجامیشی پاش به راورد کردن. گه یشتن به مه لبژاردنی چاکه و شوینکه و توانی .

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الانعام: ۱۲۲) .

(ابن کثیر) له ته فسیره که یدا ده فه رمویت: ((ئه مه وه کو ئه و نمونه یه که خوای گه وره باسی کردوه له سه ر که سی باوه پردار، که مردوو بووه، واته له گومپایی و سه ر

لِشِیَوَیْدَا بَوُوهِ، خَوای گه‌وره زیندووی کردووه‌ته‌وه، واته دلی زیندو
کردووه‌ته‌وه به‌نیمان و پینمونی کردووه، پیگه‌ی پیغه‌مبه‌رانی پی پیشان داوه))^۱
۲- شیوازی جیگیرکردن:

نه‌وه‌ش شیوازی‌که له‌پاش لیکدانه‌وه‌ی نه‌قلی، مروف ده‌گه‌یه‌نیته جیگیرکردنی
داواکراو، که‌کروکی بانگه‌وازی نیسلامیه، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ
غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَلِيقُونَ﴾ (۳۵) أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (۳۶) أَمْ
عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضَيِّطُونَ (۳۷) أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ
بِسُلْطَنِ مُبِينٍ (۳۸) أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبُنُونَ (۳۹) أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ (۴۰)
أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ (۴۱) أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ (۴۲) أَمْ لَهُمْ
إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۴۳) وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ
(۴۴) فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ (الطور: ۳۵-۴۵).

(ابن کثیر) له‌ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌فهرمویت: ((نه‌مه پله‌و پایه‌ی جیگیرکردنی
خوایه‌تی و یه‌کتا په‌رستنه، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْخَلِيقُونَ﴾ (الطور: ۳۵). واته: نایا به‌بی داهینه‌ر په‌یدابوون؟ یان خو‌یان
خو‌یان‌یان په‌یدا‌کرد؟ واته نه‌مه‌و نه‌ئه‌وه، به‌لکو خوی گه‌وره خو‌ی نه‌وانی په‌یدا
کردووه له‌نه‌بوونه‌وه)).^۲

نه‌م نایه‌ته‌یش له‌نه‌و په‌پی به‌هیزیدایه له‌پرو‌ی به‌لگه‌ی نه‌قلی، چونکه بو‌نیان
به‌و شی‌وه بی نه‌وه‌ی داهینه‌ریکیان ه‌بی‌ت مه‌سه‌له‌یه‌که بی‌رو ه‌وش په‌تی
ده‌کاته‌وه، هیچ پی‌ویسته‌کیشی نی‌یه به‌مشت وم، یان نه‌وه‌یه خو‌یان دروست‌کری
خو‌یان بن، نه‌وه‌یش که‌س وای نه‌وتووه، نه‌گه‌ر نه‌م دوو نه‌گه‌ره‌یش به‌هیچ
شی‌وه‌یه‌ک قابیل نه‌بی‌ت بۆ سه‌لماندن، که‌واته هیچ نه‌ما نه‌و راستیه نه‌بی‌ت که‌قورن‌ان

۱- تفسیر ابن کثیر ۱۷۲/۲.

۲- تفسیر ابن کثیر ۲۴۴/۴.

باسی کردوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه هه‌موویان دروستکراوی خوای تاک و ته‌نیان
که‌هاوبه‌شی نییه))^۱

ده‌برپینیش به‌سروش و فیرهت ناوه‌پۆکی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه که‌له‌لای بیرو هۆش
سه‌لمینراوه .

۳- شیوازی تینه‌راندن و پووجه‌لکردنه‌وه:

ئه‌وه شیوازیکی به‌هیزه له‌سه‌رکو تکردنه‌وه‌ی سه‌رکه‌شه‌کان وله‌خۆباییبووه‌کان،
به‌په‌تکردنی قسه‌کانیان وناپه‌زایی ده‌رنه‌برین له‌سه‌ر هه‌ندی به‌لگه‌ناپه‌واکانیان، بۆ
ئه‌وه‌ی مشت و مپوناکۆکی دروست نه‌بیت، به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتنی به‌به‌لگه‌ی
سه‌لمینه‌ر که‌سه‌رکو تیان ده‌کاته‌وه، له‌به‌سه‌رهاتی موسا علیه‌السلام له‌گه‌ل
فیرعه‌وندا، نمونه‌یه‌کی دوورو دریژ هه‌یه بۆ ئه‌م شیوازه، چونکه موسا علیه‌السلام
پرووی وه‌رگێرا له‌هه‌موو ئه‌و په‌خنه‌و گومانانه‌ی فیرعه‌ون ده‌یه‌ینایه‌وه، به‌رده‌وام
هه‌ر خه‌ریکی پووجه‌ل کردنه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی فیرعه‌ون بوو بۆ خوایه‌تی، له‌پێگه‌ی
چه‌سپاندنی به‌لگه‌ی ئه‌قلی دیار له‌سه‌ر خوایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوای گه‌وره،^۲
له‌ئهم ئایه‌تانه‌ی سوپه‌تی (الشعراء)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
الْعَالَمِينَ ۝۲۳ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝۲۴ قَالَ لِمَنْ
حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ۝۲۵ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝۲۶ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَّذِي أَرْسَلَ
إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝۲۷ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝۲۸ قَالَ لَنْ
أَتَّخِذَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلََنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ (الشعراء: ۲۳-۲۹).

شیوازه‌کانی قورسانی پیروژ به‌م شیوه‌ بوو، کۆله‌که‌ی مشت و مپکردنی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو له‌گه‌ل بتپه‌سته‌کان، کاتیکیش ئه‌وان سه‌ریان سوپما له‌مه‌سه‌له‌ی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناماده‌یش نه‌بوون بۆ باوه‌پێکردنی وه‌کو پیغه‌مبه‌ریکی په‌وانه‌کراو
له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، نه‌وه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌به‌دروزی بزانی، به‌لکو له‌به‌ر
سه‌رکه‌شی و بیباوه‌پی، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي

۱- فی ظلال القرآن ۳۳۹۹/۶ .

۲- به‌وانه: مقومات الداعية الناجح، د. علی بادحد ۵۹-۶۸ .

يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ بِجَحْدُونَ ﴿٣٣﴾ (الانعام: ۳۳).

بۆیه بۆچوونه لاره‌کیان پالی پتوه‌نان که‌چند داواکارییه‌ک ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکن، مه‌به‌ست لییان دلنیا‌بوون نییه له‌پاستگویی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌لکو مه‌به‌ست ئازار پیگه‌یاندن وپه‌ک‌خسته، داوایان کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

ا- کانیه‌کیان له‌زه‌وی بۆ هه‌لقو‌لینی: واته ئاو لییانه‌وه پێیکات.

ب- یان باخیکی هه‌بیّت له‌دارخورماو تری، پوباریان تیادا پێیکات.

ج- یان پارچه‌ پارچه له‌ئاسمان بکه‌وینیته خواره‌وه، وه‌کو چۆن له‌پۆزی قیامه‌تدا پرووده‌دا.

د- یان خواو فریشته‌کان پێکه‌وه به‌ییت.

ه- یان مالیکی هه‌بیّت له‌ئالتون.

و- یان په‌یژه‌یه‌کی هه‌بیّت له‌سه‌ری سه‌رکه‌ویت به‌ره‌و ئاسمان.

ز- دابه‌زاندنی کتیبیک له‌ئاسمان بیخویننه‌وه، موجهید ده‌لێت: مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو بۆ هه‌ر یه‌کێکیان لاپه‌په‌یه‌ک به‌ییتی، ئه‌مه نوسراوی خوایه بۆ فلانه‌که‌س، له‌لای سه‌ری دابنریت.^۱

ح- داوایان کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ بپارێته‌وه بۆیان بۆ ئه‌وه‌ی شاخه‌کان به‌پێ بکن و، زه‌وی بپریت و‌باو باپیرانیان زیندوو بکاته‌وه.^۲

مه‌سه‌له‌ی داواکردنی کاری له‌ئاسابه‌ر، نه‌خشه‌یه‌کی ئیش پێکراوه به‌دریژایی میژوو، ئینجا سه‌ره‌پای په‌رۆشبوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر باوه‌پ هینانی ئه‌و خه‌لکه به‌لام په‌روه‌رده‌ی خوایی که‌له‌خوای خۆی وه‌رگرتبوو، هه‌روه‌ها ئه‌ده‌بی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پێگای پێنه‌ده‌دا که‌داوای موعجیزه بکات.^۳ به‌لکو به‌و شیوه وه‌لامی دایه‌وه، که‌خوای گه‌وره ئه‌وی نه‌ناردوووه بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌و کارانه‌و، ئه‌و پیغه‌مبه‌رو که‌یه‌نه‌ری وه‌حیی خوایه.

۱- به‌وانه: المعوقون للدعوة الاسلامية، د. سميرة محمد ۱۷۱-۱۷۲.

۲- به‌وانه: التربية القيادية ۳۱۱/۱.

۳- به‌وانه: التربية القيادية ۳۱۱/۱.

پیغمبری خواست ﷺ به‌خام و په‌زاره‌وه گه‌پایه‌وه مال، به‌هوی به‌دینه‌هینانی نه‌و
مه‌به‌سته‌ی که‌قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌واندا کرد، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَالُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝۹۰﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلِ
وَعَسَىٰ فَتُفْجِرَ الْآبَاطُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝۹۱﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا رَعِمْتَ عَلَيْنَا
كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝۹۲﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذَرْبٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي
السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِزُفِكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ
إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝۹۳﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ
بَشَرًا رَسُولًا ۝۹۴﴾ قُلْ لَوْ كُنْتُ فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۝۹۵﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿ (الاسراء: ۹۰-۹۶) .

هه‌روه‌ها خوی گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ
قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهَ الْمُوتَىٰ بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَلَمْ يَأْتِصِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ
لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ
تَحُلُ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿ (الرعد: ۳۱) .

حیکمه‌تی نه‌وه‌یش که‌داواکارییه‌کانیان جیبه‌جینه‌کراوه نه‌وه بوو که‌نه‌وان
مه‌به‌ستیان پئیگی راست دۆزینه‌وه نه‌بوو، به‌لکو سه‌رکه‌ش وگالته‌چی بوون، خوی
گه‌وره‌یش ده‌یزانی نه‌گه‌ر نه‌و شتانه‌ش داوایان کرد بیانبینایه، هه‌ر باوه‌پیان
نه‌ده‌هیناو، هه‌ر له‌ناو گومپایی خو‌یاندای ده‌مانه‌وه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:
﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ ءَايَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَمَا
يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۸﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۹﴾ ﴿ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ

وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١٠٩﴾ (الانعام: ۱۰۹-۱۱۱).

بویه ویستی خوی گه‌وره له‌سهر نه‌وه بوو که داواکاریه‌کانیان جیبه‌جیبی نه‌کریت، چونکه یاسای خوی گه‌وره نه‌وه‌یه، نه‌گهر خه‌لکانیک داوای به‌لگه‌یان کرد له‌خواو له‌دوای نه‌وه‌ش هر باوه‌پیان نه‌هیتنا، خوی گه‌وره به‌سزا بنه‌پریان ده‌کات، وه‌کو عادو سه‌مودو میلله‌تی فیرعه‌ون.

به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌وه، نه‌و خه‌لکه سه‌رکه‌ش بوون وگالته‌یان ده‌کردو پاستیان نه‌ده‌کرد، بویه خوی گه‌وره‌یش به‌م شیوه ولامیانی دایه‌وه ^۱: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾﴾ (العنكبوت: ۵۰-۵۲).

عه‌بدوللای کوپی عه‌بباس ده‌لئیت: قوپه‌یش به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان وت: داوا له‌خواکه‌ت بکه با ته‌پولکه‌ی صه‌فا بکات به‌ئالتون وئیمه‌ش بروت پی‌ده‌هینین، فره‌مووی: جاوا ده‌که‌ن؟ ووتیان: به‌لی، ده‌لئیت: نه‌ویش ده‌پاراپه‌وه، جیبریل هاته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ وپی ووت: خوی تو سلاوت لیده‌کات وده‌فرمویت: نه‌گهر ده‌ته‌ویت صه‌فایان بو ده‌که‌مه ئالتون، به‌لام له‌پاش نه‌وه که‌سیکیان گهر بی‌باوه‌ر بیته‌وه، سزایه‌کیان ده‌ده‌م سزای که‌سی ترم به‌و شیوه نه‌دابیت، نه‌گهر ده‌لئی ده‌رگای ته‌وبه و په‌حمه‌تیاں لی ده‌که‌مه‌وه، ووتی به‌لکو ده‌رگای ته‌وبه و په‌حمه‌ت، ئیتر خوی گه‌وره نه‌م نایه‌تانه‌ی داگرت: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ

كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَإِنَّا ثَمُودُ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخَوِيفًا ﴿الاسراء: ۵۹﴾ .

نامانجی سهرانی قورپه‌یش له‌ئو داواکاریانه، به‌ریاکردنی شه‌پێکی راگه‌یاندن بوو له‌دژی بانگه‌وازو بانگخوازن، به‌مه‌به‌ستی دور خسته‌وه‌ی هۆزه عهره‌بیه‌کان، چونکه ئه‌وان داوای هه‌ندی شتیان ده‌کرد، خۆیان ده‌یانزانی له‌سروشتی بانگه‌وازدا نییه، بۆیه جه‌ختیان له‌سه‌ری ده‌کرد، به‌لکو به‌پاشکاویش ده‌یانووت، ئه‌گه‌ر ئه‌و شتانه به‌دیش بێن هه‌ریاوهر ناهێنن، ئه‌مانه‌ش هه‌مووی هه‌ولێک بوو له‌ئه‌وانه‌وه بۆ ده‌رخستنی بێ ده‌سه‌لاتی پیغمبر ﷺ، و ئه‌وه‌ش بکریته به‌هانه بۆ پاوه‌ستان له‌پێگه‌ی خه‌لکیدا شوینی نیسلام نه‌که‌ون^۱.

نۆیه‌م: پۆلی جوله‌که له‌سه‌رده‌می مه‌که‌دا و په‌نا هینانی بته‌پرستانێ مه‌که‌که بۆ ئه‌وان.

قورئان به‌درێژی باسی به‌نی ئیسرائیلی کردووه، له‌چه‌ندین سوپه‌تدا، که‌ده‌گاته په‌نجا سوپه‌ت له‌سه‌رده‌می قۆناغی مه‌که‌دا، هه‌روه‌ها له‌قۆناغی مه‌ده‌نیشدا پۆلی جوله‌که‌کان گه‌وره بوو بۆ هه‌ولدانی کوژاندنه‌وه‌ی پوناکی خوای گه‌وره له‌ناوبردنی بانگه‌وازی نیسلامی وژانی خودی پیغمبر ﷺ، هیچ میله‌تێک یان که‌سانێک ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وان باسه‌ن کران له‌قورئاندا، ئینجا باسکردنیانیش به‌شیوه‌یه‌کی زۆر ورد هاتووه، بۆ ئه‌وه‌ی بگوڤیته‌ له‌گه‌ڵ قۆناغه‌کانی بانگه‌وازدا که‌نیسلامی پیاپیته‌پر بووه، هه‌روه‌ها له‌ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌کاندا ناماژه هاتووه که‌بێ ئاگایی بته‌پرستان له‌پێگه‌ی راست که‌ پیغمبر ﷺ پوونیکردووه‌ته‌وه، هه‌ندی نمونه بووه پیش ئه‌وانیش له‌سه‌ر هه‌مان پێباز وه‌کو عادو سه‌مودو فیرعه‌ون و به‌نی ئیسرائیل و میله‌تی توبعه‌ و، (اصحاب الرس)^۲.

کاتی که‌ قورپه‌یش بێ ده‌سه‌لاتی خۆیانیا بۆ ده‌رکه‌وت به‌رانبه‌ر بانگه‌وازی نیسلام، که‌ له‌سه‌ر زاری نه‌زری کوپی حاریسه‌وه راگه‌یه‌نرا، کاتی که‌ وتی: ((ئیه‌ی کۆمه‌لانی قورپه‌یش، سویند به‌خوا شتیکتان تووش بووه توانای به‌ره‌نگاری

۱- بېروانه: الوفود في العهد المكي ۴۰- ۵۱ .

۲- معالم قرآنية في الصراع مع اليهود، مصطفى مسلم ۳۰، ۳۱ .

بوونیتان نییه، جائیتر ته ماشای کاری خوتان بکن، چونکه سویند به خوا_ شتیکی گوره تان به سهردا هاتووه)) دوی نه وه بریاریان دا به ناردنی نه زری کوپی حاریس و عوقبه ی کوپی نه بی موعهیت بولای زانایانی جوله که له مەدینه، بۆ ناسینی نه م بانگه وازه نه وه که به م به سستی شوینکه وتنی، به لکو له بهر نه وه ی نه وان یارمه تیان بدهن به هندی پڼگه بۆ ده رخستنی بی ده سلا تی پیغه مبه ر ﷺ، هه روه ها به هوی شاره زایی سهرانی مه که بۆ کینه ی جوله کان به رانه بر پیغه مبه ران به گشتی و، پڼوارانی پڼگای پاستی له هر شوینیک بن، پیغه مبه رایه تی موحه مبه ر ﷺ شله قانیکی گوره بوو بۆ جوله که کان، چونکه نه وان له دورگی عه ره بدا له سهر خه ونیک ده ژیان به دریزایی چه ندین سال بۆیان مابوویه وه، که پیغه مبه ریک دیت ورزگاریان ده کات، ئومیدیشیان وابوو که له خویان بیت، بۆ نه وه ی له پهرته وازه یی قوتاریان بکات.^۱

نزیکبوونه ی نیوان بیباوه پی وبتپه رستی له گه ل جوله که کان، هاو ئاهه نگ بوو له گه ل ئامانجه هاویه شه کانیاندا بۆ له ناو بردنی بانگه وازی ئیسلام، هر بۆیه یارمه تی نیرده ی مه که یاندا به هندی پرسیار به م به سستی په کخستنی پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدانه وه، له ئینو عه بیاسه وه_ په زای خوی لیبت_ فره موویه تی: قورپه یش ه لسان به ناردنی نه زری کوپی حاریس و، عوقبه ی کوپی نه بی موعهیت بولای زاناکانی جوله که له مەدینه، پڼیانیان وت: پرسیاریان لیبکه ن ده رباره ی موحه مبه ر ﷺ و، باسی بکن و، قسه کانی بخه نه پوو بۆیان، نه وان خاوه نی یه که م کتښ، زانستی له ئیمه زورتریان هه یه ده رباره ی پیغه مبه ران، ئیتر نه وانیش ده رچوون به ره و مه دینه و پرسیاریان کرد له نه وان ده رباره ی پیغه مبه ر ﷺ و، وتیان: ئیوه خاوه ن ته وراتن، ئیمه ش هاتووین ئاگادارمان بکن ده رباره ی موحه مبه د، جوله که کان وتیان: پرسیار ی سی شتی لیبکه ن، نه گه ر وه لامی دایه وه نه وه پیغه مبه ریکی په وانه کراوه، نه گه ریش نه یتوانی وه لام بداته وه، که واته پیغه مبه ر نییه وکاری خوتانی له گه ل نه نجام بدهن. پرسیار ی

هه‌ندی گه‌نجی لیبکه‌ن له‌سهرده‌می رابوردودا پۆیشتوون، به‌سهراتیان چۆن بووه؟ چونکه‌ نه‌وان به‌سهره‌اتیکی سه‌یریان هه‌بووه، هه‌روه‌ها پرسپاری لیبکه‌ن ده‌رباره‌ی پیاویکی گه‌پۆک که‌گه‌شته پۆژه‌لات و پۆژناوای زه‌وی، هه‌والی نه‌و چۆن بووه؟ هه‌روه‌ها پرسپاری گیانی لیبکه‌ن، نه‌گه‌ر وه‌لامی نه‌وانه‌ی دایه‌وه‌ نه‌و پیغه‌مبه‌ره شوینی بکه‌ون، نه‌گه‌ر نا نه‌و که‌سیکی درۆژنه، ئینجا نه‌زرو عوقبه‌ گه‌رانه‌وه بۆ مه‌ککه‌و وتیان: ئه‌ی کۆمه‌لانی قورپه‌یش، هه‌والی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌مان پیغه‌ ده‌رباره‌ی ئیوه‌وموچه‌مه‌د، زانایانی یه‌هود هه‌ندی پرسپاریان پی‌پاگه‌یان‌دووین له‌موچه‌مه‌دی بکه‌ین، ئینجا هاته‌نه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و وتیان: ئه‌ی موچه‌مه‌د، وه‌لامان بده‌ره‌وه‌و، پرسپاره‌کانیان لی‌کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: سه‌به‌ینی وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه‌و نه‌یوت ((انشاء الله))، نه‌وانیش بلّوه‌یان کرد، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ پانزه پۆژ مایه‌وه‌ بی‌ نه‌وه‌ی وه‌حی دابه‌زێته‌ سه‌ری و، جیبریلیش (علیه السلام) نه‌ده‌هاته‌ لای، ته‌نانه‌ت خه‌لکی مه‌ککه‌ هه‌ژان و وتیان: موچه‌مه‌د پی‌وتین سه‌به‌ینی ووا پانزه پۆژ تیپه‌ریو وه‌یج وه‌لامیکی نه‌بوو بۆ پرسپاره‌که‌مان، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ تووشی په‌ژاره‌ بوو له‌دواکه‌وتنی وه‌حی، قسه‌ی خه‌لکی مه‌ککه‌یش بی‌ تاقه‌تی ده‌کرد، دوا‌ی جیبریل له‌لای خوای گه‌وره‌وه‌ سوپه‌تی (الکف) دابه‌زاند، که‌تیایدا خوای گه‌وره‌ گله‌یی ده‌کات له‌سه‌ر غه‌مباری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ سه‌باره‌ت به‌وه‌لامی نه‌و پرسپاران‌ه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الاسراء: ۸۵).

سوپه‌تی (الکف) یش وه‌لامی پرسپاره‌کانی نه‌وانی تیا‌دابوو، ئاماژه‌یه‌کیش بوو که‌ئه‌شکه‌وتیک له‌چاودێری خوای گه‌وره‌ په‌نای هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ریش ده‌دا، وه‌کو چۆن پێشتر بوو به‌جیگای نه‌وانه‌ی هه‌لاتبوون به‌نایینه‌که‌یان هه‌روه‌ها ئاماژه‌یه‌کیش بوو بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکانیک به‌پوو‌خۆشی پێشوازی‌ده‌که‌ن له‌نایینی خوا له‌یه‌سریب، که‌نه‌وان پێشتر پش‌ت‌گه‌ریان ده‌کرد له‌قورپه‌یش له‌گومانه‌کانیا‌نداو، هه‌ولیان ده‌دا نایینی خوا بسپه‌نه‌وه‌، به‌په‌چاوکردنی نه‌و پێبازه‌ له‌ناپاسته‌کردنی پرسپاری

په کڅه، نه وهش پړيازتي لاره، چونکه له که يوه نه و جوړه پرسيارانه هوکاريک بووه بؤ دلنيا بوون له راستيتي په يام وخواوه نه که ي؟! نانه وه موسای پيغمبري خوايه (عليه السلام)، که گه وره ترين پيغمبره کاني به ني نيسرائيله، راستي ليکدانه وهی نه و سى مه سه لهی له به رده ميده پړوياندا نه يزاني، په خنه شى له خدر گرت سه بارت به نه و هه لسو که وتانه ی، نه وهش هيچ کاريگه رييه کی نه بوو له سر پيغمبرايه تی موسا، نه به ني نيسرائيلش گومانيان کرد له پيغمبرايه تيه که ی، نه م جوړه پرسيارانه شيان نه کرده چه شنيک بؤ دلنيا بوون له راستيتي په يامه که ی.^۱

خواي گه وره نه م بؤنه ی کرده هوکاريک بؤ نزیکي گوشادی بؤ کومه لی باوه پداران، بؤ نه وهی نه و انيش دالده يه کيان هه بيت له چه شني دالده که ی (اصحاب الکهف) هه روه ها بؤ نه وهش خه لکی مه دينه ش به پړوياندا بگه شينه وه، وه کو چون خه لکی نه و شاره گه شانه وه به پړوي يه کيک له نه و لاوانه و دواتر له گه لياندا پړويشتن بؤ خه لاتکردنيان ومه زن پاگرتني ياديان.^۲

دهيه م: نابلقه ی نابووری وکومه لايه تی له کوتايی سالی حوت ته می پيغمبرايه تی پيغمبر ﷺ.

نازاردانه کاني قورپه ش له زيادکردن دابوو، له به رانبه ر نارامگرتني پيغمبر ﷺ و هاوه لانی له سر نه و نارپه حه تيانه و، سوربوونيان له سر بانگه وازه که يان، هه روه ها له به رانبه ر بلاو بوونه وهی نيسلام له نيو هوژه کاندا، گه يشتني نازادان به چله پوپه که ی به گه ماروی کرده یی و واتايی، که قورپه ش خستبوويه سر پيغمبر ﷺ و هاوه لانی و نه وانه شى سوزيان بؤيان ده جولاً له خزمانيان.^۳

۱- بېوانه: مباحث في التفسير الموضوعي، مصطفى مسلم ۱۸۹.

۲- بېوانه: تأملات في سورة الكهف للشيخ أبي الحسن الندوي ۴۶. هه روه ها بېوانه: معالم قرآنية في الصراع مع اليهود ۶۱.

۳- بېوانه: ظاهرة الارجاء، د. سفر الحوالي ۵۰/۱.

زوهري ده لیت: ((بتپه رسته گان ژور توندوتیزیان به کاره یتا له گه ل موسلماناندا تاكو به ته واوه تی شپړه یان كردن، قوپه یش په كدهنگ بوون له سره نازاردانی موسلمانان و، كوشتنی پيغمبر ﷺ به ناشكرا، كاتيك نه بو تالیب نه وې بیني بڼه مالې عه بدو لموتته لیبی كوكړده ووه فرمانی پيكردن پيغمبر ﷺ بېنه لای خویان و بیپاریزن له كوشتن، نه وانیش به موسلمان و بیباوه پړانه وه پازی بوون، هریه كه و له پړانگه په كه وه، كاتيك قوپه یش به نه م په كدهنگی په بی هاشمیان زانی، نه وانیش به كوی را بریاریاندا له گه لیان دانه نیش وشتیان پی نه فروشن و نه چنه مال كانیان، تاكو پيغمبر ﷺ نه دهنه دهسته وه بو كوشتنی، له م باره شه وه هندی نوسراو پيكه و تننامه یان نووسی، كه هرگیز ناشته واییان له گه ل نه كهن و، هیچ سوزيكيان بویان نه جولی.^۱

له پړوايه تی تریشدا هاتوه، زیاد له مانه، بریاریاندا كه نه و لاپه پړه ی بریاره كانی تیا نووسرا له ناو كه عبه دا ه لواسریت، وه كو جه ختكدنك له سره خویان.^۲

به نی هاشم له دوله كه دا سی سال مانه وه، به لاو ماندوو بوونیان له راده به دهر بوو، چونكه له بازار په گان د ابرابوون، بواریشیان نه دده دا هیچ خواردن و نازوقه په كیان پی بگات خویان ده یانكړی، مه به ستیشیان نه وه بوو بتوانن پيغمبر ﷺ بكوژن.^۳

كاتيك خه لكی هریه كه و ده چوو شوینی خه وتنی، نه بو تالیب پيغمبر ﷺ بانگ ده كرد بو نه وې له سره جیكه كه ی بخه ویت و بیینریت له سره نه و جیگایه، به لام كاتيك خه لكی خویان لی ده كه ویت، په كيك له براكانی یان كوپه كانی بانگ ده كرد وله جیكه په ده یخه وان، و پيغمبر ﷺ له سره په كی له جیكه كانی نه وان ده خه واند.^۴

۱- ورده كاری نه به سرهاته، دلائل النبوة للبيهقي ۸۰/۲_۸۵ السيرة النبوية لابن كثير ۴۳/۲_۷۲ الروض الانف ۱۰۱/۲_۱۲۹.

۲- السيرة النبوية لابن هشام ۳۵۰/۱، زاد المعاد ۴۶/۲، الكامل في التاريخ ۸۷/۲.

۳- بېوانه: ظاهرة الارزاء ۵۱/۱.

۴- بېوانه: فقه السيرة النبوية للغضبان لا ۱۸۰.

که ماروکه سه‌خت بوو له‌سهر هاوه‌لان وېه‌نی هاشم وېه‌نی عه‌بدولموتته‌لیب، ته‌نانه‌ت ناچار بوون گه‌لای دار بخون، ژيانيان گه‌يشته‌ نه‌و په‌پړی ناخو‌شی وږی، تانه‌و راده‌ی که‌سی وایان بوو هه‌لده‌سا بڼ میز‌کردن، ده‌نگی‌کی له‌ژیر خو‌یه ده‌بیست ته‌ماشای ده‌کرد پارچه‌یه‌که له‌پټستی وستر، نه‌ویش ده‌یشو‌ری و ده‌یسوتاندو، ښجا ده‌یه‌پړی وله‌گه‌ل ناودا ده‌یخوارد، تا‌کو سی پو‌ژ خو‌ی پټی به‌هیز ده‌کرد، ته‌نانه‌ت قو‌ره‌یش گو‌یيان له‌ده‌نگی منال ده‌بوو له‌برسا ده‌گریان له‌پ‌چکه پ‌گای نیو شاخه‌کان!

له‌پاش سی سال، خوی گه‌وره که‌سانیکي له‌پیاو ماقولانی قو‌ره‌یش ده‌سته به‌رکرد، که‌نه‌و لاپه‌ره‌یه پو‌وچل بکه‌نه‌وه، له‌سهری نه‌وانه‌وه هیشامی کو‌پری عه‌مری هاشمی، چووه لای زوه‌یری کو‌پری نه‌بی نومه‌ییه‌ی مه‌خزومی، که‌کو‌پری عاتیکه‌ی کچی عه‌بدولموتته‌لیب بوو، وتی: نه‌ی زوه‌یر، ښا چو‌ن پازی ده‌بی‌ت خو‌ت خواردن بخو‌یت وپو‌شاک له‌به‌رکه‌یت وله‌گه‌ل خیزانتدا بیت، خالوانیشت له‌و حاله‌دان؟ توانای کرپن و فروشتن وکچ به‌شودان وژنه‌ینانین نییه، سو‌یند به‌خوا نه‌گه‌ر خالوانی من بوونایه‌و، بتانویستبا نه‌میان به‌سهردا به‌ینن، که‌س به‌ده‌نگتانه‌وه نه‌ده‌هات، وتی: به‌لات لی‌دا، چی بکه‌م؟ من تا‌که که‌سی‌کم، سو‌یند به‌خوا که‌سی‌کی ترم له‌گه‌ل‌دا بوايه به‌و کاره هه‌لده‌سام؛ وتی: نه‌و که‌سه‌ت ده‌ستکه‌وتوه، وتی: کی‌یه؟ وم: خو‌م: ښجا زوه‌یر وتی: با‌که‌سی‌کی دیکه‌ش په‌یدا بکه‌ین.

پاشان چووه لای موتعیمی کو‌پری عه‌دی، پټی وت: ښا پازی بووی دووتیره له‌به‌نی عه‌بدومه‌ناف له‌ناو بچن و، تو‌یش ته‌ماشاده‌که‌یت وپازیت؟ وتی: به‌لات لی‌دا چی بکه‌م؟ من تا‌که که‌سی‌کم، وتی: که‌سی‌کی ترم بڼت دو‌زیوه‌ته‌وه، وتی: به‌لام پټیو‌ستمان به‌که‌سی سی‌یه‌میش ده‌بی‌ت، وتی: به‌لی: خو‌م نه‌و که‌سه‌م. وتی: باشه با‌که‌سی‌کی چواره‌میش په‌یدا بکه‌ین، ښتر چوونه لای نه‌بولبوختوری کو‌پری هیشام، هه‌مان نه‌و قسانه‌ی بڼ کرد، به‌لام نه‌ویش داوای که‌سی‌کی پ‌ینجه‌می کرد، ښجا چوونه لای زه‌معه‌ی کو‌پری نه‌سوه‌دی کو‌پری موتته‌لیبی کو‌پری نه‌سه‌د وپاسی نه‌و که‌سانه‌ی بڼ کرد که‌ناماده‌ن هه‌لسن به‌و کاره، ښتر پ‌یکه‌وه به‌ل‌ینیان دا له‌ناوچه‌ی

حه‌جونى لای مه‌ککه به‌شه‌و یه‌کبگرن، له‌ویش بریاریندا ئه‌و لاپه‌په‌یه پوچه‌ل
 بکه‌نه‌وه، زوه‌یر وتی: من یه‌که‌م که‌س قسه ده‌که‌م سبه‌ی، ئینجا له‌پاش
 سوپانه‌وه‌ی هه‌وت جار به‌ده‌وری که‌عه‌دا، پروی کرده خه‌لکه‌که‌و وتی: ئایا په‌وايه
 خواردن بخۆین وپۆشاک بپۆشین و به‌نوهاشمیش له‌برسانا مردوون، توانای کپین و
 فروشتیان نییه، سویند به‌خوا دانانیشم تاکو ئه‌و لاپه‌په‌ پر له‌سته‌مه پارچه پارچه
 نه‌کریت، ئه‌بو جه‌هل وتی: درۆت کرد، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نابیت له‌ناو بدریت،
 زه‌معه‌ی کوپی ئه‌سوه‌د وتی: سویند به‌خوا تو درۆزنتری، ئیمه هه‌ر له‌بنچینه‌وه
 ناپازی بووین له‌سه‌ر نووسینی، ئه‌بولبوحتوری وتی: زه‌معه‌ پاست ده‌کات، ئیمه
 پازی نین له‌سه‌ر ناوه‌پۆکه‌که‌ی، دواى ئه‌وان موتهیمی کوپی عه‌دی وتی: پاستان
 کرد، ئه‌وه‌ی جگه له‌و قسانه‌ش بکات درۆ ده‌کات، له‌لای خوا حاشا ده‌که‌ین له‌و
 شتانه‌ی تیايدا هاتوون، ئینجا هیشامی کوپی عه‌مریش شتیکی له‌و جوړه‌ی وت،
 ئه‌بو جه‌هل وتی: ئه‌مه کاریکه به‌شه‌و قسه‌ی تیاکراوه‌و، له‌شوینیکی تر پرس وپای
 تیاپراوه‌ته‌وه، ئه‌بو تالبیش له‌سوچیکی مزگه‌وته‌که‌دا دانیشتبوو قسه‌ی نه‌ده‌کرد .
 ئینجا موتهیمی کوپی عه‌دی هه‌لسا بو ئه‌وه‌ی لاپه‌په‌که‌ پارچه پارچه بکات،
 بینی مۆرانه خواردویه‌تی ته‌نها دوو وشه‌ی نه‌بیت ((باسمک اللهم))^۱، له‌پرواتیکی
 ئیبنو ئیسه‌اقدا به‌شیویه‌کی تر باسی ئه‌م پوداوه‌ کراوه به‌لام هه‌ر له‌بازنه‌ی ئه‌م
 چه‌مه‌که‌دا^۲.

وانه‌و په‌ندو سووده‌کان :

۱- بته‌رستانی به‌نی هاشم و به‌نی عه‌بدولموته‌لیب هاوکاریان کرد له‌گه‌ل
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ وپاراستنیان وه‌کو پێ په‌سمیکی جاهیلی، ئالیره‌شه‌وه ئه‌وه
 فیرده‌بین که‌موسلمان ده‌توانیت سوود له‌یاساکانی کوفر وه‌ریگریت له‌پیتا و خزمه‌ت
 کردنی ئایینه‌که‌ی، به‌مه‌رجیبه‌ک ئه‌و کاره به‌پیتی فه‌توايه‌کی پاست بکریت له‌لایه‌ن
 که‌سی زاناوه^۳.

۱- بروه‌انه: السیره النبویه لابن کثیر ۲/ ۳۴- ۶۷/ ۵- ۶۹.

۲- بروه‌انه: السیر والمغازی لابن اسحاق لا ۱۵۶، ۱۶۲.

۳- بروه‌انه: الاساس فی السنة وفقه‌ها_ السیره النبویه، سعید حوی ۱/ ۲۶۴.

۲- مافه کاني مړوځ له م سهرده مه دا دهسته به رکړدنه بڼ موسلمان، نازادي ثابنيش له زورک له ولاته کانداهل ده داته موسلمان، نه وانيش له سهرانه سوود وهرېگرن له وياسانه به لام به پي هلسه نگانديکي ورد.^۱

۳- گرنگه بزانيت که پاريزگاري کردني به ني هاشم له موحه ممد ﷺ، به مه به ستي پاراستني نيسلام نه بوو، به لکو خودي که سه که بوو، نه گهرېش بکريت سوود له و جوړه په يوه نديانه بکريت له م سهرده مه دا نه وه شتيکي چاکه.^۲

۴- نه بو تالېب به هوراهه کاني تواني سهرکه وېته سهر کومه لگاي قورپه يشدا، چونکه تواني خه لکي بوروزينييت پوهو و لبردني نه و لاپه پرهيه، له وانه ش نه و پېنج که سه بوون که له سهر نه و مه به سته پککه وتن وتوانيان نه و سته مه له سهر يان لادېن، له م به سهر هاته شدا ناماز هيه کي تيايه که زورک له و که سانه ي به پړواله ت به کوله که ي حوکمي نه فامي دېنه نه ژمار، له ناخيانداه پازي نين به و سته م و ده سترديزيه، هلي گونجاويش دقوزته وه بڼ لبردني، پتويسته له سهر پوله ي موسلمانان که گرنگي بده ن به نه و تويزانه و بگنه لايان و، پاستي قورنانيان بڼ پړون بکريته وه، هه روه ها سوننه تي پيغمبر ﷺ و سروشتي دزايه تي نيوان نيسلام وجوله که و خاچه پرسته کان وعه لمانيه کان، چونکه پيډه چيټ بڼ خرمه تکردني نيسلام سووديان لي وهرېگيردريت.^۳

۵- ديارده ي نه بو له هه بيش شايه ني ليکولينه وه يه، چونکه دووباره ده بيته وه له ميژووي نيسلامدا، له وانه يه بانگخوازه کان ببينن که سيکي زور نزيکي خويان لييان هه لکه پيټه وه، زياته پوهيش بکات له نازارداني موسلمانان و... زياتر له ناحه زه سهره کييه کان.^۴

۶- پيتماييه کاني پيغمبر ﷺ بڼ موسلمانان جه ختي ده کرد له سهر پړويه پړونه بوونه وه و، دان به خو داگرتن، مه زنترين په روه رده کردنيش له م قوناغه دا،

۱- هه مان سهراره .

۲- بړوانه: فقه السيرة النبوية، للبوطي ۸۸ .

۳- بړوانه: فقه السيرة النبوية للفضبان ۱۸۵ .

۴- بړوانه: فقه السيرة النبوية للفضبان لا ۱۸۶ .

نارامگرتنی نه و پاله وانانه و بهرگری نه کردیان بوو، حه مزه و عومه رو نه بوبه کړو
عوسمان وچه ندین پاله وانی تر په زای خویان لیبیت، گوپراه لی فهرانه کانی بوون،
پوبه پروی نه و هه موو نازارو کینه وسته مه ده بوونه وه و نارامیشیان ده گرت، نه وه ک
پوژو دووان، به لکو سی سالی په به ق، نه وان پڼگه نه ده دران تیریک به اویشن یان
ده ستيك بوه شینن^۱.

۷- پروداوه كان گه وړه یی پړزی نیماندارانیانې سه لماند، له په یوه ست بوونیان
به فهرانی سهرکرده وه، خو به دوور گرتنیان له هه لسوکه وتی هه رزه کارانه، له وهش
ناسانتر نه بوو که سیکیان هه ستایه به کوشتنی نه بو جهل، یان هه لگیرساندنې
شه پڼکی نه خشه بو نه کیشر او ونابه رانېر، که خوی گه وړه خوئی ناگاداری
سهر نه نجامه کي ده بوو.

۸- بانگه وازی نیسلام سهرکه وتنی ناوازه ی به ده ست ده هینا، له حه به شه،
له نه جران، له نه زدی شه نوته، له ده وس، له غیفار، به پپی هیلیکی پوونیش
نه نجامه درا، که نه و شوینانه ده بوونه مه لېبندی هیزو یارمه تی بانگه واز له ده رده وه ی
مه ککه بو کاتی پیویست.

۹- نه م سی ساله بو نه وه ی سهره تا، تویشوویه کی چاک بوو بو په روه رده و
بنیاتنان، چونکه بوو به مایه ی خوډاگرتن به رانېر ترس وېرستی و نارامگرتن له سهر
تاقیکردنه وه و دان به خوډاگرتن و فشار خسته سهر دل وده روون.

۱۰- هندی له که سایه تیه کانی پړزی بته رستان، که سایه تی پیغمبر ﷺ کاری
تیکرد بوون، له ناخی خویشیاندا له گه ل بنه ماکانی نایینی نوی دا ناوېته ده بوون،
به لام زالبوونی پیاو ماقولان و سهرگه وړه کانیا ن ده بووه پڼگر له به رده میاندا،
کو تایی پیهاتنی مه سه له ی لپه په که ش چاکترین به لگه یه له سهر نه مه^۲.

۱۱- به لگه ی سه لمینه روکاری له ناسابه ر کاریگری نییه له سهر خاوه ن ناره زوو،
نه و که سانه ی به ستراونه ته به رژه وده ندییه کانیا نه وه، چونکه نه وانه نه قلی خو یان

۱- پروانه: التربية القيادية ۳۷۱/۱.

۲- سهرچاوه ی پیشو ۳۸۴/۱، ۳۸۵.

لابردوه و، گوئی خویان که پکردوه و، چاوه کانیشیان به رانبر راستی ده نوقینن، نه بو تالیب قوره یشی ناگادار کرده وه له وهی که پیغمبر ﷺ پئی وت: که واه مؤرانه هه موو لاپه که ی خواردوه نه و دوو ووشه نه بیئت ((باسمک اللهم)) به لام یه که سیان باوه پی نه هیئا، به هوی ناره زوه کانیا نه وه.^۱

۱۲- په یوه ندی پچرانی ئابووری وکومه لایه تی هوی که بوو بۆ خزمه تکردنی بانگه وازو بانگه شه یه کیش بۆ ئیسلام له نیو هۆزه کاند، چونکه نه وه واه به نیو هه موو هۆزو عه شیر ته کاند، بلاوه ی کرد له ریگه ی حاجیا نه وه، سه رنجی هه موو دانیش توانی دورگه ی عه ره بی به لای بانگه وازدا پاکیشا، نه و ده رده سه رییه ش به سه ریاندا هات کارتیکردنی هه بوو له سه ر ده رونی عه ره ب به گشتی .

۱۳- نه م ئابلۆقه یه بوو به مایه ی توپه بوونی عه ره به کان له دژی بیباوه پانی مه که، چونکه زۆر بیپه رحمانه هه لسوکه وتیان له گه ل به نی هاشم کرد، هه روه ها سۆزی جولاندن به رانبر به پیغمبر ﷺ وهاوه لان، هه رکه گه مارۆکه نه ما خه لکی هاتنه پیشوازی ئیسلامه وه، باسی بانگه واز بلاو بوویه وه، به م شیوه یه ش چه کی ئابلۆقه به سه ر خویندا شکایه وه، هۆکاریکی به هیژیش بوو بۆ بلاو بوونه وه ی بانگه وازی ئیسلامی، به پیچه وانه ی ئاواتی سه رانی قوره ییش.^۲

۱۴- پاوه ستانی به نی هاشم و به نی عه بدو لموت ته لیب له گه ل پیغمبر ﷺ و، خۆپاگرتنیان به رانبر ئابلۆقه ی ئابووری وکومه لایه تی شوینه واریکی هه بوو له سه ر فیهقی ئیسلامی، چونکه پشکی (ذوی القربی) له پینج یه که ده دریت به نی هاشم و به نی موت ته لیب، (ابن کثیر) نه م حوکه په یون ده کاته وه له کاتی رافه کردنی نه م نایه ته: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْفَتْحِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الانفال: ۴۱) . و ده لیت: ((پشکی

۱- السيرة النبوية لابن فارس لا ۱۶۷ .

۲- بپوانه: الحرب النفسية ضد الاسلام، د. عبدالوهاب كحيل ۱۰۱ .

خرمان ده درېته هاشم و بهنی عه بدولموتته لیب، چونکه نه وه کانی موتته لیب پشنگیری نه وهی هاشمیان کردووه له سرده می جاهیلی و، سره تای ئیسلام، له گه لیشیاندا چوونه دۆلی ئه بو تالیبه وه وه کو توپه بوون بۆ پیغمبر ﷺ و پاریزگاری کردن لی، موسلمانان ئه وهی له بهر خواو پیغمبر ده کرد، بیباوه پیشیان وه کو غیره تیک بۆ عه شیرت و گوپراهی بۆ نه بوتالیب، سهاره ت به به نو عه بدوشه مس و، به نو نه وفه ل، نه گه ر چی ناموزایان، به لام له و مه سه له دا ناکوک بوون له گه لیاندا، به لکو شه پیشیان له گه ل کردن وله گه ل دوژمنانی پیغمبر ﷺ ده ستیان تیکه ل کرد، بۆیه ئه بوتالیب له قه صیده لامیه که یدا زیاتر سهرزه نشتی ئه وانی کرد به هوی نزیکي خزمايه تیان وه، له فهرموده یه کیشدا هاتووه: ((نه وان ئیمه یان به جینه میشتووه نه له جاهیلی ونه له ئیسلامدا))، ئه مه یش وتهی جومهوری زانایانه که نه وانه به نو هاشم و به نو عه بدولموتته لیب)).^۱

۱۵- کاتیک خوی گه وړه بریاری سهرخستنی ثابینه که ی و پیغمبره که یداو، مه که که فه تحکراو، حه جی مالئاوایی ته و او بوو، پیغمبر ﷺ پپی خوش بوو له دۆلی به نی کینانه لادبات، بۆ ئه وهی یادی ته نگي وچه وساندنه وه که ی بیرکه ویتته وه و سوپاسی خوا بکات له سر نیعمه ته کانی، له فه تحی مه زن و، چوونه ژووره وه یان بۆ مه که که پاش ئه وهی که لیی ده رکران_ ئینجا بۆ ئه وهی جه خت بکاته وه سهر کیشه ی سهرکه وتنی هه ق و به رزبوونه وه ی و، ده سه لاتدانی خوی گه وړه بۆ موسلمانان خوپراگره کان،^۲ له ئوسامه ی کوپی زه یده وه په زای خوی لیبت، فهرموویته ی: وتم ئه ی پیغمبره ی خوا! له کوئی لاده ده یت سبه ینی (له کاتی حه جدا بوون) فهرمووی: ((وهل ترک لنا عقیل منزلاً)) واته: ئایا عه قیل جیگایه کی بۆمان به جیه میشتووه، ئینجا فهرمووی: ئیمه سبه ی له دۆلی به نی کینانه لاده ده ین، له لای (المحصب) له و شویتنه ی که قورپه یش سویندیان له سهر بیباوه پی خوارد، چونکه به نی کینانه هاوپه یمانیتی هه بوو له گه ل قورپه یش دژ به به نی هاشم، که نه کرپن و فروشتنیان له گه ل بکه ن ونه دالده یان بده ن.^۳

۱- تفسیر ابن کثیر ۳/۲.

۲- بېوانه: الفریاء الاولون لا ۱۴۹.

۳- البخاری: کتاب الجهاد ۱۸۰، باب اذا اسلم قوم فی دار الحرب ۳/۴ ورقمه ۳۰۵۸.

۱۶- له‌سه‌ره‌موو گه‌لیکه له‌ه‌موو کاتی‌کدا، که‌بی‌ه‌وێت شه‌ری خوا به‌جیب‌ه‌ینێت، نه‌گه‌ری گه‌مارۆدان و په‌یوه‌ندی پچ‌پان چاوه‌پوانی بکات له‌لایه‌ن خه‌لکی بێباوه‌پو لارووێره‌وه، چونکه بێباوه‌پان ه‌موویان یه‌ک میلله‌تن، بۆیه پتویسته له‌سه‌ره‌رکرده‌کانی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام خۆیان وشوینکه‌وتوانیان ناماده‌بکه‌ن، بۆ وه‌ها بارۆدۆخێک، ه‌روه‌ها له‌سه‌ریان ه‌ چاره‌سه‌ری گونجاو بدۆزنه‌وه نه‌گه‌ر نه‌وه پوویدا، ئینجا بیریش بکه‌نه‌وه له‌ به‌رگریکردنی ئابلقه‌که به‌جیگره‌وه‌ی گونجاو، بۆ نه‌وه‌ی موسلمانان بتوانن به‌رگری بکه‌ن له‌پووی ه‌رجۆریک له‌جۆره‌کانی گه‌مارۆدان^۱.

۱- به‌وانه: فی السیره النبویه قراءه لجوانب الحذر والحمايه ۹۸.

به شی چواره م

کۆچکردنی حه به شهو، دهرده سهری تائیف و، به خشینی ئیسراء

باسی یه که م: مامه له کردنی پیغمبر ﷺ له گهل سوننه تی کارکردن به هۆکاره کان.

ئه م سوننه ته له گهردووندا هه یه به شیوه یه کی ناشکرا، چونکه خوای گه وره بوونه وهری دروست کردوو به ده سه لاتی خوئی و یاسای و سوننه ته کانی تیا داناوه، هه روه ها ئه و شتانه ی که سه قامگیر بوون و به رده وام بوونی ده سه ته به ر ده کات، هۆ دروستکره کانیش له پاش ده سه لاتی خوای گه وره به سراون به هۆکاره وه؛ بۆیه خوای گه وره زه وی پاکیر کردوو به هۆی شاخه کانه وه، پوهه کیش به هۆی ئاوه وه ده پوینتی.

ئه گه ر خوای گه وره یش بیه ویت. هه موو ئه و شتانه به ده سه لاتی په های خوئی پێویستیان نابیت به هۆکار، به لام ویستی خوای گه وره به و شیوه بووه، که ده یه ویت ئا پاسته ی دروستکراوه کانی بکات بۆ پێویستی په چا و کردنی ئه م سوننه ته، بۆ ئه وه ی ژیان به رده وام بیت به و چه شنه ی که خوئی ده یه ویت، ئه گه ر سوننه تی وه رگرتنی هۆکار به ناشکرا دیاره له گه ر دووندا، ئه و به هه مان شیوه بپیری له سه ر دراوه له قورئاندا، له هه موو کاروباره کانی ژیان و دوا پێژیاندا، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فِی سِرِّی اللّٰهُ عَمَلُکُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰی عِلْمِ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ فِیَنْتَبِکُمْ بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ (التوبة: ۱۰۵).

هه روه ها فه رمو یه تی: ﴿هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ الْاَرْضَ ذُلُوْلًا فَاَمْسُوْا فِیْ مَنَاکِبِهَا وَکُلُوْا

مِنْ رِزْقِهٖۤ وَاِلَیْهِ النُّشُوْرُ﴾ (الملك: ۱۵).

قورئانی پیروژ ناگادارمان ده‌کاته‌وه که‌خوای گه‌وره داوای کردووه له‌خاتوو مه‌په‌م که‌کاربکات به‌هۆکان له‌سه‌ختترین حاله‌ته‌کانی لاوازیدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَهُزِيَ إِلَيْكَ بِحِزْجِ النَّخْلَةِ تَسْقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا﴾ (مریم: ۲۵). پیغمه‌بری خوایش ﷺ ناگادارترین که‌س بوو به‌م مه‌سه‌له‌یه، بۆیه کاتیک خه‌ریکی دامه‌زrandنی ده‌ولت بوو، نه‌وه‌ی که‌پیتی ده‌کرا له‌و باره‌وه ده‌یکردو، هیچ شتیکی به‌جینه‌ده‌هیشت، مه‌رچه‌نده بچووکیش بوایه، ئینجا نامۆژگاری هاوه‌لانیشی ده‌کرد کار به‌و سوننه‌ته‌خواییه بکه‌ن له‌کاروباری دونیاو دواپۆژیاندا وه‌کو په‌ک^۱.

* پشت به‌ستن به‌خوای گه‌وره و مهرگرتنی هۆکان :

پشت به‌ستن به‌خوای گه‌وره پیگر نییه له‌به‌رده‌م کارکردن به‌و سوننه‌ته، چونکه موسلمانێ خاوه‌ن باوه‌پ هۆکان وهرده‌گریت له‌پرووی باوه‌پروونی به‌خوای گه‌وره‌و، گوپراپه‌لی بۆ فه‌رمانه‌کانی، به‌لام واناکات که‌هۆکان سه‌ر نه‌نجامه‌کان دروست بکه‌ن و پشتیان پی ببه‌ستیت .

ئه‌و که‌سه‌ی که‌سه‌ر نه‌نجامه‌کان داده‌هینی وه‌کو چۆن هۆکان داده‌هینی قه‌ده‌ری خوایه، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیش نییه له‌نیوان هۆکارو سه‌ر نه‌نجامدا له‌هه‌ستی ئیمانداردا، وهرگرتنی هۆکان په‌رستنه بۆ خوای گه‌وره، به‌دیهاونی سه‌ر نه‌نجامیش قه‌ده‌ریکی خوایه جیا له‌هۆکاره‌که، ته‌نها خوای گه‌وره‌یش توانای له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌یه، به‌م شیوه‌یش هه‌ستی که‌سی ئیماندار ئازاد ده‌بیت له‌په‌رستنی هۆیه‌کان و په‌یوه‌ست بوون پێیانه‌وه، له‌همان کاتدا به‌ده‌سیشیان ده‌هینی بۆ نه‌وه‌ی پاداشتی خوا به‌ده‌ست به‌هینی^۲.

ئه‌نه‌سی کوپی مالیک ده‌گپرتته‌وه که‌پیاویک هاته‌لای پیغمه‌بر ﷺ وتی: ئه‌ی پیغمه‌بری خوا، وشتره‌که‌م ببه‌ستمه‌وه ئینجا پشت به‌خوا ببه‌ستم، یان به‌ریده‌م و

۱- التمكن للامة الاسلامية لا ۲۴۸- ۲۵۰ .

۲- في ظلال القرآن ۱۴۷۶/۳ .

ئینجا پشت به خوا بهیستم، چونکه وادیاره واحالی بوو که وهرگرتنی هۆکاره کان دژواره له گهل پشت بهستن به خوا، پيغمبر ﷺ یش ناراسته ی کرد که کارکردن به هۆ مه سه له یه کی پيويسته، ناکوکیش نییه له گهل پشت بهستن به خوی گه وره، جاپيغمبر ﷺ پيی فهرموو: ((اعقلها وتوکل)).^۱ واته: بييه سه ره وه و ئینجا پشت به خوا بهیسته .

که واته به پيی ئه م فهرمووده یه ناکوکي نییه له نيوان کارکردن به هۆکان و پشت بهستن به خوی گه وره، عومهری کوپی خه تتاب په زای خوی ليبييت له پيغمبر وه ﷺ ده گيرپته وه که فهرموويه تی: ((لوانکم توکلتم علی الله حق توکله لرزقکم کما یرزق الطیر تغدو خماصاً وتروح بطاناً)).^۲

واته: نه گه ر ئیوه به پاستی پشت به خوا بهیستن، خوی گه وره پوزیتان ده دا وه کو چۆن پوزی بالنده کان ده دا، به برسیتی ده ره چن و به تیتری ده گه پینه وه .

پيويسته له سه ر نوممه تی ئیسلامیش ئه وه بزانییت که وهرگرتنی هۆکان بو گه یشتن به ده سه لات پيويسته ئه نجام بدات، ئه وه یش برپاریکی خوی گه وره یه و سوننه تی که دوانا که ویت، یه کی له نیشانه کانی به زه یی خوی گه وره یش ئه وه یه که داوای هیچی نه کردوه له موسلمانان له سه رووی توانایه نه وه، خوی گه وره فهرموويه تی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال: ۶۰) .

وه کو ئه وه یه خوی گه وره پيیان به ره مویت: ئه و په پی تواناتان به کاربه یتن، باله توانای دوژمنه کانتان که متریش بییت چونکه (الاستطاعة) له ئایه ته که دا ئه و په پی توانای خۆتان ده گه یه نییت، له داوی ئه وه یه ده که ویته سه ر ده سه لاتی خوی گه وره که سنووری نییه، چونکه نه نجامدانی ئه وه ی له ئه و په پی توانادا هیه به لگه یه

۱- رواه الترمذي ۵۷۶/۴ کتاب صفة القيامة، باب ۶۰ ورقمه ۲۵۱۷ وحسنه الابابني .

۲- رواه احمد في مسنده ۵۲/۱ ورقمه ۲۷۰ وقال الشيخ احمد شاكر اسناده صحيح .

له سهر دلسۆزی، نه وهش مهرجیکی پیویسته بۆ دابه زینی یارمه تی خوا ی گه وره .^۱
 نه مپۆ بانگه واز ناراسته ده کریت بۆ جه ماوه ری ئوممه تی ئیسلامی، که خۆیان
 دهر باز بکه ن له قوناغی سستی ولاوازی، هه ولی گه یشتن بده ن به قوناغی هیزو
 بنیاتنان، مالتاوا ییش بکه ن له خه ون وئاواته کان، پاشپه پین بۆ کارکردن به هۆکان،
 که یارمه تیان ده دات له سهر دامه زانندن ده ولته تی ئیسلامی وبنیاتنانی شارستانی
 مروفا یه تی بۆ گه یشتن به خوا ی گه وره .

باسی دووهم: کوچکردن بو حبه شه

یه کهم: کوچکردنی یه کهم بو خاکی حبه شه.

۱- هوکاره کنی کوچه که:

به لاو مهینه ت زیادیکرد له سر هاوه لانی پیغمبر ﷺ، بیباوه پانیش دهستیان کرد به زیندانی کردن و نه شکه نجه دانیان، به لیدان و برسیتی و تینویتی، به مه به سستی پاشگه زبونونه وه له نایینه که یان، هه ندیکیان نه شکه نجه کاری تیکرد به لام دلی هه راوه دان بوو به ئیمان، هه ندیکیشیان له نه و په پی هیزو پته ویدا بوون و خوایش پاراستنی، کاتیک پیغمبر ﷺ بینی هاوه لانی به و شیوه نه شکه نجه ده درین خویشی له حالیکه باشدایه به پاراستنی خوی گه وره و دالده ی نه بو تالیبی مامی، ئینجا توانایشی نه بوو به رگریان لی بکات، فهرمووی: ((لوخرجتم الی ارض الحبشة، فان بها ملکاً لا یظلم عنده احد، وهي ارض صدق حتی یجعل الله لکم فرجاً)).^۱ واته: باشتروایه بچه ولاتی حبه شه، چونکه پادشایه کی تیایه کهس له په نایدا سته می لیناکریت، ولاته کهیشی جیگای راستگویی، له وی بن تاکو خوی گه وره گوشادیتان بو ده کاته وه.

تویژه ره وه گان چه ند هویه کیان باسکردوه له مه پ کوچکردنی موسلمانان بو حبه شه، له وانه:

* ناشکرا بوونی ئیمان:

نه وانه ی که ده هاتنه ناو ئیسلامه وه ژماره یان له زیادبووندا بوو، چونکه باوه پهنان ناشکرا بوو به شیوه یه که خه لکی باسی ده کرد، زوهری له فهرموده که ی که گپراویتی وه له عوروه، سه باره ت به هیجره تی حبه شه، ده لیت: کاتیک موسلمانان زور بوونه وه، باوه پهنان به ئیسلام بووه باسی نیو خه لکی، بته رسته گان

پړوبه‌پړوی نه‌وانه وه‌ستاون که‌باوه‌پړيان هېنا به‌نيسلام، به‌نه‌شکه‌نجه‌و زيندانی، ده‌يانه‌ويست پاشکه‌زيان بکه‌نه‌وه له‌نايینه‌که‌يان، کاتيک پيغمبر ﷺ نه‌وه‌ی بينی، به‌نيماندارانی فهرموو: به‌سر زه‌ويدا بلاوه بکه‌ن، وتیان: بؤ کوئ بچين نه‌ی پيغمبره‌ری خوا؟ فهرمووی: بؤ نه‌وی وپه‌نجه‌ی به‌لای حه‌به‌شه‌دا پراکيښا.^۱

* هه‌لهاټن به‌نايین :

موسلمانان هه‌لده‌هاټن به‌نايینه‌که‌يان، نه‌وه‌ش هؤيه‌ک بوو له‌هؤکانی کوچ کردن بؤ حه‌به‌شه، نيينو نيسحاق ده‌لئت: ((نيتړ هاوه‌لانی پيغمبر ﷺ، ده‌رچوون به‌ره‌و حه‌به‌شه له‌ترسی نه‌وه‌ی بټپرستان له‌نايینه‌که‌يان هه‌لياننه‌گيرنه‌وه)).^۲

* بلاوکړدنه‌وه‌ی بانگه‌واز له‌دهره‌وه‌ی مه‌ککه :

مامؤستا سه‌ييد قوتب‌پره‌حه‌ته‌ی خواي ليبيټ پي‌ی وايه که‌پيغمبر ﷺ به‌دواي قاعیده‌يه‌کدا ده‌که‌را که‌بانگه‌وازه‌که بپاريښت و نازادی بؤده‌سته‌به‌ر بکات و ، له‌و به‌ستنه‌ رزگاريان بيټ له‌مه‌ککه‌دا تووشی بوون بوون، هه‌روه‌ها له‌به‌ر پاراستنی موسلمانان و نازادی بانگه‌وازکردن، مه‌سه‌له‌ش نه‌وه نه‌بووه‌که خويان رزگار بکه‌ن ويه‌س، نه‌که‌ر وابوايه ده‌بوو لاوازو بي‌ پشت وپه‌ناکان کوچيان بکړدبا، به‌لام خه‌لکانک له‌نيتړ کوچکه‌راندبا بوون که‌خاوه‌ن عه‌شيرت بوون وترسی نه‌شکه‌نجه دانيان نه‌بوو...^۳

مامؤستا (منير الغضبان) يش هه‌مان بؤ چوونی هه‌يه وده‌لئت:

((نه‌م بؤچوونه جوانه له‌مامؤستا سه‌ييده‌وه پره‌حه‌ته‌ی خواي ليبيټ زؤر په‌سهنده‌و به‌لگه‌داره، يه‌کي له‌و به‌لگانه‌ مانه‌وه‌ی بارودؤخی کوچبه‌رانی حه‌به‌شه‌يه وه‌کو خؤی، چونکه نه‌مانزانيوه پيغمبر ﷺ نارديټی به‌دواياندا، تاکاتی به‌سهرچوونی کؤچی يه‌سريب ويه‌دروئو خودوخنده‌ق وجوده‌ييبه، ويه‌سريب ماوه‌ی

۱- المفازي النبوية، للزمري، تحقيق: سهيل زکار ۹۶ .

۲- السيرة النبوية لابن هشام ۱/ ۳۹۸ .

۳- في ظلال القرآن ۱/ ۲۹ .

پنج سال جیگای مه‌ترسی نه‌وه بوو قوره‌یش هی‌رشى بکات سهر، به‌که‌م هی‌رشى قهره‌یشیش له شه‌پى خنده‌قدابوو، تائه‌و کاته‌ی که پیغمبر ﷺ قاعیده‌یه‌کی دروست کرد بۆ موسلمانان و مه‌ترسی نه‌ما له سهر به‌سریب، پاشان پیغمبر ﷺ ناردی به‌دوایاندا، چونکه هیچ پپو‌یستی‌یه‌کی به‌و قاعیده‌یه‌ده‌گه‌یه نه‌ما، که ده‌کرا پیغمبر ﷺ په‌نای بۆ ببردایه، نه‌گه‌ر مه‌دینه‌ش بکه‌وتایه‌ته ده‌ستی دوزمن.^۱

هه‌روه‌ها ماموستا (محمد عزة دروزة) پیتی وایه که بوارکردنه‌وه بۆ بانگه‌واز هۆیه‌ک بوو له‌هۆکانی کۆچ کردن بۆ حه‌به‌شه‌و، ده‌لێت: ((به‌زه‌یندا دیت که یه‌کێک له‌هۆکانی هه‌لبژاردنی حه‌به‌شه‌ی نه‌صرانی هی‌وای دۆزینه‌وه‌ی بواریک بی‌ت بۆ بانگه‌واز، هه‌روه‌ها هه‌لبژاردنی جه‌عفر ئامانجه‌که‌ی په‌یوه‌ندی مه‌بی‌ت به‌م ئاواته‌وه))^۲ دکتور (سليمان بن حمد العودة) هه‌مان بۆ چوونی هه‌یه به‌به‌لگه‌ی موسلمان بوونی نه‌جاشی و چه‌ند که‌سیکی تر له‌گه‌لیدا له‌خه‌لکی حه‌به‌شه، به‌لکو فرموده‌یه‌کی له‌نیامی بوخاری هیناوه: که جه‌عفر به‌ئه‌شه‌رییه‌کانی وتوو: ((ئیمه پیغمبر ﷺ خوا ناردومانیتى بۆ ئیره، فرمانیشی پیکردوین لیره بمینینه‌وه جائیوه‌ش له‌گه‌لمان بن))^۳ نه‌مه‌ش واده‌گه‌یه‌نێ که بۆ ئه‌رکیکی دیاریکراو چوونه، ئه‌رکیش نییه له‌بانگه‌واز مه‌زنتر، نه‌و ئه‌رکه‌یش به‌ناردنه شوینیان له‌لایه‌ن پیغمبر ﷺ کۆتایی پێهات.^۴

* گه‌ران به‌دوای جیگایه‌کی بی مه‌ترسی بۆ موسلمانان :

نه‌خشه‌ی نه‌منی پیغمبر ﷺ ئامانجی پاراستنی پالفتی موسلمانان بوو، بۆیه پیغمبر ﷺ وایدانا که حه‌به‌شه جیگای بی مه‌ترسییه، تاکو ئیسلام خۆی ده‌گرێته‌وه و گه‌رده‌لوله‌که ده‌نیشیتته‌وه، له‌پاستیدا کۆچکردوه‌وه‌کان له‌سهر خاکی حه‌به‌شه له‌ئاسایش دا بوون، له‌و باره‌وه ئوممو سه‌له‌مه په‌زای خوای لی‌بی‌ت

۱- المنهج الحركي للسيرة النبوية ۱/ ۶۷، ۶۸.

۲- سيرة الرسول ﷺ ۱/ ۲۶۵ عن الشامی ۱۱۱.

۳- الصحيح مع الفتح ۶/ ۲۳۷.

۴- بهوانه: الهجرة الاولى في الاسلام، د. سلمان العودة ۲۴.

ده‌لئیت: کاتیک چوینه حه‌به‌شه له‌په‌نای باشت‌ترین دراوسیدا بووین که نه‌جاشی بوو، دلنیا بووین له‌سهر ئایینمان و خوامان ده‌په‌رست و که‌س ئازاری نه‌ده‌داین...^۱

۲- بۆچی پیغمبر ﷺ حه‌به‌شه‌ی هه‌لبرارد؟

چهند هۆیه‌ک هه‌یه یارمه‌تی توێژهر ده‌دات بۆ وه‌لامی ئه‌م پرسیاره، له‌وانه:

أ- نه‌جاشی دادپه‌روه‌ر ب- نه‌جاشی پیاوچاک

له‌پیغمبر ﷺ هاتوه که ستایشی پادشای حه‌به‌شه‌ی کردوه و فهرموویه‌تی: ((وكان بالحبشة ملك صالح يقال له النجاشي، لا يظلم احد بارضه))^۲ واته: له‌حه‌به‌شه پادشایه‌کی چاک هه‌بوو نه‌جاشی پێده‌وترا، که‌س له‌خاکی ئه‌ودا سته‌می لێ نه‌ده‌کرا. ئه‌و به‌خوا په‌رست و پیاو باش ده‌ناسرا^۳، چاکیشی له‌وه ده‌رکه‌وت که موسلمانانی ده‌پاراست، کاتیکیش قورئانی بیست له‌جه‌عه‌ره‌وه و کاری تیکرد، چونکه ئه‌و بیرو باوه‌رپێکی راستی هه‌بوو ده‌رباره‌ی عیسا هه‌روه‌ها فهرمووده‌ی (قد توفي اليوم رجل صالح من الحبشة فهل فصلوا عليه) رواه البخاري ومسلم.

ج- حه‌به‌شه شوینی بازرگانی قوپه‌یشه:

حه‌به‌شه ناوه‌ندیکی بازرگانی بوو، هه‌ندی له‌موسلمانانیش ده‌یانناسی به‌هۆی بازرگانیه‌وه، یان له‌لایه‌ن که‌سانیکه‌وه که ده‌چوون بۆ ئه‌وی زانیارییان وه‌رده‌گرت، ته‌به‌ری ده‌لئیت: حه‌به‌شه جیگای بازرگانی قوپه‌یشه‌ی بوو، چونکه ئاسایش و پۆزی فراوانی تیا‌دا بوو،...^۴

د- حه‌به‌شه ولاته ئارامه‌که:

له‌ده‌ره‌وه‌ی دورگه ولاتیک نه‌بوو له‌حه‌به‌شه ئارامتر، ناشکراشه دووری حه‌به‌شه له‌زه‌بروزه‌نگی قوپه‌یشه‌ی له‌لایه‌که‌وه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه شوینکه‌وتووی قوپیش نییه

۱- بپروانه: الهجرة الاولى في الاسلام، د. سلمان العودة ۳۴.

۲- السيرة النبوية لابن هشام تحقيق ممام ابو صعلك ۴۱۳/۱.

۳- بپروانه: تاريخ الامم والملوك للطبري ۳۲۸/۲.

۴- مغازي رسول الله ﷺ لعروة بن زبير ۱۰۴.

وهك شوینانی تر، له فره مووده كه ی ئیبنو ئیسحاقیشدا هاتووه، كه هۆی هه لێبژاردنی
حه به شه وهك جیگایهك بۆ كۆچكردن بریتی بوو له وهی كه: ولاتیكه پاستگویی
تیادا بلأوه، پادشایه کی تیایه دادپهروه ره^۱، نه مانهش گرنگترین چاكێكانی ولاتی
نارامه^۲.

ه- خۆشه ویستی پیغمبر ﷺ بۆ حه به شه وشاره زایی تیادا :

له فره مووده ی زوهریدا هاتووه كه حه به شه خۆشه ویستین ولات بوو به لای
پیغمبر وه ﷺ، بۆ نه وهی كۆچ بكات بۆی^۳ نه و خۆشه ویستیهش هه ندی هۆکاری
هه ن له وانه :

- دادپه روه ری نه جاشی

- حه به شیه كان مه سیحی بوون، واته له بته رسته كان نزیکتر بوون بۆ موسلمانان.

- پیغمبر ﷺ شاره زایی هه واله كانی حه به شه بوو له پێگه ی ئوممو نه یمه نی
دایه نی په زای خوای لیبیت، نه م ئوممو نه یمه نهش جیگیر بووه له سه حیحی
موسلیمدا كه خه لكی حه به شه بووه، هه روه ها پیغمبر ﷺ ناگادار بووه له سروشت
وبارودۆخی نه و ده و له ته ی كه له سه رده می خۆیدا بووه .

۲- كاتی دهرچوونی كۆچه ره كان، به نه یینی دهرچوون وگه یشتنیان :

هاوه لانی پیغمبر ﷺ له مه ككه دهرچوون، له په جه بی سالی پێنجه می په وانه
كردنی پیغمبر ﷺ، ده پیاوو چوار ئافره ت بوون، ده شیگێرنه وه كه پێنج ئافره ت
بوونه، قورپه ی شیه كانیش هه ولیاندا فریایانكه ون و بیانگێرنه وه بۆ مه ككه،
به دوا یشیاندا پۆیشتن تاگه یشتنه ده ریا، به لام موسلمانان نه و كاته له ده ریاوه
به رێكه و تبوون^۴.

۱- بپوانه: هجرة الرسول واصحابه في القران والسنة، احمد الجمل ۹۷ .

۲- السيرة النبوية لابن هشام ۳۹۷/۱ .

۳- مغازي الزهري لا ۹۶ .

۴- بپوانه: الهجرة في القران الكريم، احزمي سامعون ۲۹۰، ۲۹۱ .

کاتیک ورد ده‌بیته‌وه پیاویه‌ته‌کان، نه‌ئینی کۆچه‌ره‌کانمان بۆ ده‌رده‌که‌وێت، له‌پیاویه‌تی واقیدی دا هاتووه: ((ئینجا به‌نه‌ئینی دزه‌یان کردوو ده‌رچوون))^۱ ته‌به‌ریش له‌ئو هه‌مان هه‌والی باسکردوو^۲ هه‌روه‌ها (ابن سید الناس)^۳ و (ابن القیم)^۴ و (الزرقانی)^۵ به‌هه‌مان شیوه، کاتیک موسلمانه‌کان گه‌یشته‌هه‌به‌شه نه‌جاشی پێزی لیگرتن و پێشوازی جوانی لیکردن، هه‌ستیان به‌ئارامی و ئاسایشیک کرد له‌وێ، له‌ولاته‌که‌ی خۆیان هه‌ستیان پێنه‌ده‌کرد.^۶

ئه‌گه‌ر بێت و سرنجیکی ناوی ئه‌و هاوه‌لانه‌ به‌دین که‌کۆچیان کردوو، ناوی ئه‌و که‌سانه‌ی تیا نا‌بینین که‌به‌ئشه‌که‌نجی قورپه‌یشه‌وه ده‌چه‌وسانه‌وه وه‌کو بیلال و، خه‌بباب و، عه‌ممار، په‌زای خاویان لی‌بیت، به‌لکو زۆربه‌یان بریتی بوون له‌که‌سانی خاوه‌ن نه‌سه‌ب و پله‌و پایه‌ له‌قورپه‌یشدا، ژماره‌یه‌کیش له‌هۆزه‌کان ده‌نوێنن، به‌لێ ئه‌شه‌که‌نج گه‌یشته‌ئوانیش، به‌لام له‌سه‌ر مه‌والیه‌کان سه‌خت‌تربوو، له‌ده‌ورو به‌ریکدا که‌بایه‌خی ده‌دایه‌ هۆزایه‌تی و په‌چه‌له‌ک، بۆیه ئه‌گه‌ر هه‌له‌هاتن ته‌نها له‌به‌ر ئه‌شه‌که‌نج بوايه، له‌و حاڵه‌ته‌ چه‌وساوه‌کان مافدارتر ده‌بوون به‌کۆچکردن، ئه‌وه‌ش پشتگیری ده‌کات له‌ئهم پاستیه‌ ئه‌وه‌یه که‌ئیبنو ئیسحاق و که‌سانی تر باسی دزایه‌تی بته‌پرسته‌کانیان کردوو بۆ هاوه‌له‌ چه‌وساوه‌کان، به‌لام باسی کۆچکردنیان نه‌کردوو بۆ هه‌به‌شه.^۷

له‌م حاڵه‌ته‌دا توێژه‌ر ده‌گه‌یه‌ته‌ پاستیه‌کی گرنگ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه هه‌ندێ هۆی تر هه‌یه جگه‌ له‌نازارو ئه‌شه‌که‌نج له‌دوای کۆچکردن، پیتغمبەر ﷺ جوړیکی له‌هاوه‌لان بۆ هه‌لبژارد، که‌چه‌ند هۆزیکیان نوێنه‌رایه‌تی ده‌کرد، له‌وانه‌شه ئه‌وه کاریگه‌ری هه‌بوو بێت له‌سه‌ر پارێزگاریکردنیان، ئه‌گه‌ر له‌حاڵه‌تی‌کدا قورپه‌یش خه‌لکی

۱- طبقات ابن سعد ۲۰۴/۱.

۲- تاریخ الطبری ۳۲۹/۲.

۳- عیون الاثر ۱۱۶/۱.

۴- زاد المعاد ۲۲/۳.

۵- شرح المواهب ۲۷۱/۱.

۶- البداية والنهاية ۹۶/۳-۹۷، سيرة ابن هشام ۳۴۴/۱-۳۵۲.

۷- الانساب للبلاذري ۱۵۶/۱-۱۹۸، ابن هشام ۳۹۲/۱-۳۹۶.

حه به شیان قایل بگردایه به گپړانه وه یان له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه کۆچکردن یان هۆزه کانی قورپه یش هه مووی یان زۆربه ی دهه ژینیت، واته مه که که جیگه ی پۆله کانی تیان ه ماوه و ناچار بوونه که لپی ده رچن و به دوا ی شوینیک ی نارامدا بگه رپن، نینجا له لایه کی تریشه وه نه وانه کۆچده که ن بۆ نه وه ی نایینی خوا بلاو بکه نه وه له هه موو لایه ک، له وانه ش جیگای چاکتریان ده سته کویت بۆ بلاو گردنه وه^۱ له پاش سی مانگ له و کۆچکردنه، گۆرانکارییه کی گه وره پویدا له ژیا نی موسلماناندا، هه ندی بارودوخ هاته کایه وه پیشتر نه بوو، که هیوا ی به خشی به موسلمانان نایینه که یان بلاو بکه نه وه، چونکه له و ماوه یه دا هه مزه ی مامی پیغمبر ﷺ موسلمان بوونی خوی راگه یاند وه کو خزمایه تی، به لام دواتر خوا ی گه وره دلی نه وی شاد کرد به نیسلام وله سه ری جیگیر بوو، هه مزه جوامیترین گه نجه کانی قورپه یش بووه کاتیک هاته ناو نیسلامه وه، قورپه یش دلنیا بوون له وه ی پیغمبر ﷺ پاریزه ری چاکی بۆ دروست بوو، بۆیه نه وانیش قسه کردن یان له دژی که م کرده وه^۲ نینجا له پاش موسلمان بوون هه مزه، عومه ری کوپی خه تتابیش موسلمان بوو، عومه ر په زای خوا ی لیبت پیاوکی دلپرو شکۆدار بوو، ئیتر موسلمانان به و دوو که سه سه ر به رزیوون وله دژی قورپه یش راده وه ستان.^۳

موسلمان بوونی ئه م دوو که سه له پاش ده رچوونی موسلمانان بوو بۆ هه به شه، بیکومان مایه ی سه ره رزی بوو بۆ سه رجه م موسلمانان و په ژاره ش بوو بۆ بته رسته کان، بیجگه له وه ی هانی هاوه لانی دا بۆ باسکردنی بیروباوه ریان به ناشکرا. ئیبنو مه سعود ده فه رموویت: ((موسلمان بوونی عومه ر فه تح بوو، کۆچکردنیشی سه رکه وتن بوو، فه رمان په وایه تیشی سۆزو به زه یی بوو، ئیمه هه رگیز نه مانده توانی له پال که عبه دا نوێژ بکه ین تا عومه ر موسلمان بوو، له دوا ی نه وه له گه ل بته رستان شه پی کرد تا کو له لای که عبه نوێژی کرد و ئیمه یش له گه لی نوێژمان کرد))^۴

۱- بپوانه: الهجرة الاولى في الاسلام ۳۷.

۲- مختصر سيرة الرسول ﷺ، محمد بن عبد الوهاب ۹۰.

۳- السيرة النبوية ۱/ ۲۹۴.

۴- السيرة النبوية لابن هشام ۱/ ۳۶۵.

هه روه ها له ئيبنو عومهر وه ده گيڤنه وه كه ده فهرمووئ: ((كاتيك عومهر
موسلمان بوو وتی: كئ له قورپه يشدا زوو قسه ده گويژيڤته وه؟ پټيان وت: جه ميلي
كوپي مه عومهری جومه حی، وتی: نه ویش چوو له ای وعه بدوللا ده لئيت منیش له
شوینی پویشتم بزانه چی ده کات؟ وتی: نهی جه میل ئایا نه تزانیوه من موسلمان
بووم وچوومه ئایینی موحه ممه ده وه؟ وتی: سویند به خوا به کسه ره له جیگا که ی
خوی هه لساو عومهریش به دوایدا پویشتم، منیش به دواي باوکم دا پویشتم،
كه جه میل گه یشته ده رگای مزگه وته كه به ده نگیكي به رزه وه هاواری کرد: نهی
كومه لانی قورپه يش؛ چاك بزائن عومهری كوپي خه تتاب له ئایینی خوی
هه لگه پایه وه، عومهریش له پشتیه وه ده یوت: درؤ ده کات به لكو من موسلمان بووم و
شایه تمامه هئنا، نه وانیش هه لچوون له دژی ده ستیان کرد به شه پ کردن، تاكو خور
له سهر سهریان وه ستا، ئینجا باوکم ماندوو بوو و، دانیشتم، نه وانیش له سهری
پاوه ستان، باوکم ده یوت: هه رچیتان پئ ده کری بیکن....)) (كه واته موسلمانان
گه یشتنه حاله تیكي جیاواز له وهی تیایدا بوون له پیش هیجرت بۆ حه به شه،
ته نانه ت وایان لیهات له لای كه عبه نوژیان ده کردو به ناشکرا له مالی نه پقم
ده رچوون و تاكو چوونه ناو مزگه وته كه وه وقورپه ییشیش وه كو پیشوو نه یانده توانی
دپندانه نه شكه نه جیان بدن، واته بارودوخه كه به شیوه یه کی به رچاو گزرا، ئایا نه م
پاستیه له كه س شاراهه بوو؟ ئایا نه م هه والانه نه گه یشته حه به شه له پیگه ی
ده ریاوانه كانه وه كه به لای جوده دا تیده په پین؟ بیگومان هه والیان زانیوه، بیگومان
نه وانیش زور پیخوشحال بوونه به وه والانه ی مه ككه، بیگومان سوزیانیش جولاهه
بۆ ولاته كه یان، بۆ مه ككه، كه كه س وخزم وعه شیره تیان له وئییه، ئیتیر گه پانه وه بۆ
مه ككه له سایه ی نه و بارودوخه تازه یه دا...^۱

كوچكه ره كان گه پانه وه بۆ مه ككه، به هوی موسلمان بوونی حه مزه و عومهر و،
باوه ریشیان وابوو كه ئیتیر ئیسلام به وان سهر به رزو به هیژده بیئت .

بہ لَام قورہیش پرو بہ پروی موسلمان بوونی ئو دوو کہ سہ راوہستان و ہندی پیلانی تازہ یان بہ کارہیتنا، هاوکات توندوتیژیشیان ہر بہ کار دہیتنا، چہ کیکی نوییان زیاد کرد لہ سہر چہ کہ کانی تر، ئو ویش پوہندی پچراندنی ئابووری بو کہ پیشتر باسماں کرد لہ نہ نجامی ئم ہہ لوہستہ توندہیشدا موسلمانان جاریکی تر گہ پانہ وہ بۆ حہ بہ شہ، ژمارہ یکی زوریش لہ هاوہ لان لہ گہ لیان پویشتن کہ پیشتر کۆچیان نہ کردبوو.^۱

دووم: کۆچی دووہمی موسلمانان بۆ حہ بہ شہ.

ئیبنو سعد دہ لیت: وتیان: کاتیک هاوہ لانی پیغمبر ﷺ لہ کۆچی یہ کہم گہ پانہ وہ بۆ مہ ککہ، خزم وعہ شیرہ تہ کانیان ناشیرین پیشوازییان لیکردن و چہرہ سہری زوریان لییان بینی، بۆیہ پیغمبر ﷺ پښگہی دان جاریکی تر بگہ پښنہ وہ بۆ حہ بہ شہ، لہم دہرچوونہی دووہ میاندا تووشی ناخوشی زور بوون و، قورہیش زہبرو زہنگیان لہ گہ لیاندا بہ کارہیتنا بہ ہوی ئو ہہ والانہی کہ باسی لہ پښگرتنی نہ جاشی دہ کرد لہ ئو هاوہ لانہ، عوسمانی کوپی عہ فغان وتی: ئہی پیغمبر ﷺ خوا ئہمہ کۆچی دووہ ممانہ و ہرتق لہ گہ لمان نیت، پیغمبر ﷺ خوا فہرموی: ((انتم مهاجرون الى الله والي لكم هاتان الهجرتان جميعاً)) واتہ: ئیوہ کۆچتان کردوہ بۆ لای خواو بۆ لای من بہ لَام ہر دوو کۆچہ کہ ہر بۆ ئیوہ یہ، ئینجا عوسمان وتی: کہ واتہ ئوہ بہ سمانہ ئہی پیغمبر ﷺ خوا.^۲

کہ سانیککی تریش کہ ژمارہ یان لہ خویان زورتر بوون لہ گہ لیان کۆچیان کرد، ژمارہشیان وہ کو ئیبنو ئیسحاق و کہ سانی تر وتوویانہ، ہشتاوی سۆ کہ س بوون ئہ گہر عہ ماری کوپی یاسریان لہ گہ ل بوویت، ئہ گہر ناہشتاوی دوو کہ س بوونہ، سوہیلی دہ لیت: ئم ہہ والہیش راسترہ بہ لای نووسہ رانی ژیاننامہی پیغمبر ﷺ وہ کو واقیدی و ئیبنو عوقبہ و کہ سانی تر^۳ ہہ ژدہ ئافرہ تیشیان لہ گہ لدا بوون،

۱- بپوانہ: القول المبين في سيرة سيد المرسلين، د. محمد النجار، ۱۱۱، الهجرة في القرآن الكريم ۳۰۲.

۲- طبقات ابن سعد ۲۰۷/۱ ط. بيروت الهجرة في القرآن الكريم لا ۳۰۳.

۳- بپوانہ: الروض الانف للسهيلى ۲۲۸/۲.

يانزه يان قورپه يشی بوون، نه مه جگه له منالنه کانين که له گه لئاندا بوون و، نه و منالانه ش له وې له دايک ده بوون.^۱

۱- هه ولدانی قورپه يشی له لای نه جاشی بؤ گيړانه وې کؤچره کان؛

کاتیک قورپه يشی بينيان هاوه لانی پيغمبر ﷺ له ناراميد ده ژيان له حبه شه و، مامه له ی باشيان له گه ل ده کړا، له نيؤ خوياندا پيکهاتن له سر نه وې که نيړده يه ک بنيرنه لای نه جاشی به لکو نه و موسلمانان به بگيړنه وه بؤ مه ککه، دواي نه وې که پادشای حبه شيان لي بوروژينن، به لام نه و نيړده يه خزمه تي ئيسلام و موسلمانيان کرد بي نه وې بزائن، چونکه نه م پيلانه يان بووه مايه ي وتوويزيکی ناماندار له نيوان يه کيک له کؤچره کان که جه عفری کوپي نه بو تاليب بو، له گه ل پادشای حبه شه، که له نه نجامی نه م ناخاوتنه دا موسلمان بو،^۲

له نومو سله مه ی خيژانی پيغمبر ﷺ هاتوه که فرمويه تي: کاتیک گيشتينه حبه شه له په نای باشتريں دراوسې دا بوون که نه جاشی بو، دلنيا بووين له سر ئايينه که مان و، خواي گوره مان ده پرست و، که س ئازاری نه ده دايں، کاتیک قورپه يشی به ميان زانی، برياری ناردنی دوو که سی به تواناياندا بؤ لای نه جاشی، باشتريں دياريش له گه ل خويان بيه بؤی، نه جاشی خويشی حه زی له پيستی خوشه کړاو ده کرد، نه وانیش زوريان بؤ هينا له و جوړه پيسته و، دياريشيان هينا بؤ هه موو دارو ده سه که ی، نيړده که بريتي بوون له عه بدوللای کوپي نه بي په بيعه ی کوپي موغیره ی مه خزومی له گه ل، عه مری کوپي عاصی کوپي وائيلى سه همی وپيانيان وت: پيش نه وې قسه له گه ل نه جاشی بکه ن ديارى بدن به هه موو دارو ده سته کانی، کاتیک نه وان هاتن نيتمه له چاکترين حالدا بووين، نه وان به هه موو که سيکیان ده وت له يارمه تیده رانی نه جاشی که نه مانه خه لکانيکی که مژهن له ئايينه که مان ده رچوونه و هاتوونه ته لای نيؤه و ئاييني نيؤه شيان پي باش نييه، نيتمه يشی نيړده ی سه رانی که سه کانی نه وانين بؤلای پادشا، بؤ نه وې بيانگيړنه وه،

۱- بېوانه: الهجرة في القرآن الكريم ۳۰۳.

۲- بېوانه: الهجرة في القرآن الكريم ۴۰۴.

جانه گره قسه مان له گه ل پادشا کرد له و باره وه، ئيوه يش هانی بدهن بيانگيرپته وه چونکه کهس وخزمه کانی خويان نه وان باشتر ده ناسن، نه وانيش وتیان: به لى باشه . ئينجا دياريبه کانين دايه نه جاشى وقبولى کرد لييان، ئينجا قسه يان له گه ل کردو وتیان: نهى پادشا، هه نديک له لاره نادانه کانمان هاتونه ته ولاته کهت، له نايینی ميلله ته که يان هه لگه راونه ته وه، نه هاتونه ته نايینی تويشه وه، نايینیکی داهينراويان هي ناوه نه ئيمه و نه تو ناي ناسين، ئيمه يش نيړدهى سهرانی کهس وعه شيره تی نه وانين له باوک ومامه کانين، بو نه وهی بيانگيرپته وه له گه لمان، چونکه نه وان چاکتریان ده ناسن وشاره زاترين له و شتانه ی نه مانه به خراپى ده زانن .

ده لیت: عه بدوللار عه مر زوريان پیناخوش بوو نه جاشى گوئى له قسه ی نه وان بگريت، ياریده دهره کانی وتیان: راست ده کهن نهى پادشا، ميلله ته که يان باش ده يان ناسن، بيانده به ده ستiane وه بابيانبه نه وه .

ده لیت: نه جاشى توپه بوو وتی: نه به خوا هه رگيز نايانده م به ده ستiane وه، نه وانه منيان هه لېزاردوه له ولاته که م بږين، به لام بانگيان ده که م وپرسياريان لى ده که م، نه گه ر و ابوون، ده يانگه پښمه وه لای که سه کانين، نه گه ريش وانه بوون، هه ر چاکه يان له گه ل ده که م هه رچه نيک حه زبکه ن له لام بميننه وه .^۱

۲- ناخاوتنى نيوان جه عفره نه جاشى:

ئينجا نه جاشى ناردى به شوين هاوه لانی پيغمبر ﷺ، کاتيک نيړدهى نه جاشى هاته لايان کوږبونه وه و به يه کيان وت چى بليين، وتیان هه رچى پيغمبر ﷺ فيرى کردوين نه وه ده لیتين، ئينجا نه جاشى ناردى به دواى زاناکانى نايينه که يدا، نه وانيش ئينجيله کانين هي ناو کردiane وه، نه جاشى پرسيارى کرد نه م نايينه چيبه که خويان پى جيا کردوه ته وه له ميلله ته که تان و، نايه نه نايينه که ی منيشه وه، هيچ نايینیکی تر .

ده لیت: ئيتر جه عفر وه لامى دايه وه، وتی: نهى پادشا، ئيمه خه لکانیکی نه قام بووين، بتمان ده په رست، مرداره وه بوومان ده خوارد، خراپه مان ده کرد، په يوه ندى

خزمايه تيمان ده‌برپه‌وه، بۆ دراوسی خراپ بووین، به‌هیز بی هیزی ده‌خوارد له ناوماندا، ئیمه به‌و شیوه بووین، تاكو خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌ریکی له‌خۆمان نارد نه‌سه‌ب و پراستگویی شاره‌زاین، هه‌روه‌ها ده‌سپاکی و داوینپاکی، بانگه‌وازی ئیمه‌ی کرد بۆ ئه‌وه‌ی یه‌ك خوا بناسین و بپه‌رستین، په‌رستراوه‌کانی تریش واز لیبه‌ینین وه‌كو به‌ردودار، ئینجا فه‌رمانی پیکردین به‌پراستگویی له‌قسه‌کردندا، ئه‌سه‌په‌رده پاراستن و، په‌یوه‌ندی خزمايه‌تی به‌جیه‌ینان و، چا‌که‌کردن له‌گه‌ڵ دراوسی و، خۆپاراستن له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و خوین و هه‌موو خراپه‌یه‌ك وه‌كو درۆو مالێ هه‌تیو خواردن و بوختان کردن و، فه‌رمانی پیکردین ته‌نها و ته‌نها خوای گه‌وره بپه‌رستین و هاوبه‌شی بۆ به‌ریان‌ه‌دین، هه‌روه‌ها فه‌رمانی‌شی پیکردین به‌ نوێژو زه‌کات و پۆژوو .

ده‌لێت: دوا‌ی ئه‌وه‌ کارو ئه‌ركه‌کانی ئیسلامی بۆ ژمارد و‌تی: ئیمه‌یش باوه‌پمان پیکردو شوینی که‌وتین، به‌لام میلله‌ته‌که‌مان ئه‌شکه‌نجه‌یان داین وه‌اتن له‌ئایینه‌که‌مان به‌مانگێڕنه‌وه بۆ بته‌په‌رستی، کاتێک که‌ زۆریان لی‌کردین و ئازاریان داین و پێگه‌ی دینداریان لی‌گرتین ده‌رچووین بۆ ولا‌ته‌که‌ت و تویشمان له‌هه‌موو که‌سه‌ک پیا‌شتر بوو، ئومیدیشمان وابوو سته‌ممان لی‌نه‌کریت له‌لات .

نه‌جاشی پێی و‌ت: هیچ شتێک پێ‌یه‌ له‌وانه‌ی که‌ هی‌ناویتی؟ و‌تی: به‌لێ ئینجا ده‌ستی کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی سوپه‌تی مه‌په‌م، جانه‌جاشی ده‌ستی کرده‌گریان تاپیشی ته‌ر بوو، زانا‌کانیش هه‌ر ده‌ستیان کرد به‌گریان، ئینجا نه‌جاشی و‌تی: ئه‌مه‌و ئه‌وه‌ی موساو و‌تویه‌تی له‌یه‌ك چراوه‌ ده‌رده‌چن، بپۆن ئازادبن، سویند به‌خوا هه‌رگیز ناتانده‌م به‌ده‌ستیانه‌وه .

۳- هه‌ولێکی تر بۆ ئازاوه‌گیران له‌نیوان موهاجیران و نه‌جاشیدا :

ئوممو سه‌له‌مه‌ ده‌لێت: کاتێک عه‌مری کوپی عاص و عه‌بدوللای کوپی ئه‌بی په‌بیعه له‌لای نه‌جاشی ده‌رچوون، عه‌مر و‌تی: به‌خوا سه‌به‌ی ده‌بی‌ت عه‌بیبه‌یان باس بکه‌م و به‌جاریک له‌ناویان به‌م^۱ به‌لام عه‌بدوللای له‌عه‌مر له‌خواترس تر بوو و‌تی: ئه‌و کاره مه‌که، ئه‌وانه هه‌رچۆنێک بن هه‌رخزن. و‌تی: سویند به‌خوا سه‌به‌ی ده‌لیم ئه‌وان

به عیسا ده لّین به نده یه، به پوژی دوا پیدا پویش و وتی نهی پاشا نه مانه قسه یه کی زور گه وره ده کهن دهر باره ی عیسا، نه ویش ناردی به دوا یاندا و نه وانیش له نیو خویاندا وتیان: نه گهر پرسیری عیسا ی کرد چون وه لامی ده دهنه وه؟ وتیان: نه وهی که خوی گه وره و پیغمبره که ی فرمو یانه نه وه ده لّین .

نه جاشی پرسیری لی کردن: چی ده لّین دهر باره ی عیسا؟ جه عفری وتی نه وه ده لّین که خوی گه وره فرمو یه تی: به نده و په وانه کراو و پوحی خوی، وشه یه کیشه دایه تی به سهر مه پیه می عازه بی بی نیاز له پیاواندا .

ده لّیت: ئینجا نه جاشی چیلکه یه کی له زهوی هه لگرت وتی: نه وهی عیسا و توو یه تی نه وه نده ی نه و چیلکه یه جیاوازی نییه له گه لّ نه م قساندها، له م کاته دا زاناکان به یه کدا ده هاتن و توپه بوون، به لام نه جاشی وتی: برچون ئازاد بن له سهر خاکی من، که سیک قسه تان پیبکات زیانانه ی لیوهرده گیردریت، چه ز ناکه م شاخیکم مه بیت له ئالتون ویه کی کم له نه وانه ئازار بدایه، دیاریه کانیا ن بۆ بگی پنه وه، پیوستیمان پتیا ن نییه، خوی گه وره به رتیلی لیم وهر نه گرت کاتیک مولکه که ی بۆ گه پاندمه وه، تا کو منیش وهر یبگرم، خه لکیش گو پراهه لی من نه بوونه تا کو گو پراهه لی نه وان بم، ئیتر به پرو زهردی دهر چون و نیمه یش هه ر ماینه وه له حه به شه له باشترین بارودوخدا^۱.

۴- موسلمان بوونی نه جاشی :

نه جاشی موسلمان بوو، باوه پیشی هینا به پیغمبره رایه تی مو حوممه د ﷺ، نه گهر چی نه وهی له میلله ته که ی شارده وه، به هو ی شاره زایی له جیگیر بوونی نه وان له سهر ناهه ق و سوربوونیا ن له سهر گومپایی ومانه وه یان له سهر بیروباوه پ لاره کانیا ن...^۲ له نه بو هوره یه وه په زای خوی لی بی هاتوه: ((که پیغمبر ﷺ هه والی مردنی نه جاشی گه یاندوه له و پوژیه که تیایدا له دنیا دهر چوه، موسلمانانیشی دهر کرد بۆ نو یژگا وریزیکردن و چوار جار (الله اکبر) ی له سهر کرد))^۱

۱- مسند الامام أحمد و رجاله رجال الصحيح، وحسن اسناده محققاً طبقة مؤسسة الرسالة ورقمه ۱۷۴۰ .

۲- بروانه: الهجرة في القرآن الكريم ۲۰۹ .

هه روه ها له جابيره وه په زای خواى لَيْبِيَّتْ فه رمويه تى: كاتيك نه جاشى له دونيا ده رچوو، پېغەمبەر ﷺ فه رموى: ((مات اليوم رجل صالح فقوموا فصلوا على اخيكم اصحمة))^۱ واتە: ئەمڕۆ پیاو چاكێك مرد، بۆیه هه لسن بانوێژى جه نازه بكهين له سەر ئەصحەمەى براتان.^۲

وانه و په نندو سووده كان :

۱- سه قامگيربوونى ئيمانداران له سەر بىرو باوه پيان، له پاش چه شتنيان بۆ سزاو چه وساندنه وهى هه مه جور، به لگه يه له سەر پاستيى ئيمانه كه يان و، دلسۆزيان تيايداو، به رزى دهرون وگيانيان، به شيويه كه كه له ويژدان ئاسووده يى و دلامه زراندا بوون، چاوه پوانى په زامه ندى خواى گه ودهش بوون، ئەوانه به لايانه وه مه زنتر بوو له نه شكه نجه و چه وساندنه وه، چونكه خۆپاگرى له لای خاوه ن باوه پان و پيانگخوازه دلسۆزه كاندا، هه ميشه بۆ گيانيانه نه ك جه سته يان، هه ميشه له هه ولئى داواكارى گيانياندا ن هه وه ك جه سته يان، به م شيويهش بانگه وازه كان سه رده كه ون و، جه ماوه ر پزگاريان ده بێت له تاريكى وه فامى.^۳

۲- له م كۆچكرده مه زنه دا، تيبينى ده كړي پېغەمبەر ﷺ به سۆزو به زه يى بووه به رانبه ر هاوه لانى، چه نديش به په رۆش بووه ئاسايشيان بۆ ده سته به ربكات، بۆيه پيشنيارى كرد بچنه لای ئەو پادشا دادپه روه ره، كه كه س له لای سته مى ليتاكرت، چۆنيشى وت هه روا بوو درودوسالوى خواى له سەر بېت^۴ پېغەمبەر ﷺ خۆى سه رنجى هاوه لانى راكي شابه ره و هه به شه، خۆيشى ئەو جيگا ئارامەى بۆيان دۆزيه وه، بۆ ئەوهى بيانپاريژت له له ناوچوون، ئەهه ميشه په ره ورده كردنيكى پېغەمبەرانه يه بۆ هه موو سه ركرده كانى كارى ئيسلامى له هه موو سه رده ميكد، پتويسته به جوانى نه خشه بكيشن و دوورين بن و، بگه رپن به دواى جيگاي ئارامدا

۱- البخاري، كتاب الجنائز، باب التكبير على الجنازة ٦٤/٥ ورقه ١٣٣٢.

۲- البخاري، كتاب مناقب الانصار، باب موت النجاشي، حديث رقم ٣٨٧٧.

۳- اسد الغابة ٩٩/١، الاصابه ١٠٩/١.

۴- السيرة النبوية للدكتور مصطفى السباعي ٥٧.

۵- پروانه: الهجرة في القرآن الكريم ٣١٢.

که بپیخته پایته خیتکی یه دهك و بانگه وازو، مه‌لئه‌ندیك بۆ ده‌ریه‌رین، ئه‌گه‌ر له‌حاله‌تیكداه‌لئه‌نده‌ سه‌ره‌كیه‌كه‌ تووشی مه‌ترسی بوو، یان ئه‌گه‌ری داگیرکردنی هه‌بوو، سه‌ربازانی بانگه‌واز سه‌روه‌تی راسته‌قینه‌ن كه‌ پێویسته‌ هه‌موو هه‌وله‌كان بخه‌ریته‌ گه‌ر بۆ پاراستنیان، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یج كه‌مه‌ترخه‌میه‌كه‌ ئه‌نجامبدریته‌ له‌و بواره‌دا، یه‌ك موسلمانیش به‌رانبه‌ر هه‌موو ئاده‌میزاده‌كانی سه‌رزه‌وییه‌ له‌وانه‌ی له‌ئایینی خوا ده‌رحوونه‌ .^۱

۳- ئامانجەكان لەكۆچکردنی حەبەشە جیا جیا بوون، بۆیە پێنەمبەر ﷺ پەرۆش بوو لەسەر هەلبێژاردنی چەند جۆریکی دیاریکراو بەمەبەستی بەدیھێنانی ئەو ئامانجە، وەکو باسکردنی کێشە ی ئیسلام و، هەلۆیستی قورپەیش لەئەوان و، قایلکردنی پای گشتی بەکێشە ی موسلمانان، لەچەشنی ئەو جموجۆلانە ی دەولەتە هاوچەرەخەكان پێی هەل دەستن لەپرووی سیاسی و باسکردنی کێشەكان و بەدەستھێنانی لایەنگری پای گشتی بۆلای خۆیان^۲ و، دەستەبەر کردنی خاکێکی نوێ بۆ بانگەواز، بۆیە سەرانی هاو ئەلان کۆچیان کرد لەسەرەتاو، ئینجا ژمارەکی زۆر لەھاو ئەلان دوايانکەوتن، مەسە لەکەش بەجەغەر سپێردرا^۳.

۴- بوونی جه عفری ناموزای پیغه مبر علیه السلام، عوسمانی زاوی و، روقه بییه کی
 ره زای خویان لیبت له پیشه وهی موهاجیره کاند، نامازیه کی گرنه بؤ و
 ناره حه تیانه ی پتویسته که سه نزیکه کانی سه رکوده بیچشن، به لام نه گر که سه
 نزیکه کان دور خراوه نه وه له مه ترسی و، له به رانبه ردا که سه دور و بی پله و پایه کان
 بالترانه ننویه وه، نه وه کاریکی دوره له به رنامه ی پیغه مبر علیه السلام.

۵- پەوایی دەرچوون لە نیشتمان، ئەگەر ئەو نیشتمانە مەککەش بیّت، سەرەپای پلە و پایە، ئەگەر ئەو دەرچوونە مەلھاتن بیّت بە ئاین، بابۆ جیگایەکی خەلک موسلمانیش نەبیّت، چونکە حەبەشییەکان گاور بوون ومەسیحیان دەبەرسەت

١- بروانه: التربية القيادية للفضبان ١/٣٣٣.

٢- اعضاء على الهجرة، توفيق محمد سيم ٤٢٧ .

٣- برءانه: التربية القيءاءة ١/٢٢٢ .

٤- هه مان سه رهاوه ٢٢٢/١ .

و نه يانده‌وت: به‌نده‌ی خوايه، ئينجا ئه‌و موسلمانانه _ وه‌كو له‌فه‌رمووده‌كه‌ی ئوممو سه‌له‌مه‌دا هاتووَه _ خاوه‌ن دوو كۆچه‌كه‌ن كه‌ستاييش كراون به‌ پيشكه‌وتن، خواي گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالسَّيْقُوتَ الْأُولَى﴾ (التوبة: ۱۰۰).

له‌ته‌فسيريشتا هاتووَه كه‌ئه‌وانه بوون ئاماده‌ی به‌يعه‌تی (رضوان) بوون^۱ جاته‌ماشاكه چۆن خواي گه‌وره ستاييشي كردوون به‌هۆي كۆچكردنه‌وه، له‌كاتيكدَا ئه‌وان له‌مالی خواوه ده‌رچوونه بۆ مالی بيباوه‌پي، چونكه ئه‌و كرده‌وه‌يان دوور بينيه‌ك بوو بۆ ئايينه‌كه‌يان، بۆ بواريان بۆ بكريته‌وه خوا به‌رستن، ئه‌مه‌يش حوكميكي به‌رده‌وامه هه‌ركاتيک خراپه زالبیته سه‌ر ولاتيكدَا، يان بپواداريك له‌پيناو پاستی دا ئازار بدریّت، يان كاتيک ناهه‌ق به‌سه‌ر هه‌قدا زال بیّت، له‌م حاله‌تانه‌دا، ده‌رچوون په‌وايه بۆ موسلمان و نه‌مه هيجره‌تيكه تاهانتي قيامه‌ت نابريته‌وه: ﴿وَاللَّهِ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَشَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِيعُ عَلِيمٍ﴾ (البقرة: ۱۱۵).

۶- ده‌كری موسلمانان بچنه ژيتر پاريزگاري كه‌ساني ناموسلمانانه‌وه، ئه‌گه‌ر پيويستيه‌ك هه‌بوو بۆ ئه‌وه، ئيتر ئه‌و دالده‌ده‌ره چي له‌ئه‌هلي كيتاب بيّت وه‌كو نه‌جاشي، يان به‌تبه‌رست بيّت وه‌كو ئه‌وانه‌ی موسلمانان گه‌رانه‌وه په‌نايان پاش گه‌رانه‌وه‌يان له‌حه‌به‌شه، وه‌كو ئه‌بو تاليبي مامي پيغه‌مبه‌ر ﷺ و موعيمي كوپي عه‌دي كه‌پيغه‌مبه‌ر ﷺ پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌تائييف به‌دالده‌دانی ئه‌و هاته‌شاري مه‌كه‌وه^۲.

بيگومان ئه‌م مه‌سه‌له‌يش په‌يوه‌سته به‌وه‌ی كه‌ئه‌و دالده‌دانه زيانی نه‌بيّت بۆ بانگه‌وازه‌كه، يان نه‌بيته‌مايه‌ی گوپيني هه‌ندئ حوكمي شه‌رعي، يان بيده‌نگ بوون له‌سه‌ر كاري ناشه‌رعي، ئه‌گه‌رنا په‌وانيه‌يه بۆ موسلمانان ئه‌نجامدانی كاري له‌و جوړه؛ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش هه‌لوپيستی پيغه‌مبه‌ر ﷺ كاتيک ئه‌بو تاليب داواي لی كرد باسی خوداكانی قوپه‌هيش به‌خراپه نه‌كات بۆ ئه‌وه‌ی خو‌ی بپاريژيّت، له‌وكاته‌دا

۱- تفسير الطبري ۶/۱۱ تفسير ابن كثير.

۲- الهجرة في القرآن الكريم لا ۱۳۱۶.

خوی ناماده کرد که واز بهیتنی له دالده دانی مامی و، هه رگیز پازی نه بوو بی دنگ بیت له هیچ مه سه له یه که له وانه ی که پیویسته ناشکرا بکریت.^۱

۷- هه لبراردنی پیغه مبه ﷺ بۆ حه به شه وه کو جیگایه که بۆ کۆچکردن، نامارده دکات بۆ خالیکی ئیستراتیژی گرنگ، که بریتی یه له ناسینی پیغه مبه ﷺ بۆ ئه و ده ولت و میرنیشنانه ی ده وریه، بۆیه شاره زای چاک و خراپ و دادپه روه و ستمکاریان بوو، که ئه مه ییش بووه مایه ی یارمه تیدانی بۆ دۆزینه وه ی ئارام بۆ کۆچکردنی هاوه لانی، پیویسته سه رکرده ی بانگه واز به و شیوه یه بیت، له پروی ناگه داربوون له بارودۆخی ده وریه و به رو، نه ته وه و حکومه ته کان.^۲

۸- هه سستی هیمنی له لای نه وه ی یه که م ده رده که ویت له کۆچکردنی یه که میاندا و له چۆنیه تی ده رچوونیان، چونکه ئه وان به دزه و خۆشاردنه وه ده رچوون، بۆ ئه وه ی قورپه ییش پییان نه زانن و نه خشه که یان تیکنه دهن، هه روه ها له بازنه یه کی ته سکدا ئه نجامدرا، چونکه ژماره یان له شانزه که س تینه ده په پی، ئه م ژماره یه ییش سرنج پاناکیشیت له کاتی ده رچوونیاندا، له هه مان کاتدا هۆکاریکی یارمه تیده ربوو پیکردنیان به په له، بارودۆخه که ییش ئه وه ده خوازی، چونکه کاروانه که پیشبینی پاونان ده کات له هه ر ساتیکدا، واشده رده که ویت ئه م شیوازه له په نهانیدا، ئه و هه له ی له ده ست قورپه ییشدا که پییان بزائن تاکاتیکی درهنگ، بۆیه کاتی که شوینیان هه لگرت تاسه ر ده ریا که سیان نه دی له وی، ئه مه ییش به لگه یه له سه ر ئه وه ی پیویسته باوه ردار وریا بییت، له جموجۆله کانیدا ونا بییت هه مووی ناشکرا بییت بۆ دوزمن، به شیوه یه که زیان به بانگه واز بگه یه نیت.^۳

۹- قورپه ییش پازی نه بوون به ده رچوونی موسلمانان بۆ حه به شه و، هه سستی کرد به مه ترسی له سه ر به رژه وه ندیه کانی، چونکه له وانه یه ژماره ی ئاواره کان له وی زیاد بکه ن و بینه مه ترسییه که، هه ر بۆیه بته پرسته کان هه ولیان دا بیانگێپنه وه، به پیتی نه خشه یه کی دارپژراو، چونکه دیاریان ناماده کرد بۆ نه جاشی و، بۆ

۱- فقه السیره للبوطنی لا ۲۶ الهجرة فی القرآن الکریم لا ۳۱۷ .

۲- بیروانه : فی السیره النبویه قراة لجوانب الحذر والحماية ۱۰۱ .

۳- بیروانه : فی السیره النبویه قراة لجوانب والحماية لا ۱۰۱ .

یارمه تیده ره کانی، شیوازی قسه کردنیان له گه لیان ده سنیشان کردو، چوڼیه تی دابه ش کردنی دیارییه کان وئو قسانه هاوکات له گه لیدا ده کریت وه لېږاردنی نیرده کان، چونکه عمر هاوې ی نه جاشی بوو به داناییش ده ناسرا، نه مړیش نیمه پیوستان به وه هه یه دوژمنه که مان به که م نه زانین وبی ناگانه بین له پیلانه کانی و قه باره ی راستی خوی بده ینی و، لیکولینه وه ی جموجلاله کانی بکه یین وئاماده بین بو به ره نگاریکردنی پیلانه کانی.^۱

۱۰- نه خشه که ی قورپه یش به ته وای جېبه جی کرا، به لام سهری نه گرت، چونکه نه جاشی پازی نه بوو بیانداته ده سه وه تاگوپیان لینه گریټ، نه مېش هه لیکی په خساند بوو موسلمانان کیشه که یان وئایینه که یان بخه نه پوو .

۱۱- هاوه لانی پیغمبر ﷺ کږبوونه کاتیک نیرده ی نه جاشی گه یشته لایان و، داوای ئاماده بوونیان کرد، ئینجا مه سه له که یان تاوتوی کرد له نیوان خویاندا به راوېژ، هه موو مه سه له یه کیش به راوېژ نه نجام بدریت چاوه پوانی سهرکه وتنی لیده کریټ، چونکه بیرو هوشه کان پیکه وه برپاری تیا ده دن، مه زنی لایه نی په روه رده له وه دا ده رکه وت لای هاوه لان که ناکوکی یان تیا دروست نه بوو له سهر ئو مه سه له و، برپاریشیاندا ئیسلام وه کو خوی باس بکه ن نه گهر ببیته مایه ی له ناو چونیشیان.^۲

۱۲- سهر کردایه تی پیغمبر ﷺ له سهر ئاستی پوډاوه کان بوو، بویه جه عفر کرایه نه میری موسلمانان له و کږچه دا، هه روه ها له حه به شیش موسلمانان هه لیا نېژارد بو ئه وه ی به ناویانه وه قسه بکات له لای پادشا، بو ئه وه ی بتوانی عمر ببه زینی، له راستیشدا که سایه تی جه عفر چند سیفه تیکی گونجاری چاکی تیا بوو، له وانه:

* جه عفر نزیکترین که س بوو له پیغمبره ی خواوه ﷺ، له یه ک مالدا پیکه وه ژیان، که واته ئو شاره زاترین که سه به سهر کرده ی بانگه وازه که له هه موو نه وانه ی که کږچیان کردووه بو حه به شه .

۱- بېوانه: التربية القيادية ۱/ ۳۱۷ .

۲- بېوانه: التاريخ الاسلامي للحمیدی .

* مه‌لوئستیکی له‌وشیوه‌ش پئویستی به‌که‌سیکی قسه‌زان و زمان پاراو بوو، نه‌وه‌ی هاشمیش چله‌پۆپه‌ی قورپه‌یش بوون له‌پرووی نه‌سه‌ب و چاکه‌وه، جه‌عفر خۆیشی له‌سه‌رووی به‌نی هاشیمه‌وه‌یه، خوای گه‌وره‌یش هاشیمی له‌ناو کینانه‌دا مه‌لبژاردوه و پيغه‌مبه‌ره‌که‌شی له‌نیۆ به‌نی هاشمدا مه‌لبژاردوه.

* ئینجا جه‌عفر ئامۆزای پيغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، ئه‌مه‌یش وایده‌کرد نه‌جاشی دانیاییت لیتی، متمانه‌یشی مه‌بیّت به‌زانیا رییه‌کانی.^۱

* په‌وشتی جه‌عفر که‌پوناکی له‌چرای پيغه‌مبه‌رایه‌تی وه‌رده‌گرت، پيغه‌مبه‌ر ﷺ پیتی ده‌فه‌رموویت: ((اشبهت خلقي و خلقي))^۲ واته: له‌خۆم ده‌چیت به‌په‌واله‌ت و په‌وشت ئه‌و بالۆزه‌ی له‌به‌ر ده‌ستی نه‌جاشی قسه‌ی کرد پيشه‌نگ بوو بۆ هه‌موو بالۆزه‌کانی موسلمان به‌دریژی سهرده‌مه‌کان، چونکه‌ خاسیه‌تی نێردراوی تیا بوو، وه‌کو په‌یوه‌ست بوون به‌ئیسلاام و، زمانپاراوی و، زانست و، په‌وشت جوانی و، ئارامگرتن و، بویری و، دانایی و، نۆزانی و، په‌واله‌تی سرنج پاکیش.^۳

۱۳- عه‌مری کوپی عاص په‌زای خوای لیبیّت که‌له‌و قوناغه‌دا دوژمنی خواو پيغه‌مبه‌ر بوو ﷺ، له‌سه‌ر ئاستیکی به‌رز بوو له‌ ژیری ته‌له‌که‌بازیدا، پیش هاتنی جه‌عفریش ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌کانی له‌لای نه‌جاشی خستبوویه‌ پوو، له‌بازنه‌ی ئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه :

- باسی شله‌زانی نیۆ مه‌که‌ی کرد، هه‌روه‌ها خراپی په‌یوه‌ندییه‌کان به‌بۆنه‌ی بانگه‌وازی موحه‌مه‌د ﷺ که‌خۆی به‌کیکه‌ له‌دانیشتوانی ئه‌و شاره‌و، قسه‌کانی جیگای متمانه‌ بوون به‌لای نه‌جاشییه‌ وه .

- باسی مه‌ترسی شوینکه‌وتوانی موحه‌مه‌دی ﷺ کردو، له‌وانه‌یه‌ بتوانن زه‌مین به‌رزینن له‌ژێر پیتی نه‌جاشیدا، وه‌کو چۆن بارودۆخی مه‌که‌یان تیکداوه، ئه‌گه‌ر

۱- به‌وانه: التربية القيادية ۱/ ۳۳۵ .

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۱/ ۳۳۶ .

۳- به‌وانه: سفراء النبي ﷺ لمحمود شيت خطاب ۲/ ۲۵۲- ۳۱۷ .

پېړزو خوشه ويستی نه جاشی به لای قورپه شپه وه که وره نه بوايه، هه رگيز نه وه نده خوږان ماندوو نه ده کرد بۆ ناموزگار يکړدن، بۆيه نه وان چاکه ده گيړنه وه به چاکه، وه کو نه مه کيش بۆ دراوسيتی نيوان مه ککه و حبه شه و وړيا کړدنه وه يان له م ناشو به ترسيڼه ره .

- مه ترسيدار ترين کاريشيان نه وه يه له نايين ويرو بواوه پي نه جاشی ده رچو نه، چونکه نه وان شايه تی ناده ن که عيسای کوپي مه پريم خوايه، نه وانه نه له سر ناييني ميلله ته که ی خوږانن ونه له سر ناييني تون، نه وانه داهيڼه رن وپانگه واز ده که ن بۆ گيچل .

- به لگه ش له سر به که م سه يړ کړدنيان بۆ پادشاو گوښه دانيان پي، هه موو که سيک کړنوش ده بات بۆ پادشا، به لام نه وان ناييه ن، که واته چو ن نه بيت دالده بدرين، نه م يش دووباره وروژاندنی ترس بوو له دهرونی نه جاشيدا، که نه وانه پيړزی ليڼاگرن، بۆيه پيويست بوو له سر جه عفر هه موو نه م تومه تانه به رپه رچ بداته وه، که بالويړزی قورپه يش ده يداته پال موهاجيران.^۱

۱۴- وه لامدانه وه کانی جه عفر بۆ نه جاشی له نه و په پي ژيري وچله پوپي شاره زايی سياسی وپاگه ياندن وپانگه وازدا بوو، چونکه هه لسا به مانه ی لای خواره وه:

* شوړه يی وکه موکورتیه کانی جاهيليه تی ژمارد، به شيوه يه کيش باسی کرد گوښگر پي قه لس بيت، مه به ستیش له وه ناشيرين کړدن قورپه يش بوو له لای پادشا، جه ختیشی ده کرد له سر نه و خالانہ ی که بڼه پرناکړين به پيغمبريک نه بيت .

* باسکړدنۍ که سايه تی پيغمبر ﷺ، ناسراویش بووه به نه سب وړاستگويی، ده سپاکي و، داوین پاکي، که واته نه و شياوترين که س بووه بۆ پيغمبرايه تی .

* جه عفر باسی په وشت وچاکیه کانی نیسلامی کرد، که له گه ل په وشتی بانگه وازی پيغمبره کانی ترده ده گونجيت؛ وه کو وازلي پي نانی بته رستی و،

پاستگویی و، به‌جیه‌ینانی ئه‌سه‌په‌رده‌و، به‌جیه‌ینانی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، چاکه‌کردن له‌گه‌ل دراوسی و، دوورکه‌وتنه‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و خه‌لک کوشتن و،... ئینجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌جاشی وزاناکانی شاره‌زایی زۆریان هه‌بوو ده‌رباره‌ی نه‌صرانیه‌ت، بۆیه ئه‌وان ده‌رکیان کرد به‌وه‌ی ئه‌و قسانه ده‌گونجیت له‌گه‌ل په‌یامی پتقمه‌راندان.

* په‌رده هه‌لمالین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قورپه‌یش به‌سه‌ر ئه‌وانیدا هیناوه، به‌هۆی پازینه بوونیان بۆ په‌رستنی بته‌کانیان و، باوه‌په‌ینانیان به‌په‌یامی موحه‌مه‌د ﷺ.

* ستایش کردنی نه‌جاشی به‌و سیفه‌تانه‌ی که‌تیايدا بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی سته‌م له‌کەس ناکات و دادپه‌روه‌ره له‌گه‌ل میلله‌ته‌که‌یدا.

* ئه‌وه‌شی پوونکرده‌وه که‌ئه‌وان نه‌جاشیان هه‌لبژاردوه له‌نیو هه‌موو پادشاکانداو، هه‌له‌هاتوون له‌سته‌می ئه‌وانه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌دان، به‌م هه‌نگاوه‌یش جه‌عفر توانی په‌وانبێژی وزمانپاراوی عه‌مر تیکشکینێ و، بیرو هۆشی نه‌جاشی بۆلای خۆی پاکیشیت، به‌هه‌مان شیوه توانی سرنجی زاناو قه‌شه‌کانیش بۆلای خۆی پاکیشیت.

* کاتیک نه‌جاشی داوای شتیکی کرد له‌وانه‌ی داده‌به‌زیته سه‌رموچه‌مه‌د ﷺ، ئه‌و سه‌ره‌تای سوپه‌تی مه‌ریه‌می بۆ خوینده‌وه که‌له ئه‌وپه‌ری ناوازه‌یی و کارتیکرندايه، ته‌نانه‌ت نه‌جاشی ویا‌رمه‌تیده‌ره‌کانی گریان وپیش وپه‌په‌کانی به‌رده‌ستیان ته‌په‌بون به‌ فرمیسکه‌کانیان هه‌لبژاردنی جه‌عفر بۆ سووره‌تی مه‌ریه‌م، ژیری نوینه‌ری کۆچکردوه‌کان ده‌رده‌خات چونکه سووره‌تی مه‌ریه‌م باسی مه‌ریه‌م و عیسا علیه‌السلام ده‌کات.

* بلیمه‌تی جه‌عفر په‌زای خوای لیبیت له‌هه‌لبژاردنی باسو گونجاوی کات و دلکراوه‌یی، بووبه‌مایه‌ی به‌ده‌سته‌ینانی پادشا بۆلای خۆیان.^۱

* وه‌لامدانه‌وه‌ی له‌مه‌سه‌له‌ی عیسا علیه‌السلام به‌لگه‌بوو له‌سه‌ر ژیری و داناییه‌کی کهم وینه، چونکه ئه‌و ووتی به‌ئێ عیسا به‌خوا نازانن، به‌لام ده‌رباره‌ی مه‌په‌م هیچ قسه‌یه‌کی خراب ناکه‌ن، به‌لکو ده‌لێن عیسا کوپی مه‌په‌مه‌و وشه‌و پوچی خوايه دایه‌تی به‌سه‌ر مه‌په‌می عازهبی داوینپاکدا، نه‌جاشیش له‌و قسانه زیاتری نه‌ده‌کرد له‌و باره‌وه.

* ئه‌وان سوچده نابهن بۆ نه‌جاشی، حاشا ئه‌وان هه‌رگیز نه‌جاشی نابهنه ناستی خوا، سوچده‌ش ته‌نها بۆ خوا په‌وايه، به‌لام له‌همان کاتدا سوکایه‌تی ناکه‌ن به‌پادشاو، پێزی لێده‌گرن و، سلاوی لێده‌که‌ن، وه‌کو چۆن سلاو له‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان ده‌که‌ن، هه‌مان ئه‌و سلاوه‌شه که‌خه‌لکی به‌هه‌شت له‌یه‌کتری ده‌که‌ن.^۱

* مه‌سه‌له‌که به‌وه کۆتایی هات که نه‌جاشی باوه‌پی پێکردن و بۆی ده‌رکه‌وت ئه‌وان پاستگۆن، بریاریشی دا که له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا بێت که جیبریل هاتوه‌ته لای وه‌کو چۆن چووه‌ته لای موسا، خۆیشی له‌خوا نزیک بکاته‌وه به‌پاراستنی هاوه‌له‌کانی، دوپاتی‌شی کرده‌وه بۆ عه‌مر که‌ئه‌و هیچ ئاوڕێک ناداته‌وه له‌بازرگانی و دارایی قورپه‌یش، ئه‌گه‌ر ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ش به‌پێته‌وه له‌کۆتاییدا.^۲

۱۵- به‌م شیوه‌یش قورپه‌یش له‌م به‌ره‌یه‌دا به‌زینرا له‌پرووی سیاسی و واتایی و پاگه‌یاندنه‌وه، به‌رانبه‌ر به‌رگری موسلمانان.

۱۶- هه‌لۆیستی جه‌غه‌ر و براکانی نمونه‌یه‌کی جێبه‌جێکراو بوو بۆ وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ: ((من التمس رضا الله بسخط الناس، كفاه الله مؤونة الناس، ومن التمس رضا الناس بسخط الله وكله الناس))^۳ واته: هه‌ر که‌سیک په‌زامه‌ندی خوا به‌توپه‌ بوونی خه‌لکی به‌ده‌ست به‌یئێ، خوای گه‌وره ئه‌رکی خه‌لکی له‌سه‌ر لاده‌بات، هه‌ر که‌سیکیش په‌زامه‌ندی خه‌لکی به‌توپه‌بوونی خوای گه‌وره به‌ده‌ست به‌یئێ، ئه‌وا خوای گه‌وره وازی لێده‌هێئێ. ئه‌و هاوه‌له‌ نازیزانه‌ش په‌زای خویان لیبێت، داوای

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۳۴۲/۱.

۲- بېروانه: التربية القيادية ۳۴۲/۱.

۳- سنن الترمذي، كتاب الزهد، تحفة الاحوذی ۹۷/۷ ورقمه ۲۴۱۴ وصححه الاباني في صحيح سنن الترمذي.

پہ زامہندی خویان کرد، سہرہ پای ئہوہی ئہو پہ زامہندی به پواالت دہ بووہ مایہی توپہ بوونی ئہو گاوارانہ، کہ ئہوان خاوەن دہ سہ لات بوون، به لام سہرئہ نجام خوی گہورہ دلی پادشاکی بۆ نہرمکردن، تاکو ئاخوتنی کرد به قسہی پاست وپہوای هاواناھنگ له گہل بانگہ وازی ئیسلامدا، وپہ پای ئہوہی کہ له گہل بیروباوہ پی لاری خویشیاندا ناکۆک بوو، کہ جیگای مہ ترسی بوو نہ صرانییہ کان هہ لگہ پینہوہ لیتی^۱.

۱۷- له لای مہندی له و نہ صرانییانہ باوہ پیکری پاست هہ بوو به ئایینہ کەیان، به لام دہ یانشاردہوہ، له بہر ئہوہی دہ سہ لات له لای خاوەن بیروباوہ پی ناپاست بوو، یه کی له وانہش کہ له سہر بیروباوہ پی پاست بوون، پادشای حہ بہ شہ بوو، به لام دہ رینہ دہ خست، بۆ پہ زامہندی خواو ئاسودہیی ویزدانی خوی وپشتگرتنی کیش بۆ کۆمە لئی ئیمانداري سہر بہ خۆا، بہم هہ لویتستہ بوو به یه کی ک له مہ زنانی میژوو^۲.

۱۸- یه کیکی تر له وانہ کانی هيجرہتی حہ بہ شہ ئہوہی، نہ شارہ زایی به مہندی له حوکمہ کانی ئیسلام له بہر بہرژہوہندیہ کی ئاشکرا زيانی نییہ، ئیبنو تہیمیہ پەحەمەتی خوی لیبت سہ بارہت به (الذر بالجهل) دہ لیت: ((کاتیک نوژی نیومال و حال واتہ له سہ فہردا نہ بیت زیادی له وکاتہی پیغہ مہر ﷺ کۆچی کرد بۆ مہ دینہ، ئہوانہی کہ دوور بوون وەکو ئہوانہ بوون له مەککە مانہوہ، ئہوانہش له حہ بہ شہ بوون هہردوو پکاتیان دہ کرد، پیغہ مہریش ﷺ فہرمانی پینہ کردن به دووبارہ کردنہوہی نوژنہ کانیان^۲.

هہروہا (الذہبی) دہ لیت: ((کەس گوناھبار نابیت تاکو زانست وبہ لگہی پینہ گات، سہرانی هاوہ لانیس له حہ بہ شہ بوون، واجب وقہ دہ غہ کردن دادہ بہ زبیہ سہر پیغہ مہر ﷺ، له پاش چہند مانگی ک دہ گہشتہ ئہوان له و جۆرہ فہرمان و حوکمہ شہرعیانہ پۆزشی دوریان هہ بوو، تادہ قہ کەیان پیندہ گات ...))^۴

۱- بپوانہ: التاريخ الاسلامی للمصيدي ۱۰۵/۲ .

۲- مہمان سہرچاوہ ۱۰۶/۲ .

۳- الفتاوی ۴۲/۲۲ .

۴- الکبائر ۱۲ .

۱۹- له‌وانه‌کانی تری کۆچی حه‌به‌شه، پاداشت دانه‌وی جیهاد بوو به‌گوێره‌ی پێویست، جائه‌گه‌ر کۆچکردن بۆ مه‌دینه جیهاد بوو، خوای گه‌وره جیایانی کرده‌وه‌و، پاداشتی زۆری بۆیان ده‌سنیشانکرد، هه‌مان ئه‌و پاداشت وچاکه‌به‌ر کۆچکردوانی حه‌به‌شه‌یش که‌وت، نه‌گه‌ر چی دره‌نگتر گه‌یشتنه مه‌دینه له‌کاتی فه‌تحکردنی خه‌یبه‌ر، له‌به‌ر پێویستی مانه‌وه‌یان له‌وێ، پیغمه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌ی دووپات کرده‌وه بۆ ئه‌وانه‌ی له‌ناو هه‌ردوو که‌شتیه‌که‌دا سواربوو بوون.^۱

له‌ئه‌بو موسای ئه‌شعهریه‌وه په‌زای خوای لَیْبَت هاتوه که‌فه‌رموویه‌تی: ئه‌سمائی کچی عومه‌یس که‌یه‌کێ بوو له‌وانه‌ی له‌گه‌لمان هاتن _ چووه لای حه‌فصه‌ی خێزانی پیغمه‌مبه‌ر ﷺ به‌میوانی، له‌وکاته عومه‌ر هاته لای حه‌فصه، فه‌رمووی: ئه‌و ئافره‌ته‌ کێ یه؟ حه‌فصه‌ وتی: ئه‌سمائی کچی عومه‌یسه، عومه‌ر وتی: ئه‌و حه‌به‌شیه‌ ده‌ریایی یه، ئه‌سماء وتی: به‌لێ، عومه‌ر فه‌رمووی: ئیمه پێشانکه‌وتین له‌کۆچکردندا، بۆیه ئیمه مافدارترین له‌ئێوه به‌پیغمه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌سماء له‌وقسه‌ توپه‌ بوو، ووتی: نه‌سویند به‌خوا وانیه، ئێوه له‌گه‌ل پیغمه‌مبه‌ری خوا بوون ﷺ، برسیتانی تێرده‌کرد، نه‌فامتانی ئامۆژگاری ده‌کرد، ئیمه‌یش له‌خاکینکی دوورو ناحه‌زدا بووین له‌حبه‌شه، هه‌موو ئه‌وه‌ش له‌پێناو خواو پیغمه‌مبه‌ردا بوو ﷺ، سویند به‌خوا خواردن و خواردنه‌وه ناخۆم، تائهم قسه‌ت نه‌گه‌یه‌نم به‌پیغمه‌مبه‌ر ﷺ، ئیمه له‌وێ ئازارمان ده‌بینی و ده‌ترساین، پێویسته ئهم قسه‌ت وه‌کو خۆی باس بکه‌م، کاتێک هاته لای پیغمه‌مبه‌ر ﷺ ووتی: ئه‌ی پیغمه‌مبه‌ری خوا عومه‌ر ئاوه‌هاوئاوه‌ها ده‌لێت، فه‌رمووی: ئه‌ی تو چیت پێ ووت، وتی: ئاوه‌هاوئاوه‌هام پێی ووت، فه‌رمووی: ئه‌و له‌ئێوه مافدارتر نییه به‌من، خۆی وهاوپی‌کانی یه‌ک جار کۆچیان کردوه، به‌لام ئێوه کۆمه‌لی که‌شتیه‌که، دووجار کوچتان بۆ نوسراوه، ئه‌سماء ده‌لێت: ئه‌بو موسا وه‌موو ئه‌وانه‌ی سواری که‌شتیه‌که بوو بوون، ده‌سته ده‌سته ده‌هاتنه لام پرسیاوی ئهم فه‌رموده‌یان لێده‌کردم، شتێک نه‌بوو له‌دunia ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و فه‌رموده‌ به‌لایانه‌وه خۆش بێت.^۲

۱- به‌وانه: الهجرة الاولى في الاسلام ۲۰۵.

۲- البخاری، کتاب المغازی، باب غزوة خیبر ۸/۵ ورقمه ۴۲۳۰، ۴۲۳۱.

۲۰- سه‌ره‌تای موسلمان بوونی عه‌مری کوپی عاص له‌حه‌به‌شه بوو، نه‌مه‌یش بیگومان یه‌کیکه له‌شوینه‌واره‌کانی کۆچی حه‌به‌شه‌و، به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ره‌ئه‌و ده‌ستکه‌وتانه‌ی نه‌وان بۆ بانگه‌واز به‌ده‌ستیان هیتا، له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌یان له‌حه‌به‌شه، نه‌گه‌ر چی زۆریک له‌گێرپراوه‌کان به‌ئاپاسته‌ی نه‌وه‌ن که‌سه‌ره‌تای موسلمان بوونی عه‌مری کوپی عاص، له‌سه‌ره‌ده‌ستی نه‌جاشی بووه، نه‌م هه‌واله‌یش زیاتر به‌ناوبانگه‌ وه‌کو ئیبنو حه‌جهر ده‌لیت،^۱ نه‌مه‌یش پروداویکی سه‌یرو خوشه‌ که‌هاوه‌لیک له‌سه‌ره‌ده‌ستی تابیییه‌ک موسلمان بی‌ت، وه‌کو زه‌رقانی ده‌لیت^۲، هه‌ندئ هه‌والی تریش هه‌یه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که‌عه‌مر له‌سه‌ره‌ده‌ستی جه‌غه‌ر په‌زای خوای لی‌بی‌ت موسلمان بووه.

۲۱- هاوسه‌ریتی پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل ئوممو حه‌بیبه په‌یوه‌ندییه‌کی پاسته‌و خۆی هه‌یه له‌گه‌ل نه‌م کۆچه‌دا، نه‌م هاوسه‌ر گیرییه‌ش له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ئافره‌ته‌ موهاجیره‌کاندا واتایه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه، ماره‌پینه‌که‌ش هه‌ر له‌و کاته‌بووه که ئوممو حه‌بیبه له‌حه‌به‌شه بووه، نه‌بو داود به‌سه‌نه‌دیکی (صحیح) له‌ئوممو حه‌بیبه ده‌گێرپه‌ته‌وه په‌زای خوای لی‌بی‌ت: که‌خیزانی عوبه‌یدوللای کوپی جه‌حش بووه‌و می‌رده‌که‌ی له‌وئ مردووه، ئیتر نه‌جاشی له‌حه‌به‌شه‌وه ماره‌ی کرد له‌پیغمبر ﷺ و چوار هه‌زاریش ماره‌یی له‌جیاتی پیغمبر ﷺ پێداو، له‌گه‌ل شوره‌حبیلی کوپی حه‌سه‌نه ناردی بۆ پیغمبر ﷺ...^۳

تویژه‌ر له‌ئاماره‌کانی نه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌گاته نه‌وه نه‌جامه‌ی پیغمبر ﷺ خوای ﷺ به‌دواداچوونی ده‌کرد بۆ هه‌والی کۆچکردوانی حه‌به‌شه‌و، دلنه‌وایی نه‌وانه‌ی ده‌کرد که‌ئارامیان گرتوه، ئوممو حه‌بیبه‌یش تا‌که ئافره‌تی‌ک نه‌بوو پیغمبر ﷺ گرنگی پێداو دلنه‌وایی بکات له‌کاره‌ساته‌که‌یدا، به‌لکو پێشتر هه‌مان کاری نه‌جامدا له‌گه‌ل سه‌وده په‌زای خوای لی‌بی‌ت،^۴ چونکه کاتی‌ک گه‌رایه‌وه له‌حه‌به‌شه سه‌کرانی کوپی

۱- بپوانه: الهجرة الاولى في الاسلام لا ۱۶۷.

۲- بپوانه: شرح المواهب ۲۷۱/۱.

۳- صحيح سنن ابي داود للالباني ۳۹۶/۲ ورقمه ۲۱۰۷.

۴- بپوانه: الهجرة الاولى في الاسلام ۱۸۸.

عمری می‌زدی و وفاتی کرد، له‌پاش تیپه‌پ بوونی ماوه‌ی شهرعی، پیغمبر ﷺ که سیک‌ی نارد بۆ خوازینی ونه‌ویش وتی: هرچی کارم هه‌یه بابه‌دست تو بیت نه‌ی پیغمبره‌ی خوا، ئینجا پیغمبر ﷺ فرموی: باکه‌سیک له‌خزمانت بتدات به‌شو، ئیتر نه‌ویش داوای کرد له‌حاتیبی کوپی عمری کوپی عه‌بدوشه‌مس هه‌لسی به‌و کاره، به‌م شیوه‌یه‌ش سه‌وده بوو به‌یه‌که‌م ئافره‌ت پیغمبر ﷺ ماره‌ی بکات داوای خه‌دیجه^۱.

ئه‌م دوو پروداوه ئاماژه ده‌که‌ن بۆ حیکمت له‌فره‌ ژنه‌ینانی پیغمبر ﷺ هه‌روه‌ها به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بایه‌خدا ن به‌خیزانی ئه‌و موجه‌یدانه‌ی ده‌مرن یان ده‌کوژین، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ده‌کریت که‌سی بلیت هاوسه‌ریتی پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل ئوممو حه‌بیبه، که‌مک‌ردنه‌وه بووه بۆ دوژمنایه‌تی به‌نی ئومه‌یه، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و، دوژمنایه‌تی سه‌رکرده‌که‌یان ئه‌بو سوفیان به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت، له‌دزی ئیسلام و موسلمانان^۲، که‌ئه‌وه‌یش کاریکی چاک و په‌وایه‌و پیغمبر ﷺ په‌رۆش بووه بۆه‌موو خه‌لکی بۆ ئیسلام بانگ بکات، که‌ له‌گه‌ل به‌هاکانی خودی ئیسلام داناکۆک نه‌بیّت^۳.

۲۲- هه‌ندێ له‌تویژه‌ران پێیان وایه هه‌ندیک هۆکار بووه له‌داوای کۆچ نه‌کردنی پیغمبر ﷺ بۆ حه‌به‌شه، له‌وانه:

- جێگیر بووه که‌ پیغمبر ﷺ له‌خه‌وندان و جێگایه‌ی بینیه‌وه که‌کۆچی بۆ ده‌کات، پری له‌دار خورمایه ده‌که‌وێته‌ نێوان دوو ناوچه‌ی پری له‌ به‌ردی په‌شه‌وه، گومانیشی ده‌برد (هه‌جه‌ر) بیّت^۴.

- سروشتی جوگرافی حه‌به‌شه، که‌ته‌گه‌ره دروست ده‌کات له‌به‌رده‌م بۆابوونه‌وه‌ی بانگه‌وازا و، پانبوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر جیهاندا.

۱- الطبقات ۳/۸.

۲- السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، د. مهدي رزق الله ۷۰۶، ۷۰۷.

۳- بروانه: الهجرة الاولى ۸۸.

۴- مه‌به‌ست له‌هه‌جه‌ر شارێ ئه‌حسانه.

- هه لېږاردنی دورگه ی عره ب- به تاییه تیش مه ککه وئینجا مه دینه- بؤ دابه زینی وه چی و، ده سټپیکردنی ئیسلام به پیکه وت نه بوو، به لکو ئه وه له پیتناو چه ندین خاسیه تی تاییه ت بوو که له و جیگایه دا مه یه.^۱

- که شی (بیڼه) حه به شه پڼگای نه ده دا به ئم نایینه په نا هینه ره گه شه بکات له ته نیشته مه سیحیه تدا، نه پڼمانه کانیش نه وه یان قبول ده کرد له خاوه ن ده سه لات بوون به سه ر حه به شه دا.^۲

۲۲- کوچکردن بؤ حه به شه کاریگه ری هه بوو بؤ که مکردنه وهی پله و پایه ی قوپه یش له لای هه موو مؤزه کانی عره ب ومه حکومکردنی هه لویستیان له دږی ئیسلام وموسلمانان، چونکه که شی عره به کان شانازیان ده کرد به دالده دانی بیگانه و چاکه کردن له گه ل دراوسی و، پیشپرکی یان ده کرد له و بواره دا، به پیچچه وانه شه وه له پروزه ردی وئاپروو چون ده ترسان، حه به شیه کانیش له و مه سه له پیشی قوپه یشیان دایه وه و، ده رکاروه کانینی لای نه وانیان دالده دا، له پیاو ماقولان وچه وساره و بیگانه کانیان.^۳

۱- بېړوانه: الغریاء الاولون ۱۶۹، ۱۷۰.

۲- بېړوانه: اضواء علی الهجرة ل ۱۵۶_ ۱۶۱، الهجرة فی القرآن الکریم لا ۳۲۰.

۳- بېړوانه: الغریاء الاولون ۱۷۰، ۱۷۱.

باسی دووهم: سالی خه‌م وده‌رده‌سهری تائیف.

یه‌که‌م: سالی خه‌م.

۱- کوچی دواپی نه‌بوتالیب:

مردنی نه‌بو تالیب له‌پاش گه‌رانه‌وه‌ی به‌نی هاشیم بوو له‌دۆله‌که‌دا، له‌کۆتایی سالی ده‌یه‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی^۱، نه‌بو تالیب ((پاریزگاری له‌پیغه‌مبه‌رﷺ ده‌کرد و له‌سهری به‌قسه‌ ده‌هات))^۲ و ((پشتگیری لیده‌کرد))^۳ و پیاویکی به‌پیز بوو به‌لای قورپه‌یشه‌وه، کاتیك سهره‌مه‌رگی نزیک بوویه‌وه، سهرانی قورپه‌یش هاتنه‌لای و هانیاندا به‌رده‌وام بیت له‌سهر ئایینی خو‌ی و، نه‌چیته ئایینی ئیسلامه‌وه، پێیان وت: ئایا له‌ئایینی باوکت لاده‌ده‌یت؟ پیغه‌مبه‌رﷺ له‌و کاته پێشنیاری ئیسلامه‌تی بۆ کرد و پێی فهرموو: ((قل لا اله الا الله اشهد لك بها يوم القيامة)) واته: بلی (لا اله الا الله) تاله‌پۆژی دواپی داشایه‌تیت بۆ بده‌م، نه‌بو تالیب وتی: نه‌گه‌ر له‌ترسی تانه‌لیدانی قورپه‌یش نه‌بوایه بلین له‌ترسی مه‌رگدا وتی، به‌وتنی ئاسوده‌وشادمانم ده‌کریت، ئیتر خوای گه‌وره نه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (القصص: ۵۶).

بیروکه‌کانی جاهیلیه‌ت په‌گی داکوتا بوو له‌هۆشی نه‌بو تالیبدا ونه‌یتوانی بیانگۆڕی، نه‌و که‌سیکی پیر بوو ئاسته‌م بوو به‌لایه‌وه گۆپانکاری له‌بیرو بۆچوونه‌ کانی‌دا بکات، ئینجا هاوته‌مه‌نه‌کانی له‌و کاته‌دا ئاماده‌بوون، بۆیه کاریگه‌ریان له‌سهری دروستکرد له‌به‌ر مه‌ترسی بلآو بوونه‌وه‌ی موسلمان بوونی و کارتی‌کردنی له‌سهر خه‌لکی^۴.

۱- فتح الباری ۱۹۴/۷.

۲- صحیح البخاری فتح الباری ۱۹۲/۷ ورقمه ۳۸۸۳.

۳- صحیح مسلم ۱۹۵/۱ ورقمه ۲۰۸-۲۰۹.

۴- بېوانه: السیره النبویه الصحیحه للعمری ۸۴/۱.

۲- کۆچی دواویی خه‌دیجه ره‌زای خوای لیبیت:

خاتوو خه‌دیجه ره‌زای خوای لیبیت، پیش کۆچکردن بۆ مه‌دینه به‌سی سال^۱، له‌هه‌مان ئه‌و ساله‌ی تیایدا ئه‌بو تالیب وه‌فاتی کرد^۲. به‌مردنی ئه‌بو تالیب و، ئینجا خه‌دیجه‌یش ره‌زای خوای لیبیت به‌دوایدا، خه‌م و په‌ژاره‌ زیادی کرد له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌مردنی ئه‌و دوو خوشه‌ویسته، که‌دوو کۆله‌که‌ی به‌هیزی ئیسلام بوون، ئه‌بو تالیب پشتیوانی ده‌ره‌کی بوو، به‌رگری لێده‌کرد له‌پرووی خه‌لکید، خه‌دیجه‌یش پشتیوانی ناو خۆیی بوو، که‌چهرمه‌سه‌ری و کۆسپه‌کانی له‌به‌رده‌مدا ئاسانده‌کرده‌وه، بۆیه بیباوه‌رانی قوپه‌یش سه‌خت بوونه‌وه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌وه‌نده‌یان ئازاردا که‌له‌ژیانی ئه‌بو تالیبدا هه‌رگیز توانای ئه‌وه‌یان نه‌بوو،^۳ قوناغیکی ناوه‌موار ده‌ستی پیکرد له‌ژیانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌تیایدا پویه‌پوی گیروگرفت و ناخۆشی زۆر بوویه‌وه، چونکه ته‌نیا مایه‌وه خوا نه‌بیّت پشتیوانی نه‌ما، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌که‌یاندنی ئایینی خوای گه‌وره، تووشی ئه‌وه‌نده ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌درابوو که‌له‌توانای که‌سدا نه‌بوو هه‌لیگریّت، کاتیک ناخۆشییه‌کان په‌یتا په‌یتا ده‌هاتنه‌ سه‌ری، له‌و شارهی که‌تیایدا له‌دایکبوو، له‌که‌سانیکیشه‌وه که‌هه‌موو شتیکی بچوک و گه‌وره ده‌ریاره‌ی ده‌زانن، له‌م کاته‌دا بریاریدا ده‌ربچیت بۆ جیگایه‌کی تر، بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازه‌که‌ی بخاته‌ پوو بۆیان وداوی پشتگیری کردنیان بکات، بۆیه به‌ره‌و تائف به‌پیکه‌وت، که‌نزیکترین جیگابوو له‌مه‌که‌ه^۴.

دووه‌م: گه‌شته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ تائف.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شوینکه‌وتووی پیغه‌مبه‌رانی پیشی خۆی بوو له‌بانگه‌واز کردن بۆلای خوای گه‌وره، ئه‌وه‌ نوحه (علیه السلام) بانگه‌وازی میله‌ته‌که‌ی کرد: ﴿

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۱/ ۱۸۵.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۱/ ۱۸۵.

۳- به‌وانه: محنة المسلمين في العهد المكي ۳۴.

۴- به‌وانه: هه‌مان سه‌رچاوه ۳۶- ۴۵.

أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ﴿١٤﴾ (العنكبوت: ۱۴). نه م ساله دریژانه پریبون له کاری به رده وام وجوداو جور: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا عَنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَيْنَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعًا فِي مَا ذُنِبُوا وَاسْتَفْسَحُوا يَابَهُمْ وَاصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾﴾ (نوح: ۱-۹).

به دریژایی نه و سالانه ش هه رگیز له بانگه واز نه کهوت، لاواز نه بوو تیایداو، شیوازه‌کانی ده‌گویی، ئالوسی له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌باره‌ی ((لیلا ونهارا)) ده‌لایت: واته هه‌میشه بی وچان وبی ساردبونه‌وه بانگی ده‌کردن بو باوه‌په‌ینان و گوپراه‌لی، ئینجا خوی گه‌وره باسی به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی توندی نه‌وانی کردوه، دوی نه‌وه خوی گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ واته: بانگیانم کرد جار له‌دوی جار، به‌چه‌ندین شیوازو له‌هه‌موو کاته‌کاندا، ئینجا ده‌فهرموویت: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾ واتاکه‌ی واده‌رده‌که‌ویت که‌قوناغیکی نه‌ینی بووه پیش ناشکرا کردن، نه‌میش گونجاوتره .

پیغه‌مبه‌ر ﷺ داهینانی ده‌کرد له‌شیوازه‌کانی بانگکردنی خه‌لکی، به‌نه‌ینی وناشکرا، به‌ناشتی وشه‌پ، به‌کووتاک، به‌ده‌رچوون ومانه‌وه، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌رگوزشته‌ی ده‌گیپراه‌وه‌و نمونه‌ی ده‌هینایه‌وه‌و، شیوازه‌کانی پوونکردنه‌وه‌ی به‌کارده‌هینا، وه‌کو هیلراکیشان له‌سه‌ر زه‌وی وشیوازی تر، هه‌روه‌ها مژده‌ی ده‌دانی وده‌یت‌رساندن، له‌هه‌موو باروساتی‌کدا بانگی ده‌کردن، ئینجا ده‌رچوو به‌ره‌و تانیف و سه‌ردانی هۆزه‌کانی ده‌کردو، کۆچی کرد.

پیغمبر ﷺ هه‌ولی ده‌دا مه‌ل‌به‌ندیکی نوێ بۆ بانگه‌واز بدۆزیته‌وه‌و، داوای پشتیوانی کرد له‌هۆزی سه‌قیف، به‌لام نه‌وان به‌ده‌نگیه‌وه‌ نه‌هاتن، منال و لاوه‌کانیان هان دا و پیغمبر ﷺ یان به‌ر به‌رد، له‌پێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌شی بۆ مه‌ککه، چاوی که‌وت به‌عه‌دداس، که‌ گاور بوو، موسلمانیتێ خۆی پراگه‌یاندا، واقیدی کاتی نه‌و گه‌شته‌ی به‌شه‌ووالی سالی ده‌ له‌ په‌وانه‌کردنی پیغمبر ﷺ داناهه‌، به‌داوای له‌دunia ده‌رچوونی نه‌بو تالیب و خه‌دیجه، نه‌وه‌شی گێژاوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌پۆژ ماوه‌ته‌وه‌ له‌تائیف.^۱

۱- بۆچی پیغمبر ﷺ تائیفی هه‌لبژارد؟

تائیف بریتی بوو له‌قولایی نیستراتیژی سه‌رانی قورپه‌یش، به‌لکو قورپه‌یش ته‌ماعیان هه‌بوو تیایدا، له‌پا‌بو‌ر‌دو‌یشدا هه‌ولیان دا‌بوو تائیف بخه‌نه‌ پال‌ خۆیان و چوونه‌ دۆلی (وج)یش، به‌هۆی چرپی دارو پوهه‌که‌کانی، تا‌کو ترسیان خسته‌ دلی سه‌قیف هه‌و هه‌واپه‌یمانیتیان له‌گه‌ل‌ کردن و به‌نی ده‌وسیشیان به‌شدار کرد^۲ زۆر‌کیش له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی مه‌ککه‌ مولکیان هه‌بوو له‌تائیف و، له‌وێ وه‌رزی هاوینیان به‌سه‌ر ده‌برد، هه‌ردوو هۆزی به‌نی هاشم وعه‌بدو شه‌مس په‌یوه‌ندی به‌رده‌وامیان هه‌بوو له‌گه‌ل‌ تائیفدا، به‌هه‌مان شیوه‌ مه‌خزومیش هه‌ندی په‌یوه‌ندی دارایی هه‌بوو له‌گه‌ل‌ سه‌قیف دا، بۆیه‌ پوو‌کرده‌ تائیف له‌لایه‌ن پیغمبر ﷺ ئا‌راسته‌یه‌کی نه‌خشه‌ بۆ کیشراو بوو، نه‌گه‌ریش بیتوانیا جیگه‌ پێیه‌کی بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر بک‌ردبا، نه‌وه‌ ده‌بووه‌ مایه‌ی شله‌ژانی قورپه‌یش وه‌په‌شه‌ کردن له‌ئاسایش و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ئابوورییه‌کانیان به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، به‌لکو له‌وانه‌یه‌ ببوایه‌ ته‌ مایه‌ی دا‌برینی له‌ده‌ره‌وه‌، ئه‌م جم‌وجوله‌ سیاسیه‌ نیستراتیژییه‌ی پیغمبر ﷺ ئاماژه‌ ده‌کات بۆ په‌رۆشی وه‌رگرتنی هۆکاره‌کان له‌پێناو دروستکردنی ده‌وله‌تێکی موسلمان یان هێزێکی نوێ که‌ بتوانی پۆل‌ ببینی له‌م‌ملانی‌کاندا، چونکه‌ ده‌وله‌ت یان هێز هۆکاریکی یه‌کجار پێویسته‌ بۆ گه‌یانندی بانگه‌وازی خوا بۆ خه‌لکی .

۱- طبقات ابن سعد ۲/۲۲۱ نقلاً عن السيرة النبوية الصحيحة ۱/۱۸۵ .

۲- به‌وانه: فتح الباری، کتاب الکفالة ۴/۲۷۳ شرح - ح - رقم ۲۲۹۴ .

کاتیک پيغمبر ﷺ گه يشته تائيف راسته وخو پويشت بو مه لېه ندي ده سلاّت و
برياري سياسي له تائيف .^۱

۲- جيگای ده سلاّت له کوي بوو له تائيف ؟

به ني مالک وهاوپه يمانه کان به پي دانيشتوانی ديري نی ناوچه که بوون، خاوه
ده سلاّت بوون به سر تائيف دا، کاروباره نايينه کانیش هر به ده ست نه وان بوو؛
وه کو چاوديري کړدنې مزگوت، وپړای سرکردايه تی سياسي گشتی و، په يوه ندي
دهره کی و، ده سلاّتی نابووری، له گه ل هه موو نه وه شدا، نه وان له تاستیکدا نه بوون
بتوانن بهرگری بکن له ناوچه ی تائيف، که بریونترين خاکی عره ب بوو، جيگای
ته ماع و سرنجی زور لایه ن بوو، بو نمونه له هوزی هه وزان ده ترسان، به هه مان
شيوه مه ترسیان هه بوو له قورپه يش و به نی عامیر، که هه موویان هوزگه لی به هیژبوون و
توانای هیژش و داگیرکردنیان هه بوو، بویه سهرانی تائيف په چاوی سیاسه تی
پیککه وتن ناشتیان ده کرد، سه قامگیربوونی سیاسیان ده پاراست له پیکه ی
پیککه وتن نامه وه وهاوسه نگی، نه مه ش هه مان سیاسه ت بوو که قورپه يش په چاوی
ده کرد، جابه نی مالک په يوه ندي به کانیان پته و ده کرد له گه ل هه وزان بو نه وه ی
دوورین له زیانیان، هاوپه يمانه کانیش په يوه نديیان هه بوو له گه ل قورپه يشدا بو
دلنیا بوون لیان.^۲

نه مو، پيغمبر ﷺ بی ناگانه بوو له نه م توپه هاوپه يمانیتی وپیککه وتن نامه،
کاتیک که به ره و تائيف ده چوو، به لکو نه وه شی ده زانی که تائيف ده سلاّتیکی
مه رکه زی تیادا نییه، به لکو ده سلاّت به ده ستی دوو تیره وه یه له عره ب، به پي
پیککه وتن نامه یه کی ناوخوی، هریه کیکیش له و دوو هیژه له بازنه ی هوزیکی
دهره کی گه ورده ا بوو، بویه نه گه ر لایه نگری یه کیک له و دوو هیژه ی به ده ست
بهینایه، کاریگری گه وره ی ده بوو له سر هاوسه نگی هیژه سیاسیه کان، نه مه
به شيوه یه کی گشتی، به لام به شيوه یه کی تاییه ت نه گه ر بیتوانیبا هاوپه يمانه کانی

۱- پروانه: اصول الفكر السياسي في القرآن المكي ۱۷۴ .

۲- هه مان سرچاوه لا ۱۷۴ .

بکردایه به لایه نگری خوئی، که نه وان له گهل قورپه یشدا پیکه وتبون، نه وان
 نه خشه که ی ده گه شته کۆتایی، به لام مه حال بوو، چونکه پیغمبر ﷺ ده یزانی
 په یوه ندی نه م هیزه له گهل قورپه یشدا بنیات نه نراوه له سهر قایلپوون و په زامه ندی،
 به لکو له سهر بنه مای ترس دروست بووه، بۆیه پیغمبر ﷺ به کسهر پوو یکرده لای
 به نی عه مری کوپی عومه یری سهرانی هاوپه یمانه کان که له گهل قورپه یشدا بوون و،
 نه چوو بۆلای به نی مالیک له گهل هه وازن دا بوون.^۱

ئیبنو هیشام له (السيرة) ده لیت: ((کاتیک پیغمبر ﷺ گه یشته تائیف، چوو
 لای که سانیک له هۆزی سه قیف، نه وان له و پۆژگار ه سهر کرده بوون، سی که س بوون
 هه رسیکیان برا بوون عه بدویالیل ومه سعودو حه بیبی کوپانی عه مر، به کیکیشیان
 خیزانه که ی له قورپه یش بوو له به نی جومه ح،^۲ به لام کوپانی عه مر زۆریان وریایان
 ده کردو ده ترسان، بۆیه نه هاته نه پیشوازی پیغمبر ﷺ وه، به لکو زیاده په وییان
 کرد له بیژه وشتی له گه لیداو پیغمبر ﷺ له لایان هه لسا به بی هیوایی، به لام پتی
 فه رموون: ((اذا فعلتم ما فعلتم فاکتموا عني)) واته: نه گه ر چی واتان کردوه
 به رانه برم به لام نه مه باس مه کن، چونکه پیغمبر ﷺ حه زی نه ده کرد نه م باسه
 بگاته وه مه ککه و، پتی خو ش بوو نه و په یوه ندییانه ی له که شیکی نه یتی دا نه نجام
 بدریت، زۆریش گرنگی ده دا به دوربینی و وریایی، بۆ نمونه:

۱- به پیاده له مه ککه ده رچوو، بۆ نه وه ی قورپه یش وانه زانن به ته مای ده رچوونه
 له مه ککه، چونکه نه گه ر به سواری ده ریچوایه، گومان له ده وری دروست ده بوو،
 که ده یه ویت به ره و لایه ک گه شت بکات، نه و کاته ش نه گه ری پیکه لیگرتنی ده بوو.

ب- ئینجا هه لباردنی زهید بۆ هاوده می، چه ند لایه نیکی ئاسایشیی تیا دایه،
 چونکه زهید کوپی پیغمبر ﷺ به پیکه ی به کوپ کردن (التبني)، واته که س
 گومانی بۆ دروست نابیت، به هۆی پته وی په یوه ندی نیوانیان، ئینجا پیغمبر ﷺ
 شاره زای زهید بوو له پووی راستگویی و دلسۆزی و ده ستپاکی یه وه، که واته نه و

۱- بروهانه: اصول الفكر السياسي في القرآن المكي ۱۷۵.

۲- سيرة ابن هشام ۷۸/۲.

نهینې نادرکینې و، پشني پيډه به ستریت، هرواش دهرچوو، چونکه زهید خوی ددایه بهر نه و بهردانه ی بڼ پيغمبر ﷺ، دهاويزرا ته نانه ت سهری شکا.

ج- کاتيک سهرانی تائيف به و شپوه ناشیرینه وه لامي پيغمبر ﷺ يان دایه وه، نه وه واینه کرد پيغمبر ﷺ تووشی توپړی وه لچوون بیت، به لکو ته نها داوی لیکردن نه و مه سه له بشارنه وه، چونکه نه گهر قوپریش به مه بزانی نه ک هر گالته جاپی پيډه کهن، به لکو له وانه یه نه شکه نه جشی زیاد بکهن و، هه ولبدن چاودیري جموجل کانی بکهن له ناوو دهره وهی مه ککه.^۱

۲- نزاو پارانه وهیه ک :

به نی عه مر خه لکيکی خراب بوون، نه م دهنگ و باسه ی پيغمبر ﷺ يان نه شارده وه، به لکو گیل وگه مژده کویل کانیان هاندا جنيو به پيغمبر ﷺ بدهن و بهردبارانی بکهن، تاكو پاژنه کانی خوینیان پياها ته خواره وه نه عله کانی خویناوی بوون، خوینی موباره کی رزایه سهر خاکی تائيف، هر به دواپانه وه بوون تاكو گه یانديانه لای باخيکی عوتبه وشه یبه ی کوپی په بیعه وه ردوکیشیان له ناو باخه که دا بوون ئیر نه و منال وکویلانه ش گه پانه دواوه، له م کاته دا خوی وزهید هاتنه سیبه ری دار میویک، تاكو هه ندی پشوو بدهن، هه ردو خواوه نی باخه که ش سهیریان ده کردو، ده یانبینی چی به سهر هاتوه به ده ست خه لکی تائيف، بی نه وهی له شوین خویان بجولینه وه، له گهر مه ی نه م خه م ونازاری دهرونی و جهسته ییه دا، پویکرده خوی به نه م پارانه وهیه :

((اللهم اليك اشكو ضعف قوتي، وقلة حيلتي، وهواني على الناس، يا ارحم الراحمين انت رب المستضعفين وانت ربي، الى من تكلني؟ الى بعيد يتجهمني ام الى عدو ملكته امري، ان لم يكن بك علي غضب فلا ابالي، ولكن عافيتك اوسع لي. اعوذ بنور وجهك الذي اشرقت له الظلمات وصلح عليه امر الدنيا والاخرة، من ان تنزل بي غضبك، او يحل علي سخطك، لك العتبى حتى ترضى، ولا حول ولا قوة الا بالله))^۲

۱- في السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية ۱۰۹، ۱۱۰ .

۲- دكتور (أكرم ضياء العمري) نه م فهرموده ی به لاواز داناه له کتبی (السيرة النبوية الصحيحة) ۱/۱۸۶، به لام (ابراهيم العلي) به (صحیح) داناه و تویه تی شاهیدیکی هیه به هیزی ده کاته وه، بویه وه کو

واته: خواجه‌گیان سکا‌لای بی‌هیزی وکه‌می پێگه چاره‌و سووک بوونم له‌لای خه‌لک بۆ تۆ ده‌که‌م، تۆله‌ه‌موو به‌به‌زییه‌ک به‌به‌زه‌یی تری، تۆ خوای لاوازه‌کان و خوای منی، بۆکی به‌جیم دیلی؟ بۆ بیگانه‌یه‌ک پووی گرژم پیشانبدات یان بۆ خزمیک کاری منت داوه به‌ده‌ستیه‌وه، نه‌گه‌ر تۆ لیم توپه نه‌بیت بیباکم، به‌لام سه‌لامه‌تیت بۆ من چاکتره، په‌ناده‌به‌مه به‌ر پووناکی پومه‌ت که‌ه‌موو تاریکییه‌کانی بۆ پۆشن بووه‌ته‌وه و کاروباری دنیاو دواپۆژیشی پاست کردوه‌ته‌وه، که‌خه‌شم و توپه‌یی خۆت دابه‌زینیت به‌سهرمدا، یان به‌ر نا‌په‌زاییت بکه‌وم، پازیت ده‌که‌م تاپازی ده‌بیت، هیچ په‌ناو هیزیک نییه جگه له‌تۆ.

۴- سۆزو به‌زه‌یی پیغه‌مبه‌رایه‌تی :

سۆزو به‌زه‌یی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌هه‌لۆیسته سه‌خته‌کاندا زالد‌ه‌بوو، له‌کاتی‌کدا که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناخۆشتین حالدا بوو، له‌و کاتانه‌ی ده‌رونی مرۆڤه‌ز له‌تونیدی و تۆله ده‌کات، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا ده‌رونه‌که‌وره‌که‌ی و سۆزو به‌زه‌یییه‌که‌ی هه‌ر زالد‌ه‌بوو.^۱

عائیشه په‌زای خوای لیبیت پرسیاری کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ: ئایا پۆژیکت له‌پۆژی ئوحوود سه‌ختتر به‌سهر هاتوه؟ فه‌رمووی: ((لقد لقيت من قومك مالقيت، وکان اشد مالقيت منهم يوم عقبه...)).^۲

واته: من له‌میلله‌ته‌که‌ی تۆ نه‌وه‌ی بینیم بینیم، به‌لام له‌هه‌مووی سه‌ختتر پۆژی عه‌قه‌به‌بوو، چوومه‌لای ئیبنو عه‌بدویالیلی کوپی عه‌بدوکولال، هیچ وه‌لامیکه‌ی نه‌دامه‌وه، ئیتر به‌په‌زاره‌وه له‌لای ده‌رچووم و ناگام له‌خۆ نه‌بوو تاگه‌یشتمه (قرن الثعالب) سه‌رم به‌رزکردوه بینیم په‌له‌هه‌وریک سیبه‌رم بۆ ده‌کات، ته‌ماشام کرد نه‌وه جیبریه‌له، بانگی کردم و وتی: خوای که‌وره و ته‌ی میلله‌ته‌که‌تی بیست وزانی

فه‌رموده‌یه‌کی پاست باسی کردوه له‌کتیبی (صحیح السیره النبویه) ۱۳۶، هه‌روه‌ها دکتور (عبدالرحمن عبدالحمید البر) مامۆستای فه‌رموده‌و زانسته‌کانی له‌زانکۆی ئه‌زه‌هر و توویه‌تی فه‌رموده‌که به‌هه‌ردوو پێگه‌که‌یه‌وه پاست و ده‌رگه‌راوه، جاپه‌وانه چی و توه له‌کتیبی (الهجرة النبویه المبارکه) ۲۸.

۱- په‌وانه: مقومات الداعية الناجح ۷۶.

۲- صحیح البخاری رقم ۲۲۳۱.

چون وه لامیان دایه وه، خوای گه وره یش (ملك الجبال) ی ناردووه و فره مان ی پیکردووه گوپراه لیت بکات بۆ هر فره ماننیک پیّت خوشه، (ملك الجبال) بانگی کردم و سلاوی لیکردم ووتی: نه ی موحه ممد نه گه ر ده ته ویت هه ردوو شاخه که یان به سهردا ده دهم.

ئیت پیتغه مبه ر ﷺ فره مووی: ((بل ارجو ان يخرج الله من اصلاهم من يعبد الله وحده لا يشرك به شيئاً)) واته: به لگو ئومید ه وارم خوای گه وره له وه چه کانی نه مانه که ساننیک بهیننی ته نها خوای گه وره بپه رسن و هاوه لی بۆ په یدا نه کن.

به لی له پۆژی ئو حود برینی جه سته ی سهخت بوو، به لام له پووی ده رونی وه پۆژی تانیف سهخت تر بوو، چونکه ده رونی موباره کی زۆر ماندوو بوو، به شیوه یه ک تاکو گه یشه (قرن الثعالب) هر بیری ده کرده وه.

له م پارانه وه دا تیبینی قولبونه وه ی پیتغه مبه ر ﷺ ده کریت له یه کتاپه رستیدا، ده رده که ویت چون پیتغه مبه ر ﷺ ته نها مه به سته ی په زامه ندی خوا بووه، نه گه ریش ناخوشی و به لا له لای خوا وه بیّت له پیتاو په زامه ندی خوای گه وره، به لا له و حاله ته دا نیعمه ته و بابه خیریّت.

پارانه وه که شی به وشییوه کۆتایی پیده هیننی که هاوه لانیشی فیّر کردووه له کاتی ناخوشیدا بیلین ((ولا حول ولا قوة إلا بك)).

چونکه هیچی پیناکریت به بی یارمه تی خوای گه وره ^۱.

پارانه وه له مه زنترین په رسته نه کانه، چه کیکی کاریگه ریشه له بواری پاراستنی مرۆڤداو، به دیهینانی ئارامی بۆی، بیرو هوشیش هه رچه نده ئاستی به رزبیته وه، هر قابیلی هه له وشکسته، موسلمانیش کاتی وای به سهردا دیت توانای بیرکردنه وه به پتوه بردنی نامیننی، پینگه چاره یه کیشی نامیننی ته نها پارانه وه نه بیّت بۆلای خوای گه وره، پیتغه مبه ر ﷺ که له پارانه وه که ی بوویه وه، یه کسه ر خوای گه وره، وه لامی پارانه وه که ی دایه وه، جیبریل و (ملك الجبال) ی بۆ نارد ^۲.

۱- التاريخ الاسلامی للحمیدی ۲/ ۲۶، ۲۷.

۲- بروهانه: فی السیره النبویه قراءة لجوانب الحذر والحماية.

۵- له بهرنامه کانی گورانکاری :

پيشنياری (ملك الجبال) نه وه بوو هردو چياكه بدات به سهریاند، نه مهيش شيوازی بنه پرکردن ده گريته وه، كه پيشتر له سهر ميلله تانی نوح و، عادو، سه مودو، نه ته وهی (لوط) جيبه جی كراوه، خواي گه وره ده فرموویت: ﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۰) .

پيشنياریکی تر هه بوو له لایه ن زهیده وه، كه به رده وام بیت له كوچه كه یداو دووړكه ویته وه له مه ككه و له تانیفی بیواوه؛ چونكه یه كه میان ده ریکردوه و، دووه میان وازیله یی ناوه، ثیبنو لقه ییم ده لیت (پيغه مبري ﷺ خوا ﷺ له پاش نه وهی هیچ پشتیوانیكي ده ستنه كه وت له تانیف، گه راپه وه بو مه ككه له گه ل زه یدی كوپي حاریسه به خه مباری، ده پاراپه وه به نزاى به ناویانگی تانیف، ثیتر په روه ردگاری فریشته ی چیاكانی بو نارد، كه هردو شاخه كه به سر خه لکی مه ككه دا بخات، به لام پيغه مبر ﷺ فرمووی: ((لا، بل استانی بهم، لعل الله يخرج من اصلاهم من يعبد، ولا يشرك به شيئاً)) واته: نه خیر، به لكو هه ر چاوه پوانیان ده كه م، به لكو خواي گه وره له وه چه كانیان كه سیک ده ريكات، كه خوا په رست بیت و هاوبه ش په یدا نه كات، ثینجا چه ند پوژيک له نه خله مایه وه، جا زه ید پپی ووت: چون ده گه پيیته وه ناویان له كاتیكدا نه وان توایان ده ركردوه، فرمووی: ((يازيد: ان الله جاعل لماترى فرجاً و مخرجاً، وان الله ناصر دينه ومظهر نبیه)) واته: خواي گه وره گوشادیه كه ده كاته وه له م دوخه ی كه ده بیبني وخوا ئایني خو ی سهرده خات و پيغه مبره كه شی سهرده خات.

پيغه مبري ﷺ بهرنامه ی بنه پرکردنی په تکرده وه، هه روه ها بیروكه ی داپران و كړچی به رده وامي پی په سهند نه بوو، به پوژناکی باوه په ماشای ئاینده ی ده كرد،

بۆیە بپاریدا دوو بارە بچیتەوێ ئێو شارى مەككەى بپاوه، بۆ ئەوێ درێژەبدات بە جیهاده پێرۆزەكەى، هەموو هەلیكیش بقۆسیتەوێ لە پێناو بانگەوازه كەیدا، پێغەمبەر ﷺ هیچ پێگا چارهیهكى لەوانە هەلنەبژارد، بەلكو پێگایەكى تری هەلبژارد، ئەویش ئەوێ بوو بپاری چوونە ژوورەوێ مەككەیدا، بۆ ئەوێ لەنەوێ ئەوان خەلگانێك ببنە پێشتیوان بۆ ئایینی یەكتاپەرستی و جیهاد لە پێناوی ئیسلامدا، نەكو پاشەكشە بكات لە پووداوەكان^۱ پێغەمبەر ﷺ ئەو بپارەى دابوو، بەلام جێبەجێكردنیشى كارێكى ئەستەم بوو، ئەگەرێ زۆریش هەبوو پووبەپووی غەدر لێكردن بواپەتەوێ، یان كوژرانی لەلایەن قورپەیشەوێ، كە چیتەر توانای ئارام گرتنى نەما بوو لەسەر موخەمد ﷺ، كە پەنايشى دەبردە بەر هۆزەكانى تر، ئینجا ئەگەر مەترسێش لەسەر ژيانى نەبواپە، گەپانەوێ پاش شەكستى تائیف وایدەكرد خەلكى مەككە ئەوێ بە تێشكانێكى گەورە بژمێرن، كە تووشى موسلمانان بوو، بپیتە ماپەى توندتر بوونیان بەرانبەر موسلمانان، بۆیە ئەمجارە پێغەمبەر ﷺ بپاری وروژاندنى باروودۆخەكەى دا لەناو خۆى مەككەوێ، لەجیاتى ئەوێ دەورى بدات لەدەرەوێ، واتە وێستى بچیتە ئێو تیرەو هۆزەكانى قورپەیش و هاوپەیمان لەنێویندا بۆ خۆى پەیدا بكات.^۲

ئێبێ هیشام لەكتێبى (السيرة) هە كەیدا سەبارەت بەدالڵەدانى مۆتەئیمى كۆپى عەدى دەفەر مۆیت: كاتێك پێغەمبەر ﷺ لە تائیف گەپاوه بەبێ ئەوێ باوهرى پێ بكن، یان پشەنگیرى بكن، پۆشت بۆ ئەشكەوتى حیرا، لەوێشەوێ ناردى بەدواى ئەخنەسى كۆپى شەرىقدا بۆ ئەوێ دالڵەدى بدات، بەلام ئەو وتى: من خۆم هاوپەیمانم و دالڵەدانى كەسم پێناكرۆت، ئینجا ناردى بەشوین سووھەیلی كۆپى عەمردا، ئەویش وتى: بەنى عامر هەرگیز كەس دالڵەنادەن لەدژی بەنى كەعب؛ ئینجا ناردى بەشوین مۆتەئیمى كۆپى عەدى _ سەرگەورەى بەنى نەوفەلى كۆپى عەبدو مەناف _ داواى لێكرد دالڵەدى بدات، ئەویش پازى بوو، كۆپو خزمەكانى

۱- بپوانە: اصول الفكر السياسي في القرآن المكي ۱۷۶ .

۲- هەمان سەرچاوه ۷۷، ۱۷۸ .

کۆکرده وه و وتی: چه که کانتان له شانبکن وله لای گۆشه کانی مائی خوا پاوهستن، چونکه من دالدهی موحه مدم داوه، ئیتر پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل زهیددا هاته مه ککه وه، تا کو گه یشته ناومزگه وتی حه رام؛ موتعیمی کوپی عه دی ش هه لساو هاواریکرد: ئه ی کۆمه لانی قوپه ییش من په نای موحه مدم داوه و باکس بیزاری نه کات، ئینجا پیغه مبه ری ﷺ چوو په وکن ودهستی پیوه گرت و دوو پکات نوژی کردو پۆیشته وه بۆ ماله که ی، موتعیمی کوپی عه دی وکوپه کانی ته ماشایان ده کرد و شمشیره کانیا ن له دهست بوو تا کو چوو ماله که ی خۆیه وه.^۱

بارودۆخ گۆرپانکاری زۆری به خۆیه وه بینی به هۆی کارکردن به پێی بهرنامه ی تازه ی پیغه مبه ری ﷺ، له جیاتی ئه وه ی به خۆشاردنه وه و شکسته وه بیته ناو مه ککه و، ئه مجاره به پارێزگاری یه کێک له سه رانی قوپه ییش هاته ناو مه ککه وه، تییینیش ده کریت که پیغه مبه ری ﷺ، پیاویکی له هۆزی خوزاعه نارد بۆ لای موتعیم، له م دوو هه لبژاردنه شدا شاره زایی سیاسی و تیگه یشتنی میژووی قوولی تیا به دیده کریت، چونکه نه وفل که باپیره گه وره ی به نی نه وفه له وه کاته موتعیم سه رۆکی بوو، ناحه زی عه بدولموته لیبی باپیره ی پیغه مبه ربوو ﷺ له سه رده می جاهیلیدا، چونکه هه ندی شوین وپێ ی عه بدولموته لیبی داگیر کردبوو، ئه ویش داوای له که سه کانی کرد هه لسن له دژیان، به لام به دهنگی یه وه نه هاتن، بۆیه ناچار بوو ناردی به شوین خاڵۆکانیدا له به نی نه جاری خه زره ج، له پێگه ی هۆنراوه یه که وه بۆ ئه وه مه به سته هه لیه ست، ئیتر خه لکانیکی زۆر له نه وان هاتن بۆ هاواری عه بدولموته لیب و، له لای که عبه لایاندا، کاتێک نه وفل ئه وانیه ی به چه لک و قه لغانه وه بینی ترساو هه موو ئه و شتانه ی داگیر کردبوو گێرپایه وه بۆ عه بدولموته لیب، دوا ی ئه وه خوزاعه وتیان، که سمان نه بینیه وه له مه ککه دا، جوانترو به ره وشتترو به تارام تر له عه بدولموته لیب، ئه و خاڵوانیشتی پشتیان گرت، خۆ ئه گه ر ئیمه پشتمان بگرتایه وه یارمه تیمان بدایه سودمان له خۆی و خزمه کانی ده بینی، ئینجا پیاو ماقولانیان هاتن ووتیان: ئه ی باوکی حاریس تۆ کوپی ئیمه ی وه کو چۆن کوپی

ئه‌وانی، ئينجا ئيمه هاوشان پيگه‌وه ده‌ژين، پۆزگاريش ئه‌و کينه‌ی له‌دلماندا نه‌هيشتووه دژيه‌قوپه‌يش، جاوه‌ره باببين به‌هاوپه‌يمان، عه‌بدولموته‌ليب ئه‌و قسه‌ی پي باش بوو، به‌په‌له‌يش ئه‌و پيشنيازه‌ی قبول کرد، که‌سيش له‌به‌نی نه‌وفه‌ل و عه‌بدو شه‌مس ناماده‌ی نه‌بوون.^۱

ئه‌م ده‌قه ئاماژه ده‌کات بۆ په‌گی ململانی له‌پووه ميژووبيه‌که‌يه‌وه، له‌نيوان خوزاعه‌و قوپه‌يش، کاتيک قوصه‌ی کوپی کيلا ب قوپه‌يشی کوکرده‌وه له‌شوينه جياجياکانداو، شه‌پی خوزاعه‌يان کرد که‌خاوه‌ن سه‌رۆکايه‌تی وده‌مپراستی عه‌ره‌ب بوو، خوزاعه‌يان له‌مالی خوا ده‌رکردو مه‌که‌يان کرد به‌چوار به‌شه‌وه له‌نيوان قوپه‌يشدا، ئيتر خوزاعه‌هر له‌و پۆزگاروه پقيان له‌قوپه‌يش بوو، کاتيکيش پووداوه‌کان ئالۆزبوون له‌نيوان قوپه‌يش وعه‌بدولموته‌ليبدا، خوزاعه‌ له‌گه‌ل عه‌بدولموته‌ليب هاوپه‌يمانيتيان کردو له‌دژی قوره‌يش وه‌ستان بۆلاوازکردنی، په‌يوه‌نديه‌کانی نيوان خوزاعه‌و قوپه‌يش هه‌ميشه هه‌رخراپ بووه. بۆيه ناردنی پيغمه‌ربه‌ﷺ بۆ پياوێکی خوزاعه‌ی بۆلای سه‌رگه‌وره‌ی هۆزی به‌نی نه‌وفل ئاماژه‌يه‌کی ئاشکرايه بۆ ئه‌و پووداوه، وه‌بیرخسته‌وه‌يه‌کيشه بۆ ئه‌و هاوپه‌يمانيتيه‌ کۆنه، دالده‌دانی موتعي می کوپی عه‌دی بۆ پيغمه‌ربه‌ﷺ ته‌نها هه‌لۆيستیکي جواميرانه نه‌بوو، به‌لکو چاوديرييه‌ک بوو بۆ به‌رژه‌وه‌نديه‌کانی خۆی، بۆ ده‌نگی قوپه‌يشيش له‌دالده‌ دانی موتعيم بۆ پيغمه‌ربه‌ﷺ، له‌ترسی چه‌ک نه‌بوو، به‌لکو له‌ترسی چه‌که‌کانی هه‌موو خوزاعه‌و خه‌زرج بوو.^۲

هه‌روه‌ها له‌يامان نه‌چي‌ت که‌موتعيم يه‌کي بوو له‌وانه‌ی لاپه‌ره‌ی سته‌مکاری دژيه به‌نی هاشم لايرد، پاش ئه‌وه‌ی له‌هه‌لبه‌ستیکدا ئه‌بو تاليب گله‌ی لیکردبوو.

پيغمه‌ربه‌ﷺ يش ئه‌م چاکه‌ی موتعيمه‌ی هه‌ر له‌به‌ر چاوبوو، که‌خۆی وکوپو خزمه‌کانی خسته مه‌ترسيه‌وه له‌پيناويدا، بۆيه ده‌رباره‌ی ديله‌کانی به‌در فه‌رمووی: ((لو كان المطعم بن عدي حياً ثم كلمني في هؤلاء النتنی لترکتهم له)).^۳ واته: ئه‌گه‌ر

۱- بپروانه: انساب الاشراف للبلاذري، تحقيق محمد حميد الله ۷۱/۱.

۲- بپروانه: اصول الفكر السياسي في القرآن الكريم لا، ۱۸.

۳- البخاری، کتاب ۶۴ باب ۱۲ ورقمه ۴۰۲۴.

موتعیمی کوپی عه‌دی له‌ژياندا بوايه و قسه‌ی له‌گه‌لم بکردايه ده‌رباره‌ی ئه‌و بۆگه‌نانه وازم لێيان ده‌هینا له‌به‌ر خاتری ئه‌و، که‌واته پيغمبر ﷺ سه‌ره‌پای دوژمنایه‌تی بیروباوه‌پ جیاوازی ده‌خاته نیتوان ئه‌وانه‌ی له‌پووی ئیسلام پاره‌ستان و ئه‌وانه‌ی پشتگیریان کردو چاکه‌یان له‌گه‌ل کرد، چونکه له‌په‌وشتی پيغمبرایه‌تیدا نییه که‌چاکه له‌بیر بکات.^۱

به‌م شیوه پيغمبر ﷺ پێ و په‌سمی له‌کۆمه‌لگاکه‌ی به‌کارده‌هینا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلام، بۆیه ته‌ماشای بونیاتی کۆمه‌لایه‌تی ده‌کرد وه‌کو پاستیه‌کی میژوویی، ته‌ماشای مرقفی بیباوه‌پی نه‌ده‌کرد وه‌کو ژماره‌یه‌ک له‌ناو ژماره‌کاندا، به‌لکو وه‌کو تاکێک له‌نیو توپێکی کۆمه‌لایه‌تی به‌یه‌کداچوودا، مرقفیش توانای هه‌یه که‌به‌خۆی بپیته‌ هه‌یزیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کاریگه‌ر، موتعیمی کوپی عه‌دی ش تاکه‌که‌سیک نه‌بوو، به‌لکو دامه‌زراوه‌یه‌ک بوو، به‌له‌دایکبوونی خۆی له‌دایک نه‌بوو، به‌لکو له‌دایکبوونی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ میژوویه‌کی کۆن بۆکاتی ململانیی یه‌کتا په‌رستی و بته‌پرستی، جا ئه‌گه‌ر ئیستا بووه‌ته دامه‌زراوه‌یه‌کی په‌تی بۆ بیباوه‌پان، ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که‌سوودی نه‌ما بیت و به‌کارنه‌هینریت بۆ هه‌ول‌دانی گێرانه‌وه‌ی بۆ ئیسلام.

۶- گه‌شته‌که‌ی پيغمبر ﷺ هه‌ندی سه‌رکه‌وتنی چاکه‌ی له‌بوار یه‌بانگه‌وازدا به‌ده‌یه‌نا، یه‌کی له‌وانه کاریگه‌ریبوونی لایه‌کی نه‌صرانی (عه‌دداس) به‌ پيغمبر ﷺ و موسلمان بوونی، هه‌روه‌ها موسلمان بوونی هه‌ندی له‌جنۆکه‌کان، که‌گه‌پانه‌وه لای کۆمه‌لانی خۆیان و ناگاداریان کردنه‌وه.

۱- به‌سهراته‌ی عه‌دداس :

کاتیک پيغمبر ﷺ توشی ئیش و زیان بوو له‌خه‌لکی تائیف هه‌و، ناچار یان کرد په‌نا بباته‌ باخیکه‌ عوتبه‌ و شه‌یه‌ی کوپانی په‌بیعه‌، که‌هه‌ردوکیان له‌وکاته له‌ناو باخه‌که‌دا بوون و، به‌زییان پیداهات و، لایه‌کی نه‌صرانی کارکوزار له‌لایان هه‌بوو، ناوی عه‌دداس بوو، به‌بۆلێک تر یه‌ناردیانه لای پيغمبر ﷺ، عه‌دداسیش تریکه‌ی له‌به‌رده‌م پيغمبر ﷺ داناو پێی وت: بخۆ. پيغمبر ﷺ کاتیک ده‌ستی

بؤ برد فهرمووی: ((بسم الله)) وئینجا خواردی، عه دداس ته ماشای نیو چاوانی پيغمبر ﷺ ی کرد ووتی: سویند به خوا خه لکی نه م ولاته قسه ی له و شیوه ناکه ن، ئینجا پيغمبر ﷺ پټی وت: ((ومن اهل اي البلاد انت يا عداس؟ وما دينک؟)) واته: نه ی خه لکی کام ولاتی عه دداس؟ نه ی له سهر چی ئایینیکی؟ وتی: من نه صرانیم وخه لکی نهینه وام. پيغمبر ﷺ فهرمووی: له لادیکی یونسی پیاری خواناس، عه دداس ووتی: نه ی تو چوزانی یونس کییه؟ پيغمبر ﷺ فهرمووی: ((ذاك اخي کان نبیا وانا نبی)) واته: نه و برامه، نه و پيغمبر بوو، منیش پيغمبر م. ئیتر عه دداس دهستی کرد به ماچ کردنی سهری و دهست و قاچی، کوپانی پهبیعه یه کیکیان به وی تریان وت: کارگوزاره که تی تیگدا، کاتیک عه دداس گه پایوه لایان پټیان وت: نه وه چی بوو دهست و قاچیت ماچ ده کرد؟ وتی: گه وره م له سهر زه ویدا که سی تر نییه له نه و چاکتر، شتیکی پټوتم پيغمبر نه بیت که س نایزانی، وتیان: به لات لیکه ویت نه ی عه دداس، له ئایینه که ت ه لته گپرت ه چونکه ئایینی تو له ئایینی نه و چاکتره.^۱

* (بسم الله) کردنی پيغمبر ﷺ پیش خواردن، جټبه جټکردن بوو بؤ سوننه تیک له سوننه ته کانی ئیسلام، چاکه ی نه وه شی تیا بوو که نه م لاره نه صرانییه ی بؤ ئیسلام پاکیشا، له گه ل پيغمبر ناوی خوی برد پیش خواردنه که، نه م لاره هه موو هه ست ونه ستی هاته جوش و خروش و سهر سوپمانی خوی پراگه یان له کاره که ی، چونکه خه لکی نه و ولاته ناوی خوا ناهینن پیش خواردن.

* (بسم الله) کردن له پیش خواردن وه کو هه موو سوننه ته دیاره کانی تر، له وکانی جیا بوونه وه ی موسلمانان له ده وروپه ره بته رسته که، نه م جیا بوونه وه ش سهرنجی بیتاوه پان راده کیشت و، پالیشیان پټوه دهنی پرسیار بکه ن وله ئیسلام حالی بن ولیی نزیک ببنه وه.^۲

* عه دداس دلنیا بوونی ته واوی هه بوو به پيغمبر رایه تی پيغمبر ﷺ. به به لگه ی هه لویستی له هه ردوو سهر که وره که ی، کاتیک فهرمانیان پټکرد له گه لایان ده رچیت بؤ

۱- صحیح السیره النبویه ۱۳۶، ۱۳۷.

۲- بېوانه: التاريخ الاسلامي ۲۲/۳.

جهنگی به در، وتی: ده تانه ویت بچم بۆ شه پی نه و پیاوهی له باخه که تاندا بوو؟ سویند به خوا چیاکان خوینان ناگرن له بهرده میدا، وتیان: به لات لیکه ویت نهی عه دداس، به زمانی جادووی لیکردی.^۱

* نه و وتهیه ی عه دداس ((له سر زه ویدا که س نییه له نه و چاکتر)) دلنه واییه کی گه وره بوو بۆ پیغمبر ﷺ، چونکه نه گه رچی که سه کانی خوئی ئیش و نزاری ده دن، نه وه بیگانه یه که له نهینه واوه ده ست وقاچی ماچ ده کات و، شایه تی پیغمبرایه تی بۆ ده دات، نه مه ییش قه ده ریکی خوایه تی یه، که سیک له نهینه واوه پالده نیت بۆ نه وه ی باوه رپه خواو پیغمبره که ی بهینیت.^۲

ب_ موسلمان بوونی جنۆکه:

کاتیک پیغمبر ﷺ له تائیف گه پیاوه بۆ مه ککه و له سه قیف بی هیوا بوو، که گه یشته ناوچه ی نه خله، له شه ودا دهستی کرد به شه و نویت، له و ساته دا که سانیکی له جنۆکه کان گوئیان لی گرت، حه وت که س بوون له جنۆکه کانی نه صیبین، که خوا ی گه وره له قورئاندا باسیکردوون، نه وان گوئیان گرت له خویندنه وه که ی پیغمبر ﷺ تاکو لی بوویه وه، نه و کاته گه پانه وه بۆلای کۆمه لانی خوینان ووریا بیان پیدان و نه وانیش موسلمان بوون، خوا ی گه وره ییش سه رگوزشته که یانی باس کرد له سه ر زاری پیغمبره که ی ﷺ ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمْعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (الاحقاف: ۲۹، ۳۰).

نه و جنۆکه نه دابه زینه سه ر پیغمبر ﷺ، له کاتیکدا نه و خه ریکی خویندنه وه ی قورئان بوو، که گوئیان لیبوو، وتیان: ﴿أَنصِتُوا﴾ واته: بیده نگ بن وگوئی پآگرن.

۱- بهوانه: سبل الهدی والرشاد ۲/ ۵۷۸.

۲- بهوانه: التربية القيادية ۱/ ۴۳۷.

ئهم بانگه وازه بوو که بته پرسته کان له تانیف په تیان کرده وه، هه مان ئه و بانگه وازه ده گویند یتته وه بڼ جیهانیکی تر، که جیهانی جنوکه کان بوو، ئه وان هاتن به ده نگی بانگه وازه که یه وه وبه میلله ته که ی خویشیانیان گه یاند، وه کو چوڼ ئه بو زه پړی غیفاری وتوفه یلی کوپی عه مرو زیما دی نه زدی گه یاندیان به خزم وکه سه کانی خو یان، به هه مان شیوه له جیهانی جنوکه شدا که سانیک په یدا بوون نایینی خوا بگه یه نن ﴿يَقَوْمًا اٰجِبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ وَءَامِنُوْا بِهِۦ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجْزِمُ مِّنْ عَذَابِ اَلِيْمٍ﴾ (الاحقاف: ۳۱).

ناوی موحه مه د ﷺ وای لیها ت دلی جنوکه کانیش بو ی ده که شایه وه، نه وه ک دلی باوه پدارانی مروفه کان به ته نها، که سانیک له نه وانیش نالای یه کتاپه رستیان به رز کرده وه، خو یانیان یه کلا کرده وه بڼ بانگه واز کردن بڼ لای خوا، خوا ی گه وره یش به شیوه یه ک باسی نه وانیه کردو وه تا کو پوڅی دوا یی هر به سر هاتنه که یان بخویند یتته وه خوا ی په روه رگار ده فه رمو یت: ﴿قُلْ اُوْحٰی اِلٰی اَنَّهُۥ اَسْمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْءٰنًا عَجَبًا ۝۱ يَّهْدٰی اِلٰی الرُّشْدِ فَتَاْمَنَّا بِهٖۚ وَلَنْ نُّشْرِكَ رَبَّنَاۤ اَحَدًا ۝۲ وَاَنَّهُۥ تَعَلٰی جَدُّ رَبِّنَاۤ مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ۝۳ وَاَنَّهُۥ کَانَ یَقُوْلُ سَفِهُنَا عَلٰی اللّٰهِ شَطَطًا ۝۴ وَاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنْ لَّنْ نَّقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اللّٰهِ کَذِبًا ۝۵ وَاَنَّهُۥ کَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ یُعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوْهُمْ رَهَقًا ۝۶ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوْٓا کَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۝۷ وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنَهَا مِلْثَ حَرَسًا شَدِیْدًا وَشُهَبًا ۝۸ وَاَنَّا کُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَنْ یَسْمِعْ اَلَّاۤنَ یَجِدْ لَهُۥ شِهَابًا رَّصَدًا ۝۹ وَاَنَّا لَا نَدْرٰی اَشْرٰۤ اُرِیْدَ یَمَنٌ فِی الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِہُمْ رُحْمَہُمْ رَسَدًا ۝۱۰ وَاَنَّا مِّنَ الصَّٰلِحِیْنَ وَمِنَاۤ دُوْنَ ذٰلِکَ کُنَّا طَرِیْقَ قَدَدًا ۝۱۱ وَاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنْ لَّنْ تُعْجِزَ اللّٰهُ فِی الْاَرْضِ وَلَنْ تُعْجِزَہُۚ هَرَبًا ۝۱۲ وَاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدٰیءَ ءَاْمَنَّا بِهٖۚ فَمَنْ یُّؤْمِنُ بِرَبِّهٖۚ فَلَا یَخَافُ بَحْسًا وَّلَا رَهَقًا﴾ (الجن: ۱-۱۳).

ئه‌وه فه‌تحیکی خوایی بوو له‌بواری بانگه‌وازا، له‌کاتیڤدا بوو که پیغمبر ﷺ له‌ناوچه‌ی نه‌خه‌دا بوو، توانای ئه‌وه‌ی نه‌بوو که بیته ناو مه‌ککه‌وه، ئایا سه‌رکه‌شه‌کانی قوپه‌یش ده‌یانتوانی باوه‌پدارانی جنۆکه‌کان به‌دیل بگرن جوړه‌ها نه‌شکه‌تجه‌یان بده‌ن؟^۱

کاتیک پیغمبر ﷺ هاته مه‌ککه‌وه له‌په‌نای موعیم دا، سوپه‌تی (الجن‌ی) به‌سه‌ر هاوه‌لاند ده‌خوینده‌وه، ده‌کانی ئه‌وانیش به‌جاری ده‌خروشا بۆ قسه‌کانی خوای گه‌وره، چونکه ده‌رکه‌وت ته‌نها خو‌یان نین له‌م شه‌په‌دا، به‌لکو ئه‌وه برا جنۆکه‌کانیان هه‌مان شه‌ریان به‌ریاکردوه دژ به‌بته‌رستی.

له‌پاش یه‌که‌م چاوپیکه‌وتنی نێرده‌ی جنۆکان له‌گه‌ڵ پیغمبر ﷺ دا به‌چه‌ند مانگیك، نێرده‌ی دووه‌میان هاته خزمه‌ پیغمه‌بری خوشه‌ویست موحه‌مه‌د ﷺ، بۆ ئه‌وه‌ی گوی بگرن له‌قسه‌ی خوای گه‌وره.^۲

له‌عه‌لقه‌مه‌وه هاتوه که پرسیا‌ری کردوه له‌ئیب‌نو مه‌سعود ووتویه‌تی: ئایا که‌سیك له‌ئیه‌و ناماده‌بوون له‌و شه‌وه‌ی نێرده‌ی جنۆکه‌کان هاتن؟ وتی: نه‌خیر، به‌لام شه‌ویکیان له‌گه‌ڵ پیغمبر ﷺ بووین وله‌په‌دیانه‌ما، ئیمه‌ش له‌ دۆل و به‌رزاییه‌کاندا بۆی گه‌راین، وتمان په‌شه‌کوژ کراوه، ده‌لێت: ئه‌و شه‌وه ناخۆشترین شه‌و بوو به‌سه‌رماندا تیپه‌پی، سه‌ر له‌به‌یانی بینیمان له‌لای ئه‌شکه‌وتی حیراوه‌هات، وتمان: ئه‌ی پیغمه‌بری خوا، لی‌مان ونبوویت ویۆت گه‌راین ونه‌ماندۆزیته‌وه، شه‌ویکی یه‌کجار ناخۆشیمان به‌سه‌ر برد، فه‌رموی: ((اتانی داعی الجن، فذهبت معه، فقرأت عليهم القرآن)) واته: نێرده‌ی جنۆکه هاتنه‌ لام ومنیش قورئانم بۆ خویندنه‌وه ده‌لێت: بر‌دینی وشوینه‌واره‌کانیان وشوینه‌واری ئاگره‌کانیانی پینیشانداین، پرسیا‌ری خواردنیشیان لی کرد، فه‌رموی: ((نعم کل عظم ذکر اسم الله عليه یقع فی ایدیکم اوغر مایکون لحماً، وکل بعره‌ علف لدوا بکم)) واته: هه‌موو ئیسقانیك ناوی خوای له‌سه‌ر هینرا‌بی‌ت وه‌کو ئه‌وه‌یه زۆر گوشتن بی‌ت، هه‌موو

۱- بروه‌نه: التریبه‌ القیادیة ۱/ ۴۴۲.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۱/ ۴۴۵.

پشقلیکیش ئالیکه بۆ ئاژه‌له‌کانتان. دوا‌ی پيغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((فلا تستنجوا بها فانها طعام إخوانکم)).^۱ واته: خۆتانی پيپاک مه‌که‌ونه‌وه چونکه خواردنی براکانتانه.

ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ گه‌وره‌یه‌ له‌ جیهانی جنۆکه، پيشه‌کییه‌ک بوو، بۆ زنجیره‌یه‌ک سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ له‌ جیهانی مڕۆفه‌کاندا، چونکه چاوپيکه‌وتن له‌ گه‌ل نێرده‌ی ئه‌نصاره‌کاندا پاش چه‌ند مانگيک پرویدا.^۲

۱- مسلم، کتاب الصلاة ۳۳۲/۱ رقم ۱۵۰-۴۵۰.

۲- بروهانه: التربية القيادية ۴۴۵/۱.

باسی چواره‌م: ئیسراو میعراج نه‌وپه‌ری ریزلینان

پیمان وایه نه‌م کاره له ئاسابه‌ره مه‌زنه، چه‌ند ئامانجیکی تیادابوو: خوای گه‌وره ده‌یه‌ویست هه‌لیک بپه‌خسینی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆ نه‌وه‌ی چاری بکه‌ویته دیارده گه‌وره‌کانی ده‌سه‌لاتی، تا‌کو دلی پرپیت له‌سوکنایی و متمانه‌و، به‌هیزتر بیت له‌هیزش بردنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی بیباوه‌پان له‌سه‌ر زه‌وی، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌گه‌ل موسا پرویدا، کاتیک خوای گه‌وره ویستی ده‌سه‌لاتی مه‌زنی خوای پی پیشان بدات، پیی فرموو: ﴿قَالَ أَلَمْهَآ يَمْوَسٰى ۝۱۱﴾ فَأَلَمَهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿۱۰﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْاُولٰى ﴿۱۲﴾ وَأَضْمَمْ يَدَكَ اِلٰى جَانِحِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سَوْءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿۲۴﴾ لِّزُرِكَ مِنْ اٰيَتِنَا الْكُبْرٰى ﴿طه: ۱۹-۲۳﴾

له‌گه‌شتی ئیسراو میعراجدا خوای گه‌وره نیشانه‌ی گه‌وره‌ی به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نیشاندا، وه‌کو پێشه‌کی یه‌ك بۆ كۆچ‌کردن و، بۆ گه‌وره‌ترین پووبه‌پووبوونه‌وه به‌دریژایی میژوو له‌دژی بیباوه‌پی و گومپایی و خراپه‌کاری، نیشانه‌کانیش زۆر بوون: پویشتن بۆ به‌یتولمه‌قدیس، به‌رزبوونه‌وه‌ی بۆ ئاسمان، بینینی نه‌و نادیارانه‌ی پیغه‌مبه‌ران بانگه‌وازیان بۆ کردووه؛ وه‌کو: فریشته‌و ئاسمانه‌کان و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و چه‌ندین نمونه له‌خۆشگوزهرانی و نه‌شکه‌نجه.

ئاخاوتنی قورئان ده‌رباره‌ی ئیسرا، له‌سوپه‌تی (الاسراء) دا بوو، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی میعراج له‌سوپه‌تی (النجم) دا بوو، خوای گه‌وره باسی ئیسرا ئی کردووه و فرموویه‌تی: ﴿لِّزُرِكَ مِنْ اٰيَتِنَا﴾ (الاسراء: ۱) له‌سوپه‌تی (النجم) یش دا ده‌فرموویت: ﴿لَقَدْ رَاٰی مِنْ اٰیٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى﴾ ئینجا له‌پروودای ئیسراو میعراجدا چه‌ندین زانست و نه‌ینی و ورده‌کاری و وانه‌وپه‌ندی تیادایه.

ماموستا (ابو الحسن الندوي) ده لیت: ئیسرا هه روا پروداویکی ئاسان نه بوو، پيغمبر ﷺ چەند به لگه یه کی گه وره ی تیا دا ببینی، یان به لگه کانی ئاسمان و زه وی به چاوی خوی ببینی، به لکو زیاتریش له وانه، ئه م گه شته پيغمبرایه تیه چه ندین واتای گرنګ و ئاماژه یه ی دانایی دووری تیا دا بوو: هه ردوو ئه و سوږه ته ی دابه زین له مه پ ئه م پروداوه، رایانګه یان د که پيغمبر ﷺ پيغمبره ی هه ردوو قیبله و، پيشه وای هه ردوو پوژه لات و پوژئاواو، میراتګری پيغمبره رانی پيش خوی و، پيشه وای نه وه کانی داهاتووی دواي خوی ته ی، له که سایه تی پيغمبر ﷺ و له ئیسرا ته که یدا مه که که گه یشت به قدوس و، به يتولحه رام گه یشته مه سجیدو لئه قصا، نویژی به پيغمبره ران کرد، ئه مه یش ئاګاداریه ک بوو بۆ گشتګری په یامه که ی و هه میشه یی پيشه وایه تی بۆ مروفايه تی، به که لك هاتنی ئایینه که ی بۆ هه موو کات و شوینیک، هه روه ها ئه م سوږه ته پیروژه هه لسا به ده سنیشانکردنی که سایه تی پيغمبر ﷺ وباسکردنی پيشه وایه تی وسه رکر دایه تی کردنی و، پله و پایه ی ئه و ئوممه ته ی که بوی په وانه کراوه، باوه پری پیده هیئی و، ئه و پوله ی که ده یګیږیت له جیهانداو، له نیو گه ل و نه ته وه کاند. ^۱

یه که م: سه رګوزشته ی ئیسراو میعراج له پوانګه ی فهرمووده کانه وه: له نه نه سی کوږی مالیک ﷺ ده فهرموویت: پيغمبر ﷺ فهرموویه تی: ((أتیت بالبراق- وهو دابة ابيض طويل فوق الحمار ودون البغل...)). ^۲

واته: بورا قیان بۆ هیئام- ولاغیکي سپی به رزتر له گوئی دریژو نزمتر له هیستر، سمی داده نی له نه و شوینه ی چاوی پیی ده گات، ده فهرمویت: سواری بووم و تا کو هاتمه (بیت المقدس)، ده فهرمویت: به ستم به قولفی ده رګای (بیت المقدس) ه وه، که پيغمبره ران پيش من ولاغه کانیا ن پیوه ی به ستووه، ده فهرمویت: ئینجا چومونه ناو مزګه و ته که وه و، دووړکات نویژم تیا کرد، دواي ئه وه ده رچووم و جیبریل قاپیک مه ی، قاپی شیر ی بۆ هیئام، منیش قاپه شیره که م هه لېژارد، جیبریل وتی: فیتره ت هه لېژارد .

۱- بېرواته: الاساس في السنة ۲۹۲/۱ .

۲- مسلم: كتاب الايمان، باب الاسراء برسول الله ﷺ رقم: ۲۵۹-۱۶۲.

له فهرمودده ی مالیکی کوپی صه عصه عه شدا هاتروه: پیغه مبهری خوا ﷺ باسی شه وی ئیسرائی بۆ کردوون وفهرمودیه تی: ((بینما انا فی الحطیم)).....

له کاتی کدا پراکشابووم له نێوان پوکن ومه قامی ئیبراهیم یان له حیجردا جیبریل هاته لام وله چالی قورگمه وه تاكو خواری ناوكمی دپی ودلی دهركردم، دواپی ته شتیکی ئالتونینی هیئا پری بوو له باوه پ دلی تیا شوژدمه وه، ئینجا پرکرایه وه و گێژدارایه وه جیگای خۆی، ئینجا ولاغیکیان بۆ هیئام سپی بوو له هیستر نزمتره وه گوی درێژ به رزتر، ههنگاری له ئه وه پری جیگای بینینی داده نا، له سهر ئه وه سوار کرام و له گه ل جیبریل چووین تاكو گه یشتینه ئاسمانی به که م، داوای کرد ده رگا که بکریته وه، ووتیان ئه وه کییه؟ ووتی جیبریل، وتیان: کیئت له گه ل دایه، وتی: موحه مه د، وتیان: نێردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتیان: به خیریبت، ئینجا ده رگا که کرایه وه وئاده م له وی بوو، وتی: ئه وه ئاده می باوکت، سلّوی لی بکه، منیش سلّوم لی کرد وه لامی دامه وه وتی: به خیر بی ی ئه ی کوپی باش و، پیغه مبهری چاک، دوا ی ئه وه به رزی کردمه وه تاگه یشتینه ئاسمانی دووم وداوای کرد ده رگا که بکریته وه، وتیان: ئه وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتیان: کیئت له گه ل دایه؟ وتی: موحه مه د، وتیان: نێردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتیان: به خیریبت، ده رگا که کرایه وه، بینیم عیساو یه حیا له وین، وتی: ئه وه یه حیاو عیسیاه، سلّویان لی بکه و منیش سلّوم لیکردن و وه لامیان دامه وه، وتیان: به خیر بیئت ئه ی برای چاک و پیغه مبهری چاک، ئینجا به رزی کردمه وه بۆ ئاسمانی سییه م وداوای کرد بکریته وه وتیان: ئه وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتیان: ئه ی کیئت له گه ل دایه؟ وتی: موحه مه د، ووتیان: نێردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، ووتیان: به خیریبت و، ده رگا که کرایه وه بینیم یوسف له وییه، وتی: ئه وه یوسف ه سلّوی لی بکه و سلّوم لیکرد، ئه ویش وه لامی دامه وه وتی: به خیریبت ئه ی برای چاک و پیغه مبهری چاک. ئینجا به رزکرامه وه تاگه یشتینه ئاسمانی چواره م وداوای کرد بکریته وه، وتیان: ئه وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتیان: ئه ی کیئت له گه ل دایه. وتی: موحه مه د، وتیان: ئایا نێردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتیان: به خیریبت و ده رگا که کرایه وه، بینیم

ئيدريس له وييه، وتی: ئه وه ئيدريس، سلاوی لی بکه، منیش سلاوم لیکرد وه لامي دامه وه وتی: به خیریبت ئه ی برای چاک و پیغمه مبری چاک .

ئینجا به رزی کردم وه بۆ ئاسمانی پینجه م وداوی کرد بکریته وه. وتیان: ئه وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتیان: کیبت له گه لدايه؟ وتی: موحه ممه د، وتیان: ئایا نیردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتیان: به خیریبت وده رگا که کرایه وه، بینیم هارون له وييه، وتی: ئه وه هارونه سلاوی لی بکه و سلاوم لیکردو، وه لامي سلاوه که ی دامه وه ووتی: به خیریبت ئه ی برای چاک و پیغمه مبری چاک.

ئینجا به رزی کردم وه تا که یشتینه ئاسمانی شه شه م وداوی کرد بکریته وه، وتیان: ئه وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتیان: کیبت له گه لدايه؟ وتی: موحه ممه د، وتیان: نیردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتیان: به خیریبت، بینیم موسا له وييه، وتی: ئه وه موسایه سلاوی لی بکه، منیش سلاوم لیکردو وه لامي دامه وه، وتی: به خیریبت ئه ی برای چاک و پیغمه مبری چاک؛ کانتیک به جیم هیشت گریا، وتیان: بۆ ده گریت؟ وتی: ده گریم چونکه لاویک دوا ی من په وانه کراوه، ئوممه ته که ی ئه و زۆرتر ده چنه به هه شته وه له ئوممه تی من.

ئینجا به رزی کردم وه بۆ ئاسمانی حه وته م وداوی کرد بکریته وه، وتیان: ئه وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتی: ئه ی کیبت له گه لدايه؟ وتی: موحه ممه د، وتیان: نیردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتی: به خیریبت، بینیم ئیبراهیمه، وتی: ئه وه باو که ته سلاوی لی بکه، وتی: منیش سلاوم لیکرد، ئینجا وتی: به خیریبت ئه ی کوپی چاک و پیغمه مبری چاک، ئینجا (سدره المنتهی) م بۆ نزیك کرایه وه، بینیم به ره که ی وه کو گوزه کانی هه چهر^۱.

که وره یه، که لا کانی شی وه کو گوئی فیل بوون، وتی: ئه وه (سدره المنتهی) یه، ئینجا چوار پوبارم بینى، دووانى له ناوه وه و دووانیشى ئاشکرا بوون، وتی: ئه وه چییه جیبریل؟ وتی: دوو نادیاره که له به هه شتن، دوو ئاشکرا که ش نیل و فو پراتن، ئینجا (البیت المعمور) م لی نزیک کرایه وه.

ئینجا قاپیکې مه ی وقاپې شیر و، قاپې هه نگوینیان بۆ هیڼام، منیش شیره کم هه لېژارد وتی: نه وه فیتړه ته (واته: ئایینی ئیسلام) که خوت وئوممه ته که ت له سرین.

ئینجا نو یژم له سره فهرزکړا په نجا نو یژ له هه موو پوژیکدا، ئیتر گه پامه وه به لای موسا تیپه ږیم وتی: فرمانی چیت پیکرا؟ وتم: په نجانو یژ هه موو پوژیک، وتی: ئوممه تی تۆ په نجا نو یژ پیناکریت هه موو پوژیک، سویند به خوا من خه لکیم تاقیکردوه ته وه پيش تۆ، له گه ل به نی ئیسرائیل دهردی سهری زؤرم بینیه، جابگه ږیره وه بۆلای خوا ی خوت وداوای لیکه ئاسانی بکاته وه له سره ئوممه ته که ت، منیش گه پامه وه وده نو یژم بۆ که مکړده وه، گه پامه وه لای موسا هه مان قسه ی بۆ کړده وه، منیش گه پامه وه لای خوا وده نو یژ تری بۆ که م کړده وه، ئینجا گه پامه وه لای موسا هه مان قسه ی بۆ کړده وه، منیش گه پامه وه وفهرمانم پیکرا به دده نو یژ له پوژیکدا، گه پامه وه وه مان قسه ی بۆ کړدم، گه پامه وه وفهرمانم پیکرا به پینج نو یژ له پوژیکدا، گه پامه وه لای موسا، وتی چی فهرمانت پیکراوه؟ وتم: به پینج نو یژ له پوژیکدا، وتی: ئوممه تی تۆ پینج نو یژ بۆ ناکریت له پوژیکدا، من نه زمونم له گه ل خه لکی هیه و زؤرم له به نی ئیسرائیل بینیه، بویه بگه ږیره وه بۆ لای په روه ردگارت باکه متری بکاته وه.

وتم: نه وه ندهم له خوا داوا کړد تاشه رمم کړد، به لکو پازی ده بم، ده فهرمویت: کاتیک تیپه ږیم بانگه ریک بانگی کړد: فهرزی خؤم به ږیخست وئاسانکاریم بۆ به نده کانم کړد.^۱

ږووداوی ئیسراو میعراج پيش هیجره ت به سالتیک بووه، وه کو (القاضی عیاض) ده لیت: له کتابی (الشفاء).^۲

کاتیک پیغه مېرګه ﷺ له و گه شته ږیژده ی گه پایه وه باسی نه م ږووداوه ی کړد بۆ خه لکی، له کو ږیکدا که موتعیمی کوپی عه دی وعه مری کوپی هیشام و وه لیدی کوپی

۱- البخاری، مناقب الانصار، باب فی المعراج رقم ۳۸۸۷.

۲- الشفاء بتعريف حقوق المصطفى ۱۰۸/۱.

موغیره‌ی تیا دانیشتبوو، فهرمووی: ((انی صلیت اللیلة العشاء فی هذا المسجد، و صلیت به الغداة، و آتیت فیما دون ذلك بیت المقدس، فنشر لی رهط من الانبیاء منهم ابراهیم، و موسی و عیسی، و صلیت بهم و کلمتهم)) واته: من ئەم شه و نوێژی عیشام له ئەم مزگه‌وته کردو دوا‌ی ئەو چووم بۆ به‌یتولمه‌قدس، له‌وی کۆمه‌لێک له‌پیغه‌مبه‌رانم بینى، له‌وانه: ئیبراهیم و موسا و عیساو، پێش نوێژیم بۆ کردن و قسه‌م له‌گه‌ڵ کردن، عه‌مری کوپی هیشام وه‌کو گالته‌ جاپی وتی: باسیان بکه‌ بۆم، فهرمووی: ((أما عیسی ففوق الریعة، و دون الطول و...)).^۱ واته: سه‌باره‌ت به‌عیسا له‌نیوان مام ناوه‌ندو بالا به‌رزدا بوو، سنگ پان، پێست ناسک، قژ لول، سوروسپی، ده‌توت عوروه‌ی کوپی مه‌سعوده، سه‌باره‌ت به‌موسایش، گه‌وره‌و بالا به‌رز بوو، ده‌توت یه‌کیکه‌ له‌هۆزی شه‌نوئه، ددانه‌کانی له‌سه‌ریه‌ک بوون و، لیوی گرژبویه‌وه و، پووکی ده‌بینرا، پووی گرژبوو، به‌لام ئیبراهیم سویند به‌خوا به‌پواله‌ت و ناکار هه‌ر له‌خۆمه‌ه‌چوو.

وتیان: ئە‌ی موحه‌مه‌د! باسی به‌یتولمه‌قدیس مان بۆ بکه، فهرمووی: ((به‌شه‌و چوومه‌ ناو شاره‌که‌وه‌و به‌شه‌ویش ده‌رچووم)) ئینجا جبریل له‌سه‌ر شیوه‌که‌ی خۆی هات به‌باله‌کانی یه‌وه‌و، ده‌یوت: ((ده‌رگایه‌کی وایه، له‌فلانه‌ جیگا، ده‌رگایه‌کی تری وایه، له‌فلانه‌ جیگا، ئینجا پرسیا‌ری تریان لی‌کرد، ئە‌ویش فهرمووی: له‌په‌وحا به‌لای فلانه‌ کارواندا پۆیشتم، و شترێکیان لی‌بزیوو بوو، به‌دوایدا ده‌گه‌پان، که‌گه‌یشته‌ جیگا‌کانیان، که‌سی لی‌ نه‌بوو، په‌رداخێکی ئاو دانرابوو، هه‌ندی‌کم لی‌خوارد، پرسیا‌ریان لی‌بکه‌ن. وتیان سویند به‌خوا ئە‌مه‌ به‌لگه‌یه. ئینجا گه‌یشته‌ لای فلانه‌ کاروان، و شتره‌کان له‌من هه‌لها‌تن، به‌لام دانه‌یه‌کی سو‌ریان له‌سه‌ر ئە‌ژنۆ دانیشت، که‌ژاوه‌یه‌کی له‌سه‌ر بوو، هی‌لی سپی تیا‌دا بوو،... پرسیا‌ریان لی‌بکه‌ن. وتیان: سویند به‌خوا ئە‌مه‌یشه‌ به‌لگه‌یه. ئینجا له‌لای ته‌نعیم گه‌یشته‌ لای فلانه‌ کاروان، و شترێکی په‌ش و سپی پێشیان که‌وتبوو، نیستایش له‌و پێگه‌ شاخاوییه‌وه به‌ره‌و پوتان دیت، ئینجا وه‌لیدی کوپی موغیره‌ وتی: جادوبازه، ئە‌وانیش پۆشتن،

ته ماشايان کرد چؤنى وت و ابو، ئيتړ تۆمهت باريان کرد به جادوگرى ووتيان: وه ليدى کوږى موغيره پاستى کرد.

ئەم پروداوه تاقيرکړنه وه يک بوو بۆ خه لکى، بۆيه خه لکانک له وانه ي باوه پريان هينا بوو پاشگه زبوونه وه، پږيشتن بۆ لای نه بوبه کرى سه ديق په زای خواى ليبيت، وتيان: نایا هه والى هاوړيکته ده زانيت، بانگه شه ي نه وه ده کات که نه مشه و براوه بۆ (بيت المقدس) وتى: نایا پاسته وای وتوه؟ وتيان: به لى، وتى: نه گهر وای وتبيت پاست ده کات، وتيان: نایا باوه پى پيډه که یت به شه و بردويانه بۆ به يتولمه قدیس پيش سپيډه گه راپيښته وه؟ وتى: به لى له وهش زياتر، باوه پى پيډه که م له هه واله کانی ناسماندا، بۆيه ناو نرابه (صديق).^۱

دووه م: سوود وانه و په ننده کان.

۱- دواى هه موو دهرده سهریه ک به خشينک هيه، پيغمبر ﷺ تووشى دهرده سهرى زؤر بوويه وه، نه وه قورپه يشه دهرگای داخستوه به پرووى بانگه وازدا له مه ککو، سه قيف و، هؤزه کانی عره ب، گه مارؤشى توند کردوه له دژى ئيسلام وموسلمانان له هه موو لايه که وه، ئينجا پيغمبر ﷺ له پاش کوچى دواى نه بو تاليبى مامى که وته باريکى ترسناکه وه، به لام هه ربه رده وام بوو له سهر پښگای خوى، نارامى ده گرت وناوړى له لؤمه ي لؤمه کاران وشه پى شه پگيړان وپيلانى پيلانگيړان نه ده دايه وه، بۆيه کاتى نه وه هاتبوو به خشينکى گه وره ي پيښدريت وپروداوى ئيسراو ميعراج به پيى قه دهرىکى خواى گه وره هات و، پيغمبرى خوا له نيو هه موو دروستکراوه کاندا به رزکرايه وه بۆ ناسمانه کان، وه کو پاداشتک له سهر نارامگرتن وجيهادى، پاسته وخؤ خواى گه وره پيشواى ليکرد وجيهانه نادياره کانی پى پيشاندا و، له گه ل پيغمبر رانى برابدا له سهریه ک پاستايى کويکړنه وه و بوو به پيشه و او پيشه نگ و دوايينيان.^۲

۱- المستدرک ۶۲/۳ قال الحاكم: هذا الحديث صحيح الاسناد واقره.

۲- بروانه: التربية القيادية ۴۴۷/۱.

۲- پيغمبر ﷺ به‌رهو پووی قوناغی‌کی تازه ده‌بوویه‌وه، قوناغی هیج‌ره‌ت و به‌پدیده‌که‌وت بۆ بنیاتنانی ده‌ولت، خوای گه‌وره ده‌یه‌ویست خسته‌یه‌که‌مه‌کانی، نه‌و بنیاته‌یه‌که‌گرتوو و به‌هیزو ریزکراو بی‌ت، بۆیه نه‌م تاقیرک‌دنه‌وه‌ی هینایه‌ پيشی، بۆ پاراو‌کردنه‌وه‌ی پیز له‌لاوازو دوول‌له‌کان و بپرواداره به‌هیزه‌کان جی‌گیربکات، نه‌وانه‌ی به‌دل‌تیا‌یی باوه‌ریان هه‌بوو به‌پيغمبر ﷺ، چی به‌خته‌وه‌رییه‌که ده‌وره‌ی ده‌دان کاتیک له‌ده‌وری پيغمبر ﷺ ده‌بوون و باوه‌ریان پدیده‌هیناو ژيانیان ده‌کرده قوربانی بۆی، چه‌ند باوه‌ر له‌دل‌له‌کانیاندا پتر ده‌بوو به‌رانبه‌ر نه‌م پووداوه‌ی که له‌دوای ناخو‌شی تانیف دیت وله‌دوای هاتنه‌ژووره‌وه‌ی مه‌که‌که به‌دال‌ده‌ی که‌سیک^۱.

۳- نازایی پيغمبر ﷺ له‌وه‌دا بوو که به‌په‌نگاری بته‌رستان بوویه‌وه به‌مه‌سه‌له‌یه‌که که نه‌قلیان په‌تی ده‌کرده‌وه‌و لێی تینه‌ده‌گه‌یشتن، ترسیش به‌ریه‌ستی بۆ دروست نه‌کرد که نه‌وان باوه‌ری پیناکه‌ن و گالته‌ی پدیده‌که‌ن، به‌م شیوه‌یه‌ش خو‌ی کرد به‌نمونه بۆ ئوممه‌ته‌که‌ی له‌ناشکرا کردنی هه‌ق به‌رانبه‌ر به‌ناهه‌ق، باهیزه‌کانیشیان کۆبکه‌نه‌وه بۆ جه‌نگی موسلمانان، پيغمبر که‌باسی ئیسرا‌ئی بۆ ده‌کردن، خوای گه‌وره هه‌ندی نیشانه‌ی ده‌رخست که بی‌باوه‌ره‌کان ناچاربکات بۆ باوه‌رپکردن، له‌وانه:

- وه‌سفکردنی پيغمبر ﷺ بۆ (بيت المقدس)، نه‌وانیش قایل بوون به‌باسکردنه‌که‌ی،

- وه‌سفکردنی کاروانه‌که‌ی (الروحاك).

- وه‌سفکردنی بۆ کاروانه‌که‌ی تر.

- وه‌سفکردنی بۆ کاروانی سی‌یه‌م له‌(الابواء)، بی‌باوه‌ره‌کانیش دل‌نیا‌بوون له‌پاستگویی پيغمبر ﷺ، چونکه به‌لگه‌کان ناچاریده‌کردن باوه‌رپکه‌ن، نه‌م که‌شته مه‌زنه، په‌روه‌رده‌کردنی‌کی خوایی بوو له‌ناستی‌کی به‌رزدا، چونکه پيغمبر ﷺ هه‌موو سه‌ره‌زه‌وی به‌دروستکراوه‌کانه‌وه ده‌بینی، وه‌کو خالێ‌کی بچووک له‌گه‌ردونی گه‌وره‌دا، ئینجا جی‌گای بی‌باوه‌ره‌کانی ده‌بینی له‌ناو نه‌و خاله‌دا،

نه‌وانه به‌شیکری یه‌کجار بچوکن له‌گه‌ردونی فراواندا، ئایا نه‌وانه چیان پیده‌کړیت له‌دژ که‌سیک، که‌ خوای گه‌وره‌ هه‌لبژاردوه له‌نیو هه‌موو ئاده‌میزاده‌کانداو، تاییه‌تمه‌ندی کردوه به‌ئو گه‌شته به‌رزه پیروزه‌وه، فریشته‌کان و پیغمبرانی بۆ کۆکردوه ته‌وه‌و، ئاسمانه‌کان و (السدره المنتهی) و (البیت المعمور) ی پیشانداو قسه‌ی له‌گه‌لداکرد.^۱

۴- باوه‌پی به‌هیزی نه‌بویه‌کر په‌زای خوای لیبیت به‌ئم پروداوه مه‌زنه، وه‌لامی بیباوه‌پانی دایه‌وه به‌ئو په‌پی متمانه‌وه: نه‌گه‌ر وای وتوه پاست ده‌کات، ئینجا وتی: من له‌وه‌ش زیاتر باوه‌پی پیده‌که‌م، بۆیه ناوئرا (الصديق)، نه‌و په‌پی زانایی و دانایی نه‌ویشی ده‌رخست، کاتیک به‌راوردی کرد له‌نیوان نه‌و هه‌واله‌وه‌والی دابه‌زینی وه‌حی له‌ئاسمان، ئاشکرای کرد که‌نه‌گه‌ر نه‌وه شتیکی سه‌یره بۆ مروفی ئاسایی، به‌لام زۆر کاریکی پیداره بۆ پیغمبر ﷺ.^۲

۵- خواردنه‌وی پیغمبر ﷺ بۆ شیر کاتیک سه‌رپشک کرا له‌نیوان شیرو مه‌ی، ئینجا مژده‌دانی جبریل علیه‌الصلاه والسلام بۆ پیغمبر ﷺ له‌هه‌لبژاردنه‌کی دگونجیت له‌گه‌ل فیتره‌ت دا ﴿ فَأَقَمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (الروم: ۳۰)

۶- پیش نوێزی پیغمبر ﷺ بۆ پیغمبره‌ران به‌لگه‌یه له‌سه‌ر قایلبونیان به‌سه‌رکردایه‌تی و پیشه‌وايه‌تی پیغمبر ﷺ ولابردنی شه‌ریعه‌تی ئیسلام بۆ هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کانی پیش خو‌ی، نه‌وه‌ی که‌ پیغمبره‌رانیش پنی هه‌لسان به‌رانبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ پتویسته شوینکه وتوانیشیان هه‌مان کار بکه‌ن به‌رانبه‌ر نه‌و پیغمبره‌وه شوینکه وتووی په‌یامه‌که‌ی بن.

۱- التاريخ الاسلامي للمصيدي ۴/۱، ۴۲/۳.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۴۳/۲.

پيويسته له‌سەر ئه‌و كه‌سانه‌ی كۆنگره‌ی نزيكبوونه‌وه له‌نيو ئاينه‌كاندا ده‌گرن
ئهم پاستيه چاك بزانن و بانگه‌وازی بۆ بكهن و به‌جاريك هه‌لكه‌نرين له‌و ئاينه
به‌تالانه‌وه باوه‌ر به‌پيغه‌مبه‌ر ﷺ و په‌يامه‌كه‌ی به‌يئن، ئينجا پيويسته له‌سه‌ريان
پاستی ئهم بانگه‌وازه گومان لێكراوانه بكهن كه زۆر جار خزمه‌تی سيستمێك
له‌سيستمه‌كان ده‌كات.

۷- چه‌ندین ئاماژه‌و سوود هه‌یه له‌به‌ستنه‌وه‌ی (المسجد الاقصی) به‌(المسد
الحرام) هه‌وه، له‌وانه:

* گرنگی (المسجد الاقصی) بۆ موسلمانان، كه‌به‌و به‌شه‌وپه‌وی پيغه‌مبه‌ره‌كه‌يان و
جیگای به‌رزبوونه‌وه‌ی بۆ ئاسمانه به‌رزه‌كان، به‌دریژایی قۆناغی مه‌ككیش قیبه‌یان
بووه، ئه‌وه‌یش پێنمای و ئامۆزگارییه‌كه بۆ موسلمان كه ئه‌و مزگه‌وته‌یان خۆش
بویت، هه‌روه‌ها فه‌له‌ستین به‌گشتی چونكه جیگایه‌کی پیرۆزه.

* ئاماژه‌یه‌کی تریشی تیا‌دا‌یه كه‌بریتی یه له‌هه‌ستپێکردنی موسلمانان
به‌لێ‌پرسراویتی به‌رانبه‌ر (المسجد الاقصی)، له‌پووی ئازادکردنی و پا‌ك‌کردنه‌وه‌ی
له‌پیسى بته‌رستان و بیروباوه‌ری خاچ په‌رستان.

* هه‌روه‌ها ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت كه‌هه‌ر هه‌په‌شه‌یه‌ك له‌مزگه‌وتی یه‌كه‌م هه‌په‌شه‌یه
له‌مزگه‌وتی دووه‌م، هه‌ر جو‌ره ده‌ستدریژییه‌كیش له‌سەر مزگه‌وتی ئه‌ق‌صا
ده‌ستدریژییه له‌سەر (المسجد الحرام)، داگیرکردنی جو‌له‌كه‌یش بۆ (المسجد
الاقصی) ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت ئاسایشی (مزگه‌وتی حه‌رام) هه‌په‌شه‌ی لێ‌ده‌كریت و
دوژمنان چاوی تێ‌ده‌په‌ن بۆ داگیرکردنی.

میژوو له‌كۆن وتویدا ئه‌وه دووپات ده‌كات‌ه‌وه، میژوو جه‌نگه سه‌لیبییه‌كانیش
بۆمان ده‌گێ‌پ‌پ‌ته‌وه كه‌(ئهرنات)ی خا‌ج‌په‌رستی خاوه‌نی شان‌شینی كه‌ره‌ك
نێ‌رده‌یه‌کی نارد بۆ حی‌جاز به‌مه‌به‌ستی ده‌ستدریژی‌ی كردنه سه‌رقه‌بری پيغه‌مبه‌ر ﷺ و
ته‌رمی پێ‌رۆزی له‌مزگه‌وته‌كه‌ی، به‌هه‌مان شێ‌وه بو‌رتو‌غالیه‌كان كه‌كاسۆلیك بوون،
له‌سه‌ره‌تای چاخه‌نوێ‌كانه‌وه هه‌ولیان داوه بگه‌نه هه‌ردوو هه‌په‌می پێ‌رۆز،

به‌مه‌به‌ستی جیبه‌جیکردنی شه‌وی که باو با پیرانیان نه‌یانتوانی جیبه‌جیتی بکه‌ن، به‌لام به‌رگری سه‌ختی مه‌مالیکه‌کان، هه‌روه‌ها عوسمانیه‌کان، پیکریوو له‌پیش شه‌و پروژه‌گلاوه‌یان، له‌پاش جه‌نگی (۱۹۶۷) که تیادا جوله‌که قودسیان داگیرکرد، سه‌رکرده‌کانین شه‌وه‌یان راگه‌یاند که ئامانج له‌پاش قودس حجازه‌و، له‌پیش هه‌مووشیه‌وه مه‌دینه‌و خه‌یبه‌ر.^۱

(بن‌گوریون) ی سه‌رکرده‌ی جوله‌که، له‌پاش چوونه ژورده‌وه‌ی سوپاکه‌ی بۆ ناو قودس، له‌نزیک مرگه‌وتی شه‌قضا، گوتاریکی خوینده‌وه بۆ هه‌ندی که سه‌ربازو لاوانی جوله‌که، تیایدا وتی: واده‌ستمان گرت هه‌ر قودسدا، به‌پیکه‌یشه‌وه‌ین بۆ یه‌سریب.^۲ ئینجا گولدامانی‌ریش به‌هه‌مان شه‌وه له‌و بۆنه‌یه‌دا ده‌یوت بۆنی باو با پیرانم له‌مه‌دینه‌و حجازه‌وه دیت و ده‌بیئت بیگێر نه‌وه. جوله‌که‌کان نه‌خشه‌ی ده‌وله‌ته‌ چاوه‌پوانکراوه‌که‌یان بلآو کرده‌وه له‌پاش شه‌وه، که له‌فوراته‌وه ده‌گریته‌وه تا کو نیل به‌دورگه‌ی عه‌ره‌ب و ئوردن و سوریه‌و عێراق و میصرو یه‌مه‌ن و کوه‌یت و هه‌موو که‌نداوی عه‌ره‌بی، شه‌م نه‌خشه‌یانه له‌پاش شه‌پی ۱۹۶۷ له‌شه‌روپا بلآو کرده‌وه.^۳

۸- گرنگی نوێژو مه‌زنی پله‌وپایه‌ی: جیگیربووه له‌سوننه‌تی پیغمبر ﷺ دا که نوێژ له‌شه‌وی میعراجدا فه‌رز بووه، له‌م باره‌وه (ابن‌کثیر) ده‌لێت: گرنگی دانێکی که‌وره‌یه به‌نوێژو پله‌وپایه‌ی.^۴ بۆیه پێویسته له‌سه‌ر بانگخوازان جه‌خت بکه‌نه‌وه له‌سه‌ر گرنگی نوێژکردن و پارێزگاری کردنی و باسی گرنگی و پله‌وپایه‌و کاتی فه‌زبوونی بکه‌ن بۆ خه‌لکی و پوینشی بکه‌نه‌وه که شه‌وه دوا پاسپارده‌ی پیغمبر ﷺ بووه له‌پیش گۆچی دوا.^۵

۹- پیغمبر ﷺ باسی ترسناکی نه‌خۆشیه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی کردوه‌و،

۱- بېوانه: السيرة النبوية لابی فارس ۲۱۴۷.

۲- جريدة الدستور الاردنية العدد ۴۶۱۳ بقلم: اميل الخوري. نقلًا عن السيرة النبوية لابی فارس لا ۲۱۴.

۳- السيرة النبوية لابی فارس لا ۲۱۵.

۴- تفسير ابن‌کثير ۲/۲۲.

۵- المستفاد من قصص القرآن للدعوة والدعاة ۲/۹۳.

سزاکه شی پوونکردووه ته وه، وهکو چاوی پیکه وتووه له وشه ودها، له وانه:

* سزای تاوانی غه یبته کردن وئه وانه ش که پئی هه لده سن، پیغمه مبری خوا ﷺ که سانیککی بینی لاشه ی بۆگن دهخۆن، جیبریل یش پئی وتووه ئه وانه که گوشتی خه لکی دهخۆن.^۱

* سزای خواردنی مالی هه تیو، پیغمه مبر ﷺ پیاوانیککی بینی دهم ولیویان گه وره یه وهکو وشتر، پارچه به ردی گه وره ی ناگرنیان به دهسته وه یه فرپی دهده نه ناو ده میانه وه له پاشیانه وه ده رده چیت. جیبریل پئی وت: ئه وانه که مالی هه تیو به ناهه ق دهخۆن.^۲

* سوو خۆران، پیغمه مبر ﷺ که سانیککی بینی ناو سکیان وهکو خانووی گه وره بوو، ماری تیادا بوو، له ده ره وه ده بینران، جیبریل ووتی: ئه وانه سوو خۆران.^۳

* پیاویه ته که به هه مان شیوه باسی سزای داوین پیسان وزه کات نه ده ران و وتاریژده گومراکه ره کان و بایه خنه ده ران به ئه مانه تی کردووه.^۴

* پاداشتی موجهیدان، له وشه ودها پیغمه مبر ﷺ به لای خه لکانیکدا تیپه پ بوو که کشت وکال ده که ن وله هه مان پۆژدا به روبوومه که ی ده دورنه وه، له پاش هه موو دورینه وه یه کیش وهکو خۆی ده گه پیتته وه، جیبریل فرمووی: ئه وانه موجهیدانن که له پیناو خوادا جهاد ده که ن، پاداشته کانیان تا حه وت سه د به رانبه ر بۆ زیاد ده کریت..^۵

۱- په یبردن هه وانه لان به بایه خ وگرنگی مزگه وتی (الاقصى) ولیپرسراویتیان به رانبه ری چونکه دیل بوو به ده سستی پۆمانه وهو، له سه رده می عومه ر په زای خوای

۱- الفتح الربانی للساعاتی ۲۵۰/۲۰ وقال: صحح اسنادہ الحافظ ابن کثیر .

۲- فتح الباری بشرح صحیح البخاری ۲۰۰/۸ .

۳- تفسیر ابن کثیر ۲۷۴/۴ .

۴- تفسیر الطبری ۷/۱۵ والفتح الربانی ۲۵۷/۲۰ .

۵- بهوانه: الخصائص الکبری ۱۷۱/۱ والسیرة النبویة لابی فارس ۲۲۰ .

لایبیت ئازادیان کرد، تاكو پینچ سهه سالیش هه ر به دهست موسلمانانه وه بوو له نه و په پى ئارامى وئاسایشدا تاخاچه رستان داگیریان کردووه دواتر سه لاهه ددینی نه ییوبی رزگاری کرد، وئه مجاره ییش له ژێر دهستی جوله که دایه، جا ریگای رزگارکردنی چۆن بیت؟^۱

ریگای رزگارکردنی به جیهاد کردن ده بیت له پیناو خوادا، له سهه هه مان پێبازی هاوه لان که له سهه ری پویشتون.

به شی پینجه م

گه‌ران به سهر هۆزه‌کاندا و کوچکردنی هاوه‌لانی بۆ مه‌دینه

باسی یه‌که‌م: گه‌ران به سهر هۆزه‌کاندا بۆ به‌ده‌سته‌پینانی پشتگیری.

له‌پاش گه‌رانه‌وه‌ی پيغمبر ﷺ له‌تائیف، ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن له‌گه‌ل خه‌لکیداو، بانگه‌وازی هۆزه‌کانی ده‌رکردو داوای لی‌کردن که‌داڵده‌ی بدن و پشتگیری لی‌بکه‌ن، بۆ نه‌وه‌ی قسه‌ی خوای گه‌وره‌ بگه‌یه‌نیت، پيغمبر ﷺ له‌وه‌رزه‌ بازراگانییه‌کاندا جموجوولی ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌وه‌رزی حه‌جدا که‌هۆزو عه‌شیره‌ته‌کانی تیادا کۆده‌بیته‌وه، به‌پێی پلانیکی سیاسی بانگخوازانیه‌ی پوون و ئامانج دیاریکراو، له‌م کاره‌دا نه‌بو به‌کر په‌زای خوای لی‌بیته‌ هاوه‌لی بوو، نه‌و پیاوه‌ی که‌پسپۆرپوو له‌په‌چه‌له‌کناسی و میژووی عه‌ره‌بدا، ئینجا هه‌ردوکیان ده‌چوونه‌ لای پیاوه‌ ناوداره‌کانی هۆزه‌کان، نه‌بو به‌کر په‌زای خوای لی‌بیته‌ پیش نه‌وه‌ی پيغمبر ﷺ ده‌ستی به‌کردایه‌ به‌خسته‌نه‌ رووی بانگه‌وازه‌که‌ی، پرسیاوی لیده‌کردن: ژماره‌تان چهنده؟ هیزتان چۆنه؟ توانای جه‌نگتان چۆنه؟^۱

مه‌قریزی ده‌لیته: ((ئینجا پيغمبر ﷺ باسی خۆی و بانگه‌وازه‌که‌ی ده‌کرد له‌لای هۆزه‌کان، له‌بۆنه‌کاندا و بانگی ده‌کردن بۆ ئیسلام، نه‌وانه‌ش به‌نوعامیرو، غه‌سه‌سان و، به‌نوه‌زاره‌و، به‌نوه‌مورپه‌و، به‌نوه‌نیفه‌و، به‌نوه‌سوله‌یم و، به‌نوه‌بس و، به‌نوه‌صرو، به‌نوه‌سه‌له‌به‌ی کوپی عوکابه‌و، کینه‌ده‌و، که‌لب و، به‌نوه‌حارس و، به‌نوه‌عوزره‌و، قه‌یسی کوپی خوته‌یم و، نه‌بولیوسر نه‌سه‌ی کوپی نه‌بی (پاقیج)) واقیدی به‌دوادا چوونه‌وه‌ی کردووه‌ بۆ نه‌م هۆزانه‌ هۆزه‌هۆز، ده‌شلێن که‌به‌هۆزی کینه‌ ده‌ستی پیکردووه‌و بانگیانی کردووه‌ بۆ ئیسلام، دوا‌ی نه‌وه‌ چوه‌ لای هۆزی که‌لب و یه‌نی حه‌نیفه‌ و یه‌نی عامیرو ده‌یوت: کێ ده‌مباته‌ لای هۆزه‌که‌ی خۆی و به‌رگرم لی‌بکات، بۆ نه‌وه‌ی په‌یامی خوا بگه‌یه‌نم، چونکه‌ قوپه‌یش

پښگه‌م پسی ناده‌ن بیگه‌یه‌نم، نه‌بو له‌هه‌بیش له‌پشت پيغمبر ﷺ. وه‌ستا‌بو ده‌یوت: گوئی لیمه‌گرن دروژنه.^۱

به‌وه‌نده‌ش پانه‌وه‌ستا، به‌لکو پيغمبر پووبه‌پووی توندوتیژی زور تریوویه‌وه، پیشه‌وا بوخاری له‌میژووه‌که‌یداو، ته‌به‌رانی له‌(الکیر)دا، له‌مودریکی کوپی مونیب ده‌گیړنه‌وه، نه‌ویش له‌باوک وباپیریوه‌وه ده‌گیړته‌وه په‌زای خوای لیبت، وتوویه‌تی: له‌جاهیلیه‌تدا پيغمبره‌ری خوام بیني ﷺ ده‌یغرموو: ((یا ایها الناس قولوا لا إله الا الله تفلحوا)) واته: خه‌لکینه بلین (لا‌إله الا‌الله) سه‌رفراز ده‌بن، که‌سی وابوو تفی له‌ناو چاوی ده‌کرد، که‌سی وابوو خوئی ده‌کرد به‌سه‌ریدا، هه‌ندیکیشیان جنتیان پیده‌دا، تا‌کو کات گه‌شته نیوه‌پوو، کچیک هه‌ندیک ناوی هی‌ناو ده‌ست وپومه‌تی پيغمبر ﷺ ی شوردو، نه‌ویش پیی فهرموو: که‌که‌م مه‌ترسه‌ باوکت به‌زیت یان سه‌رشو‌پ بیت، وتم: نه‌و که‌ه کی‌یه؟ وتیان: زه‌ینه‌ی کچی پيغمبر ﷺ بوو.^۲

نه‌بو جه‌هل و نه‌بو له‌هه‌بیش له‌عنه‌تی خویان له‌سه‌ر بیت، به‌نوره‌ عه‌زیتی پيغمبر ﷺ یان ده‌دا، کاتیک له‌بازاپو بونه‌کاندا بانگه‌وازی ده‌کرد بۆلای خوای که‌وره‌و، نه‌و دوو که‌سه‌ نازاری زوری پيغمبره‌ریان ده‌دا ﷺ. سه‌ریاری نه‌و نازارانه‌ی که‌له‌لایه‌ن بانگراوه‌کانه‌وه تووشی ده‌بوو.^۳

یه‌که‌م: هه‌ندیک له‌شیوازه‌کانی پيغمبر ﷺ له‌به‌ره‌په‌رچدانه‌وه‌ی نه‌بو جه‌هل و بتپه‌رستان له‌کاتی گه‌رانی به‌ناو هۆزه‌کاندا.

۱- سه‌ردان وچاوپیکه‌وتنی هۆزه‌کان به‌شه‌و: له‌ته‌واوی دانایی پيغمبر ﷺ نه‌وه‌ بوو که‌له‌تاریکی شه‌ودا ده‌رده‌چوو بۆ چاوپیکه‌وتنی هۆزه‌کان، تا‌کو هیچ که‌سیک له‌بتپه‌رستان نه‌بیته‌ کۆسپ له‌نیوان نه‌وو هۆزه‌کاندا.^۴ نه‌ه‌یش کاریکی سه‌رکه‌وتوو بوو له‌پووچه‌ل کردنه‌وه‌ی پرپیاگه‌نده‌ی بتپه‌رستان له‌دزی

۱- به‌وانه: امتاع الاسماع للمقریزی ۱/۳۰، ۳۱.

۲- به‌وانه: المحنة فی العهد المکی لا ۵۲.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه ۵۲.

۴- به‌وانه: تاریخ الاسلام للنجیب ابادی ۱/۱۲۹ نقلاً عن الرحیق المختوم.

پيغمبر ﷺ، کاتيک په يوه ندي ده کرد له گال هر هوزيک له هوزه کان، به لگه ش له سهر سره که وتووی نه م شيوازه چاوپيکه وتنی پيغمبر ﷺ بوو له گال نه وس و خه زره ج، هر له وييشه وه، دروستبوونی عه قه به ی په که م و دوو هم که هره به شه و بوو.

۲- پړويشتنی پيغمبر ﷺ بو لای هوزه کان له نيو مال کانيندا،^۲ بو نمونه چوو بولای هوزی که لب و به نی حه نیفو به نی عامير له نيو مال کانيندا، به و شيوه يش ده يويست به دور بيت له پاونانی قورپه يش و، بتوانيت دانوستان بکات له گال هوزه کانداه شيوازی گونجاو، به بی هيچ تيکدان ونازاوه يک له قورپه يشه وه.

۳- ياريدده در له گال خو بردن: نه بو به کر وعه لی په زای خويان ليبيت هاوه ليتي پيغمبر ﷺ يان ده کرد له هه نديک له دانوستانه کانی له گال هوزه کانداه، له وانه شه نه م هاوه لبر دنه له بهر نه وه بووه که بانگراوه کان وانه زانن ته نيايه و پشتيواني نيه له ناودارانی خزم و که سه کانی، نيغه بيچگه له شاره زای نه بو به کر به په چه له کی عه رب،^۲ که نه وه يارمه تيده ری پيغمبر ﷺ بوو ناسيني بنچينه ی هوزه کان به مه به ستي هه ليزاردنی باشتريانيان، بو هه لگرتنی باری بانگه واز.

۴- دلنيا بوون له پاريزگار يکردنی هوزه کان: يه کيک له لايه نگره کانی ناسايش، پرسيار کردنی پيغمبر ﷺ ده رياره ی هي زي نه و عه شيره تانه ی قسه ی له گال ده کردن، پيش نه وه ی بانگه وازيان بکات و داوی پاريزگاريان لی بکات، چونکه نه وه مه سه له يه کی گرنک بوو، پتويستيش بوو بزنا رايه نايان نه و هوزه توانای به رهنگاری بوون هوه ی هه يه له گال دوزمنانی نيسلام له پړوی وده به رزی وخو ناماده کردن، که دوزمنان بترسينی و بانگه واز پاريزگاری بکات...^۴

۱- پروانه: السيرة النبوية لابن هشام ۴۴، ۵۲/۲ في السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية .

۲- پروانه: البداية والنهاية لابن كثير ۱۴۰/۳ .

۳- في السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية ۱۱۶ .

۴- هه مان سرچاوه ۱۱۶، ۱۱۷ .

دووم: دانوستان له گه ل' به نې عامير.

پيغمبر ﷺ ونه بو به کر، ده يانزانی که به نې عامير هوزيکی جه نگاوه رو ژماره ژورن، به لکو يه کيکه له و پيښ هوزی که هرگيز نافره تيان به کويله نه براوه، شويڼکه وتوی هيچ پادشايه نه بوونه، سهرانه يان به که س نه داوه، 'حالی حالی قورپه يش و خوزاعه بوو،^۱ هه روه ها پيغمبر ﷺ نه وهی ده زانی که د ژايه تيه که هيه له نيوان به نې عامير وسه قيف دا، جائه گه ر سه قيف له پړوی وه ستان له ناو خووه، نه ی بؤچی هه ولی گه مارؤدان يان نه کات له دهره وه و سوود له به نې عامير وه رنه گريټ، جائه گه ر پيغمبر ﷺ توانی هارپه يمانيتيه که بيه ستيت له گه ل' به نې عامير؛ له و حاله ته هه لويستی سه قيف له مه ترسيده ده بيت^۲، ميژوونو سان ده گيرنه وه که پيغمبر ﷺ نه و کاته ی هاته لای به نې عاميری کورپی سه عصه وېانگی کردن بؤ لای خوا، خوی پيشنيار کرده سهر ياندا، يه کيک له وان که ناوی به يهره ی کورپی فiras بوو، وتی: سويند به خوا نه گه ر نه م لاه له ژير ده ستمدا بووايه عه رهم پيده خوارد، ئينجا پيی ووت: نه گه ر ئيمه په يمانمان پيټدا له سر نه م باسه ی که ده يکه يت و دواي خوا سه ريخستيه سر نه ياره کانت، ئايا سه روکايه تي له دواي تو بؤ ئيمه ده بيت؟ فه رموی: ((الامر لله يصنعه حيث يشاء)) واته: فه رمان بؤ خوايه، نه م مه سه ليه له هر کوي بيه ويت دايد نه يت، ووتيان: ئايا گه ر دمنان بکه ين به نيشان بؤ عه ربه کان نه گه ر خوايش سه ري خستی سه روکايه تي بؤ که سانی تربيت؟ پيويستمان به م قسه و باسه ی تو نيه وئير وازيان ليټينا^۳.

س' يه م: دانوستان له گه ل' به نې شه ييان.

له پړوايه تي عه لي کورپی نه بو تاليدا هاتوه په زای خوی ليټيت که فه رمويه تي: کاتيک خوی گه وره فه رماني کرده پيغمبر ﷺ خوی بخاته پړوی هوزه کان، ده رچوومنيش له گه لي بووم... تاکو ده فه رمويت: دواي نه وه چووينه کوپيکی تر،

۱- پړوانه: اصول الفكر السياسي ۱۸۲.

۲- هه مان سه رچاوه ۱۸۲.

۳- هه مان سه رچاوه ۱۸۲.

۴- پړوانه: سيرة ابن هشام ۲۸/۲.

پَرزو سه‌نگینی پتوه دیاربوو، نه‌بو به‌کر چووه پیشی و سلاوی کرد ووتی: ئتوه کین؟ ووتیان: شه‌بیانی کوپی سه‌عله‌به، ئینجا نه‌بو به‌کر په‌زای خوی لیبت تاوپی دایه‌وه له پیغه‌مبه‌ر ﷺ و فهرمووی: دایک و یابم به‌قوریانت بیت، نه‌وانه سه‌رانی خه‌لکین، مه‌فروقیان تیا دایه که نه‌وانی به‌زاندووه له‌زمان جوانیدا، دوو په‌لکی هه‌بو به‌سه‌ر شانیدا ده‌هاتنه خواری، له‌هه‌مووشیانه‌وه نزیک‌تر بوو له‌نه‌بو به‌کر، ئینجا نه‌بو به‌کر پی ووت: ژماره‌تان چه‌نده؟ مه‌فروق ووتی: ئیمه پتر له‌هه‌زار که‌سین، هه‌زار که‌سیش به‌هۆی که‌می یه‌وه نابه‌زیت، ئینجا نه‌بو به‌کر فهرمووی: توانای به‌رگرتان چۆنه؟ مه‌فروق ووتی: ئیمه له‌کاتی ده‌سته‌ویه‌خه بوون ژور توندین، له‌کاتی توپه‌ییشماندا زیاتر پووبه‌پوو ده‌بینه‌وه، ئیمه نه‌سه‌په‌کانمان به‌لاوه خۆشه‌ویست‌تره له‌کوپه‌کانمان، چه‌که‌کانیشمان به‌لاوه چاک‌تره له‌وشره‌کانمان و، سه‌رکه‌و تنیش له‌لای خواوه‌یه، جاریک سه‌رده‌که‌وین و جاریک ژور ده‌که‌وین، له‌وانه‌شه تو قوپه‌یش بیت، نه‌بو به‌کر فهرمووی: نه‌گه‌ر باسی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تان بیستووه نه‌وه خۆیه‌تی. مه‌فروق ووتی: بۆچی شتیک بانگمان ده‌که‌یت نه‌ی برای قوپه‌یش، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: بانگتان ده‌که‌م بۆ شایه‌تی دان به‌وه‌ی که‌هیچ خواجه‌ک نییه جگه له‌خوای تاک و ته‌نیاو، منیش به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خوی گه‌وره‌م، هه‌روه‌ها داواتان لیده‌که‌م که‌دالده‌م بده‌ن و پشت‌گیریم بکه‌ن، چونکه هۆزی قوپه‌یش له‌دژی خوا وه‌ستان و، پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان به‌درۆ خستووه‌ته‌وه، ناهه‌قی هه‌لبژاردووه و بی منه‌ته له‌وه‌رگرتنی راستی، مه‌فروق ووتی: ئیت‌ر داوای چی ده‌که‌یت نه‌ی برای قوپه‌یش؟ سویند به‌خوا قسه‌ی له‌مه‌ خۆش‌ترم نه‌بیستووه، ئیت‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌م نایه‌تانه‌ی خوینده‌وه ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمَلْتُمْ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَقُولُونَ﴾ (الانعام: ۱۵۱).

مه‌فروق ووتی: سویند به‌خوا تو بانگه‌واز ده‌که‌یت بۆ په‌وشتی جوان و کرده‌وه‌ی چاک، به‌راستی که‌سانیک تو به‌درۆبخه‌ن خۆیان درۆزن، ئینجا فهرمانی گێڕایه‌وه بۆ

لای هانیئی کورپی قه‌ببسه ووتی: نه‌وه هانیئی سهر گه‌ورده‌مانه وخواه‌ن ئایینمانه،
 نه‌ویش ووتی: نه‌ی برای قورپه‌یش من گویم له‌قسه‌کانت بوو، وایش ده‌زانم کاریکی
 نابه‌جییه له‌یه‌که‌م دانیشتن له‌گه‌ل تۆ واز له‌نایینی خۆماله‌به‌ئینن، په‌له‌ناکه‌ین
 وپیرده‌که‌ینه‌وه، ئینجا حه‌زی کرد موسه‌ننای کورپی حاریسه‌یش قسه‌یه‌ک بکات،
 موسه‌ننا_که‌دواتر موسلمان بوو_ ووتی: نه‌ی برای قورپه‌یش گویم له‌قسه‌کانت بوو،
 وه‌لامانیش وه‌لامی هانیئه، ئینجا ئیمه‌ که‌وتینه‌ته‌ نیتوان پوباره‌کانی کیسراو
 ئاوه‌کانی عه‌ره‌ب، سه‌باره‌ت به‌ کیسرایش هه‌رکه‌سیک تاوانیک بکات لیتی خوش
 نابیت و پۆزشی لی وه‌رناگریت، ئیمه‌ش په‌یمانمان پیداو هیه‌چ پروداویک له‌لای
 ئیمه‌وه‌ پونه‌دات وه‌یه‌چ تاوانباریک دالده‌نه‌ده‌ین، منیش واده‌زانم ئه‌مه‌ی بانگمان
 ده‌که‌ی بۆی پادشاکان حه‌زی لی ناکه‌ن، جائه‌گه‌ر ده‌ته‌وئیت
 دالده‌تبه‌ده‌ین وپشتگیریت لیبکه‌ین له‌م دیو ئاوه‌کانی عه‌ره‌به‌وه‌ واده‌که‌ین،
 پيغمبر ﷺ فهرمووی: وه‌لامه‌که‌تان ناشرین نه‌بوو، چونکه‌ قسه‌ی پاستان کرد،
 ئایینی خوایش که‌سانیک ده‌توانن سه‌ری بخه‌ن له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ هه‌ر بیپاریزن، بۆ
 چوونتان چۆنه‌ نه‌گه‌ر پاش ماوه‌یه‌کی که‌م خوای گه‌وره‌ هه‌رچی خاک ومالیان هه‌یه
 بیدا به‌ئیه‌وه‌ ئافره‌ته‌کانیشیان‌تان بداتی، ئایا ملکه‌چی فهرمانی خوا ده‌بن؟ نوعمانی
 کورپی شوره‌یک ووتی: خواجه نه‌وه بابۆ توبیت.^۱

چواره‌م: سوودو وانه‌و په‌ند.

نه‌و پشتیوانی لیکردنه‌ی پيغمبر ﷺ داوای کرد، شیوازیکی تاییه‌تی هه‌بوو
 به‌م شیوه‌ی لای خواره‌وه:

۱- داواکردنی پيغمبر ﷺ بۆ پشتیوانی کردنی له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌که‌بوو، نه‌و
 کاته‌ گورج بوویه‌وه که‌نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی له‌سه‌ر زۆربوو، له‌پاش کۆچی دواپی نه‌بو
 تالیب که‌له‌قورپه‌یش ده‌بیپاراست، چونکه‌ نه‌و که‌سه‌ی که‌باری بانگه‌واز هه‌لده‌گریت
 ناتوانیت به‌باشی هه‌لسیتبه‌کاره‌که‌ی له‌که‌شیک توندو تیژیدا.

۱- بېوانه: البدایة والنهایة ۱/۲۴۲، ۱۴۳، ۱۴۵ وفيها زیادات لیست عند الصالحی فی سبیل الرشاد
 ۵۹۶/۲-۵۹۷.

۲- نه و کاره ی پیغمبر ﷺ پی پی هه لسا به فرمانی خوا بوو، نه ک هه ر بوچوونیکي که سایه تی خوی بیت.

۳- پیغمبر ﷺ ته نها له سه رکرده ی هۆزه کان داوی پشتگیری ده کرد، له وکسانه ی که خه لکانیک شوینیان ده که ون، چونکه نه وانه ی ده توانن بانگه واز بپارین.

۴- په تکر دنده ی پیغمبر ﷺ بو پیدانی هیچ دهسته به ربیه ک بو که سانیک هیچ ده سه لاتیکیان بدریتی وه کو پاداشت، یان به رانبر به پشتگیری کردنیان له نایینی خوا، پیویسته نه و که سه له پیناوی خوادا نه و کاره نه نجام بدات و نیاز ی بو نه و مه به سه پاک بکاته وه، بی نه وه ی چاوبیرته هیچ به رژه وه ندیه ک وه میسه ناماده بیت فیداکاری بکات بو نیسلام.....^۱

بۆیه پیویسته له سه ره مو که سی ک که بانگه واز ده کات بو لای خوا، هیچ مه رجیک ده ستنیشان نه کات پیشت، چونکه بانگه واز بانگه وازی خوایه وه رخویشی خاوه ن فرمانه، هه موسلمانیکیش پیویسته سه ره تا ته نها مه به سستی خوی گه وره بیت، چونکه نه گه ر بیری له لای پله و پایه بیت، نه وه نیشانه یه کی مه ترسیداره و، گوزارش ده دات له خراپه یه ک له نیه تی خاوه نه که یدا.^۲ بۆیه یه حیای کوپی موعازی پازی ده لیت: نه و که سه ی حه زی له سه روکایه تی بیت سوودی لی وه رناگیردریت.^۳

۵- هه روه ها پیغمبر ﷺ داوی پشتگیری له که سانیک ده کرد که په یوه ست نه بن به ریکه وتننامه ی نئوده وله تیه وه، که ناکوکی دروست بکات له گه ل بانگه وازداو، نه توانن لیتی ده ربچن، چونکه له و حاله ته دا بانگه واز توویشی مه ترسی له ناوچوون ده کات، له لایه ن نه و ده وله ته ی که په یوه ندییان هه یه له گه لی، چونکه نه وانیش له بانگه وازی نیسلامدا مه ترسیه ک ده بینن له سه ره رژه وه ندیه کانی خویان.^۴

۱- بهوانه: الجهاد والقتال في السياسة الشرعية، محمد خير ۴۱۱/۱.

۲- وقفات تربوية في السيرة النبوية، عبدالحميد البلال ۷۲.

۳- بهوانه: صفة الصفوة ۹۴/۴.

۴- بهوانه: الجهاد والقتال في السياسة الشرعية ۴۲۱/۱.

پاريزگاري كړدنې مه رجدار، يان ناته واو، نامانچ به دې نه كات، چونكه به نو شه بيان شه پيان پي به رپا ناكړيت له دږي كي سړا، نه گهر بيه وپت پيغه مبه رﷺ ده سترگير بكات يان هيرش بكاته سهر خوي وشوينكه وتواني، به م شيوه يش وتوويزه گان هره سي هينا.^۱

۶- تايين كه سيك ده توانيت پاريزگاري ليككات له هه موو پړويه كه وه پابه ندي بيت، نه مه وه لامي پيغه مبه رﷺ بوو بؤ موسه ننای كوپي حاريسه كاتيک پيشنياري پاراستني پيغه مبه رﷺ ي كرد له سهر ئاوه كاني عهره ب، دور له ئاوه كاني فارس، نه و كه سه يش له سياست حالي بيت، دور بيني پيغه مبه رﷺ ي بؤ دهرده كه وپت.^۲

۷- هه لويستي به نې شه بيان په وشتي جوان وپياوhti پتوه ديار بوو، هه روه ها پيزگرتني زور له پيغه مبه رﷺ و، به پاشكاوي باسكردني نه ندازه ي هيزي خويان، خوي گه وره يش قه دهرې وابوو كه پاش زياتر له ده سال به نو شه بيان هه لسن به دزايه تي كړدنې پادشاكان، پاش نه وه ي پوناكي ئيسلام دلّه كانياني گرته وه، موسه ننایش ليپرسراوي جهنگ وپاله واني به هيزي نه وان بوو، كه سهر كرده ي تي فتوحاتي كرد له سهر خاكي عيراق، له سهرده مي نه بو به كر په زاي خوي ليبيت.^۳ له كاتيكد ا نه وان نه يانده تواني بيربكه نه وه له شه پكردن له گه ل فارسه گان، بوونه يه كه مين كه سانتيك جهنگيان له گه ل كردن و له پړويانه وه ستان، به مه ش مه زني نه م تايينه مان بؤ دهرده كه وپت، كه موسلماناني كرد به سهر كرده كاني سهرزه وي، نه مه جگه له پاداشتي نه پړاوه ي دواپوژ كه چاوه پوانيان ده كات.^۴

۱- بړوانه: التحالف السياسي في الاسلام، منير الغضبان ۵۳ .

۲- هه مان سهرچاوه ۶۴ .

۳- بړوانه: التربية القيادية ۲۰/۲ .

۴- بړوانه: التاريخ الاسلامي للحميدى ۶۹/۳ .

باسی دووهم: که ژاوه‌ی چاکه و پيشه‌نگی پوناکی

جابیری کوپی عه‌بدوللای نه‌نصاری ده‌لی:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌سال له‌مه‌ککه مایه‌وه، به‌دوای خه‌لکیدا ده‌گه‌را به‌ماله‌کانیاندا، له‌عوکازو میجه‌ننه‌و، بۆنه‌و وهرزه‌کانی مینا، ده‌یفه‌رموو: ((من یؤوینی؟ من یئصرنی، حتی ابلغ رساله‌ی ربی، وله الجنة)) واته: کی دالده‌م ده‌دا؟ کی پشتگیریم ده‌کات، تا‌کو بانگه‌وازی خوای گه‌وره‌ بگه‌یه‌نم و بچیته به‌هشت ته‌نانه‌ت جاری و ابو که سیک له‌یه‌مه‌ن و میصر ده‌رده‌چوو، که‌س وکاره‌که‌ی پتیا‌ن ده‌وت: وریابه لاوێک سه‌ری هه‌لداوه له‌قورپه‌یش له‌پرێگه ده‌رتنه‌کات، کاتی‌ک به‌نیو خه‌لکیشدا پرێی ده‌کرد، به‌په‌نچه‌ نامازه‌یان بۆ ده‌کرد، تا‌کو خوای گه‌وره‌ ئیمه‌ی بۆ نارد ویاوه‌پمان پتیه‌نا و دالده‌ماندا، که‌سی واما‌ن بوو ده‌رده‌چوو بۆلای ویاوه‌پی پتیه‌هینا و قورئانی پتیه‌خویند، ئینجا ده‌گه‌رايه‌وه لای که‌س و خزمه‌کانی نه‌وانیش موسلمان ده‌بوون، تا‌کو وای لی‌هات مالێک نه‌ما له‌ماله‌کانی نه‌نصار موسلمانیا‌ن تیا‌دا نه‌بی‌ت.^۱

یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی‌ه سه‌ره‌تاییه‌کان به‌نه‌نصاره‌کان له‌کاتی جه‌ج و عومه‌.

۱- موسلمان بوونی سو‌هیدی کوپی صامیت:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ده‌ی بیست پیاو ماقولێک، یا‌ن ناو‌دارێکی عه‌ره‌ب دیته مه‌ککه، یه‌که‌سه‌ر ده‌چووه لای و بانگه‌وازی ده‌کرد بۆ ئیسلام، جا‌کاتی‌ک سو‌هیدی کوپی صامیت له‌ به‌نی عه‌مری کوپی عه‌وف هاته مه‌ککه بۆ جه‌ج یا‌ن بۆ عومه‌، سو‌هید له‌ناو خه‌لکی خویدا به‌کامل ناوده‌برا، به‌هۆی ئازایی وه‌له‌به‌ست و په‌چه‌له‌ک و ناو‌داری، کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ر به‌هاتنی زانی، هاته لای و بانگی کرد بۆ ئیسلام، سو‌هید ووتی: له‌وانه‌یه ئه‌وه‌ی لای تو‌یه وه‌کو ئه‌وه‌ی لای من بی‌ت؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: تو‌جیت لایه؟ وتی: دانایی لوقمان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: پيشانم بده، ئینجا فه‌رموی: نه‌مانه قسه‌ی چا‌کن، به‌لام له‌وه چا‌کترم لایه، قورئان که‌خوای

گه وړه دایبه زاندووه ته سهرم، پینمونی وپوناکی یه، نیتړ پيغمبر ﷺ قورناني خوینده وه بوی وپانگی کرد بۆ ئیسلام بوون، ئه ویش ووتی: ئه مه قسه گه لیکی چاکن وله لای هه لساو گه پایه وه بۆ مه دینه وژوری پینه چوو خه زره ج کوشتیان، هه ندی له خزمانی ده یانوت: واده زانین له بهر نه وه کوژراوه موسلمان بوو، له پوژی بو عاسدا کوژرا،^۱ به هر حال به لگه له بهر ده ستماندا نییه که سوهید هه لسا بیت به بانگی کردنی خه لکی بۆ ئیسلام.^۲

۲- موسلمان بوونی نیاسی کوپی موعاز: کاتیک ئه بو له عیسه ری کوپی پافیع هاته مه ککه، له گه ل هه ندیک له لاوانی به نی عه بدولنه شهه ل، که نیاسی کوپی موعازیان له گه ل بوو، به دوا ی هاوپه یمانیتی ده گه پان له دژی خزمه کانی خویان له خه زره ج، پيغمبر ﷺ ئه وه ی بیست وهاته لایان ودانیشت له گه لیان، فهرمو ی: ((انا رسول الله الى العباد، ادعوه الى ان يعبدوا الله، ولا يشركوا به شيئا، وانزل علي الكتاب)) واته: من په وانه کراوی خوا م بۆلای به نده کان، بانگیان ده که م بۆ په رستنی خوا ی گه وړه، هاوتای بۆ بریارمه دهن و، قورئانیشم به سهردا دابه زیوه، ئینجا باسی ئیسلامی بۆ کردن وقورناني بۆ خویندنه وه، نیاس که لاویکی تازه پیگه یشتوو بوو، ووتی: سویند به خوا ئه مه له وه چاکتره که بوی هاتوون، جاله و کاته دا ئه بولحه یسه ر مشتیک خۆلی هه لگرت وکردنی پوومه تی پيغمبر ﷺ داو گه پانه وه بۆ مه دینه، شه پی بو عاسیش له نیوان ئه وس وخه زره جدا پوویداو ژوری پینه چوو، نیاس له و شه په دا تیاچوو، ئه وانه ی که بینیان له و کاته دا ده یانوت تا کو مرد هه ر (سبحان الله) و (لا اله الا الله) و (الله اکبر) ی ده کرد، بۆیه گومانیان له وه نه بوو که به موسلمانیتی مردووه، چونکه هه ر له و دانیشتنه له گه ل پيغمبر ﷺ خو شه ویستی ئیسلام چوو به دلی یه وه.^۳

۱- سیره ابن هشام ۴۰/۲ باسناد حسن .

۲- بهروانه: السیره النبویه الصحیحه ۱۹۵/۱ .

۳- بهروانه: سیره ابن هشام ۴۱/۲ باسناد حسن .

دووم: سهرهتای موسلمان بوونی نه نصاره کان.

سهرهتای بهرهمدار له گهل نیردهی خه زرهج بوو له کاتی هجداء، له لای عه قه بهی مینا، پیغه مبهړ ﷺ پیی فهرموون: ئیوه کیڼ؟ ووتیان: که سانیکیڼ له خه زرهج.

فهرمووی: ئایا له مه والیه کانی جوله که ن؟

ووتیان: به لئ.

فهرمووی: ئایا دانانیشن قسه تان له گهل بکه م؟

ووتیان: به لئ و، دانیشن له گهل و بانگی کردن بئ ئیسلام و قورئانی بئ خویندنه وه.^۱

له نیوان یه کدا ووتیان: ئه ی خزمان ئه وه بزنان که ئه مه ئه و پیغه مبهړیه که جوله که کان باسیان ده کرد، بویه ریگه نه دن ئه وان پیشتان نه که ون له پی گه یشتنیدا، بویه پازی بوون به و قسانه ی که پیغه مبهړ ﷺ کردی و ووتیان: ئیمه که سه کانی خۆمانمان به جیه یشتووه، که سیش نییه نه وه ندهی ئه وان نیوانیان نا کوک بیت، به لکو خوی گه وره به هوئی توره کو یان بکاته وه، ئیمه ییش ده گه ریینه وه لایان ئه م باسانه ی تو یان بئ ده که یڼ، نه گه ر خوی گه وره له سر دهستی تۆ کو یانی کرده وه، ئه واکه س نییه له تۆ پشت نه ستورتر، ئینجا گه پانه وه بئ مه دینه دوی نه وه ی باوه رپان،^۲ هیئا به پیغه مبهړ ﷺ، نه وان شهش که س بوون: نه بو ئومامه ی نه سعدي کوپی زوراره و، عه وفی کوپی حاریس له به نی نه ججارو، پافیهی کوپی مالیک و، قوتبه ی کوپی عامیرو، عوقبه ی کوپی عامیرو، جابیری کوپی عه بدوللای کوپی ریثاب^۳، کاتیک گه پانه وه باسی پیغه مبهړ ﷺ یان بئ کردن و بانگیان کرد بئ ئیسلام، تا کو بلأوبوویه له نیوانیاندا، مالیکیش نه ما له ماله کانی نه نصار باسی پیغه مبهړ ﷺ ی تیادا نه بیت.^۴

۱- همان سهراوه ۴۱/۲، ۴۲.

۲- البداية والنهاية ۱۴۸، ۱۴۹/۳.

۳- بروانه: شرح المواهب للزرقانی ۳۶۲/۱.

۴- البداية والنهاية ۱۴۷/۳.

نه‌وه یه‌که‌مین که ژاوه بوو له‌که ژاوه‌کانی خپرو چاکه، به‌وه پانه‌وه‌ستان که باوه‌په‌په‌نن به‌لکو په‌یمانان به‌خویاندا که بانگی که سه‌کانیشیان بکه‌ن، هه‌مووشیان به‌پراستی به‌نه‌مه‌ک بوون بۆ ئایینه‌که‌یان، چونکه پاش که پانه‌وه‌یان گورج وگول بوون له‌بانگه‌وازا، چاو پیکه‌وتنی نه‌وانه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌بی هیج کات دیاریکردنیک بوو، به‌لام چاوپیکه‌وتنیک بوو خوای په‌روه‌ردگار پیکه‌خستبوو، بۆ نه‌وه‌ی بپیته‌کانیه‌کی هه‌میشه هه‌لقولوی چاکه وساتی پزگار بوون له‌بتپه‌رستی، به‌لکو ساتیکی یه‌کلاکه‌ره‌وه بۆ چاره‌نووسی جیهان هه‌مووی، ئایا ئاسان بوو نه‌وه هه‌موو بتپه‌رستانه‌ بینه پشتیوان بۆ بانگه‌وازی خوا، بگه‌پینه‌وه بۆلای میله‌ته‌که‌یان به‌پوناکی ئیسلامه‌وه؟ نه‌وه ویستی خوای که‌وره بوو، که‌نه‌وه بواره له‌باره‌ی بۆ بانگه‌واز ناماده‌کرد.

نه‌وه‌ساله‌و شکانه‌یش که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کوشش کردن به‌سه‌ری بریدو به‌گه‌پان به‌سه‌ر هۆزه‌کانداو به‌دوای پشتیوان گه‌پاندا، وا پویششت وناگه‌پینه‌وه، له‌مه‌ودا ئیسلام هیزی خۆی ده‌بیته‌که‌ده‌سته‌و یه‌خه ده‌بیته‌وه له‌گه‌ل ناهه‌ق دا، هه‌ر له‌نه‌مپوشه‌وه که ژاوه‌کانی چاکه وپیشنگی پوناکی یه‌ک به‌دوای یه‌کدا به‌ره‌و مه‌که‌ک دین، بۆ نه‌وه‌ی له‌ده‌ریای چاکه وه‌ریگرن و بگه‌پینه‌وه یه‌سریب وپوناکی بلاو بکه‌نه‌وه.^۱

شایه‌نی باسیشه‌که‌نه‌م چاوپیکه‌وتنه‌که‌له‌لای عه‌قه‌به‌ه پوویدا، به‌یعه‌تی تیادا نه‌بوو، چونکه نه‌وان که‌سانیکی که‌م بوون مافیان به‌خویان نه‌ده‌دا هیج پیکه‌وتننامه‌یه‌ک نه‌نجام بدن بۆ نه‌وه‌ی بگه‌پینه‌وه لای هۆزه‌کانیان له‌مه‌دینه .

سێ یه‌م: به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دووهم.

پاش سالتیک له‌چاوپیکه‌وتنی یه‌که‌م له‌لای عه‌قه‌به‌ه، دوانزه‌ که‌س له‌پیاوانی نه‌نصاره‌اتن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان بینی له‌عه‌قه‌به‌ه، به‌یعه‌تی یه‌که‌میان پێدا (ده‌که‌س له‌خه‌زه‌ج و، دووکه‌س له‌نه‌وس) نه‌وه‌ش ناماژه ده‌کات بۆ گورج وگۆلی

نیردهی خه زره جه کان که له سالی پیشوودا موسلمان بوو بوون و، توانیشیان پیاوانیک له نه وسپش پاکیشن بۆ ئیسلام، نه وهیش سهره تاي کوبونه و هیان بوو له ژیر نالای ئیسلامدا ^۱.

عوبادهی کړی صامیتی خه زره جی دهریاره ی به یعتی عقه به ی یه که م ده لیت: ((من یه کی بووم له وکه سانه ی ناماده ی عقه به ی یه که م بووم، نیمه دوانزه که س بووین، به یعته تمان دایه پيغمبر ﷺ له سر به یعتی ثافره تان_ پیش نه وهی جه نګمان له سر فهرزیت: که هاوه ل بۆ خوا بریارنه دهین و، دزی نه کهین و، زینا نه کهین و، مناله کانمان نه کوژین و، بوختان بۆ که س نه کهین و، له چاکه دا له قسه ی دهرنه چین، نه کهر به نه مک بوون به رانبر نه م پینمایانه به هشت بۆ ئیوه یه، نه که ریش هندیکیان نه جامدا فرمانتان به ده ست خواوه یه، نه کهر بیه ویت سزاتان ده دات، نه که ریش بیه ویت لیتان خوش ده بیت ^۲.

برکه کانی نه م به یعته هه مان نه و برګانه بوو که پيغمبر ﷺ به یعتی له سر وهرګرت له ثافره تان هر بویه ناوړا به به یعتی ثافره تان، ^۳

ئینجا پيغمبر ﷺ موضعه بی کړی عومه یری نارد له گال نه وانه ی به یعتی تاندا، بۆ نه وهی کاروباری ثابنه که یان فیږیکات و، قورئانیان پی بخوینی بویه له مه دینه پی دواترا (قورئانخوین)، ئینجا پیش نویژی بۆ ده کړدن، پيغمبر ﷺ نه وهی له سر بنه مای شاره زایی له که سایه تی ه لېژارد بوو، له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه له سر بنه مای شاره زابوونی له بارودڅی ناومه دینه، چونکه موضعه ب پره زای خوی لیبت جګه له وهی قورئانی له بر بوو، که سیکی پوخوش وهیمن بوو، پره وشت جوان ودانا بوو، جګه له وهی که سیکی باوه پ به یزو دلګه رم بوو بۆ ئیسلام، بویه له ماوه ی چه ند مانګیکدا توانی ئیسلام بلاویکاته وه له نیو ماله کانی مه دینه دا، چه ندین پشتیوان له سر گه وره کانی نه نصار پاکیشیت بۆ ریزی موسلمانان وه کو،

۱- بېروانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/ ۱۹۷.

۲- مسند الامام احمد ۲۲۷۵۴ ط م. الرسالة، وقال محققوه: حديث صحيح وهذا اسناد حسن، وانظر

صحيح مسلم ۴۱_ ۱۷،۹.

۳- بېروانه: الغرياء الاولون ۱۸۵.

سه عدی کوپی موعازو، نوسه یدی کوپی حوزه یرو، به موسلمان بوونی نه و دوو که سه ش خه لکانیکی نؤر موسلمان بوون.^۱

موصعب وه کو بالويزيک سهرکه وتوو بوو له کاره که یدا، له پونکردنه وهی پینماییه کانی نایین وفیرکردنی قورن ان و، پافه کردنی و، پته وکردنی په یوه ندی برابتهی له نیوان هؤزه باوه پداره کان له لایه که وه، له نیوان پیغمبر ﷺ و هاوه له کانی له مه که که له لایه کی تره وه، بؤ دؤزینه وهی بنکه یه کی نارام بؤ به پیکه وتنی بانگه واز.

موصعبی کوپی عومه یر_ په زای خوای لیبیت_ له یه سرب چوه مالی نه سعه دی کوپی زوراره په زای خوای لیبیت.^۲ موسلمانانیش چالاک بوونه وه له بانگه واز کردن بؤ لای خوای گه وره، به سهرکردایه تی موصعب، که په پړه وی ده کرد له پربازی قورن ان ونه ووشانه ی له مامؤستا که یه وه موحه ممد ﷺ فیرو، هندی له نایه ته مه ککيه کانی به شیوه یه کی کرده یی لیکده دایه وه، وه کو فهرموده ی خوای گه وره: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (النحل: ۱۲۵).

چوارهم: به سهرهاتی نوسه یدی کوپی حوزه یرو، سه عدی کوپی موعاز په زای خوای لیبیت.

نه و دوو پیاوه سهر کرده ی کومه له که یان بوون، له به نی عه بدولنه شه ل، هردوکیانیش بته پرست بوون له سهر نایینی میلله ته که یان، کاتیک که ناوی موصعب بیان بیست وچالاکی له بانگه وازدا، سه عد به نوسه یدی ووت: بؤلای ماله کانمان هاتوونه لاوازه کانمان له خشته بهرن، قسه ی په قیان له گه ل بکه و بیانترسینه له وهی بیته ماله کانمان، نه گهر له بهر نه سعه دی کوپی زوراره یش نه بوايه

۱- بېوانه: الفرياء الاولون ۱۸۶، ۱۸۷.

۲- بېوانه: السيرة النبوية في ضوء القرآن والسنة ۴۴۱/۱.

خۆم به‌وکاره هه‌لده‌سام، چونکه پوورزای منه (دایکیان خوشک بوون) و ناتوانم بچمه سه‌ری، ئیتر ئوسه‌ید پمیککی هه‌لگرت به‌ره‌ولایان چوو، کاتیڤک نه‌سه‌دی کوپی زوراره بینى ووتی: نه‌وه سه‌ر گه‌وره‌ی کۆمه‌لی خۆیه‌تی، واهاتوو ته‌لات و قسه‌ی پاستی بۆبکه، موضعه‌ب ووتی: نه‌گه‌ر دانیشتی گفتوگۆی له‌گه‌ل ده‌که‌م، نه‌ویش له‌سه‌ریان پاوه‌ستاو قسه‌ی ناشیرینی ده‌کرد وداوای ده‌کرد که ده‌رچن و نه‌وان هیچ پتوستان پتیا نیه، به‌لام موضعه‌ب به‌زمانی ئیماندارى به‌ئارام ووتی: ئایا بۆ دانانیشی وگۆی بگرتی، نه‌گه‌ر پیت باش بوو قسه‌کان وهرده‌گرتی، نه‌گه‌ر نانه‌وه‌ت پیناخۆش بیت ئیمه‌یش وازی لیده‌هینن.

ئوسه‌ید ووتی: قسه‌که‌ت جوانه، ئینجا پمه‌که‌ی داگرت و دانیشیت، موضعه‌بیش باسی ئیسلامی بۆ کردو قورئانی بۆ خوینده‌وه، هه‌ردووکیان ده‌یانوت: سویند به‌خوا پیش نه‌وه‌ی قسه‌بکات موسلمانیتیمان بینى له‌نیو چاوانی ده‌که‌شایه‌وه، دواى ووتی: نه‌و قسانه چەند جوان و پیکوپیکن، که سیڤک چی بکات بۆ نه‌وه‌ی بیته‌ ناو نه‌م ئایینه‌وه؟ ووتیان: خۆت ده‌شۆپری و خۆت خاویڤن ده‌که‌ی و جل و به‌رگه‌کانت پاک ده‌که‌یته‌وه، شایه‌تیمان ده‌هینیت به‌پاستی و، نوڤژ ده‌که‌یت، ئوسه‌ید هه‌لساو خۆی شۆردو جله‌کانی پاک کرده‌وه و شایه‌تمانی هینا، دواى هه‌لسا دوو پکات نوڤژی کردو، پتیاى ووت: من پیاویکم له‌دواى خۆم به‌جیه‌یشتوو، نه‌گه‌ر نه‌ویش شوینتان بکه‌ویت، که‌س نامینیته‌وه له‌شوینکه‌وتوانی موسلمان نه‌بن، ئیستاش من ده‌ینیرم بۆ لاتان.

ئینجا پمه‌که‌ی هه‌لگرت و پویشیت بۆلای سه‌عدو شوینکه‌وتوانی، کاتیڤک سه‌عد بینى هات ووتی: سویند به‌خوا ئوسه‌ید به‌شیوه‌یه‌کی تر گه‌پایه‌وه بۆ لاتان، سه‌عد پتیی ووت: چیت کرد؟ ووتی: قسه‌م له‌گه‌لیان کرد و سویند به‌خوا قسه‌کانیان عیبه‌ی تیا دانیه، و تیشیان: نه‌وه ده‌که‌ین که‌تۆ حه‌زی لیده‌که‌یت، هه‌والیشم پیکه‌یشتوو که‌به‌نی حاریسه‌ ده‌رچوونه بۆ کوشتنی نه‌سه‌دی کوپی زوراره چونکه پوورزای تۆیه بۆ نه‌وه‌ی سه‌ر شۆپرت بکه‌ن.^۱

سه عد به تورپی هه لسا پاش نه وهی که بیستی ده باره ی به نی حاریسه،
 په که ی گرت ده سته وه ووتی: سویند به خوا وانا زانم هیچت کردییت، ئینجا سه عد
 به ره لای هه ردووکیان چوو، بینی به هیمنی دانیشتوننه، نه وکاته زانی ئوسه ید
 ویستویه تی گوئیان لی بگریت، نه ویش پاوه ستاو قسه ی ناشرینی ده کرد، ئینجا
 به نه سعه دی کوپی زوراره ی ووت: سویند به خوا نه ی باوکی ئومامه له بهر خزمایه تی
 نیوانمان نه بویه، نه مهت لیمان داوا نه ده کرد، ئایا واده بییت له مالی خو ماندا
 بیزارمان بکه ییت، نه سعه به موضعه بی وتبوو: نه وه سه رگه وره که یه هات، نه گه ر
 موسلمان بییت هه موو شوینکه وتوانی موسلمان ده بن، موضعه ب پیی وت: ئایا
 داده نیشی وگوئ بگریت؟ نه گه ر پیت باش بوو پازی ده بییت، نه گه ر نا نه وه ی پییت
 ناخوشه وازی لی ده هینین، سه عد ووتی: قسه یه کی جوانت کرد، ئینجا په که ی
 داگرت ودانیش، موضعه ب ئیسلامی بو باسکرد وقورئانی بو خوینده وه، موسای
 کوپی عوقبه ده گپرتیه وه که سه ره تای سوپه تی زوخروفی بو خویندوه وه،
 ووتیان: سویند به خوا هه ر له پرومه تی زانیمان موسلمان ده بییت پیش نه وه ی
 قسه بکات.

ئینجا پیانی ووت: نه گه ر که سیك بیه ویت موسلمان بییت چی ده کات؟ ووتیان:
 خوت بشوره و جله کات خاوین بکه ره وه و شایه تمانی راستی بهینه و، دوو پرکات
 نوژیکه، نه وه یش وایکردو په که ی هه لگرت وگه پایه وه لای کومه له که ی، له گه ل
 ئوسه یدی کوپی حوزه یردا، خه لکه که ووتیان سویند به خوا به ده م وچاویکی تره وه
 گه پایه وه، کاتیک پییان گه یشته نه ی به نی عه بدولئه شهه ل من چون ده بینن؟
 ووتیان: سه رگه وره مانی وچاک ترین بیرو بو چوننت هه یه له نیوانماندا، وتی: که واته
 قسه کردنم له گه ل ژن وپیایوتان قه ده غیه تاکو باوه پنه هیتن به خواو
 پیغمبره که ی، ده لیت: سویند به خوا له به نی عه بدولئه شهه ل نه پیایو نه ژن نه ما
 هه موویان موسلمان بوون.

نه سعه دو موضعه ب گه پانه وه مالی نه سعه دی کوپی زوراره و، هه ر له ویش
 مایه وه، بانگی خه لکی ده کرد بو ئیسلام، تاکو گه یشته نه وه ی مالیک له مال هکانی

ئه‌نصار نه‌ما موسلمانان تيا دا نه‌بيت، ته‌نها ئوصه‌يره‌م نه‌بيت موسلمان بوونی
دواکوت تا پۆزی ئو خود وه‌ر له‌ویش شه‌هيد بوو، بئ ئوه‌ی سوجه‌یه‌ک بۆ خوا
بيات، پيغمبر ﷺ يش فهرمووی: ئه‌وه له‌ئه‌هلی به‌هشته ئيبنو ئيسحاق
به‌ئيسناديکی حه‌سه‌ن ده‌گيرپيته‌وه له‌ئهو هوره‌يره‌وه که فهرموويه‌تی: باسی
که سيکم بۆ بکه‌ن موسلمان بوويت و پکاتیک نويزی بۆ خوا نه‌کرد بيت، جانه‌گه‌ر
خه‌لکه‌که نه‌يانزانيبا، ده‌يفه‌رموو: ئه‌وه ئوصه‌يرمی به‌نی عه‌بدولئه‌شه‌هله^۱.

پينجه‌م: سوود وانه‌و په‌نده‌کان.

۱- نه‌خشه‌ کيشانی پيغمبر ﷺ زياتر بابه‌خی ده‌دابه‌يه‌سريب، ئه‌و شه‌ش
که سه‌يش که موسلمان بوون پۆلی گه‌وره‌يان هه‌بوو له‌بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازی
ئيسلام له‌ماوه‌ی ئه‌و ساله‌دا.

۲- هه‌نديک هۆکار هه‌بوو يارمه‌تی بلامبوونه‌وه‌ی ئيسلاميدا له‌مه‌دينه، له‌وانه:
_سروشتی نه‌رم و نيايی هه‌ردوو هۆزی ئه‌وس و خه‌زرج، که زياده‌په‌ويان نه‌بوو
له‌په‌تکردنه‌وه‌ی هه‌لوپيستی راست و په‌وا، ئه‌وه‌ش ده‌گه‌رپيته‌وه بۆ ئه‌و ئاماره‌ی
پيغمبر ﷺ که فهرموويه‌تی: ((اتاکم اهل اليمن، هم ارق افئدة والين قلوباً))^۲.
واته: وا خه‌لکی يه‌مه‌ن هاتنه‌ لاتان، ئه‌وان له‌ هه‌موو که‌س هه‌ستناسکترو
دلنه‌رمتن، ئه‌و دوو هۆزه‌يش به‌بنچينه‌ ده‌گه‌رپيته‌وه سه‌ريه‌مه‌ن، باو باپيرانيان
له‌سه‌رده‌ميکی کۆنه‌وه هاتوونه‌ته‌ ئه‌وی^۳، خواي گه‌وره ستايشيان ده‌کات
وده‌فهرموويت: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْجُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا
يُحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الحشر: ۹).

۱- به‌وانه: السيرة النبوية لأبي شهبة ۴/۱ ۴۴۴ صحيح السيرة النبوية ۲۹۱.

۲- البخاری، کتاب المغازی، باب قدوم الاشعريين رقم ۴۳۸۸.

۳- به‌وانه: السيرة النبوية لأبي الحسن الندوي ۱۵۴.

- ناڅوکی نيوان نه‌وس وخه‌زړه‌ج وه‌لگيرسانی شه‌پ له‌نيوانياندا، که زږونک له‌سهرانيان تياچوون له‌وشه‌پاندا، که څوسپ بوونه له‌پيگه‌ی نيسلامدا، ته‌نھا سرکرده‌ لاه‌کان مابوون که‌ناماده بوون پاستی وه‌ربگړن، جگه له‌وه‌ی که‌سی زږ ناودار نه‌مابوو هر ه‌موويان له‌قه‌سی دهرنه‌چن، نه‌وان پټويستيان به‌سرکرده‌يه‌ک بوو به‌ده‌وریدا کږبڼه‌وه، عايشه په‌زای خواي ليبيټ ده‌فرموويټ: ((شه‌پي بوعاس خواي که‌وره پيشکه‌شي کرد به‌پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی چونکه نه‌وشه‌په نه‌واني په‌رته‌وازه کردبوو، پياو ماقولانيشيان تيايدا له‌ناو چووبوون وېریندار بوو بوون، بويه خواي که‌وره موسلمان بوونيانی پيشکه‌ش به‌پيغه‌مبه‌ر ﷺ کرد)).^۱

- نزیکيان له‌جوله‌که‌کان، نه‌وه‌يش وايکرد شاره‌زايان ه‌بيټ دهرباره‌ی په‌يامه ناسمانيه‌کان وله‌ژيانی پږانه‌يان نه‌و قسانه‌يان ده‌بيست، وه‌کو قورپه‌يش نه‌بوون که هېچ خاوه‌ن نايښکيان له‌نيودا نه‌ده‌ژيا، به‌لکو ه‌ندی ه‌والي ليړه‌و له‌ويان ده‌بيست دهرباره‌ی پيغه‌مبه‌ران و وه‌حی، ټينجا جوله‌که‌کان ناگه‌داري نه‌و دوو ه‌وزه‌يان ده‌کرده‌وه که‌کاتی سر ه‌لډانی پيغه‌مبه‌ريک نزیک بووه‌ته‌وه، بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌شيان ده‌کرد که‌شوټنی ده‌که‌ون ونه‌واني تری پی ده‌کوژن، وپرای نه‌وه‌ی نه‌وان له‌جوله‌که زږ تربوون،^۲ خواي که‌وره‌يش نه‌مه‌ی له‌قورئاندا گيړاوه‌ته‌وه: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۸۹)

نه‌وس وخه‌زړه‌ج سرده‌مانیک بوو له‌جاهيليه‌تدا له‌جوله‌که به‌هيژترو زږتر بوون، که‌نه‌وان بټپه‌رست بوون و، نه‌مان نه‌هلی کتاب بوون، بويه ه‌په‌شه‌ی ليډه‌دان به‌پيغه‌مبه‌ريک که‌ديټ وشوټنی ده‌که‌ون وپه‌هوی نه‌و پيغه‌مبه‌ره‌وه نه‌وان له‌ناو ده‌به‌ن وه‌کو عادو ټيره‌م.^۳

۱- البخاری: کتاب مناقب الانصار، باب مناقب الانصار ۴/۲۶۷ رقم ۳۷۷۷ .

۲- بېوانه: الغرياء الاولون ۱۸۳ .

۳- الدر المنثور للسيوطي ۱/۲۱۶ .

تاكو خواي گه وړه ويستی له پيگه ی نه و شەش كه سه وه نايینی خوی سهر بخت له مه دینه و، چاویان كه وت به پيغمبر ﷺ له عهقه به و موسلمان بوون له سهر دهستی و دلنیا بوون نه مه نه و پيغمبر به ربه كه جوله كه كان باسی ده كن، نه و انیش گه پانه وه باسه كه یان بلاو كړده وه و، نه وه سهره تاي موسلمان بوونیان بو .^۱

۳- به یعتی عهقه به ی یكه م دووانی تیادا ناماده بوو له خه زره ج، نه وه یش پیشكه و تنیكي گرنګ بوو له به رژه وه ندی نیسلام، چونكه له پاش شەپي له ناو به ری بو عاس، نه و شەش كه سه توانیان به سهر هاتی ململانی خویان پشتگوئی بخن و، حوت كه سی تریش له گه ل خویان بهینن، دوو كه سیان له نه وس بوون، نه وه ش واده رده خات كه نه وان له هه ولدانی چاره سهر كړدنی نه و قلیشانه وهن كه له نیوانیاندا پوویداوه و، ناراسته كړدنی ته وژمی نیسلامی بۆ مه دینه به نه وس و خه زره جی یه وه و، له بیر كړدنی شەپه كانی نیوان خویان.

۴- پيغمبر ﷺ هه موو هه ولیكي دا، بۆ ناماده كړدنی توانای موسلمانان له مه دینه، هیچ كه م و كړیپیه كه نه بوو سهرات به بنیاتنانی نه و بنه ما به هیزه ی كه ده ولته تازهی له سهر دروست ده بیټ، نه م هه وله یش دووسالی ته واوی خایاند.^۲

۵- كړ كړدنه وه ی نیمانی سهر كه وتوو بوو له دلی نه نصاره كاندا، هه ستیشیان ده كړد كه كاتی نه وه هاتوو ده ولت پيگهینن، وه كو جابیر په زای خواي لیټیت، ده فهرموویت: تاكه ی واز له پيغمبر ﷺ بهینن به ناو هوزه كاندا بگه پړی وده ربكړیت له چیاكانی مه ككه و بترسیت..^۳

۶- موضع ب په زای خواي لیټیت گه یشته مه ككه، پیش كاتی حه ج له سالی سیانزه ی په وانه كړدنی پيغمبر ﷺ، وینه ی ته واوی بارودوخی موسلمانانی باس كړد وه كو خوی، له پووی بلاو بوونه وه ی نیسلام له هه موو به شه كانی نه وس و خه زره ج و، نه وان ناماده ن كه به یعتیكي تر بده ن بۆ پاراستنی پيغمبر ﷺ.^۴

۱- بېوانه: الدار المنثور ۱/ ۲۱۶، ابن هشام ۱/ ۴۴.

۲- هه مان سهرچاوه ۱/ ۳۹، ۴۴.

۳- بېوانه: التحالف السياسي ۷۱.

۴- هه مان سهرچاوه ۷۲.

۷- ئینجا نه و چاوپیکه وتنه پوویدا که پره و پره وهی میژووی گوپی، له کاتی هه جدا له سالی سیانزه مین له پیغه مبه رایه تی موحه ممه د ﷺ، له و ساله دا زیاتر له هه فتا که س هاتن بو به جیهینانی هه ج له خه لکی یه سرب، کاتیک گه یشتنه مه ککه، هه ندی پیه وه ندی نهیننی پوویدا له نیوان نه وان و پیغه مبه ر ﷺ دا، سه ر نه نجام بریار درا له ناوه پاستی (ایام التشریق) هه ردوو لایه کتر ببینن، له لای نه و پیکه پیکه پیکه شاخاوییهی عه قه به، له نزیک جه مره ی یه که می مینا، هه روه ها بریار درا نه و چاپیکه وتنه له نه و په پی نهینیدا بیت^۱.

به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دووهم

جابیري کورپی عبداللّاه ده‌لّیت: (...ووتمان: تاکه‌ی واز له‌پیغه‌مبه‌ری خوا به‌ینین ﷺ ده‌رکړیت بؤ شاخه‌کانی مه‌ککه وبترسیت، بؤیه حه‌فتا که‌سمان پړویشتن بؤ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و، له‌کاتی حه‌جدا، کاتمان دیاری کرد له‌لای عه‌قه‌به یه‌کبگرین، یه‌ک یه‌ک و دوو دوو مه‌مومان کړبوینه‌وه‌و، ووتمان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا له‌سر چی به‌یعتت پی‌ بده‌ین؟ فه‌رمووی: ((تبایعونی علی السمع والطاعة فی النشاط والکسل، والنفقة فی العسر والیسر، وعلی الامر بالمعروف.....)) واته: به‌یعتم پی‌بده‌ن له‌سر گوپړایه‌لی له‌چالاکي وخابوونه‌وه‌تاندا، مه‌روه‌ها خه‌رج کردن له‌بوونه‌و نه‌بوونه‌داو، فه‌رمانکردن به‌چاکه‌و نه‌هی کردن له‌خرابه‌و، مه‌موو قسه‌یه‌ک له‌پی‌ناو خوادا بی‌ت بیکه‌ن و، ترستان نه‌بی‌ت له‌لومه‌ی لومه‌کاران و، پشتگیریم بکه‌ن وپاریزگاریم بکه‌ن کاتیک دیم بؤ لاتان، له‌مه‌موو شتی‌ک که‌پاریزگاری خوتان وخیزان ومنا‌له‌کانتانی لی‌ ده‌که‌ن وه‌شت بؤ ئیوه‌یه .

ده‌لّیت: ئیمه‌یش هه‌لساین وبه‌یعتمان پی‌دا، نه‌سعد_ که‌له‌مه‌موویان منالتر بوو_ ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ی گرت وتی: له‌سهرخوتان ئه‌ی خه‌لکی یه‌سریب، ئیمه‌ ئه‌م هه‌موو پړگه‌مان نه‌برپوه‌ تا‌کو دلنیا نه‌بوینه‌ که‌مه‌حه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خوايه، ده‌رکردنیشی ئه‌مړو جیابوونه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت له‌گه‌ل هه‌موو عه‌ره‌ب و، کوژدانی چاکه‌کانتان وگه‌یشتنی شمشیر بؤ ئیوه، ئیتریان ئه‌وه‌ نارام ده‌گرن له‌سر نه‌وه‌و، پاداشستان لای خوايه، یان نه‌وه‌یه‌ که‌ده‌ترسن وناوین، بؤیه هه‌لو‌یستان پوونبکه‌نه‌وه، ده‌بی‌ته پوزش بؤ ئیوه له‌لای خوا، ووتیان: سویند به‌خوا ئه‌ی نه‌سعد هه‌رگیز واز له‌ئهم به‌یعته‌ ناهینین وده‌ستی لی‌ هه‌لناگرین، ده‌لّیت: ئیتر هه‌لساین وبه‌یعتمان پی‌دا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ یش مه‌رجی له‌سهرمان داده‌ناو به‌لّینی به‌هه‌شتی پی‌ده‌داین .^۱

۱- بره‌انه: السیره النبویه الصحیحه ۹۹/۱، واخرجه الامام احمد، وهذا لفظه، ورقمه ۱۴۴۵۶ ط.م. الرساله: وقال محققوه: اسنادوه صحیح علی شرط مسلم .

به م شیوه نه نصاره کان به یعتیان دایه پیغمبر ﷺ له سره گوپرایه لی و پشتگیری و جهنگ کردن، بویه عوباده ی کوپی صامیت ناوی نا (بیعة الحرب) ^۱ سہ بارت به پریوایه تی که عبی کوپی مالیکی نه نصاری که خوی یه کیگ بووه له وانه ی به یعتی عه قه به ی دووه میان داوه هندی ورده کاری زیاتری تیا دایه، ده فهرمویت: ((له گه ل حاجیه بتپهرسته کانی خزماناندا ده رچووین، نویرتمان ده کرد وله ناین تیگه یشتبووین، کاتی به کتربینیمان ده سنیشان کرد له گه ل پیغمبر ﷺ له عه قه به، له ناو راستی پوزانی ته شریقدا، نه م باسه مان له بتپهرسته کان ده شارده وه، نه و شه وه له گه لیان خه وتین، له دوی نیوه شه و له جیگه کانی خومان ده رچووین به ره و شوینی دیاریکراو بۆ بینینی پیغمبر ﷺ، وه کو قه تی خومانده شارده وه، تا کو گه یشتینه یه ک له لای عه قه به، حه فتا پیاو بووین، دووژنیشمان له گه لدا بوو، نوسیه ی کچی که عب و، نه سمانی کچی عه مر، له وی کۆبووینه وه تا کو پیغمبر ﷺ هات وعه عباسی مامی له گه لدا بوو، که نه و هیشتا بتپهرست بوو، یه که م که سیش عه عباسی کوپی عه بدولموتته لیب قسه ی کرد؛ ئیتر نه وه ی پروونکرده وه که پیغمبر ﷺ له پاریزگاری به نی هاشیمدایه، به لام ده یه ویت کۆچ بکات بۆ مه دینه، بویه عه عباس ده یه ویست دلنیا بیئت له پاریزگاری کردنی نه نصاره کان له برازا که ی و، به جیی نه هیلن، نه وانیش داوایان کرد پیغمبر ﷺ خوی قسه بکات وچی پی باشه له مهرجاندان بۆ خوی وخوا ی گه وره لیان وه ریگریت.

فهرمووی: به یعتتان لی وهرده گرم بمپاریزن له وه ی که ئافرهت ومناله کانی خوتانی لی ده پاریزن، به رائی کوپی مه عرور کردی به ده ستیداو ووتی: به لی سویند به وکه سه ی توی به راستی ناردوه، واده که یین، ئیتر پیغمبر ﷺ به یعتی لیوه رگرتین، ئیمه ییش خه لکیکی خاوه ن نه زموون بووین له جهنگدا، له باو پایپیرانمانه وه بۆمان مابوو یه وه، نه بوله یسه می کوپی تیهان قسه که ی پی بپی وپرسیاری کرد: نه ی پیغمبر ی خوا، له نیوان ئیمه و جوله که کانداهندی

په یوه ندی هه یه و نیمه ده یپرین، نایا نه گهر نیمه و امان کرد و خوای گه وره توی سهرخست و گه پایته وه مه ککه و نیمه ت به جیهیشت چی بکهین؟ پیغمبر ﷺ زهرده خه نه یه کی کردو فهرمووی: ((بل الدم الدم، والهدم الهدم، انا منکم، وانتم مني، احارب من حاربتم واسالم من سالمتم)) واته: خوین و خوین، ویرانکردن و ویرانکردن، من له نئوهم، نئو هس له منن، هه رکیه سیك نئو هس له گه ل بکه ن شه پری له گه ل ده که م، ناشتیش له گه ل هه رکیه سیك بکه ن ناشتی له گه ل ده که م.

ئینجا فهرمووی: ((اخرجوا الي منکم اثني عشر نقيباً ليكونوا على قومهم بما فيهم)) واته: دوانزه که س له خوتان ده رکه ن بابینه فهرمانده له سهر نه وانی تر، ئیتیر نه وانی ش دوانزه یان ده رهینا، تۆکه سیان له خه زره ج و، سی که س له نه وس. ئینجا پیغمبر ﷺ داوای لیکردن بگه پینه وه بۆ شوینه کانی خوینان، گوئیان له شهیتان بوو قورپه ی شنی ناگادار ده کرده وه، عه بیاسی کوپ عوباده ی کوپ نه زله ووتی: سویند به وکه سه ی توی کردوه به پیغمبر، نه گهر ده ته ویت سبه ی به شمشیره کانمان دین به خه لکی مینادا .

پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((لم نؤمر بذلك ولكن ارجعوا الى رجالکم)) واته: فهرمانمان به وه پی نه کراوه، به لکو بگه پینه وه بۆ شوینه کانی خوتان، نه وانی ش گه رانه وه، سهر له به یانی هه ندیک له سهرانی قورپه ی ش هاتنه لایان، سه باره ت به وه ی بیستیان له په یماندانیان به پیغمبر ﷺ و بانگهیشت کردنیان بۆ نه وه ی کوچ بکات بۆ لایان، ئیتیر بتپه رستانی نه وس و خه زره ج سویندیان خوارد که کاری وایان نه نجام نه داوه، موسلماننه کانیش سه یری به کترین ده کرد،^۱ ئینجا هه لسان و حاریسی کوپ هی شامی کوپ موغیره ی مه خزومیان تیادا بوو، جوتی نه علی تازه ی له پی کردبوو، منیش ووت: نه ی نه بو جابیر نایا تۆیش ناتوانی جوتی نه عل وه کو نه لاوه قورپه ی شیه له پی بکهیت؟ حاریس قسه که ی بیست ونه عله کانی له پی خوی داکه ند و فریانی داو ووتی: سویند به خوا نه بی له پی بکهیت، ووتی: نه بو جابیر ده لیت: نه عله کانی بۆ بگپره وه. ده لی: ووت: نه به خوا نایگپره وه.^۲

۱- بپوانه: ابن هشام ۶۱/۲، باسناد حسن، وانظر: السيرة النبوية الصحيحة للعمري ۲۰۱/۱.

۲- بپوانه: مجمع الزوائد ۴۲/۶_۴۶ وقال الابناني في تحقيق فقه السيرة للقرظي: وهذا سند صحيح. وصححه ابن حبان، في الفتح ۴۷۵/۷.

وانه و ناموزگار يېه کان:

۱- نه م به يعته به هه موو پالنه رو شوينه واره کاني سهرکه وتنځي هره گه وره بوو، چونکه نه لقي يه که م بوو له زنجيره ي فتوحاتي ئيسلامي که يه که به دواي يه کدا هاتن، له سهر نه نجامي نه م به يعته وه، پاش نه و م هرج وپه يمانانه ي پيغمبر ﷺ له سهر نه وان و هريگرت، له سهر به هيژترين پيشهنگ له پيشتيواناني خواي گه وره، که نه وانيش به نه م که ترين که سانتيک بوون بؤ نه و په يمانه که په يمانی پشتگيريکردن بوو له پړگاي پاستي ئيسلام و، چاکيش ده يانزاني چي ده گه يه ني، هه موو هه وليکيشياندا له پيښاو بهر زکردنه وې وشه ي(الله) له هه موو شوينيکدا، بؤ نه وې ثابين ته نها بؤ خواي گه وره بيت.....^۱

۲- پاستيتي باوه پو شوينه واري له پره وره دره کردني دل وده روندا، شوينه واره کاني دره ده که ویت له ناماده يي سهر کرده گه وره کان، که گيانيان به خت بکن له پيښاو خواي گه وره و پيغمبر ﷺ دا، پاداشتي له سهر زه ويش له ده سته کوت وپله و پايد دا نيبه، که پيشتر نه وان ده يان ساليان له ته مه نيان به سهر ده برد له پيښاويدا، نه و شوينه واري باوه په به خواو پاستي نه م ئيسلامه کاتيک په لده هاويسي له ده کاند ا.^۲

۳- گرنگي نه خشه کيشان له به يعته عه قه به دا، نه و بوو که له بارودنځيکي ناهه مووو سه ختدا بوو، ئينجا بريتي بوو له به رنگاريپه کي به هيژو ترسناک له دږي بته پرستي، له و سه رده مه دا، بؤيه نه خشه کيشاني پيغمبر ﷺ بؤي له نه و په پي توکمه پيدا بوو به م شيوه ي لاي خواره وه:

۴- نه پني جموجول وگواستنه وې کومه لي په يماند ه ران، بؤ نه وې کاره که ناشکرا نه بيت، چونکه نيرده که هفتا پياوو دووژن بوون، له نيو يه سريبه ييه کان که هاتبوون بؤ مه که و نزيکه ي پينج سه د که س ده بوون، کاتي يه کتر بينينيش دوو م

۱- بېوانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ۴۰۰/۲ .

۲- بېوانه: التربية القيادية ۱۰۳/۲ .

پۆزانی ته‌شریف بوو پاش نیوه شه‌و، له‌کاتی خه‌وتنی خه‌لکی و کپی شه‌ودا، هه‌روه‌ها له‌جینگایه‌کیشدا بوو دوور له‌وه‌ی که‌سیک بۆ کارێکی له‌خه‌و به‌ئاگابیت‌ه‌وه بیانبینیت^۱.

ب- ده‌رچوون به‌ شیوه‌یه‌کی پێک و پێک له‌لایه‌ن کۆمه‌لانی په‌یمانده‌ره‌وه، بۆ کات و جینگای کۆبوونه‌وه، به‌په‌نهانی و دزیه‌وه ده‌رده‌چوون، یه‌ک یه‌ک و، دوو دوو.

ج- کات و جینگای کۆبوونه‌وه ده‌ور درا به‌ئو په‌پی نه‌یانی، به‌شیوه‌یه‌ک ته‌نها عه‌بباس پێی زانی که‌له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ هاتبوو، بۆ ئه‌وه‌ی دانیابیت له‌مه‌سه‌له‌که،^۲ به‌لام ئه‌و دای موسلمانان نه‌یاندەزانی، ئینجا پیغمبر ﷺ فه‌رمانی پێکرد، ده‌نگیان به‌رز نه‌که‌نه‌وه، قسه‌ درێژ نه‌که‌نه‌وه، نه‌کوکه‌سیک گوێی پێیان‌ه‌وه‌ بێت، یان هه‌ست به‌جموولیان بکات.^۳

د- به‌دواداچوونی شاردنه‌وه‌و نه‌یانی، کاتی‌ک شه‌یتان مه‌سه‌له‌ی به‌یعه‌ته‌که‌ی ئاشکرا کرد، پیغمبر ﷺ فه‌رمانی پێکردن بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ ناو شوینه‌کانی خۆیان، په‌له‌یشی نه‌کرد له‌په‌ویه‌په‌و بوونه‌وه‌ی سه‌ریازی، که‌هیشتا کاتی نه‌هاتوه‌، ئه‌وکاته‌ی قه‌ره‌یشیش هاتن بۆ دانیایه‌وون له‌وه‌ه‌واله‌، موسلمانان سه‌ریان لێ تێکدان به‌بێ ده‌نگیان، یان به‌به‌شاریکردن به‌قسه‌یه‌ک که‌باسه‌که‌ له‌بیر بباته‌وه.^۴

ه- هه‌لبه‌زاردنی شه‌وی کۆتایی له‌شه‌وانی حه‌ج، که‌شه‌وی سیانزه‌ی زیلحجه‌یه، نزیک ئه‌و کاته‌ی حاجیان ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ و لاته‌کانی خۆیان له‌پۆژی دوااییدا، که‌کات ئه‌وه‌نده‌ نامینیت‌ه‌وه‌ به‌ده‌ست قه‌ره‌یشه‌وه‌ که‌په‌خنه‌ بگرن یان کۆسپ‌وته‌گه‌ره‌ دروست بکه‌ن، که‌ ئه‌وه‌ش کارێکی چاوه‌پوان کراوه‌و^۵ هه‌رواش بوو.

۱- بڕوانه: الهجرة النبوية المباركة ۶۱.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۶۲.

۳- بڕوانه: الهجرة النبوية المباركة ۶۲.

۴- هه‌مان سه‌رچاوه ۶۵.

۵- هه‌مان سه‌رچاوه ۶۷.

۴- پینج پرگه کە ی پهمانه که زۆر پوون و ئاشکرا بوو، گوێزپایه لی له چالاکی و لاوازیدا و، خه رجکردنی مال له توانین و ده ستکورتیداو، فهرمانکردن به چاکه و، قه دهغه کردنی خراپه و، کارکردن بۆ خوا بی هیچ ترسیک له لۆمه کردن .. هه روه ها پشتگیرو پارێزگاریکردنی پیغمه مبه ر ﷺ کاتیك دیته مه دینه .^۱

۵- به رائی کوپی مه عرور سهرکرده ی نه نصار یه کسه ر پازی بوو و، ووتی: سویند به و که سه ی تۆی په وانه کردوه، وه کو منال و خیزانه کانمان به رگریت لیده که ی و، باسی توانای خۆیانی کرد له شه پکردندا، نه مه سهرکرده که بوو پیشنیاری تواناکانی ده کرده سهر پیغمه مبه ر ﷺ .^۲ نه وه ی شایه نی باسه بوه تریت ده رباره ی به رائی کوپی مه عرور نه وه یه کاتیك له گه ل خه لکه که هات پیتی ووتن: من بۆچوونیکم هه یه نازانم له سه ری پازی ده بن یان نه ؟ ووتیان: چی بۆچوونیک؟ ووتی: من هه ز ناکه م له نوێژدا پشت له که عبه بکه م، به لکو پیم خۆشه پووی لی بکه م، ووتیان: نه وه ی بیستومانه پیغمه مبه ر ﷺ هه ر پوو له شام ده کات _ واته به یتولمه قدیس _ ئیمه یش هه ز ناکه ی له قسه ی ده رچین، که کاتی نوێژ ده هات نه وان پوو یان ده کرده به یتولمه قدیس و نه و پووی ده رکرده که عبه، هه ر به وشپوه یه مانه وه تا کو گه یشتنه مه ککه و، پیغمه مبه ر ﷺ یان ناسی له گه ل عه بیاسی مامیدا له ناو مزگه وته که دا دانیشتبوون، پیغمه مبه ر ﷺ پرسنیاری له عه بیاسی کرد و فهرمووی: ئه ی باوکی فه زل نه و دووپیاوه ده ناسی؟ ووتی: به لی نه وه به رائی کوپی مه عروری سه رۆکی عه شیر ته که ی خۆیه تی نه وه ش که عبی کوپی مالیکه، پیغمه مبه ر ﷺ فهرمووی: که عبی شاعیر؟ ووتی: به لی، ئیتر به رائیش باسی نه وه ی بۆ کرد که پوویدا له گه شته که دا، سه باره ت به پووکردنه که عبه له نوێژدا، ووتی: ئه ی پیغمه مبه ری خوا چی ده لیت. فهرمووی: (قد كنت على قبة لو صبرت عليها) ^۳ واته: تۆ له سه ر قیبله یه ک بویت نه گه ر ئارامت بگرتایه، که عب ووتی: ئینجا (براء) که رایه وه سه ر قیبله که ی پیغمه مبه ر ﷺ وله گه لمان پوهو به یتولمه قدیس نوێژی ده کرد، به لام له کاتی سه ره مه رگیدا فهرمانی کرد به که سوکاره که ی پوهو که عبه ی

۱- بپوانه: التحالف السياسي ۸۲ .

۲- بپوانه: السيرة النبوية لابی شهبة ۴۴۴/۱ .

۳- هه مان سه رچاوه ۴۴۵/۱ .

بکه‌نه‌وه، له‌مانگی سه‌فه‌ر وه‌فاتی کرد پیش هاتنی پیغمبر ﷺ به‌مانگیك، پاسپارده‌شی کرد سیّ یه‌کی ماله‌که‌ی بۆ پیغمبر ﷺ بیّت، ئه‌ویش قبولی کردو دوباره‌گه‌پایه‌وه بۆ مناله‌کانی، ئه‌و یه‌که‌مین که‌سیشه به‌سیّ یه‌کی ماله‌که‌ی پاسپارده‌ی کردوه، له‌م هه‌واله‌دا چهند پاره‌ستانیکمان هه‌یه:

ا- په‌یوه‌ست بوون له‌گه‌لّ موسلماناندا به‌په‌وشت و فه‌رمانه‌کانی پیغمبر ﷺ هه‌رپیشنیاریکیش سه‌رچاوه‌که‌ی هه‌رچییه‌ك بیّت، ناکۆك بیّت له‌گه‌لی، په‌نده‌کریته‌وه .

ب- سه‌رگه‌وره‌یی بۆ هیچ که‌سیك نه‌مایه‌وه جگه‌ له‌پیغمبر ﷺ، پزیزگرتنیش له‌هه‌ر مۆفّیک ئه‌بیّت په‌نگدانه‌وه بیّت به‌پیوه‌ست بوون به‌فه‌رمانه‌کانی پیغمبر ﷺ به‌م شیوه‌یش هه‌ندێ داب و نه‌ریتی جاهیلی لاده‌چوو، بۆ ئه‌وه‌ی به‌های ئیمانی بیته‌ جیگای، ئه‌وانه‌ش پێوه‌ری راسته‌قینه‌ن که‌ده‌کریّت حوکمیان پێ بدریته سه‌ر خه‌لکیدا له‌پووی پۆلین کردن .^۱

۶- ئه‌بۆله‌یه‌سه‌م به‌پاشکاوێ به‌پیغمبر ﷺ ی ووت: که‌ئێمه‌ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌لّ جوله‌که‌ ده‌برین، ئایا پاش سه‌رکه‌وتنت به‌جیمان ناهێلی، پیغمبر ﷺ یش به‌و شیوه‌ وه‌لامی دایه‌وه که‌بینیمان، ئه‌و په‌خنه‌ گرتنه‌ش ئاماژه‌ده‌کات بۆ ئازادییه‌کی زۆر، که‌ئیسلاام ده‌یدا به‌موسلمانان، چونکه‌ ئه‌و به‌ئو په‌پی ئازادی،^۲ ده‌برپینی کرد له‌وه‌ی که‌له‌ناخیدا، وه‌لامه‌که‌ی سه‌روه‌ری مۆفایه‌تیش زۆر مه‌زن بوو، کاتیك خۆی به‌به‌شیک له‌ئه‌نصارو ئه‌نصاری به‌به‌شیک له‌خۆی زانی .^۳

۷- له‌هه‌لبژاردنی فه‌رمانده‌کاندا هه‌ندێ په‌ندو وانه‌ به‌دی ده‌کریّن، له‌وانه‌:

ا- پیغمبر ﷺ خۆی هه‌لینه‌بژاردن، به‌لکو مه‌سه‌له‌ی هه‌لبژاردنی بۆ خۆیان به‌جیه‌یشت، واته‌ کردی به‌پاویژ له‌نیوانیانداو، بۆ ئه‌وه‌ی پایان به‌یئنی له‌گه‌لّ پاویژکردندا .

۱- به‌وانه: معین السیره النبویه للشامی ۱۳۵ .

۲- به‌وانه: التاريخ الاسلامی للحمیدی ۹۷/۲ .

۳- به‌وانه: التربية القيادية ۶۷/۲ .

ب- نوینه‌رایه‌تی به‌پټی پړژه له‌ه‌لبژاردندا، ناشکرایه که‌ناماده‌یوان له‌خه‌زړه‌ج زږتر بوون له‌ناماده‌یوانی نه‌وس، سی به‌رانبر زیاتر بوون له‌نه‌وان، بویه نه‌و فرماندانه سی له‌نه‌وس بوون و، نوی له‌خه‌زړه‌ج^۱.

ج- پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وکه‌سانه‌ی کرد به‌سهر په‌رشتیار له‌سهر به‌پړوه چوونی بانگه‌واز له‌یه‌سریب، چسونکه نی‌سلام باری باش بوو بوو له‌وی، زږ که‌س موسلمانیتي خوی پاده‌گه‌یاند، نینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ویستی نه‌وه‌یان پی پابگه‌یه‌نیت که‌نه‌وان نامونین وپټویست ناکات که‌سیان له‌ده‌ره‌وه‌ی خویان بو بنیږی، به‌لکو خویان خاوه‌ن نی‌سلام وپاریزه‌رانین^۲.

۸- سهرانی مه‌ککه دلنیا بوون له‌پاستی نه‌و مامه‌لیه‌ی که‌پیکه‌ات له‌نیوان پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌نصاره‌کان، بویه ده‌رچوون به‌دوایاندا و، فریای سه‌عدی کوپی عوباده‌که‌وتن له‌نه‌زاخیر، ه‌روه‌ها مونزیری کوپی عه‌مری که‌ه‌ردوکیان له‌نه‌قیبه‌ه‌لبژیردراوه‌کان بوون، مونزیر له‌ده‌ستیان ده‌رچوو، به‌لام سه‌عدیان گرت، ه‌ردوو ده‌ستیان به‌سته‌گه‌رده‌نی‌وه به‌په‌تی باره‌که‌ی، نینجا بردیانه‌وه بو مه‌ککه، به‌لیدان وپاکیشانی به‌قزی، چونکه قزی دریز بوو^۳ به‌لام له‌ریگه‌ی حاریسی کوپی ح‌رب وجوبه‌یری کوپی موتعیم توانی رزگاری بیت له‌قورپه‌یش، چونکه نه‌و بازرگانی نه‌و دوو پیاوه‌ی ده‌پاراست له‌لای خویان، له‌ویشدا داب ونه‌ریتی جاهیلی فریای که‌وت نه‌ک شمشیری موسلمانان، هیچ سهر شوپییه‌کی له‌و نه‌ده‌بینی، چونکه نه‌و ده‌یزانی که‌موسلمانان پاو ده‌نرین له‌مه‌ککه‌و توانایان نییه‌ خویشیان بپارین^۴.

۹- وتی عه‌بباسی کوپی عه‌بباد و وه‌لامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وانه‌یه‌کی په‌روه‌رده‌یه‌ی کاریه‌ره، نه‌ویش بریتی یه‌له‌وه‌ی به‌رگریکردن له‌نی‌سلام ومامه‌له‌کردن له‌گه‌ل دوزمنانی نه‌م نایینه‌ په‌یوه‌ست نی‌یه به‌بو چوونی

۱- به‌وانه: السيرة النبوية لابی فارس ۲۰۹.

۲- به‌وانه: دراسات في السيرة النبوية، د. عمادالدین خلیل ۱۳۲.

۳- به‌وانه: التاريخ الاسلامی للحمیدی ۱۰۷/۳.

۴- به‌وانه: التربية القيادية ۱۱۶/۲.

موسلمانان‌وه، به‌لکو په‌یوه‌سته به‌ملکه‌چی به‌فرمانه‌کانی خوای‌گه‌وره،
مه‌رکاتیکیش پړگه‌ دراه‌جیه‌اد کردن نه‌وکاته‌ مه‌سه‌له‌ی چوونه‌ پیشه‌وه‌و
پاشه‌کشه‌ کردن ده‌گه‌پړته‌وه‌ بڼ‌وچوونی کوششکاران پاش‌پاویژکردن
ولیکولینه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ له‌مه‌موو پروانگه‌یه‌که‌وه^۱.

چهنده‌ش لیټاتوویی نه‌خشه‌کیشانی سیاسی به‌هیز تر بیت زیاتر ده‌بیته‌ مایه‌ی
سه‌رکه‌وتنی کاره‌کان، شاردنه‌وه‌ی پلانه‌کانیش سه‌رکه‌وتن ده‌سته‌به‌ر ده‌کات
به‌پشتیوانی خوای‌گه‌وره^۲.

۱- به‌یعه‌ته‌که‌ بڼ‌پیاوان به‌ته‌وقه‌ کردن بوو له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ، سه‌باره‌ت به‌و
دوو‌ نافرته‌ته‌ی که‌ ناماده‌بوون به‌یعه‌ته‌که‌یان به‌قسه‌ بوو، پيغمبر ﷺ هیچ‌ کاتیک
له‌گه‌ل نافرته‌تیکي نامه‌حرم ته‌وقه‌ی نه‌کردوه، هیچ‌ که‌سیکیش له‌و به‌یعه‌ته
دوانه‌که‌وت ته‌نانه‌ت دوو‌ نافرته‌ته‌کیش، به‌یعه‌تی جه‌نگیانداه، به‌نه‌مه‌کیش بوون
به‌رانبه‌ر نه‌و به‌یعه‌ته، نوسه‌یبه‌ی کچی که‌عب (نوممو عوماره) له‌جه‌نگی نوحدا
که‌وت ودوانزه‌ برینی پټوه‌ بوو، له‌جه‌نگی نوحود له‌گه‌ل میژده‌که‌ی ده‌رچوو بوو،
ناوی ده‌دایه‌ موسلمانان، جاکاتیک موسلمانان تیکشکان، له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ
مایه‌وه‌و، شه‌پی ده‌کرد وبه‌شمشیر به‌رگریده‌کرد له‌پيغمبر ﷺ، به‌سه‌ختی
بریندار بوو، ناماده‌ی به‌یعه‌تی (رضوان)یش بوو،^۳ موسه‌یله‌مه‌ی دروژنیش
کوږه‌که‌ی پارچه‌ پارچه‌ کرد، به‌لام نوسه‌یبه‌ تووشی لاوزی وبی‌ وره‌یی نه‌بوو،
ه‌روه‌ها ناماده‌ی جه‌نگی په‌مامه‌یش بوو، له‌کاتی شه‌په‌کانی پاشگه‌زیوونه‌وه‌دا
له‌گه‌ل خالیدی کوږی وه‌لید، ه‌ر به‌رده‌وامیش بوو له‌شه‌پ کردن تاکو ده‌ستی برپاو
دوانزه‌ برینی پټوه‌ بوو، سه‌باره‌ت به‌نه‌سمانی کچی عمر، له‌به‌نی سه‌له‌مه‌ بوو،
ده‌گټپنه‌وه‌ دایکی موعازی کوږی جه‌بل بووه، ده‌شگټپنه‌وه‌ که‌ناموژای موعازی
کوږی جه‌بل بووه.

۱- بېوانه: التاريخ الاسلامی للمحمیدی .

۲- بېوانه: التحالف السياسي في الاسلام ۹۶ .

۳- بېوانه: المرأة في العهد النبوی، د. عصمة الدين کرکر ۱۰۸ .

۴- بېوانه: التحالف السياسي ۸۷ .

۵- ابن هشام ۸۰/۲، اسد الغابة ۳۹۵/۵، البداية النهاية ۱۵۸/۲-۱۶۶، الاصابة ۸/۸-رقم ۴۹،۴۸ نقلًا عن

المرأة في العهد النبوی ۱۰۸ .

۱۱- کاتیک ژیاننامہ به شداریووانی عه قه به ی دووم ده خوینینه وه، ده بینین نزیکه ی سیّ یه کی نه وانه له سرده می خودی پیغمبر ﷺ و دوی نه وشه هید بوونه، هه روه ها ده بینین نزیکه ی نیوه یان ناماده ی هه موو جه نگه کان بوونه له گه ل پیغمبر ﷺ، سیّ و سیّ که سیان به ته نیست پیغمبر ﷺ بوونه له هه موو غه زاکاندا، نه وانه ش که ناماده ی جهنگی به در بوون نزیکه ی هه فتاکه س ده بوون. به پراستی نه و پشٹیوانانه پراستیان کرد له گه ل خواو پیغمبر ﷺ، لییان بوو شه هید بوو، هه ندیکیشیان مانه وه تا کو به شدارییان کرد له سر کردایه تی کردنی ده ولت و، پووداوه مه زنه کانی دوی کچی دوی پیغمبر ﷺ، هه ربه وجوره که سانه یش بوو که ده ولت تی نیسلام به رپابوو، نه و نمونانه ی که هه میشه له به خشیندان وهیچ پاداشتیان ناوی به هه شت نه بیت، میژویش له وه بچوکر له هه موو سرده مه کانیدا، بتوانیت که سانی وه کو نه وانه له خوبگریّت^۱.

باسی چواره م: کوچ کردن بومه دینه

یه که م: پېشه کی وناماده کاری بوم کوچ کردن.

ناماده کاری به کانی پیش کوچ به قه ده ری خوی گه وره به پړوه ده چوو، له دوو
ناپاسته یشدا خوی ده بینیه وه:

۱- ناماده کردن نه وانه ی کوچده که ن:

کوچ کردن گشت و سیرانیک نه بوو، که سیك بى تاقه تی خوی پی دهریکات،
به لکو به جیهیشتنی خاك وکس وکاره و خرمان و دوستان و هوپه کانی بریوی، له پیناو
عه قیده دا، بویه نه و کاره پیویستی هه بوو به کوششیکی مه زن، تا کو موسلمانان
گهیشتنه نه و قه ناعه تی کوچبکه ن، نه ویش به کاریگه ری چهنده هکاریک بوو،
له وانه:

- په روه ده ی بیروباوه پی پته و که پیشتر باسما ن کرد.

- نه و چه وساندنه وې تووشی موسلمانان بوو، تا کو قایل بوون به وې که ژيان
به سهر بردن له گه ل بپیاوه پاندا مه حاله .

- قورئان له مه که که ناماژې نیادا بوو به کوچ کردن و سرنج پاکیشان بوم نه وې
زه وې خوا فراوانه، خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ اللّٰهِ اٰمِنُوْا اَنْتُمْ رٰبِعٌ
لِّلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّاَرْضُ اللّٰهِ وَّاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرُهُمْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ﴾ (الزمر: ۱۰)

له دوی نه وېش سوپه تی (الكهف) دابه زی، که باسی نه و کومه له لاوانه ده کات
که باوه پیان به خوی گه وره هیئاوه و، مال و حال خویان به جیهیشتووه به روه
نه شک و تیک، نه وېش دیمه نیکی نیما ن گرنگ بوو بوم هاوه لان.

نینجا له پاش نه وېش هندی ثایه ت دابه زی به پاشکوی باسی له کوچ کردن
ده کرد له سوپه تی (النحل) خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ اللّٰهِ مِنْ
بَعْدِ مَا ظَلَمُوْا لَنُؤْتِيَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّلَا اَجْرُ الْآخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ﴾ (۴۱)

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿النحل: ٤١-٤٢﴾

هه‌روه‌ها له‌کوتاییه‌کانی ئه‌و سوپه‌ته هه‌مان واته دووپات ده‌بیته‌وه: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل: ١١٠).

کۆچکردنیش بۆحه‌به‌شه پامینانیکی کرده‌ی‌بوو له‌سه‌ر به‌جیه‌یشتنی نیشتمان و میلیله‌ت.^١

٢- ئاماده‌کاری له‌یه‌سریب :

تیبینی ده‌که‌ین که‌ پيغمبر ﷺ به‌په‌له‌ وله‌پۆژه‌کانی سه‌ره‌تادا نه‌پۆیشت بۆ یه‌سریب، به‌لکو زیاتر له‌دوو سال دواکه‌وت، تاکو دلتیابوو له‌بوونی بنکه‌یه‌کی فراوان له‌وێ، له‌هه‌مانکاتدا ئاماده‌کاری ده‌کرا له‌یه‌سریب له‌که‌شیکی قورئانیدا له‌پاش پۆیشتنی موصعب بۆ ئه‌وێ.

پيغمبر ﷺ ته‌واو دلتیا بوو که‌ئه‌نصاره‌کان به‌ته‌واوی ئاماده‌ن، چونکه‌ داواي کۆچکردنی پيغمبر ﷺ یان کرد بۆ لای خوێان، هه‌روه‌ها وتووێژه‌کانی عه‌قه‌به‌ی دووهم سوور بوونی ئه‌وانی دوپات ده‌کرده‌وه له‌سه‌ر به‌یعت و متمانە به‌خشین به‌پيغمبر ﷺ سه‌باره‌ت به‌خوێان، ئینجا ئه‌وان هه‌ر ئه‌و کاته‌هه‌زیان کرد هه‌رش ببه‌نه‌ سه‌ر خه‌لکی مینا، له‌و که‌سانه‌ی که‌ئه‌شکه‌نجه‌ی پيغمبر ﷺ یان داوه‌، به‌لام پيغمبر ﷺ ڕیگه‌ی پینه‌دان.

به‌م شێوه‌ ئه‌وان ئاماده‌کران بۆ ئه‌وه‌ی پێشوازی بکه‌ن له‌موسڵمانان.^٢

دووهم : پێشه‌نگی موسڵمانان.

کاتێک ئه‌نصاره‌کان به‌یعتیان داوه‌ پيغمبر ﷺ له‌سه‌ر ئیسلام و به‌رگریکردن لێ، بته‌په‌رسته‌کان زۆر به‌وه‌ قه‌ڵس بوون و ئه‌شکه‌نجه‌یان زیادی کر بۆ موسڵمانان،

١- بڕوانه: السيرة النبوية تربية امة وبناء دولة، صالح الشامی ١١٨ .

٢- بڕوانه: هه‌مان سه‌راوه ١٢٠-١٢١ .

بویه پیغمبر پښتای دایه موسلمانان کوچ بکن بؤ مه دینه، مه به ستیش له و کوچه پیکه پتنانی ده وله تی نیسلامی بوو، که ه لسی به کاروباری بانگه وازو جیهاد، بؤ نه وې ناین ته نها بؤ خوا بیت، 'عائیشه په زای خوی لیبتت ده فهرمویت: ((کاتیک حه فتا که سه که له لای پیغمبر ﷺ گه پانه وه، پیخوشحال بوو، خوی گه وره یس خه لکانیکی خاوه ن نه زمون له جهنگ و فریا که وتن کرد به پشستوانی پیغمبره که ی، له ه مان کاتدا نازارو نه شکه نجه پوژ تابی پتر ده بوو له سر موسلمانان، به شیوه که سته میان لیکردن که پشتر وایان نه کردوه، بویه هاوه لان داوایان کرد پیغمبر ﷺ پیگه یان بدات کوچ بکن، پیغمبر ﷺ پیی فهرمون: کوچگی نیوه م پی پشان دراوه، زه وییه کی شوره داری پر دارخورمایه، ده که ویته نیوان دوو ناوچه به ردی رهشیان تیادایه، نه گهر سه راتیش دارخورمای تیا بویه ده موت خویتی، له پاش چند پوژیک به خووشحالی یه وه ده رچووه لای هاوه لان و فهرمووی: ناگادار کرامه وه له جیکای کزچتان، یه سربیه، هرکه سیک ده یه ویت بابروات.

نیر نه وانیش پیکه که وتن له نیوان خوینداو به په نهایی ده رده چوون، یه که م که سیش له هاوه لانی پیغمبر ﷺ گه یشته مه دینه، نه بو سه له مه ی کوپی عه بدولنه سه د بوو، له دوی نه ویش عامیری کوپی په بیعه له گه ل له یله کی کچی نه بی حه سمه که یه که م نافرته بوو گه یشته مه دینه، نینجا هاوه لان به دوی یه کدا گه یشته مه دینه، ده چوونه مال کانی نه نصار، نه وانیش جیگایان بؤ ناماده ده کردن و دلنه وایان ده کردن، سالمی مه ولای نه بو حوزه یفه پیش نویژی موهاجیرانی ده کرد له (قباء) پیش گه یشتنی پیغمبر ﷺ، کاتیک موسلمان هاتن بؤ مه دینه، قوره یس تورپه بوون لییان، چند که سیکیش له وانه ی به یعتیان دابووه پیغمبر ﷺ له دوا جاردا وگه رابوونه وه مه دینه، که یه که مین موهاجیر گه یشته مه دینه، نه وان گه پانه وه لای پیغمبر ﷺ له مه که که، تا کو دواپی له گه ل هاوه لاندا گه پانه وه بؤ مه دینه، نه وانه موهاجیری نه نصارین، نه وان بریتی بوون له: زه کوانی کوپی عه بدولقه یس و،

عوقبهى كوپى وهه بى كوپى كیلده وه، عه بیاسى كوپى عوباده وه، زیادى كوپى له بید، ئینجا موسلمانان هه موویان ده رچوون بۆ مه دینه، كه س له مه ككه نه مایه وه جگه له پېغه مبه رﷺ و نه بو به كرو عه لى، یان كه سیكى نه خوڤشى لاوز كه ناتوانیت كۆچ بكات.^۱

سى'یه: جوړه كانى دژایه تیکردنى قورەیش بۆ موهاجیره كان.

سه رانى قورەیش هه موو هه ولتیکیان خستە گه ر بۆ به ربه ست دروستکردن له به رده م موسلماناندا بۆ نه وهى كۆچ نه كن، به چه ند شیوازیك:

۱- شیوازی جیاکردنه وهى پیاو له گه ل ژن ومنالیدا: له م باره وه ئوممو سه له مه ده گپرته وه چۆن خۆى و نه بو سه له مهى میردى كۆچیان كردوه وه ده فه رموویت: كاتيك نه بو سه له مه بریاریدا كۆچ بكه ين بۆ مه دینه، وشتره كهى خۆى ئاماده كردو و منى له سه رى سوار كرد و سه له مهى كوپیشم به باوشه وه بوو، ئینجا ده ريكردین و وشتره كهى راده كیشا، كاتيك پیاوانيك له به نى موغیره چاویان پێیان كه وت ووتیان: نه وه خۆت ئاره زوى خۆته چى ده كه یت، به لام بۆچى پێگه بده ين نه و ئافره ته كه له ئیمه یه له گه ل خۆتى ببه یت؟

ده فه رموویت: هاتن په شمه ی وشتره كه یان له ده ستى وه رگرت ومنیشیان لێى سه ند.

ئیتړ له و كاته عه شیره تى به نو عه بدولنه سه د ووتیان: نه به خوا كوپى خۆمان ناهیلین له لای نه و ئافره ته بیت، مادام له یه كیانتان كرد، ده فه رموویت: سه له مهى كوپى هه ریه كه و به لایه كدا رایانده كیشا تاكو بالیان ده ركردو، به نوعه بدولنه سه د بردیان، به نو موغیره یش منیان له لای خۆیان گلدایه وه، نه بو سه له مهى میردیشم پوښت بۆ مه دینه وهه موومانیان له یه كتر كرد.

ده فه رموویت: هه موو به یانیانك ده رده چووم وله نه به ته ح داده نیشتم و تاكو ئیواره ده گریام نزیكه ی سالتك نه وه حاله بووه تا پوژیک ئاموزایه كم له به نى موغیره منى

بینی و به زه یی به مندا هاته وه، به به نی موغیره ی ووت: نایا نه م به سته زمانه
 ده رنا که ن جیاتان کردو وه ته وه له میړده که ی و کوړه که ی؟ ئیتر پییان ووت: بړو بړو
 لای پیاو ده که ت نه گه ر حه ز ده که ی ت، ئینجا به نو عه بدولنه س دیش کوړه که یان بړو
 گپړامه وه، به باوه شمه وه گرت و سوار ی و شتر بووم و به ته نیا به پړکه و تم بړو مه دینه،
 که گه ی شتمه ته نعیم، عوسمانی کوړی ته لحه م تووشی بوو، پپی و تم: بړو کوړی نه ی
 کچی نومه یی؟ ووت: بړو لای میړده که م له مه دینه. ووتی: که ست له گه ل نیی؟ ووت:
 ته نها خواو، نه م کوړه. ووتی: سویند به خوا به جیتنا هیلم. ئیتر پشمه ی و شتره که ی
 گرت وړایده کیښا، سویند به خوا له نیو عه ره بان که سم نه بینو وه له نه و به خشنده تر،
 که ده گه ی شتینه جیگایه ک و شتره که ی داده نیشانم و خوی دور ده که و ته وه پاش
 نه و دی ده ییبه سته داریکه وه خویشی له ژیر سیبهری داریکی تر راده کشا، که کاتی
 پویشتن دهات و و شتره که ی ه لده ساندمه وه و خوی دوا ده خست و ده یوت سوار به،
 که سواره بووم دیسان په شمه که ی ده گرت وړایده کیښا تا کو ده گه ی شتینه شوینیکی
 تر، تا کو ده ی شتینه مه دینه، که چاوی که و ته لادیکه ی عه مری کوړی عه وف له (قبا)،
 ووتی: میړده که ت له و لادییه یه و، خوی گه پایه وه بړو مه ککه.
 دوا ی نه وه ده یفه رموو: سویند به خوا هیچ مالیک و ده کو مالی نه بو سه له مه ی پی
 نه هات و، هیچ که سیکی شم نه دی له عوسمانی کوړی ته لحه به خشنده و چاکتر.^۱
 نه مه نمونه یه ک بوو، تیبینی ده که ی ن کاتیک موسلمان بیروباوه پ له دلیدا
 جیگپریبت، هیچ شتیک ناخاته پیښی ته نانه ت جگه ر گوشه که شی، یان خیزانه که ی،
 بویه نه بو سه له مه په زای خوی لیبت پویش بړو مه دینه و ناوړی له هیچ نه دایه وه،
 نه و شیوازه ش له دزایه تی بی به ره م بوو له گه ل نه بو سه له مه.^۲
 ناوهایه شوینه واری بیروباوه پ، نه وه خیزانیکه په رته وازه بووه، نافرته تیکیشه
 ده گریت، منالیکیشه بالی ده رچووه و له دایک و باوکی جیاکراوه ته وه، نایا کو فرو
 سهرانی کو فر ده بی چیان ده ست که ویت له و جوړه که سانه؟

۱- پړوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/۲۰۲، ۲۰۳.

۲- پړوانه: في السيرة النبوية، د. ابراهيم على محمد ۱۳۰، ۱۳۱ دابه شکر دنی شیوازه گان له م کتیبه
 وهرگیراوه، دیمه نه مه زنه کانیش له الهجرة النبوية المباركة وهرگیراوه.

کرده وهی عوسمانی کړی ته له عیش په زای خوی لیبیت، نه و له و پړده دا بی باوه پ بو، (له دوی فته حتی مه کهه موسلمان بو) سره پای نه وهش نوموسه له مه شایه تی چاکه ی بو ددها، نه وهش ناماژه به کی راسته له سر پاکي په سه نایه تی و ته وای جوامیری وپاریزگاریکردن بو بی دسه لات^۱ غیره تی پیگه ی نه دا نافرته تیک ببینی به ته نه خوی بیت له و بیابانه پری بکات، باله سر نایینی خویشی نه بیت، به لام بو خوا نه ی میلله تی موسلمان ته ماشای نه و په وشته و، په وشتی شارستانی سه ده ی بیستم بکه، چون هیرش ده کریته سر نازادیه کاندو، دستدریژی ده کریته سر نابرو وناموسدا، له پړژی پوناکدا، نینجا ته ماشاکن هکاره کانی پاگیانندن چیمان پی پیشان ده دن له فیگردنی هه موو جورو شیوازه کانی خراپه. نه م به سر هاته شایه تی ددهات که عه رب خاوه نی په وشت وناکاری به رزبونو وپویه خوی گوره پیغمبر ی له نیو نه واند ه لباردوه، به راستی هر نه وانیش شایسته بوون که نه و باره ه لبرگن وپایگه ی نن به هه موو خه لکی^۲.

هه روه ها چاودیری گردنی خوی گوره بو دستانی به جوانی به دیده کریت، چونکه هر خوی گوره بوو که دلی عوسمانی نه رم کرد بو به زه یی هاتنه وهی به نوموسه له مه داو، کات وهه ولی بوی خسته گه پ^۳، هه روه ها سروشت پاکي عوسمان دهرده که ویت، که دواتر هیئای بولای نیسلام له پاش صولخی حوده ییبه، له وانه شه هر له و ساته وه دلی روناک بوبیته وه^۴.

۲- شیوازی رفاندن:

سهرانی مه کهه به پیرگتن له موسلمانان پانه وهستان، به لکو هه ولیشیان ددها له مه دینه شیش بیانگیرنه وه. نه م هه ولانه شیشیان سربرگیت و توانیان یه کیک له موهاجیران له مه دینه بگیرنه وه بو مه کهه^۵، سه باره ت به نه م شیوازه عومر

۱- بهوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۲۴.

۲- بهوانه: السيرة النبوية في ضوء القرآن والسنة، د. محمد ابو شهبة ۴۶۱/۱.

۳- التاريخ الاسلامی للحمیدی ۱۲۸/۲.

۴- بهوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۲۰۴/۱.

۵- بهوانه: في السيرة النبوية ۱۲۲.

په زای خوی لیبت بۆمانی ده گپرتته وه ده فهرمویت: کاتیک ویستمان هیجره ت بکهین، من وعه ییاشی کوپی نه بو په بیعه و، هیشامی کوپی عاصی کوپی وائیلی سه می به لئن یه کتر ببینین له لای داره کانی به نی غیفار له نزیك مه ککه له لای یه کیک له دۆله کانی و، ووتمان: هه ریه ک له ئیمه دواکه وت دوانه که ی تر ده پۆن و چاوه پئی ناکهن.

ده فهرمویت: من وعه ییاش له جیگای دیاریکراو یه کترمان بینی به لام هیشام نه هات وله خسته برا^۱.

کاتیک هاتینه مه دینه چوینه لای خیلی به نی عه مری کوپی عه وف له (قباء)، نه بو جه هلی کوپی هیشام و حاریسی کوپی هیشام هاتن بۆ لای عه ییاش، که ئامۆزایان بوو، برایشیان بوو له دایکیانه وه، نه و کاته هیشتا پیغه مبه ر ﷺ له مه ککه بوو، به عه ییاشیان ووت: دایکت نه زری کرده وه سه ری نه شۆریت وله به ر خۆر دابنیشی تاکو ده تبینی، نه ویش به زه یی به دایکیدا هاته وه، پیم ووت: نه ی عه ییاش، سویند به خوا نه وان ده یانه ویت له ئایینه که ت هه لگپرنه وه، وریایان به، سویند به خوا دایکت نه سپی نازاری بدات سه ری خۆی پاک ده کاته وه، نه گه ر که رمایشی ببیت ده چپته به ر سیبه ر.

وتی: سویندی دایکم ناشکیتم، هه ندیک پاره یشم له وئییه ده یگپرمه وه.

فه رموی: پیم ووت: به خوا تۆ ده زانیت که من یه کیکم له ده وه له مه نده کانی قوپه ییش، نیوه ی مالی خۆمت پیده ده م وله گه لیان مه پۆ، به لام نه و پازی نه بوو ووتی: هه رده ببیت برۆم، ووتم: که هه ر سووری له سه ر پۆیشتن، وشتره که ی من ببه وشتریکی چاک وخیرایه، سواری ببه، نه گه ر گومانت لییان کرد خۆت رزگار بکه، له پێگا نه بو جه هل ووتی: نه ی برا، وشتره که م خاویوته وه له پیکردندا، پێگام ده ده ی هه ندیک سواری وشتره که ت بم؟ ووتی: به لی، ئیتر نه وانیش دایان به زه ویداو به په تیك عه ییاشیان به سه ته وه و بردیانه وه بۆ مه ککه و له خسته یان برد^۲.

۱- برهوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۲۹.

۲- السيرة النبوية الصحيحة ۲۰۵/۱.

ده فهرمویت: ئیمه ده مانووت: هر که سیک پاشکه زبیبته وه جاریکی تر خوی گه وره ته ویه ی لی قبول ناکات، خویشیان هروایان ده زانی، به لام کاتیک پیغمبر ﷺ هاته مه دینه خوی گه وره نه مایه تانه ی دابه زاند ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۳﴾ وَاٰنِیْبُوْا اِلٰی رَبِّکُمْ وَاَسْلِمُوْا لِلّٰهِ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ ﴿۵۴﴾ وَاَتَّبِعُوْا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ مِنْ رَبِّکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمْ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿الزمر: ۵۳-۵۵﴾.

عومر ده فهرمویت: منیش نه مایه ته م له لاپه په یه کدا نووسی ونا ردم بۆ هیشامی کوپی عاص، نه ویش ده لیت: کاتیک پیم گه یشته له دۆلێک له دۆله کانی مه ککه، هر ده م هیناو ده مبردو لیتی حالی نه ده بووم، نه ی خواجه حالیم بکه لیتی، ده لیت: نیتر خوی گه وره خسته ی دلم که بوئیمه ومانان دابه زیوه، ده لیت: منیش گه پامه وه لای خوشتره که م و فریای پیغمبر ﷺ که وتم له مه دینه ^۱.

نه م پروداوه بۆمان ده رده خات چۆن عومر په زای خوی لیبیت پیلانی کوچکردنی ناماده کردوه، بۆ خوی وهاوپیکانی، که هه ریه کیکیان له هۆزیک بوون، جینگای یه کترینینیان دور بوو له مه ککه وه، له سه ر پیگه ی مه دینه، به شیوه یه ک نه گه ر که سیکیان دواکه وتن له کاتی خویان، دوانه که ی تر بپۆن ^۲.

به لام قوپه یش هر سوور بوون له سه ر به دوا داچوونیان و به فروفیل توانیان عه ییاش بگپرنه وه، به سه ر هاته که هه سته به رزی ئاسایشی له لای عومر ده رده خات په زای خوی لیبیت، چونکه فیراسه ته که ی ته واو ده رچوو سه باره ت به پرفاندنی عه ییاش ^۳.

۱- بهوانه: المجمع للمیثمی ۶۱/۶ وقال: رواه البزاز ورجاله ثقات، الهجرة النبوية المباركة ۱۲۱.

۲- بهوانه: التربية القيادية ۱۵۹/۲.

۳- بهوانه: في السيرة النبوية ۱۳۴.

هه روه ها ئاستی به رزی برایه تی ناشکرا ده کات که ئیسلام له دله کاندایه دروستی کرد، عومر په زای خوای لیبیت ناماده بوو نیوهی ماله که ی ببه خشیت له پیناو سه لامه تی براکه یداو، له ترسی نه وهی بته رسته کان پاشگیزی نه که نه وه له ئیسلام، به لام سۆزی دایک زال بووه سهر عه ییاشدا، بۆیه برپاری گه پانه وهی داو، ده رونی پیکه ی نه داپاره ی عومر وه برگیریت له کاتیکدا خۆی مالی هه یه له مه ککه، وه کو چۆن به به رچاوی عومر وه بیت که نه گه ر بگه ریتته وه مه ککه له خسته ده بریت، کاتیکیش بئ ئومید بوو له قایلکردنی وشتره که ی خۆی پیداو، نه وهی عومر په پشبینی کرد پرویدا له گه ل عه ییاشدا.^۱

کاتیکیش نه وه بلای بوویه وه که خوای گه پانه وه وچاکه ی نه و جوړه که سانه وه رناگیریت نه م نایه ته دابه زی ﴿قُلْ يَعْبادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ۵۳). عومریش په زای خوای لیبیت به په له نایه ته کانی نووسی و ناردی بۆیان، چی دلسۆزی ومه زنیه که به لای عومر وه په زای خوای لیبیت^۲

۳- شیوازی زیندانی کردن :

قوپه یش په نای برده به ر زیندانی کردن، وه کو شیوازیک بۆ قه ده غه کردنی کۆچکردن، هه رکه سیک بیویستبا کۆچ بکات وده سستیان بکه وتبا زیندانیان ده کرد له یه کیک له ماله کانیاندا، ده ست و پییشیان ده خسته کۆته وه و پاسه وانیه کی توندیان له سهری داده نا، بۆ نه وهی نه توانیت هه لیبت، جاری واش بوو ده خرا نه نئو خانووی سهر نه گه راو^۲، وه کو نه وهی پرویدا له گه ل عه ییاش وهیشام، بۆ نه وهی گه رمای زۆر بیانگریته وه، وپرای نه وهی که زیندانی کراون.

سه رکر دایه تی قوپه یش له م کاره ی دوو نامانجی له به ر چاو گرتبوو: یه که میان/ قه ده غه کردنی کۆچکردن له سهریان، هه روه ها بۆ نه وهی نه و به ندیخانه یه بییته

۱- بروهان: التربية القيادية ۱۶۰/۲ .

۲- بروهان: التربية القيادية ۱۶۰/۲ .

۳- بروهان: في السيرة النبوية ۱۳۲ .

ئامۆزگارییه‌ك بۆ هەر كه‌سیك بیه‌وێت كۆچ بكات له‌وانه‌ی كه‌هاتونه‌ته‌وه له‌مه‌كه‌، به‌لام ئه‌م شیوازه‌ش هەر بێ سوودبوو چونكه هه‌ندیکیان هەر ده‌یاننوانی ده‌ریچن بگه‌نه مه‌دینه، وه‌كو عه‌ییاش وه‌یشام په‌زای خویان لیبیت^۱، پيغمبر ﷺ له‌پاش كۆچکردنی بۆ مه‌دینه قونوتی ده‌خویندو ده‌پاراپیه‌وه بۆ ئه‌و موسلمانه‌ چه‌وساوانه‌ی مه‌كه‌، ناوی هه‌ندیکیشیانی ده‌برد به‌تایبه‌ت، له‌ئه‌بو هوره‌یره‌وه په‌زای خوی لیبیت هاتوه، كه‌پيغمبر ﷺ كه‌هه‌لده‌سایه‌وه بۆ پکاتی کۆتایی ده‌یفه‌رموو: ((اللهم اخ عیاش بن ابی ربیع، اللهم اخ سلمة بن هشام، اللهم اخ الولید بن الولید، اللهم اخ المستضعفین من المؤمنین، اللهم اشد وطأتک علی مضر، اللهم اجعلها سنین کسنین یوسف))^۲ واته: پيغمبر ﷺ ناوی ئه‌و كه‌سانه‌ی ده‌برد وده‌پاراپیه‌وه خوی گه‌وره ئه‌وان و هه‌موو چه‌وساوه‌ کانی باوه‌رداران رزگار بکات، دوعایشی ده‌کرد له‌دژی ئه‌شکه‌نجه ده‌رانیان له‌بته‌رستان.

موسلمانان پفاندنی عه‌ییاشیان پشت گوی نه‌خست، به‌لکو پيغمبر ﷺ كه‌سیکی نارد بۆ مه‌كه‌، به‌پێی پلانیکی نه‌خشه بۆ کیشراو توانی ئه‌و دوو هاوه‌له رزگار بکات.^۳

۴- شیوازی روتکردنه‌وه له‌مال:

صوه‌یه‌یی کوپی سینانی نه‌مری، له‌هۆزی نه‌مری کوپی قاسیپ بوو، پۆمه‌کان هێرشیان هێنا بوویه سه‌ریان وئه‌ویش هەر به‌منالی به‌کۆیله‌یی برابوو، فێری زمانی ئه‌وانیش بوو بوو، سه‌رده‌مانیکی زۆر هەر له‌ کۆیلایه‌تیدا بوو، تاكو عه‌بدوللای کوپی جودعان کپی ونازادی کرد، خۆی وعه‌ممار له‌یه‌ك پۆژدا موسلمان بوو.^۱

کۆچکردنی صوه‌یه‌ب کارێک بوو، ئینجا تیا دا به‌دیده‌کرا، چونكه هه‌رچی هه‌بوو له‌پیناوی خوی گه‌وره وپيغمبر ﷺ کردی به‌قوریانی وخۆی گه‌يانده کاروانی

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۱۳۲.

۲- البخاری، ۳۳/۲ رقم ۱۰۰۶.

۳- به‌وانه: فی السیره النبویه ۱۳۵.

۴- الهجرة النبویه المبارکه ۱۱۹.

یه‌کتاپه‌رستی ویاوه‌ر^۱، نه‌بو عوسمانی نوه‌دی په‌حمه‌تی خوای لیبیت ده‌لایت: هه‌والمان پیگه‌یشتوو ده‌کاتیک صوه‌یب ویستی کۆچ بکات بۆ مه‌دینه، خه‌لکی مه‌ککه‌ پێیان ووت: هاتیه‌ لامان به‌رسوایی وه‌ژاری، ده‌وله‌م‌ند بوویت وگه‌یشتیه‌ نه‌م ئاسته، ئنجا ده‌ته‌ویت خۆت ومالت رزگارتنان ببیت؟ سویند به‌خواستی وانا بیت، ووتی: نه‌گه‌ر ماله‌که‌م به‌جیبه‌یلم بۆتان پێگه‌م ده‌ده‌ن بپۆم؟ ووتیان: به‌لێ، نه‌ویش هه‌رچی مالی هه‌یه‌ به‌جی هیشته، نه‌م هه‌واله‌ کاتیک گه‌یشته‌ پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((ریح صهیب، ریح صهیب))^۲ واته: صوه‌یب قازانجی کرد، صوه‌یب قازانجی کرد، هه‌روه‌ها عیکریمه‌ په‌زای خوای لیبیت ده‌گپێته‌وه: کاتیک صوه‌یب ده‌رچوو کۆچ بکات، خه‌لکی مه‌ککه‌ شوینی که‌وتن، نه‌ویش هه‌موو تیره‌کانی ده‌ره‌ینا، چل تیری پی‌بوو، ووتی: پیم ناگه‌ن تاکو یه‌که‌و تیریکتان تی نه‌هاویشم، دواییش ئاساییه‌ به‌لامه‌وه‌ بکوژیم، ئیوه‌ ده‌زانن من پیاوم، له‌مه‌ککه‌یش دوو که‌نیزه‌کم^۳ به‌جیبه‌یشتوو به‌یانبه‌ن بۆ خۆتان، عیکریمه‌ ده‌لایت: ئیتر نه‌م نایه‌ته‌ دابه‌زییه‌ سه‌ر پیغمبر ﷺ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (البقرة: ۲۰۷) کاتیک پیغمبر ﷺ صوه‌یبی بینی فهرمووی ئه‌ی ابا یحیی فروشته‌که‌ت قازانجی کرد و، ئینجا نایه‌ته‌که‌ی بۆ خوینده‌وه.^۴

صوه‌یب به‌لگه‌ی سه‌لمینراوی پیشکه‌ش کرد له‌سه‌ر بی نه‌قلی ئه‌و جوړه‌ که‌سانه، که‌پوداوو جموجوله‌کانی میژوو به‌ته‌رازووی ماده‌ ده‌کێشن، که‌واته‌ کوا ئه‌و ماله‌ی که‌صوه‌یب له‌کۆچه‌که‌یدا ده‌ستی ده‌که‌ویت؟ ئایا چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ بوو موحه‌مه‌د ﷺ پله‌و پایه‌یه‌کی بداتی له‌بری ئه‌و مالانه‌ی له‌ده‌ستی ده‌رچوون، صوه‌یب ئه‌وه‌ی ته‌نها له‌پیناوه‌ زامه‌ندی خوای که‌وره‌ کرد، بۆ ئه‌وه‌ی ببیته‌

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۱۲۰.

۲- بروه‌انه: السيرة النبوية لابن هشام ۴۷۷/۱.

۳- اخرجه الحاكم ۳/۳۹۸ وقال: صحيح على شرط مسلم، وسكت عنه الذهبي.

۴- اخرجه الحاكم ۳/۳۹۸ وقال: صحيح على شرط مسلم، ولم يخرجاه.

نمونه بڼه لاوانی موسلمان له فیداکاریدا، به لکو ته وانیښ هه مان پښا بگرته بهر.^۱
 هم هه لویسته ناوازانه هه موو شتیځ نه بوون له و کچه پیرۆزه دا، به لکو ته و
 پوداوه مه زنه پر بوو له چه ندین دیمه نی شکودارو، یه کلابوونه وه، فیداکاری تر،
 که وانه گه لیکي کاریگر ده به خشنه موسلمانان له سره وړی و سره به رزیدا.^۲

چوارهم: ماله له نامیزگره کان و کاریگری له سره دله کان.

له دهر نه خاځمه کانی باوه پهیښان و به یعه تدانی ته نصاره کان ته وه بوو،
 پټه مېرۍ هه لسا به بانگه پشترکړنی موسلمانان بڼه کوچکړنی بڼه مه دینه،
 هه روه ها دروستبوونی هاو بهر پرسپاریتی له نیوان موسلمانان دا، بویه دهر گای
 ماله کانی ته نصارو دله کانیاں کرایه وه بڼه برا موهاجیره کانیاں و، هه موویان
 ناماده بوون بڼه له نامیزگر تیاں و، دابه شکر دنی مال و خواردن وه موو شتیځ
 له گه لیاند... ته مېش ناوی هندی له و مالانه یه:

۱- مالی موبه ششیری کوپی عه بدولمونزیری کوپی زه نېر له قوبا: کومه لیک
 له ثافره تان وپیاوانی موهاجیرانی له خوگرته له وانه عومهری کوپی خه تتاب وهندی
 له خیزانه کای وخرمانی وچه فصه ی کچی ومیرده کای وعه ییاشی کوپی ته بی
 په بیعه.

۲- مالی خوبه بیبی کوپی نیسافی سره به بی حاریسی کوپی خه زره ج له
 سونوح^۳، ته لحه ی کوپی عوبه یدوللا ودایکی و صوهه بیبی کوپی سینانی تیا بوون .

۳- مالی ته سعه دی کوپی زوراره له به نی نه ججار، ده گپنه وه: حه مزه چووته
 ناوی .

۴- مالی سه عدی کوپی خه یسه مه له به نی نه ججار، به مالی په به نه کان ده ناسرا،
 چونکه بی ژن و مناله کانی موهاجیرانی تیا نیشته جیبوون .

۱- بېوانه: الهجرة النبوية المباركة، د. عبدالرحمن ۱۲۱.

۲- هه مان سرچاوه ۱۱۹.

۳- بېوانه: المرأة في العهد النبوي ۱۱۶.

۵- مائی عه‌بدوللای کوپی سه‌له‌مه‌ی به‌له‌جانی له‌ قوبا: عوبه‌یده‌ی کوپی حاریس وسوفه‌یله‌ی دایکی ومیسته‌جی کوپی نه‌ساسه‌ وتوفه‌یلی کوپی حاریس و، توله‌یپی کوپی عومه‌یرو، حوصه‌ینی کوپی حاریس، هه‌موو نه‌وانه‌ تیا نیشته‌جی بوون .

۶- مائی به‌نی جه‌حجه‌با، که‌خاوه‌نه‌که‌ی مونزیری کوپی موحه‌مه‌دی کوپی عوقبه‌ بوون، نه‌وانه‌ی که‌چوونه‌ ناوی زوبه‌یری کوپی عه‌ووام و، نه‌سمائی کچی نه‌بو به‌کری خیزانی و، نه‌بو سه‌بره‌ی کوپی نه‌بی پوهم و نومو کولسومی خیزانی^۱.

۷- مائی به‌نی عه‌بدولنه‌شه‌هل، که‌خاوه‌نه‌که‌ی سه‌عدی کوپی موعازی کوپی نوعمان بوو له‌به‌نی عه‌بدولنه‌شه‌هل، موصعه‌بی کوپی عومه‌یرو حه‌منه‌ی کچی جه‌حشی خیزانی تیا نیشته‌جی بوون .

۸- مائی به‌نی نه‌ججار، خاوه‌نه‌که‌یشی نه‌وسی کوپی سابیتی کوپی مونزیر، عوسمانی کوپی عه‌ففان و روقه‌یه‌ی خیزانی تیا نیشته‌جی بوون^۲.
 نه‌م مال به‌شکردن وهاوبه‌ر پرسیاریتی یه‌ سه‌ره‌کی ترین نه‌و هۆکارانه‌بوون که‌ پیشه‌کییه‌کی دروست کرد بۆ مانه‌وه‌ی پيغمبر ﷺ و، هاوه‌له‌ کۆچکردوه‌کانی به‌شپۆه‌یه‌کی ئاسووده‌ له‌نیوانیادا^۳.

برایه‌تی وپیکه‌وه‌ گونجان دروست بوو له‌نیوان موهاجیرو نه‌نصاره‌کاندا، له‌پیکه‌ی بیروباوه‌پی پته‌وو، راستی له‌مامه‌له‌کردن، له‌وانه‌شه‌ که‌سیک پرسیار بکات ئایا بۆچی سه‌رچاوه‌ میژووپییه‌کان باسی هیچ ده‌مه‌قاله‌و مشت ومپیکیان نه‌کردوه‌ له‌نیوان نه‌و مالانه‌دا، ته‌نانه‌ت له‌نیو ژنانیشدا که‌به‌وه‌ ده‌ناسرین. نه‌وه‌ ئایینی راسته‌قینه‌یه‌ که‌خواناسی ده‌کاته‌ بنچینه‌ی هه‌لسوکه‌وتی هه‌موو که‌سیک، په‌وشتی به‌رزیسه‌ که‌برایه‌تی نیو موسلمانان وپشتگیریکردنی بانگه‌واز ده‌سه‌پیتنی، نه‌وه‌ کاریگه‌ری به‌یعت وراستگویی وکارکردن له‌پیناو کۆمه‌لدا، له‌ترسی سزاو،

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۱۱۷ .

۲- بروهانه: السيرة النبوية ضوء القرآن والسنة لابی شهبة ۱/ ۴۶۸، ۴۶۹ .

۳- بروهانه: المرأة في العهد النبوي ۱۱۸ .

چاوه پړوانی پاداشته وه، هه موو که سیځ موسلمان بووه هه لده سستی به نه جامدانی نه وهی له سه ریټی، به دل سوزی له ناشکراو نه پنی دا، له بهر نه وهی نیماندار بوون، هه موان له پیناو به رژه وهندی گشتی دا کاریان ده کرد، ته نانت که سی وابوو ده ترسا که نه نصارییه کان به هه موو پاداشته کانه وه پړون^۱.

لایه نی به خشنده یی ناشکرایه وپیویستمان به وه هیه هه میسه باسی بکهین، نیمه له پړژگاری نه مړداو، له پړزی نیسلامیدا، له گه شتیکی چنډ پړژیدا دهرونه کان ناشکرا ده بن و، که موکورته کان ده رده که ون، به لام نه وه کومه لگایه که هیشتا له قونای دروستکردن دایه و جاری پټغمبر ﷺ نه گه یشتووه ته ناوی، سه ره پای نه وهش ده رگای مال هکان له سه ر پشته بۆ هاتووه کان، نه که له سه ر ناستی تاک، به لکو له سه ر ناستی کومه ل، موهاجیره کان چنډین مانگ له مالی نه نصاره کان مانه وه، پیکه وه ده ژیان، مالیان بۆ خه رج ده کردن وخزمه تیان ده کردن، به لام موهاجیره کانیش هه رپیشه نگ بوون بۆ نه وان چونکه نه وان بی مال و سامان نه بوون، به لکو هه موویان به جیته یشتبوو له بهر په زامه ندی خوی گه وره، نه وان به وشپوه بوون که قورئان ستایشی ده کردن: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَرَضُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحشر: ۸).

نه م کومه لگا تازه یه له سه ر واتاکانی بیروباوه پو خواناسین په روه رده ده بوو، که هیشتا پټغمبر ﷺ نه گه شتیبوو، به لام له ژیر چاودیږی نه قیبه کانیان که نه وان وه کو حه وارییه کان عیسا بوون، هه روه ها له ژیر چاودیږی سه رانی موهاجیرو نه نصاره کان، که هه موویان له سه رچاوه ی سازگاری پټغمبر مبرایه تی وه ریانده گرت^۲. ده مارگیریش به جاری له م کومه لگایه توایه وه، نه وهی پیشه وایه تی نویژی ده کرد، سالیم بوو که مه ولای نه بو حوزه یفه بوو ره زای خوی لیبت، له بهر نه وهی له هه موویان قورئانی ژورتر له بهر بوو، پړزو ته قدیری ژور بۆ هه لگری قورئانه،

۱- بېوانه: المرأة في العهد النبوی ۱۲۲.

۲- بېوانه: المرأة في العهد النبوی ۱۲۲.

هه‌رخویشی سبه‌ینی هه‌لگری ئالای شه‌پیشه، نه‌و جیاوازییه‌نییه‌له‌ نیوانیاندا وه‌کو نه‌مړو ده‌بیینین، له‌نیوان موجهایدو نه‌و که‌سه‌ی قورئانی له‌به‌ره، هه‌لگری ئالای موهاجیران له‌شه‌پری یه‌مامه‌ سالیمی مه‌ولای نه‌بو حوزه‌یفه‌یه، ده‌یفه‌رموو: خرابترین قورئان خوینم نه‌گه‌ر هه‌لپیم، ده‌ستی راستی بړا له‌و شه‌پرده‌ا، ئالاکه‌ی به‌ده‌ستی چه‌پی گرت، نه‌ویش هه‌ر بړا، ئینجا باوشی پیاکرد تا‌کو شه‌هید بوو له‌پیناوی خوای گه‌ورده‌ا.^۱

هه‌روه‌ها ئازادی بانگه‌واز بۆلای خوا به‌ناشکراو، یه‌کێک بوو له‌هیماکانی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی، چونکه‌ گومانی تیدا نه‌ما که‌زۆریه‌ی سه‌رائی یه‌سریب هاتوونه‌ته‌ ئایینی ئیسلامه‌وه، گه‌نجان وئاڤه‌رتان وپیاوان هه‌موویان چالاک بوونه‌وه بۆ بانگه‌واز کردن بۆلای خواو، مژده‌دان به‌هاتنی پيغمبر ﷺ.

پێویسته‌ به‌راوردیش بکه‌ین له‌نیوان نه‌و دوو کۆمه‌لگه‌یه‌ی له‌حه‌به‌شه‌و، له‌یه‌سریب به‌ریابوون، حه‌به‌شه‌ مۆرکی په‌ناهه‌نده‌یی پێوه‌ دیاریوو، زیاتر له‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌یه‌کی ئیسلامی ته‌واو بیت، راسته‌ موسلمانان ئازادی خواپه‌رستیان هه‌بوو، به‌لام له‌کۆمه‌لگای نه‌صرانی دابرابوون وکاریگه‌رییان نه‌بوو له‌سه‌ری هه‌رچه‌ند خۆی له‌خۆیدا پله‌یه‌ک له‌سه‌رووی کۆمه‌لگای مه‌ککه‌وه‌ بوو، بۆیه‌ به‌ بیستنی هه‌والی کۆچکردن بۆ مه‌دینه، هه‌موویان گه‌رانه‌وه، نه‌وانه‌ نه‌بیت سه‌رکردایه‌تی داوای مانه‌وه‌ی لێکردن بمێننه‌وه‌ له‌حه‌به‌شه‌، گه‌شه‌کردنی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی هه‌رله‌و ساته‌وه‌ ده‌ستی پێکرد که‌دوانزه‌ هاوه‌له‌که‌ گه‌رانه‌وه‌ له‌به‌یعه‌تی یه‌که‌م، که‌به‌سه‌رۆکایه‌تی نه‌سه‌ده‌ی کوپی زوراره‌ بوو، ته‌نها لێپرسراویتی بانگه‌وازی هه‌لگرت، نه‌کو سیاسي، به‌گه‌رانه‌وه‌ی حه‌فتا که‌سه‌که‌یش گه‌یشته‌ نه‌و په‌پی فراوانبوونه‌وه‌و بونیاتنان، بپاریشیاندا که‌شاره‌که‌یان ببیته‌ یه‌که‌مین پایته‌خت بۆ ئیسلام له‌سه‌ر زه‌ویدا، ئاماده‌یش بوون که‌به‌ره‌نگاری هه‌موو دوژمنیکی ده‌ره‌کی بکه‌ن، که‌بیه‌وێت ده‌ستدریژی بکاته‌ سه‌ر سه‌روه‌ریاندا پێش گه‌یشتنی پيغمبر ﷺ.

ئو و بنه کۆله کی پیغمبر ﷺ کات و توانای بۆ خه رجکرد بۆ پهروه رده کردنی،
باشتر به روبوومی ده رکوت له پاش به کگرتن له گه ل کۆمه لگای مه دهنی نوێ،
هه ردولا له واتا کانی بیروباوه پو برایه تی توانه وه.

پیغمبر ﷺ موسلمانانی ناماده ده کرد بۆ به کخستنی توانا کانیان و بیکه یێنانی
بنکه و بنچینه یه کی قایم، ئو کۆمه لگایه ش که ده وه له تی ئیسلامی له سه ر دابه زریه ت
به رپانه بوو دوی به یعه تدانی جه نگ نه بیته، واته ئو کۆمه لگایه پیکنه هات تا کو
هیزی پتویست نه بوو بۆ پارێزگاریکردن.^۱

به م شیوه یه ش کۆمه لی موسلمانانی به هیز گوێزایه وه بۆ مه دینه و، به کیانگرت
له گه ل نه نصاره کاندای، له دایک بوونی ده وه له تی ئیسلامی پاگه یه ندرا، که دواتر
شارستانی که دروست کرد هاو وینه ی له میژوودا نییه .

پینجه م: بۆچی مه دینه وه کو پایته خت هه لبرێردا.

نه یێنی زۆر هه یه له وه لبراردنه دا _ جه گه له پاداشت دانه وه ی خه لکه که ی _ ته نها
خوای گه وه خۆی ده یزانی، ئینجا مه دینه ناوچه یه کی سروشتی جه نگی قایمه،
له لای خۆرئاوا وه ناوچه یه ی پر له به ردی وه به ره ده یگرێته وه، له لای پۆژ
هه لاتیشه وه ناوچه ی به ردای واقم ده یگرێته وه، لای باکوور تا که جیگا بوو که کراوه
بوو، نه ویش پیغمبر ﷺ قایمی کرد به دروستکردنی که ند په که له سالی پینجی
کۆچی له غه زای نه حزابدا، ئو لاکه ی تریش به دار خوورما و دره خشی چر به ری
گیرابوو، سوپا لییه وه په تنه ده بوو له جیگایه کی ته نگه وه نه بیته .

هیزکی که م به س بوو بۆ تیکدانی سیستمی سه ربازی و پرێگه لیگرتنیان له
پیشکه وتن، ئیبنو ئیسحاق ده لێته: لایه کی مه دینه سه خت بوو، لایه کانی تریش پر
له خانوبه ره و دارخورما بوو، دوژمن نه یده توانی لییه وه تیپه ریته.^۲

۱- بروه: التربية القيادية ۱/۲، ۱۴۷.

۲- بروه: السيرة النبوية للنسوي .

پیغمبر ﷺ نامارهی کرد بۆ ئەم لایەنە کاتێک فەرمووی: من جیگای کۆچتانم پێ پیشاندراوه، ناوچه یه کی پر له دارخورما له نێوان دوو ناوچه ی بهرداوی .^۱

خه لکی مه دینه له ئەوس و خه زره ج به غیره ت و دلێرو سوارچاک بوون، نازاد بوون به سهر شۆپی پازی نه ده بوون، هه رگیز سه رانه یان به هیچ لایه نێک نه داوه، ئیبنو خه لدون ده لێت: ئەم دوو هۆزه خاوه ن ده سه لات بوون به سهر یه سربیدا، به شانازی و به هیز ده ناسران، هه ندی له هۆزه کانی موزه ریش هه ر سه ر به ئەوان بوون .

به نو عه دی کوپی نه جاریش خالوانی پیغمبر ﷺ ، دایکی عه بدو لموت ته لیبیش یه کێک بوو له وان، یه کێ له وانه ش نه بو ئه ییوبی نه نصاری بوو که پیغمبر ﷺ چوه مالی ئەوان له مه دینه .

ئەوس و خه زره جیش له قه حتان بوون، ئەوانه یش که زووتر له مه ککه و ده ور به ری موسلمان بوون له عه دنان بوون، که پیغمبر ﷺ یش کۆچی کرد بۆ مه دینه، عه دنان و قه حتان یه کیان گرت له ژێر ئالای ئیسلامدا، ئەوان پێشتر ناکۆکی هه بوو له نێواندا، به لام شه یتان هیچ پێگه یه کی نه ما بۆ تێکدانیان به به هانه ی قه حتانی و عه دنانی، بۆیه مه دینه چاکترین جیگایه ک بوو بۆ کۆچکردنی پیغمبر ﷺ و هاوه لاتی بۆ ئەوه ی به هیزبوونی ئیسلام ده سه ته به ر بێت .^۲

۱- خوشه ویستی پیغمبر ﷺ بۆ مه دینه و پارانه وی بۆی :

پیغمبر ﷺ بۆ مه دینه پاراوه ته وه و فەرموویه تی: ((اللهم حبب الينا المدينة کحبنا مکه او اشد))^۲ واته: خواجه گیان مه دینه مان لاخوشه ویست بکه وه کو مه ککه و زیاتر. ئەهه سیش په زای خوای لیبیت ده گێڕته وه که پیغمبر ﷺ کاتێک له گه شتێک ده گه رایه وه و پێگه کانی مه دینه ی به رچاوده که وت، په له ی ده کرد له وشته که ی بۆ ئەوه ی زوو بگات .

۱- بروه: الهجرة النبوية المباركة ۵۲ .

۲- بروه: الاساس في السنة ۱/ ۳۲۲ .

۳- بروه: الهجرة النبوية المباركة ۱۵۷ .

۲- پارانه وی پیغمبر ﷺ بۆ مه دینه که دوو به رانبر مه ککه پیروزی تریت:

ئەبو هورهیره په زای خوای لیبت ده گیریتته وه: خه لکی که سه ره تایی به روبو میان ده بین، ده یانه ئینا بۆ پیغمبر ﷺ، ئه ویش وه ریده گرت و ده پاراپیه وه له خوا: خواجه گیان به روبووم و به ره ممان زۆر بکهیت، شاره که مان پر له پیروزی و چاکه بکهیت، خواجه به ره که ت به یت به پوانه کانمانه وه، خواجه گیان ئیبراهیم به نده و خوشه ویستی تو بوو، منیش به نده و پیغمبره ی تو، ئه و نزای کرد له لات بۆ مه ککه، منیش ده پارپمه وه لیت بۆ مه دینه به وه ی ئیبراهیم داوای لی کردی بۆ مه ککه و، ئه و نده ی تریش له گه لیدا، فه رموی: ئینجا مالیکی بانگ ده کرد و ئه و به ره مه ی پیده دا.^۱

۳- پاریزراوی مه دینه له ده ججال و تاعون به هوی پیروزی پیغمبر ﷺ:

خوای گه و ره فریشته ی بۆ ته رخان کردوه ده یپارین، بۆیه ده ججال هیچ ینگه یه کی نییه بۆ مه دینه، هه ره ها پیغمبر ﷺ پاراوه ته وه بۆیان له شیان ساغ بیت دوورین له په تاو نه خوشی خراپ.^۲

۴- چاکه ی ئه و که سه ی که ئارام ده گریت له سه ر ته نگانه ی مه دینه:

پیغمبره ی خوا ﷺ به ئینی به و که سانه داوه که شه فاعه تیان بۆ بکات له پۆزی قیامه تدا^۳، سه عدی کوپی ئه بی وه ققاس ده گیریتته وه، ده فه رموویت: پیغمبر ﷺ فه رمویه تی: ((المدينة خير لهم لو كانوا يعلمون،.....))^۴ واته: مه دینه چاکتره بۆ ئه وان نه گه ر بیانزانیا، که س مه دینه به جینا هیلی که پشتی لی هه لبکات، تا کو خوای گه و ره له ئه و چاکتری بۆ نه هیتی، که سیش نییه له سه ر ته نگانه و زه برو زهنگی مه دینه ئارام بگریت، تا کو من نه بمه شه فاعه تکاری یان شایهت بۆی له پۆزی قیامه تدا.

۱- مسلم، کتاب الحج، باب فضل المدينة ۱۰۰۰/۲ ورقمه ۴۷۲_۱۳۷۳.

۲- بهوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۵۸.

۳- هه مان سه رچاوه ۱۶۰.

۴- مسلم، کتاب الحج، باب فضل المدينة ۹۹۲/۲ رقم ۱۳۶۳.

۵- فه‌زلی مردن له‌مه‌دینه:

ئیبینو عومەر ده‌گێڕێته‌وه پ‌ه‌زای خ‌وای لیبیت، که پیغه‌م‌بر ﷺ فه‌رم‌وویه‌تی: ((من استطاع ان يموت بالمدينة فليمت، فاني اشفع لمن يموت بها))^۱ واته: نه‌گەر که سیک له‌ئێوه بتوانی له‌مه‌دینه بم‌ریت، باشته‌ر، چونکه من شه‌فاعه‌ت ده‌که‌م بۆ هه‌رکه‌سیک له‌مه‌دینه بم‌ریت. عوم‌ری کوپی خه‌تتا‌بیش پ‌ه‌زای خ‌وای لیبیت ده‌پاراپه‌وه‌و، ده‌یفه‌رم‌وو: خ‌وا‌یه گیان شه‌هیدیم پی ببه‌خسه له‌پیناوتدا، مه‌رگیشم بخه‌ره شاری پیغه‌م‌بره‌که‌ت.^۲

خ‌وای گه‌وره‌یش نزاکه‌ی فاروقی وه‌رگرت وله‌میحرابی پیغه‌م‌بر ﷺ شه‌هید بوو، له‌کاتی‌که‌دا پیش نوێژی موسلمانانی ده‌کرد له‌نوێژی به‌یانیدا.

۶- په‌نای ئیمانه‌وه، پیسی له‌خ‌وی دوورده‌خاته‌وه:

ئیمان هه‌ر ده‌گه‌رێته‌وه بۆ مه‌دینه، خ‌راپه‌کارانیش جیگه‌یان نابێته‌وه تیا‌یدا، هه‌رکه‌سی‌که‌یش به‌مه‌دینه پ‌ازی نه‌بیت ولێی ده‌ربجیت خ‌وای گه‌وره له‌و که‌سه باشته‌ری بۆ ده‌هینی له‌ئیماندارانی پ‌استه‌قینه،^۳ نه‌بو ه‌وره‌یره ده‌گێڕێته‌وه له‌پیغه‌م‌بر ﷺ که فه‌رم‌وویه‌تی: ((ان الايمان ليأرز الى المدينة كما تأرز الحية الى حجرها)).^۴

واته: ئیمان خ‌وی کۆده‌کاته‌وه له‌مه‌دینه‌دا، وه‌کو چۆن مارخ‌وی کۆده‌کاته‌وه له‌کونه‌که‌یدا..... هه‌روه‌ها فه‌رم‌وویه‌تی:مه‌دینه پیسی له‌خ‌وی دوورده‌خاته‌وه، پ‌وژی قیامه‌ت نایه‌ت تا‌کو مه‌دینه هه‌موو پیاو خ‌راپانی ده‌رنه‌هینیت، وه‌کو چۆن ناگه‌ر پیسی ئاسن لاده‌بات.^۵

۱- اخرجه احمد ۱۰۴، ۷۴/۲ ولفظه برقم ۵۸۱۸ باسناد صحيح، وصححه ابن حبان رقم ۳۷۴۱.

۲- البخاری، کتاب فضائل المدينة ۱۰/۴ رقم ۱۸۹۰.

۳- برواته: الهجرة النبوية المباركة ۱۶۱.

۴- البخاری، کتاب فضائل المدينة ۹۳/۴ رقم ۱۸۷۶.

۵- مسلم، کتاب الحج، باب المدينة تنفی شرها ۱۰۰/۲ رقم ۱۲۸۱.

۷- گوناوه وتاوان لاده بات .

زه يدى كوپى سابيت په زاي خواى ليبييت ده فرموويت، پيغمبر ﷺ فرموويه تى: ((انها طيبة تنفي الذنوب، كما تنفي النار خبث الفضة))^۱ واته: نه وه ته ييه يه، گوناوه لاده بات، وه كو چون ناگر پيسى زيو لاده بات .

۸- پاراستنى خواى گه وړه بو مدينه له هه موو كه سيك كه نيازى خراپى هه بيت به رانبه رى:

خواى گه وړه پاريزگارى بوى ده سته به ر كردووه به رانبه ر هه موو كه سيك نيازى خراپه ي هه بيت به رانبه رى، پيغمبر ﷺ هه په شه ي كردووه له هه ر كه سيك كارىكى خراپى تيا دا نه نجام بدات، يان دالده ي تاوانبارىكى تيا دا بدا، يان خه لكه كه ي بترسيڼى، هه په شه ي له وانه داوه به نه فرين وسزاو، له ناو بردنى به په له.^۲

له سه عدى كوپى نه بى وه ققاصه وه په زاي خواى ليبييت، كه پيغمبر ﷺ فرموويه تى: ((لايكيد اهل المدينة احد الا انماع كما ينماع الملح في الماء))^۳ واته: هه ركه سيك پيلان بگيريت بو خه لكى مدينه، ده تويتوه وه كو خوى چون ده تويتوه له ناو تاودا .

هه وړه ها پيغمبر ﷺ فرموويه تى: ((المدينة حرم، فمن احدث فيها حدثاً او آوى محدثاً، فعليه لعنة الله، والملائكة، والناس اجمعين، لا يقبل منه يوم القيامة عدل ولا صرف))^۴ واته: مدينه قه ده غه كراوه، هه ركه سيك تاوانيك يان كارىكى خراپى تيا دا نه نجام بدات، يان په ناى خراپه كارىك بدات، نه وه له عنه تى خواو، فريشته كان وه هه موو خه لكى له سه ر بيت، خواى گه وړه يش له پوژى قيا مه تدا هيچ چاكو ددگه رييه كى لى وه رناگر يت .

۱- البخارى، كتاب المغازى، باب غزوة احمد ۳۵۶/۷ رقم ۴۰۵۰ .

۲- بېوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۶۲ .

۳- البخارى، كتاب فضائل المدينة، باب اثم من كاد اهل المدينة .

۴- مسلم، كتاب الحج، باب فضل المدينة ۹۹۹/۲ رقم ۱۳۷۱ .

۹- قه دهغه كړدني :

پيغمبر ﷺ له پيگه ي وه حيه وه قه دهغه ي كړدېو كه خويني تيا دا بريژيټ
 وچه كي تيا هه لېگيرديټ، يان هيچ كه سيكي تيا دا بتوقينريټ، يان دارو دره ختي
 تيا بېرديټ، يان شتي ونبوي تيا هه لېگيرديټ، مه گه ر كه سيك ناشكراي بكات،
 له گه ل چه ندين شتي ترو، پيغمبر ﷺ دهغه رمويټ : ئيبراهيم مه ككه ي قه دهغه كړد
 ودوعاي بؤ كړد، منيش مه دينه م قه دهغه كړد و، له خواي گه وره يش پاراومه ته وه
 كه بهر كه ت بخاته پيوهره كانيان وه كو چؤن ئيبراهيم بؤ مه ككه پاراپاه وه .
 نه م هه موو فزلا وچاكيټي به، واي له هاوه لان كړد كه بيه سترين به مه دينه وه،
 سوورين له سره كؤچكردن بؤي ومانه وه تيايدا، به م شيوه يش هه رچي توانا كانى
 نوممه ت هه به له وي كؤبيټه وه به ناپاسته ي له ناو بردنى بټپه رستي ويټياوه پي
 به پي بكون، پؤزه لات وپؤژناو ايش فتح بكن .

به شې شه شه م

کوچکړنی پیغمبر ﷺ و نه بو به کر

باسی په گم: ټیکشکانی پلانی بټپه رستان بو تیر وړکړنی
پیغمبر ﷺ.

پاش نه وې قورپه یش د پان له پږگرتن له کوچکړنی هاوه لان په زای خویان
لیبیت وپرای ه موو شتوازه ناشیرینه کان، به لام قورپه یش ه ستيان کرد به مه ترسی
مه لویسته که و، ده ترسان له ه لویسته نابوری وقه باره کومه لایه تییه که یان له نیوان
هوزه کانی عه رهدا، بویه سهرانیان له (دار الندوة) کوپونه وه، بو پوړیژکردن
د ه ریاره ی له ناوېردنی پیغمبر ﷺ نیسو عه بباس له لیکدانه وې بو نه م
نایه ته: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَيْمَكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ﴾ (الانفال: ۳۰) ده فهرمویت: قورپه یش له نیو
خویاندا پرس وپایان کرد ووتیان: سبه ی بیگرن وپیبه سنه وه، مه به ستيان پیغمبر
بو ﷺ، هندیکیان ووتیان: به لکو بیکوژن، هندیکیشیان ووتیان: وه دهری بنه ن،
خوای گوره یش پیغمبره که ی ناگادار کرده وه و نه و شه وه علی له سر جیگای
پیغمبر ﷺ خوت،^۱ وپیغمبر ﷺ یش دهرچوو، کاتیک علی یان بینی ووتیان
کوا هاوړتیکه؟ ووتی: نازانم، ئیر نه وانیش به دویان که وتن وکاتیک گه یشتنه
شاخه که، پږگه یان لی ټیکچوو، ئینجا سرکه وتن و به لای نه شک و ته که دا ټپه رین و
بینیان جالجالوکه هیلانه ی کردوه له دهرگای نه شک و ته که دا، ووتیان: نه گهر
له ژوره وه بووایه ن جالجالوکه هیلانه ی نه ده کرد لیږده دا، پیغمبر ﷺ و نه بو به کر
په زای خویان لیبیت سی پوژ له نه شک و ته که دا مانه وه .

ماموستا سه‌ييد قوتب په‌حمه‌تی خواي ليبيټ دهرباره‌ی نه‌م نايه‌ته
 فرمويه‌تی: كه‌نه‌وه وه‌بیرخسته‌وه‌يه‌ك بوو به‌وه‌ی كه‌له مه‌ككه بوو پيش نه‌وه‌ی
 بارودوخ بگوږيت، ناگاداريه‌كيش له‌سهر ويست وفهرمانی خواي گه‌وره، موسلمانان
 جياوازی نيوان نه‌و دوو حاله‌يان ده‌زانی، دواتریش نه‌ك خواي گه‌وره هه‌ر
 رزگاريكردن له‌ده‌ستيان، به‌لكو سه‌ريشی خسته‌ سهریان، نه‌وان هه‌وليان ده‌دا
 پيغمبر ﷺ به‌ند بكن يان بيكوژن، يان ده‌ريپكهن له‌مه‌ككه، له‌پاش
 كوږبوونه‌وه‌شيان چه‌ند لايكيان هه‌لبژارد له‌هه‌موو هۆزه‌كان بۆ كوشتنی بۆ نه‌وه‌ی
 خوینی وونبيت له‌نيو هۆزه‌كانداو، به‌نو هاشميش توانای جه‌نگ كردنيان نيبه‌ دژبه
 هه‌موو عه‌ره‌ب .

ديمه‌نيكي سه‌يره، له‌هه‌مان كاتدا ترسناكيشه، نه‌و ئاده‌ميزاده لاوازه بي
 ده‌سه‌لاتانه له‌كوئ وده‌سه‌لاتی خوا له‌كوئ؟ نه‌و ده‌سه‌لاتی كه‌زال ده‌بيتته سه‌ر
 هه‌موو شتيكدا .^۱

دووهم: ږيځخستنی پيغمبر ﷺ بۆ كوچكردن.

عائيشه په‌زای خواي ليبيټ ده‌گيرپته‌وه: پوژ نه‌بوو پيغمبر ﷺ يه‌ك جار
 نه‌يه‌ته مال نه‌بو به‌كر، يان به‌سبه‌ينان، يان به‌نيواران، به‌لام نه‌و پوژده‌ی كه‌خواي
 گه‌وره مو له‌تی كوچكردنی پيدا، له‌گه‌رمای نيوه‌پوژدا هات، كه‌نه‌و له‌پوژده‌كاني تر له‌و
 كاته نه‌ده‌هات، كاتيځ نه‌بو به‌كر پيغمبر ﷺ بينی، ووتی: نه‌گه‌ر له‌به‌ر پوداوږيځ
 نه‌بيت پيغمبر ﷺ له‌م كاتدا نه‌ده‌هات .

عائيشه ده‌لټت: نه‌بو به‌كر جيگاكه‌ی خوی بۆ چول كردو پيغمبر ﷺ دانېشت،
 كه‌سيش له‌وئ نه‌بوو من و نه‌سمانی خوشكم نه‌بيت، پيغمبر ﷺ فرموي: باكه‌س
 ليره نه‌ميښی، نه‌ويش ووتی: نه‌ی پيغمبر ﷺ خوا، ته‌نها دوو كچه‌كه‌مه، چي بووه،
 باوك ودايكم بكه‌م به‌قوربانته ! فرموي: ((انه قد اذن لي في الخروج والهجرة)) واته:
 ږيځه‌م دراوه بۆ درچوون وكوچكردن، نه‌بو به‌كر ووتی: كه‌واته مه‌به‌سنت

هاوړپټیمه؟ پيغمبر ﷺ فرموی: به لې. عائشه ده لیت: سویند به خوا نه مزانیوه پټش نه و پوږه که سیک له خوښیدا بگریټ، تاکو نه بوبه کرم بینې له و پوږه دا، ټینجا ووتی: نه ی پيغمبره ی خوا، دوو وشتري باره لگري به هیزم ناماده کردوه بؤ نه م پوږه، ټیتر عه بدوللای کوپي نوره یقیت که پیاوړیک بوو له به نی ده یلی کوپي به کریان به کړی گرت وه کو چاوساغ، هه ردو و شتره که شی لایو به خپویانی ده کرد بؤ کاتی دیاریکراوه.^۱

عائشه ده لیت: به په لترین شیوه ناماده کاریمان بویان نه جامدا، خوارده مه نیما بؤ کردنه ناو کیسه یه ک و نه سماني خوشکم پارچه یه کی له پشتوینه که ی خوی بپی وده می کیسه که ی پیبه ست، هه ربویه ناو نرا (ذات النطاقین)، ټینجا پيغمبر ﷺ و نه بو به کړ پوښتن بؤ نه شک و ته که ی کټوی سه ورو خویان شارده وه سی پوږ له وټیوون، عه بدوللای کوپي نه بو به کړش لایان ده مایه وه، لایکی ژيرو گوړپایه ل بوو، پارشیوان به جټیانی ده هیشت و به ره به یان ده که پایه وه ناو مه که که وه کو نه وده ی شهو له مه که که بوو بیت، ټیتر هه ر قسه و باسیک له دژي نه وان بکرایه و هریده گرت وشه و پیانی ده که یاند، عامیری کوپي فوه یریش که مه ولای نه بو به کړ بوو له نزیکیان هندی مه پی ده له وه پاند له شیره که ی بؤ ده بردن، له هه رسی نه و شه وانه وای له گه ل ده کردن، ټینجا پيغمبر ﷺ پیاوړیکی به کړی گرت له به نی عه بدی کوپي عه دی_ وه کو چاوساغ_ که متمان ه یان پی پی بوو سه ره پای نه وده ش که له سه ر ټایینی قوپه یش بوو، که دلنیا بوون لی هه ردو و شتره که یان پیداو په ټینیان دوا ی سی پوږ یه کتر ببینن له لای نه شک ووتی سه و عامیری کوپي فوه یره و پټی شانده ره که یش له گه ټیان پوښتن وړی که ی که نار هکانی (السواحل) پیگرتن.^۲

سُ' یه‌م: دهرچوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و گه‌یشتنی به‌ئه‌شکه‌وته‌که.

که‌س به‌ده‌رچوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ی نه‌زانی ته‌نہا علی و ئه‌بو به‌کرو خیزانی نه‌بیّت سه‌بارت به‌علی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پیکرد بمینیت‌وه تا‌کو ئه‌و ئه‌سه‌په‌ردانه‌ی له‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوون بیانگیریت‌وه له‌جیاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه هه‌رکه‌سیک له‌مه‌که‌که شتیکی هه‌بوایه لی‌ی بترسایه له‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ دایده‌نا، به‌هۆی ناویانگی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌پاستگویی و ده‌ست پاکی، له‌وکاته‌ی که‌له‌نیوان پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌بو به‌کر ده‌ستنی‌شان کرابوو، هه‌ردوکیان له‌په‌نچه‌ریه‌کی پشتی مال ئه‌بو به‌کره‌وه دهرچوون، بۆ ئه‌وه‌ی قورپه‌یش پێیان نه‌زانی و کۆسپ دروست نه‌که‌ن له‌پیش ئه‌و گه‌شته پێرۆزه‌دا، کاتیشیان دیاری کرد له‌گه‌ل عه‌بدوللای کۆپی ئوره‌یقیت یه‌کبگرن پاش سۆ شو و له‌ئه‌شکه‌وتی سه‌ور.^۱

چواره‌م: دل ناسکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌کاتی دهرچوونی له‌مه‌که‌که.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌کاتی دهرچوونیدا له‌لای بازاری مه‌که‌که‌دا له‌حه‌زه‌ه‌ر پاره‌وستاو فه‌رمووی: ((والله انک لخير ارض الله واحب ارض الله الى الله، ولولا انی اُخرجت منك ماخرجت))^۲

واته: سویند به‌خوا چاکترین و خۆشه‌ویست‌ترین خاکی خوای به‌لای خواوه، ئه‌گه‌رییّت و ده‌ریشنه‌کرا‌بام ده‌رنه‌ده‌چووم لیّت، دوا‌ی ئه‌وه ئیتر که‌وتنه‌ پێ و خوای گه‌وره له‌زه‌برو‌زەنگی بته‌رستان پاراستنی.

پیشه‌وا ئه‌حمه‌د له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه ده‌گیریت‌وه: بته‌رسته‌کان شوین پێی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان هه‌لگرت و گه‌یشتنه ئه‌شکه‌وته‌که و هی‌لان‌ه‌ی جالجالوکه‌یان له‌ده‌رگا‌که‌ی بینی...^۳ ئه‌وه‌یش له‌سه‌ری‌ازه‌کانی خوا بوون که‌نا‌هه‌قه‌کانی پێ پ‌سوا ده‌کات، سه‌ری‌ازه‌کانی خوا جو‌راو جو‌رن و به‌گه‌وره‌یی‌ش نین، چونکه جاری واهیه

۱- خاتم النبیین لابی زه‌ره ۶۵۹/۱، السیره النبویه لابن کثیر ۲/۲۳۴.

۲- الترمذی: کتاب المناقب، باب فضل مکه ۷/۷۲۲ و صححه‌ الالبانی صحیح سنن الترمذی.

۳- مسند الامام احمد ۱/۳۴۸، ورقمه ۳۲۵۱، وقال محققوه اسناده ضعیف...، و اقال: ابن کثیر فی تاریخه

۲/۲۳۹ وهذا اسناد حسن! وهو من اجود ما روی فی قصة نسج العنكبوت فی الغار.

میکرؤبیک که چاو نایبیت سوپایه کی به هیژ ده به زینتی: ﴿وَمَا يَلْمُزُكَ جُودَرِكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾ (المدر: ۳۱).

سهر بازه کانی خوی گوره له ته و او بوون نایه، هیچ توانایه کیش نییه بتوانیت سهر ژمیریان بکات یان ژماره و چونتیان به ته وای بزانت.

پینچهم: چاودیرکردنی خوی گوره بو پیغه مبه رﷺ.

سهره پای هه مو نه و دور بینانه ی که پیغه مبه رﷺ نه نجامی دا، به لام به ته وای پشتی پتیا نهبیت، به لکو متمانه و دلتیایی ره های به خوی گوره بو، هه میشه به و شیوه ی که خوی گوره فیری کردبو و هه ردوعای ده کرد: ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾ (الاسراء: ۸۰).

له م نایه ته پیروژه دا پارانه ویه که هیه خوی گوره فیری پیغه مبه ره که ی ده کردو، بو نه وای نوممه ته که شی لیه وه فیرب، چون پرو بکه نه خوا، پارانه وای نه وای خوی گوره راستگویی ببه خشیت پتیا له سهره تاو کۆتاییدا وله نیوان نه و دوانه شدا، راستگوش لیره دا بایه خی خوی هیه، چونکه بتپه رستان هه ولیان ده دا له گه ل پیغه مبه رﷺ له خسته ی ببه ن... خاوه ن بانگه واز تواناوژه له که س وهرناگریژ جگه له خوی مه زن نه بیت، هه ره له و پرگه شه وه شکۆدار ده بیت، هه رگیز نابیت خوی بداته پال پادشایه که یان خاوه ن ده سه لاتیک بو نه وای سهریخات)) له وانه یه بانگه واز دلی خاوه ن ده سه لات داگیر بکات، به لام نه گه ر خوی سهر باز بیت بو خاوه ن ده سه لات هه کان به هیچ شیوه یه که سهر که وتوو نابیت...

کاتیک بتپه رستان له ده رگای نه شکوته که پاره وستان ویه چاو ده یانبین، پیغه مبه رﷺ دله وایی نه بو به کری کرد ره زای خوی لبیت که خویان له گه لدا به، نه بو به کر ره زای خوی لبیت ده ره مویت: به پیغه مبه ر م ووت ﷺ کاتیک

له نه شکوته که بووین: نه گهر یه کیک له وان سهیری لای پیی خوی بکات ده مانبینی،
 فهرمووی: ((ما ظنک یا ابا بکر باثنین الله ثالثهما))^۱ واته: گومانت چۆنه ئه ی نه بو
 به کر به دوو که س سی یه میان خوا بیّت، له پړوا یه تیکی تر هاتوو ((اسکت یا ابا بکر،
 اثنان الله ثالثها)) واته: بی دهنک به ئه ی نه بو به کر دوو که س و سی یه میان خوا به.

خوای گه وره یش نه م پروداوه ی تو مار کردوو له قورئاندا و ده فهرموویّت: ﴿إِلَّا
 تُصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا
 فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا نَظُنُّ أَنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ
 سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبه: ۴۰).

شه شه م: ده شمایی نومومه عبده له پړگای کوچدا.

له پاش سی شه و مانه وه له نه شکوته دا، پیغه مبهرو ﷺ و نه بو به کر په زای خوای
 لی بیّت له نه شکوته که ده رچوون، پاش نه وه ی بته رستان بی نومید بووم له
 گه یشتن به پیغه مبهرو ﷺ، نه و کابرای که به کری گرتیوویان له کاتی خویدا ناماده
 بوو، له پړگه یه کی تایبه ته وه بردنی بو نه وه ی مه سه له که یان ناشکرا نه بیّت،^۲

له پړگا به لای نوممو مه عبده دا تیپه رین له جیگه یه ک پیی ده وتریت قوده ید،^۳
 له لای ماله کانی خوزاعه، به سه ر هاته که یشی له لایه ن میژوو نووسه کانه وه باسکراوه،
 (ابن کثیر) ده لیت: به سه ر هاته که ی به ناویانگه و له چه ندین پړگه وه پیمان گه یشته وه
 که یه کتر به میژد ده که نه وه،^۴ له خالیدی کوپی خونه یسی خوزاعیه وه په زای خوای

۱- البخاری، کتاب فضائل الصحابة، باب مناقب المهاجرين ۳۶۵۳.

۲- بېروانه: المستفاد من قصص القرآن ۱۰/۲.

۳- جیگایه که هه شت کیلومه تر دورره له مه که وه.

۴- البداية والنهاية ۱۸۸/۳.

لَبَّيْتُ، که‌هاوه‌لی پيغمبر ﷺ بووه هاتووه، فهرموویه‌تی: کاتیک پيغمبر ﷺ له‌مه‌که‌که ده‌رچوو به‌روه مه‌دینه، له‌گه‌ل نه‌بو به‌کرو عامیرو عه‌بدوللا، به‌لای دوو په‌شماله‌که‌ی نوممو مه‌عبه‌دا تیپه‌پین، که‌نافره‌تیکی به‌ته‌مه‌ن وه‌وشم‌ند بوو، دانیشتبوو هه‌ردوو ده‌ستی له‌سه‌ر نه‌ژۆکانی بوو، ئینجا نان وئاوی پیشکه‌ش کردن، له‌دوای نه‌وه داوای گوشت وخورمایان لیکرد بۆ نه‌وه‌ی لئی بکهن، به‌لام هیچی لانه‌بوو، چونکه نه‌وان نازوقه‌یان نه‌ماوو، له‌سائیکی گرانیشدا بوون، پيغمبر ﷺ ته‌ماشای مه‌پیکی کرد له‌لای په‌شماله‌که‌وه، وتی نه‌وه مه‌په‌چی به‌ نه‌ی نوممو مه‌عبه‌د؟ ووتی: ماندویتی داوای خستوو له‌وه‌ی له‌گه‌ل پان به‌وات، پيغمبر ﷺ فهرمووی: ئایا شیریه‌یه؟ ووتی: نه‌وه‌نده لاوازه شیریه‌ی نییه. پيغمبر ﷺ فهرمووی: ((اتأذنین ان احلبها)) واته: پینگم ده‌ده‌یت بیدۆشم؟ ووتی: به‌لی باوک ودایکم به‌قوربانت بیت، به‌لی نه‌گر شیر له‌گوانیدا هه‌یه بیدۆشه .

ئینجا پيغمبر ﷺ ده‌ستی هینا به‌گوانیداو ناوی خوای هینا، دوعای کرد بۆ نه‌وه مه‌په‌، مه‌په‌که قچه‌کانی له‌یه‌کتر دوور خسته‌وه و گوانه‌کانی پپ له‌شیر بوون، پيغمبر ﷺ داوای قاپیکی کرد نه‌وه‌نده گه‌وره‌بیت هه‌موویان لئی بخۆن، ئیتیر شیریکی زۆری لیدۆشی تاکو قاپه گه‌وره‌که پپوو، دوا‌یی نوممو مه‌عبه‌د لئی خوارد تاکو تیر بوو، له‌پاش هه‌موویان ئینجا پيغمبر ﷺ لئی خوارد وئوانی تریش چه‌ند جاریکیتیر لییان خواردو، جاریکی تر بۆی پپکرده‌وه، بۆی به‌جی هیشت و به‌یعه‌تیشی لی وه‌رگرت زۆری پی نه‌چوو تاکو نه‌بو مه‌عبه‌د به‌بزنه لاوازه‌کانیا نه‌وه گه‌پایه‌وه پیش نیوه‌پۆ، کاتیک نه‌بو مه‌عبه‌د نه‌وه شیریه‌ی بینی سه‌ری سوپما ووتی: نه‌وه شیرت له‌کوئ وه‌هینا، له‌کاتیکدا نه‌وه مه‌په ته‌نها شه‌وه ده‌گه‌پتته‌وه مال وئاوسیش نییه؟ ووتی: پیلویکی پیرۆز به‌لاماندا تیپه‌پ بوو، ووتی: وه‌سفی بکه بۆم، ووتی: جوانیه‌کی ناشکرای هه‌بوو، پوومه‌تی گه‌ش بوو، په‌وشتی جوان بوو، لاواز نه‌بوو، گلینه‌ی چاوی زۆر په‌ش بوو له‌ئاو سپیه‌تیدا، برژانه‌کانی درێژ بوون، ده‌نگیشی تیز نه‌بوو، گه‌رده‌ن درێژ بوو، پيش پپوو، برۆکانی باریک ودرێژ بوو، برۆکانی به‌ده‌م په‌که‌وه بوون، که‌بی ده‌نگ ده‌بیت شکۆداره، که‌گفتوگۆیش ده‌کات

سهری به رز ده کاته وه و ده گه شیتته وه له دووره وه، له نژیکه وه تا کو بلّی جوانه،
 قسه خوښ و قسه زانه، قسه کانی ده لّی دهنکه مرواریه پیکخراون، نه کورته ونه بالا
 به رزه نه نه وه نده دريژه ديار بیت، نه نه وه ندهش کورته چاوی سهرکه ر پر نه کات،
 چلّیکه له نیو دوچلّداو له هه موشیان جوانتره، هاوه لّی هه یه ده وریان داوه،
 که قسه ده کات گوی ی بۆ ده گرن، که فهرانیش ده کات به په له جی به جی ده که ن،
 خزمه تکراره و خه لکی به ده وریه، نه مۆن ونه نه زانه.

ئه بو مه عبه د ووتی: سویند به خوا، ئه وه ئه و که سه یه که ده لّین له قورپه یش
 سه رییه لداوه، من دهم ویست بېم به هاوه لّی، ئه گه ریش بۆم بلوی هه ر واده که م.

حه و ته م: راوانانی سوراقه ی کوپی مالیک بۆ پیغه مبه ر ﷺ.

قورپه یش رایانگه یانده له ناو هه موو مه ککه دا، که هه رکه سیك پیغه مبه ر ﷺ
 ئاماده بکات، به زیندووی یان به مردووی، سه د و شتری پیده ده ریت، ئه م هه واله
 له لای عه ره به بیابان نشینه کانی ده وریه ی مه ککه یش بلّو بوویه وه، سوراقه ی
 کوپی مالیک ته ماعی بوو ئه و پاداشته به ده ست به ینی، بۆیه هه ولی زۆری دا بۆ ئه و
 مه به سه، به لّام خوای گه وره به ده سه لّاتی بی سنوری خو، وایکرد سوراقه ی
 ببیته که سیك به رگری بکات له پیغه مبه ر ﷺ نه که ده ستگیری بکات.

ئیبنو شیهاب ده لّیت: عه بدورپه حمانی کوپی مالیکی موده له جی، که به رازای
 سوراقه ی کوپی مالیکه بۆی گتپامه ته وه که باوکی بۆ گتپاوه ته وه، گوئی له سوراقه
 بووه و توویه تی: بیباوه پانی قورپه یش هاتنه لمان ووتیان خوینبایی پیغه مبه ر ﷺ و
 ئه بو به کر بۆ که سیك بیانکوژیت یان به دیل بیانگریت نه وه نده یه، زۆری نه برد،
 دانیشتبووم له کوپی عه شیر ته که مدا، پیاویك هات، ووتی: ئه ی سوراقه، من
 تارماییه کم بینی له پۆخی ده ریا و بزانم موچه مه دو هاوه له کانیه تی، سوراقه
 ده لّیت: زانیم ئه وانن، به لّام پیم ووت: نه خیر ئه وانه ئه وان نین، به لکو تو فلان و
 فلانت بینوه، به به رچاوی ئیمه وه به پیکه وتن، که میك له ناو کوپه که مامه وه و
 دواپی ده رچووم و، فهرانم کرد به کچه که م، ئه سه په که م ده ربکات وله پشت

به رزاييه که وه بوم ناماده بکات، منيش پمه که م هه لگرت وپيی دهرچووم له پشتي ماله وه وئاسنی خواره وه يم به زه ويدا پراکيشا، پمه که م پړو له خوار کرد تاگه يشتمه نه سپه که م وسواری بووم، که پييان گه يشتم پيی نه سپه که م هه لگه وت وله سهری که وتمه خواری، هه لسام دهستم برد بؤ تيردانه که م نه زلامه کانم^۱ تيايدا دهرکرد، تيریکم پراکيشا نایا زيانيان پيی بگه يه نم يان نه، نه وه م بؤ دهرچوو که حه ز ناکه م، دووباره سواری نه سپه که م بووم و به قسه ی نه زلامه کانم نه کرد، نينجا نزيك بوومه وه له پيغمبر ﷺ و ناوړی ليّم نه دايه وه، به لام نه بو به کر هر ناوړی ده دايه وه، له پړ هه ردو دهستی نه سپه که م هه تا نه ژتوی چوو به زه ويدا وله سهری که وتم، تيّم خوړی وه لسامه وه له گه ل دهستی دهرکرد وه لسا يه وه، له شوينه واری دهسته کانيه وه دوکه ليکم بينی چوو هئاسماندا، دووباره نه زلامه کانم پراکيشاو نه وه دهرچوو که حه زی ليّناکه م، نيتر منيش بانگم ليّکردن وداوای ئاشتيم ليّکردن، نه وانيش وهستان و منيش سواری نه سپه که م بووم تا پييان گه يشتم، به دلمدا هات دواي نه وه ی که بينيم که خوای گه وره نه م پيغمبره سهرده خات، بؤيه پيّم ووت: ميلله ته که ت خوښبايان له سهرت داناو، باسی نه وه شم بؤ کرد که خه لکی به دوايانه وه، توپيشوو که لوپه ليشم بؤ پيشنيار کردن به لام ليّيان وهرنه گرت وداوای هيچيان ليّم نه کرد، ته نها ووتی: نه م مه سه له باس مه که، به لام من داوام ليّکرد نوسراو ليکم بؤ بنوسی که که س زيانم پيی نه گه يه نی، نه ویش فرمانی کرد، عامیری کوپي فوه يره له سهر پارچه يه کی پيست شتيکم بؤ بنوسی، دواي نه وه پيغمبري خوا ﷺ به پيی که وت.

نيينو عه بدولبه پ ده ليّت: سوفيانی کوپي عويه ينه ده گيړپيته وه له نه بو موساوه، له حه سه نه وه، که پيغمبر ﷺ به سوراقه ی وتوو: ((كيف بك اذا لبست سواری کسری؟)) واته: پيّت چونه نه گهر هه ردو دهسته وانه که ی کيسرا له دهست بکه يت؟ ده ليّت: کاتيک دوو دهسته وانه وتاجی کيسرايان هيّنا بؤ عومر پره زای خوای ليبيّت، سوراقه ی کوپي ماليکی بانگ کردو له دهستی کرد، سوراقه پياوړی توکن بوو، توکی

بالې چړېوو، پټې ووت: هر دوو ده ست به رزيکه روه، ووتې: (الله اکبر) سوپاس بږ
 نه و خواي نه مې له کيسرا وهرگرته وه که نه و دهيووت من خواي خه لکيم، عومر
 پاش نه وې ده سته وانه کاني به سوراوه دا، دهنگي به رز کرده وه^۱ سوراوه ي سوار
 کرد وپه ناو مه دينه دا گيږايان وخه لکيش ده وريان دابوو، نه و يش هر قسه که ي
 عومري دوپات ده کرده وه: سوپاس بږ نه و خواي نه مانه ي له کيسرا وهرگرته وه و
 داي به سوراوه ي عره بي بيا بان نشين^۲.

هه شتم: پاكي بږ نه و خوايه ي که دله کان ده گوري.

سهره تا سوراوه ده يه ويست پيغمبر ﷺ ده ستگر بکات وييدا به ده ستي
 سهراني مه ککه وه، بږ نه وې سه د و شتري ده سته ويټ، به لام له نا کاو هه موو
 مه سه له کان سه روزيږ ده بڼه وه، چونکه سوراوه واي ليها ت خه لکي له پيغمبر ﷺ
 دوو ده خسته وه، له هر کوي وده يانبيني دهيووت: به م لادا مه پښ چونکه من
 که راوم وله وي نيه، به لام پاش دلنيا بووني له گيشتني پيغمبر ﷺ به مه دينه،
 به سهراته که ي باسکرو، خه لکيش ده يانگيږايه وه تا کو هه موو يانه کاني مه ککه
 بيستان، بږيه سهراني مه ککه ترسان نه و به سهراته بېټه هوي موسلمان بووني
 هه نديک له خه لکي مه ککه، ته نانه ت هه ندي شپه هه لبه ستيش له و باره وه دروست
 بوو له نيوان سوراوه نه بو جهلدا .

نويه م: پيشوازي کړدنې نه نصاره کان له پيغمبر ﷺ.

کاتيک موسلمانان له مه دينه بيستان پيغمبر ﷺ له مه ککه وه ده رچوه به ره و
 مه دينه، هه موو سبه ينانيک ده چونه لاي حه پر وه چاوه پوانيان ده کرد تا که رمای
 نيوه پږ ده يانيگه رانه وه، پږنيکيان پاش چاوه پوانيکي زږر که رانه وه ماله کانيان،
 پياويکي جوله که له سر يه کيک له قه لا کانiane وه سه يري نيشيکي خوي ده کرد،

۱- بېوانه: الروض الانف ۴/۲۱۸، الهجرة في القران ۲۴۶ .

۲- بېوانه: السيرة النبوية لابي شهبه ۱/۴۹۵ .

پټغمبر ﷺ و هاوه لانی به رچاو که وت جلی سپیان له به ردابوو، ئیتر جوله که که به ده نگیکی به رزه وه هاواری کرد: نهی کومه لانی عه رب، نه وه نه و که سه یه که چاوه پوانی ده کن، ئیتر موسلمانان چه که کانیاں مه لگرت وچوونه پټشوازی پټغمبر ﷺ له لای حه پرده وه، به لام پټغمبر ﷺ به لای راستدا لای مالّه کانی به نی عه مری کوپی عه وف لایدا، پڅی دووشه ممه ^۱، له مانگی په بیعولنه وه لدا ^۲، ئینجا نه بوبه کر ه لسا بولای خه لکه که و پټغمبر ﷺ به بی دهنگی دانیشتبوو، ئینجا نه وانه ی که هیشتا پټغمبر ﷺ یان نه بینیبوو ده هاتن و به خیره اتنی نه بو به کریان ده کرد، تاکو خوړ پټغمبر ﷺ ی گرت وه و نه بو به کر به جله کانی خو ی سیبه ری بډ ده کرد، نه و کاته خه لکه که زانیان نه وه پټغمبر ﷺ، پټغمبر ی خوا درودو سلّوی خوا ی له سر بیت زیاتر له ده شه و له به نی عه مری کوپی عه وف مایه وه ^۳، مزگه وتی ته قوای له وی دروست کرد ونویژی تیا کردو، ئینجا سواری وشتره که ی بوو ^۴.

له پاش نه و ماوه ی که له قوبا مایه وه و، ویستی بجټه ناو مه دینه وه، ((ناردی به دوا ی نه نصاره کاندو، نه وانیش هاتن و سه لاویان کرد له پټغمبر ﷺ و نه بو به کر په زای خوا ی لیبت، ووتیان: سوارین له نارامی و فهرمان به جیه یتراویدا، ئیتر هه ردوکیان سوار بوون و نه وانیش به چه که وه دهره یانیا ندا)) ^۵

که گه یشته مه دینه، خه لکی ده یانوت: پټغمبر ی خوا هات، پټغمبر ی خوا هات، دهرچوونه به رزاییه کان ته ماشایان ده کرد، هه ر ده یانوت: پټغمبر ی خوا هات. ^۶

۱- ئیبنو حه جر و تویه تی: نه م بډچوونه جیگیره، نه ک نه وه ی که ده لیت پڅی مه ینی گه یشتوه، الفتح

. ۵۴۴/۷

۲- بهوانه: الهجرة في القرآن الكريم ۲۵۱.

۳- هه مان سرچاوه ۳۵۲.

۴- صحيح البخاری، کتاب مناقب الانصار، باب هجرة النبي ۷۷، ۷۸/۵ ورقه ۳۹۰۶.

۵- هه مان سرچاوه ۳۹۱۱.

۶- هه مان سرچاوه ۳۹۱۱.

نه و پۆزه پۆژیکێ خوۆشی وشادی بوو، پۆژی وا هه رگیز نه بینرابوو له مه دینه، خه لکی جوانترین جله کانیاں پۆشی وه کو پۆژی جه ئن، به پاستیش جه ئن بوو، چونکه له و پۆزه دا ئیسلام له ئاستهنگی مه ککه وه، گوێزایه وه بۆ فراوانی جموجۆل و کارکردن و بلاویو نه وهی له م جیگه پیرۆزه دا، له ویشه وه بۆ هه موو شوینه کانی سه ر گۆی زه وی، خه لکی مه دینه هه ستیاں به و چاکه ده کرد خوای گه و ده له گه لیاں نه نجامیدا، چونکه شاره که یاں بوو به شوینیك پیغمه مبه ر ﷺ ی له خو گرت، هه روه ها هاوه له به پۆزه کانی و ده وه له تی ئیسلام، بۆیه خه لکی مه دینه له نه و په پی شادمانیدا ده رده چوون و ده یانوو: نه ی پیغمه مبه ری خوا، نه ی موحه ممه د نه ی پیغمه مبه ری خوا.

پاش ئه م پیشوازیکردنه جه هاوه ربیه تاکه له میژووی مرۆفایه تیدا، پیغمه مبه ر ﷺ به پیکه وت تا کو گه یشته مالی نه بو نه ییوبی نه نصاری په زای خوای لیبت، نه نه س ﷺ ده فهرمویت: پیغمه مبه ر ﷺ پی ده کرد تا کو گه یشته مالی نه بو نه ییوب له و کاته ماله ویاں قسه ی ده کرد، که بیستی عه بدوللای کوپی سه لام له ناو دارخورماکانیدا به ره که مه ی ده چنی بۆ مناله کانی، به لام به په له هاته لای پیغمه مبه ر ﷺ گوئی لی بوو وگه رایه وه لای خیزانه که ی، پیغمه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((ای بیوت اهلنا اقرب؟)) واته: کام له مالی که سه کانمان نزیکتره؟ نه بو نه ییوب ووتی: من نه ی پیغمه مبه ری خوا، نه وه ماله که مه و نه وه ده رگا که یه تی، فهرمووی: که واته برۆ جیگایه کمان بۆ ئاماده بکه....^۲ ئیتر پیغمه مبه ر ﷺ چوه لای نه بو نه ییوب تادروست کردنی مزگوت و ماله کانی.

به م شیوه یه ش کۆچی پیرۆزی پیغمه مبه ر ﷺ و هاوه لانی به نه نجام گه یشت و ئامانجه کانیشی به وه کۆتایی پینه هات، به لکو پاش گه یشتنی ده ستی پیکردو، گه شتی ده ردی سه ری و به ره نگاریکردن ده ستی پیکرد، که پیغمه مبه ر ﷺ زالبویه سه ریاندا بۆ گه یشتن به دوا پۆژی پرشنگدار بۆ ئومه ته تی ئیسلام و ده وه له تی

۱- بروانه: الهجرة في القرآن ۲۵۲.

۲- البخاری، کتاب مناقب الانصار، باب هجرة النبي الى المدينة ۷۹/۵ ورقمه ۳۹۱۱.

ئیسلامی، که توانی شارستانی‌ه‌ک دروست بکات بۆ مرۆفایه‌تی، له‌سه‌ر بنچینه‌ی بیروباوه‌پو له‌خواترسان و، چاکه‌و، دادگه‌ری، پاش ئه‌وه‌ی زالبویه سه‌ر به‌هیزترین دوو ده‌وله‌ت که حوکمی جیهانیان ده‌کرد له‌و سه‌رده‌مه؛ ده‌وله‌تی فارسه‌کان و ده‌وله‌تی پۆمه‌کان.^۱

ده‌یه‌م: په‌نده‌و ئاموزگاری.

۱- مملانی له‌نیوان هه‌ق وناهه‌ق: مملانییه‌کی کۆنه ودریژخایه‌نه، یه‌کیکیشه له‌سوننه‌ته‌کانی خوا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَدَّسَتِ الصَّمْعُ وَبَلَّوْتَ وَمَسَجِدٌ يَذْكُرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (الحج: ۴۰).

به‌لام نه‌م مملانییه‌ ناكامه‌کی ناشکرایه: ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (المجادلة: ۲۱).

۲- پیلانگیرانی ناحه‌زانی بانگه‌واز به‌بانگه‌واز: ئه‌وه‌یش کاریکی به‌رده‌وامه‌و هه‌میشه دووباره ده‌بیته‌وه، له‌پێگه‌ی زیندانی کردن وکوشتن وده‌رکردن و دوورخستنه‌وه، پێویسته له‌سه‌ر بانگه‌واز په‌نابگریته خواو متمانه‌ی پێی هه‌بیته وپشتی پێ ببه‌ستیت وئه‌وه بزانیته که پیلانی خراپ به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌شکیته‌وه، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ (الانفال: ۳۰).

یه‌کێک له‌پیلانه‌کانی تری دوژمنانی بانگه‌واز، به‌کارهێنانی چه‌کی مال و سامان بوو بۆ هه‌ڵخه‌له‌تاندنی خاوه‌ن نه‌فس نزمه‌کان، به‌مه‌به‌ستی له‌ناوێردنی بانگه‌وازو

بانگخوازن، بويه نه وان سهد و شتریان وه کو خه لات ده ستنيشان کرد بؤ هه رکه سيك يه كيك له كۆچكردوه كان به ينييت به زيندويي يان مردويي، بويه ته ماعكاران ده ستیان کرد به جموجؤل، يه كيك له و كه سانه ش سوراقه بوو، كه له پاش ملهوپريه كي بي نه نجام، كه رايه وه به قازانچيكي پاكتر و چاكتر و، به لكو ريگه ي تيكدده له وانه ي شوين پيغمبر ﷺ ده كه وتن بؤ ده ستگير كردني، به م شيوه يه ش خوي گه وره خو شه ويستماني خوي ده پاراست ^۱ خوي گه وره ده فره موويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ (الانفال: ۳۶).

۳- ووردبيني له پلاندانان و كار كردن به هوكاره كان: نه و كه سه ي وردبنيته وه له پوداوي كۆچكردن ووردی پلاندانان تيايداو، كار كردن به هوكان له سه ره تاوه تاكو كوتايي، بؤي ئاشكرا ده بيت، كه پلانداناني پشت نه ستور به وه حي، هه ميشه بووني هه بووه له ژياني پيغمبر ﷺ، نه خشه كي شانيش به شيكه له سوننه تي پيغمبر رايه تي وداواكار ييه كانی خوي گه وره له موسلمانان، نه وانه ش كه كاري هه ره مه كي ده كه ن، به پاساوي نه وه ي كه نه خشه كي شان و كارقايي له سوننه تدا نه هاتووه، نه وانه به هه لدا چوون و، تاوانيش ده كه ن له دژي خويان و موسلمانان ^۲. كاتيكي كاتي كۆچكردن هاته پيشي و، پيغمبر ﷺ ده ستي کرد به جي به جي كردني نه مانه ي خواره وه تي بيني ده كه ين:

* هه بووني ريكخستني ورد بؤ كۆچكردن تاكو سه ري گرت، سه ره پاي هه موو كۆسپ و ته گه ره كان؛ چونكه هه موو هه نگاوه كانی كۆچكردن به شيوه يه كي چاك ناماده كاري بؤ كرابوو، بؤ نمونه:

۱- هاتني پيغمبر ﷺ له گه رمای نيوه پؤدا، له و كاته ي كه كه س ده رناچييت، به لكو خويشي له كاتي وه ها سه رداني نه ده كرد، بؤچي؟ بؤ نه وه ي كه س نه ي بيني .

۱- بهوانه: الهجرة النبوية المباركة ۲۰۰.

۲- بهوانه: الاساس في السنة، سعيد حوي ۲۵۷/۱.

ب- شاردنه وې که سایه تی خوی له وکاته ی سهر دانی نه بو به کړی کردو، چونکه دهمی خوی هه لپښکابوو، بۆ نه وې ناسینه وې ئاسان نه بیټ .^۱

ج- فهرمانی پښتانه مېرمن څسته به نه بو به کړ که هه رکیه سیڅ له ژوره که دایه ده رچیت، کاتیکیش قسه ی کرد باسی ئاراسته ی کړچه که ی نه کرد .

د- ده رچوونیشیان به شه و بوو، له ده رگای پشته وې مالی نه بو به کړ .^۲

ه- ته نانه ت دوربینی که یشته نه وې که هه ندی پښکای ناباویان گرته به رو، په نایان برده به ر شاره زایه که پښکای بیابان شاره زای بیټ، با نه و شاره زایه بته رستیش بیټ مادام خاوه ن په وشت وسه نګین بیټ، به لګه ی نه وې شایه دایه که پښتانه مېرمن څسته ، سودد له تواناو به هره کان و ده رگریت به ده ر له تماشاکردنی سهرچاوه که ی .^۳

* هه لېژاردنی هه ندیک که سایه تی هوشمه ند بۆ یارمه تیدانی کاروباری کړچکردن، تیښینیش ده کړیت نه و که سانه به سراونه ته و به په یوه ندی خزمایه تی، یان په یوه ندی کارکردن، بۆ نه وې بڼه یه که یه کی هاوکار له پښانو به دیه ټنایان ئامانجی که وړه .

* دانانی هه رکه سیڅ له و که سانه له جیځای گونجاوی خوی، که تیایدا کارامه یه، بۆ نه وې به باشتړین شیوه نه نجامی بدات .

* بیړوکه ی خه وتنی عه لی په زای خوای لیښیت له جیځای پښتانه مېرمن څسته ، بیړوکه یه کی سهرکه وتوو بوو، چونکه سهری لیښان تیځداو، دوریانی خسته و ه له پښتانه مېرمن څسته ، تاکو له تاریکی شه ودا ده رچوو به چاودیریکردنی خوای که وړه، چاوه کانی نه وان هه ر له سهر جیځای پښتانه مېرمن څسته بوو، چونکه گومانیان نه بوو که پښتانه مېرمن له جیځاکه ی خه وتوو و داپوشراوه، له کاتیکدا خه وتوو که عه لی بوو څسته ئینجا ده بینین پتویسته کانی که شته که به شیوه یه کی چاک دابین کرابوو:

۱- بېوانه: فی السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية، ۱۴۱۷ .

۲- بېوانه: معین السيرة ۱۴۷ .

۳- بېوانه: الهجرة فی القرآن الکریم ۳۶۱ .

ا- علي په زای خواي ليبيټ: له جيگای پيغمبر ﷺ ده خه ویت بو چه واشه کردنی نه وان، بو نه وې دوی پيغمبر ﷺ سپارده کان بگير پته وه بو خاوه نه کانين .

ب- عه بدوللای کړې نه بو به کر: هه وال هینه ری پاستگړو، ده رخه ری جموجوله کانی دوزمن .

ج- نه سمای (ذات النطاقين): نازوقه بهر له مه ککه وه بو نه شکوت، له نيؤ شيت و هاريوونی بته پرستاندا به دوی پيغمبر ﷺ بو نه وې بيکوژن .

د- عامیری کړې فوه يره: شوانی ساکار که گوشت وشیری پيشکesh ده کرده پيغمبر ﷺ و نه بو به کر په زای خويان ليبيټ، به پانه مه په که شی شوین پی کاروانه میژويه که ی ده سپريه وه، بو نه وې بته پرسته کان نه وانی پی نه دوزنه وه !! نه م شوانه هه لده ستا به بينینی پړلی یارمه تیده رو به خيوکهر .

ه- عه بدوللای کړې نوره يقیت: پابه ری سهر پاستی کړچ و، شاره زای چاوساغی بيابان، له نه و په پی وریایي دا چاوه پوانی هیمای ده ست پیکردن بوو له پيغمبر ﷺ، بو نه وې به پیکون له نه شکوت وه بو یه سريب.

نه مانه پاپه پاندن بوون بو کاره کان به شیوه یه کی ناوازه و، دور بیني به شیوازیکی ناقلا نه و، دانانی هه رکه سيک له و که سانه له جيگای گونجاوی خویدا، داخستنیش بوو بو هه موو که لینه کان وداپوشين بوو بو پیويستیه کانی کوچه که، ته نها نه و نه ده که سیش به کاره یئرا که پیويست بوو پيغمبر ﷺ نه وې له توانايدا بوو نه نجاميدا، ئینجا چاوه پوانی چاودیر کردنی خواي گه وره ی ده کرد .^۱

۴- کارکردن به هوکاره کانن پیويستن: به لام نه وه ناگه یه نيټ که هه میسه دهره نجامی هه بیټ، چونکه نه وه مه سه له یه که په یوه سته به فرمان وويستی خواي گه وره وه ، نالیره شه وه مه سه له ی پشته ستن به خواي گه وره پیويسته، وه کو ته واو که ريک بو کارکردن به هوکاره کان .

پيغمبره ږي خوا ﷺ هه موو هؤکاره کانی ناماده کردو هه موو هؤکاره کيشی وهرگرت، به لام هاوکات هر ده پاپايه وه له خواو داوی سرکه وتنی لیده کرد، که هاو له کانی سر بخت و، نزاو پارانه وهی قبول بکات و، نه وانه ی که له دهرگای نه شکه وته که پراوه ستان بگه پښه وهو، پښی نه سپه که ی سوراوه بچه قیته ناو زه ویداو....^١

٥- باوه پ به موعجزه هه ست پيکراوه کان: له کوچی پيغمبره ﷺ هه ندی کارتی له ناسابه ږي هه ست پيکراو پویدا، که به لگن له سر چاودیږی کردن وپاراستنی خوا ی که وره بؤ پيغمبره که ی، له وانه، هیلانه ی جالجالوکه که له دهرگای نه شکه وته که داو، پوداوی پيغمبره ﷺ له گه ل نومو مه عبده دا، هه روه ها نه وهی که پویدا له گه ل سوراوه و به لاین دانی پيغمبره ﷺ به نه و که دهسته وانه کانی کيسرا له ده ست بکات، پيويسته له سر بانگخوازان خویان بی ناگا نه که ن له نه و کاره له ناسابه رانه، به لکو باسی بکه ن نه گهر جیگیر بوویت له سوننه تدا، به مهرجیک، باسی نه وه بکه ن که نه و موعجزانه به لگن له سر پيغمبره رایه تی موحه ممه د ﷺ^٢.

٦- په وایی په نابردنه بهر بیباوه ږي متمانه پيکراو: نه گهر متمانه یان پیبکه ن، چونکه نیمه بینیمان که پيغمبره ﷺ نه بو به کر که سیکی بته رستیان به کری گرت بؤ نه وهی بییته چاوساغیان له ږنگه ی کوچ که یاندا، هه ردو و شتره که شیان پیداو به لاینیان لی وهرگرت له لای نه شکه وتی سه ور په کبگرن، نه وهش چهند زانیاریه کی ترسناک بوو که خستیان به رده ستی، بیگومان که پيغمبره ﷺ و نه بو به کر متمانه ی ته واویان پیکرد، نه وهیش به لگه یه له سر نه وهی نه و جوړه که سانه ده شیت متمانه یان پیبکریت نه گهر خویان جیگای متمانه بن، وه کو نه وهی په یوه ندی خزمایه تی هه بیث له نیوانیاندا، یان ناسراوییه کی دیرین، یان دراوسیټی، یان کاری چاکه که پیشتیر بانگخوازه که پیشکه شی کردیټ بوی، یان خاوه ن په وشت و ده ستپاکی بیټ... مه سه له کهش په یوه سته به هه لسه نگاندنه وهو، هه روه ها به ژیری بانگخوازه وهو، ناسینی که سه که^٣.

١- بږوانه: من معین السيرة ١٤٨.

٢- بږوانه: المستفاد من قصص القرآن ١٠٨/٢.

٣- بږوانه: المستفاد من قصص القرآن ١٠٨.

٧- پۆلی ئافرهت له‌کۆچکردنه‌که‌دا: له‌ئاسمانی کۆچکردندا هه‌ندی ناو دره‌وشایه‌وه، خاوه‌نی فه‌زل و چاکه‌ی زۆرو، پشکی چاک بوون له‌جیه‌ادا، له‌وانه: عانی‌ش‌ه‌ی کچی نه‌بو به‌کر په‌زای خوای لی‌بیت، که‌به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆمان گێ‌پاوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها ئوممو سه‌له‌مه‌ی کۆچکردووی به‌ئارام و، ئه‌سمانی (ذات النطاقین) ^١ که‌به‌شداری کرد له‌گه‌یاندنی ئازوقه‌ به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌بو به‌کر په‌زای خوای لی‌بیت، هه‌روه‌ها چۆن ئازاری له‌پیناو خوادا هه‌لگرت، خۆی باسی ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ((کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌بو به‌کر ده‌رچوون، که‌سانیک له‌قور‌ه‌یش هاتن بۆ لام، نه‌بو جه‌لیان تیا‌بو، له‌ده‌رگای مال نه‌بو به‌کر پاوه‌ستان، منیش ده‌رچووم بۆ لایان، ووتیان: باوکت له‌کو‌یی‌ه ئه‌ی کچی نه‌بو به‌کر؟ ده‌ل‌یت: ووتم: سو‌یند به‌خوا نازانم باوکم له‌کو‌یی‌ه! ئیتر نه‌بوجه‌هل ده‌ستی به‌رزکرده‌وه_خۆیشی که‌سیکی خراپه‌کارو به‌دپه‌وشت بوو و شه‌پازله‌یه‌کی لی‌مدا گواره‌که‌م که‌وته‌ خواره‌وه، ده‌ل‌یت: دوا‌ی نه‌وه‌ پۆیشتن... ^٢ نه‌مه‌ وانه‌یه‌که له‌ئه‌سمانه‌وه‌ فی‌ری ئافره‌تانی موس‌لمانی ده‌کات، نه‌وه‌ له‌دوا‌ی نه‌وه، چۆن نه‌ینی موس‌لمانان به‌شاریته‌وه‌ له‌دوژمنان، چۆنیش به‌سه‌ربه‌رزی پاوه‌ست‌یت به‌ران‌به‌ر هی‌زه‌کانی سته‌م و زۆرداری! وانه‌ی دووه‌میشی نه‌وه‌ بوو کاتی‌ک نه‌بو قوحافه‌ی باپیره‌ی هاته‌لای و نه‌کاته‌ چاوی نابینا بوو بوو، ووتی: سو‌یند به‌خوا واده‌زانم نه‌بو به‌کر هیچی بۆ به‌جی نه‌هیشتوون وتی: نه‌خیر باپیره، ده‌ستت به‌خه‌ره‌ سه‌ر نه‌و پارانه. ده‌ل‌یت: نه‌ویش ده‌ستی خسته‌ سه‌ری وتی خراپ نییه، نه‌گه‌ر نه‌وه‌نده‌ی بۆ به‌جیه‌یشتن، کاریکی باشی کردووه‌و، به‌شتان ده‌کات، ده‌ل‌یت: سو‌یند به‌خوا هیچی بۆ به‌جی نه‌هیشتبووین، به‌لام بۆ نه‌وه‌ی باپیره‌م هی‌دی بکه‌مه‌وه ^٣.

به‌م ژیری ولی‌زانینه‌ی خۆی ئه‌سما توانی هه‌والی باوکی به‌شاریته‌وه‌و، دلی باپیره نابیناکه‌ی ئاسوده‌ بکات، بی نه‌وه‌ی درویش بکات، چونکه‌ به‌پاستی باوکی نه‌و

١- به‌روانه: الهجرة النبوية المباركة ٢٠٦.

٢- هه‌مان سه‌رچاوه ١٢٦.

٣- به‌روانه: السيرة النبوية لابن هشام ١٠٢/٢ اسناده صحیح.

به‌ردانه‌ی به‌جپه‌یشت به‌لام نه‌وه بڼ نه‌وه بوو دلی نه‌و پیاوه پیره‌ی پی داخوړیت، به‌لام نه‌وبه‌کر بیروباوه‌پړکی بڼ به‌جپه‌یشتن چیاکان نایجولینن وزیانیش کاری تیناکات، نه‌که‌می وژوریش هیچ کاریگه‌ریبه‌کی له‌سره‌ه‌یه، دلنیاپیشی به‌میراتی بڼ به‌جپه‌یشتن و، به‌و شیوه‌یش بوو به‌نمونه‌یه‌ک دووباره‌ی نابیته‌وه بڼ خیزانی موسلمان، نه‌سمانیښ بوو به‌چاکترین نمونه بڼ نافرته‌تانی موسلمان به‌گشتی، له‌گه‌ل خوشکه‌کانیشی له‌مه‌ککه‌مایه‌وه، بی نه‌وه‌ی سکا‌لایه‌ک بکات له‌ناپه‌ه‌تی، یان نه‌بوونه، تا‌کو پيغمبر ﷺ زه‌یدی کوپي حاریسه‌و نه‌بو رافیی مه‌ولای نارد بڼ مه‌ککه‌و دوو وشترو پینچ سه‌د دره‌می پېدا له‌گه‌ل ناردن، نه‌وانیش فاتی‌مه‌و نوم‌مو کولسومی کچی و سه‌وده‌ی کچی زه‌مع‌ی خیزانی نوسام‌ی کوپي زه‌یدو و به‌ره‌که‌ی دایکی که‌به‌نوم‌مو نه‌یمه‌ن ده‌ناسرا، ه‌روه‌ها عه‌بدول‌لای کوپي نه‌بو به‌کریش مناله‌کانی نه‌بو به‌کری ه‌ینا که‌نه‌سمانو عانیسه‌یان تیا‌دا بوو، پاش نه‌وه‌ی گه‌یشتنه مه‌دینه‌ چوونه‌ مالی حاریسه‌ی کوپي نوعمان^۱.

۸- نه‌سپه‌رده‌ی بته‌رستان لای پيغمبر ﷺ : بته‌رستان سه‌ره‌پای دژایه‌تی کردنیان بڼ پيغمبر ﷺ نه‌سپه‌رده‌کانیان ده‌خسته‌لای نه‌و، که‌نه‌وه به‌لکه‌ له‌سه‌ر دژه‌یه‌کبوونی ه‌لو‌یسته‌کانیان، چونکه‌ نه‌وان له‌کاتی‌کدا به‌پيغمبر ﷺ ده‌یانوت: دروژن و جادوبازو شیت، که‌سی تریشیان ده‌سنه‌ده‌که‌وت له‌نه‌و پاس‌تگ‌وو ده‌ستپاک‌تر، وه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكَذِبُونَ﴾ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿ (الانعام: ۳۳).

نیجا سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی پيغمبر ﷺ له‌بارود‌وخی گرانی کوچکردندا بوو، ه‌رگیز نه‌و نه‌سپه‌ردانه‌ی له‌بیر نه‌کرد، به‌لکو فه‌رمانی کرد به‌علی بیان‌گپه‌یته‌وه بڼ خاوه‌نه‌کانیان^۲.

۱- بېوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۲۸.

۲- بېوانه: الهجرة في القرآن الكريم ۳۶۴.

۹- وشر به نرخي خوی: پيغمبر ﷺ پازي نه بوو سواري وشتره که بیت تاكو به نرخي خوی نه يکړی له نه بو به کر په زای خاوی لیبت وکړدی به قهرز به سر خویه وه، نه مېش وانه يه کی ناشکرایه که بانگخوازان نه بنه بار به سر که سه وه، له هيچ کاتيکدا، چونکه نه وان نه بیت سه رچاوه ی به خشيینی بن .
 نه گره به خشنده يش نه بن، نابیت دواکار بن، وه کو خوی گوره ده فهرمویت:
 ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الشعراء: ۱۰۹).

هه لگرانی بیروباوه پ نابیت ده ست له که س پان بکه نه وه_ له خوی گوره نه بیت_ چونکه خه لکی وافیربونه ته ماشای زمانی په فتار بکه نه کو گو فتار، دواکه وتنی موسلمانانیش کاتيک پویدا که هوکاره کانی بانگه وازو هه لگرانی ملکه چی ماده بوون، چونکه بۆ نمونه هه نديکیان چاوه پوانی موچه ده که ن وکاری بانگه وازیش له و حاله ته دا وه کو هه رکاريکی تری پيدیت وجوانی ودرخشاوه ی خوی له ده ست ده دات. نه و ده نگه ی به رز ده بیت وه له ترسی خواو هیوا ی په زامه ندی، جیاوازه له نه و ده نگه ی له پیناو بریکی پاره ی دیاریکراودا به رزده بیت وه، چونکه نه گره پاره که پاره ستیت ده نگه که پاره ده ستیت، هر له کونیش ه وه و تراوه: نه و که سه ی له ماته مینی شین ده کات وه کو نه و نافره ته نییه که جگر گوشه که ی له ده ست داوه. بویه له م پوژگار ده بینین کاریگری که م بووه ته وه و، خه لکی له پرنگای پاست لایانداوه^۱.

۱۰- بانگخواز خوی به دور ده گریت له مالی خه لکی: کاتيک پيغمبر ﷺ خوشبوو له سوراوه: سوراوه پيشنياری یارمه تی کرده سر پيغمبر ﷺ و، وتی: نه وه تیردانه که مه وتیرکی لی ده رهینه، چونکه تو لای وشتر و مېری مندا تیده په ریت له جیگای فلان و فلان، چه ندت پتویسته لی بیه، پيغمبر ﷺ فهرمووی: ((لا حاجة لی فیها))^۲ واته: پتویستم پتی نییه .

۱- پړوانه: معین السيرة ۱۴۸، ۱۴۹.

۲- المسند ۲/۱ ورقمه ۲ تحقیق احمد محمد شاکر، وقال محقق طبعه الرسالة. اسناده صحيح على شرط

که بانگخوازن بى نیاز دهن له‌وه‌ی لای خه‌لکيه، خه‌لکيش نه‌وانيان خو‌شده‌وئت، کاتيکيش ته‌ماعيان هه‌بيت پييان، خه‌لکی هه‌لدين لييان و نه‌ميش وانه‌يه‌کی گرنکه بۆ بانگخوازن^۱.

۱۱- سه‌ريازيتی پايه‌به‌رزوگريان له‌خوشيدا: کاريگه‌ری په‌روه‌رده‌کردنی پيغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ نه‌بو به‌کروعه‌لی دهرده‌که‌وئت، له‌وه‌ی کاتيک نه‌بو به‌کرويه‌ستی کۆچ بکات بۆ مه‌دينه و پيغه‌مبه‌ر ﷺ پيی فرموو: په‌له‌مه‌که، به‌لکو خواي گه‌وره هاوپييه‌کت بۆ ته‌رخان بکات، هه‌رله‌و پۆژه ده‌ستی کرده نه‌خشه‌کيشان بۆ کۆچکردن و دوو وشتری کړی وله‌مالی خویدا به‌خيويانی ده‌کرد بۆ نه‌و مه‌به‌سته، له‌پروايه‌ته‌که‌ی بوخاريدا هاتوو هه‌که چوار مانگ به‌خيوی کردن له‌مالدا، چونکه ده‌يزانی کاتی کۆچکردن کاتيکی سه‌خته وله‌وانه‌يه له‌ناکاو بيئت، بۆيه نامپازه‌که‌ی ناماده‌کردو، پتيوسته‌کانی تری نه‌جامدا، کاتيکيش پيغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌لای و فرمووی خواي گه‌وره پيگای داوم کۆچ بکه‌م، نه‌بو به‌کرو له‌خوشيدا گريا، عانيشه په‌زای خواي ليبيئت له‌م باره‌وه فرموويه‌تی: سوئند به‌خوا هه‌ستم نه‌ده‌کرد که‌س له‌خوشيدا بگري تاكو باوكم نه‌بينی له‌و پۆژهدا.

صديق ده‌يزانی مانای نه‌م هاوپييه‌تیه، نه‌وه‌يه‌که له‌خزمه‌تی پيغه‌مبه‌ری په‌روه‌رگاری هه‌موو جيهاندا ده‌بيئت، هيچ نه‌بيئت بۆ ماوه‌ی چه‌ند پۆژيک و خوی ناماده‌يه گيانی ببه‌خشيت به‌هاوپيی و سه‌رگه‌وره‌که‌ی، چ سه‌رکه‌وتنيک هه‌يه له‌مه گه‌وره‌تر، که‌نه‌بو به‌کرو له‌نيو هه‌موو هاوه‌لاندا شادبيئت به‌نه‌م هاوپييتی يه، به‌دریژایی نه‌و ماوه‌يه،^۲ واتا‌کانی خو‌شه‌ويستی له‌پيئاو خوادا له‌په‌ژاره‌ی نه‌بو به‌کرو دهرده‌که‌وئت نه‌وه‌کو بته‌رسته‌کان بيانينن، بۆ نه‌وه‌ی نه‌بو به‌کرو بييته‌نموونه‌ی سه‌ريازی بانگه‌وازی راستگۆ له‌گه‌ل سه‌رکرده‌ی خوی، له‌و ساته‌دا نه‌بو به‌کرو له‌زيانی خوی نه‌ده‌ترسا، چونکه نه‌گه‌ر واپوایه هاوپييتی پيغه‌مبه‌ر ﷺ ي نه‌ده‌کرد له‌نه‌م کۆچکردنه ترسناکه‌دا، که‌که‌مترین سزای کوشتن بوو له‌لای بته‌رسته‌کان،

۱- بپوانه: في ظلال الهجرة النبوية ۵۸.

۲- بپوانه: التربية القيادية ۱۹۱/۲، ۱۹۲.

به‌لام نه و ترسی مه‌بوو له ژيانی پيروزی پيغمبر ﷺ و دواپوژی ئيسلام، نه‌گەر پيغمبر ﷺ بکه‌وێته دهستی قورپه‌يش^١، مه‌روه‌ها مه‌ستی لايه‌نی ئاسايش له‌لای نه‌بو به‌کر ده‌رده‌که‌وێت، له‌زۆر مه‌لوێستدا، له‌وانه: کاتيک پرسياى ليکرا: نه‌وه کييه له‌گه‌لتدا؟ ووتی: نه‌وه چاوساغه پيم پيشان ده‌دا، نه‌وه که‌سه‌ی پرسياى کرد واتيگه‌يشت مه‌به‌ستی پيگايه، به‌لام نه‌بو به‌کر مه‌به‌ستی پيگای چاکه‌بوو، بۆ نه‌وه‌ی خۆی بپاريزيئت له‌درۆکردن^٢، چونکه کۆچکردنه‌که نه‌ينى بوو، پيغمبر ﷺ پازى بوو له‌سه‌ر نه‌وه کرداره‌ی^٣.

مه‌روه‌ها مه‌لوێستی عه‌لى کوپى نه‌بو تاليب نمونه‌ی سه‌ريازى پاستگۆ بوو، که‌دلسۆز بيئت بۆ بانگه‌وازی ئيسلام، چونکه ژيانى خۆى کرد به‌قوربانى پيغمبر ﷺ، چونکه ساغ و سه‌لامه‌تى سه‌رکرده‌ مانه‌وه‌ی بانگه‌واز ده‌گه‌يه‌نيئت، له‌تياچوونيشدا لاوازی وشکستى بانگه‌وازی تيادايه، نه‌وه‌ی که‌عه‌لى نه‌نجاميدا له‌شه‌وى کۆچکردنداو، خه‌وت له‌سه‌ر جيگای پيغمبر ﷺ نه‌گه‌رى نه‌وه‌ی تيا بوو نه‌وه‌ی لاوانه‌ی قورپه‌يش به‌شمشيره‌کانيان به‌عه‌ليدا بهاتايه‌ن، به‌لام عه‌لى بيياک بوو له‌وه، به‌سه‌که پيغمبر ﷺ سه‌لامه‌ت بيئت^٤.

١٢- هونه‌رى به‌پيوه‌بردنى گيانه‌کان و مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل ده‌رونه‌کاندا: خۆشه‌ويستى بى نه‌ندازه‌ی نه‌بو به‌کر وهاوه‌لان بۆ پيغمبر ﷺ به‌ئاشکرا ده‌رده‌که‌وێت له‌کاتى کۆچکردندا، مه‌روه‌ها خۆشه‌ويستى هاوه‌لانيش له‌ ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ ده‌رده‌که‌وێت، نه‌وه‌ی خۆشه‌ويستيه‌يش مه‌لقولاوى نيۆ ده‌که‌نه‌وه، سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتووه له‌هيچ به‌رژه‌وه‌ندييه‌کى تر، يه‌کى له‌هۆکانى نه‌وه‌ی خۆشه‌ويستيه‌يش نه‌وه‌ی سيفه‌ته‌سه‌رکرده‌بييه‌ی پيغمبر ﷺ، چونکه خۆى شه‌ونخونى ده‌کرد بۆ نه‌وه‌ی نه‌وان بخه‌ون، ماندویش ده‌بوو بۆ نه‌وه‌ی نه‌وان به‌سه‌ينه‌وه، خۆى برسى ده‌کرد بۆ نه‌وه‌ی نه‌وان تييرين، دلخۆش ده‌بوو

١- السيرة النبوية دروس وعبر للسباعى ٧١ .

٢- پروانه: الهجرة النبوية المباركة ٢٠٤ .

٣- پروانه: الهجرة النبوية المباركة ٢٥٤ .

٤- پروانه: السيرة النبوية للسباعى ٦٨ .

به‌دلخو‌شییان، خه‌مباریش ده‌بوو به‌په‌ژاره‌یان، کاره‌که‌شی هه‌مووی له‌پیناوی
خوادا بوو،^۱

سه‌رکردایه‌تی سه‌رکه‌وتوو نه‌وه‌یه که‌بتوانیت گیانه‌کان به‌پیره‌بیات پیش هه‌موو
شتیک، مامه‌ل‌یش له‌گه‌ل ده‌رونه‌کان بکات پیش هه‌موو شتیک، چه‌ندیش
سه‌رکردایه‌تی چاک بیت نه‌وه‌نده سه‌ریازه‌کان چاک ده‌بن، چه‌ندیش به‌خشنده و
لی‌بوره بیت نه‌وانیش واده‌بن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سۆز بوو بۆ سه‌ریازه‌کانی
و شوینکه‌وتوانی، کۆچیشی نه‌کرد تا‌کو زۆربه‌ی هاوه‌لانی کۆچیان کرد، که‌س نه‌ما
جگه‌له‌چه‌وساوه‌له‌خشته چووه‌کان وله‌ساتیک که‌هه‌ندی کاروباری تایبه‌تیا
هه‌بوو ده‌رباره‌ی کۆچ.^۲

۱۲- له‌پنگا بوره‌یده‌ی نه‌سه‌می په‌زای خوای لی‌بیت موسلمان بوو، له‌گه‌ل
کاروانی خزمانیدا موسلمان بوون: نه‌و موسلمان‌ه‌ی که‌بانگه‌واز په‌لی هاو‌یشتووه‌ته
ناخی دلی، هیچ کاتیک هه‌ست به‌سستی ناکات له‌بانگ کردنی خه‌لکی بۆ ئایینی
خوا، باهر چه‌ند بارودۆخ ناله‌بار بیت وئاسایش له‌ده‌ست درابیت، به‌لکو هه‌موو
هه‌لیک ده‌قوزیت‌وه بۆ که‌یاندنی ئایینی خوای گه‌وره، نه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوايه‌ علیه
السلام، کاتیک خرایه تاریکی زیندانه‌وه‌و، زیندانیه‌کان له‌ده‌وری کۆبوونه‌وه، ده‌ستی
نه‌کرد بۆ له‌و گله‌یی کردن له‌چاره‌نوسی خۆی، نه‌و ژیانه تاریکه‌یش سه‌رقالی نه‌کرد
له‌هه‌لسان به‌ئه‌رکی خۆی له‌بانگه‌واز کردن بۆ به‌کتابه‌رستی و، دژایه‌تی کردنی
بتبه‌رستی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيَهُ إِلَّا نَبَأُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْتَحَقَّ وَعَقُوبٌ مَا
كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْحَحِي السَّجْنِ أَرْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ

۱- به‌وانه: السيرة النبوية لأبي فارس ۵۴.

۲- به‌وانه: الهجرة النبوية المباركة ۲۰۵.

الْقَهَّارُ ﴿٣١﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿يوسف: ۲۷-۴۰﴾.

سوپرتی یوسف، سوپرتیکی مه‌ککبه، خوای گه‌وره‌یش فه‌رمانی کردووه به‌پیغه‌مبه‌ره‌ک‌ی که‌په‌یره‌وی بکات له‌پیغه‌مبه‌ران، بۆیه ده‌بینین له‌کاتی کچره‌که‌یدا پشتنی خوینی په‌وا کرابوو، خه‌لاتی زۆریشیان ده‌ستنیشان کردبوو بۆ که‌سیک ناماده‌ی بکات به‌زیندویی یان مردویی، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا په‌یام وئه‌رکه‌کانی خو‌ی له‌بیر نه‌چوو له‌پنگاش پیاویکی تووش بوو ناوی بوره‌یده‌ی کوپی حوصه‌ییی نه‌سله‌می بوو په‌زای خوای لیبیت، له‌نیو کاروانیکدا بوو له‌خزمه‌کانیدا، بانگیانی کرد بۆ ئیسلام وئه‌وانیش موسلمان بوون^۱.

نیبنو حه‌جهری عه‌سقه‌لانیس ده‌گیریت‌ه‌وه‌ که: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌پنگای کچ‌کردنیدا بۆ مه‌دینه، بوره‌یده‌ی کوپی حوصه‌ییی کوپی عه‌بدوللای کوپی حارسی تووش بوو، بانگی کرد بۆ ئیسلام، به‌شداری شانزه‌غزای کردووه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ^۲، له‌پاش نه‌وه‌ بوره‌یده‌ی بوو به‌یه‌کیک له‌بانگخوازانی ئیسلام، خزمانیشی له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و پښمونیان وه‌رگرت و به‌ره‌و پیری ئیسلام هاتن، سه‌رفرازیش بوون به‌وه‌رگرتنی نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((اسلم سالمها الله، وغفار غفر الله لها، اما انی لم اقلها ولكن قالها الله عزوجل))^۳ واته: نه‌سله‌م خوا سه‌لامه‌تی بکات، غیفاریش خوا لیی خوش بیت، من نه‌م قسه‌م نه‌کردووه، به‌لکو خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی.

۱۴- له‌پنگه‌ی کچ‌کردنه‌که‌ دوو دز له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ موسلمان بوون، له‌پنگه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌نزیك مه‌دینه تووشی دوو دز بوو، دوو پسواکه‌یان پی ده‌وتن، نیت پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو له‌یان وداوای لی‌کردن موسلمان بن، نه‌وانیش

۱- بېروانه: الهجرة النبوية لأبي فارس ۵۹ شرح المواهب ۴۰۵/۱.

۲- بېروانه: الاصاله ۱۴۶/۱.

۳- صحيح الجامع الصغير ۲۲۸/۱، رقم ۹۸۶ مسلم، واللفظ له، ورقمه ۱۸۵-۲۵۱۶.

موسلمان بوون، ئینجا پرسپاری لیکردن ده‌رباره‌ی ناویان، ووتیان: ئیمه دوو پرسواکه‌ین، پيغمبر ﷺ فه‌رمووی: به‌لکو ئیوه دوو پیزلیگراوه‌کن، داواشی لیکردن بینه‌لای بۆ مه‌دینه،^۱ له‌م هه‌واله‌دا گرنگیدانی پيغمبر ﷺ به‌بانگه‌واز ده‌رده‌که‌ویت، چونکه له‌پێگادا نه‌وه‌له‌ی قۆسته‌وه‌و، نه‌و دوو دزه‌ی بانگ کرد بۆ ئیسلام و موسلمان بوون، موسلمان بوونی ئه‌م دوو دزه‌یش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر خیرایی به‌شوینکه‌وتنی دله‌کان به‌دوای هه‌قدا، نه‌گه‌ر نه‌و دله‌یه‌کلا ببیته‌وه بۆ وه‌رگرتنی پاستی، گزپینی ناوه‌کانیشیان له‌لاین پيغمبر ﷺ، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بایه‌خدانی پيغمبر ﷺ به‌ناو بانگی موسلمانان و پراگرتنی هه‌سته‌کانیان و به‌رزکردنه‌وه‌ی وره‌کانیان. نه‌وه‌یش به‌رزکردنه‌وه‌یه‌که بۆ که‌سایه‌تی، بۆ نه‌وه‌ی تواناکانی به‌گربخت له‌پیناوی چاکه‌دا.^۲

۱۵- چاوپیکه‌وتنی زویه‌یرو ته‌لحه‌ په‌زای خویان لیبیت له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ له‌پێگای کۆچکردندا: هه‌روه‌ها، یه‌کێک له‌پوداوه‌کانی پێگای مه‌دینه، نه‌وه‌ بوو، پيغمبر ﷺ زویه‌یری کوپی عه‌ووامی بینی له‌پێگا، له‌نیۆ کاروانیکی موسلماناندا که‌چوو بوون بۆ بازرگانی بۆ شام، ئیتیر زویه‌یر هه‌ندی پۆشاکي سپی له‌به‌ر پيغمبر ﷺ و نه‌بو به‌کر کرد^۳، هه‌روه‌ها نوسه‌رانی سیره‌ گێپراویانه‌ته‌وه، که‌تووشی ته‌لحه‌ی کوپی عوبه‌یدوللایش بوونه، که‌له‌شام ده‌گه‌پایه‌وه‌و، هه‌ندیک پۆشاکي پێدان.^۴

۱۶- گرنگی بیروباوه‌پو ئایین له‌نه‌هیشتنی کینه‌و دوژمنایه‌تی: بیروباوه‌پی پاست و ته‌واو، بایه‌خیکی زۆری هه‌یه له‌نه‌هیشتنی کینه‌و دوژمنایه‌تیدا، هه‌روه‌ها له‌ناشتبوونه‌وه‌ی دله‌کاندا، نه‌وه‌یش پۆلیکه‌ ته‌نها بیروباوه‌پ ده‌توانیت بیگێریت، ناشکرایشه بیروباوه‌پی ئیسلامی چۆن هه‌ردوو هۆزی نه‌وس و خه‌زرج ی

۱- الفتح الربانی للساعاتی ۲۸۹/۲۰ ورقمه فی المسند ط الرسالة ۱۶۶۹۱، واورده الهيتمي في المجمع ۵۸/۶، ۵۹ وقال: وابن سعد اسمه عبدالله ولم اعرفه، وبقية رجاله ثقات.

۲- بپوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي ۱۷۸/۳.

۳- بپوانه: السيرة النبوية لأبي شعبة ۴۹۵/۱، البخاري ورقمه ۳۹۰۶.

۴- السيرة النبوية لأبي شعبة ۴۹۵/۱، صحيح السيرة النبوية ۱۸۱.

کۆ کردہ وەو، شوینە واری ئەو جەنگانە ی نێوانیان ی سەپییە وە کە چەندین سال بوو بەردەوام بوو، دۆسیی تۆلە سەندنیکی زۆری لە نێوانیاندا داخست، لە ماوە یەکی کەمدا، ئینجا بینیمان بیروباوەڕ چیکرد لە دل و دەرونی ئە نەصارە کاندای، کە بە دلێکی فراوانە وە پیشوازییان کرد لە براکانیان، تا کو ئە مەژیش هەر ئەوان نمونە یەکی ناوازە و بێ وینەن لە باریە تیدا، ئالیرە شەو پە ی دەبەین بە هە ولدانی دژمنان بۆ لاواز کردنی بیروباوەڕ لە دلی موسلمانانداو، هە ولدانی بێ وچانیان بۆ دوست کردنی دەمارگیری بۆ نیشتمان و پەگە زوشتی تر، لە جیات ی بیروباوەڕ ی پاست^۱.

۱۷- خۆشحالی موهاجیرین و ئە نەصارە کان بە گە یشتنی پیغمبر ﷺ:
پێخۆشبوونی برپاداران لە دانیششتوانی یە سەریب بە ئە نەصارو موهاجیرە کانە وە، بە شیوازێک بوو کە ئافەرەت و مەنالە کانیش لە مالە کانیان دە رچوو، پیاوہ کانیش دە ستیان لە کارە کانیان هە لگرت، هە لویستی جۆلە کە کانیش بە شدار ی کردنی خۆشحالی خە لکی مە دینە بوو بە پواڵەت، بە لام لە ناخە وە ناپەرە حەت بوون بە مەملانێی سە رکردایە تی تازە، خۆشحالی خە لکی مە دینە بە چاوپێکە وتنی پیغمبرە کە یان کاریکی سە یر نە بوو، چونکە ئە و پزگاری کردن لە تاریکی بە رە و روناکی، هە رە وە ها هە لویستی جۆلە کە کانیش هەر سە یر نە بوو، چونکە ئە وان کە بە دوو پووی دە ناسران، دە سە لاتیان لی وەر گیریایە وە لە سەر مە دینە و شوینە کانی تر، ئە وان مالی خە لکیان دە خوارد بە ناو قەرز، خوینیان دە رشتن بە ناو ئامۆژگاری و پراویژە وە، هە تا کو ئە مە ژیش ئە وان رقیان لە هەر کە سیکی گە لان لە ژێر پکیفیان دە ربکات، بە پق لیبونیشت ناوہ ستن بە لکو پیلانی بۆ دە گێژن و پە شە کوژی دە کەن ئە گەر بتوانن، ئە وە ئایینیانە و، بە و شیوہ یشت پراہاتوون^۲.

لە پیشوازی کردنی پیغمبر ﷺ لە لایەن خە لکی مە دینە وە ئە وە وەر دە گیریت، کە پە وایە پیشوازی کردن لە سەر کردە و زانیان و دە ربیرینی خۆشحالی بە هاتنیان، پێزلیتانی پیغمبر ﷺ هە لقولای خۆشە ویستی بوو، بە پێچە وانە ی

۱- بېوانه: الهجرة النبوية المباركة ۴۰۵.

۲- بېوانه: السيرة النبوية للسباعي ۴۳، الهجرة في القرآن الكريم ۲۶۷.

پيشوازيکردن له‌سهرکرده‌کانی نه‌م پوژگار له‌جيهانی هاوچه‌رخدا، ه‌روه‌ها پ‌ه‌وا
بوونی کيپرکي له‌چاکه له‌و پوداوه و‌ه‌رده‌گيردريت، چونکه ه‌موو عه‌شيره‌تيک
به‌روش بوو ميوانداری بکات به‌پيغه‌مبه‌ر ﷺ و، حه‌زيان ده‌کرد پاسه‌وانيتی بکه‌ن.^۱

۱۸- پوونبوونه‌وی سوننه‌تی سهرکه‌وتنی پله به‌پله: چونکه تيپيني ده‌که‌ين
که‌پيغه‌مبه‌ی خوا ﷺ يه‌که‌مين جارکه چاوی که‌وته نه‌نصاره‌کان، ته‌نها هانی دان
بو ئيسلام و، قورئانی بو خویندنه‌وه، به‌لام کاتيک له‌سالي داهاتودا هاتن، به‌يعه‌تی
نافره‌تانی لي‌وه‌رگرتن، له‌سهر خوا په‌رستن و‌په‌وشتی چاکه، ساليک دوی نه‌و
به‌يعه‌ت‌يش ئينجا به‌يعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دووه‌می لي‌وه‌رگرتن له‌سهر جيهادو پشتگيري
کردن و‌الدّه‌دان.^۲

شايه‌نی باسيشه که‌به‌يعه‌تی شه‌پرکردن و‌ه‌رنه‌گيرا دوی دوو سال نه‌بيت، واته
پاش دوو سال له‌ئاماده‌کردن، نه‌م شي‌وازه‌يش ده‌گونجيت له‌گه‌ل پي‌بازی
په‌روه‌رده‌کردن که‌بانگه‌واز له‌سهری پويشت له‌يه‌که‌مين پوژه‌وه.^۳

نه‌وه نه‌و پي‌بازه بوو که‌خوای گه‌وره پينمايی پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرد بوی،
له‌به‌يعه‌تی يه‌که‌م نه‌نصاره‌کان به‌يعه‌تی دا له‌سهر ئيسلام و‌ه‌کو بيروباوه‌پو
په‌روه‌رده، له‌به‌يعه‌تی دووه‌ميش نه‌نصاره‌کان به‌يعه‌تياندا له‌سهر پاراستنی
بانگه‌وازو له‌ئاميزگرتنی کومه‌لگه‌ی ئيسلامی که‌به‌روبومه‌کانی پيگه‌يشتبوو، بنچينه‌و
بنه‌ماکانيشی پته‌و بوو بوو.

نه‌و دوو به‌يعه‌ته ته‌واوکه‌ری يه‌کبوون، له‌نئو پي‌بازی په‌روه‌رده‌یی بو بانگه‌وازی
ئيسلامی، يه‌که‌ميان ناوه‌پوکه‌که‌بوو، دووه‌ميشيان په‌يمانی جه‌نگ بوو، که‌بریتی يه
له‌و په‌رژينه‌ی ناوه‌پوکه‌که‌ ده‌پاريزيت، به‌لی، به‌يعه‌تی شه‌پرکردن پاش دوو سال بوو
له‌پراگه‌ياندننی موسلمانيتی نه‌ک کتوپريووبيت.

۱- به‌روانه: السيرة النبوية لأبي فارس ۳۵۸، ۳۵۹.

۲- به‌روانه: الهجرة النبوية المباركة ۲۰۲.

۳- به‌روانه: بناء المجتمع الاسلامي في عصر النبوة، محمد توفيق ۱۱۹.

له‌پاش دوو سال ئاماده‌کردن، بوونه جیگای متمانه و شایسته بوون بۆ ئه‌و به‌یعه‌ته، تیببینی ئه‌وه‌ش ده‌کریت که ئه‌وه یه‌که‌م به‌یعت بوو له‌موسلمانیک وه‌ریگریت، کاتیکیش به‌ئه‌نجام گه‌یشته بانگه‌وازی ئه‌و پشتیوانانه‌ی ده‌ست که‌وت، له‌و خاکی که‌تیایدا ده‌ژیان، جیگای گونجاو بۆ ده‌رپه‌پینی جه‌نگاوه‌ران، چونکه مه‌که‌که له‌و سه‌رده‌مه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک گونجاو نه‌بوو بۆ ئه‌و مه‌به‌سته ^١.

سوژی خوایش به‌به‌نده‌کانی ئه‌وه‌ی ویست ((که ئه‌هرکی جه‌نگ وایان لێنه‌کات جیگایه‌کیان نه‌بیته بۆ ئیسلام وه‌کو قه‌لایه‌ک هانای بۆ به‌یئن، مه‌دینه‌یش ئه‌و جیگایه‌ بوو بۆ ئیسلام)) ^٢

به‌یعه‌تی یه‌که‌م له‌سه‌ر باوه‌پ بوون به‌خواو پیغمبر ﷺ بنیات نرا بوو، به‌یعه‌تی دووه‌میش له‌سه‌ر کۆچکردن و جیهاد، به‌م سۆ بنه‌مایه، باوه‌پ به‌خواو کۆچکردن و جیهاد، بوونی ئیسلام دیته‌ دی، کۆچکردنیش ئه‌نجام نه‌ده‌درا ئه‌گه‌ر ده‌سته‌یه‌ک نه‌بویه ئاماده‌بیته بۆ دالله‌دان، بۆیه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الانفال: ٧٥).

به‌یعه‌تی شه‌پکردنیش کۆتا پێخۆشکه‌ریبوو بۆ کۆچکردنی پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی بۆ مه‌دینه، به‌و شتیه‌یه‌ش ئیسلام ئه‌و جیگای ده‌ستکه‌وت که‌بانگخوازانی راستی و پێنمونیکردن لێوه‌ی ده‌رچن، هه‌روه‌ها هه‌یزه‌کانی جیهاد بۆ یه‌که‌مین جار به‌پێکه‌ون و ده‌وله‌تی ئیسلام دامه‌زرا ^٣.

١٩- کۆچکردن فیداکارییه‌کی مه‌زنه‌ له‌پێناو خوادا: کۆچکردنی پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی بۆ مه‌دینه فیداکارییه‌کی گه‌وره‌ بوو، پیغمبر ﷺ خۆی ده‌ریاره‌ی فهرموویه‌تی ((والله انك لخیر ارض الله واحب ارض الله الى الله ولولا انی اخرجت منك

١- هه‌مان سه‌رچاوه ١٢٢، ١٢٣.

٢- بېروانه: فقه‌ السیره‌ للبطی ١٧٢.

٣- بېروانه: الغرباء الاولون ١٩٨، ١٩٩.

ماخرجت))

له‌عائیشه‌وه په‌زای خوای لیبت، فهرموویه‌تی: کاتیک پیغمبر ﷺ هات بۆ مه‌دینه خاکیکی پر له‌ده‌ردو نه‌خۆشی بوو، دۆله‌که‌شی ئاویکی پیسی پیا ده‌پۆشت، بۆیه‌هاوه‌لان تووشی نه‌خۆشی بوون، به‌لام خوای گه‌وره پیغمبره‌که سه‌لامه‌ت کرد، عائیشه ده‌لێت: ئه‌بو به‌کرو، عامیری کوپی فوه‌یره‌و، بیلال له‌یه‌ک مالدّا بوون، تووشی تایه‌کی زۆر بوون، منیش داوای مۆله‌تم کرد له‌پیغمبر ﷺ سه‌ردانیان بکه‌م وئه‌ویش پێگای دام، پێش ئه‌وه‌ی که‌ئایه‌تی حیجاب دابه‌زیت، که‌چووم له‌حالیکه‌ی خراپدا ئه‌وانم بینی، له‌ئه‌بو به‌کر نزیک بوومه‌وه‌و وتم: چۆنی باوه‌گیان؟ ووتی:

کل امرئ مصبح فی اهله والموت ادنی من شراک نعله

واته: هه‌مو که‌سێک پۆژی لێده‌بیته‌وه له‌مالی خۆیدا، مردن له‌په‌ته‌ی نه‌عه‌که‌ی نزیکتره‌ لێی .
وتم: سویند به‌خوا باوکم نازانیت چی ده‌لێت، ده‌لێت ئینجا له‌عامیر نزیک بوومه‌وه‌و وتم: ئه‌ی عامیر چۆنی؟ ووتی:

لقد وجدت الموت قبل ذوقه انه الجبان حتفه من فوقه
کل امرئ مجاهد بطوقه کالتور یحیی جلدہ بروقه

واته: مردنم پێش بینینی چه‌شت، که‌سی ترسنۆک مردنی له‌سه‌ره‌وه‌ی بۆ دیت، هه‌رکه‌سێک هه‌ولده‌دات به‌گویره‌ی توانای خۆی، وه‌کو گه‌ پێستی به‌شاخی ده‌خورین.

ده‌لێت: وتم: سویند به‌خوا عامیر نازانیت چی ده‌لێت، ده‌لێت: بیلال که‌تاکه‌ی هه‌ندیک باش ده‌بوو، له‌ناو چه‌وشه‌ی ماله‌که‌دا پادکشاو، ده‌یوت:

الا لیت شعری هل ابیتن لیلة بواد وحولی اذخر وجلیل
وهل اردن یوماً میاه مجنة وهل یبدون لی شامة وطفیل

واته: شوین وبارزو شاخه‌کانی مه‌که‌ی به‌ییردا ده‌هات و سۆزی بۆیان ده‌جولا .

ده‌لټت: منیش باسی ئه‌وه‌م کرد بۆ پیغمبر ﷺ و فه‌رمووی: ((اللهم حبب الينا المدينة، كما حبيت الينا مكة، او اشد، وانتقل حماها الى الجحفة، اللهم بارك لنا في مدنا وصاعنا))^١

واته: خوايه مه‌دینه‌مان لاخۆشه‌ویست بکه، وه‌کو چۆن مه‌ککه‌ت لامان خۆشه‌ویست کردو، زیاتر، نه‌خۆشیه‌که‌شی بگوێژه‌ره‌وه بۆ جوحفه، خوايه فراوانی بخه‌ره پێوانه‌کانمانه‌وه. خوای گه‌وره‌یش پارانه‌وه‌ی پیغمبره‌که‌ی وه‌رگرت وئو نه‌خۆشیه‌یان له‌ناو ده‌رچوو، مه‌دینه‌یش بوو به‌جیگایه‌کی چاک بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ی کۆچیان بۆ ده‌کرد له‌هه‌موو لایه‌که‌وه.^٢

٢٠- خه‌لاتی پیغمبر ﷺ بۆ ئوموممه‌عبد: ده‌گیڕنه‌وه که‌مه‌ره‌کانی زۆر بوونه‌ته‌وه، به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک که‌لټیانی هیناوه بۆ مه‌دینه، کۆپه‌که‌ی ئه‌بو به‌کری بینی وناسیه‌وه، ووتی: دایه ئه‌وه ئه‌و پیاوه‌یه که‌له‌گه‌ل پیاوه پیرۆزه‌که‌دا بوو، ئه‌ویش هه‌لساو چووه لای ووتی: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا ئه‌و پیاوه کی بوو له‌گه‌لتدا بوو؟ ووتی: بۆ نازانیت؟ ئه‌وه پیغمبره‌ی خوا بوو ﷺ و ئینجا بردی بۆ لای، پیغمبره‌یش ﷺ خواردنی بۆ دروست کرد و خه‌لاتی پێدا، له‌پیاویه‌تیکی تر هاتوه، له‌گه‌لتدا هات تاکو چووینه لای پیغمبر ﷺ و هه‌ندیک که‌شک و شتی بیابان نشینه‌کانی به‌دیاری پێدا، ئه‌ویش پۆشاک و دیاری پێدا، ده‌لټت: وا ده‌زانم ووتی: موسلمانیش بوو، خاوه‌نی (الوفاء) گێڕاویتیه‌وه که‌ئوممو مه‌عبد و می‌رده‌که‌ی کۆچیان کرد و خونه‌یسی برای موسلمان بوو، له‌پۆژی (فتح) یش دا شه‌هید بوو.^٣

٢١- ئه‌بو ئه‌ییوبی ئه‌نصاری په‌زای خوای لټبټت وه‌ندیک هه‌لوټستی له‌یاد نه‌چوو: ئه‌بو ئه‌ییوب په‌زای خوای لټبټت ده‌فه‌رموویت: کاتی‌ک پیغمبر ﷺ هاته مالممان هاته نه‌ۆمی خواره‌وه، من و دایکی ئه‌ییوبیش له‌نه‌ۆمی سه‌ره‌وه بووین، پیم ووت: ئه‌ی پیغمبره‌ی خوا_باوک و دایکم به‌قوریانت بټت_من پیم ناخۆشه‌و

١- البخاری، رقم (١٨٨٩) و مسلم (١٢٧٦).

٢- بېوانه: التربية القيادية ٣١٠/٢.

٣- بېوانه: السيرة النبوية لأبي شعبة ٤٨٩/١، ٤٩٠.

قورسە بەلامووە لەسەرەوت بى و، تۆ لەخوارەووە بىت، بۆیە داواکارم بچیتە
سەرەووە ئێمە بێینە خوارەووە، فەرمووی: ((یا ابا ایوب: ان ارفق بنا وبمن یغشانا ان
نكون فی سفلى البیت)) واتە: ئەى ئەبو ئەییوب: باشتەرە بۆ ئێمە و ئەوانەى دێنە لامان
لەخوارەووە بىن .

دەلیت: پۆزێك گۆزەیهكى گەورەمان شكا ئاوى تیا بوو، ئیتر من و ئوم ئەییوب
بەقەیفەیه كە هەر ئەو مان بوو خۆمانى پێدا بپۆشین دەستمان كرد بە وشك
كردنەوێ ئاوه كەى بۆ ئەوێ تەكەنە كاتە سەر پێغەمبەر ﷺ و ناپەرە حەتى بكات.^١

٢٢- كۆچكردنى عەلى خوا لێى پازى بێت و فەرمانكردنى بەچاكەو
قەدەغەكردنى لە خراپە لەكۆمەلگای نوێ: لەپاش گۆڕانەوێ ئەسپەرەدەكان بۆ
خاوەنەكانیان لەمەككە، عەلى گەیشته پێغەمبەر ﷺ پاش گەیشتنى بەقوبابە
دوویان سێ شەو، ئیتر دوو شەو لەقوبابە ماوەو، پۆزى جومعه لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ
دەرچوو بۆ مەدینە.^٢

عەلى پەزای خۆى لێبێت لەو ماوێ لەقوبابە بوو، تێبینى كرد ئافەرەتێكى
بێوێژنى موسلمان هەیه، هەموو شەوێك پیاوێك دێت لەدەرگایان دەدات و ئەویش
دێتە دەرەووە، پیاوێكە شتیكى پێدەدات و ئافەرەتەكە لێى وەردەگرێت، دەلیت:
منیش كەوتە گومانەووە، بە ئافەرەتەكەم ووت: ئەو پیاوێ كێیە هەموو شەوێك
لەدەرگاكت دەدا.....ووتى: ئەو سەهلی كۆپى حوئەیفە، دەزانیت من ئافەرەتێكم
كەسم نییه، كەشەو دێت هەلەكویتێتە سەر بى خزمەكانى و دەیان شكێنێ و دەمداتى
و هەكو سوتەمەنى، جا عەلى پەزای خۆى لێبێت ئەوێ سەهلی لەبەر ئەدەكرد تائەو
كاتەى لەعێراق لەلای خۆى تیا چوو.^٣

٢٣- كۆچكردن وەرچەر خانێك بوو لەمێژووى ژياندا: لەپاستیدا ئەو كۆچە
پوداویكى مەزن بوو، پەوپەوێ مێژووى بەجاریك كۆپى، هەروەها كاروانى ژيان و

١- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة للمعمرى ٢٢٠/١ .

٢- بېوانه: السيرة النبوية أبى شهبه .

٣- بېوانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ٤٢١/٢ .

به‌رنامه‌کانی گۆږی، که‌خۆی ده‌بیته‌وه له‌یاساو داب و نه‌ریت و پره‌وشت و پره‌فتاری تاك و کۆمه‌له‌کان هه‌روه‌ها بیروب‌اوه‌پو په‌رسته‌نه‌کان و زانسته و.....^١

٢٤- کۆچکردن له‌سوننه‌تی پيغه‌مبه‌رانه: کۆچکردن سوننه‌تیکی دێرینه، کۆچی پيغه‌مبه‌ریشمان ﷺ داهێنراویك نه‌بوو له‌ژيانی پيغه‌مبه‌راند، نه‌گه‌ر له‌نیشتمان و شوینی له‌دایکبوونی‌وه کۆچی کردووه له‌پیناو پاراستنی بانگه‌وازداو دۆزینه‌وه‌ی که‌شیکێ گونجاو، که‌ به‌رگری لێبکریت، نه‌وا ژماره‌یه‌ك له‌برا پيغه‌مبه‌ره‌کانی پیش خۆی کۆچیان کردووه و نیشتمانه‌کانیان به‌جیهێشتوو له‌به‌ر هه‌مان نه‌هۆیانه .

چونکه‌ مانه‌وه‌ی بانگه‌واز له‌که‌شیکێ ناله‌باردا خزمه‌تی ناکات و، ته‌گه‌ره‌ی بۆ دروست ده‌کات و، تووشی گرزبوونه‌وه‌ی ده‌کات له‌بازنه‌یه‌کی ته‌سکدا، قورئانی‌ش باسی چه‌ند نمونه‌یه‌کی بۆمان کردووه له‌کۆچکردنی پيغه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتوانیان له‌نه‌ته‌وه‌ پ‌ابوردووه‌کان، بۆ نه‌وه‌ی پێبازی خوای گه‌وره‌مان بۆ پونبێته‌وه له‌بواری بانگه‌وازداو، ببێته‌ پێشه‌نگیش بۆ هه‌موو خاوه‌ن باوه‌رێك دوا‌ی خۆیان دیت، کاتیك که‌سێك سوکایه‌تی به‌قه‌واره‌و بوونی ده‌کات، ده‌ستدریژی ده‌کاته سه‌ر^٢.

نه‌مه‌ چه‌ند په‌ندو نامۆزگارییه‌ك بوو، خوینه‌ریش به‌جێده‌هێلم خۆی په‌ندی تری لێده‌ربه‌ینی و، سوودی لێوه‌ربه‌گریت .

١- پ‌روانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ٤٢٣/٢ .

٢- پ‌روانه: الهجرة في القرآن الكريم ١٧٥ .

باسی دووهم: ستایش کردنی موهاجیره‌گان و، هه‌ره‌شه‌کردن له‌دواکه‌وتوه‌گان.

کۆچکردن له‌مه‌ککه‌وه‌ بۆ مه‌دینه، گرنه‌گرتن پروداوه له‌میژووی بانگه‌وازی ئیسلامیدا، چونکه خاڵیکی وه‌رچه‌رخان بوو له‌میژووی موسلماناندا، موسلمانان پيش نه‌وه‌ی کۆچبکه‌ن ئوممه‌تی بانگه‌واز بوون، ئایینی خویان ده‌گه‌یان بۆ نه‌وه‌ی قه‌واره‌یه‌کی سیاسیان هه‌بیّت، بانگه‌واز به‌پارێژیت، یان به‌رگریان لێبکات، به‌لام له‌پاش کۆچکردن ده‌وله‌تی ئیسلام دروست بوو، که‌بالۆکردنه‌وه‌ی ئیسلامی گرتنه‌ سه‌تۆله‌ ناوه‌وه‌ی دورگو و ده‌ره‌وه‌ی، بانگخوازان ده‌رده‌چوون بۆ شارو شوینه‌گان، ده‌وله‌تیش به‌رگری لێده‌کردن دژ به‌هه‌ر ده‌ستدریژییه‌ک ته‌گه‌ر به‌ریاکردنی جه‌نگیشی تیا بووایه^١.

جگه له‌وه‌ش، کۆچکردن گرنگی خۆی هه‌یه له‌پێگه‌یشتنی قورئان و زانسته‌کانی، چونکه زانایان جیاوازیان کردووه له‌نیوان مه‌ککی و مه‌ده‌نی، یه‌که‌میان نه‌وه‌یه پيش کۆچکردن دابه‌زیوه، باله‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌ککه‌یش بیّت، دووه‌میشیان نه‌وه‌یه که‌دوای کۆچکردن دابه‌زیوه، باله‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه‌ش بیّت، به‌پێی نه‌وه‌ش هه‌ندی سوود دروست ده‌بیّت:

١- چه‌شتنی شیوازه‌کانی قورئان و سوود لێوه‌رگرتنی بۆ شیوازی بانگه‌واز کردن بۆ لای خۆی په‌روه‌ردگار.

٢- حاڵی بوون له‌ژيانامه‌ی پيغمبر ﷺ له‌ریگه‌ی ئایه‌ته قورئانییه‌کانه‌وه^٢.

له‌به‌ر گرنگی کۆچکردنی پيغمبر ﷺ، ده‌بینین که‌قورئانی پیروژ هانی موسلمانان ده‌دات له‌سه‌ر کۆچکردن له‌پیناوی خوادا، به‌شیوازی جیاجیا، جارێک به‌ستایشکردنی کۆچکردوان به‌خسه‌له‌تی چاک، جارێکی تر به‌هه‌ره‌شه‌کردن له‌دواکه‌وتوان له‌کۆچ، یان به‌لێن پێدانی به‌وانه‌ی کۆچیان کردووه^٣.

١- به‌وانه: الهجرة النبوية، د. محمد ابو فارس ١٣.

٢- به‌وانه: مباحث في علوم القرآن للقطان ٥٩.

٣- به‌وانه: الهجرة في القرآن الكريم ٨٤ ته‌م خالانه‌م له‌ته‌م کتێبه‌ وه‌رگرتووه به‌ده‌ستکارییه‌وه.

یه که‌م: وه‌سف کردنی موهاجیران به‌خسله‌تی چاک .

گرنگترین نه‌و خسله‌تانه‌ش موهاجیره‌کان جیاده‌کاته‌وه:

۱- دلسوزی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحشر: ۸)، ((يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا)) ناماژه ده‌کات بۆ نه‌وی نه‌وان مال و حالّی خو‌یان به‌جی نه‌هیشتووه نه‌گه‌ر له‌به‌ر دلسوزی نه‌بیّت بۆ خواو به‌دوای په‌زامه‌ندی نه‌ودا نه‌چو‌بیتن^۱.

۲- نارام‌گرتن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوءَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآخِرُ الْأَخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (۴۱) ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (النحل: ۴۱-۴۲).

۳- راست‌گویی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحشر: ۸).

به‌غه‌وی له‌ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لّیت: ((اولئك هم الصادقون)) واته: له‌بیروباوه‌ریاندا.^۲

۴- جیهاد و قوریانیدن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (التوبة: ۲۰).

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۸۶ .

۲- بپوانه: تفسیر البغوی ۳۱۸/۴ .

له وانه ش نه و تبیینه ی پټوېسته باسکریت نه ویه بیت که قوربانیدان هه میسه
له که ل جیهاد باسکراوه، چونکه جیهاد نییه به بی قوربانیدان ^۱.

۵- پشتگیری کردنیان بو خواو پښه مېره که ی :

خوای گه وره ده فـرمویت: ﴿وَيَصْرُورُنَّ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولَهُ أُوتِيكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ﴾
(الحشر: ۸).

۶- پشتبه ستن به خواي گه وره :

خوای پـروهر دگار ده فـرمویت: ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾
(النحل: ۴۲).

۷- نومید بوون به خوا :

خوای گه وره ده فـرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۱۸).

(یرجون) وه کو ستایش و وه سفکردن هاتوه، چونکه که س دلنیا نییه له وه ی
بچیت به هه شته وه، هر چه نده خوايشی په رستبیت، له بهر دوو هو: به که م نازانیت
به چی کوتایی به کرده وه کانی ده هیتریت. دوو همیشه نه وه کو پشت به کرده وه کانی
به ستیت، نه وانه خواي گه وره لیان خوش بووه، به لام هر نومیده وارن به خواي
گه وره ^۲.

۸- شونکه وتنی پښه مېره څسته له ناغوشیدا :

خوای گه وره ده فـرمویت: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ

۱- بهوانه: الهجرة في القرآن الكريم ۱۰۶.

۲- الجامع لاحكام القرآن ۵۰/۳ تفسير ابي السعود ۲۱۸/۱.

فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿التوبة: ۱۱۷﴾ .
 نه م نایه ته یش له ته بېوک دابه زی .

قه تاد ده لیت: له سالی ته بوک، له نه و په پې گهرمادا، ده رچوون بډ شام، تووشی نازارو نارپه حه تیه کی زډر بوون، ته نانات پیمان گه یشتووه که خورمایه کیان ده کرده دوو له ته وه، یان چه ند که سیکیان پیکه وه خورمایه کیان له نیو خویاندا ده گیرا، ده یانمزی و، ناویان له سهری ده خوارد، خوی گه وره یش لیان خوش بوو و، گه راپنه وه به ساغ و سه لامه تی .^۱

۹- مافی پېش دانه وه له بیرو بیا وېرېدا، ده بیته مایه ی به پېشه او بوون وسه رودی :

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة: ۱۰۰).

پازی ده لیت: پېش دانه وه ده بیته مایه ی چاکه، هه لسانیشیان به و کارانه، واده کات نه وانی تر په پره ویان بکه ن بویه موهاجیره کان سهرگه وره ی موسلمانان .^۲

۱۰- سهرکه وټن :

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (التوبة: ۲۰).

نه بو سعود له ته فسیره که یدا ده لیت: (هم الفائزون) واته: تایبه تمه ندن به سهر که وټنی گه وره یان په ها، وه کو نه وه ی سهرکه وټنی که سانی تر له چاو نه وان سهرکه وټنی نه بیټ .^۳

۱- تفسیر ابن کثیر ۲/ ۳۹۷ .

۲- بېوانه: تفسیر الرازی ۱۵/ ۲۰۸ .

۳- تفسیر ابی السعود ۴/ ۵۳ .

۱۱- باورې :

خوای گه وره ده فـه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (الانفال: ۷۴) .

دووم: به لټن به موهاجیران.

خوای گه وره باسی هـندیک له ونیعمه تانه ی کردووه که به لټنی داوه به کړچکردووه کان بیان داتی له دنیاو دواړوژدا، له وانه :

۱- فراوانی پړزی له دنیايدا :

خوای گه وره ده فـه رمویت: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَٰغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (النساء: ۱۰۰) .

بؤ نمونه خوای گه وره مالی (في) ی بؤ ته رخاڼ کردون، چونکه له مالـه کانیاڼ دهرچوون وټه وان مافدارترن پټی .

۲- سرپینه وې خرا په کان وليځوشبوونی گوناوه کان :

خوای گه وره ده فـه رمویت: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَأَلَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ (آل عمران: ۱۹۵) .

چه ندين فه رموده يش هاتووه له پټغمبه ﷺ باسی نه ووه ده کات که کړچکردن ده بټټه مايه ی سرپینه وې گوناوه کان .

۳- بهر زیوونه وی پله و پایه یان له لای خوی په رومردگار :

خوی که وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (التوبة: ۲۰) .

نه وانه ی فه زلی کۆچکردن و جیهادیان به ده ست هیتنا، له پووی ده رونی وله پووی ماله وه، پله و پایه و پزیزان زۆرتره له که سیک نه وانه شی به ده ست هیتنا بیت. ته نانه ت نه وانه ش هه لده ستان به ناودانی حاجیان و پوژهن کردنه وه ی مالی خوا .^۱

۴- مژده پیدانی به هه شت وهه میسه مانه وه یان تیایدا :

خوی که وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝۱۰﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَعَلَتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۝۱۱ خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (التوبة: ۲۰-۲۲) .

نه مه هه نديک بوو له و به لیئانه ی خوی که وره به موهاجیرانی داوه، به هوی چه شتنی تالیه کانی جیهاده وه .

هه مان نه و که سانه ی کۆچیان کردوه له مه که وه، نه یان هیشت نه فامه کان بانگه واز نیسلام زینده به چال بکه ن، که هیشتا له سه ره تای ژیانیدا بوو، نه وان به توندی ده ستیان گرته قورئانه وه، مله پوی قوپه یشیش زیاتر په یوه سستی ده کردن به نیسلامه وه، کاتی که بته رسته کان زیاده په وییان کرد، موسلمانان شایسته ی نیعمه ته کانی خوی که وره بوون له دونیاو، پاداشتی که وره یش له دواپوژدا .^۲

سی یه م: هه ره شه کردن له وانه ی دواکه وتن له کۆچکردن.

یه کی له و سزایانه ی خوی که وره دایناوه بۆ نه و که سانه، دواپوژ خراپیه، په نا به خوا، وه کو فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ

۱- تفسیر المرافی ۷۸/۱۰، تفسیر الرازی ۱۳/۱۶، ۱۴ .

۲- بېوانه: هجرة الرسول وصحبته في القرآن والسنة للجمل ۳۳۲، ۳۳۳ .

قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْتَكُمَاؤُنْهُمْ
جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿النساء: ۹۷﴾ .

له‌ئینو عه‌باسه‌وه په‌زای خوای لیبت هاتووه که‌فرموویه‌تی: که‌سانیک
له‌خه‌لکی

مه‌ککه، موسلمان بووون به‌په‌نهانی، بته‌رسته‌کانیش له‌پوڅی به‌دردا نه‌وانیان
ده‌رکرد له‌گه‌ل خویان، جا تیریان به‌رده‌کوت، هه‌ندیک له‌وانه بریندار ده‌بوون و
هه‌ندیکیشان ده‌کوژان، موسلمانان ده‌یانوت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ نیت نه‌وانیش نه‌م نایه‌ته‌یان نووسی و ناردیان بۆ نه‌و
موسلمانانه‌ی له‌مه‌ککه ماونه‌ته‌وه و پاساویان نییه، ده‌لئت: نه‌وانیش له‌مه‌ککه
ده‌رچوون و بته‌رسته‌کان به‌دوایاندا پوڅستن و توانیش وایان پیشاندا که‌بۆلای
موسلمانان ناچن و گه‌پانه‌وه له‌گه‌لیان نیت نه‌م نایه‌ته‌ له‌سهریان دابه‌زی: ﴿وَمَنْ
النَّاسُ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ
مِّنْ رَبِّكَ لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ آلَ اللَّهِ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾
(العنکبوت: ۱۰).

کاتیک موسلمانان نه‌م نایه‌ته‌یان بۆ ناردن، نه‌وان بی هیوا بوون له‌هه‌موو
چاکه‌یه‌ک، دواپی خوای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ
هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَنَهِدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (النحل: ۱۱۰)^۱

خوای گه‌وره ناوی نه‌و جوړه که‌سانه‌ی به‌(سته‌م له‌خۆکه‌ر) ناو برده‌وه،
مه‌به‌ست له‌سته‌میش نه‌وه‌یه نه‌وانه‌ی که‌موسلمان بوون هه‌ر له‌مه‌ککه مانه‌وه و
کوچیان نه‌کرد بۆ مه‌دینه، سته‌میان له‌خویان کرد به‌کوچنه‌کردنیا.^۲

۱- زاد المسیر لابن الجوزی ۹۷/۲، تفسیر القاسمی ۳/۳۹۹ .

۲- بروهانه: الهجرة في القرآن الكريم ۱۶۱.

له م ئایه ته پیرۆزه دا هه پره شهی چاره نووسی خرابی هاتوو، بۆیه هاوه لانی په یوه ست بوون به فهرمانی خوی گه وره وه په یوه ندییان کرد به کۆمه لگای مه دینه وه و فهرمانی خویان جی به جی کرد، نه م هه پره شه یه یش کاریگه ری خوی بوو، له دل وده رونی هاوه لاند پره زای خویان لیبت، نه وه زه موره ی کوی جوندوبه کاتی پیگه یش خوی گه وره نه م ئایه ته ی دابه زاندوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ﴾ (النساء: ۹۷). خوی له مه که بوو، به کوره کانی ووت: هه لمگرن من له چه وساو هه کان نیم، من پیگه ده ناسم و نه مشه و له مه که دا به سه ر نابه م، ئیت له سه ر جیگایه هه لیا نگرت به ره و مه دینه، پیاویکی پیرو به سالا چویش بوو، بۆیه له پیگه که خه ریک بوو بمریت، دهستی راستی دا به دهستی چه پیداو، ده یوت: خویا هه گیان نه مه بۆ تۆیه و نه مش بۆ پیغه مبه ره که ت، به یعتت پی نه ده م، له سه ر نه وه ی پیغه مبه ره که ت به یعتی وه رگرتوو، ئینجا وه فاتی کرد، کاتیک هه والی مردنی گه یشته هاوه لانی، ووتیان: خۆزگه له مه دینه بمردایه، ئیت خوی گه وره نه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ (۱۸) ﴿فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ (النساء: ۹۸-۹۹).

نه م هه لویسته خیرایی جیبه جیکردنی فرمانه کان پیشان ده دات له نه وه ی هاوه لانی، له هه موو باره کانی ژیا نیاندا، هه ج کاتیک پاساویان نه ده هینایه وه بۆ خویان.^۲

نه م هاوه له به پیی هه ندیک ریوایه ت نه خوش بوو،^۳ به لام پیی وابوو مادام نه وه نده مائی هه یه پشتی پی به ستیت وبتوانیت بگاته مه دینه، نه وا هه ج پاساویکی نییه، نه مه پیگه یشته پالنه ره که ی بیروباوه پ بوو.^۱

۱- روح المعانی ۱۲۸/۵، ۱۲۹ لالوسی، اسباب النزول للواحدی ۱۸۱.

۲- بیروانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۲۴.

۳- هه مان سه رچاوه ۱۲۵.

پاش نه‌وه‌ی خوای گه‌وره هه‌په‌شه‌ی کرد له‌ئه‌وانه‌ی دواکه‌وتن له‌کوچکردن،
 نه‌وانه‌ی جیاکرده‌وه که هیچ پێگه چاره‌یه‌کیان بۆ ده‌رچوون و بی به‌ش بوونه له‌ژیانی
 (دار الاسلام) له‌مه‌دینه، مه‌سه‌له‌ی نه‌و جوړه که سانه له‌پیرو په‌ککه‌وته و ژن و منال،
 هه‌لواسراوه به‌نومیدی خوای گه‌وره له‌لیخۆشبوون لییان به‌هۆی پاساوه‌کانیان
 ونه‌توانینیان بۆ خۆده‌رباز کردن^١، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعِفِينَ
 مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ (٩٨) فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ
 أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ (النساء: ٩٨-٩٩).

١- هه‌مان سه‌رچاوه ١٢٦ .

٢- بېوانه: الهجرة في القرآن الكريم ١٦٧ .

به‌شی حه‌وته‌م

کۆله‌که‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلام له‌مه‌دینه

پيغمبر ﷺ هر له‌سهره‌تای گه‌یشتنی به‌مه‌دینه، ده‌ستی کرد به‌قایم‌کردنی کۆله‌که‌کانی ده‌وله‌تی نوێ، له‌سهره‌ندیك له‌بنه‌ماو بنچینه‌ی پته‌و، هه‌نگاوه‌ سه‌ره‌تاكانیشی به‌بایه‌خداان به‌کۆله‌که‌ی ئوممه‌ت ده‌ستی پیکرد، وه‌کو دروست‌کردنی مزگه‌وتی گه‌وره‌ له‌مه‌دینه‌و، چه‌سپاندنی بریاه‌تی له‌نیو موهاجیران و نه‌نصاره‌کان له‌سهره‌بنه‌مای خۆشه‌یستی له‌پیتا‌و خوا‌دا، هه‌روه‌ها ده‌رکردنی صحیفه‌، یان ده‌ستوری ئیسلامی له‌مه‌دینه، که‌په‌یوه‌ندی نیوان موسلمانان له‌گه‌ڵ جوله‌که‌و بته‌رستان له‌مه‌دینه پیکده‌خات و، ئاماده‌کردنی سوپا بۆ پاراستنی ده‌وله‌ت و، هه‌ول‌دان بۆ به‌دیپتانی ئامانجه‌کانی و کارکردن له‌پیتا‌و چاره‌سه‌رکردنی گیروگرفته‌کانی کۆمه‌لگای تازه‌و، په‌روه‌رده‌کردنی له‌سهره‌ربازی خوایی له‌هه‌موو کاروباره‌کانی ژياندا، بنیاتنانی په‌روه‌رده‌یی و فیک‌کردن هه‌ر به‌رده‌وام بوو، قورئانیش له‌وسه‌رده‌مه‌دا هه‌ر باسی مه‌زنی خوای گه‌وره‌و، پاستی گه‌ردون و، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و، حوکمه‌ شه‌رعییه‌کانی ده‌کرد .

کاروانی زانستی و په‌روه‌رده‌یی ئوممه‌تیش گه‌ش‌ه‌ی ده‌کرد له‌گه‌ڵ پیشکه‌وتنی قۆناغه‌کانی په‌روه‌رده‌و دروست‌کردنی کۆمه‌لگا‌و دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت .

ئینجا پيغمبر ﷺ هه‌لسا به‌چاره‌سه‌رکردنی قه‌یرانی ئابوری له‌مه‌دینه له‌پیکه‌ی رێبازی خوایی و، په‌روه‌رده‌کردنیش هه‌ر به‌رده‌وام بوو، ئینجا پۆژو وزه‌کات فه‌رز کرا، کۆمه‌لگایش گه‌ش‌ه‌ی ده‌کرد و ده‌وله‌ت به‌هێز ده‌بوو له‌سهره‌بنه‌ماگه‌لیکی به‌هێزو جیگیر .

باسی یہ کہم

کوئہ کہی یہ کہم: دوستگردنی مزگہوت لہ مہ دینہ.

((یہ کہمین کار کہ پیغمبر ﷺ نہ نجامیدا لہ مہ دینہ دوستگردنی مزگہوت بوو، بۆ ئوہی دروشمہ کانی نیسلام تیایدا دہرکہ ویت ونویژہ کانی تیا بکریٹ ودلہ کان پاک بکاتہ وہ لہ پیسی سہر زہوی وچہ پلئی ژیا نی دنیا))^۱

بوخاری بہ سہنہ دی خوی دہ گپرتہ وہ کہ پیغمبر ﷺ کاتیک چوہ تہ مہ دینہ بہ سواری وشرہ کہی، پئی دہ کردو خہ لکیش لہ گہ لیدا پئیان دہ کرد، تا کو وشرہ کہی لہ لای مزگہوتہ کہ دا چۆکی دادا، لہ وکاتہ دا کہ سانیک نوپژیان دہ کرد لہ ناو مزگہوتہ کہ دا، کہ خوی شوینی خورماو وشکگردنہ وہ بوو، مولگی دوو لای ہتو بوو بہ ناوی سہل وسوہیل لہ پہنای ئہ سہدی کوپی زورارہ دہ ژیان، کاتیک وشرہ کہ چۆکی دادا لہ وی، پیغمبر ﷺ فہرموی: ((هذا ان شاء الله المنزل)) واتہ: ئہ مہ جیگای دابہ زین دہ بیت بہ ویستی خوا، ئینجا پیغمبر ﷺ بانگی ئہو دوو لاوہی کردو، سہ ودای لہ گہ ل کردن بۆ ئوہی مزگہوتیکی لہ سہر دروست بکات، ووتیان: نہ خیر، بہ لکو دہ بیہ خشین پیت ئہی پیغمبرہی خوا، بہ لام پیغمبر ﷺ پازی نہ بوو بہ دیاری وہ ربگریٹ لییان، تا کو لیانی کپی.^۲

لہ پیوایہ تی ئہ نہ سی کوپی مالیکیش دا ہاتوہ: کہ دارخورما و گۆپی بتپہرستان و کہ لاوہی تیا بوو، پیغمبر ﷺ فہرمانی کرد بہ برینی دارخورماکان و، تہ ختکردنی گۆپہ کان ولا بردنی کہ لاوہ کان، دہ لیت: لہ لای قبیلہ وہ دارخورماکانیان ریز کرد، لاکانیشیان بہ بہرد ہہ لچنی، پیغمبر ﷺ لہ گہ لیان بوو، ئہ وانیش لہ شتوہی ہہ لبہ ستدا دہ یانوت:

اللهم! انہ لاخیر الا خیر الاخرۃ فانصر الانصار والمہاجرۃ.^۳

واتہ: خواہ! چاکہ ہہر چاکہی دواپۆژہ، خواہ ئہ نصارو موہاجیران سہرخیت.

۱- بپوانہ: فقہ السیرۃ للغزالی ۱۹۱ وفقہ السیرۃ للبوٹی ۵۱ بہ دہ ستکاریہ وہ.

۲- البخاری: کتاب مناقب الانصار، باب ہجرۃ النبی ﷺ واصحابہ الی المدینۃ ورقمہ ۳۹۰۶.

۳- مسلم، کتاب المساجد، باب ابتناء مسجد النبی ﷺ ورقمہ ۵۲۴.

پيغمبر ﷺ له گڼ ماوه لانيدا كاري ده كړد، په كه مين پاچيشي بڼ ه لكه ندى بنچينه كه وه شاند كه سى بال قول بوو، دواى نه وه موسلمان ده ستيان كړده دروست كړدى نه و بنچينه به به رد، ديواره كانيشي كه كه ميك له بالاي پياو به رزتر بوو، به خشتي قوپ دروست كرا^۱، له لاي باكوريشه وه سيبه ريك له گه لاي دارخورما دروست كرا خرايه سهر داري دارخورما، پيى ده و ترا صوفه، به لام به شه كانى ترى مزگه وته كه هر به كراو ه يي مايه وه^۲.

سى ده رگاشي هه بوو: په كه ميان له كوتايي لاي باشوره وه، ده رگايه كيش له لاي پوژ ه لاتو وه، پيغمبر ﷺ ليى ده هاته ژوره وه له لاي ماله كه ي عايشه وه، ده رگايه كيش له لاي پوژ ناو وه، ده رگاي په حمه ي پيى ده و ترا، يان ده رگاي عاتيكه^۳.

په كه م: ماله كانى پيغمبر ﷺ به ده وري مزگه وته كه ده.

هه ندى ژور به ده وري مزگه وته كه ده دروست كرا بڼ پيغمبر ﷺ وخيزانه كانى، ماله كانيشي وه كو مالى پادشاو قه يصهره كان نه بوو، به لكو مالى كه سيك بوو هيچ بابه خيك نه دات به دونياو خوشيه كانى، ماله كانى هه روه كو مزگه وته كه ي له خشت و قوپو به رد دروست كرا بوو، سابيته كانيشي له دارخورماو گه لاكانى، پوبه ره كانيشي كه م بوو، ديوارى حه وشه كه ي نه وه نده نزم بوو كه نجيكى بالا به رز ده ستي پيډه گيشت، حه سنى به صرى لاويك بوو له گڼ خه يره ي دايكى كه كه نيزه كي نوم موسى له مه بوو ده لئيت: ((ده ستم ده گي شته سابيتي هه ندى له ژوره كانى پيغمبر ﷺ))^۴

خانوه كانى پيغمبر ﷺ به و شيوه ساده بوو، له كاتيكا مدينه ناوبانگي هه بوو له قه لاي به رزدا، كه پياو ماقولاني تيا ده ژيا، وه كو خو ه لنان له كاتي ناشتي و،

۱- بېوانه: البداية والنهاية ۲/۳، التاريخ السياسى والعسكرى لدولة المدينة، د. على معطى ۱۵۶.

۲- بېوانه: البداية والنهاية ۲/۳، محمد رسول الله ﷺ لمحمد رضا ۱۴۲.

۳- بېوانه: التاريخ السياسى والعسكرى لدولة المدينة، د. على معطى ۱۵۷.

۴- بېوانه: السيرة النبوية لابى شهبه ۲/۳۶.

خوپاراستن له‌کاتی شهر، نه‌وه‌نده‌ش شانازیان پی‌وه‌ی ده‌کرد ناویان ده‌نا، وه‌کو چۆن ته‌لاری عه‌بدوللای کوپی ئوبه‌ی کوپی سه‌للول ناوی موزاحیم بوو، هه‌روه‌ها ته‌لاری هه‌سانی کوپی سابیتیش ناوی فاریع بوو .

به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ماله‌کانی به‌و شیوه ساده بوو، ده‌یشیتوانی بۆ خۆی کۆشکی به‌رز و خوش دروست بکات، نه‌گه‌ر ته‌نها ئاماژه‌یه‌کی بکردایه، نه‌نصاره‌کان بۆیان دروست ده‌کرد، یان ده‌یتوانی له‌ماله گشتی یه‌کانی داهاات دروستی بکردایه، به‌لام نه‌وه‌ی نه‌کرد بۆ نه‌وه‌ی ببیته نمونه‌یه‌کی به‌رزو، پێشه‌نگیکی مه‌زن له‌خۆ به‌که‌مزانین و دونیا به‌که‌م گرتن، هه‌موو توانایه‌کیشی کۆ ده‌کرده‌وه بۆ کارکردن بۆ دوا‌ی مردن^١.

دووه‌م: بانگدان له‌مه‌دینه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لسا به‌پاویژکردن له‌گه‌ڵ هاوه‌لانی بۆ دۆزینه‌وه‌ی کارێک خه‌وتوو ناگا بکاته‌وه، بۆ ناگا وریا بکاته‌وه، خه‌لکی ناگادار بکاته‌وه به‌کاتی نوێژه‌کان، هه‌ندیکیان ووتیان: ئالیه‌ک به‌ریزیکرته‌وه له‌کاتی نوێژه‌کان بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی بیبینن، نه‌میش په‌خنه‌ی لیگیرا به‌وه‌ی که‌خه‌وتوو هه‌لناستیت، بۆ ناگایش ناگادار ناکاته‌وه، هه‌ندیکی تر ووتیان: ناگرێک ده‌که‌ینه‌وه له‌سه‌ر به‌رزییه‌ک، نه‌م بۆ چوونه‌یش هه‌ر په‌تکرایه‌وه، هه‌ندیکیان ئاماژه‌یان کرد بۆ شه‌پور (نه‌ویش نه‌وه بوو له‌جوله‌که‌کان به‌کاریان ده‌هینا بۆ نوێژه‌کانیان) به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی باش نه‌بوو چونکه پێی خۆش بوو جیاوازی بکات له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌کانی نه‌هلی کیتابدا، هه‌ندی تریان ئاماژه‌یان کرد بۆ زه‌نگ (وه‌کو گاوه‌کان) پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هه‌مان شیوه نه‌مشی پێی باش نه‌بوو، هه‌ندیکی تر پێیان باش بوو له‌کاتی نوێژه‌کاندا بانگ بکریت بۆ نوێژ، نه‌م بۆ چوونه قبول کرا، یه‌کێک له‌بانگده‌ره‌کانیش عه‌بدوللای کوپی زه‌یدی نه‌نصاری بوو، جاریکیان له‌نیوان خه‌و ناگابووندا بوو، که‌سیک پێی ووت: ئایا فی‌ری چه‌ند وشه‌یه‌کت بکه‌م بیلێت له‌کاتی نوێژه‌کاندا؟ ووتی: به‌لێ، ووتی: بلی ((الله اکبر)) دووجار، شایه‌تمانیش به‌ینه دووجار، دوا‌ی نه‌وه بلی: (حي

على الصلاة) دووجار، ئینجا بَلَّی (حي على الفلاح) دووجار، دای ئه‌وه‌ش دووجار بَلَّی (الله اکبر) و دواتر بَلَّی (لا إله الا الله)، کاتیک ئاگاداربووێه‌وه، چووه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و خه‌وه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((انها لرؤيا حق)) واته: ئه‌وه خه‌وێکی پاسته، دای ئه‌وه فه‌رمووی: ((لكن بلالا فانه اندى صوتاً منك)) واته: ئه‌وه بخه‌ره سه‌ر زمانى بیلال چونکه ده‌نگی له‌تۆ خۆشته‌ه، له‌کاتیک بیلال بانگی ده‌دا به‌م وشانه، عومهری کوپی خه‌تتاب هات و کراسه‌که‌ی ده‌کرده کیش، ووتی: سویند به‌خوا ئه‌م ووشانه‌م بینیه‌وه له‌خه‌نمدا، بیلال یه‌کێ بوو له‌بانگه‌ران له‌مه‌دینه، ئه‌وه‌که‌ی تریش عه‌بدوللای کوپی ئوممی مه‌کتوم بوو، بیلال له‌پاش (حي على الفلاح) له‌نویژی به‌یانیدا ده‌یوت: ((الصلاة خير من النوم)) پیغه‌مبه‌ریش ﷺ قایل بوو له‌سه‌ر ئه‌وه، 'سه‌ره‌تایش له‌جیگایه‌کی به‌رزوه‌وه بانگی ده‌دا، به‌لام دواتر مناره‌یان داهیتا .

سێ یه‌م: یه‌که‌مین ووتاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌دینه.

یه‌که‌مین ووتاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه بوو سوپاسی خوای کردو ستایشی کرد به‌وه‌ی که‌شایسته‌یه‌تی و ئینجا فه‌رمووی: ((اما بعد: ايها الناس فقدموا لانفسكم، تعلمن واللّه ليصعقن احدكم، ثم ليدعن غنمه ليس لها راع، ثم ليقولن له ربه، وليس له ترجمان، ولا حاجب يحجبه دونه: الم يأتك رسولى فبلغك؟! وأتيتك مالا، وافضلت عليك، فما قدّمت لنفسك؟ فلينظرن يميناً، وشمالاً، فلا يرى غير جهنّم، فمن استطاع ان يقي وجهه من النار ولو بشق تمرة فليفعل، ومن لم يجد، فبكلمة طيبة، فان بها تجزى الحسنه عشر امثالها ، الى سبعمئة ضعف والسلام عليكم ورحمة الله)) واته: ئه‌ی خه‌لکینه، کارى چاکه بخه‌نه پيش خۆتان، که‌سێک له‌ئێوه چاک ده‌زانى مردنى له‌پێدايه‌و، ئینجا مه‌رپه‌کانى به‌بێ شوان به‌جێده‌هێلێت، دای ئه‌وه خوای که‌وره به‌بێ ئه‌وه‌ی وه‌رگێڕێک له‌نیواندا هه‌بێت، یان پاسه‌وانێک بپارێزێت، پێى ده‌فه‌رموێت: ئایا پیغه‌مبه‌ره‌که‌م نه‌هاته لات و ئاگادارى نه‌کردیته‌وه، ئایا مالم پێى نه‌دايت و، چاکه‌م له‌گه‌لدا نه‌کردى، ئه‌ی تۆ چیت له‌پيش خۆته‌وه نارد؟ یه‌کێک

له‌ئێوه به‌لای راست وچه‌پیدا ته‌ماشای ده‌کات وهیچ نابینیت، ئینجا ته‌ماشای پیشه‌وه‌ی خۆی ده‌کات دۆزه‌خ نه‌بیت هیچ نابینیت، جائه‌گه‌ر که‌سیک له‌ئێوه توانی پومه‌تی خۆی له‌ناگر بپاریزیت، نه‌گه‌ر به‌له‌ته خورمایه‌کیش بپیت، بابیکات، نه‌گه‌ر که‌سیکیش هیچی له‌ژێر ده‌ستدا نه‌بوو، بابه‌ قسه‌یه‌کی باش ئه‌وه بکات، چونکه چاکه‌یه‌ک به‌ده‌به‌رانبه‌ره تاکو حه‌وت سه‌د به‌رانبه‌ر ((والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته)).

جاریکی تر تاریکی تری وته‌وه ئه‌مه واتاکه‌یه‌تی :

((سوپاس وستایش بۆ خوای گه‌وره وپشتی پێده‌به‌ستم، په‌نایش ده‌گرم به‌ خوای گه‌وره له‌خرابه‌کانی درون وکرده‌وه‌کانمان، هه‌رکه‌سیک خوای گه‌وره پێنمویی بکات که‌س ناتوانیت گومرای بکات، هه‌رکه‌سیکیش گومرا بکات، که‌س ناتوانیت پێنمونی بکات، شایه‌تیش ده‌ده‌م که‌هیچ خوايه‌ک نیه‌ جگه‌ له‌خوای بێ هاوتا نه‌بیت، باشترین قسه‌ کیتابی خوای گه‌وره‌یه، سه‌رفرازه ئه‌و که‌سه‌ی خوای گه‌وره له‌دلیدا پازاندویه‌تیوه‌و هه‌تاویه‌تیوه‌و نێو ئیسلامه‌وه له‌پاش بېباوه‌پی، هه‌لێشیبژاردوه له‌سه‌ر هه‌موو قسه‌یه‌ک له‌قسه‌کانی خه‌لکی، قورئان چاکترین به‌هێزترین وته‌یه، هه‌رکه‌سیک خوای خۆشده‌وێت ئێوه‌یش خۆشتان بویت، خواتان له‌هه‌موو دلتانه‌وه خۆش بویت، بێزاریش مه‌بن له‌قسه‌ی خوای گه‌وره‌و یادکردنه‌وه‌ی، دله‌کانتانیش باره‌ق نه‌بیت له‌به‌رانبه‌ری، چونکه خوای گه‌وره له‌هه‌موو دروستکراوه‌کانی، تیاياندا هه‌لده‌بژێریت، خوای گه‌وره‌یش چاکترین کرده‌وه‌ی ده‌ستنیشان کردوه‌و، چاکترین به‌نده‌ی هه‌لبژاردوه‌و هه‌روه‌ها چاکترین قسه‌یش، حه‌لال وحه‌رامیشی دیاری کردوه‌و، ئێوه‌یش خوای گه‌وره بپه‌رستن و هاوتای بۆ بپیار مه‌ده‌ن و به‌پاستی لێی بترسن، له‌گه‌ڵ خوایش راست بکه‌ن له‌وه‌ی که‌له‌زارتانه‌وه ده‌رده‌چیت و به‌ناوی خواوه یه‌کترتان خۆش بویت، خوای گه‌وره‌یش پقی ده‌بیته‌وه له‌وه‌ی په‌یمانانه‌کانی بشکینریت، (والسلام علیکم).^١

١- وشه‌کانی ئه‌م دوو وتاره به‌م شێوه‌ هاتوه‌ له‌ (ابن اسحق) به‌روانه (السيرة النبوية لابن هشام) ١/٥٠١،

٥٠٢، هه‌روه‌ها به‌روانه: لێکدانه‌وه‌ی پێشه‌وا سوهمه‌یلی بۆ هه‌ندێ وشه‌کانی وتاره‌که بۆ ئه‌وه‌ی به‌باشی لێی حالی ببیت (الروض الانف ٢/٢٥٠).

چوارهم: صوفه ی پاشکوی مزگه وتی مه دینه.

کاتیک قبیلہ گوپردا له بهیتولمه قدیسه وه بهر وه که عبی پله و پایه بهر ز به فهرمانی خوی گه وره، له پاش شانزه مانگ له کچکردنی پیغمبر ﷺ بو مه دینه،^۱ به لام دیواری قبیلہ ی یه که م جار له کوتای مزگه وته که وه هرمايه وه، سیبه ری بو دروستکرا، یان سابیتہ ی بو کراو، ناوړا (الصفه) یان (الظلة)^۲ هیچ ده ورو به ریشی دانه ده پوښی.^۳

قازی عییا ز ده لیت: صوفه سیبه ریځ بو له کوتای مزگه وته که ی پیغمبر ﷺ هه ژاران په نایان بوی دهر د، نه هلی صوفه یش هر به وه ناسران^۴ ئیبنو ته یمیه ده لیت: صوفه له کوتای مزگه وتی پیغمبر ﷺ دابوو، له باکوری مزگه وتی مه دینه.^۵

ئیبنو حه جهریش ده لیت: صوفه له کوتای مزگه وتی پیغمبر ﷺ بو، که پرک بو بو نه و بیگانانہ ی جیگای که س وکاریان نیه.^۶

۱- نه هلی صوفه:

نه بو هور هیره ده فهرموت: (نه هلی صوفه میوانانی ئیسلام بوون، نه ده چونه لای مال وخیزان وکه سه وه)^۷

نه و موهاجیرانہ ی پیش پیغمبر ﷺ، یان له گه ل خوی کوچیان کرد تا کوتای ماوه ی یه که م پیش غه زای به در، نه نصاره کان توانیان له مالہ کانی خویان میوانداریان پیبکه ن وخرجیه کانیان دابه ش بکه ن له گه لیان، به لام له پاش نه وه ژماره ی موهاجیران زور بوویه وه و نه نصاره کان توانیان نه ما بیانگر نه خویان.^۸

۱- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری، ۲۵۷/۱.

۲- بېوانه: وقاء الوفا للسمهودی ۳۲۱/۱.

۳- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۲۵۸/۱.

۴- بېوانه: نظام الحكومة النبوية المسمى: التراتيب الادارية، لعبد الحی الكتانی ۴۷۴/۱.

۵- الفتاوی: ۳۸/۱۱.

۶- بېوانه: فتح الباری ۵۳۵/۱، ۵۹۵/۶.

۷- البخاری، رقم ۶۴۵۲.

۸- بېوانه: السيرة النبوية تربية امة وبناء دولة للشامی ۱۷۵.

چونکه ((موهاجیران پوژ له دوی پوژ زیادیان ده کردو، ئیسلام بلاو ده بوویه وه، خه لکی تازه موسلمان ده بوون، نه دارو ده وله مه ندو خیزانداری پهبه ن به زوری کوجیان ده کرد بۆ مه دینه وله توانای نه نصاره کان نه ما دالده یان بده ن، که سیکیش شوینیکی ده ست نه که وتایه ده چوووه صوففه له مزگه وته که دا))^١

وایش ده رده که ویت که کوجبار به که مین جار ده هاته مه دینه چاوی ده که وته پیغمبر ﷺ و نه ویش ئاراسته ی شوینیکی ده کرد بۆ دالده دانی، نه گهر که سیکی له و جوړه نه بوايه، به شیوه کی کاتی له صوففه جیگیر ده بوو، تاکو پښایه ک بدوزرایه ته وه.^٢

له موسنه ددا پیوایه ت کراوه له عوباده ی کورپی صامیته وه فهرموویه تی: کاتیک که سیک کوجی ده کرد، ده هاته لای پیغمبر ﷺ، نه ویش ده ینارده لای که سیکمان فیږی قورئانی بکه ین، جاریک پیغمبر ﷺ پیاویکی نارده لام، له که لمد ده بوو، له شیوه ی مال و منداله که ی خۆم پیده داو، قورئانم پیی ده خویند،^٣ به که مین که سانیکیش چوونه صوففه موهاجیره کان بوون،^٤ بۆیه هه ر به نه وانه وه ناسراو پیی ده و ترا صوففه ی موهاجیره کان.^٥

هه روه ها نه و نیردانه ی ده هاتنه لای پیغمبر ﷺ موسلمانیتی خویان راده که یاند به هه مان شیوه ده چوونه نه و شوینه،^٦ نه گهر که سیک بهاتایه ته لای پیغمبر ﷺ و ناسراویکی بوايه ده چوووه لای، نه گهر که سی نه بوايه ده چوووه لای نه هلی صوففه،^٧ نه بو هوره یه هه موو جیگیر بوانی صوففه ی ده ناسی، نه گهر پیغمبر ﷺ بیویستبا بانگی بکردنایه، به نه بو هوره یه ده وت، چونکه نه و

١- الفتاوی: ٤٠/١١، ٤١.

٢- بیروانه: السیره النبویه تربیه امة و بناء دولة للشامی ١٧٥.

٣- المسند: ٣٢٤/٥.

٤- بیروانه: وفاء الوفا للسمهودی ٣٢٣/١.

٥- سنن ابی داود ٣٦١/٢.

٦- بیروانه: السیره النبویه الصحیحة ٢٥٨/١.

٧- هه مان سه رچاوه ٢٥٩/١.

ده يناسين و ناگاداري پله و پايه كانيان بوو له جيهادو خوا پرستندا،^۱ ه نديك له نه نصاره كانيش هر چونه صوفه چونكه ناره زوويان بوو گوئ به دونيا نه دهن وله وئ بژين، له كاتيكدا ناچاري نه وه ش نه بوون و مالتيان له مه دينه بوو، وه كو كه عبي كوپي ماليكي نه نصاري و جه نزه له ي كوپي نه بو عاميري نه نصاري (شوردرای فرشته كان) و، حاريسه ي كوپي نوعمانی نه نصاري و كه سانی تر .^۲

۲- خه رجي نه هلي صوفه و بايه خپيدانيان له لايه ن پيغمبر ﷺ و هاوه لانه وه:

پيغمبر ﷺ به خوی نه وانی به سر ده كرده وه و سهردانی نه خوشه كانیانی ده كرد، زور جاريش له گه لیان داده نيشت، ناموزگاری و دلنه وایی و بيرخسته وه و ناراسته ي ده كردن بؤ خويندنه وه ي قورئان و يادكردنی خواو چاوپرينه پوژي دوايي،^۳ پيغمبر ﷺ خه رجي نه وانی ده سته بهر ده كرد به چه ندين پيگه، له وانه:

۱- نه گه ر صه ده قه ي بؤ به اتبا، ده ينارد بؤ نه وان بئ نه وه ي خوی هيچی ليوه رگريټ، به لام نه گه ر ديارى بؤ به اتبا ده ينارد بؤ نه وان و خویشی ليى ده برد .

ب- زور جار ليیانی بانگ ده كرد بؤ نان خواردن له يه كيټك له مال له كانی دايكانی بروداران په زای خوابان ليبيټ، هيچ كاتيكش بئ ناگا نه ده بوو لييان، عه بدوپرهمانی كوپي نه بو به كر په زای خواي ليبيټ و ووتويه تی: نه وانه ي له صوفه بوون خه لكانیكي هه ژار بوون، جاريك پيغمبر ﷺ فرموي: ((من كان عنده طعام اثنین فليذهب بثالث، ومن كان عنده طعام اربعة فليذهب بخامس او سادس_ او كما قال_ وان ابابكر جاء بثلاثة و، ثيغمة بتر ﷺ ده كه سى برده وه)).^۴

واته: هه ركه سيټك خواردنی دوو كه سى هه يه يه كيټك له گه ل خوی ببات، هه ركه سيټك خواردنی چواركه سى هه يه بايه كيټك يان دوو كه س له گه ل خوی ببات،

۱- هه مان سهرچاوه .

۲- هه مان سهرچاوه .

۳- هه مان سهرچاوه ۲۶۶/۱ .

۴- البخاری برقم ۳۵۸۱، واللفظ له، و مسلم برقم ۲۰۵۷ .

جان به بوبه کر سئ که سی هینایه وه، پیغمبر ﷺ ده که سی برده وه...

ج- نینجا پیغمبر ﷺ پیوستیه کانی نه وانی ده خسته پیش پیوستیه کانیر، جاریکیان کویله یان هینا، فاتیمه په زای خوی لیبت، داوای خزمه تگار یکی لیکرد، نیر پیغمبر ﷺ فرموی: ((سویند به خوا هیچان پینادم و نه وانه ی له صوفه ن هیچان نییه بیخون، به لکو ده یان فرؤشم ونرخه که یان خه رج ده که مه سر نه واند. ^۱

۳- لیبرانی نه وان بو خوا په رستن وجیهاد :

نه وان خه ریکی خوا په رستن بوون له مزگه و تداو، پاهاتبوون له گه ل ه ژاری و دونیا به که م زانیندا، له خه لوه ته کانیا ندا نویژیان ده کرد و قورثانیان ده خویندو ثایه ته کانیا ن لیکده دایه وه وادی خویان ده کرد، هه ندیکیشیان فیری نووسین ده بوون، ته نانه ت یه کیکیان که وانه که ی خوی پیشکش کرده عوباده ی کوی صامیت په زای خوی لیبت چونکه فیری قورثان و نووسینی ده کردن، ^۲ خه لکی صوفه به شداریان ده کرد له جیهادا، به لکو شهیدیشیان هه بوو، نه وان خوا په رستی شه وو سوار چاکی پؤژ بوون. ^۳ هه ندی له هاوه لانیس خویان ژیا نی نه شویننه یان هه لبرارد بوو، نه ک له پروی ناچار ییه وه، وه کو نه بو هورهیره، په زای خوی لیبت، هه زای ده کرد وابه سته ی پیغمبریت ﷺ قه ره بووی نه و زانست وچا که بکات که له ده سستی ده رچوو، نه مه یس به دینایه ت نه گه ر به و شیوه نریک نه بیت له مالی پیغمبر ﷺ، نه بو هورهیره ده لیت: ((نیوه ده لین نه بو هورهیره فرموده زور ده گیریت ته وه له پیغمبر ﷺ، ده یشلین: بؤچی موهاجیرو نه نصاره کان نه وهنده فرموده ناگیر نه وه وه کو نه بو هورهیره، برا موهاجیره کان سه رقالی بازرگانی بوون له بازار په کاند، به لام من هه میشه له گه ل پیغمبر بووم ﷺ، به نانه سک، حازر ده بووم که نه وان دوا ده که وتن، نه گه ر نه وان له بیریان بچوبا من له بهرم بوو، هه روه ها برا نه نصاره کانیشم سه رقالی مال ه کانیا ن بوون، منیش که سیک بووم له هه ژارانی صوفه، نه گه ر نه وان بیریان بچوایه من له بیرم ده ما)). ^۴

۱- اصل الحديث في البخاری برقم ۳۱۱۲، وهذا لفظ المسند ۱/۱۰۶ برقم ۸۲۸.

۲- سنن ابی داود: ۲/۲۳۷، وابن ماجه: ۲/۷۳۰.

۳- السيرة النبوية الصحيحة ۱/۲۶۴.

۴- البخاری رقم ۲۰۴۷ واللفظ له، مسلم رقم ۲۴۹۲.

به‌م شیوه‌ی پره‌زای خوای لیبت پوینده‌کاته‌وه که نه‌و له‌پیناو نه‌وه‌ی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا بیت ﷺ نه‌و کاره‌ی کردووه، چونکه نه‌بو هوره‌یره مالی هه‌بوو له‌مه‌دینه، نه‌و جیگایه بوو که دایکی تیایدا ده‌ژیا، که داواشی کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوا پښگای نیسلا می پی‌پیشان بدات^۱، ئینجا نه‌بو هوره‌یره هه‌ژار نه‌بوو، یه‌که مینی پوژ که هاته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خه‌یبه‌ر پشکی له‌ده‌ستکه‌وته‌کان بو ده‌سنیشان کردو کویه له‌یه‌کیشی له‌گه‌لدا بوو خزمه‌تی ده‌کرد^۲.

که‌واته نه‌وه‌ی که نه‌بو هوره‌یره‌ی هه‌ژار کرد په‌یوه‌ست بوونی بوو به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و گوینگرتنی له‌فه‌رموده‌کانی، ده‌شیتوانی پیویستی نه‌بیت به‌مانه‌وه له‌صوفه نه‌گه‌ر بیویستبا^۳.

خه‌لکی صوفه زیادو که میان ده‌کرد به‌گویره‌ی گۆپانکاری له‌بارودۆخی خودی که‌سه‌کان، وه‌کو گه‌پانه‌وه‌ی منال و خیزان و، یان خوشگوزهرانی پاش ته‌نگانه، یان شه‌هید بوون له‌پیناو خوادا.

هه‌ژاری نه‌وان له‌به‌ر کارکردن نه‌بوو، چونکه وه‌کو زه‌مه‌خشهری ده‌گیرته‌وه _ به‌پوژ ناوکی خورمایان ده‌هاپی، بو ئالیکی ئاژهل، چونکه خویان خاوه‌ن مه‌پو مالات نه‌بوون، که‌واته نه‌وان کاریان ده‌کرد بو به‌ده‌سته‌پینانی پۆزی^۴.

٤- ژماره‌و ناوه‌کانیان :

ژماره‌یان به‌پیی کاته‌کان ده‌گۆپا، له‌کاتی هاتنی نێرده‌کان بو مه‌دینه زیادیان ده‌کرد، که‌میشیان ده‌کرد کاتی که نه‌و که‌سانه نه‌هاتایه‌ن، به‌لام ژماره‌یان له‌کاتی ئاساییدا له‌ده‌ورو به‌ری هفتا که‌سدا بوو،^۵ جاری واش بوو ژماره‌یان زۆر زیادی ده‌کرد، تا‌کو جاریکیان سه‌عدی کوپی عوباده ته‌نها خو می‌وانداری به‌هه‌شتا که‌س

١- مسلم برقم ٢٤٩١ .

٢- بېوانه: السيرة النبوية تربية امة وبناء دولة ١٨٤ .

٣- هه‌مان سه‌رچاوه ١٨٤ .

٤- بېوانه: المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي، لشراب ٢٢٢/١ .

٥- بېوانه: الحلية ابو نعيم ٣٣٩/١، ٣٤١ .

کرد له‌ئەوان، جگه له‌وانه‌ی که دابه‌ش بوونه سه‌رمالی هاوه‌لاند،^١ ئەمانه‌ی خواره‌وه‌ش ناوی هه‌ندیک له‌هاوه‌لانه‌ی ئەهلی صوفیه‌یه:

١- ئەبو هوره‌یره خۆی به‌یه‌کێک له‌وانده‌زانی

٢- ئەبو زه‌ه‌پی غیفاری خۆی به‌یه‌کێک له‌وان ده‌زانی

٣- واسیلە‌ی کوپی الاسق

٤- قه‌یسی کوپی ته‌مه‌فه

٥- گمبی کوپی مالیکی ئەنصاری

٦- سعیدی کوپی عامری کوپی حوزه‌یمی جه‌معی

٧- سه‌لمانی فارسی

٨- ئەسمای کوری حاریسه‌کوپی سه‌عیدی ئەسله‌می

٩- هه‌نزله‌ی کوپی ئەبی عامری ئەنصاری (غسیل الملائکه)

١٠- خه‌باب کوپی ئەره‌ت

١١- زه‌یدی کوپی خه‌تتاب

١٢- عبدالله کوپی مه‌سه‌عود

١٣- سه‌وه‌یپی کوپی سینانی پۆمی

١٤- بیلالی کوپی ره‌باحی وچه‌ندانی تریش خوی گه‌ره له‌هه‌موویان پازیبیٲ

هه‌ندیک له‌تویژره‌وانیش که‌وتنه هه‌له‌یه‌کی گه‌ره‌وه، کاتی‌ک مه‌سه‌له‌ی صوفیه‌یان کرده به‌لگه‌ بۆ صۆفیه‌ لاده‌ره‌کان وه‌کو کارنه‌کردن وته‌مه‌لی ومانه‌وه له‌ته‌کی و...^٢

ئەبو هوره‌یره که‌له‌هه‌مووان زیاتر په‌یوه‌ست بوو به‌صوفیه‌وه، ده‌رچوه‌ بۆ ناو جه‌رگه‌ی ژیان، به‌لکو بووه‌ته سه‌رکرده له‌سه‌ر به‌حه‌ره‌ینیش بۆ ماوه‌یه‌ک له‌سه‌رده‌می عومه‌ری کوپی خه‌تتاب، ژیانیکی زه‌یریشی به‌سه‌ر نه‌ده‌برد،^٣ به‌لکو

١- هه‌مان سه‌رچاوه ٣٤١/١ .

٢- به‌روانه: السیره النبویه تربیه امة وبناء دولة ١٨٦ .

٣- هه‌مان سه‌رچاوه ١٨٨ .

خه لکی صوفه که سانیکی مواهید بوون له پیتناوی خوادا له گوره پانه کانی جه نگدا،
ژماره یه کیش له نه وان شه هید بوون .

پینجه‌م: په ندو ناموزگاری.

۱- مزگه وت یه کیکه له کوله که کانی بنیاتانی کومه لگا :

دروستکردنی مزگه وتی زور گرنگه بۆ کومه لگای ئیسلامی، چونکه موسلمان
سیفته‌ی جیگیربوون وپته‌وی به په یوه ست بوون به سیستمی ئیسلام ده بیت له پووی
بیروباوه‌په و په وشته‌وه، نه وهش له مزگه وته وه سه رچاوه ده گریت^۱.

خوای گه‌وره ده‌فه رمویت: ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدَ أُسَسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾
(التوبة: ۱۰۸).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه رمویت: ﴿فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾ رِجَالٌ لَا لُتْهِمِهِمْ تَحْرَجُهُ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِنَّهُمْ لَلْزَكَاةُ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ ﴿٣٧﴾ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَهم
اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾
(النور: ۳۶-۳۸).

۲- مزگه وت هینمای گشتگیریه له ئیسلام :

۱- چونکه پیکه پینراوه بۆ نه‌وه‌ی ببیته جیگایه‌ک بۆ په‌رستن ونویژو یادکردن
وسوپاس کردنی خوای گه‌وره له سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی، هه‌موو موسلمانیک ده‌چیته
ناوییه‌وه، نویژو په‌رستنی تبادا ده‌کات، هه‌چ که سیکیش ناتوانیت زیانی
پبیکه‌یه‌نیت تاکو پیروزی نه‌و جیگایه‌ی پاراستبیت^۲.

۱- به‌وانه: فقه السیره للبوخی ۲۰۳ او ۱۴۳ ط / اخری به‌ده‌ستکارییه‌وه .

۲- به‌وانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ۳۲/۳ .

ب- هـروهـا مزگـوت پيکـه پـنـراوه بـو ئـه وـهـی بـيـتـه شـوئـی بـه يـه کـه يـشـتـنـی پيغمبر ﷺ به هاوه لآن وئو که سانه دینه لای بو وه رگرتنی پښموی و باوه پښتان به بانگ وازه که ی وپه یامه که ی^١.

ج- هـروهـا بـو ئـه وـهـی بـيـتـه زانکویه ک بو زانسته گه ربونی وئو قلبه کان که قورئان هانی موسلمانانی داوه په پړه وی بکن و، هـروهـا بـو ئـه وـهـی بـيـتـه قوتا بخانه یه ک ئیمانداران بیرو پای خو یانی تیادا ئالو گوړ بکن و، په یمانگه یه ک بیت قوتا بیه کانی زانست له هـموو لایه که وه پړوی تی بکن، بو ئه و ه ی له ئایینه که یان حالی بین وبگرینه وه لای میلله ته کانیان وه کو مژده دهر و ترسیته، بانگ واز بکن بولای خوی گه وره ...^٢

د- هـروهـا پيکـه پـنـراوه بـو ئـه وـهـی بـيـتـه پـه ناگـه یـه ک بو بیگانه و هـ ژارو پړیوار، بو ئه و ه ی که س منه تیان به سر دانه کات وه که سیش پښگی زانست وه رگرتنیان لی نه گرت، چه ندین سه رکړده دهر چووی مزگوتن، پال و انیتیان له نیو دیواره کانیدا که شه ی دهر کړد، چه ندین زانایش زانسته که ی له وپوه سرچاوه ی دهر گرت وئینجا دهر دهر چو بو ئه و ه ی تینویتی خه لکی بشکینئ بو زانست، چه ندین بانگ خوازیش له گوړه پانه کانی مزگوتدا وانه کانی بانگ وازی بو لای خوا وهر دهر گرت، مزگوت پيشه نگی بانگ خوازان بوون، پيشه وای پيشه شانده ران بوو، پښانه یه کیش بوو دل کانی پاده کیشا بو لای خوی^٣.

چه ندین عه ره بی بیابانشینی که سورو زهر دی له یه کتر نه دهر کړده وه، هاته نیو مزگوت وهاوه لانی بینی دهر وریان دابوو له پیغمبر، به ئو په پی شهرم و گوړپایه لی، ئه ویش ده هات له گه لیان گوړی دهر گرت، نیعمه تی بیرو هوش له لای دهر دهر که وت پاش ئه و ه ی په رده ی نه قامی دایپوشیوو، تیده گه یی وفیرده بوو، ئینجا ده گه پایه وه لای خزمانی وده بووه پيشه وایان وبانگی دهر کړدن بو لای خواو، په روه رده ی دهر کړدن به و زانسته ی که فیری بوو، به و په فتاره یش که گرتیه به و،

١- بړوانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ٣٣/٣.

٢- بړوانه: محمد رسول الله، محمد عرجون ٣٣/٣.

٣- هه مان سرچاوه ٣٤/٣.

ئه وانيش باوه پريان به بانگه وازه كهی هیناو بوونه دیرپکی پوناك له میژوی نیسلامیدا.^۱

ه- ههروه ها مزگه وت دروستكراوه بۆئه وهی بییته قه لایهك بۆ كۆبوونه وهی موجهیدان كاتیك داوای ده رچوونیان لیده كریت، ئالاكانی جیهادو بانگه وازی تیا ده به ستریت و ده گه شیتته وه له سه ر سه ركرده كان بۆ به پیکه وتن به ره و جیگای پروداوه كان، له سایه شیدا سه ربازانی خوای گه وره به په رۆشه وه ده وه ستان و چاوه پوانی سه ركه وتن یان شه هیدیان ده كردن.^۲

و- ههروه ها له پیناو ئه وه دا كه كۆمه لگای نوێ گۆشه یه کی بۆ خوێ تیا بدۆزیتته وه بۆ ئه وهی بییته نه خووشخانه یه ك بریندارانی جیهادی تیا چاره سه ر بكریت، ههروه ها بۆ ئه وهی پيغمبره ی خوا ﷺ سه ردانیان بكات و برینه كانیان ساریژبكات و چاكه یان بخاته پرو.^۳

ز- ئینجا بۆئه وهی بییته جیگایه ك بۆ بلاو بوونه وهی هه واله كان و ناردنی پۆسته كان و ده رچوونی نامه كان و، ههروه ها بۆ وه رگرتنی هه واله سیاسیه كان ده رباره ی شه پو ئاشتی و، خویندنه وهی نامه كان له مژده ی سه ركه وتنی تیا دا بوو، یان ئه و نامه ی داوای یارمه تیده كرد، یان هه والی شه هیدبوونی هاوه لانی له خۆ ده گرت، بۆ ئه وهی موسلمانانی تر هه مان پێبازی ئه وان بگرته به ر.^۴

ح- ئاما نجیکی تر له پیکه یینانی مزگه وت ئه وه بوو بییته جیگایه ك بۆ چاودیری كردنی جموجوله كانی دوژمن، به تایبه تی ئه و دوژمنانه ی كه له نیو پیزه كانی موسلماناندا خۆیان هه شاردا بوو وه كو جووله كه و مونا فیه كان و پاشماوه كانی بته رستان كه له بته رستیدا پیر بوو بوون، بۆ ئه وهی كۆمه لگا بپاریژیت له خراپه و پیلانه كانیان و به دوورین له ناپاكیه كانیان.^۵

۱- به پوانه: محمد رسول الله، محمد عرجون ۳/ ۲۴، ۲۵.

۲- به پوانه: سه رچاوه ی پيشو ۳/ ۲۵.

۳- به پوانه: سه رچاوه ی پيشو ۳/ ۲۵.

۴- به پوانه: سه رچاوه ی پيشو ۳/ ۲۵.

۵- محمد رسول الله: محمد عرجون ۳/ ۳۶.

مزگه‌وتی پیغمبر ﷺ سه‌ره‌تا پیغمبر ﷺ به‌خوی ده‌ستی کرد به‌دامه‌زاندن و دروستکردنی له‌سه‌ره‌تای هاتنیه‌وه بۆ مه‌دینه، بۆئه‌وه‌ی بییته نمونه‌یه‌ك ته‌ماشابكریت، له‌ساده‌یی پوالت و قوولی واتا، بۆئه‌وه‌ی مه‌زنترین ئامانجه‌کانی پییبه‌دی به‌یتریت، به‌كه‌مترین خه‌رجی و كه‌مترین ئاره‌حه‌تی.^١

٢- په‌رومردم‌کردن به‌پیشه‌نگی کرده‌یی:

یه‌كێك له‌پاستیه‌ چه‌سپاوه‌كان ئه‌ویه، پیغمبر ﷺ به‌شداری هاوه‌لانی کردوه له‌كارکردن و بنیاتناندا، به‌ردی هه‌لده‌گرت و خشتی ده‌خسته سه‌رسنگ و شانی، زه‌ویشی هه‌لده‌که‌ند به‌ده‌ستی وه‌كو هه‌ر كه‌سیکی تر له‌هاوه‌لان، بۆیه ئه‌و نمونه‌ی پیشه‌وای دادگه‌ر بوو كه‌ جیاوازی ناكات له‌نیوان سه‌رۆك و هاوالاتی، یان سه‌ركرده‌و سه‌رباز، یان هه‌ژارو ده‌وله‌مەند، هه‌موان له‌لای خوا یه‌كسان، جیاوازی نییه له‌نیوان عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مدا مه‌گه‌ر به‌خواناسین و له‌خواترسان نه‌بیته، ئه‌وه ئیسلامه، دادگه‌ری و یه‌كسانی له‌هه‌موو شتی‌كدا، پیغمبریش ﷺ وه‌كو هه‌ر كه‌سیکی تر چاوه‌پوانی پاداشت بوو له‌لای خواوه،^٢ به‌شداریکردنی پیغمبر ﷺ له‌كاره‌کانی بنیاتناندا ته‌نها به‌برینی ئاوپیشم نه‌بوو، یان ته‌نها وه‌شاندنی یه‌كه‌م پاچ، به‌لكو به‌ته‌واوی سه‌رقالی كارکردن بوو، موسلمانان سه‌رسام بوون له‌پیغمبر ﷺ كه‌ بینیان خۆل و تۆز له‌سه‌ری نشتوه، ئه‌وه‌یدی كۆپی حوزه‌یری په‌زای خوای لیبیت چوه‌ پیشی باره‌كه‌ی سه‌رشانی پیغمبر ﷺ وه‌ریگرت، ووتی: بمده‌ری ئه‌ی پیغمبره‌ی خوا، پیغمبر ﷺ فه‌رمووی: باریکی تر هه‌لگه‌ر، تۆ له‌من هه‌ژارتر نیت بۆ له‌ی خوا^٣، كه‌ موسلمانان ئه‌و قسه‌ی پیغمبر ﷺ یان بیست چالاكتر بوونه‌وه له‌كاره‌كانیاندا،^٤ دیمه‌نیکی تاك و بی‌هاوتایه، نه‌گه‌ر سه‌ركرده‌کانی جیهان جار جار ده‌چنه پیشی بۆ كارکردن بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ ناله‌کانی ته‌له‌فیزیۆن ده‌ریان بخات و گۆڤارو پۆژنامه‌كان له‌سه‌ریان بنووسی، ئه‌وا پیغمبر ﷺ

١- هه‌مان سه‌راوه ٣٢/٣.

٢- به‌وانه: التاريخ السياسی والعسکری، د. علی معطی ١٥٨.

٣- به‌وانه: صور من حياة الرسول، امین دويدار ٣٦١.

٤- به‌وانه: التاريخ السياسی والعسکری، د. علی معطی ١٥٨.

به‌رده‌کە‌ی به‌زۆر له‌موسلمانان وهرده‌گرت وده‌یوت تۆ له‌من هه‌ژارتی نیت بۆلای خوا.

ئەم هه‌لۆیسته زۆر کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌ر هاوه‌لان، بۆیه چالاک بوونه‌وه‌و ده‌یانوت:

لئن قعدنا والنبي يعمل لذاک منا العمل المضلل.^١

واته: ئەگەر پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاربکات وئیمه‌ دانیشین، ئەوه‌ کاریکی گومراکه‌ ره‌ .
ئەم په‌روه‌رده‌کردنه‌ به‌ئە نجام ناگات له‌پێگه‌ی ئامۆژگارییه‌وه‌، یان له‌پێگه‌ی قسه‌ی نه‌سته‌قه‌وه‌، به‌لکو پێویسته‌ له‌پێگه‌ی کرده‌وه‌وه‌ زیندوبکریته‌وه‌، که‌هه‌رگیز نه‌ده‌کرا دروست بێت له‌کە‌شی مه‌ککه‌ که‌په‌بوو له‌ پاونان وچه‌وسانه‌وه‌، به‌لکو له‌م کۆمه‌لگا تازیه‌ دیته‌ دی. که‌ده‌وله‌ت پێکهاتوه‌ هاوه‌لان هه‌موویان ده‌لێن یه‌ک ده‌نگن ویه‌ک دلن، ده‌یانوت:

لاعیش الاعیش الاخرة اللهم ارحم الانصار والمهاجرة

هه‌روه‌ها به‌یه‌ک ئاواز ده‌یانوت:

لئن قعدنا والنبي يعمل لذاک منا العمل المضلل .

هاوارکردنی سییه‌میشیان :

هذي الحمال لاحمال خيبر هذا ابر لرنا واطهر.^٢

ئەم به‌ریدو خشتانه‌ بارن نه‌کو باره‌کانی خه‌یبه‌ر که‌بۆ یه‌سریب ده‌هات له‌خورماو می‌وژ، دلنیا‌بوون به‌قسه‌ی خوای گه‌وره‌: ﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ﴾ (النحل: ٩٦).

بانگه‌وازی چواره‌میشیان :

١- به‌وانه: السيرة النبوية لابن هشام ٤٩٦/١ .

٢- به‌وانه: التربية القيادية، منير الفضبان ٢٤٩/٢ .

لايستوی من يعمر المساجدا يدأب فيه قائماً وقاعدا
ومن یری عن الغبار حائدا^١.

واته: نابنه يهك، كه سيك مالى خوا ئاوه دان بكات وكه سيكيش خوى له ته پ
وتوزه كه ي به دوور بگريټ .

٤- بايه خدان به شاره زايي و پېښوري :

له هه نديك پړوايه تدا باسي هاو ه ليك ها تووه ناوي ته لقي كوپي عه لي يه مامي بوو
پړه زاي خواي ليبيټ، كه شاره زه بوو له تيكه ل كړدنې قوپ له كاتي دروست كړدنې
مزه گوتې پيغه مېر

پيغه مېر ﷺ بايه خيدا به م ها تووه تازه يه بو مه دينه، كه يه كيك نه بوو
له موسلماننه سه ره تاكان، تواناي خويشي له وېواره دا گه شه پيدا بوو، نه وه ش
وانه يه ك بوو بو موسلمانان له تواناو كارامه ييداو، ناموزگار ييه كي پيغه مېرانه يه بو
چونيتي مامه له كړدن^٢.

٥- دروشمي ده وله تي ئيسلامي :

كه واته نويز دروشم بوو بو يه كه م ده وله تي ئيسلامي جيهاني
(الله اكبر.. الله اكبر) نه و وشه يه نه وه ده گه يه نيټ كه خوا له هه موو نه وانه مه زنتره،
كه وره تره له دروستكاري كوسپه كان و، فهرماني خويشي زال ده كات .

* (اشهدان لاله الاالله) واته: هيچ فرمانپه واييه ك وسه رگه وره ييه ك وده سه لاتيك
بو كه س نيبه بو خواي گه وره نه بيټ، (ان الحكم الاالله) چه مكى (لاله الاالله) نه وه
ده گه يه نيټ هيچ فرمانپه وايه ك نيبه يان كه سيك شه ريعت دانيت جگه له خواي
كه وره .

* (اشهدان محمد رسول الله) خواي گه وره سه رگه ردايه تي داوه ته ده ستي، هيچ
كه سيك بوي نيبه مملانيټي له گه لدا بكات، چونكه خوى به رده وام هه ر به پړوه ي

١- هه مان سه رچاوه ٢٤٩/٢ .

٢- بېوانه: التربية القيادية، منير الغضبان ٢٥٢/٢ به ده ستكارييه وه .

دهبات به و وشانهی که خوی گه وره دایانده به زینتته سهری و، به و سوننه تانهی ده یاخاته سهر دلی،^۱ هه روه هایش دانپیدانان ده گه یه نیت بۆ په یامی پيغمبر ﷺ و سهرۆکایه تی نایینی و دونیایی و گوپرایه لی ته واو بۆی.^۲

* (حي على الصلاة_حي على الفلاح) نهی مڕۆڤ وهره بۆ هاتنه ژيتر ئالای نه م دهوله تهی دلسۆزه بۆ خوا، یه کيک له ئامانجه کانیشی به هیژکردنی په یوه ندی نیوان موسلمان و په روه ردگاریتی و به هه مان شیوه له نیوان ئیمانداراندا، له سهر بنه مای به ها به رزه کان .

* (قد قامت الصلاة) نویژیش له نیو هه موو په رستنه کاندای کۆله که ی نایینه، چونکه نه و دروشمانه ی که تیا یه تی وه کو پکوع و سجد، مه زنتین پواله ته کانی خوا په رستنن به واتا فراوانه که ی که ملکه چی و گوپرایه لی بۆ سهر گه وره ده گه یه نیت، موسلمان له بهر دهستی خوی گه وره پاده وه ستیت و، خوی ده داته دهستی په روه ردگاری، وه کو فه رموویه تی: ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (غافر: ۶۶).

نه م په یوه ندی به له نیوان دروشمی دهوله تی په سمی به فه رمان په وایه تی خوا و سهر گه وره یی شهر و، پوخانی سته مکاران و یاساو سیستمه کان و شه ریه ته کانیان به (حي على الفلاح... قد قامت الصلاة) که ئاماره ده کات بۆ نه وه ی نویژ نه نجام نادریت وه کو پتویست له سایه ی دهوله تیک دا نه بیت که چاودیری بکات له سهر بنه مای نه و بنیات بنریت وله پیناو نه ویشدا بیت، موسلمانان به نهی نی وله پچه پښگای شاخه کان نویژیان ده کرد پیش دامه زانندی دهوله ته که یان، به لام دوی نه وه ی که پارێزگاری کردنی شمشیره کاندای نه و دهوله ته دامه زرا، ئیتر به ئاشکرا بانگ و قامه ت به رز ده کریته وه، نه وانیش باناشکرا خه ریکی نویژ کردن بن بۆ خوی گه وره .

۱- بپوانه: قراءة سياسية للسيرة النبوية د. محمد قلعجي ۱۱۴ .

۲- بپوانه: دولة الرسول ﷺ من التكوين الى التمكين، د. كامل سلامة القدس ۴۳۸ .

میژوو باشتړین شایه‌ته له‌سره‌ نه‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ وه‌کو پی‌ویست‌ نا‌په‌رستړیت
له‌ژړر سایه‌ی ده‌ول‌ه‌تیک‌ی به‌هیزدا نه‌بیټ، که‌بتوانیت به‌رگری بکات له‌لایه‌نگران و
شوینکه‌وتوانی نایینه‌که .

نینجا وشه‌کانی بانگدان دوباره‌ ده‌بیټه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی هه‌مان نه‌و چه‌مکانه‌ دوپات
بکه‌نه‌وه .^۱

نیمه‌ پی‌ویستیه‌کی زۆرمان هه‌یه‌ به‌تیگه‌یشتنی واتای بانگدان و‌حالیبون له‌
چه‌مکه‌کانی و‌کارکردن بۆ وه‌رگي‌پړانی بۆ شیوه‌یه‌کی کرده‌یی بۆ نه‌وه‌ی جیهاد
به‌باشتړین شیواز نه‌نجام بده‌ین، بۆنه‌وه‌ی دروشمه‌کانی بی‌یاوه‌پ‌ی پ‌ی له‌ ناو بده‌ین و
, دروشمه‌کانی نیمان و ده‌ول‌ه‌تی یه‌کتا‌په‌رستی پ‌ی پاگرین که‌حوکم ده‌کات
به‌شه‌رعی خواو پ‌ی‌بازه‌که‌ی .

۶- حوکمی مزگه‌وت درووستکردن و‌پازاندنه‌وی:

زانیان به‌ گشتی مزگه‌وت درووستکردنیان پ‌ی باشه‌وبه‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی
عومه‌روعو‌سمان خویان لی‌ پ‌ازی بیټ مزگه‌وتی پيغه‌مېر ﷺ درووستکرده‌وه‌
به‌لام زانیان یه‌کده‌نگن له‌ سر نه‌وه‌ی مزگه‌وت پ‌ازاندنه‌وه‌ مه‌کروه‌و هاو‌پایشن له‌
سره‌ نه‌وه‌ی نابیت پاره‌ی وه‌قفکراو بۆ ناوه‌دانکردنه‌وه‌ی مزگه‌وت له‌پ‌ازاندنه‌وه‌ی
مزگه‌وتدا خه‌رجبکړیت، یه‌که‌مین که‌سیش مزگه‌وتی پ‌ازاندنه‌وه‌ وه‌لید کو‌پی
عبدالملکی کو‌پی مه‌روان بوو، له‌و کاته‌وه‌ش خه‌لکی فی‌ری نه‌م کاره‌ بوون که‌ دووره
له‌و شیواز ساده‌یه‌ی پيغه‌مېر ﷺ له‌ درووستکردنی مزگه‌وتدا.

مزگه‌وت درووستکردن

۷- پله‌و پایه‌ی مزگه‌وتی پيغه‌مېر ﷺ :

پيغه‌مېر ﷺ باسی پله‌و پایه‌ به‌رزه‌کانی مزگه‌وتی خوی کردوه‌، بۆیه‌ هاوه‌لان
په‌یوه‌ست بوون پی‌وه‌ی، ده‌شتوانین بگه‌پ‌یینه‌وه‌ بۆ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و

موسليم و کتیبه کانی تر، بؤ ئه وې ئه و پله و پایه بزانی، به لام لیږه ته نها باسی
 یه ک فهرموده ده که ین چونکه واتیاه کی قوولی تیایه که ئه وېش
 له ئه بو هورهیره وه په زای خوای لیبت، گوئی له پیغمبر ﷺ بووه
 فهرمودیه تی: ((من دخل مسجدا هذا لیتعلم خیراً او یعلمه کان کالمجاهد فی سبیل
 الله، ومن دخله لغير ذلك کان کالناظر الی مالیس له))^۱ واته: هرکه سیك بیته نیو
 نه م مژگه و ته بؤ فیږبوونی چاکه یه ک یان فیږکردنی چاکه یه ک، وه کو ئه و که سه یه
 جیهاد ده کات له پیتا و خوادا، هرکه سیکیش بؤ شتیکی تربیت وه کو که سیکه
 ته ماشای شتیك بکات هی خوی نه بیت.

۱- بېوانه: المصنف لابن ابی شیبۃ ۳۷۱/۲، ۲۰۹/۱۲_رقم ۱۲۵۶۷، واخرجه الحاکم ۹۱/۱ قال: هذا حديث صحيح على شرط الشيخين، فقد احتجا بجميع رواته ولم يخرجاه، ولا اعلم له علة واورد الحاکم شاهداً له عقبه.

باسی دووهم: برایه‌تی له‌نیوان موهاجیرو نه‌نصاره‌کاندا.

یه‌کێک له‌کۆله‌که‌ سه‌ره‌کییه‌کان که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پشتی پیتی به‌ست له‌به‌رنامه‌ی چاکسازی و پیک‌خستنی موسلمانان و ده‌وله‌ت، به‌رده‌وامی بوو له‌بانگه‌واز کردن بۆ یه‌ک‌تاپه‌رستی و، پێبازی قورئانی و، دروستکردنی مزگه‌وت و، دامه‌زاندنی برایه‌تی له‌نیوان موهاجیرو نه‌نصاره‌کاندا، ئه‌وه‌ش هه‌نگاوێک بوو که‌ متر نه‌بوو له‌هه‌نگای یه‌که‌م له‌دروستکردنی مزگه‌وتدا، بۆ یه‌ک‌گرتنه‌وه‌ی کۆمه‌لگای موسلمان و ده‌رکه‌وتنی پیکه‌اته‌ تازه‌کانی.^۱

بنه‌مای برایه‌تی گشتی له‌نیوان موسلماناندا به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ره‌تای بانگه‌وازه‌وه‌ هه‌ر له‌سه‌رده‌می مه‌که‌که‌وه‌، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئامۆزگاری موسلمانانی کرد بۆ وکینه‌یان له‌نیواندا نه‌بی‌ت، ده‌یفه‌رموو: ((لاتباغضوا، ولاتحاسدوا، ولاتدابروا، وكونوا عباد الله اخوانا، ولايحل لمسلم ان يهجر اخاه فوق ثلاثة ايام)).^۲ واته‌: خۆتان به‌ دووربگرن له‌بۆ وکینه‌و، چاوتی‌پیرینی مائی یه‌کترو، پشت له‌یه‌کترو هه‌ل‌کردن و، ببنه‌ به‌نده‌ی خواو برای یه‌کترو، په‌وایش نییه‌ بۆ موسلمانێک قسه‌ له‌گه‌ل براکه‌ی نه‌کات له‌سه‌روی سێ پۆژه‌وه‌.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو یه‌تی: ((المسلم اخو المسلم لا يظلمه ولا يسلمه، ومن كان في حاجة اخيه كان الله في حاجته، ومن فرج عن مسلم كربة فرج الله عزوجل عنه كربة من كربات يوم القيامة، ومن ستر مسلماً ستره الله يوم القيامة)).^۳

واته‌: موسلمان برای موسلمانه‌، سته‌می لێناکات و ئازاری نادات و نایه‌لێت که‌س ئازاری بدات، هه‌رکه‌سێک پێویستی براکه‌ی به‌جێبه‌ینی خوای گه‌وره‌ پێویستی ئو به‌جێده‌هینی، هه‌رکه‌سێک نا‌په‌حه‌تییه‌ک له‌سه‌ر موسلمانێک لابdat، خوای گه‌وره‌

۱- بېروانه: الادارة الاسلامية في عصر عمر بن الخطاب، د. مجدلاوی ۵۲، ۵۳.

۲- البخاری رقم ۶۰۶۵، واللفظ له، ومسلم رقم ۲۵۵۹.

۳- البخاری رقم ۲۴۴۲ واللفظ له، والمسند: ۹۱/۲ ورقمه ۵۶۴۶.

یه کیک له ناره چه تییه کانی پوژی قیامه تی له سه ر لاده دات، هه رکه سیکیش نهی نی موسلمانیک داپوشیت، خوی گه وره له پوژی دوا ییدا دایده پوشت .

قورئانیس جهختی کردووه ته وه له سه ر براهی تی گستی له نیو موسلمانانداو، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (ال عمران: ۱۰۳).

هه روه ها فه رمووی تی: ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (الانفال: ۶۳). به لام بابی تی نه م باسه بریتی یه له براهی تی تاییه ت، که نه و ماف و نه رکانه ی له سه ر بنیات نراوه که تاییه ت ره له و ماف و نه رکه گشتی یانه ی نیوان خاوه ن باوه پان به گشتی ^۱.

زانایان باسی براهی تییه کیان کردووه له نیو موهاجیره کاندایه مه ککه، (البلاذری) ناماژه ی کردووه بو نه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ براهی تی نه نجامداوه له نیوان موسلماناندا له مه ککه، پیش کۆچکردن له سه ر راستی و دلنه وایی، جابراهی تی بریاردا له نیوان چه مزه و زهیدی کوپی حاریسه داو، نه بو به کر و عومه رو، عوسمانی کوپی عه ففان و عه بدوپره حمانی کوپی عه وف و، زویه یری کوپی عه ووام و عه بدوللای کوپی مه سعودو، عوبه یده ی کوپی حاریس و بیلالی چه به شی و، موضعه بی کوپی عومه یرو سه عدی کوپی نه بی وه ققاص و، نه بو عوبه یده ی کوپی جه پراح و سالیمی مه ولای حوزه یفه و، سه عیدی کوپی زهیدی کوپی عه مری کوپی نوفه یل و ته لحه ی کوپی عوبه یدوللای، له نیوان خوی و عه لی کوپی نه بوتالییدا ^۲.

۱- پروانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری ۲۴۰/۱ .

۲- انساب الاشراف للبلاذری ۲۷۰/۱ .

(البلاذری) (ت ٢٧٦هـ) کۆنترین زانایه ئاماژه‌ی کردبیت بۆ ئه‌و براه‌تیه‌ی مه‌ککه، به‌دوای ئه‌ویشدا (ابن عبدالبر) (ت ٤٦٣هـ) هه‌مان قسه‌ی کردووه بۆ ئه‌وه‌ی به‌پاشکاو‌ی وتبیتی له‌ئوه‌ی وه‌رگرتووه، هه‌روه‌ها هه‌مان قسه‌ی کراوه له‌لایه‌ن (ابن سید الناس) وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی کردبیت بۆ یه‌کێک له‌ دوو زانایه،^١ حاکم یش له‌ (المستدرک) دا پڕوایه‌تی کردووه له‌ پڕگه‌ی جه‌میعی کوپی عومه‌یره‌وه، له‌ ئیبنو عومه‌ره‌وه‌که: پیغمه‌بر ﷺ براه‌تیه‌ی کردووه له‌ نیتوان ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو، ته‌لحه‌و زوبه‌یرو، عه‌بدویره‌حمانی کوپی عه‌وف و عوسمانی کوپی عه‌فان، له‌ ئیبنو عه‌بباسه‌وه به‌هه‌مان شیوه‌ هاتووه: ((پیغمه‌بر ﷺ براه‌تیه‌ی کردووه له‌ نیتوان زوبه‌یرو ئیبنو مه‌سعود))^٢

به‌لام (ابن القیم) و (ابن کثیر) پێیان وایه براه‌تیه‌ی پوینه‌داوه له‌ مه‌ککه، ئیبنو لقه‌یم ده‌لێت: ((ده‌گێڕنه‌وه که پیغمه‌بر ﷺ براه‌تیه‌ی کردووه له‌ نیتوان خودی موهاجیراندا، وه‌کو براه‌تیه‌کی دووه‌م، عه‌لیشی کردووه به‌برای خۆی، به‌لام ته‌نها براه‌تیه‌ی مه‌دینه جیگیربووه، موهاجیره‌کانیش له‌ بنچینه‌وه برابوون به‌ براه‌تیه‌ی ئیسلام و مال و خزمایه‌تی په‌چه‌له‌ک، پێویستیان نه‌بوو به‌ براه‌تیه‌کی تازه، به‌پێچه‌وانه‌ی موهاجیرو ئه‌نصاره‌کان))^٣ به‌لام (ابن کثیر) باسی ئه‌وه‌ی کردووه که زانایان نکۆڵیان کردووه له‌و براه‌تیه‌ی یه‌ له‌ به‌ر هه‌مان هۆ که (ابن القیم) باسی کردووه.^٤

کتیبه‌ سه‌راتاکانی ژیاننامه‌ی پیغمه‌بر ﷺ وهاوه‌لان ئاماژه‌یان نه‌کردووه بۆ وه‌ها براه‌تیه‌که له‌ مه‌ککه، (البلاذری) یش هه‌واله‌که‌ی به‌وشه‌ی (وتیان) گێڕاوه‌ته‌وه به‌بۆ هیئانه‌وه‌ی ئیسناد، ئه‌وه‌ش پڕوایه‌ته‌که لاوازه‌کاته‌وه، به‌لکو خودی (البلاذری) زانایان به‌ لاوازیان زانیوه، به‌لام گریمان ئه‌م پڕوایه‌ته‌ پاستیش بیت،

١- بپوانه: السيرة النبوية الصحيحة ٢٤٠/١.

٢- فتح الباری، ٣٠٤/٧، ط دار المنار.

٣- زاد المعاد ٧٩/٢.

٤- بپوانه: السيرة النبوية لابن کثیر.

له سر نه وه ه لده گيردريت برايەتی ناموزگاری و پښتگيري بووه له نيوان نه و
برايانه، بئ نه وهی مافی میراتی گرتن له نيوانياندا بووبيت .
يه کهم: برايەتی له مدينه .

ياسای به برابوون به شداریکرد له گريدانی موسلمانان پيکه وه، چونکه
پيغمبر ﷺ نه و په يوه ندييهی له سر بڼه مای برايەتی ته و او له نيوانياندا به ستبوو،
نه و برايەتیهی که ده مارگيري نه فامی تيا ده توپته وه، هيچ په روشبونيك نيه به بؤ
ئيسلام نه بيت، هه موو جيا وازييه کانی په چه له و پرهنگ و نيشتمانيش نامینن، که س
نه واده که ویت و نه پيش ده که ویت ته نها به ه لويست وله خواترسانی خوی نه بيت،
پيغمبر ﷺ نه م برايەتیهی کردوه ته گريبه ستیکی کاریگر نه ک وشه يه کی
به تال، کردار پکيشه په يوه ندي هيه به خوین و ماله وه، نه ک سلاويک بيت له سر زمان
وشوپنه واری نه بيت .

سۆزه کانی نه و برايەتیه بلابوويه وه به ناو کومه لگای تازه و جوانترین نمونه ی
پيکده هیتا .^۱

هوی به هیز بوونی برايەتی نيوان موهاجیرو نه نصاره کان نه وه بوو، خه لکی
کومه لگای نوئ ته نها له سر ئايینی خوا يه کيان گرتبوو، ئايينه که شيان و
ايراهيتنا بوون وابکه ن و وابلين و، نه وان دوورترین که سانیک بوون له وهی قسه کانيان
ته نها دروشم بيت له سر زاريان، نه وان به و شيوه بوون که خوی گه وړه باسی
کردوون: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (النور: ۵۱).

به م شيوه يش به رده وامي ده سته بهر بوو بؤ نه و برايەتیه، که خوی گه وړه
به هوی وه پښتی پئ نه ستور کردن، تا کو به ره می خوی هیتا له هه موو قوناغه کانی
بانگ واز له ژيانی پيغمبر ﷺ، شوپنه واریشی دريژه وه بوو تا کو دوی کوچی دوايی
پيغمبر ﷺ، نه م برايەتیه يش هه ر به رده وام بوو له کاتی به يعه تی نه بو به کر

په‌زای خوای لیبیت و، نه‌نصاره‌کان هیچ درزیکیان دروست نه‌کرد له‌پیناو چه‌زی ده‌سه‌لاتداریتیدا، بویه مه‌سه‌له‌ی برایه‌تی پیشکه‌وتنیکی سیاسی بوو پیغمبر ﷺ په‌چاوی کرد بۆ په‌گ داکوتانی خوشه‌ویستی، هه‌موانیش پیش‌پرکییان ده‌کرد بۆ جیبه‌جیکردنی برپه‌گه‌کانی نه‌و برایه‌تییه،^۱ به‌تاییه‌تی نه‌نصاره‌کان، که‌نوسه‌رو تویره‌ران هه‌رچه‌ند وه‌سفیان بکه‌ن ناگه‌نه وه‌سفکردنی خوای گه‌وره بۆیان،^۲ که‌فرمووی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْجُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الحشر: ۹).

هه‌ندی ناوی موهاجیرو نه‌نصاره‌کان که‌بوونه‌برا له‌پیناو خوادا :

نه‌بویه‌کر_ په‌زای خوای لیبیت_ له‌گه‌ل خاریجه‌ی کوپی زوهه‌یر، عومه‌ری کوپی خه‌تتاب و عیتبانی کوپی مالیک، نه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپی جه‌پراح و سه‌عدی کوپی موعاز، عه‌بدوپه‌حمانی کوپی عه‌وف و سه‌عدی کوپی په‌بیع، زوبه‌یری کوپی عه‌ووام و سه‌لامه‌ی کوپی سه‌لامه‌ی کوپی وه‌قش، ته‌لحه‌ی کوپی عوبه‌یدوللاو که‌عبی کوپی مالیک، سه‌عیدی کوپی زه‌یدو ئوبه‌ی کوپی که‌عب، موصله‌بی کوپی عومه‌یرو نه‌بو نه‌ییوبی خالیدی کوپی زه‌ید، نه‌بو حوزه‌یفه‌ی کوپی عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه‌و عه‌ببادی کوپی حاتیبی کوپی نه‌بی به‌لته‌عه‌و عوه‌یمی کوپی ساعیده، سه‌لمانی فارسی و نه‌بوده‌ردا، بیلال و نه‌بو په‌ویحه‌ی عه‌بدوللای کوپی عه‌بدوپه‌حمانی خه‌سه‌می په‌زای خویان لیبیت.^۳

۱- به‌وانه: فصول فی السیره النبویه د. عبدالمنعم السید ۲۰۰.

۲- به‌وانه: هجرة الرسول وصحابته فی القرآن والسنة، للجمل ۲۴۵.

۳- به‌وانه: السیره النبویه لابن هشام ق/ ۱، ۵۰۵، ۵۰۶، ط/ دار ابن کثیر، السیره النبویه لابن کثیر ۳۲۴/۲.

دووم: په‌ندو ناموزگار ییبه‌کان.

۱- په‌یوه‌ندی بیروباوه‌ر بنچینه‌ی په‌یوه‌ندییبه‌کانه :

کومه‌لگای مه‌ده‌نی که‌نیسلام پټکیه‌ینا کومه‌لگایه‌کی بیروباوه‌ری بوو پاسته‌وخو په‌یوه‌ندی هه‌بوو به‌نیسلامه‌وه، خوښه‌ویستی‌ش تیایدا ته‌نها بۆ خواو پیغه‌مبه‌رو نیمانداران بوو، که‌ئوه به‌رزترین جوړه‌کانی په‌یوه‌ندی بوو، چونکه په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌یه‌ی بیروباوه‌رو هیزو گیانه‌وه .^۱

خوښه‌ویستی بۆ خواو پیغه‌مبه‌رو نیمانداران گرنه‌ترین شوینه‌واره‌کانی کژچکردن بوو، قورئانی پیروزی‌ش موسلمانانی له‌سهر ئه‌و واتا به‌رزانه‌ پاده‌هیناو په‌روه‌رده‌ده‌کرد، قورئان ناشکرای کرد که‌کوپه‌که‌ی نوح نه‌گه‌ر چی کوپیشی بوو، به‌لام به‌که‌سی ئه‌و دانانریت به‌هوی بیباوه‌ری وجیابوونه‌وه له‌هق وشوین نه‌که‌وتنی پیغه‌مبه‌ری خوا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الحجرات: ۱۰).

برینی هه‌موو خوښه‌ویستیه‌کی‌ش له‌نیوان باوه‌رداران و بیباوه‌پان له‌بتپه‌رست و جوله‌که‌و گاور، باباوک و براو کوپیشیان بن، ناویردنی ئه‌و جوړه‌که‌سانه‌ش به‌سته‌مکار، که‌ئوه‌ش ناماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی نه‌گه‌ر ئه‌و نیمانداره‌ی که‌سیکی بیباوه‌ری خوشبویت گه‌وره‌ترین تاوانی نه‌نجامدوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (التوبة: ۲۳).

جا نه‌گه‌ر خوای گه‌وره به‌وادارانی وریا کردبیتته‌وه له‌خوښه‌ویستی بى باوه‌پان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، له‌هه‌مان کاتدا نایه‌تیکی زوړیش هه‌یه ده‌رباره‌ی ناگادار کردنه‌وه‌ی به‌واداران له‌گوپړایه‌لی بۆ ئه‌هلی کیتاب، یان بکرین به‌خوښه‌ویست و لایه‌نگر^۲، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ

۱- به‌وانه: السيرة النبوية الصحيحة ۲۵۲/۱ .

۲- به‌وانه: الهجرة في القرآن الكريم، احزمي جنول ۴۱۷ .

أَوْتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾ (آل عمران: ١٠٠).

هر وده ها په رمويه تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة: ٥١).

خوای په وده دگار ناراسته ی خوښه ویستی بې باوه پداران ده ستنيشان کردوه و
په رمويه تي: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (المائدة: ٥٥، ٥٦).

چونکه هـاوه لان تيگه يشتبون که دلسوزيان ده بې بې سهر کرده گانيان
ويروباوه په که يان بيت، جيهاديانيش ده بې بې به رزگردنه وې په رمانی خوای گه وده
بيت، نه وانه شيان هـ مووی له خو ياندا به ديهيتا، خوښه ویستی خو يان يان پاک
کرده ووه و نه ها بې خواو پيغه مبه رو نيمانداران ته رخان کرد، ميژوويشيان پرې بوو
له هـ لويسته ناوازه گانيان که ناماز ده دکات بې تيگه يشتني قوليان بې واتای
خوښه ویستی دلسوزی که به خشيان به خواو نايين ويروباوه پو براکانيان .

نه و برايه تيه ی که پوويده له نيوان موهاجرو نه نصاره گاندا له پيش نه ووه
بيروباوه پرېک هـ بوو له سهر بنچينه ی به کگرتن وباوه پ دروست بوو بوو، چونکه
برايه تي له نيوان دوکه سدا بيروباوه پريان جيا بيت خه يال و نه فسانه يه، به تاييه تي
نه گه نه و بيرو بوچونه خاوه نه که ی ناچار بکات په فتاريکی ديارى کراوی هـ بيت
له ژياندا، بويه بيروباوه پري نيسلامی برېره ی پشتی براي تيه و خه لگيش هـ موويان
ده خاته پريزى به ندایه تي پوخت وپه تي بې خوای گه وده بې بايه خدان به هيچ
جياوازيه ک ته نها جياوازی خواناسين وکرده ووه ی چاک نه بيت، چاوه پوان کراویش
نييه که براي تيه وهاوکاري له نيو که سانیکدا بلاوبيتته ووه که بيروباوه پو بيروکه ی
جيا جيا په رته وازه ی کردبن وه ريه کيکيان بوويتته مولکی خو ویستی و
ناره زووه گاني.

۲- خوشه‌ويستی له پېناو خوادا بنچينه‌ی کومه‌لگای مه‌دينه‌ بوو :

برايه‌تی له‌سهر خوشه‌ويستی له‌پېناو خوا به‌هېزترين کول‌که‌کانی بونيانتانی نوممه‌تی ئيسلامه، لاواز بوونيشی ده‌بيته‌ مايه‌ی لاوازيوونی هه‌موو بونياته‌که،^۱ بويه پيغمبر ﷺ هه‌ميشه هه‌ولی د‌ده‌دا نه‌و چه‌مکه به‌هيزيکات له‌کومه‌لگای تازه، ده‌يفرموو: ((ان الله تعالى يقول يوم القيامة: أين المتحابون بجلالي اليوم اظلمهم في ظلي يوم لا ظل الا ظلي)).^۲

واته: خواي گه‌وره له‌پړوی قيامه‌تدا ده‌فهرمويت: له‌کوږن نه‌وانه‌ی يه‌کتریان خوشه‌ويست له‌پېناو مه‌زنی من، نه‌مړو ده‌يانخه‌مه ژير سايه‌ی خوم، که‌هېچ سايه‌يه‌کی تر نييه جگه له‌سايه‌ی من.

ئينجا نه‌و خوشه‌ويستيه‌يش کاريگه‌ری خوی بوو له‌کومه‌لگای تازه‌دا، نه‌نه‌س ﷺ ده‌گيرپيته‌وه: ((نه‌بو ته‌لحه له‌هه‌موو نه‌نصاره‌کان دارخورمای زۆرت‌ر بوو له‌مه‌دينه، له‌هه‌مووشيان به‌لايه‌وه خوشه‌ويست‌ر نه‌وانه‌ی به‌يروحا بوون، که‌به‌رانبه‌ر مزگه‌وته‌که‌ی پيغمبر ﷺ بوو، پيغمه‌مبه‌ری خوا ﷺ خويشی ده‌چووه نيو نه‌و باخه‌و ناويکی سازگاری هه‌بوو ليی ده‌خوارد‌ه‌وه، جاکاتيک نه‌م نايه‌ته دابه‌زی: ﴿لَنْ نَسْأَلَكَ الْآلَ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ (آل عمران: ۹۲). نه‌بو ته‌لحه هه‌لساو ووتی: نه‌ی پيغمه‌مبه‌ری خوا، خواي گه‌وره واده‌فهرمويت ومنيش نه‌و باخه‌ی به‌يروحام له‌هه‌موو ماله‌کانم به‌لاوه خوشه‌ويست‌ره‌و ده‌يکه‌م به‌صه‌ده‌قه‌و چاوه‌پروانی پاداشتی ده‌که‌م له‌لای خوا، جاهه‌رچی خوا پيی خوشه نه‌نجامی بده له‌نه‌و باخه. پيغمه‌مبه‌ری ﷺ فهرمووی: نه‌و ماله‌ت له‌قازانجدايه، نه‌و ماله‌ت له‌قازانجدايه‌و، من گويم له‌قسه‌کانت بوو، پيم باشه بيده‌ی به‌خزمانت، نه‌بو ته‌لحه ووتی: وابکه نه‌ی پيغمه‌مبه‌ری خوا، ئينجا دابه‌شی کرد به‌سهر خزمان وناموزاکانی.^۳

۱- پړوانه: محمد رسول الله، عرجون ۱۲۹/۳ .

۲- مسلم: کتاب البر والصلة والادب، باب فضل الحب في الله، ورحمة ۲۵۶۶ .

۳- پړوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۲۵۴/۱، وانظر: البخاري، ارقام ۴۵۵۴، ۱۶۶۱، ۵۶۱۱ .

۳- نمونه‌سازی کردن نه‌نیو برایاندا :

٣- البخاري: كتاب الصوم، باب الوصال الى السحر، ورقمه ١٩٦٨.

٤- نه خیر، تائه و کاته ی ستایشیان بکه ن ودوعای چاکه یان بؤ بکه ن :

نه نصاره کان مه لده سان به دلدانه وی موهاجیره کان و، فه زلی نه وانیشیان دهدا به سهر خویاندا، نه بو هورهیره ده فره مویت: نه نصاره کان به پیغمبر ﷺ یان ووت: دارخورماکانمان دابهش بکه له نیوان نیمه ویراکانماندا، فره مووی: نه خیر، ووتیان: باه لسن به نه رکه کانی وله به رو بومه کهیدا به شداریان ده کهین، ووتیان، به لی به سهر چاوه .^١

نه م فره مووده یه نه وه ده که یه نیت که نه نصاره کان پیشنیاران کرده سهر پیغمبر ﷺ ماله کانیان بهش بکات له گه ل موهاجیره کاندا، ماله کانیشیان بریتی بوو له دارخورماو، پیغمبر ﷺ پازی نه بوو، ویستی دلنه وایان سته می تیان به بیت له دزیان، به وهی که خاوه نیتی نه و باخانه له ده ست نه دن، بویه نه نصاره کان به موهاجیره کانیان ووت: نه رکی باخه کانمان له سهر لاده ن وه کو ناودیری وېژار کردن، به شدارتان ده کهین له به ره مه کهیدا، نیتر پیغمبر ﷺ نه و بؤ چونه ی پیباش بوو .^٢

موهاجیره کان سوپاسی نه م کرده وه وه لویسته به رزانه یان کرد بؤ برا نه نصاره کانیان و، ووتیان: نه ی پیغمبره ی خوا، هه رگیز که سانیکمان نه بینوه به م شیوه جوانه دلنه وایی بکه ن و، به خشنده یی بکه ن، کارونه رکیان له سهر لابرودین وله به ره میشدا به شدارمان ده که ن، ته نانه ت واگومان ده به ین پاداشت هه مووی بؤ نه وان بیت، ووتی: نه خیر، تائه و کاته ی ستایشیان بکه ن ودوعای خیریان بؤ بکه ن .^٣

له ناماژه کردنی موهاجیره کانیش بؤ پاداشت نه وه ده رده که ویت تاجه ند وابؤ چونیان بؤ ژيانی دواپوژ قوول بووه و، زالبووه ته سهر بیروباوه پاندا .^٤

١- البخاری: المزارعة رقم ٢٣٢٥ .

٢- بیوانه: التاريخ الاسلامی ٢٩/٤ .

٣- مسند احمد: ٢٠١/٣، وبرقم ١٣٠٧٥ ط/الرسالة، وقال الشيخ شعيب، والشيخ عادل مرشد: اسناده صحيح

على شرط الشيخين. وانظر: ابن ابي شيبة ٦٨/٩، رقم ٦٥٦١ .

٤- بیوانه: التاريخ الاسلامی للحمیدی ٢٩/٤ .

ئینجا پیغمبر ﷺ ویستی پاداشتی نه نصاره کان بداته وه له سرته وه له ویست و جوامیریانه ی پیشکه شیان کرد به برا موهاجیره کانیان، ((نه نه س ده گپرتنه وه که پیغمبر ﷺ بانگی نه نصاره کانی کرد بۆ نه وه ی خاکی به حره بینان بۆ ته رخان بکات، به لام نه وان پازی نه بوون و، ووتیان مه گهر چی به ئیمه ده دهیت به برا موهاجیره کانیشمانی بدهیت، پیغمبر ﷺ فرمووی: ((إما لا، فاصبروا حتی تلقونی فانه سیصیبکم بعدی أثره))^۱ واته: نه گهر هه ر پازی نابن، ئارام بگرن تا به من ده گهن (له سر حه وزی که وسه) چونکه له پاش من ئیوه تووشی خۆپه رستی ده بن.

ئه م براهی تی یه ئامانجه کانی خۆی به دهیتنا، یه کێک له وانه لابرندی دلتنهنگی موهاجیره کان و پشتگیریکردنیان، ههروه ها هه لسانه وه ی دهوله تی تازه، چونکه هیچ دهوله تیک ناتوانی ت هه لسی له سه ربنه مای یه کبوونی خه لکی نه بی ت، یه کبوون و پالپشتیش به دی نایه ت به بی دروستبوونی براهی تی و خۆشه ویستی، هه موو کۆمه لیک په یوه ندی خۆشه ویستی و براهی تی راسته قینه دروست نه که ن له نیاوان خۆیاندا، هه رگیز ناتوانن یه کبگرن له سه ربنه مایه کی دیاریکراو، نه گهر یه کبوونیش به راستی دروست نه بی ت له نه ته وه و کۆمه لدا، هه رگیز دهوله تیان لی پیکنایه ت.^۲

۵- میراتگرتن به براهی تی :

میژووی مرقایه تی به گشتی پروداویکی به کۆمه لی به خۆوه نه بینیه وه، وه کو پروداوی پیشوازیکردنی نه نصار له موهاجیره کان، به خۆشه ویستیه کی بیته ندازه و به خشنده ییه کی بیۆینه وه و به شدارییه کی کاریگه ره و، کپرکییان ده کرد بۆ دالده دان و ده ست خسته ژێربار، پیغمبر ﷺ نه و براهی تییه ی کرده لیپرسراویتییه کی راسته قینه له نیاو نه و براهی نه داو ((خوای گه وه مافی میراتی به ستووه به نه و براهی تی یه وه به ده ر له مافه کانی خزمایه تی، یه کێک له حیکمه ته کانی نه و کاره یش نه وه بوو راستی براهی تی ئیسلامی به شیوه یه کی ئاشکرا ده رکه ویت له بیرى موسلماناندا و

۱- البخاری: مناقب الانصار، رقم ۳۷۹۴.

۲- فی ظلال القرآن: ۳۵۲۶/۶.

دل‌نایان له‌وهی که نه‌و برایه‌تی یه بریتی نییه له‌ه‌ندی دروشم وقسه‌ی په‌تی)).^۱
 ماوه‌ی سه‌رتای کۆچکردنیش نه‌نصارو موهاجیره‌کانی خسته به‌رانبه‌ر
 لیپرسراویتییه‌کی تاییه‌ت له‌هاوکاری و پشتگیری کردن له‌یه‌کتر، به‌هوی نه‌وه‌ی
 موهاجیره‌کان مال و حالی خویان به‌جیه‌یشتبوو له‌مه‌ککه‌و به‌میوانی هاتبوونه لای
 برا نه‌نصاره‌کانیان له‌مه‌دینه، بویه نه‌و برایه‌تییه زامنی به‌دیته‌نانی نه‌و
 لیپرسراویتییه‌بوکه له‌پاستیدا زیاتر له‌برایه‌تی دایک و باوک به‌هیزتریوو، جاکاتیك
 موهاجیره‌کان جیگیر بوون له‌مه‌دینه و ئیسلام ده‌سه‌لاتی و هرگرت گیانی ئیسلامه‌تی
 بوو به‌تاکه په‌گیکی سروشتی بۆ کۆمه‌لگای تازه له‌مه‌دینه .

کاتیك موهاجیره‌کان پاهاتن له‌گه‌ل که‌شی مه‌دینه و شاره‌زایی پێگاکانی به‌ده‌ست
 هیتانی پۆزی بوون و، ئینجا پاش و هرگرتنی ده‌ستکه‌وته‌کانی به‌در، مه‌سه‌له‌ی
 میراتی گه‌راپه‌وه بۆ دۆخی سروشتی گونجاو له‌گه‌ل فیتره‌تی ئاده‌میزاد له‌سه‌ر
 بنه‌مای خزمایه‌تی، میراتگرتنی نیو به‌برا بووه‌کان لایه‌را، به‌ده‌قی قورئانی پیروژ:
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولَٰئِذَا الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الانفال: ۷۵) .

نه‌م نایه‌تی نه‌سخی مه‌سه‌له‌ی میراتگرتنی به‌برا بووه‌کان کرد^۲، به‌لام
 پشتگیریکردن و نامۆزگاری و میوانداری هه‌رمایه‌وه له‌نیویاندا، چونکه ئیبنو عه‌بباس
 پوونیکردوه‌ته‌وه کاتیك گه‌یشتوه‌ته نه‌م نایه‌ته: ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا
 تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَأُولَٰئِهِمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۳۳) .

که (ولکل جعلنا موالی) مه‌به‌ستی میراتگرانه، (والذین عقدت ایمانکم).

موهاجیره‌کان کاتیك هاتنه مه‌دینه، میراتگری نه‌نصاریه‌کان بوون له‌جیاتی
 که‌سه‌کانیان به‌هوی نه‌و برایه‌تییه پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌نجامیدا له‌نیویاندا، جا کاتیك
 نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: ﴿ولکل جعلنا موالی﴾ نه‌وه‌ی نه‌سخ کرد، ئینجا فه‌رمووی:

۱- بیروانه: فقه السيرة للبيوطي ۱۴۹ .

۲- بیروانه: السيرة النبوية الصحيحة ۲۴۶/۱ .

﴿واللذين عقدت ايمانكم﴾، واتا: له پشتگیری و میوانداری و ئامۆژگاری.^١

٦- به‌های مرقایه‌تی و به‌های نمونه‌یی:

له پێگه‌ی په‌یوه‌ندی به‌هیزی نیوان موهاجیر و نه‌نصاره‌کان، چند به‌هایه‌کی مرقایه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی نمونه‌یی به‌رپا بوو که پیشتر کۆمه‌لگای خپله‌کی شتی وای به‌خۆیه‌وه نه‌بینیبوو.

٧- توانندنه‌وی جیاوازیه‌ه‌ری می و هۆزایه‌تیه‌کان:

له‌ناوبردنی جیاوازی ه‌ری می و هۆزایه‌تی کاریکی ئاسان نیه له کۆمه‌لگه نه‌قامه‌کاندا، چونکه نه‌وان ئایینیان بریتیه له ده‌مارگیری، جا ئامانج له مه‌سه‌له‌ی به‌براکردنیان توانندنه‌وی نه‌و جیاوازییانه‌ بوو به‌ شیوه‌یه‌کی پاستی له‌ناو خودی نه‌و دوو به‌ره نه‌قامه‌وه.

له پاستیدا ه‌ندی له‌و نه‌خۆشیانه‌ی تووشی پیزی ئیسلامی هاوچه‌رخ ده‌بی‌ت بریتین له زالبوونی گیانی ه‌ری می‌یه‌تی و ده‌مارگیری له دلی ه‌ندی له بانگخوازه‌کاندا، نه‌م نه‌خۆشیانه‌ش پێگه له نیوان نه‌وان و زالبووندا، پێزه‌کان لاواز ده‌کات، به‌لکو په‌رته‌وازه‌شی ده‌کات و موسلمانان سه‌رقالی خۆیان ده‌بن له جیاتی بایه‌خدان به‌ ئامانجه‌گه‌وره‌کان. نه‌وانه‌ش ه‌لقولاوی نه‌خۆشی ده‌روونی ه‌ندی له موسلمانانه به‌هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی پیغمبر ﷺ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌سه‌ریان په‌روه‌رده نه‌بوون ململانی و کینه له نیوانیاندا په‌یدا ده‌بی‌ت.

موسلمان له‌م پۆژگاره‌دا پێویستی زۆریان ه‌یه به‌و براهه‌تیه‌ی که له نیوان موهاجیر و نه‌نصاره‌کاندا پوویدا، چونکه مه‌حاله ژبانیکی موسلمانانه‌ی پر له سه‌روه‌ی ده‌ست پێ بکریته‌وه، نه‌گه‌ر کۆمه‌لگا ئیسلامیه‌کان خۆیان نه‌پارێتینه‌وه به‌و ئاکاره جوانانه‌وه و، به‌رز نه‌بنه‌وه بۆ نه‌م ئاسته ئیمانییه به‌رزه.

١- تفسیر القرآن العظیم، ابن کثیر (٢/٢٥٢) ط/ دار الشعب.

۸- براهی تی نیوان موسلمانان هویه که بؤ دسه لاتی واتایی:

به ده ست هیتانیشی له پښه پړوه رده کړدی تاکه کان ده بیت له سره نیسلام و ناماده کړدی سه رکړده کان و نه هیشتنی هؤکاره کانی جیاوازی و پهرته وازه بوون و کار کړدن به بنچینه کانی په کگرتن.^۱

گرنگترین بڼه ما کانی په کگرتن بریتین له: په کبونی بیروباوه پ و پاسته قینه یی هاتنه پال نیسلام و به دی هیتانی براهی تی له نیوان موسلماناندا، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِضُرَّةِ وَإِلَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالْفَبِّ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بِئِنْ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (الانفال: ۶۲-۶۳).

هه روه ها فهرمویه تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الحجرات: ۱۰).

که سیک ناتوانیت شیرینی نیمان بچه ژیت تا کو براهی تی به دی نه هیئت، پيغمبر ﷺ ده فهرمویت: ((ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة الايمان: ان يكون الله ورسوله احب اليه مما سواه، وان يحب المرء لا يحبه الا الله، وان يكره ان يعود في الكفر كما يكره ان يقذف في النار))^۲ واته: سی شت له هه ر که سیک هه بن شیرینی نیمان ده چيژیت: خوی گوره و پيغمبره که ی له هه مو که سیک تر خوشه ویستتر بن لای، هه ر که سیکیش هه رکیتی خوش ویست له پیناو خودا خوشی بویت، هه روه ها پییشی ناخوش بیت بگه رپته وه بؤ بیباوه پی وه کو چؤن پی ناخوشه فری بردیتته ناو ناگره وه.

براهی تی له پیناو خودا گرنگترین نه و هویانه یه که کارده کات بؤ خوراکرتن له پړوی سه ختترین ده رده سهری که تووشی موسلمانان بیت، هه روه ها تیگه یشتنی

۱ - بپوانه: فقه التمكن في القرآن للصلاحي (۲۵۳).

۲ - بپوانه: البخاري، كتاب الايمان، باب حلاوة الايمان، ورقمه (۱۶).

ته‌واو بۆ برایه‌تی ده‌بیته‌مایه‌ی یه‌کگرتنی پړیزی موسلمانان و به‌هیز بوونیان و،
سهر به‌رزی و ده‌سه‌لاتیان.^۱

۹- هه‌ندی له چاکیه‌کانی ئه‌نصار:

ا- خوای گه‌وره ناوی ناوان (الانصار): خوای گه‌وره و پيغه‌مېره‌که‌ی ﷺ ئه‌م
ناوه‌یان لی ناوان، کاتیک به‌یعه‌تیا دا له‌سهر ئیسلام و په‌نای خاوه‌ن باوه‌پانیان دا و
، ئایینی خویان سه‌رخست، ئه‌وان پيشتر به‌و ناوه‌ نه‌ده‌ناسران، غه‌یلانی کوپی
جه‌ریړ ﷺ ده‌لیت: به‌ ئه‌نه‌سم وت (خوای لی پازی بیت)، ئایا ئیوه به‌ ئه‌نصار
ده‌ناسران، یان خوا به‌و شیوه‌یه ناوی ناوان؟ وتی: به‌لکو ئه‌وه ناوانی خوای
گه‌وره‌یه بۆ ئیمه،^۲ سه‌باره‌ت به‌ چاکیه‌کانیشیان ئه‌وه‌نده زۆره له ژماردن نایه‌ن.
هه‌ندیکیان له قورئان باسکران، بپوانه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَاوَا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾
(الانفال: ۷۴)، ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَٰئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ
يَا حَسَنَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة: ۱۰۰)، ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ
مِنْ قَبْلِهِمْ يَجْعَلُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾
(الحشر: ۹)، فه‌رمووده‌کانیش هه‌ر زۆرن، له‌وانه:

ب- خو‌شه‌ویستی پيغه‌مېر ﷺ بۆ ئه‌وان: له‌ ئه‌نه‌سه‌وه (په‌زای خوای لی بیت)
فه‌رموویه‌تی: پيغه‌مېر ﷺ ئافره‌تان و مندالانی بینى - ده‌لیت واده‌زانم له
شاییه‌که‌وه - ده‌گه‌رانه‌وه و هه‌ستایه‌وه و پیتی فه‌رموون: ... ((اللهم انتم من احب

۱- بپوانه: نظريات في رسالة التعاليم، محمد عبدالله الخطيب، محمد عبدالعليم حامد، (٢٦٢) به
ده‌ستکاریه‌وه.

۲- البخاري، كتاب مناقب الانصار، باب مناقب الانصار رقم (٣٧٧٦).

الناس الی))^١ واته: سیّ جار فهرمووی: خواجه نه‌وانه خوښه‌ویستترین که‌سن له‌لای من.

ج- خوښه‌ویستنی نه‌نصار نیشانه‌ی ئیمان و، پق لیبونیان نیشانه‌ی نیفاقه، ههر که‌سیک خوښیانی بویت خوښه‌ویستی خوا به‌ده‌ست ده‌هیتی، که‌سیکیش پقی لییان بیته‌وه، به‌ت به‌خت ده‌بیّت به‌قینی خوا: له‌به‌پائی کوپی عازیبه‌وه هاتووه فهرموویته: گویم له پیغه‌مبه‌ر بوو ﷺ ده‌یفهرموو: ((الانصار لایحبهم الا مؤمن، ولایبغضهم الا منافق، فمن احبهم احبه الله، ومن ابغضهم ابغضه الله))^٢ واته: نه‌نصاره‌کان ئیماندار نه‌بیّت خوښیانی ناویت، مونافیقیش نه‌بیّت پقی لییان نابیته‌وه، ههر که‌سیک خوښیانی بویت خوا خوښی ده‌ویت، ههر که‌سیکیش پقی لییان بیّت خوا پقی لییه‌تی.

د- شایه‌تی داوین پاک و ئارامگرتنی بۆ داوین: له عایشه‌وه (په‌زای خوای لی بیّت) فهرموویته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویته: ((ما یضر امرأة نزلت بین بیتین من الانصار او نزلت بین ابویها))^٣ واته: هیچ زیانی نیه، یان جیاوازی نیه، ئافره‌تیک مائی له‌نیو دوو مائی نه‌نصاردا بیّت، یان له نیو دایک و باوکی دابیّت.

ه- نه‌گه‌ر کۆچکردن نه‌بوایه پیغه‌مبه‌ر ﷺ حه‌زی ده‌کرد یه‌کێک بوایه له نه‌نصاره‌کان:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویته: لو ان الانصار سلکوا وادیا او شعبا لسلکت وادی الانصار، ولو لا الهجرة لکنت امرأ من الانصار"^٤ واته: نه‌نصاره‌کان به‌ دۆلێک یان پچه‌ پێگه‌یه‌کی نیو شاخه‌کاندا برۆن، منیش له‌گه‌ل نه‌وان ده‌بم، نه‌گه‌ر کۆچکردنیش نه‌بوایه منیش یه‌کێک ده‌بووم له‌وان.

١ - البخاري، کتاب مناقب الانصار، رقم (٣٧٨٥).

٢ - البخاري، کتاب مناقب الانصار، باب حب الانصار من الايمان رقم (٣٧٨٣).

٣ - رواه احمد (٢٥٧/٦)، وابن حبان (٧٢٦٧)، والحاكم (٨٣/٤)، والبزار (٢٧٩٢ و ٢٧٩٣) ومجمع الزوائد (٣٩/١٠).

٤ - البخاري: مناقب الانصار رقم (٣٧٧٩).

و- دوعا کردنی پیغمبر ﷺ بۆ ئەوان و مندال و خیزانہ کانیان:

بوخاری لە عەبدولای کوپی فەزڵەو دەگیریتەوہ کہ گوئی لە ئەنەسی کوپی مالیک بووہ فەرموویتە: خەمبار بووم بۆ ئەوانە ی تووشی هاتن لە حەپەر، جا کاتیک زەیدی کوپی ئەرقەم ناگادار بووہوہ لە دلتەنگی و خەمباریم بۆی نووسیم کہ گوئی لە پیغمبر ﷺ بووہ فەرموویتە: ((اللهم اغفر للانصار ولابناء الانصار)) واتە: خواہی لە ئەنصارەکان و کوپەرەکانیان خوش بە. ئیبنو فەزڵ گومانێ بووہ لەوہی ئایا پیغمبر ﷺ دوعای بۆ کوپەرەکانیشیان کردیبت.

هەر وہا ئەنەس (پەرەزای خوای لی بیئت) دەگیریتەوہ کہ پیغمبر ﷺ فەرموویتە: الانصار کرشی و عیبیتی، والناس سیکثرون ویقلون، فاقبلوا من محسنهم وتجاوزوا عن مسيئهم" واتە: ئەنصارەکان جیگای نەینێ و پێ سپاردنی من، خەلکی هەر لە زیادبوندان و ئەوان لە کەم بوندان.^۱

هەر وہا لە ئەبو قەتادەوہ هاتوہ، گوئی لە پیغمبر ﷺ بووہ لەسەر مینبەرەوہ فەرموویتە:

((... فمن ولي الانصار فليحسن الى محسنهم، وليتجاوز عن مسيئهم، ومن افزعهم فقد افزع هذا اللذي بين هاتين - و اشار الى نفسه)) واتە: هەر کەسێک بوو بە فەرمانپەرەوای ئەنصار بە چاکە لە چاکە کاریانەوہ وەرگیریت و، چاوپۆشی لە خراپە کاریان بکات، هەر کەسێکیش ترس و بیم و بخاتە دلایانەوہ، ئەو کەسە بەرامبەر من ئەوہی کردوہ.

۱ - ئیبنو حەجەر دەلێت: ئاماژە بەکی تیادایە بۆ موسلمان بوونی ھۆزەکانی عەرەب و عەجەم، کە ئەوانە چەند بەرامبەر ھۆزی ئەنصاری، نێتر ئەنصارەکان ھەرچە نیکیش لە پێگای مندال بوونەوہ زیاد بکەن ھەر ناگەنە ئەو ھەموو خەلکە ی کە موسلمان دەبن، لەوانەشە پیغمبر ﷺ) ناگادار کرابیتەوہ کە ئەوان بە پەرەھایی کەم دەکەن.... فتح الباری: (۱۲۲/۷).

باسی سییه م: ده ستوری مه دینه

پيغمبر ﷺ) هلسا به پيڅخستنی په يوه ندييه کان له نيوان خه لکی مه دینه، له و باره شه وه نووسراویکی نووسیووه سهرچاوه میژوویییه کان باسیان کردووه، نامانچ له و نووسراوه - یان په په یه - پوون کردنه وهی په یوه ست بوونی ه موو لایه نه کان له مه دینه وه، دیاری کردنی ماف و ئه رکه کان له سهرچاوه میژوویییه کوڼه کان هم بابه ته له ژیر ناوی (الکتاب) و (الصحيفة) باسکراوه، به لام توژیڼه وهی نوییه کان به ده ستور ناویان بردووه.

دکتور نه کرم زیاتو لوموهری له کتیبی (السيرة النبوية الصحيحة) دا لیکنولینه وهی کردووه سه باره ت به ده ستوره، وتوویه تی: ... کوی پیگه کانی و ده ستوره به رز دهن بؤ ناستی فهرمووده راسته کان.^۱

هروه ها نه وه شی پوون کردو ته وه که شیوازی و ده ستوره په سه نایه تی ده ستوره که دهرده خات، چونکه ده قه کانی پیگه اتوون له هندی و شه و دهر برین که باو بووه له سهرده می پيغمبر ﷺ و دواتر به کاره یانی که م بووه وه تاکو وای لیها ت ته نها پسپور په کان له میژووی و ده سهرده مه نه بیټ که س شاره زای نیه دهر باره یان، هیچ ده قیکیش نیه له و ده ستوره دا، پیا هه لدان، یان شکاندنه وهی که سی تیابیټ له سهر ناستی تاک یان کو مه ل، بویه ده کریټ بلین ده ستوریکی په سه نه و ساخته نیه،^۲ ئینجا لیکنوونیکی زور هیه له نیوان شیوازی ده ستوره که و شیوازی نووسراوه کانی تری پيغمبر ﷺ که نه وه ش سه لماندنیکي تری پی د ه دات.

یه که م: نووسراوه که ی پيغمبر له نیوان موهاجیر و نه نصار و جووله که کاند ا: ده قی ده ستوره که:^۳

۱- نه مه نووسراویکه له موحه مده ﷺ (پيغمبر ی خوا) له نیوان ئیماندار و

۱ بېروانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (۲۷۵/۱).

۲ تنظیمات الرسول الادارية في المدينة لصالح العلی (۵، ۴).

۳ مجموعة الوثائق السياسية لمحمد حميد الله ص ۴۱-۴۷ وابن هشام (۱۴۷/۲-۱۵۰).

موسلمانان له قوره يش (خه لکي يه سريب) و، هر که سيکيش هاتوته پاليان و جيهادي له گه لئاندا کردوه.

۲- نه وان ته نها خويان - له نيو خه لکيدا - نه ته وه يه کي سهر به خون.

۳- موهاجره کان له قوره يش له سهر حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام، له خوينبائيده به شداري ده که ن و، پزگاران ه ي ديليان پيکه وه ده دن، به چاکه و دادگري له نيوان خاوه ن باوه پاندا.

۴- به نو عه وف له سهر حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام، هاوکاري يه کتر ده که ن له خوينبائي و هه موو تايه ف يه کيانيش پزگاران ه ي ديلي خويان ده دن به چاکه دادگري له نيوان خاوه ن باوه پاندا.

۵- هه روه ها به نو حاريس (کوپي خه زره ج) له سهر حالي خويان وه کو کاتي هاتني ئيسلام، هاوکاري يه کتر ده که ن له خوينبائي و، هه موو تايه ف يه کيانيش پزگاران ه ي ديلي خويان ده دن به چاکه و دادگري له نيوان خاوه ن باوه پاندا.

۶- به نو ساعيده له سهر حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و هاوکاري يه کتر ده که ن له خوينبائي و، هه موو تايه ف يه کيانيش پزگاران ه ي ديلي خويان ده دن به چاکه و دادگري له نيوان خاوه ن باوه پاندا.

۷- به نو جوشه م له سهر حال خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و، هاوکاري يه کتر ده که ن له خوين بايي و، هه موو تايه ف يه کيانيش پزگاران ه ي ديلي خويان ده دن به چاکه و دادگري له نيوان خاوه ن باوه پاندا.

۸- به نو نه جار له سهر حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و هاوکاري يه کتر ده که ن له خوينبائي و هه موو تايه ف يه ک پزگاران ه ي ديلي خويان ده دن به چاکه و دادگري له نيوان خاوه ن باوه پاندا.

۹- به نو عه مري کوپي عه وف له سهر حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و هاوکاري يه کتر ده که ن له خوينبائي و هه موو تايه ف يه ک پزگاران ه ي ديلي خويان ده دن به چاکه و دادگري له نيوان خاوه ن باوه پاندا.

۱۰- به نو نه بيت له سهر حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و هاوکاري

يه كتر ده كنه له خوښبايى و هموو تايه فەيه ك پزگارانهى دىلى خوښان ده دهن به چاكه و دادگه رى له نښوان خاوهن باوه پاندا.

١١- به نو ئه وس له سهر حالى خوښان وه كو كاتى هاتنى ئيسلام و هاوكارى يه كتر ده كنه له خوښبايى و هموو تايه فەيه ك پزگارانهى دىلى خوښان ده دهن به چاكه و دادگه رى له نښوان خاوهن باوه پاندا.

١٢- ئيمانداران نابيت كه سيك به جى بهيژن له نښوان خوښاندا قه رزار بيت يان مندالى ژور بيت و پيويسته ده ستى يارمه تى بو دريژ بكن، له پزگارانه و خوښباييدا، هه روه ها ئيماندار بوى نيه هاوپه يمانيتى ياريدده ده ريكي ئيمانداريكي تر بكات به بى خوى.

١٣- خاوهن باوه په له خوا ترسه كان، له دڙى هه ر كه سيكن له نښو خوښاندا سته مكار بيت، يان بيه ويژ به رگرى بوخوى به ده ست بهيژنيت به سته م، يان گونا و دوژمنايه تى و خراپه له نښوان خاوهن باوه پاندا دروست بكات، هه موويان ده بيت دڙى بوه ستن نه گه ر كوږى يه كيكيش بيت له خوښان.

١٤- هيج ئيمانداريک بوى نيه ئيمانداريكي تر بكوژيت له پيناو بى باوه پيكدان يان پشتگيرى بياباوه پيک بكات له دڙى ئيمانداريک.

١٥- په ناي خوى گه وره يه ك په نايه، كام له خاوهن باوه پان پله و پايه ي كه متره ده توانيت په نا بدات، خاوهن باوه پانيش هه موويان له نښو خوښاندا پشتيوانى يه كترين.

١٦- هه ر كه سيكيش له جوله كه كان شويني ئيمه بكه ويژ، پشتگيرى لى ده كريت و سته مى لى ناكريت و پشتگيرى كه س ناكريت له دڙى.

١٧- ناشتى بپوادارانش يه ك ناشتیه، بپواداريك به جيا له بپواداره كانى تر نابيت ناشتى نه نجام بدات له شه پيكدان كه له پيناو خوادا بكریت مه گه ر يه كسانى و دادگه رى نه بيت له نښوان خوښاندا.

١٨- هه رچى كه سانتيكيش غه زامان له گه لدا بكن، هه نديكيان به دوى نه وه كانى تر داندين.

- ١٩- بروداران يه کسانن سه بارهت به وه ي که به سهر ياندا ديت له پيناو خوادا.
- ٢٠- خاوهن باوه پره له خوا ترسه گان له سهر چاکترين و پاسترترين پييزن هيچ بته رستگريش بوي نيه په ناي مالگي کوره يش بدات، يان دالده ي که سيکيان بدات، يان پيگه له خاوهن باوه پيگ بگريت له دژي نهو.
- ٢١- هر که سيکيش نيمانداريک بکوژيت پيي ده کوژي ته وه مه گره که س و کاري کوژاوه که پازي بن به خوينا يي، هموو نيمانداران يش له دژي ده بن، هيچ پيگه يه کي تريان له بهر ده مدا نيه نه وه نه بيت.
- ٢٢- هر نيمانداريکيش دان بنيت به وه ي له م په پره يه دا هاتوه و، باوه پي مه بيت به خوا و پوژي دوايي، په و نيه بوي په ناي که سيک بدات تاوانبار بيت و پشتگيري لي بکات، هر که سيش واي کرد له عنهت و پق و قيني خوي له سهر بيت تا پوژي قيامت، هيچ چاکه و دادگريه کي لي وهرناگريت.
- ٢٣- هر چه نديش جياوازي تان مه بيت له سهر هر مه سه له يه ک پويسته دهر باره ي بگه پي نه وه لاي خوا و پيغه مبره که ي موحه ممد ﷺ.
- ٢٤- جووله که گان هاوکاري نيمانداران ده کن له خه رچکردندا، تاکو جه نگاوه ر بن.
- ٢٥- جووله که ي به ني عه وف نه ته وه يه کن له گه ل نيمانداراندا، جووله نايي خويان مه يه و، موسلمانان يش نايي خويان مه يه، خويان و نه وانه ي له گه ل يانان وه کو مه والي. مه گره که سيک ستم له خو ي بکات و تاوان نه نجام بدات، له و حاله ته دا ته نها خو ي و خي زانه که ي خو ي تيا ده بات.
- ٢٦- جووله که ي به ني نه جبار ه مان مافي جووله که ي به ني عه و فيان مه يه.
- ٢٧- جووله که ي به ني حاريس ه مان مافي جووله که ي به ني عه و فيان مه يه.
- ٢٨- جووله که ي به ني ساعيده ه مان مافي جووله که ي به ني عه و فيان مه يه.
- ٢٩- جووله که ي به ني جووشه م ه مان مافي جووله که ي به ني عه و فيان مه يه.
- ٣٠- جووله که ي به ني نه وس ه مان مافي جووله که ي به ني عه و فيان مه يه.
- ٣١- جووله که ي به ني سه عله به يش ه مان مافي جووله که ي به ني عه و فيان

هه یه، مه گهر که سیټک سته م بکات و تاوانبار بیټ، ئه واته نه خوی و که س و کاره که ی له ناو ده بات.

۳۲- جه فنه بڼه تیره یه کن له سهعله به هه روه کو خویان.

۳۳- به نی شوته یبه هه مان مافی به نی عه و فیان هه یه.

۳۴- ئه وانه ی له گه ل سهعله به دان وه کو مه والی هه روه کو ئه وانن.

۳۵- ده ست و پیوه ندی جووله که هه روه کو ئه وانن.

۳۶- هېچ که سیټکیش له ئه وان بوی نیه ده ر بچیت به پښتگه پیدانی موحه ممه د نه بیټ ﷺ.

(هه ر که سیټکیش شه پ و ده ست دريژی بکات، له دژی خوی و ئه ندامانی خیزانه که ی خوی ده ی کات، مه گهر که سیټک سته می ئی کرابیټ. خوی گه وره یش له سه ر ئه مانه پازی نیه).^۱

۳۷- جووله که خه رجیان له سه ر خویانه و، موسلمان خه رجیان له سه ر خویانه، پشتگیری کردنیش هه یه له نیوانیاندا له دژی که سیټک دزایه تی ئه م ده ستوره بکات، هه روه ها ئاموزگاری کردنیش هه یه له نیوانیاندا، له گه ل چاکه شیدا نه ک خه راپه.

۳۸- که سیټک گونا هبار نابیت به کرده وهی هاوپه یمانه که ی و، سته ملیکراو پشتگیری ئی ده کړیت.

۳۹- ناوه وهی یه سرب قه ده غه یه له سه ر ئه وانه ی په یوه نديان هه یه به ئه م په روه.

۴۰- دراوسی هه روه کو خوته به بی زیان و گونا.

۴۱- هېچ پیروزیه کیش په نا نادریت به مؤله تی خاوه نه کانی نه بیټ.

۴۲- هه رچی ناکوکی پروده دات له نیوان ئه وانه ی په یوه نديان هه یه به ئه م لاپه روه، بوی کلا کرده وهی پیویسته بگه ریښه وه لای خوا و پیغه مبه ر ﷺ خوا گه وره و پشتیوانه بپروا داره کانیش قایلن به وهی که له م لاپه رده هاتوه.

۱- ئه وهی له نیوان ئه م دوو که وانه وه یه له سپره ی ئیبنو هیشام وه رگپراوه.

٤٣- پتۆیستیشە ھەموویان بەرگری بکەن لە یەسریب. (نە قورەیش و نە پشتیوانانی پەروانە پەنابدرێن).^١

٤٤- ئەگەریش بانگبکریڤ بۆ بەشداریکردن لە ناشتی و پێکەوتن، لەسەریانە بەشدارییەکەن، ھەمان ئەو مافەشیان ھەیە لەسەر ئیمانداران مەگەر کە سێکیان دژایەتی نایینی خوا بکات ئەو بە بانگھێشتی جێبەجێناکریڤ.

٤٥- جوولە کەکانی ئەوس، خۆیان و مەوالییەکانیان، حالیان حالی ئەوانە یە پەییوەندیان بەم لاپە پەییوە، لەگەڵ چاکە ی تەواو لە لایەن ئەو کەسانەو، چاکە ییش وەکو خراپە نییە، ھەر کە سێک کردەو ھێک ئەنجام بدات، لەگەڵ خۆیدا ئەنجامی دەدات، خۆی گەرەیش لەسەر ئەو ی لەم لاپە پەیدا ھاتوو پازییە.

٤٦- ئەم نووسراوێ نابیڤتە پێگەر لە گەیشتن بە ستەمکار و تاوانبار، ھەر کە سێکیش دەربجیڤت، یان دانیشیڤت لە مەدینە، دلدنیا و بێ ترس دەبیڤت، مەگەر کە سێک ستەم بکات یان تاوانبار بیڤت، خۆی گەرەیش پەنای ھەموو چاکە کاریکە، ھەروەھا موخە مەدیش ﷺ.^٢

دووھم: ھەندیک پەندو ئامۆزگاری سەبارەت بە دەستورەکە (نوسراوێکە).

١- دیاریکردنی چەمکی ئومەت:

ئەو دەستورە (نوسراوێ) ھەندیک بنەمای گشتی لە خۆگرت، کە دەستورە نووییەکانیش تاكو ئیستا دەییئەننەو، پێشەنگی ئەو بنەمایانەیش دیاری کردنی چەمکی نەتەو یە، چونکە نەتەو لەو لاپە پەیدا موسولمانان ھەمویان دەگریڤتەو. بە موھاجیرو ئەنصارو، ھەروەھا کەسانێکی تر کە خۆیان دابیڤتە پالیان وە جیھادیان لەگەڵ دا بکەن، ئەوان ھەموویان پێکەو نەتەو یەکن لەناو خەلکید.^٣ ئەمەیش شتیکی نوێ یە لە میژوی ژبانی سیاسی لە دورگی عەرەب، چونکە پیغمبەر ﷺ ئەوانی گواستەو لە دروشمی ھۆزیەتی و پاشکۆیەتی بۆی، بەرەو دروشمی نەتەو کە ھەموو کە سێک دەگریڤتەو لەوانە ی نایینی تازەیان ھەلبژاردوو،

١- ئەمە ی نێو دوو کەوانە کە لە ئیبنو ھیشامەو یە.

٢- بېروانە: مجموعة الوثائق السياسية (٤٧/٤١)، ھەروەھا بېروانە: ابن مشام (٥٠٤-٥٠١/١).

٣- بېروانە: التاريخ السياسي والعسكري، د. علي معطي (١٦٩).

چونکه ده‌ستوره‌که ناویانی بردوه به‌وه‌ی یه‌ک نه‌ته‌وه‌ن، (ماده‌ی بیست و یه‌ک)،
 قورئانی‌ش برپاری هه‌مان بنه‌مای داوه‌ که ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
 وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء: ۹۲).

هه‌روه‌ها قورئانی پیروز ناوه‌ندی‌تی ئه‌م نه‌ته‌وه‌ی باس کردوه: ﴿وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّنُكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا
 جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّن يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِن
 كَانَتْ لَكِبْرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ إِنَّا اللَّهُ بِالنَّاسِ
 لَزُؤْمٌ وَرَحِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۴۳).

خوای گه‌وره‌ه‌وونی‌شی کردۆته‌وه‌ که ئه‌م نه‌ته‌وه‌ چونکه نه‌ته‌وه‌یه‌کی کاریگه‌ره،
 هه‌لو‌یستی ته‌مه‌شاکه‌ر وه‌رناگری‌ت له‌ کیشه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی، به‌لکو فه‌رمان به
 چاکه‌ ده‌کات و، خه‌راپه‌ قه‌ده‌غه‌ ده‌کات و، بانگه‌واز ده‌کات بۆ چاکه‌کاری و، وریایی
 ده‌دات له‌ خه‌راپه‌کاری،^۱ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ
 تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
 الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (ال عمران: ۱۱۰).

له‌ ژیر ئه‌م ناوه‌ی نرا له‌ کۆمه‌لی موسلمانان و ئیمانداران و ئه‌وانه‌ی شوئینیان
 که‌وتن له‌ خه‌لکی یه‌سریب، موسلمانان به‌ هه‌موو هۆزه‌کانیانه‌وه‌ یه‌کیان گرت،
 له‌ سه‌ر بنه‌مای په‌یوه‌ندی ئیسلام و هاوبه‌پررسیاری‌تی له‌ نیوان خۆیان و،
 پشتگیری‌کردن له‌ سته‌م لیکراو دژ به‌ سته‌مکار و، چاودیری کردنی مافه‌کانی
 خزمایه‌تی و خوشه‌وسیتی و، دراوسییه‌تی و،^۲ له‌ پاستیدا هه‌ردوو تایه‌فه‌ی ئه‌وس و
 خه‌زه‌ج له‌ ناو کۆمه‌لی ئه‌نصاردا توه‌نه‌وه‌، ئینجا کۆمه‌لی ئه‌نصار و موهاجیریش

۱ - به‌وه‌نه: دستور الامه، د. عبدالناصر العطار (۹).

۲ - به‌وه‌نه: التاريخ السياسي والحضاري، د. السيد عبدالعزيز سالم (۱۰۰).

توانەوه له کۆمه‌لى موسلمانانەوه و بوون به يەك نەتەوه‌ى^١ پێکەوه به‌ستراو به‌ پەيوەندى بىروباوەر نەك خزمایەتى، چونکە هەست و بىروبووچوون و پوگە و خۆشه‌ويستمان بۆ خوايه نەك بۆ هۆز، پەنا بردنیاينيش بۆ شرعە نەك بۆ داب و نەريت، بەم شتانەش خۆيان جياکردۆتەوه له هەموو خەلكى، ئەم پەيوەنديانە تەنها تايبەتن بە موسلمانانەوه، کەسانى تر ناگرێتەوه له جوولەکە و هاوپەيمانەکانيان.

بێگومان جياکردنەوه‌ى کۆمه‌لى ئاينى مەسەلەيه‌کى مەبەست بوو، ئامانجيش تيايدا زياتر يەکگرتن و شانازيکردن بوو به‌ خۆيانەوه^٢ ئەويش زياتر لەوه‌دا دەردەکه‌ويّت کاتيک کە جيابوونەوه له هەمووان به‌يەك قىبلە و پووکردنە کەعبە پاش سىانزە يان حەفدە مانگ له به‌يتولمەقديس.^٣

ئینجا پێغەمبەر ﷺ هەر بەردەوام بوو له جياکردنەوه‌ى هاوه‌لانى له زۆر بابەتدا، بۆيانيشى پوون کردەوه کە مەبەستى ناقابلى جوولەکەکانە، بۆ نمونە جوولەکەکان به‌ پێلاوه‌وه نوێژ ناکن، به‌لام پێغەمبەر ﷺ مۆلەتى هاوه‌لانى دا کە نوێژ بکەن به‌ پێلاوه‌وه هەروەها جوولەکەکان نيشانەى پىريان پەنگ نەدەکرد، بۆيه موسلمان سپیى سەر و پيشيان به‌ خەنە و جۆرە پووه‌کێک کە تەمى پى دەوترا پەنگ دەکرد هەروەها جوولەکە پۆزى عاشوورا به‌ پۆژوو دەبوون، به‌لام پێغەمبەر ﷺ له کۆتايى ژيانيدا بپاريدا پۆزى نۆيه‌ميش له‌گەڵ دەى موخەپەم به‌ پۆژوو بێت وەکو جياوازيه‌ك له‌گەڵ ئەوان.^٤

ئینجا پێغەمبەر ﷺ بێهەمى به‌ پێچەوانە پۆشتنى جگە له‌خۆيانى بۆ بپار دان و فەرمووى: ((من تشبه بقوم فهو منهم)) واتە: کەسێک لاسايى کەسانىکى کردەوه

١ - بېوانه: التاريخ السياسي والحضاري، د. السيد عبدالعزيز سالم (١٠٠).

٢ - بېوانه: قيادة الرسول السياسية والعسكرية، احمد راتب (٩٣).

٣ - بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة (٢٩٣/١).

٤ - بېوانه: تاريخ خليفة بن خياط (٢٣، ٢٤)، وسيرة ابن هشام (٥٥٠/١).

٥ - بېوانه: تاريخ خليفة بن خياط (٢٣، ٢٤)، وسيرة ابن هشام (٥٥٠/١).

له ئه‌وانه. هه‌روه‌ها فه‌رموويه‌تی: "لاتشبهوا باليهود" واته: لاسایی جووله‌که‌کان مه‌که‌نه‌وه. فه‌رمووده‌ش له‌و باره‌وه زۆن، که جیاوازی موسلمانان له‌ که‌سانی تر درده‌خات، بێگومان لاسایی کردنه‌وه‌ی که‌سانی تریش ناگونجیّت له‌گه‌ڵ شانازی کردن به‌ خۆ و به‌رزبوونه‌وه به‌سهر بېباوه‌پاندا، ئه‌میش به‌ربه‌ستێک دروست ناکات له‌ نێوان ئه‌وان و که‌سانی تر چونکه‌ قه‌واره‌ی کۆمه‌ڵی ئیسلامی گه‌وره‌یه‌ و، فراوان بوونه‌وه‌ هه‌ڵده‌گرێت و که‌سێک باوه‌پ به‌ بیروباوه‌په‌که‌ی به‌یّنێت ده‌توانیّت خۆی ب‌داته‌ پالیا^٢.

ئه‌و ده‌ستوره‌ جووله‌که‌ی به‌ به‌شێک له‌ هاوڵاتیانی ده‌وله‌تی ئیسلامی داناوه‌ و په‌گه‌زێکی سه‌ره‌کیش له‌ په‌گه‌زه‌کانی، بۆیه‌ ماده‌ی شانزه‌ ئه‌و چه‌مکه‌ی تیا هاتوه‌ و له‌ ماده‌ی بیست و پینجیش زیاتر پۆشنایی خراوه‌ته‌ سه‌ر کاتیّک جووله‌که‌ی به‌نی عه‌وف به‌ نه‌وه‌یه‌ک دانه‌وان له‌گه‌ڵ ئیمانداران.

به‌م شیوه‌یش ده‌بینین که‌ ئیسلام ئه‌ه‌لی کیتابی به‌هاولاتی خۆی ژماردوه‌، تائه‌و کاته‌ی هه‌ڵده‌ستن به‌ئه‌رکه‌کانی خۆیان، چونکه‌ جیاوازی ئاین - به‌پێی بپه‌که‌کانی ده‌ستوره‌که‌ - هۆیه‌ک نییه‌ بۆیه‌هاولاتی نه‌بوون^٣.

٢- ده‌سه‌لاتی به‌رزبو‌خوا و پيغمه‌مبه‌ره‌ﷺ:

ده‌ستوری مه‌که‌که‌ بپینه‌وه‌ی هه‌موو مه‌سه‌له‌کانی گێڤاوه‌ته‌وه‌ بۆ خوا و پيغمه‌مبه‌ره‌ﷺ وه‌کو له‌ ماده‌ی بیست و سێ هاتوه‌، مه‌به‌ستیش له‌وه‌ ئاشکرایه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ دووپاتکردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی تاییه‌تی ئایینه‌که‌ زāl بێت به‌سهر مه‌دینه‌ و ناکوکیه‌کان یه‌کلایی بکاته‌وه‌ بۆ پێگرتن له‌ دروست بوونی پشێوی له‌ناو مه‌دینه‌، له‌ هه‌مان کاتدا جه‌خت کردنه‌وه‌یه‌ک بێت له‌سهر سه‌روکایه‌تی پيغمه‌مبه‌ره‌ﷺ، له‌سهر ده‌وله‌ت،^٤ چونکه‌ ده‌ستوره‌که‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌سه‌لاته‌، ته‌شریع و دادوه‌ری و

١- بېروانه: السيرة النبوية الصحيحة (٢٩٣/١).

٢- بېروانه: نظام الحكم، ظافر القاسمي (٣٧/١).

٣- بېروانه: تاريخ السياسي والحضاري، د. السيد عبدالعزيز (١٠٢).

٤- بېروانه: تفسير المنار (٣٠٩/١٢).

جیبه‌جیکردنه‌کانی ده‌ستنیشان کردووه، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ په‌رؤشی بوو بؤ
 فرمانپه‌وایی خوی گه‌وره به‌ندایه‌تیه‌کی په‌تیه بؤ په‌روه‌ردگار، چونکه
 په‌کتاپه‌رستی دیته دی و ثابین ته‌نھا بؤ خوا ده‌بیّت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویّت:
 ﴿ مَا تَقْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَبَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
 سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْفَتِمَ وَلَكِنْ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (یوسف: ٤٠).

واته: حوکی پاسته‌قینه له‌خوایه‌تی و بیروباوه‌پ په‌رستن و مامه‌له‌کردندا
 ته‌نھا بؤ خوی گه‌وره‌یه، به‌وه‌حی ده‌ینیریت بؤ هه‌لېژاردی خوی له‌پیغه‌مبه‌ران
 وه‌رېگه نه‌دراوه به‌هیچ ناده‌میزادیک به‌بیروبوچوون و ناره‌زووی خوی قسه‌ی تیا
 بکات، یان به‌کۆشش و به‌باش زانینی خوی برپاری تیا بدات، چونکه نه‌م بنه‌مایه
 بنچینه‌ی ثابینی خوایه له‌سه‌ر زمانی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران ناگوریت به‌گورپینی جیگا و
 کاته‌کان.^١

قورثانی پیروژ دابه‌زیووه له‌پیناو به‌دی هیثانی به‌ندایه‌تی و فرمانپه‌وایی بؤ
 خوی گه‌وره، وه‌کو فه‌رموویه‌تی ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ
 مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
 نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴾ (الزمر: ٢-٣).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
 أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴾ (النساء: ١٠٥).

وه‌کو چۆن به‌دی هیثانی به‌ندایه‌تی ئامانجیکه بؤ دابه‌زاندنی قورثان، جی
 به‌جیکردنی فرمانپه‌وایه‌تیش ئامانجیکه له‌دابه‌زاندنی، وه‌کو چۆن خواپه‌رستیش

نه نجام نادریت له پښه وده حیه و نه بیت، به هه مان شیوه پړه وانه حوکم به هیچ بکړیت جگه به شهرعی خوی گوره نه بیت یان به شیک که بنچینه ی هه بیت له شهرعدا.^۱

جیبه جیکردنی حاکمیهت هه موارکردنی خواپه رستنه و هه لسانه به و نامانجه ی که مړوډ و جنوک ی له پیناودا دروستکراوه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶).

جوله که کانیش له وده ستوره دا دانیان نا به ده سه لاتیکی دادوهری بالادا، که دانیشتوانی مه دینه بگه پښه وه لای به جوله که کانیش وه، به پپی ماده ی چل و دوو، به لام جوله که ناچار نه کران هه موو کاتیک هه بگه پښه وه بۆ لای دادوهری نیسلامی، به لکو ته نها له و پړوداوانه ی له نیوان خوین و موسلماناندا پړو ده دات، به لام سه باره ت به مه سه له تایبه ته کانیان و باره که سایه تیبه کانیان، خوین ده گه پښه وه بۆ ته ورات و قه شه کانیان حوکمیان ده کرد له نیوانیاندا، به لام نه گهر بیانویستا ده یان توانی دادوهریان به پښه لای پيغمبر ﷺ.

قورنایش پيغمبر ﷺ ی نازاد کرد له وهی قایل بیت به حوکم کردن له نیوانیاندا، یان گپړانه وه یان بۆ لای قه شه کانیان، خوی گوره ده فهرمویت:

﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (المائدة: ۴۲).

یه کیک له وده سه لانه ش جوله که کان ویستیان پيغمبر ﷺ بکه نه دادوهر تیایدا، ناکوکی نیوان به نی نه زیر و به نی قوره یزه بوو له خوینبایی کوژداوه کانیاندا، چونکه به نی نه زیر به هیتر بوون له به نی قوره یزه، بۆیه خوینبایی دوو به رامه ریان ده سه پانده سهریان بۆ کوژداوه کانیان، جا کاتیک نیسلام بوو به خاوه نه ده سه لات

له مه‌دینه به‌نی قوره‌یزه قایل نه‌بوون به زیاده‌که و داوای یه‌کسانیان^١ کرد له خوینبایدا، بویه نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: ﴿وَكَبِنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (المائدة: ٤٥).

به‌پیی ماده‌ی چل و دوویش پيغمبر ﷺ بوو به‌خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی دادوهری بالا‌که هه‌مووان ده‌گه‌پینه‌وه لای، هیزکی جیبه‌جی کردنیشی بوو، چونکه فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره پئویسته گوپړایه‌لی بکړیت و جیبه‌جی بکړیت، به‌هه‌مان شیوه فه‌رمانه‌کانی پيغمبر ﷺ یش پئویسته گوپړایه‌لی بکړیت.^٢

به‌م شیوه‌یه‌یش پيغمبر ﷺ بوو به‌سه‌رؤکی ده‌ولت، له‌هه‌مان کاتیشدا سه‌رؤکی ده‌سه‌لاتی دادوهری و جیبه‌جی کردن و شه‌رعه‌کان، پيغمبر ﷺ به‌خوی نه‌و سی ده‌سه‌لاتی گرته‌ده‌ست وه‌کو پيغمبریه‌ری خوا و داوا لیکراو به‌گه‌یاندنی شه‌رعی خوا و، لیکده‌ره‌وه‌ی کتابی خوا، ده‌سه‌لاتی جیبه‌جی کردنی وه‌کو پيغمبریه‌ری فه‌رمانپړه‌وا و سه‌رؤک وه‌رگرت، چونکه به‌پیی بر‌گه‌کانی ده‌ستوره‌که سه‌رؤکایه‌تی گرته‌ده‌ست، هه‌روه‌ها به‌پیکهاتنی تایه‌فه جیاجیاکان له‌وانه‌ی ماده‌ی سی و شه‌ش ده‌یانگریته‌وه، که هاوپه‌یمانیتیان له‌سه‌ر قه‌ده‌غه کراوه له‌گه‌ل قوره‌یشدا، یان هه‌ر هۆزکی تر‌دوژمنی ئیسلام بیت، به‌لکو بر‌گه‌ی له‌وه‌ش پوونتر نه‌وه‌یه که بر‌پیار درا‌که‌س په‌نای قوره‌یش یان پشتیوانانی قوره‌یش نه‌دات، له‌و دوستوره‌شدا ناوی که‌س نه‌هاتووه جگه له‌پيغمبر ﷺ.^٣

٣- هه‌ریمی ده‌ولت:

هه‌روه‌ها له‌یه‌کێک له‌بر‌گه‌کانی ده‌ستوره‌که‌دا هاتووه که مه‌دینه قه‌ده‌غه کراوه، بنچینه‌ی نه‌و قه‌ده‌غه کردنه‌ش نه‌وه بوو دره‌خته‌کانی نه‌برپیت‌وه و،

١ - بېوانه: دولة الرسول ﷺ من التكوين الى التمكن (٤١٨).

٢ - هه‌مان سه‌رچاوه (٤٢٠).

٣ - بېوانه: نظام الحكم: ظافر القاسمي (٣٨/١).

په له وهره کانی نه کوژئین، جا نه گره نه وه حوکمی درخت و په له وهر بیت، نه بیت حوکمی مال و ناده میزاده کان چوڼ بیت؟^۱ نه م ده ستوره نیشانه کانی ده ولته دیاری کرد، په نه ته وه و، په که هریم که مه دینه په و ده سه لاتی کیش که هه مووان ده گه پینه وه لای و قسه ی خوی گوره حوکم ده کات.

مه دینه بریتی بوو له سهره تاي ده ولته تی نیسلامی و خالی ده رپه پین و ناو هندی بازنه که که ده ولت لیوه ی گوره وه ده بوو، بو نه وه ی سنووریک دیاری بکات بو پشیوی و ناارامی و ناسایشی گشتی تیا به رقرار بیت.

ئینجا پټغمېر ﷺ هاوه لانی خوی نارد بو جیگیرکردنی هندی ئالا له هه موو لاکانی مه دینه، له پوژه لات و پوژناووه، له نیوان کیوی سهر له باکووره وه و، کیوی عیر له باشووره وه.

ئینجا نه م هریمه فراوان بوویه وه به فراوان بوونه وه ی فتوحاته کان و موسلمان بوونی نه و گه لانه تاكو پووبه ریکی فراوان و به ریلوی گرتو وه، له زه ریای نه تله سیه وه له پوژناووه که ناوچه گه لیکی زوری له پوژناوای نه وروپا و باشووری گرتو وه، بو ناوچه گه لیکی تری به ریلو له پوژناوای ناسیا و باشووری، تاكو ده گاته زوربه ی خه لگی چین و پووسیا له پوژه لاتو وه و، هه مووی باکووری نه فریقیا و ناوه راستی،^۲ هریمی ده ولت کراوه بوو، هیچ سنووریکی جوگرافی یان سیاسی بو دستنیشان نه کرابوو، چونکه له پایته خته وه ده ست پیده کات که مه دینه و، هه موو گوی زه وی ده گریته وه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (الاعراف: ۱۲۸).

هه روه ها چه مکی نه ته ویش به هه مان شیوه کراویه و ده نه خراوه له سهر ده سته په کی دیاری کراوه به لکو پان ده بیتو وه بو نه وه ی مروفايه تی بگریته وه،

۱ - بېرانه: دولة الرسول (ﷺ) من التكوين الى التمكن (۴۱۱).

۲ - هه مان سهرچاوه (۴۲۱).

نه‌گه‌ر ولامی نایینی خوی گه‌وره بده‌نه‌وه.

چونکه ده‌وله‌تی نیسلا می په‌یامی جیهانیه، هه‌مرو که سیک له‌سه‌ر زه‌ویدا پشکی تیادا هه‌یه وه له‌رینگه‌ی جیهادیشه‌وه فراوان ده‌بیټ.^١

٤- نازادییه‌کان و مافه‌کانی مروؤ؛

ده‌ستوره‌که به‌ناشکرا نامازه ده‌کات بۆ بلیمه‌تی پيغمبر ﷺ له‌دایشتنی بابته‌کان و دیاری کردنی په‌یوه‌ندییه‌کان به‌یه‌کتریه‌وه، چونکه نه‌و بابته‌تانه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌یه‌که‌وه به‌سترا بون و، ده‌گونجا بۆ چاره‌سه‌رکردنی بارودۆخ و کیشه‌کانی ناو مه‌دینه له‌وکاته‌دا، نه‌وه‌نده‌یش بنچینه و بنه‌مای تیادا بوو که دادگه‌ری په‌ها و یه‌کسانی ته‌واو به‌دی به‌نیټت له‌نیو ئاده‌میزاده‌کاندا و، هه‌مووان ماف و نازادییه‌کانیان ده‌سته‌به‌ر بیټ.^٢

دکتۆر (محمد سلیم العوا) ده‌لټت: تاكو ئهم پۆزگارەیش نه‌و بنه‌مایانه‌ی ده‌ستوره‌که هه‌ر کاریان پی ده‌کرټ، پی ده‌چټت هه‌ر کاریانیش پی بکرټت له‌سیسته‌مه‌کانی حوکمرانیدا، خه‌لکی له‌پاش چه‌ندین سه‌ده به‌وه گه‌یشتن که له‌یه‌که‌م ده‌ستوری سیاسیدا هاتوو که پيغمبر ﷺ نووسیویه‌تیه‌وه.^٣

ده‌ستوره‌که ناشکرای کرد که نازادیه‌کان پارټیزاون، وه‌کو نازادی بیروباوه‌پ و خوا په‌رستی و، مافی ناسایش... هتد.

بۆ نمونه نازادی نایین ده‌سته‌به‌ر بوو بۆ موسلمانان و جووله‌که‌کان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ٢٥٦).

ئینجا ده‌ستوره‌که به‌توندی هه‌پشه‌ی کردوو له‌سه‌رپیچی که‌ران له‌و بنه‌مایانه‌ی تیایدا هاتون، ئینجا ده‌ستوره‌که‌ش به‌پوونی باسی به‌ریاکردنی

١- هه‌مان سه‌رچاوه (٤٢٠).

٢- به‌وانه: النظام السياسي في الاسلام (٦٥).

٣- هه‌مان سه‌رچاوه (٥٨).

دادگه‌ری و یه‌کسانی کردووه له نیوان خه‌لکیدا.

ده‌وله‌تی ئیسلامی پیویسته له‌سه‌ری بوار بره‌خسینیت بۆ هه‌موو مرووفیک داوای مافی خوئی بکات و پی بکات به ئاسانترین پێگه‌وه به‌بی ماندوو بوون و زیان بینین،^۱ پیویستیشه له‌سه‌ری هه‌ر پێگه‌ریک قه‌ده‌قه بکات که کۆسپ بیت له پێگه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی مافه‌که‌یدا، بی په‌چاوکردنی زمان و نیشتمان و باری کۆمه‌لایه‌تی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (المائدة: ۸).

واته: پقتان له که‌سانیک واتان لی نه‌کات سته‌میان لی بکه‌ن، له لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت خوشه‌ویستیتان بۆ که‌سانیک واتان لی نه‌کات چاوپۆشیان لی بکه‌ن.^۲

سه‌باره‌ت به‌ بنه‌مای یه‌کسانیش، ده‌قه‌کان به‌ پاشکاوی هاتوون ده‌رباره‌ی، وه‌کو ماده‌ی پانزه و نۆزده که به‌ ئاشکرا وه‌کو سووه‌یلی ده‌لێت - ئاماژه ده‌کات بۆ یه‌کسانی.^۳

بنه‌مای یه‌کسانی یه‌کیکه له‌و بنه‌مایانه‌ی ئیسلام دانسی پێداناوه، چونکه بنه‌مایه‌که به‌شداری ده‌کات له‌ دروستکردنی کۆمه‌لگای موسلمان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات: ۱۳).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((یاایها الناس الا ان ربکم واحد، وان اباکم واحد، الا لا فضل لعربی علی اعجمی، ولا لعجمی علی عربی، ولا لأحمر علی أسود، ولا لأسود علی أحمر إلا بالتقوی، ابلغت))^۴؟

۱ - هه‌مان سه‌چاوه (۵۲).

۲ - بېروانه: الروض الانف (۱۷/۲) نقلا عن نظام الحكم للقاسمي (۳۸/۱).

۳ - بېروانه: مسند امام احمد (۴۱۱/۵)، برقم (۲۳۴۸۹) ط/ الرسالة، وقال محققوه: اسناده صحيح.

۴ - بېروانه: مبادئ نظام الحكم في الاسلام، عبدالحميد متولي (۳۸۵).

واته: نه‌ی خه‌لکينه خواي ئتوه يه‌ک خوايه، باوکتان يه‌ک باوکه، چاک بزائن، هيچ عه‌ره‌بيک چاکتر نيه له‌که‌سيک عه‌ره‌ب نه‌بيت، يان که‌سيک عه‌ره‌ب نه‌بيت چاکتر نيه له‌عه‌ره‌بيک، يان سوورتک له‌په‌شيک يان په‌شيک له‌سوورتک، ته‌نها به‌ته‌قوا و له‌خوا ترسان نه‌بيت، ئايا نه‌مه‌م راگه‌ياند؟

ئهم بنه‌مايه بووه‌هوی پاکيشانی زۆريک له‌گه‌لان له‌کۆن و تازه‌دا به‌ره‌و ئيسلام، ئهم بنه‌مايه سهر چاوه‌يه‌ک بوو له‌سهرچاوه‌کانی هيز بۆ موسلمانان.

ليڤه‌شدا مه‌به‌ست له‌يه‌کسانی به‌کسانی گشتی نيبه‌له‌نيوان هه‌موو خه‌لکدا، له‌هه‌موو بواره‌کانی ژياندا، وه‌کو هه‌ندی له‌فريو خۆره‌کان بانگه‌شه‌ی بۆده‌که‌ن و به‌دادگه‌رانه‌ی ده‌زانن،^۱ چونکه جياوازی له‌به‌هه‌رو تواناکان، هه‌روه‌ها له‌پله‌کان ئامانجیکه له‌ئامانجه‌کانی دروست کردن،^۲ به‌لکو مه‌به‌ست له‌ويه‌کسانیه‌که شه‌ريعت بانگه‌وازی بۆ کردوه، که‌يه‌کسانیيه‌که په‌يوه‌سته به‌باروودۆخه‌کانه‌وه، په‌ها نيبه‌له‌هه‌موو باروودۆخه‌کاندا،^۳ يه‌کسانی له‌مامه‌له‌کردنی خه‌لکی دايه به‌رامبه‌ر شه‌رعو دادوه‌ری و، هه‌موو حوکمه ئيسلامی و مافه گشتيه‌کان به‌بێ جياوازی به‌هوی نه‌ژادوو په‌گه‌زو په‌نگ و مال و سامان و ناوداری و^۴

ده‌ستوره‌که هه‌موو ئه‌و پيويستيه ده‌ستوریه‌ی کارگيريه‌کانی تيدايه بۆده‌ولت و ، په‌يوه‌ندی تاکه‌کان به‌ده‌وله‌ته‌وه، قورئانی ش بۆماوه‌ی ده‌سال به‌سهر پيغه‌مبه‌ردا دابه‌زی له‌مه‌دينه‌و نه‌خشه‌ی ده‌کيشا بۆ پييازه‌کانی ژيان و هه‌له‌ده‌سا به‌داپشتنی بنه‌ماکانی حوکم و بنچينه‌کانی سيباسه‌ت و کارو باری کۆمه‌لگا، حوکمه‌کانی حه‌لال و حه‌رام و بنچينه‌کانی دادوه‌ری و، ياساکانی ده‌وله‌تی موسلمانان له‌ناوه و ده‌ره‌وه، سونه‌تی بلندی پيغه‌مبه‌ريش ﷺ پالپشتی ده‌کرد و شيگردنه‌وه و به‌رچاو پروونی ده‌کرد، چونکه ده‌ستوره‌که بریتی بوو له‌هه‌ندی هيلی پان له‌پيکخستنی ده‌ستوریه‌ی و ده‌ستنيشانکردنی په‌يوه‌ندی به‌بيباوه‌په‌ نيشته‌جیکانی مه‌دينه، له‌ئه‌وپه‌ری لي‌بوردين و يه‌کسانیدا، به‌تايبه‌تی کاتيک تيبيني ئه‌وه بکريت ئهم

۱- به‌وانه: الاخلاق الاسلاميه واسسها، للميداني (۶۲۴/۴).

۲- به‌وانه: فلسفه‌ التربية الاسلاميه، ماجد الكيلاني (۱۷۹).

۳- به‌وانه: مبادئ علم الادارة، محمد نورالدين (۱۱۶).

۴- فقه التمكن، د. علي الصلابي (۴۶۳).

ده ستوره بڼه سانتيك بڼه كه ديلي ده مارگيري موزايه تي بوونه وه هه ستيان به بووني خوږيان نه ده كرد به زالبوون و ده سلات نه بيت،^١ هم ده ستوره واتاي شارستاني زوري تيدابوو، له وانه ي كه خه لگي نه مړې ناوي ده بهن به مافه كاني مړو، كه پيوسته له سر هه ردوولا پابه ند بن به پرگه كانيه وه، جا ثايا هم پابه ند بوونه دروست بوو؟^٢

سې يه م: هه لويستې جووله كه له مه دينه.

جووله كه كان به به لگي سه لميتر او بويان ده ركوت كه موحه ممه د ﷺ پيغمبري خوايه، به لام نه وان زياتر به ره لستي و دوژمنايه تيان ده كرد و پق و كينه يان په رهي ده گرت له دږي پيغمبر ﷺ و نيمانداران، سه فيه ي كچي حويه ي كوپي نه خته بي دايكې بروداداران ﷺ ده فرمويت: من خوشه ويسترين مندا له كاني باوكم بووم له لاي باوكم و نه بو ياسري مام، هر كاتيک له گه ل منالتيكي تر منيان ببينايه تنها منيان هه لده گرت، ده لئيت: كاتيک پيغمبري خوا ﷺ هاته مه دينه و، له لاي به ني عه وف له قوبا لايدا، باوكم چوو و مام به ياني زوو پيش پووناك بوونه وه ي دونيا چوونه لاي، نه شگه پانه وه تا نزيكي خورن او بوون، به ماندوويي و خاوه خاو گه پانه وه، ده لئيت: منيش بويان پيکه نيم وه كو جاره كاني تر، به لام كه سيان ناوه پيان لي م نه دايه وه، نه وه نده خه مبار بوون، ده لئيت: گويم له ياسري مام بوو به باوكمي ده وت: ثايا نه وه خوي بوو؟ وتي: به لي سويند به خوا خوي بووه، وتي: ثايا ده يناسي و جيگيري ده كه ي؟ وتي: به لي، وتي: كه واته چيت له دلدايه به رامبري؟ وتي: دژايه تي كردني تا ماوم.^٣

جووله كه كان چه ندين هيرشي راگه يان دنيان به رپا كرد بڼه ناشيرين كردني پيغمبر ﷺ و په واندنه وه ي خه لگي له ده وري، چونكه جووله كه هه ستيان كرد به مه ترسيه كي راسته قينه له سر به رژه وهنديه كانيان، هه روه ها له سر بيروباوه په

١- پړوانه: صور وعبر من الجهاد النبوي في المدينة، د. محمد فيض الله (٢٩-٣٠).

٢- پړوانه: هجرة الرسول وصحابته للمجل (٢٦١).

٣- پړوانه: السيرة النبوية لابن هشام (٥١٨-٥١٩).

ساخته که یان که له سهر سهر که شی و خه لکی به که مزانین بنیات نراوه، ئیسلام بانگه وازی ده کرد بۆ یه ک خوا په رستن، نه وان ده یانوت عوزه یر کوپی خواپه، ئیسلام بانگه وازی ده کرد بۆ یه کسانى له نیوان په گه زى ناده میزاددا به گشتى، نه وان خو یان به گه لی هه لېژارده ی خوا ده زانى و خه لکی تریان له خو یان به که متر ده زانى،^۱ بۆ یه نه وان پابه ند نه بوون به پرگه کانی ده ستوره که و، ده ستیان کرد به گومان ده ربړین به رامبر پیغمبرایه تی موحه ممه ﷺ و په یامه که ی، پرسپاری زځریشیان ده کرد بۆ نه وه ی له پړودا بمینیت و سه غلته بیت، هه روه ها ئیماندارانیان ده خه له تاند و درویان له گه ل ده کردن،^۲ بیجگه له کارى خراپه ی تریش.

۱- هه ولدانى جووله که بۆ شه فکر دنى به رى ناو خو یی:

یه کیک له هوکاره نه گریسه کانیان بۆ دزایه تی ئیسلام په رته وازه کردنى پړزی موسلمانان بو، له پړگه ی پچراندنى په یوه ندی خو شه ویستی له نیوانیاندا، به وروژاندنى پشپو ی ناو خو یی و به رزکردنه وه ی دروشمى نه فامى و، ده مارگیرى هه ریمایه تی و، بانگه شه ی په گه زپه رستی و هو زایه تی و، ناشوویه گتړی له نیو برایاندا، که وه کو یه ک جهسته هه لویستیان ده کرد.^۳

یه کیک له پیره کانی جووله که ته له که یه کی دوزیه وه بۆ په رته وازه کردنى نه نصاره کان، له پړگه ی وروژاندنى ده مارگیرى بۆ نه وه ی جاریکی تر بگه پړینه وه بۆ نه فامى جاران و پیغمبر ﷺ که سانیک له باشتړین پشتیوانه کانی له ده ست بدات،^۴ ده ربیره ی نه م هه واله موحه ممه دی کوپی ئیسحاق ده گتړپړته وه: شاسى کوپی قه یس، کابرایه کی به سالاجوو بوو بیباوه پړکی سهرسه خت و کینه له دل بوو به رامبر به موسلمانان، به لای کومه لیک له هاوه لانی پیغمبر ﷺ تپه پ بوو له نه وس و خه زده ج، له کوپړکدا پیکه وه گفت و گو یان ده کرد، نه ویش به پړو خو شی و

۱- بېوانه: الصراع مع اليهود، د. محمد ابو فارس (۳۱/۱).

۲- بېوانه: الصراع مع اليهود، د. محمد ابو فارس (۳۱/۱-۴۶).

۳- هه مان سهرچاوه (۴۴/۱).

۴- بېوانه: التاريخ الاسلامية للحمیدی (۳۷/۴).

قسه کانيان بې تاقت بو، وتی:

کوړانی قهيله^۱ پيکه وه دابنيشن پيکه وه له م ولاته، نيتر نيمه دانيشتمان چوڼ ده بيت، نيتر داوای کرد له لاويکی جووله که بچيته نيويانه وه، باسی پوڅی بوعاس بکات، که له و پوڅه دا نه وس سرکه وتنه سر خه زره جدا و، سه دانيان کوڅران. نيينو نيسحاق ده لیت: نه ویش وایکرد و هندی که ه لېه سستی وه بیر هیثانه وه ده یاره ی شه پړه که، نيتر دوو که س له وان له یه کتر پاست بوونه وه و ده ستیان کرد به قسه به یه ک وتن، تا یه کیکیان به نه وې تری وت: که ر حه ز ده کن شه پړه که له جاران که ر متر به رپا ده که ینه وه، نيتر هه ردوولا توپه بوون و وتیان به لې با واییت، جیگای به کتر بینینیشمان حه پړه بیت.

کاتیک پيغمبر ﷺ ناگادار بوو یه وه، له گه ل کومه لیک له موهاجیره کاند پویشث بؤ لایان و فهرمووی: ((یا معشر المسلمین، الله الله، ابدعوی الجاهلیة، وانا بین اظهرکم بعد ان هداکم الله للاسلام واکرمکم به، وقطع به عنکم امر الجاهلیة، واستنقذکم به من الکفر والفسق به بین قلوبکم؟)).

واته: نه ی کومه لانی موسلمانان له خوا بترسن، ثایا بانگه شوی نه فامی ده کن و من له نیوانتان دام، له پاش نه وې که خوی گوره ناسینی نیسلامی پی به خشین و، له نه فامی نيوه ی داپړی و، پزگاری کردن له بیباوه پی و دلّه کانتانی یه کخست.

نيتر بؤیان ده رکه وت که شه یثان فریوی داو و دوژمن پیلانی بؤ گتپاون، نه وسا ده ستیان کرد به گریان و باوه شیان کرد به یه کدا هه موویان، له گه ل پيغمبر ﷺ به گوپړایه لې گه پانه وه، دواي نه وه سه باره ت به نه م مه سه له خوی گوره نایه تی دابه زاند: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِدٌ عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ ۝۱۸﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنۢ ءَآمَنَ تَبَعُوْهَا عَوَجًا وَآنتُمْ شٰهَدَآءُ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿ (ال عمران: ۹۸-۹۹).

هه روه ها دهرباره ی نهوسی کوپی قه یزی و جه باری کوپی سه خر و نه وانه ی له که لیان بوون له کوره که دا، خوی گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ۝۱۰۰﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۱۰۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً ۖ فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ ۖ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿ال عمران: ۱۰۰-۱۰۵﴾.

له نه م به سهراته دا توانای پیغمبر ﷺ ممان بو دهرده که ویت بو پوچه لکردنه وې پیلانه کانی جووله که بو تیکدانی پړزی موسلمانان و، بایه خدانی به کاروباری موسلمانان و، به زه یی پیامانته و هیان، چونکه به په له چوه لای نه نصاره کان و خوی گه وره ی به یادیان هینايه و و ناموزگاری کردن، له راستیدا وشه کانی پیغمبر ﷺ کاریگه ری زور هه بوو له سهریان و هه موو شوینه واریکی نه قامی له دل و دهر و نیاندا سپړه و و، بو یان دهر که وت نه ویش پلانیک بووه له دوژمنه کانیانه و و دهستیان کرد به گریان..^۱

۲- هیږش کردنه سهرزاتی خوی په رومردگار:

زیاتر له که سیټک له وانه ی ژیاننامی پیغمبر ﷺ یان نویسووه، ناماژه یان کردووه بو نه وې نه بو به کړ ﷺ چوه ته سهر جووله که کان له مالی میداس که

جيگه يه ك بوو ته وراتيان تيا ده خوښند، له وي خه لگيكي زوري بينيووه كډوونه ته وه له سره يه كيكيان پي دوترا (فينخاص)، يه كيكي بوو له زانا و قهشه كانيان قهشه يه كي تريشي له گه لدا بوو ناوي نه شيع بوو، نه بو به كر به فينخاصي وت: به لات ليذا، له خوا بترسه و موسلمان به، سوښند به خوا تر چاك ده زاني موحه مهمه پيغمه بري خوايه به پاستي له لاي خاوه هاتووه، له ته وراتيشدا له لاي خوتان نووسراوه. فينخاص به نه بو به كړي وت: سوښند به خوا نه ي نه بو به كر هيچ پيويستيمان به خوا نيه، به لكو نه و پيويستي به ئيمه يه، ناشاپرينه وه ليي نه وه نده ي نه و ده پارپته وه له ئيمه، ئيمه بي نيازين له نه و به لام نه و بي نياز نيه له ئيمه، نه گهر پيويستي پيمان نه بووايه قهرزي لي نه ده كړدين، وه كو هاوه له كه تان بانگه شه دهكات، سوو له ئيوه قهدهغه دهكات و دهيدات به ئيمه، ئيتر نه بو به كر توږه بوو، به توندي له پوومه تي فينخاصي دا و وتي: سوښند به و كه سه ي گياني مني به ده سته، نه گهر نه و په يمانه نه بووايه كه له نيوانماندايه له گهرده نتم ده دا، جا فينخاص چووه لاي پيغمه مبر ﷺ و وتي: نه ي موحه مهمه بږوانه هاوړي كه ت چي پي كړدوم، ئيتر پيغمه مبر ﷺ به نه بو به كړي وت: چي واي لي كړديت وا بكهيت؟ نه بو به كر وتي: نه ي پيغمه مبري خوا، دوژمني خوا قهسه يه كي زور گه وړه ي كړد، ده لئيت خوا هه ژاره و، نه وان ده وله مenden و منيش له پيناوي خوادا توږه بووم له پوومه تيم دا، به لام فينخاص نكولي كړد و وتي: قهسه ي له م جوړه م نه كړدوه، ئينجا خوي گه وړه به رپه رچي دايه وه و پاستگويي نه بو به كړي له م نايه ته دا دابه زاند: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُمُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ (ال عمران: ١٨١).

هه روه ما له نه بو به كړدا (په زاي خوا لي بيت) نه م نايه ته دابه زي: ﴿تَتَّبَلُّونَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَسْمَعُكُمْ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيراً وَإِنْ تَصِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ

ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿ (ال عمران: ۱۸۶).^۱

قورئانی پیروژ له چه‌ندین نایه‌تدا باسی په‌وشت ناشیرینی نه‌وانی کردووه له‌گه‌ل خوا‌ی گه‌وره و، چه‌ند قسه‌ی نابه‌جی‌یان کردووه ده‌رباره‌ی وه‌کو فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَقْدَمُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَسَعُونَ فِي الْأَرْضِ فُسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿ (المائدة: ۶۴).

واش ده‌رده‌که‌ویت ناوه‌پوکی هه‌لویسته‌که‌یان له‌کینه‌ی دل‌یان دژ به‌ پیغمبر ﷺ و بانگه‌وازه‌که‌ی سه‌رچاوه ده‌گریست، له‌وانه‌شه به‌جی‌یشتنی موسلمانان بو نه‌وان هوکاریکی تر بیست، یان نه‌وه‌ی که موسلمانان په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل‌یان برپه‌وه و وه‌لامی فه‌رمانه‌کانی قورئانیان دایه‌وه و، نه‌مه‌ش کاریگه‌ری خه‌راپی هه‌بوو له‌سه‌ر باری نابووریان، که نه‌مه‌یش وای کرد زیاتر توپه‌ بن و په‌وشت ناشیرینی پیشان بده‌ن سه‌باره‌ت به‌ قسه‌کردن ده‌رباره‌ی خوا‌ی گه‌وره.^۲

۳- په‌وشت ناشیرینیان له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ و جنیودانیان به‌ پیغمبه‌ران و قورئان:

جووله‌که‌کان قسه‌ی ناشیرینیان ده‌کرد به‌ پیغمبر ﷺ له‌ ئاماده‌بوونی و کاتی وتارخویندنی و تانه و ته‌شهریان لیده‌دا و جوړیک سلوویان لی ده‌کرد ئاماژه‌ی تیا‌بوو بو بیره‌وشتی خو‌یان.

عائیشه رضی الله عنها ده‌گپه‌یته‌وه که که‌سانیک‌ی جووله‌که‌هاتنه لای پیغمبر ﷺ و وتیان: (السلام عليك) نه‌ی نه‌بو لقاسم، واته‌ مردنت له‌سه‌ری‌یت، منیش وتم مردن له‌سه‌ر خوتان بی‌ت و خوا ئاوهاو ئاوها‌تان لی بکات، نه‌وسا پیغمبر ﷺ فه‌رمووی: ((مه‌ یا‌عائشة فان الله لا يحب الفحش والتفحش)) واته: نه‌که‌ی نه‌ی عائیشه خوا‌ی

۱- به‌وانه: تفسیر القرطبی (۴/۲۹۵)، السیره النبویه لابن هشام (۱/۵۵۸-۵۵۹)، سبیل الهدی والرشاد

(۳/۵۸۳-۵۸۵)، و تفسیر مجاهد (۱۴۰).

۲- به‌وانه: الصراع مع اليهود (۱/۵۱).

گوره هزی له قسه ی ناشیرین نیه، وتم: نه ی پيغمبر ی خوا ده بینی چی ده لئین؟ فرموی: نایا نابینی من وه لامیان ده ده مه وه و ده لئیم: (وعلیکم)، ده لئیت نه وسه نه م نایه ته دابه زی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هُوَ عَنِ الْتَجَوَىٰ فَمَنْ يَعُودُونَ لِمَا هُوَ عَنْهُ وَيَنْتَحِبُونَ﴾ بِالْإِنْسِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيُنْسَ الْمَصِيرُ ﴿ المجادلة: ٨﴾.

نه م نایه ته یش نه و کینه ده رده خات که زال بوو پوویه سر جووله که کاند و پالی پیوه ده نان هه موو پښتیا که بگر نه بهر بو لیدانی نیسلام و، له ناو بردنی خاوه ن په یامه که و، زال بوونه سر موسلماناندا، به لام لاوازیان له وه دا ده رده که ویت که به و جوړه سلواویان کړدووه له پيغمبر ﷺ، چونکه وا ده رده که ویت که له قه یرانیکی ده روونیدا ژیاون به هو ی له ده ستدانیان بو پله و پایه که یان هاتنی هیژکی تازه، په کی که له کی شه سه خته کانی جووله که یش نه وه بوو به لای خو یانه وه که هه موو شیوازه کانی د ژایه تیان به کار ده هیتا و هیچ نا کامی کی نه بوو، بویه په نایان ده برده بهر نه و جوړه پښتیا لارانه، چونکه دوعا کړدن له دژ ی ناحه زدا واپیشان دانیش که سلو ده کات چه کی بیده سه لاتانه و نامرازی بی ئومیدانه و مه ی داخ له دلانه.^١

کاتیکی ش پيغمبر ﷺ گو یی له قسه کانی عانی شه بوو په زای خوی لی بیت ناموژگاری کړ نه رم و نیان بیت، پوونیشی کړده وه بوی موسلمان بوی نیه خوی بداته دهستی توپه یی وه.

چونکه له سه رخو یی بهر مه می که هه ولقولاوی په وشت جوانیه، خوی گوره یش پاداشتی نه رمی و له سه رخو یی باشت ده داته وه له توند و تیژی.^٢

سه باره ت به قسه کړدنیشیان به پيغمبران، جاریکیان چه ند که سیکیان هاتنه لای پيغمبر ﷺ، که بریتی بوون له نه بو یاسری کوپی نه خته ب و نافیعی کوپی

١. بېوا نه: حوار الرسول مع اليهود، د. محسن الناظر (١٠١).

٢. هه مان سرچاوه (٨٧).

نه بی نافع و عازیری کوپی نه بی عازیر و که سانی تر، پرسایریان کرد له پیغمبر ﷺ باوه پی به چ پیغمبریک هیه، پیغمبریش ﷺ فرمووی: ((نؤمن بالله، وما انزل الینا وما انزل علی ابراهیم واسحاق والاسباط وما اوتی موسی وعیسی وما اوتی النبیین من ربهم لا نفرق بین احد منهم ونحن له مسلمون)).

جا کاتیک گه یشته باسی عیسا ﷺ وتیان: ئیمه باوه پیمان نیه به عیسای کوپی مریه م و باوه پیش به که سیک ناهینین باوه پی به نه و بیت.

ئیترا خوی گه وده نه م نایه تهی دهریاره یان دابه زاند: ﴿قُلْ يٰۤاَهْلَ الْکِتٰبِ هَلْ تَنۢقِمُوۡنَ مِمَّاۤ اِلَّا اَنْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنۢزِلَ اِلَیۡنَا وَمَاۤ اُنۢزِلَ مِنۢ قَبۡلُ وَاَنْۢ اَکۡثَرُکُمْ فَسِقُوۡنَ﴾ (المائدة: ۵۹).

سه باره ت به هه وه کانیا ن بۆ که م کردنه وه له قورنانی پیروز، له پرسیارو مشت و مپه کانیا ندا، ئیبنو عباس (په زای خوی لیبت) ده گپه یته وه: کاتیک پیغمبر ﷺ هاته مه دینه، قه شه کانی جوله که وتیان: نهی موحه مه د، نه م نایه ته: ﴿وَسۡئَلُوۡنَا عَنِ الرُّوۡحِ قُلِ الرُّوۡحُ مِنْۢ اَمۡرِ رَبِّیْ وَمَاۤ اُوۡتِیۡتُمْ مِّنَ الْعِلۡمِ اِلَّا قَلِیۡلًا﴾ (الاسراء: ۸۵).

نایا مه به ست له ئیمه یه یان نه ته وه که ی تو، فرمووی هه ردوولا، وتیان: به لام تو له وهی که بۆت هاتوه تیایه تی که نه وان باسی هه موو شتیکی تیایه، پیغمبر ﷺ فرمووی: نه وه له زانستی خوادا که مه، نه وه ش که هه تانه به شتان ده کات نه گه ر کاری پیبکه ن^۱ ده فرموویت: ئیترا دوا ی نه وه له وه لایاندا خوی گه وده نه م نایه تهی دابه زاند: ﴿وَلَوْ اَنَّ مَا فِی الْاَرْضِ مِنْ شَجَرٍۭ اَوْ قَلَمٍۭ وَّالْبَحۡرُ یَمۡدُهُ مِنْۢ بَعۡدِهٖ سَبۡعَةُۢ اَبۡحُرٍۭ مَاۤ نَفِدَتۡ کَلِمَتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِیۡزٌ حَکِیۡمٌ﴾ (لقمان: ۲۷).

۴- پاپشتی کردنی مونا فیه‌کان و پیلانگیرانیان له‌گه‌لیان:

قورنانی پیروزی باسی سهرکردایه‌تی هزری جووله‌ک‌ی کردوه بۆ پارتی مونا فیه‌کان، نه‌وان هه‌لسان به‌پیلان دانان و ئاراسته‌کردنیان و شیوازه‌کانی پیلان و فریودان و وروژاندنی پشتیویان فیر ده‌کردن، خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾ (البقرة: ۱۴).

نه‌سه‌فی له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لئیت: (شیاطینهم) نه‌وانه‌ن که وه‌کو شه‌یتانه‌کانن له‌ هه‌لگه‌پانه‌وه‌یاندان، که جووله‌که‌ن.^۱

جووله‌که‌کان شان به‌شان له‌گه‌ل مونا فیه‌که‌کاندا پیلانیان ساز ده‌کرد له‌ دژی موسلمانان، له‌ و باره‌شه‌وه خوی گه‌وره ده‌فرموویه‌تی: ﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِئِنَّهُمْ عِندَهُمُ الْغَزَا فِإِنَّ الْغَزَاَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ (النساء: ۱۳۸-۱۳۹).

مامۆستا (محمد دروزه) ده‌لئیت: جمهوری پافه‌که‌رانی قورنان له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که (الکافیرین) مه‌به‌ست له‌ جووله‌که‌کانه، هه‌ر له‌ خودی ئایه‌ته‌که‌شدا به‌لگه‌ هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه، له‌ ئایه‌تی دوی نه‌ویشدا به‌لگه‌یه‌کی تر هه‌یه ئاشکرایشه که پاگرتنی جووله‌که‌کان له‌ لایه‌ن مونا فیه‌که‌کانه‌وه وه‌کو سه‌رگه‌وره و، په‌یوه‌ندی به‌هیزی نینوانیان، شوینه‌واریکه له‌شوینه‌واره‌کانی پیلانگیرانیان له‌دژی بانگه‌وازی ئیسلامی و ده‌وله‌ته‌که‌ی.^۲

ئینجا هانی مونا فیه‌کانیشیان دا بۆ هه‌لگیرسانی شه‌ر له‌ دژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌ عوروه‌ی کوپی زویه‌یره‌وه هاتوه که ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید (په‌زای خوی له‌سه‌ر بیت) بۆی گیراوه‌ته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سواری گوی دریزیک بوو، ئوسامه‌ی

۱- بروهانه: تفسیر النسفی (۲۱/۱).

۲- بروهانه: سیره‌ الرسول ﷺ (لدروزة ۱۷۹/۲-۱۸۰).

کوپى زه‌یدیشى له‌گه‌ل خۆى سوار کرد بۆ سەردانى سەعدى کوپى عوباده له‌ به‌نى حارسى کوپى خه‌زده‌ج پيش پروداوى به‌در، ده‌لئت: تاكو به‌لاى كۆپىكدا تىپه‌پبوووعه‌بدولای کوپى ئوبه‌ى کوپى نه‌بى سه‌لوولى تىادابوو، پيش موسلمان بوونى عه‌بدولا، ته‌ماشای کرد تىكه‌له‌يه‌كه‌هه‌يه‌له‌و كۆرپه‌دا له‌موسلمان و بته‌رست و جووله‌كه‌، عه‌بدولای کوپى په‌واهه‌يش له‌وى بوو، كاتيك تۆزى ژيړ پيى گويدريژه‌كه‌ گه‌يشته‌كۆرپه‌كه‌، عه‌بدولای کوپى لووتى خۆى داپۆشى به‌ چمكى پۆشاكه‌كه‌ى، ئينجا وتى: تۆز مه‌كه‌ن به‌ سهرماندا، ئينجا پيغه‌مبه‌ر ﷺ سلوى ليكرد و پاره‌ستا و بانگى كردن بۆ لاى خوا، و، قورئانى به‌سهردا خویندن ئينجا عه‌بدولا وتى: ئه‌ى كابرا قسه‌ له‌م قسانه‌ جوانتر نيه‌ نه‌گه‌ر پاست بووايه، جا ئازارمان مه‌ده‌ له‌ كۆرپه‌كه‌ماندا، بگه‌رپۆه‌ لاى ولاخه‌كه‌ى خۆت و هه‌ر كى ها ته‌ لات بۆى بگيرپه‌وه‌، نه‌وسا عه‌بدولای کوپى په‌واهه‌ وتى: به‌لكو بیره‌ لامان له‌ كۆرپه‌كه‌ماندا، چونكه‌ پيمان خوشه‌، ئينجا موسلمانان و جووله‌كه‌كان ده‌ستيان کرد به‌ جنيودان به‌ يه‌كتر تاكو خه‌ريك بوو ده‌ست بكه‌ن به‌ شه‌ركردن، به‌لام پيغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر هيمنى ده‌کردنه‌وه‌ تا بيده‌نگ بوون، دواى نه‌وه‌ سواری ولاخه‌كه‌ى بوو تا گه‌يشته‌ لاى سەعدى کوپى عوباده و پيى فەرموو: ((يا سعد الم تسمع ما قال ابو حباب...)).

واته: ئه‌ى سەعد ئايا نه‌تبیسست نه‌بو حوباب — مه‌به‌ستى عه‌بدولای کوپى ئوبه‌ى بوو — ئاوها و ئاوهاى وت، سەعدى کوپى عوباده وتى: ئه‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا ليى خوش به‌، سویند به‌و كه‌سه‌ى قورئانى به‌سهرتدا دابه‌زاندوه‌، خه‌لكى مه‌دينه‌ هه‌مويان پيكه‌وتن له‌سه‌ر نه‌وه‌ى بيكه‌ن به‌ سه‌رگه‌وره‌، جا كاتيك خواى گه‌وره‌ نه‌وه‌ى په‌تكرده‌وه‌ به‌و حه‌قه‌ى كه‌ به‌ ئيوه‌ى به‌خشى، نه‌و دوورخرايه‌وه‌، بۆيه‌ نه‌وه‌ ده‌كات كه‌ ده‌بيینی، ئيتير پيغه‌مبه‌ر ﷺ ليى خوش بوو.^۱

۵- تاته ليدانی جووله که کان له و که سه ی نيمانی هينا له قه شه کان (عبدالولای کورې

سه لام) ﷺ:

عبدالولای کورې سه لام کاتيک به هاتنی پيغمبر ﷺ ی زانی بؤ مه دينه، هاته لای وتی: من دهر باره ی سی مه سه له پرسيارت لی ده که م پيغمبر نه بیت که س وه لاهه که ی نازانيت، وتی: یه که مین نيشانه کانی قیامت چیه؟ یه که مین خواردنی به هشت چیه؟ به موی چیه وه کور له باوک ده کات؟ یان له خالوانی ده کات؟ پيغمبر ﷺ فه رموی: ((خبرني بهن أنفا جبریل)) واته: پیش که میک جبریل ناگاداری کردم وه، ده لیت عه بدولا وتی: نه وه دوژمنی جووله که یه له فریشته کان، نینجا پيغمبر ﷺ فه رموی: ((اما اول اشراط الساعة: فنار تحشر الناس من المشرق الى المغرب....)).^۱

واتا: یه که مین نيشانه کانی قیامت، ناگریکه خه لکی کؤده کاته وه له پوژمه لات وه بؤ پوژناوا، یه که م خواردنی به هشتیه کانیش جگړی ماسیه، مه سه له ی لی که چوونیش له منالدا، پیاو نه گهر چووه لای خیزانه که ی و ناوی خوی پیش خیزانه که ی هات له خوی ده چیت مناله که، نه گهر ناوی نافر ته که یش پیشتر بیت له نافر ته که ده چیت، وتی: شایه تی ده دم تؤ پيغمبر ی خوايت، نینجا وتی: نه ی پيغمبر ی خوا جووله که خه لکیکی بوختانکه رن نه گهر بزائن موسلمان بوومه پیش نه وه ی پرسياریان لی بکه يت بوختانم بؤ ده که ن، جووله که کان هاتن و عه بدولا چووه ژوره وه، پيغمبر ﷺ فه رموی: عه بدولای کورې سه لام چؤن پیاویکه له نیوتاندا؟ وتیان: زاناتر و کورې زاناترمانه و، چاکترو کورې چاکترمانه، پيغمبر ﷺ فه رموی: پیتان چؤنه نه گهر عه بدولا موسلمان بیت؟ وتیان خوا له وه بیپاریزیت، نیتر عه بدولا دهر چو بولایان و وتی: ((اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله))، وتیان به لکوتؤ خراپتر و کورې خراپترمانی و، ده ستیان کرد به قسه پیکردنی.^۲

۱- البخاري: کتاب الانبياء، باب خلق آدم، رقم (۳۳۲۹).

۲- البخاري: کتاب الانبياء، باب خلق آدم، رقم (۳۳۲۹).

ئه‌وان هه‌ر قه‌شه‌یه‌ک موسلمان بویه نازاریان ده‌دا و گومانیان له‌ده‌وری دروست ده‌کرد و بوختانیان بۆ ده‌کرد، قورئانیش باسی ئه‌م هۆکاره‌ی بۆمان کردووه و به‌رگریشی له‌ئه‌و موسلمانانه‌ کردووه که ئه‌و هه‌رشانه له‌ دژیان کراوه، خوای که‌وره ده‌فرموویت: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ يُسِرُّعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفِّرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ (ال عمران: ۱۱۳-۱۱۵).

واحیدی له (اسباب النزول) دا وتویه‌تی: ئه‌بنو عه‌باس و موقاتیل وتویانه: کاتێک عه‌بدوڵای کوپی سه‌لام و سه‌عه‌به‌ی کوپی سه‌عه‌ی^۱ و ئوسه‌یدی کوپی سه‌عه‌ی و ئه‌سه‌دی کوپی عوبه‌ید و، ئه‌وانه‌ی له‌ جوله‌که‌ موسلمان بوون، قه‌شه‌کانی جوله‌که‌ وتیان: پیاو خراپه‌کانمان نه‌بێت که‌س ئیمانی به‌ موحه‌مه‌د نه‌هه‌یتاوه، ئه‌گه‌ر ئه‌وانه چاک بویه‌ن وازیان له‌ ئاینی باو باپیرانیان نه‌ده‌هه‌یتا، ئه‌نجا پێیانیان وت: ئیوه‌ ناپاکیتان کرد که‌له‌ ئاینی خۆتان هه‌لگه‌رانه‌وه. ئه‌تر خوای که‌وره‌یش ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ (ال عمران: ۱۱۳).

۶- واته‌وات کردن و تانه‌لێدان له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و موسلمانان:

جوله‌که‌ به‌دوای هه‌ل ده‌گه‌پان بۆ زیان گه‌یاندن به‌ موسلمانان و په‌رته‌وازه‌کردنیان، یه‌کێک له‌وه‌لانه‌ ئه‌وه‌ بوو، له‌ مانگه‌ سه‌ره‌تاکاندا یه‌کێک له‌وه‌ قه‌یبه‌نه‌ی به‌یعه‌تیان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا له‌ عه‌قه‌به‌ وه‌فاتی کرد، که‌ ئه‌بو ئوماه ئه‌سه‌دی کوپی زوراره‌ی خه‌زه‌جی بوو په‌زای خوای لی بێت، ئه‌و کاته‌ی پرومه‌ته‌ی جه‌سته‌ی سوور بوویه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ردانی کرد و فرمووی:

۱- ئه‌بنو حه‌جه‌ر ده‌لێت: ده‌وتریت سه‌عه‌نه، ده‌گه‌پنه‌وه: سه‌عه‌ی، (الاصابة - ترجمة اسيد بن سعية) هه‌روه‌ها ئه‌بنو حه‌جه‌ر باسی ئه‌سه‌دی کردووه که‌ ئوسه‌ید له‌ ژياننامه‌ی ئه‌سه‌دی کوپی سه‌عه‌ی قه‌ره‌زی.

((سيقولون، لو لا دفع عن صاحبه، ولا املك له خيرا ولا نفعاً، ولا تمحلن له)) واته: ئيستا جووله كه كان ده لئين با ئه و نه خوښه ي له سر هاوه له كه ي لابرديا، منيش نه سود و نه زيانى ناتوانم پي بگه ي نم، به لام هه وليكي بؤ ددهم پزگاري بيت، ئيتر فرمانى كرد له دوو جيگه وه سهرى داخ كرا و مرد، ئه م پړوداوه ش تاكه پړوداويك نه بو كينه ي جووله كه ي له درى موسلمانان دهرخست چونكه له سهره تاي كړچكردندا ئه وه يان بلاوده كرده وه كه جادوويان كړدووه له موسلمان و كورپان نابيت، بؤ ئه وه ي موسلمانان سه غلات بكن و ئه و كه شه خوښه يان لي تيك بدهن كه تياي ده ژيان، بؤيه كاتيك يه كه مين منالي كورپ له دايك بوو له نيوان موهاجيره كاندا كه عه بدولاي كورپى زوبه ير بوو، خوښى و شاديه كي زور بلاو بوويه وه له نيوانياندا.^۱ ئه سماني كچي ئه بو به كړ په زاي خويان لي بيت ده گيړپته وه كاتيك عه بدولاي كورپى زوبه ير له سكيدا بوو، ده لئيت:

دهرچووم و كاتي مندال بوونم بوو، هاتمه مه دينه و، له قوبا دابه زيم و له وي مندالم بوو، ئينجا بردمه لاي پيغمبر ﷺ و ئه ويش مناله كه ي خسته باوه شي و داواي خورمايه كي كرد و جوى و تفى كرده ناو دهمى، ئيتر ئه وه يه كه مين شت بوو چووه ناو سكيه وه، دوايي كه ميكي له خورماكه خسته ناو دهمى و دوعاي بؤ كرد، ئه و يه كه م منال بوو له وي له دايك بوو، بوو به مايه ي شاديه كي زور لاي موسلمانان، چونكه پييان و ترابو جووله كه جادوويان كړدووه و كورپان نابيت.^۲

له پړوايه تيكي تر دا هاتووه كه ناوي ناوه عه بدولا، پاش ئه وه كه ته مه ني گه يشته حوت يان هه شت سال هات بؤ ئه وه ي به يعهت بدات به پيغمبر ﷺ، زوبه يري باوكي ئه وه ي پي و تېوو، ئيتر پيغمبر ﷺ پيكنه ني كه بيني به ره و لاي ديت... موسلمانان له كاتي له دايك بووني عه بدولا (الله اكبر) يان ده كرد.^۳

۱- بېوانه: اليهود في السنة المطهرة (۲۶۵/۱).

۲- البخاري، كتاب العقيدة - باب تسمية المولود، ورقمه (۵۴۶۹) واللفظ له، ومسلم كتاب الاداب - باب استحباب تحنك المولود ورقمه (۲۱۴۶-۲۵).

۳- بېوانه: المستدرک، للحاكم: كتاب معرفة الصحابة (۵۴۸/۳)، وقال هذا حديث صحيح على شرط الشيخين، ووافقه الذهبي.

۷- هه‌لویستیان له‌گۆرینی قبیله‌:

له‌وانه‌یه‌ پووداوی گۆرینی قبیله‌ یه‌که‌مین پووداوی بیت که شه‌په‌که‌ی گواسته‌وه‌ له‌ قسه‌کردنه‌وه‌ بۆ په‌لاماردان و ده‌ستیوه‌ردانی کرده‌یی له‌ لایه‌ن جووله‌که‌وه‌، به‌ مه‌به‌ستی له‌فکردنی ده‌وله‌تی ئیسلامی تازه‌ پیگه‌یشتوو،^۱ له‌ به‌رائی کوپی عازیبه‌وه‌ په‌زای خوای لای بیت ده‌گیرنه‌وه‌، یه‌که‌مین جار پيغمبر ﷺ هاته‌ مه‌دینه‌، چوو له‌ باوباپیرانی - یان خالوانی - له‌ نه‌نصاره‌کان و شانزه‌ یان حه‌قه‌ مانگ له‌ نوێژدا پووی ده‌کرده‌ به‌یتولمه‌قدیس، به‌لام خوی پیی خوش بوو قبیله‌که‌ی پوه‌ و مالی خوا بیت، یه‌که‌مین نوێژیش که کردی نوێژی عه‌صر بوو، یه‌کیک له‌وانه‌ی که له‌گه‌لیدا نوێژیان کرد، ده‌رچوو به‌ لای مزگه‌وتیکدا تیپه‌پی له‌ نوێژدا بوون، له‌ کاتی کړنووشدا وتی: سویند به‌ خوا له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ نوێژم کرد و پوه‌مان به‌ره‌و مه‌که‌ بوو، نه‌وانیش هه‌ر له‌ جیگای خویانه‌وه‌ سووپانه‌وه‌ به‌ره‌و مالی خودا، جووله‌که‌کان پییان خوش بوو پيغمبر ﷺ پووی ده‌کرده‌ به‌یتولمه‌قدیس، به‌لام کاتیک پووی کرده‌ که‌عه‌ پییان ناخوش بوو،^۲ له‌م پووداوه‌شدا هه‌ندی ئایه‌تی مه‌زن دابه‌زییه‌ سه‌ر پيغمبر ﷺ که په‌ند و نامۆزگاری تیداو بو بۆ موسلمانان، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۱۸۹) وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ إِنَّهَا لَيَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَإِنَّمَا نَعْبُدَ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۹۰﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۹۱﴾ فَأَذْكُرُوا أَنَا كَرُمًا أَشْكُرُوا

۱- به‌وانه: اليهود في السنة المطهرة (۱/۲۵۸).

۲- البخاري: كتاب الايمان، باب الصلاة من الايمان، ورقمه (۴۰).

لِي وَلَا تَكْفُرُونَ ﴿البقرة: ۱۴۹-۱۵۲﴾.

• خوای‌گه‌وره باسی‌نه‌وی کردووه که جووله‌که ده‌یلین له‌کاتی‌گړپنی قیبله‌دا، له دروستکردنی‌گومان و پرسیار له پیش پړوداوه‌که، نه‌میش‌ناماژه ده‌کات بۆ پيغمبرایه‌تی موحه‌ممه‌د ﷺ، چونکه نه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی نادیار بوو، باسی‌کرد و ئینجا پړویدا، نه‌وه‌میش به‌لگه‌یه له‌سر نه‌وی که موحه‌ممه‌د ﷺ پيغمبره و باسی شتکه‌لیک ده‌کات که هیشتا پړویان نه‌داوه.

مه‌روه‌ها ناماژه‌میش ده‌کات بۆ چاره‌سه‌رکردنی‌کیشه‌گان له پیش که‌وتنه‌وه‌یان، بۆ نه‌وی موسلمانان خو‌یان ناماده بکه‌ن بۆ زال بوون به‌سر گرفته‌کاندا، چونکه پړوداو که کتوپر بیت قورس ده‌بیت له‌سهریان و تووشی شپړزه‌بیان ده‌کات، به پیچه‌وانه‌ی نه‌وی که پیشتر ناگایان لی بیت^۱.

(ابو السعود) له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لایت: باسی مه‌سه‌له‌کی‌کرد پیش پړودانی بۆ نه‌وی موسلمانان دل و ده‌رونیان ناماده‌بیت بۆ پړویه‌پړووبونه‌وی مه‌لو‌یستی نه‌وان، چونکه مه‌والی ناخوش نه‌گه‌ر کتوپر بیت قورس ده‌بیت له‌سر ده‌روون، وه‌لامی ناماده‌کړاویش به‌هیزتر ده‌بیت بۆ ناحه‌زی سه‌رسخت^۲.

خوای‌گه‌وره‌میش جووله‌که‌کانی به نه‌زاین و به‌د په‌وشتی له‌به‌ر په‌خنه‌گرتیان له‌گړپنی قیبله و پلان گیرانیان له‌دنی پيغمبر ﷺ... خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَّا يَمُنُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۴۳).

نایه‌ته‌که باسی نه‌وه ده‌کات که نویژکردن به‌ره و به‌یتولمه‌قدیس تاقیکردنه‌وه بوو، گواستنه‌وه‌شی بۆ که‌عبه هر تاقیکردنه‌ویه، (البیضاوی) له ته‌فسیره‌که‌یدا

۱- بېوانه: الصراع مع اليهود، د. محمد ابو فارس (۱۰۲/۱).

۲- بېوانه: تفسير ابن سعود (۱۷۱/۱).

ده لیت: نیمه قیبله ی تومان نه کرده به یتولمه قدیس ته نها بۆ ئه وه نه بیټ بزاین کئ ده که ویتته شوین پیغمبر ﷺ و کئ پاشگه ز ده بیته وه، بۆ ئه وه ی خه لکی پی تاقیبکه ی نه وه، بزاین کئ شوینکه وتووی تۆ ده بیټ له نوپژگردا و کئ واز له قیبله ی باووباپیرانی ناهینیت، یان بۆ ئه وه ی بزاین کئ شوینی پیغمبر ده که ویت و کئ شوینی ناکه ویت، هه رچیش له بهر شتیکی کاتی بیټ به لاجوونی لاده چیټ، ... واته: نیمه تومان نه گپراوه ته وه بۆ ئه وه ی که له سهری بووی ته نها بۆ ئه وه نه بیټ بۆمان ناشکرا بیټ کئ جیگیر ده بیټ له سهر نیسلام کئ پاشگه ز ده بیته وه به هوی دو دلی و نیمان لاوازییه وه.^۱

چونکه سهر ته نوپژگردن پوه وه که عبه بوو، نیجا پووین کرده به یتولمه قدیس، جاریکی تر که پانه وه به ره وه که عبه، ئه وه یش هیچی تیا نیه، چونکه خوا ی که وه فرمانی پیکردوه، واته پووگردنه هه ر جیگایه که له سهر فرمانی خوا هه ر خوا په رستنه، خه لکی ئه وه نده یان له سهره ملکه چ بن بۆ فرمانی خوا و، په یوه ست بن به ئاراسته کانی، ئه وه که سه ی گوپراه لئ پیغمبر ﷺ ده بیټ به سه رکه وتوو داده نریت له تاقیگردنه وه که دا، هه ر که سیټ پازی نه بیټ به حوکمیک له حوکمه کانی شهرع ده که ویت و تیا ده چیټ، نیمانی راسته قینه ش ئه وه یه که خاوه نه که ی پابه ند ده کات به شوینکه وتنی شهرع و لادان له ئاره زوو،^۲ بۆیه هاوه لان جیگیر بوون و وه لامی فرمانی خویان دایه وه.

له نیبنو عومه ره وه ﷺ هه رموویه تی: له کاتی که دا خه لکی نوپژریان ده کرد له قوبا له نوپژری به یانی که سیټ هات و وتی: پیغمبری خوا ﷺ قورئانی به سهر دا دابه زیوه ئه مشه و، فرمانی پیکراوه پوو بکاته که عبه له نوپژدا، ئه وانیش پووین کرده که عبه، پاش ئه وه ی پووین کرد بوویه شام.^۳

هه روه ها ئایه ته که په رووشی نیمانداران ده رده خات له سهر براکانیان، چونکه ده یانوت چاره نووسی براکانمان چۆن ده بیټ که مردونه و له ژیانیا ندا پووین

۱- پروهانه: تفسیر البیضاوی نقلًا عن الصراع مع اليهود (۱/۱۰۱).

۲- پروهانه: الصراع مع اليهود (۱/۱۰۱).

۳- پروهانه: تفسیر ابن کثیر (۱/۲۷۵ ط / دار الشعب).

ده کرده به يتولمه قدیس، خوی گه وره یش ناگاداری کردنه وه که نویژده کانیاں وهرگیراوه، نیینو عه بیاس ﷺ ده گپرتته وه:

که پیغمبر ﷺ داوی لیکرا پروو بکاته که عبه، وتیان: نهی پیغمبره ری خوا، وهی براکانمان که له دنیا ده رچوون و نویژیان به ره وه به يتولمه قدیس ده کرد؟

نیر خوی گه وره نه م نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ (البقرة: ۱۴۳).

مه روه ها بۆیانی پروون کرده وه که خوی گه وره به سۆز و به زه ییه و به م شیوه یش ناسووده یی ده خاته دل و دهروونی موسلمانانه وه و له دله پراوکی پزگاریان ده کات و، په زامه ندی و متمانه و جیکر بیونیان پی ده به خشیت...^۲

• ﴿قَدْ زَيَّ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۴۴) وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۱۴۵) الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۴۶) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (۱۴۷) وَلِكُلِّ وَجْهٍ هُوَ مُوَلِّيًا فَاسْتَفِئُوا الْحَيزَةَ آيِنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۱۴۴-۱۴۸).

پیغمبر ﷺ به په روش بوو له نویژکردنیدا پروو بکاته که عبهی ئیبراهیمی باوکی ﷺ، چونکه مافدارترین که سه به نه، خوی به ره می دعای نه و بوو، مه لگری نالای به کتاپه رستیه به راستی وه کو چون ئیبراهیم مه لیگرت، ئینجا

۱. بپوانه: سنن الترمذی (۲۰۸/۵)، ورقمه (۲۹۶۴) وقال الترمذی هذا حديث حسن صحيح.

۲. فی ظلال القرآن (۱۳۳/۱).

پیغمبر ﷺ، به هه مان شیوه به په روش بوو بۆ نه وهی جیاواز و سه ربه خو بیت له ئاینه کانی پیش خوئی، که لایان دابوو وه کو جووله که و گاواره کان، بویه پیغمبر ﷺ قه دهغه ی ده کرد لیان لاسایی نه وان بکه نه وه و فرمانیشی ده کرد به جیاوازی بوون له گه لیاندا و، ناگاداری ده کردنه وه نه که ونه هه مان مه له کانی نه وان، نه مهیش نه وه ده گه یه نیت که به شیوه یه کی به رده وام پرویکاته قیبله ی باوکی پیغمبران، که یه که مین ماله بۆ خوا دروست کرابیت.^۱

پروداوی گواستنه وهی قیبله چه ندین واتای سیاسی و سه ربازی و ئایینی و میژوویی تیدایه، لایه نه سیاسیه که ی نه وه بوو دوورگی عه ره بی کرد به خولگی پروداوه کان، لایه نی میژووشی نه وه بوو جیهانی به سته وه به میراتی عه ره بی بۆ ئیبراهیم (علیه السلام)، لایه نی سه ربازیشی نه وه بوو پێگی خو شکرد بۆ فه تحکردنی مه که که و کوتایی پێهینانی باری نه گونجای مالی خوا، بۆ نه وهی بیته مه له بندی یه که خوا به رستی پاش نه وهی که مه له بندی بته رستی بوو.^۲

• ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۱۵۹) وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ إِلَّا لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَئِنَّمْ عَلَيْكُمْ لَعَلَكُم تَهْتَدُونَ ﴿۱۶۰﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۶۱﴾ فَأَذْكُرُوا أَنَا كَرُمًا وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿البقرة: ۱۴۹-۱۵۲﴾.

وه کو چۆن خوای گه وره به ئیماندارانی وتبیت: نیعمه تی پروکردنتان بۆ قیبله که تان و، جیا کردنه وه تان به که سایه تی خۆتان، له نیعمه ته کانی خواجه له سه رتان، پیش نه وهیش چاکی تری زۆری له گه لتان کردوه، له وانه:

۱- بهوانه: الصراع مع اليهود (۱/۱۰۰).

۲ - بهوانه: الاساس في السنة (۱/۴۴۰).

- ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا﴾ چونکه بوونی پيغمبر ﷺ وه کو سرکرده ی پوره شکاران و بانگوازان، تايبه تمندی نه و بژارده يه که خوی گه وړه سره رزياني کرد به نه و پيغه به ره، زانای د هروونه کان و چاره سرکه ری دلّه کان و پووناکی چاوه کان....

- ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْكُمْ ءَايِنًا﴾ چونکه بابته ی سره کی بو بنياتنان و په وړه رده کردن، و ته کانی خوی گه وړه يه که هه ميشه له گه ل پوډاوه کاند ا داده به زی، بویه نه وان بوون به نه وه يه کی ناوازه له ميژووی مړوفايه تيدا.

- ﴿وَيُزَكِّيْكُمْ﴾ چونکه ماموستای پوره شکار - پيغه مبر ﷺ - خوی به رپرس بوو له هه لمه تی په وړه رده کردن، هر خویشی بوو که په وشتی و جيبه جيکردنی بو حوکه کانی قورثانی پيړوز گه يشته نه و ناسته ی تاك بوويه وه له نيوان هه موو ناده ميزاده کاند ا: ﴿وَأَنَّكَ لَغَلِيٌّ عَظِيمٌ﴾ (القلم: ۴). هر نه ویش بوو که عايشه (په زای خوی لي بيت) به مه زنترين خه سلّات وه سفي کرد کاتيك فهرمووی: (کان خلقه القران)، واته: په وشتی نه و په وشتی قورثان بوو، نيتر هاوه لانیش قورثانيان ده بیست له زمانی پيغه مبر ﷺ و نه و قورثانه يان ده بينی که به بهر چاويانه وه پئی ده کرد.

- ﴿وَعَلَّمَكُمْ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾، نه مه نرکی سيّه مه که بریتيه له فيرکردنی هاوه له به پړزه کان، قورثانی پيړوز بو نه وه ی کاریگر بيت پيويستی هه يه به په وړه شکاریکی خواناس که دلّه کان پاک بکاته وه و، هه لسيت به فيرکردنی شهرعی خوا بو خه لکی و، هه له کانينان بو چاک بکاته وه له تيگه يشتنيناندا، پيغه مبري خوا ﷺ هاوه لانی فيرده کرد له سر پيباری خوايه تی، نيتر هاوه لانیش پيباری فيرکردن و په وړه رده کردن و، بانگه واز و، سرکرده يه تی کردنی خه لکی له پيغه مبر ﷺ فير ده بوون، پيغه مبر ﷺ توانی نه وه که به ته وای ناماده بکات بو سرکرده يه تی مړوفايه تی، هاوه لانیش له دوی خوی به رده وام هر په وړه رده ی

قورنان و پيغمبره را به تيان هه لده گرت بؤ هه موو جيگايه ك و، بوون به شايت له سهر خه لكی.

- ﴿وَعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾: نه وان چي بوون پيش په يامي پيغمبر ﷺ دواي نه وه بوون به چي؟ نه وان هه ميشه له جهنگ و ململاني و نه فامييه كي كويرانه دا بوون، به لام به فه زلي خوا بوون به نه ته وه يه كي مه زن، په يام و نامانجيكي هه يه له زياند، هيچ خه ميكيان نيه ته نها په زامه ندي خوا و گوپرايه لي بؤ خوا و پيغمبر ﷺ، له تاكړه وې و خو په رستيه وه پوښتن به ره و بيا تناني كومه ل و نه ته وه و، ده ولت و دروستكردني شارستاني، به وهش بوون به شايس ته ي مه زنترين دوو نيشانه له بوونه وهردا.

- ﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (ال عمران: ۱۱۰).

هه روه ها نيشانه ي: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۴۳).

- ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُون﴾: نه م چاكه و به خششانه، پيوستې هه يه به يادي خوا و سوپاسكردني به يانيان و نيواران، خوي شيان پاش نه وه ي ونبوي نيو بيا بان بوون، له لاي خوا گه وړه باس ده كرين.

جنگای خوږه تی خوی گه وره سوپاس بکړیت له سر نه و هه موو چاګانه.^۱
 به و شیوه ش، نایه ته پیروزه کان هاوه لانی په روه رده ده کرد له پښه ی پړوداوه
 گه وره کانه وه و، که سایه تی به هیزی موسلمانې دروستکرد که جګه له نیسلام به
 هیچ نایینکی تر پازی نابیت، که جووله کیشی ناسیووه له پښه ی قورثانه وه و به
 ته وای لیان حالی بووه، وه کو خوی گه وره هه رمویه تی: ﴿وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ
 وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَبْعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (البقرة: ۱۲۰).

۸- هه نديک له سيفه ته کانی جووله که که له قورثاندا هاتووه:

نه و که سه ی به دوی جووله که و هه لویسته کانیان بګرځیت له دږی پيغمبر ﷺ
 ناشیرینی کرده وه کانیانی بډ درده که ویت، هه روه ها نه و به دپه وشتیه ی نه وان
 له سرین، هیچ سه یریش نیه بډ که سانیک که له نایینی خویان هه لګه پښه وه به و
 شیوه بن. درده سه ری پيغمبر ﷺ و هاوه لانی له ګل جوله که دا سه خت و ناخوش
 بوو، قورثانی پیروز باسی هه نديکیانی کردوه، هه روه ها کتبه کانی سیره و میژوو
 پږن له و شیوه هه والانه، قورثانی پیروز و سوننه تی پيغمبر ﷺ باسی خه سه له ته
 ناشیرینه کانیان کردوه وه کو دوپویی و، به دپه وشتی له ګل خوا و پيغمبر ﷺ،
 پیلان ګیران و ته له که بازی و، پوپامایی و، سوود و هرنه ګرتن له زانست و، پږ و
 کینه و، چاو تیږپږینه مائی خه لګی و، ته ماعکاری و، په زیلی و، نانکویری و،
 بیښه رمی و، له خوږایی بوون و خوږه ږل زانین و خو درخستن و هاوتا بډ خوا
 بریاردان و دږایه تی کردنی پیاوچاګان و لاسایی کرنه وهی کویرانه و زانست
 شاردنه وه و ټیکدانی زانیاریه کان و ته له که بازی له دور قه ده غه کراوه کان و
 جیاوازی و چینایه تی له جیبه جیکردنی حوکه کان و به رتیل خواردن و دروکردن و
 ناپاکی.^۲

۱- پړوانه: التربية القيادية، (۲/ ۴۴۲).

۲- بګه پښه بډ کتبی به پښی: د. عبدالله الشقاری (اليهود في السنة المطهرة).

* هاوئا په رستن له گهل خوادا:

خوا په رستن پوچهل و تیکهل به شيرک بوو، چونکه باوه پريان وابوو خواى گوره کوپى هه به، که سانی تریشیان له گهل خوا ده په رست، قورئانی پیرؤزیش هه نديک له وانه باس کردوه: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَسَلْنَا لَهُمُ اللَّهُ آتٍ يُوَفِّكُمُ ۝۳۰﴾ انخدوا اخبارههم ورهبكتههم ازبکابا من دوت الله والمسیح ابن مریم وما أمروا إلا ليعبدوا إلها وحدا لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون ﴿ (التوبة: ۳۰-۳۱).

نه وان پښتانه مبه ران و پياوچا که کانيان ده په رست و گوره کانيان ده کرد به په رستگا و بت و ده يان په رستن، پښتانه مبه رى خوا څښتنه ده په رموييت: له عنه تى خوا له جووله که گورپى پښتانه مبه ره کانيان ده کرد به په رستگا.^۲

* د ژايه تى کردنى پښتانه مبه ران و پياوچا کان:

له هه مان کاتدا که قه شه و زانا کانيان پيرؤز پاده گرت تا ده گه يشته ناستى په رستن پريان، ده بينين له به رامبه ردا د ژايه تى پښتانه مبه ر څښتنه و پياوچا که کانيان ده کردو، هه لمه تى پيلانگي پريان به چه ندين شيواز ده کرده سه ريان، به لکو جارى واش بوو ده يان کوشتن، وه کو کوشتن پريان بز زه که ريا و يه حيا (عليهما السلام)،^۳ خواى گوره يش بزمان ده گيرپښتانه وه و ده په رموييت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَحْيَىٰ لَنَاصِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَحَدِّ قَادَحٍ لَنَا رَبُّكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَاطِهَا وَفُومِهَا

۱ - بېروانه: اليهود في السنة المطهرة (۵۰۷/۲)

۲ - البخاري، كتاب الصلاة - باب (۲۵) ... رقم (۴۳۷).

۳ - بېروانه: اليهود في السنة المطهرة (۵۰۹/۲).

وَعَدَيْهَا وَبَصَلَهَا قَالِ اسْتَبْدِلُوكِ الَّذِي هُوَ أَذْفُ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا
مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنْ
اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوُوا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١﴾ (البقرة: ٦١).

* شاردنه‌وه‌یان بۆ زانست و تیکدانیان بۆ راستیه‌کان:

ئەو خەسلەتە هەر لە دێر زەمانەوه لە گەڵ جوولە کەدا بووه، ئەبو هورەیره
دەگێڕێتەوه لە پیغمەمبەر ﷺ کە فەرموویەتی: "قيل لبني اسرائيل (وادخلوا الباب
سجدا وقولوا حطة) فبدلوا، فدخلوا يزحفون على استقام، وقالوا: حبة في شعرة"
واتە: بە بەنی ئیسرائیل وترا ... (وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة) بەلام ئەوان
گوێریان و، خۆیان خشان لە سەر پاشی خۆیان و وتیان: دەنکە تۆیەک لە موویە کدا.

گەورەترین ئەو زانستانەش قەشەکانی جوولە کە هەولێاندا بێشارنەوه، زانیان بوو
بە پیغمەمبەراییەتی موحمەد ﷺ، ئیبنو عەبباس (پەرەزای خوای لی بیست)
دەفەر مووێت: پافییە کوپی حاریسە و سەلامی کوپی میشکەم و مالیکی کوپی
سەیف و پافییە کوپی حوریمە، هاتنە لای پیغمەمبەر ﷺ و وتیان: ئەو موحمەد
ئایا تۆ بانگەشەیی ئەوه ناکەیی لە سەر ئاینی ئیبراهیمی و باوەرپێشت هەیه بە
تەوراتی ئێمە و شایەتی دەدەیت کە راستە؟ پیغمەمبەر ﷺ فەرمووی: بەلێ، بەلام
ئێوه شەشتان داھێناوه و نکۆلیتان کردووه لە ئەو پەیمانەیی خوای گەورە لێی
وەرگرتبوون، ئەوێش فەرمانتان پێکراوه ئاشکرای بکەن بەلام دەشارنەوه، منیش
بێ بەریم لەوێ دانانھێناوه، وتیان: ئێمە دەست بەوه دەگڕین کە لامانە و ئێمە
لە سەر پێگای پاستین و، باوەرپێشت پێ ناھێنین و شوێنت ناکەوین، ئێتر خوای
گەورە دەربارەیان ئەم ئایەتەیی داگرت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَّا أُنْزِلَ

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَيْنًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ (المائدة: ٦٨).^۱

* دوو بهرګي:

جووله که هه میښه ناکوکن له بیرو بیا وده پدا، جیاوازن له حوکمه کانیاندا، وا ده زانن ککوکن به لام دله کانیان په رته وازه یه، وه کو خوی گه وره باسیانی کردووه: ﴿لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدٍّ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (الحشر: ۱۴).

* به رتیل:

یه کیک له خه سلته کانی جووله که نه وده یه، له پیناو به دی هیټانی نه و نامانجه ی ده یانه ویت پټی بګن هه موو پټګایه ک ده ګرڼه بهر، با ناکوکیښ بن له ګل شه رعدا وه کو، به رتیلدان و مالی حه رام، خوی گه وره یش به م شپوه یه باسیانی کردووه: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (المائدة: ۴۲).

* دوو پړووی:

هه نديک له سهرانی جووله که موسلمان بوونی خویان څسته پړو کاتيک نیسلا م به هیز بوو له مه دینه، به لام خویان له سهر جووله که یی مابوون له په نهانیدا، خوی گه وره له و باره وه ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَٰطِئِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ ﴿١١﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (البقرة: ۱۴-۱۵).

۱- سیره ابن هشام (ق/۵۶۷-۵۶۸) واللفظ له، تفسیر الطبري، الاثر رقم (۱۲۲۸۴)، والاثر رقم (۱۲۲۱۹).
عن تفسیر الاية (۶۸) والاية (۵۹) من سورة المائدة والاثر (۲۱۰۱) عن تفسیر الاية (۱۳۶) من البقرة، (فتح الباري ۲۶۹/۸).

* پروپامایی :

له گه ل پوژ و کومه لگادا خو یان ده گونجاند، خه رابه یان قه ده غه نه ده کرد، بویه
خوای گه وره له عنه تی لی کردوون له قورئاندا: ﴿لَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي
إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
(۷۸)﴾ ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾
(المائدة: ۷۸-۷۹).

* سوود و مرگرتن له زانست :

خوای گه وره باسی نه م خه سه ته ی بۆ کردوون به وردی فه رموویه تی: ﴿مَثَلُ
الَّذِينَ حُمِلُوا التَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (الجمعة: ۵).

* بق و کینه و مله جویری :

یه کیك له خه سه ته جیگیره کانی جووله که بق لیبونیانه بۆ هه موو شتیك له
خو یان نه بیئت و، هه موو که سیك جووله که نه بیئت، به تاییه تی نه گه ر په یوه ندیه کی
هه بیئت به پیغه مبه ر ﷺ، وه کو پروداوی قبیله و، مه سه له ی قه ده غه کردنی مه ی،
عه بدولای کوپی مه سهود (په زای خوای لی بیئت) ده فه رموویت: کاتیک حه رام بوونی
مه ی دابه زی، جووله که وتیان: ئه ی باشه براکانتان که مردن مه بیان
نه ده خواره وه، ئیتر خوای گه وره نه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ (المائدة: ۹۳).

ئیتیر پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ((قيل لي: انت منهم)) واته: پیم و تراوه تق یه کیکی
له نه وان.

* حه سوودی :

جووله که چاویان برپیوویه پیغمبر ﷺ به هوی په یامه کی، چونکه نه وان چاوه پوانی پیغمبر ﷺ له خویان دهرکه ویت ده وری بده و شه پی له گه لدا بکن له دزی ناحه زه کانیا، جا کاتیک پیغمبر له که سانی ترهات، نه وان شیت بوون و، پیگای پاستیان ونکرد، ده ستیان کرد به دزایه تی کردنیکی سخت، هه روه ها حه سوودیان دهرد به هاوه لانی پیغمبر ﷺ له سر باوه پ و پیگای پاست هه لبراردنیا.^۱

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۱۰۹).

* له خویایی بوون و خوبه زلزانین :

نم خه سلته تیان هر له کزنه وه له گه لدا بوو، چونکه نه وان وا ده زانن چاکترینی خه لکن و، خویان به گه لی هه لبراردراوی خوا ده زانن، پیشیان وایه به هه شت بو جووله که دروست کراوه و پیگای نه وان نه بیت هه موو پیگایه کی تر به ره و گومرایی ده پوات، خوای په روه ردگاریش باسی نم خه سلته ناشرینه ی نه وانی کردوه و^۲ فهرمویت: ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة: ۱۱۱).

نم له خویایی بوون و خوبه زل زانینه تیان له چه ندین شیوازا خوی ده بینیته وه به رامبر به پیغمبر ﷺ دا،^۳ ثینو عه بباس (په زای خوای لی بیت) ده فهرمویت: پیغمبر ﷺ چوه لای نوعمانی کوپی نه زانه و به حری کوپی عه مرو، شاسی کوپی عه دی و، قسه تیان له گه ل کرد و، قسه ی له گه ل کرد، ثینجا بانگی کردن بو

۱- بېروانه: الصراع مع اليهود (۷۰/۱).

۲- بېروانه: الصراع مع اليهود (۷۱/۱).

۳- بېروانه: اليهود في السنة المطهرة (۴۹۵/۲-۴۹۶).

لای خوا و له تورپیی خوا ترساندنې، وتیان: له چی ده مانترسینې نهی موحه ممد، سویند به خوا نیمه کوپ و خوشه ویستی خواين، - وه کو و تهی گا وره کان - نیتړ خوای گه وره نه م نایه تهی دابه زاند: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوهُمْ﴾ (المائدة: ۱۸).^۱

* چروکی:

یه کیک له سیفه ته کونه کانیان چروکیه و، پاره خه رجنه کړنه له پیناو خواد، نه وان ده هاتنه لای پیاوړتیک له نه نصار و ده یانوت: پاره کانتان خه رج مه کن ده ترسین هه ژار بن، په له یش مه کن له پاره خه رج کړندا، نیتو نازانن بډ چی پووده دات،^۲ نیتړ خوای گه وره نه م نایه تهی دابه زاند: ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِأَمْوَالِهِمْ أَلَّا يُنْفِقُوا ذَلِكُمْ أَكْبَرُ عَنِ النَّاسِ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (النساء: ۳۷).

واته: له ته وراتدا به لگې راستنې قورئان هه یه: ﴿وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ (النساء: ۳۹).

* سهرکه شی:

سهره پای ناشکرا بونی به لگې سه لمینراو له سهر پیغه مبرایه تی موحه ممد ﷺ به لام جووله که هر باوه پیان نه ده هینا به هوې سهرکه شیه وه که وای کړدبو نه قله کانیان دابخریت و خوای گه وره ش باسی نه و سیفه تهی له نه واند کړدو و هه رمویه تی: ﴿وَلَمَّا أَتَتْ أَلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَمَّا اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة: ۱۴۵).

۱. بېوانه: تفسیر الطبري، واللفظ له بالائر رقم (۱۱۶۱۳) عن تفسیر الایة (۱۸) من المائدة، سيرة ابن هشام

(۱/۵۶۳).

۲. بېوانه: اليهود في السنة المطهرة (۲/۴۸۷-۴۸۸).

به لئی نه ی پیغمبره ی خوا ﷺ نه گره هزاره زار به لگه پیشکesh بکه یت قابل نابن، ناگوپین و باوه پ ناهین: '..... وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿یونس: ۱۰۱﴾.

نه مه هندی بوو له سیفته خراپه کانی جووله که که قورئان ناماژه ی پیکردوه، بۆ نه وهی موسلمانان له هیچ شوین و سهرده میکدا پیمان هه لئه خه له تین.

چواره م: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلَحُ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ):

خوای گهره کرده وهی خراپه کاران راست ناکاته وه:

دهستوره که ناستی نه و دادگهریه ی ناشکرا کرد که پیغمبر ﷺ له گهل جووله که نه نجامی دا، ههروه ها چه مکی نازادی به هاوالاتیانی ده ولته به خشی و بنه مای ده مارگیری و په تکرده وهی بیروبۆچونه کانی تر به جاریک نه هیشت، ته کتیکیکیش نه بوو له و قوناغه به رپا بکریت تا پیغمبر ﷺ ده سه لات په یدا بکات و دوژمنه دهره که کان له ناو ده بات، حاشا پیغمبر ﷺ به و شیوه یه بیت، نه وه هه لوئیستی که بوو هه لقولاو له سیاسه تیکی ئیسلامی وه رگیراو له شهریه تی خوای پهروه ردار.^۲

له پاستیدا پیغمبر ﷺ هندی پیکه وتننامه ی به ست له گهل جووله که دا که ژیانیکی سهریازانه ی بۆ دهسته بهر ده کردن له ژیر سایه ی ده ولته ئیسلامیدا، به بۆنه ی نه وهی نه وان نه هلی کیتابن، به لام جووله که به سروشتیان خه لکیکی ناپاک و سته مکار و بی نه مکن، نه شیان توائیوه و ناشتوانن خویان برانیننه وه به خه سه لته ی چاک، بۆیه په یمانه کانیا ن له گهل پیغمبر ﷺ شکاند و چاره نووسیان به شیوه یه کی گونجاو له گهل کرده وه کانیا ن کوتایی پیهات و، پیغمبر ﷺ هه لسا به چۆلکردنی مه دینه له به نی قه ینوقاع و به نی نه زیر و ههروه ها کوشتنی پیاوانیک له به نی قوره یزه،^۳ قورئانی پیرۆزیش ناماژه ی داوه به سروشتی جووله که له گهل

۱- بپوانه: العهد والميثاق في القرآن الكريم، د. ناصر العمر (۱۲۱).

۲- بپوانه: الصراع مع اليهود (۷۲/۱).

۳- بپوانه: العهد والميثاق في القرآن الكريم، د. ناصر العمر (۱۲۱).

پیکه و تننامه‌کاندا، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَاهِدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَنْقُضُونَ﴾ (الانفال: ۵۶).

ئه‌و په‌یمان‌ش نایه‌ته‌که ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات بریتیه له‌و به‌ئینا‌مانانه‌ی پیغمبر ﷺ ده‌بیه‌ست له‌گه‌ل جووله‌که، که جه‌نگی له‌گه‌ل به‌رپا نه‌که‌ن و یارمه‌تی دوژمنانی ئیسلام نه‌ده‌ن،^۱ وه‌کو لیک‌ده‌ره‌وانی قورئان ئاماژه‌یان پیکردوه.

جووله‌که چه‌ندین پیکای جیا‌جیا‌یان ده‌گرته‌به‌ر بۆ پیلان‌گیران له‌ پیغمبر ﷺ و ئیمانداران، به‌لام پیکاکانیان هه‌رگیز سه‌ری نه‌ده‌گرت و بی‌به‌ره‌م بوو، ئه‌وه‌یش بی‌گومان به‌هۆی په‌روه‌ده‌کردنی پیغمبر ﷺ بوو که واتاکانی ئیمانی ده‌چه‌سپاند له‌ ده‌ل‌کانیادا و، به‌ندایه‌تی ته‌واوی بۆ خوی گه‌وره به‌دی ده‌هینا و، پویه‌پرویی بته‌پرستی ده‌بوویه‌وه به‌هه‌موو شیوازه‌کانی و، هاوه‌لانیشی فیر ده‌کرد له‌سه‌ر وه‌رگرتنی هۆکاره‌کانی پاپه‌پین و ده‌سه‌لاتی واتایی و کرده‌وه‌یی، پیغمبر ﷺ هاوه‌لانی په‌روه‌ده‌کرد له‌سه‌ر سه‌ره‌رزی پیاوه‌تی و جوامیری و قبول نه‌کردنی سه‌رشۆپی و به‌رگری کردنی سته‌م و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌نه‌دان بۆ پیلانه‌کانی جووله‌که و که‌سانی تر، بۆیه‌هه‌ر له‌هه‌ول‌دانا بوون تا سه‌رکه‌وت.^۲

فیل و ته‌له‌که‌کانی جووله‌که له‌ دژی موسلمانان له‌ ئه‌وپه‌ری ژیریدا نه‌خشه‌ی بۆ ده‌کیشرا، به‌لکو هیچ سه‌رکه‌وتنیکیان به‌ده‌ست نه‌ده‌هینا، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی یه‌که‌می هاوه‌لان به‌هۆی سه‌رکردایه‌تی و پێبازی پیغمبر ﷺ که به‌رپای ده‌کرد.^۳

به‌لام موسلمانانی ئه‌مڕۆ ده‌پووخین له‌ به‌رامبه‌ری پیلانه‌کانی جووله‌که، له‌به‌ر دووریان له‌ پێبازی پیغمبر ﷺ و شیوازی به‌ره‌نگاری کردنی بۆ جووله‌که‌کان، نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پێویستی نۆزی هه‌یه به‌ سه‌رکردایه‌تیکی ژیر و هۆشمه‌ند، شاره‌زابیت به‌ ئاکاره‌کانی جووله‌که، بۆ ئه‌وه‌ی بزانیته‌ چۆن هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل بکات له‌ پۆشنایی سیاسه‌تی پیغمبر ﷺ دا له‌ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل ئه‌م جوهره‌ که‌سانه‌.

۱- بپوانه: تفسیر الطبری (۳۰/۸) والتحریر والتنویر (۴۸/۱۰).

۲- بپوانه: الصراخ مع اليهود (۸۰/۱).

۳- بپوانه: (۷۹/۱).

له‌م پوژگاره‌ی خو‌ماندا، په‌نجه‌ پیسه‌کانیان هاویشتوته نیو ژور لایه‌نه‌کانی ژیانی گه‌لان و ولاتان، ئامانجیشیان ته‌نجا خراپه‌ کردنه له‌سهر زه‌ویدا که نه‌وه‌یش ده‌رپینی قورنانی پیرۆزه: ﴿وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ له‌ پاستیدا به‌کاره‌ینانی (یسعون) وه‌کو ئاماژه ده‌کات بۆ تازه‌ بوونه‌وه و هه‌میشه به‌رده‌وامی نه‌و کاره‌یان خراپه‌کاری نه‌وان قوناغیکی میژوویی نه‌بووه و ته‌واو نابیت، به‌لکو نه‌وه چاره‌نووسی گه‌ردوونی نه‌وانه تا پوژی دوا‌یی، جووله‌کیش توانیویانه زال ببن به‌سهر ژۆرێک له‌ ده‌ستکه‌وتی نه‌ته‌وه‌کان له‌ پێگه‌ی ته‌له‌که نه‌خشه بۆکی‌شراوه‌کانیان و نه‌بوونی قه‌واره‌ی ئیسلامی، که توانای هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نه‌و پیلانانه‌ی هه‌بیت.

بلیمه‌تی جووله‌که له‌ پووخاندندا مه‌سه‌له‌یه‌ک نییه جیگای گومان بیت، نه‌و بلیمه‌تییه‌ی پووداوه‌کان ده‌قۆزیت‌وه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی، جووله‌کیش بوونی کاریگه‌ری خۆیان هه‌یه له‌ ده‌وله‌ته گه‌وره‌کاندا، له‌ پووی ئابووری و سیاسی و پاگه‌یانندن و، هیچ کاتی‌کیش دوا نه‌که‌وتوون له‌ هه‌ردوو سیسته‌می جیهانی سه‌رمایه‌داری و شیوعی، یان له‌ شۆپشه گه‌وره‌کانی جیهان، چه‌ند سازمانی‌کی نیۆده‌وله‌تیش هه‌یه هه‌ولێ گه‌وره‌ی به‌گه‌پخستوه بۆ به‌دی هێنانی ئامانجه‌کانی جووله‌که، ناودارترینیان له‌ (ماسۆنییه‌ت) و (لیونز) و (روتاری) و (شه‌هود و یه‌هوده) ... هتد.

ئایا توێژه‌ری وریا هه‌ست ناکات له‌م مه‌سه‌له جۆرێک له‌ زیاده‌په‌وی هه‌یه به‌ مه‌به‌ست یان به‌بی مه‌به‌ست؟

ئه‌م وێنه‌ی که‌وا ده‌ریده‌خات جووله‌که جیهان ده‌جوولێتن و نه‌وان سه‌رکرده‌ی سیاسی و بیر و داهێنه‌ر و... گوايه که‌سایه‌تییه‌ گرنگه‌کان له‌وانه‌ی که جووله‌که نین وه‌کو به‌ردی شه‌تره‌نج وان وه‌کو (وليام غای کار) ده‌لێت.^۱ ئه‌م بپه‌ ژۆره له‌ کتیب که‌ باسی پۆلی ترسناکی جووله‌که ده‌که‌ن، یارمه‌تی ده‌دات بۆ ئاماده‌کردنی که‌سێک بۆ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و لێکدانه‌وه‌یه‌کی ئاماده‌ پێشکه‌ش ده‌کات بۆ هه‌موو نه‌و

شکاندن و به‌زینانه‌ی تووشی نه‌ته‌وه بووه، به‌زین له پروی شارستانی و سهربازی وه‌کو یه‌ک.

هه‌ستکردنی خه‌لکی به‌وه‌ی که هه‌موو شتی‌ک پيش وه‌خت ئاماده کراوه و بپاوه‌ته‌وه و نه‌خشه‌ی بۆ کیشراوه له لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه، سستیان ده‌کاته‌وه له جیهادکردن، ئه‌وه‌شی که ده‌وتریت دهرباره‌ی جووله‌که ده‌کریت بوتريت دهرباره‌ی هه‌ر دوژمنیکی تر، بۆ نمونه کۆمه‌له باتنیه‌کان له جیهانی ئیسلامی که قه‌واره‌ی به‌هیزیان په‌یدا کردوه له زۆر ده‌وله‌تدا، به‌لکو قه‌واره‌ی سهربه‌خۆی خۆیان هه‌یه له زیاتر له ولاتیکی ئیسلامی.

ئه‌و کۆمه‌لانه زۆرجار که سانیکیان ده‌ست ده‌که‌ویت که گه‌وره‌یان کاته‌وه زیاتر له ئه‌ندازه‌ی خۆیان، بۆ نمونه هه‌ر که سی‌ک دهرباره‌یان بنوسی‌ت یان قسه بکات، پۆزی یان ژبانی له مه‌ترسیدا ده‌بی‌ت،^۱ ئه‌م زلکردنه‌وه ترسناکه بۆ دوژمنانمان راستیه‌کی نییه، چونکه لایه‌نگرانی شه‌یتان هه‌رچه‌ندی‌ک زله و زه‌به‌لاح بن هه‌ر لاوان.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ۷۶).

له راستیدا هیزى ئه‌وان له لاوانى ئيمان و دورى ئيمه‌دايه له پي‌بازی خوای گه‌وره، چونکه ئيمانی راسته‌قینه هه‌موو پیلانه‌کان له‌به‌ر ده‌میدا ده‌پوخین، به‌لام پي‌ويسته ترس وه‌لا بخريت چونکه ده‌بی‌ته هوی کوشتنی هيمه‌ت و وه‌.

کاتی‌کیش ئه‌و ده‌سته به‌ ئارامه ئيمانداره په‌یدا ده‌بی‌ت، هه‌موو پیلانه‌کانی جووله‌که و که‌سانی تر تیکده‌شکیت.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ سُّوْهُمُ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

مُحِيطٌ ﴿ (ال عمران: ۱۲۰).

نه‌مه‌یش له هیچ حاله‌تیکدا نه‌وه ناگه‌یه‌نیت، که هیژی دوژمن پشتگوی بخزیت
یان به که م سه‌یر بکریت، با هرچه‌ند بیبایه‌خ بیت.
پتویسته پښگای میان‌په‌وی بگرینه‌به‌ر له هه‌ل‌سه‌نگاندنی هیژی دوژمن نه
زیاده‌په‌وی بکه‌ین له گه‌وره‌کردنه‌وه‌یاندای به‌ شیوه‌یه‌ک وره‌مان دابه‌زیت و پاساومان
بۆ دروست بکات بۆ به‌زین، له هه‌مان کاتیشدا خۆ بیئاگا نه‌که‌ین له بوونی نه‌وان.^۱

باسی چواره‌م: به‌ریه‌ره‌کانی یه‌کتری کردن و بزوتنه‌وه‌ی پوله سه‌ریازی‌ه‌کان.

یه‌که‌م: سوننه‌تی به‌ریه‌ره‌کانی.

نه‌وه یه‌کې بوو له و سوننه‌تانه‌ی پيغمبر ﷺ مامه‌لې له‌گه‌لدا ده‌کرد، نه‌وه‌یش به‌ شیوه‌یه‌کی ناشکرا ده‌رده‌که‌ویت له قوناغی مه‌دینه‌دا له‌گه‌ل بزوتنه‌وه‌ی پوله سه‌ریازی و نیژده و غه‌زاکان که پيغمبر ﷺ نه‌نجامی ده‌دا له دژې بټه‌رسته‌کان، نه‌م سوننه‌تیش به‌ شیوه‌یه‌کی پاسته‌وخو په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ ده‌سه‌لاتی په‌یدابوونی نه‌م دینه‌وه، خوای گه‌وره‌یش ناماژه‌ی پیکردوه کاتیک فهرموویه‌تی:

﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۱).

هه‌روه‌ها له فهرمووده‌ی خوای گه‌وره‌دا: ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (الحج: ۴۰).

له نایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی به‌قه‌رده‌دا، تیبینی ده‌کړیت له پاش باسکرنی نمونه‌یه‌ک له نمونه‌کانی ململانی هاتووه له نیوان هق و ناهه‌قدا، که بریتیه له باسکرنی تالوت و سه‌ریازه نیمانداره‌کانی و جالوت و شویټکه‌وتووانی، خوای گه‌وره‌یش له‌و باره‌یه‌وه ده‌فهرموویت: ﴿وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۱).

که نه‌وه ده‌که‌یه‌نیت پالنن به‌ خراپه‌وه له‌م پښکایه‌دا نیعمه‌تیکه هه‌موو خه‌لکی ده‌گریته‌وه^۱ ټینجا نایه‌تی سوره‌تی حه‌ج دیت پاش راگه‌یاندنی نه‌وه‌ی که‌خوای

گه‌وره به‌رگری ده‌کات له‌پشتگره باوه‌پداره‌کان ، هه‌روه‌ها پاش پیگه‌دان به‌جنگکردن خوای گه‌وره بپیری بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی ده‌دا که‌نه‌ویش بریتیه له :
﴿وَلْيَنْصُرَكَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾.

شه‌ریعت دانانی جه‌نگ کردنیش به‌چهند قوناغیکدا تپیه‌پی:

قوناغی یه‌که‌م: قه‌ده‌غه‌بوون ، له‌وکاته‌ی موسلمانان له‌مه‌که‌ بوون و داویان ده‌کرد له‌ پيغمبر ﷺ پیگه‌ی شه‌پکردنیان پيبدات ، ئه‌ویش پپی فه‌رموون:
((اصبروا فاني لم اؤمر بقتال))^۱ واته: ئارام بگرن چونکه من فه‌رمانم پینکراوه جه‌نگ به‌رپا‌بکه‌م.

قوناغی دووه‌م: پیگه پیدان به‌بی واجب بوون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتْلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (الحج: ۳۹).

قوناغی سێیه‌م: واجب بوونی شه‌پکردن دژ به‌ئه‌وانه‌ی جه‌نگ له‌ دژی موسلمانان به‌رپا ده‌که‌ن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَتْلُونَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۰).

قوناغی چواره‌م: فه‌رزیبوونی جه‌نگکردن دژ به‌هه‌مو بی‌باوه‌پان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة: ۳۶).

ئه‌م پله به‌پله په‌چاوکردنه له‌حوکمی شه‌پکردندا، خواستی ده‌وله‌تی تازه پیگه‌یشتوو بوو، هه‌روه‌ها حاله‌تی سوپای ئیسلامی که تازه پیکهاتبوو له‌پووی ژماره و که‌ره‌سته‌وه، وای ده‌خواست، بۆیه پپیویست بوو ماوه‌یه‌کی دیاری کراو هه‌بیئت پوویه‌پووبوونه‌وه‌ی دوژمنانی بانگه‌وازی ئیسلامی فه‌رزنه‌بیئت، تا ئه‌وکاته‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی خۆی ده‌گریت و به‌هیز ده‌بیئت و ده‌توانیئت خۆی پاگریئت له

بهرامبر هیزه کانی کوفر له دوورگی عه ره بدا، با قوره شیش سهرقالی پاپه پاندنی
 نهو هیزانه بوون له دژی موسلمانان، وهکو پووشیدا دواتر، لهو کاته شه پکردن
 واجب ده بیئت کاتیک ده ولته تی نیسلامی ناماده ی پووبه پووبونه وهی هه موو
 نه گهره کان ده بیئت، نه مه سه بارهت به جهنگ کردن له گهل بیباوه پانی قوره شیش
 فرمان درا به پینگه دان به جهنگ فره زبوون، به لام له حاله تیکدا موسلمانان له
 ده ولته تی خویان بن له مه دینه و تووشی هیرش بینه وه له لایه ن دوزمه کانیانه وه،
 جهنگ لهو کاته دا ده بیئت به فره ز، هیچ بواریک نیه بۆ نه گهریکی تر، وهکو جیبه جی
 هینانیک بۆ به یعه تی شه پکردن، که نه نصاری ناچار ده کرد شه پ له گهل هه موو
 که سیکدا بکن له پیناوی به رگری کردن له ده ولته تی نیسلامی و خاوه نه که ی و
 شوینکه وتوانی،^۱ هاوکات له گهل دابه زینی مؤلت دان به جهنگ، پیغمبر ﷺ
 دهستی کرد به پاهینانی هاوه لانی له سهره هونه کانی جهنگ، به خووشی به شداریان
 ده کرد له پاهینان و مه شقی سهر بازیدا، هه روه ها هه ولدانی له گوپه پانه کانی جهنگدا
 به مه زترین نهو کرده وانه ژمارد که موسلمان نزیک ده کاته وه له خوی خوی،
 پیغمبر ﷺ هه لسا به جیبه جی کردنی وته ی خوی که وره: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا
 اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
 مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال: ۶۰).

به نامه شیش له ناماده کردنی موجهیدی موسلمان پشتی ده به ست به دوو
 پینازی هاوسه نگ: ناراسته کردنی واتایی و پاهینانی کرده یی.
 ۱- ناراسته کردنی واتایی:

پیغمبر ﷺ هه ولی ده دا وره ی موجهیده کان به رز بکاته وه و هیوایان پی
 ببه خشیت به سه رکه وتن یان به به ههشت، هه ر لهو ساتانه وه نهو هیوایه له گهل
 سهر بازه کاندای بوو له گوپه پانه کانی جهنگ دا و پالی پیوه ده نان هه موو توانا

ده‌روونی و جه‌ستیی و هونه‌رییه‌کان به خه‌رج بده‌ن له پټناو بردنه‌وه‌ی شه‌په‌کان، یان مردن له ژړر سیټه‌ری شمشیرره‌کاندا.^۱

له وته‌کانی پټغمبر ﷺ له و باره‌وه، فهرموده‌یه‌که نه‌مه واتاکه‌یه‌تی: سویند به و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بیټ پیاوړتیک له نیمانداران دلیان ناسووده نابیټ له پاش من به‌جی بمینن، منیش توانام نییه ناماده‌یان بکه‌م بۆ جه‌نگ، هیچ کاتیک له پۆلیکی سهریازی دوا نه‌که‌وتم که جه‌نگ بکات له پټناو خوادا، سویند به و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، پټم خوځشه بکوژیم له پټناو خوادا و زیندوو بکریمه‌وه و دوباره بکوژیم و نینجا زیندوو بکریمه‌وه و بکوژیم و زیندوو بکریمه‌وه و جاریکی تر بکوژیم.^۲

بیجگه له چه‌ندین فهرموده‌ی تری پټغمبر ﷺ که باسی فه‌زلی شه‌هیدی و شه‌هید ده‌کات له پټناو خوی گه‌وره.^۳

۲- شیوازی کرده‌یی:

پټغمبر ﷺ هه‌ولیدا پشت ببه‌ستیت به‌هه‌موو تواناکانی موسلمان به‌پیاو و ژن و منال و لاو و پیره‌وه، هه‌روه‌ها پاهاتن له‌سهر لیته‌اتوویی له شه‌پکردن به‌پم و شمشیر و تیر و مه‌شقی سهریازی له‌سهر پشتی نه‌سپ، پټغمبره‌ی خوا ﷺ هه‌ردوو جوړی په‌روه‌ده‌یی سهریازی له ناراسته‌کردن و پاهیتان و هیوا به‌سهرکه‌وتن یان به‌هه‌شت ناوټه ده‌کرد و هانی موسلمانانی دده‌ا بۆ شاره‌زایی له هونه‌ره‌کانی تیر هاویشتن، پټغمبره‌ی خوا ﷺ ده‌فهرمویت: ((من تعلم الرمي ثم تركه، فليس منا، او قد عصي))^۴

واته: هه‌ر که‌سیک فی‌ری تیرهاویشتن بوو نینجا وازی لیته‌یتا، نه‌و که‌سه له نیتمه نیه، یان تاوانی کردوه.

۱- بېروانه: دراسة في السيرة (۱۶۱).

۲- بېروانه: البخاري: كتاب الجهاد والسير، باب تمنى الشهادة، رقم (۲۷۹۷).

۳- بېروانه: البخاري: كتاب الجهاد والسير، رقم (۲۸۱۷).

۴- مسلم: كتاب الامارة، باب فضل الرمي والحث عليه، رقم (۱۹۱۹).

جا نه‌وه بانگه‌وازنيکه بۆ ئومەت به گشتی، تەنانەت بۆ ئەوانەش پيرن، خۆيان رابهيئن له‌سەر پيکاني نيشانه و دەست راستی و گورجی جموجۆل، له‌ راستيدا ئيسلام گرنگی دەدات به‌ تواناکانی ئومەت و ئاراسته‌يان دەکات به‌ ره‌و کاری مه‌زن. پيغمه‌مبه‌ر ﷺ خويشی گرنگی دەدا به‌ ئاماده‌کردنی به‌پيی هه‌موو بارودۆخه‌کان و هانی هه‌موو کاریکی دەدا موسلمانان ئەنجامي بدن، جيگيريشه‌ وه‌ك فه‌رمويه‌تی: ((واعدوا لهم ما أستطعتم من قوة، الا ان القوة الرمي، الا ان القوة الرمي، الا ان القوة الرمي))^۱ واته: ئەوه‌ی له‌ تواناتاندا هه‌يه‌ وه‌كو هه‌يز به‌ کاری به‌يئن، هه‌يزيش تير ه‌اويشتنه (سێ جار دووباره‌ی کردۆته‌وه‌).

دووهم: له‌ ئامانه‌کانی جيهاد له‌ پيئاو خوادا:

۱- پاراستنی ئازادی بیرورا:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونََ الَّذِينَ كُفُّوا لِلَّهِ فَإِنْ أُنتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۳۹﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نَعَمْ الْمَوْلَىٰ وَنَعَمْ النَّصِيرُ ۝۴۰﴾ (الانفال: ۳۹-۴۰).

۲- پاراستنی دروشم و په‌رسته‌کان:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝۳۸﴾ أُوذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝۳۹﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَلَدَّتْ صَدُومٌ وَيَبِيعُ وَصَلَاتٌ وَمَسْجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۴۰﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝﴾ (الحج: ۳۸-۴۱).

۱- مسلم: كتاب الامارة، باب فضل الرمي والحث عليه، رقم (۱۹۱۷).

۳- نه‌هیشتنی خراپه له‌سهر زه‌وی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۰-۲۵۲).

(ابن کثیر) له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌رباره‌ی فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ (البقرة: ۲۵۱). ده‌فه‌رموویت: واته: نه‌وه نه‌بی خوای گه‌وره خه‌لکانیکی تر پال ده‌نیت وه‌کو به‌نی ئیسرائیلی پالنا به‌شه‌پکردن له‌گه‌ل تالوت و نازایی داوود، نه‌گه‌رنا له‌نیو ده‌چوون.^۱

ب- تاقی کردنه‌وه و په‌روم‌ده‌کردن و چاکسازی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُوا فَشُدُّوا الْوَتَاكُ فَإِمَّا مَأْبُودٌ وَإِمَّا فَدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لَبَلَّوْا بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُغْنِيَ عَنْهُمْ سَيِّئِهِمْ وَيُغْنِي عَنْهُمْ اللَّهُمَّ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾ (محمد: ۴-۶).

(ابن کثیر) له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌رباره‌ی فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَلَٰكِنْ لَبَلَّوْا بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾ (محمد: ۴). فه‌رموویت: واته: به‌لام جیهاد و جه‌نگ کردنی له‌گه‌ل دوزمنان بو ئیوه داناو وه‌کو تاقی کردنه‌وه،^۲ ه‌روه‌ها باسی حیکمه‌تی

۱- تفسیر ابن کثیر (۲/۲۶۲)، او ه‌س (۴۴۷) من ط/ دار الشعب

۲- تفسیر ابن کثیر (۴/۱۵۴).

دانانی جیهادی کردوه کاتیک فہرموویہ تی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ (ال عمران: ۱۴۲).

۵- ترساندنې بیباومېان و پېسواکردنیان و سهر شوېکردنیان و له ناوېردنې پېلانہ کانیان:

خوای گه ورده ده فہرموویہ تی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال: ۶۰).

مہروہ ما فہرموویہ تی: ﴿فَتَلَوْهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ بِبَصَرِكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَسْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾ وَيُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ۱۴-۱۵).

مہروہ ما فہرموویہ تی: ﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۷﴾ ذَلِكَمُ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ﴾ (الانفال: ۱۷-۱۸).

۶- ناشکراکردنې دووړووه کان:

خوای گه ورده ده فہرموویہ تی: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْطِيَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (ال عمران: ۱۷۹).

(ابن کثیر) ده فہرموویہ تی: واته: پټوېسته هویه ک دروست بکات بؤ ده رده سهری پشنگېری خوای تیا ناشکرا بیت و دوزمنی خوای تیا پېسوا بیت، نیمانداری خوږاګرو مونا فېقی خرابه کاری تیا دا بناسرین، مه به سستی له پوډی نوحوده که خوای گه ورده

نیماندارانی تاقی کرده‌وه، به‌وشیوه‌یه‌ش باوه‌پ و خوږاگری و گوږپایه‌لیان ده‌رکه‌وت بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، په‌رده‌ی له‌سهر مونا‌فیقانی‌ش پامالی، نیت‌ر ملپنچی نه‌وان ده‌رکه‌وت و ناشکرا بوون که جیهاد نا‌که‌ن و نا‌پاکن له‌گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

۷- به‌رپاکردنی حوکمی خوا و سیسته‌می ئیسلامی له‌سهر زه‌ویدا :

له‌پاستیدا به‌رپاکردنی حوکمی خوا له‌سهر زه‌وی یه‌کیکه له ئامانجه‌کانی جیهاد، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾ (النساء: ۱۰۵).

۸- به‌رگری کردن له دژی ده‌ست دریزی بیباوه‌پان :

نه‌مه‌یش یه‌کیکه له ئامانجه‌کانی جیهاد له ئیسلامدا و ده‌بیته چەند به‌شیکه‌وه:

- ده‌ست‌دریزی کردنی بیباوه‌پان له‌سهر ده‌سته‌یه‌کی نیمانداری چه‌وساوه له خاکی بیباوه‌پاندا: به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر نه‌توانن بچه‌ن جیگایه‌ک دلنیا بن تیایدا له‌سهر نایینه‌که‌یان، پتویسته له‌سهر ده‌وله‌تی ئیسلامی خو‌ی ئاماده بکات بۆ جیهادی بیباوه‌پان بۆ پزگارکردنی نه‌و ده‌سته موسلمانه له‌و سته‌مه‌ی که‌وتوو‌ته سه‌ریان.^۱

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (٧٦) وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا﴾ (النساء: ۷۴-۷۵).

- ده‌ست دریزی کردنی بیباوه‌پان له‌سهر خاکی موسلمانان، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا

يُحِبُّ الْمُعَذِّبَ ﴿١٩٠﴾ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِن أَنَّهُوَا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿البقرة: ١٩٠-١٩٢﴾.

زانایان پوونیان کردووه ته‌وه، نه‌گه‌ر بیباوه‌پان ده‌ستدریژی بکه‌نه سه‌ر خاکی نیسلا می پیویسته به‌رگری لی بکریت، چونکه نه‌گه‌ر دوژمن نه‌و خاکه‌ داگیر بکات موسلمانان ده‌چه‌وسینیت‌وه و حوکه‌کانی کوفری تیادا به‌ریا ده‌کات و خه‌لکه‌کش ناچار ده‌کات ملکه‌چ بن بوی، نه‌وسا ده‌بیته (دار الکفر) دوی نه‌وهی که (دار الاسلام) بوو.

هه‌ندی له زانایانی هه‌نه‌فی وتوویانه: هه‌ر جیگایه‌ک مه‌ترسی هیری شی دوژمنی له‌سه‌ر بیت پیویسته جیهادی تیا بکریت و سه‌روک فه‌رمانی پاراستنی نه‌و جیگایه‌ ده‌ربکات، نه‌گه‌ر خویشیان توانایان نه‌بوو پیویسته له‌سه‌ر نزیکترین که‌سانیک له‌ نه‌وان یارمه‌تیا ن بده‌ن تا توانای به‌رگری کردنی دوژمنانی بۆ دروست ده‌بیته...
• له‌ حاله‌تیکدا دوژمن سته‌م بلاو بکاته‌وه له‌ نیو هاوالاتیه‌کانی خویدا با بیباوه‌پیش بن:

چونکه‌ خوی گه‌وره‌ سته‌می قه‌ده‌غه‌ کردووه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی، به‌ریا کردنی دادگه‌ریش له‌سه‌ر زه‌ویدا پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی، نه‌گه‌ر موسلمانان به‌رگری نه‌که‌ن له‌ سته‌م لی‌کراوه‌کان تاوانبار ده‌بن، چونکه‌ نه‌وان فه‌رمانیان پی‌کراوه‌ جیهاد بکه‌ن بۆ سه‌رخستنی هه‌ق و پوچه‌لگردنه‌وه‌ی نا‌هه‌ق و بلاو کردنه‌وه‌ی دادگه‌ری و نه‌هیشتنی سته‌م، سه‌رفرازیش نابن به‌وه‌ نه‌بیته‌ خوی گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا اَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (المائدة: ٨).

• له کاتې وهستان له دږی بانگووازان بډ لای خوا و قه دهغه کردنیان بډ گه یاندنی دینی خوا:

موسلمانان خوی گه وړه پټویستی کردو ته سهریان په یامه کانی خوی گه وړه بگه یه نن، بډ ته وای خه لك، وه کو فه رموویه تی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (ال عمران: ۱۰۴).
دوژمانانی خوایش پڼگه له پشتگرانی ده گرن بانگه وازه که بگه یه نن و کو سپیان بډ دروست ده که ن له و بواره دا، بډیه خوی گه وړه پټویستی کردووه له سهر بهنده نیمانداره کانی بجه ننگن له دږی هه موو که سیك ده بیته ته گره له پڼگای خوا.^۱
خوی گه وړه دهغه رموویت:

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ۖ﴾ (۱) وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ (۲) ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ (۳) فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُوهُم فَشَدُّوا الوُتَاقَ فَإِمَّا مَتَابَعُهُ وَإِمَّا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرَفْنَا مِنْهُمْ لَكِن لَّيْسَ لَكُم بِهِمْ قُوَّةٌ وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ (محمد: ۱-۴).

سې يه م: گرنګرتین پوله سهریازیه کان پښ غه زای به در.

به جیګرېوونی موسلمانان له مه دینه به سهر کردایه تی پیغمبر ﷺ و، سهر دروستېونی کو م له نیماندار له کو م له گای نوی، پټویست بوله سهر موسلمانان، سهر کرده کانیان ناگاداری بارودوخی دهره بوری خویان بن و نه و هی چاوه پوانیان ده کات له لایه ن دوژمانانیه وه، پټویستیش بوو بانگه واز به پڼکه ویت بډ نه و نامانجه ی که پیغمبر ﷺ په وانه کراوه بډی و خوی و هاوه لانی دهردی سهری زوریان بینی له پڼا ویدا.

ه‌لوئستی قوره‌یشیش له مه‌دینه یه‌کێک له مه‌سه‌لانه‌ی پئویستی به چاره‌سهرکردن بوو له لایه‌ن سهرکردایه‌تی مه‌دینه، چونکه خه‌لکی مه‌ککه پازی نابن ئیسلام قه‌واره‌یه‌کی هه‌بێت له مه‌دینه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌بێته مه‌ترسی له‌سهر قه‌واره‌ی خۆیان و پئویسته له پروی پاوه‌ستن و به‌ره‌نگاری بکه‌ن، خه‌لکی مه‌ککه هه‌ولی زۆریان دا پيغمبر ﷺ نه‌گاته مه‌دینه، هه‌لوئستی دوژمنانه‌یان هه‌بوو له دژی پيغمبر ﷺ و موسلمانان،^۱ دژایه‌تی کردن هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌پاش کۆچکردنی پيغمبر ﷺ دیارترین ئه‌وه‌ هه‌لوئستانه‌ش ئه‌وه‌یه که بوخاری گێڕاویه‌تیوه له عه‌بدولای کوپی مه‌سعود (په‌زای خوای لێ بێت) ئه‌ویش له سه‌عدی کوپی موعاز گێڕاویه‌تیوه: که ئه‌وه‌ هاوڕێی ئومه‌یه‌ی کوپی خه‌لف بوو، ئومه‌یه‌یش که به مه‌دینه‌دا تیپه‌په‌یوایه لای سه‌عد لای ده‌دا، جا کاتی‌ک پيغمبر ﷺ هاته مه‌دینه سه‌عد چوو بۆ عه‌مره، چوو هه‌م ماله‌ی ئومه‌یه‌یه له مه‌ککه و پێی وت: کاتی‌کی گونجاوم بۆ بدۆزه‌وه به‌لکو ته‌واف بکه‌م به ده‌وری ماله‌ی خوا، ئیتر له ده‌وری نیوه‌پۆدا ده‌رچوون و تووشی ئه‌بو جه‌هل بوو، وتی: ئه‌ی باوکی صه‌فوان، ئه‌وه‌ کێیه له‌گه‌ڵ تۆ؟ وتی: ئه‌وه سه‌عه‌ده، ئه‌بو جه‌هل پێی وت: ئه‌بینم به‌بی‌ترس ته‌واف ده‌که‌یت به ده‌وری که‌عه‌داو، له دین ده‌رچوو هه‌کانیش داڵده‌ت ده‌ده‌ن، سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌بو صه‌فوان نه‌بوایه‌ی به‌ساغی نه‌ده‌گه‌راپه‌ته‌وه، سه‌عد پێی وت و ده‌نگی به‌سه‌ریدا به‌رز کرده‌وه: سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر پێگام لێ بگه‌یت له‌مه، له شتی له‌مه قورستر له‌سه‌رت پێگات لێ ده‌گرم، پێگات له‌سهر مه‌دینه....^۲

له‌په‌یوایه‌تی به‌یهه‌قیشدا هاتوو: سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر ته‌وافم لێ قه‌ده‌غه بکه‌یت بازه‌رگانه‌یت به‌ره‌و شام قه‌ده‌غه ده‌که‌م.^۳

ئهم پرووداوه‌ ئاماژه ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌بو جه‌هل سه‌عدی کوپی موعاز به‌ دوژمن ده‌زانێت، ئه‌گه‌ر له‌په‌نای سهرگه‌وره‌یه‌کیشدا نه‌هاتایه‌ خوێن‌پشتنی په‌وا

۱ - په‌روانه: فقه‌ التمه‌کین فی القرآن الکریم للصلابی (۴۸۸).

۲ - البخاری، کتاب المقازی، رقم (۳۹۵۰).

۳ - په‌روانه: دلائل النبوة للبيهقي (۲۵/۳).

ده‌کرا، نه‌م‌یش مامه‌له‌یه‌کی تازه بوو له لایه‌ن سهرانی مه‌ککه‌وه به‌رام‌به‌ر خه‌ل‌کی مه‌دینه، پٚش دروست بوونی ده‌وله‌تی ئیسلامی که‌س پٚویستی به‌ په‌نادانی که‌سیک نه‌بوو بۆ نه‌وه‌ی بٚته ناو مه‌ککه‌وه به‌لکو قوره‌یش له‌وه ده‌ترسان شه‌پ دروست بٚت له نٚوان خۆیان و خه‌ل‌کی مه‌دینه، له‌م باره‌یشه‌وه به‌ خه‌ل‌کی مه‌دینه‌یان وت: سویند به‌ خوا که‌په‌ک‌یک نییه له که‌په‌که‌کانی عه‌ره‌ب نه‌وه‌نده‌ی نٚوه پٚمان ناخۆش بٚت شه‌پ له نٚوانماندا هه‌لگیرسٚت.^۱

هه‌روه‌ها ئه‌م به‌سهراته‌ ناماژه ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی کاروانه‌کانی بازرگانی قوره‌یش له پٚگه‌یاندا بۆ شام له ئاسایشدا بوون له کاتی پوودانی ئه‌م پووداوه، واته: ده‌وله‌تی ئیسلامی مامه‌له‌ی دوژمنی له‌گه‌ڵ خه‌ل‌کی مه‌ککه‌دا نه‌ده‌کرد، که‌واته کاربه‌ده‌ستانی مه‌ککه ده‌ستپٚشخه‌ر بوون بۆ پاگه‌یانندی شه‌پ له دژی ده‌وله‌تی ئیسلامی له مه‌دینه و موسلمانان‌یان به‌ دوژمنی جه‌نگی له قه‌له‌م ده‌دا و پٚگه‌یان نه‌ده‌دا بٚته مه‌ککه، له په‌نای که‌سیکدا نه‌بٚت.^۲

به‌لگه‌یه‌کی تریشمان له‌به‌ر ده‌ستدایه له‌سه‌ر ئه‌و پاستیه، له سونه‌نی ئه‌بو داوددا هاتووه، له عه‌بدوپه‌رچه‌مانی کوپی که‌عبی کوپی مالیکه‌وه، له یه‌کی له هه‌وه‌لانی پیغمه‌بر ﷺ، که بٚپه‌وه‌رانی قوره‌یش نوسراویان نویسیبوو بۆ ئوبه‌ی، هه‌ر که‌سیک‌یش له بته‌رسته‌کانی ئه‌وس و خه‌زده‌ج، (پیغمه‌بر ﷺ) له و کاته له مه‌دینه بوو، پٚش پوودانی جه‌نگی به‌در، تیایدا هاتبوو:

نٚوه په‌نای که‌سیکی ئٚمه‌تان داوه و ئٚمه‌ش سویند به‌ خوا ده‌خۆین نٚوه‌یان جه‌نگی له‌گه‌ڵ بکه‌ن یان ده‌ری بکه‌ن، یان هه‌موومان دٚین بۆتان و، جه‌نگه‌وه‌رتان ده‌کوژین و ئافه‌ره‌تانتان ده‌به‌ین، کاتی‌ک ئه‌م هه‌واله‌ گه‌یشه‌ ئوبه‌ی و نه‌و بته‌رستانه‌ی له‌گه‌ڵیدا بوون، کۆبوونه‌وه بۆ جه‌نگ کردنی پیغمه‌بر ﷺ، جا کاتی‌ک پیغمه‌بر ﷺ ئاگادار بوویه‌وه، فه‌رمووی: ((لقد بلغ وعید قریش منکم المبالغ، ما کانت تکیدکم باکثر من تریدون ان تکیدوا به انفسکم، تریدون ان تقتلوا ابناءکم واخوانکم)).

۱- بروهانه: سیره ابن هشام (الروض الانف ۲/۱۹۲).

۲- بروهانه: الجهاد والقتال (۱/۴۷۶).

واته: قوره یش هه پشه ی زږرتان لی ده کهن، نه ونده یش پیلانیان بۆتان نه ده گپړا که خۆتان بۆ خۆتانی ده گپړن، ده تانه ویت له گه ل کور و براکانی خۆتان شه پ بکه، کاتیک نه وه یان بیست له پیغمبر ﷺ بلاوه یان کرد.^۱

ئا لیږه شدا مه زنی پیغمبر ﷺ ده رده که ویت، چونکه توانی نه م ناشو به بنې بکات له سهره تاوه و، سهره رزی هوزایه تی لایان وروژاند، چونکه پیغمبر ﷺ ده روونی ئاده میزادی له ناخه وه ده ناسی، بویه گوتاره که ی له گه لیان کاریگه ربوو، نیمه یش پیوستان به تیگه یشتنیک ی وا گه وره هیه بۆ له ناویردنی هه وله کانی بیباوه پان بۆ په رته وازه کردنی موسلمانان و بونیاتی ناوخییان، ئینجا له پاش پاگه یاندنی شه پ له لایه ن قوره یشه وه دژ به ده وله تی نیسلامی و، دابه زینی پښه دان به جهنگ کردن هه لویتنی ئاسایی نه وه بوو که مه دینه به پیی بارودوخی تازه مامه له بکات، جموجوئی پیغمبر ﷺ به ره و به میزکردنی پله وپایه ی ده ولت و، به ره پرجدانه وه ی قوره یش له م شه پره ی پاگه یاندوه له دژی موسلمانان، بویه نه م پۆله سهریازی و غه زایانه پوویاندا له پیش غه زای به در ی گه وره:

۱- غه زای (الابواء):

یه کیکه له سهره تا غه زاکانی پیغمبر ﷺ،^۲ هه روه ها ده ناسریت به غه زای وه ددان،^۳ دوو جیکه ن له نزیک یه ک، شه ش یان هشت میلیان له نیواندایه شه پ پړوی نه دا له م غه زایه دا، به لکو پښکه وتن له گه ل به نی زه مره له کیانه، نه م غه زایه له صه فهری سالی دووه می کوچیدا بوو، ژماره ی موسلمانانیش دووسه د که س به سوار و پیاده وه.^۴

۲- پۆلی سهریازی عوبه یدی کوری حاریس:

یه که مین ئالای تیا به ستره به دهستی پیغمبر ﷺ ژماره یان شه ست که س بوو له موهاجیره کان، ژماره ی دوژمنیش له قوره یش دووسه د که س بوون له نیوان

۱- سنن ابی داود (۲/۲۱۳)، ورقمه (۲۰۰۴) صحیح سنن ابی داود للالبانی، وقال: صحیح الاسناد.

۲- ده لئین له ناوی (زیاه) وه وه رگپراوه واته: ده رد و نه خوشی.

۳- لادیه که له نزیک (الابواء).

۴- بېوانه: جیش النبی ﷺ (محمود شیت خطاب، (۵۴).

سوارو پیاده‌دا، سهرکرده‌ی بته‌رسته‌کان نه‌بو سوفیانی کوپی حهرب بوو، هندیك په‌لاماردان له هردوو لاهه پرویدا نزيك ناوی پابیغ، سه‌عدی کوپی نه‌بی وه‌قاص تیریکی هاویشته، که یه‌که‌م تیر بوو له نیسلامدا بهاویژریت، نه‌وه‌ش له‌پاش گه‌پانه‌ویان بوو له (الابواء).^۱

۳- پوئی سهریازی حه‌مزهی کوپی عه‌بدولموته‌لیب:

ئیبینو ئیسحاق ده‌لئت: پیغمبر ﷺ له‌پاش گه‌پانه‌وه‌ی له‌نه‌بوا حه‌مزهی کوپی عه‌بدولموته‌لیبی نارد بۆ پۆخی ده‌ریا، له‌لای عه‌یصه‌وه‌ به‌سی سوار له‌موجاهیده‌کان، له‌وێ تووشی نه‌بو جه‌هل بوو له‌گه‌ل سێ سه‌د سواردا له‌خه‌لکی مه‌که‌که، به‌لام مه‌جدی کوپی عومهری جوهره‌ینی که‌وته‌ نیوانیان که‌ له‌هه‌دوو لاهه نزيك بوو، ئیت‌ر هه‌ر یه‌که‌ و گه‌پانه‌وه‌ شه‌پ به‌ریا نه‌بوو.^۲

۴- غه‌زای (بواط):^۳

ئه‌م غه‌زایه‌ له‌ مانگی په‌بیعولنه‌وه‌لدا بوو له‌ سالی دووه‌می کۆچی، پیغمبر ﷺ له‌سه‌ر دووسه‌د سوار له‌هاوه‌لانی ده‌رچوو، مه‌به‌ستیشی پێگه‌گرتن بوو له‌کاروانیکی قوره‌یش که‌ پێکده‌هات له‌ ئومه‌یه‌ی کوپی خه‌لف و سه‌د سوار و دوو هه‌زار و پینچ سه‌د و شتر.

۵- غه‌زای عوشه‌یره:^۴

تیایدا پیغمبر ﷺ غه‌زای قوره‌یشی کرد، نه‌بو سه‌له‌می کوپی عه‌بد و نه‌لنه‌سه‌دی له‌ جیگای خۆی دانا له‌ مه‌دینه، له‌وێ مانگی جومادی یه‌که‌م و چه‌ند شه‌ویك له‌ جومادی تاخیره‌ مایه‌وه، تووشی شه‌پیش نه‌بوو، چونکه‌ کاروانه‌که‌ چه‌ند پوژیک پیش نه‌وه‌ تپه‌پ بووبوو به‌ره‌و شام،^۵ ئیت‌ر له‌قه‌راغی ده‌ریا مایه‌وه،

۱ - به‌وانه: حدیث القرآن عن غزوات الرسول، د. محمد بکر العباد (۴۰/۱).

۲ - به‌وانه: سیره‌ ابن هشام (ق/۱/۵۹۵).

۳ - شاخیکه‌ له‌ شاخه‌کانی جوهره‌ینه، به‌لای شاخی په‌زا و نزيك یه‌نبوع.

۴ - جیگایه‌که‌ له‌ نیوان مه‌که‌که‌ و مه‌دینه‌ له‌لای یه‌نبوعه‌وه‌ له‌لای پۆخی ده‌ریای سووره، (مراسد الاطلاع ۹۴۳/۲)، هه‌ندی ناوی تریش هه‌یه‌ له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هاتوه، - کتاب المغازی - الباب الاول: (العشیره، العسیره، العشیر)، ئیبینولجه‌وزی به‌ (ذات العشیر) و (ذات العشیره) ناوی بردوه‌.

۵ - به‌وانه: طبقات ابن سعد (۱۰/۲).

هه‌واله‌که‌شی گه‌یشته قوره‌یش و، ده‌رچوون بۆ پوویه‌پوو بوونه‌وه له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ و دواي نه‌وه غه‌زای به‌دری گه‌وره پوویدا.

۵- پۆلی سهربازی سه‌عدی کوپی نه‌بی وه‌قاص :

له‌پاش غه‌زای عوشه‌یره، پيغمه‌به‌ری خواﷺ هه‌لسا به‌ناردنی سه‌عدی کوپی نه‌بی وه‌قاص له‌پۆلیکی سهربازیدا که پيک ده‌هات له‌هه‌شت که‌س له‌موهاجیره‌کان، نه‌ویش ده‌رچوو تا‌کو گه‌یشته خه‌پرپ،^۲ له‌خاکی حیجاز و پاشان گه‌پایه‌وه، به‌بی نه‌وه‌ی تووشی هیچ شه‌رپک بیت.^۳

۶- غه‌زای به‌دری یه‌که‌م :

هۆکه‌ی نه‌وه‌بوو کورزی کوپی جابیری فیه‌ری، هی‌رشى کردبوویه سهر و شتر و مه‌پ و مالاته‌کانی مه‌دینه و هه‌ندیکی به‌تالان بردبوو، بۆیه پيغمه‌به‌ری ﷺ به‌دوایدا پۆیشیت تا‌کو گه‌یشته دۆلیک سه‌فوانی پی ده‌وتریت له‌لای به‌در، فریای کورزیش نه‌که‌وت و پيغمه‌به‌ری ﷺ گه‌پایه‌وه بۆ مه‌دینه.^۴

۷- پۆلی سهربازی عه‌بدولای کوپی جه‌حشی نه‌سه‌دی بۆ نه‌خله :

پيغمه‌به‌ری ﷺ عه‌بدولای کوپی جه‌حشی نارد له‌گه‌ل هه‌شت که‌س له‌موهاجیره‌کان بۆ نه‌خله له‌باشووری مه‌که‌که له‌کو‌تایی مانگی په‌جه‌بدا، بۆ ناگایی و شاره‌زابوون له‌هه‌واله‌کانی قوره‌یش، به‌لام پيگه‌یان گرت له‌کاروانیکی باززگانی قوره‌یش و ده‌ستیان به‌سهرداگرت عه‌مری کوپی جه‌زهمی سهرکرده‌ی کاروانه‌که‌شیان کوشت و دوو پیاویشیان به‌دیل گرت که عوسمانی کوپی عه‌بدولا و هه‌که‌می کوپی که‌یسان بوو، هه‌ردووکیان هینایه‌وه بۆ مه‌دینه، پيغمه‌به‌ری ﷺ ییش هیچ بپاریکی نه‌دا له‌وه‌ده‌ستکه‌وتانه‌وا تا‌کو خوای گه‌وره نه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَشْهَرِ الْاَحْزَامِ قِتَالٍ فِيْهِ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ

۱- هه‌مان سهرچاوه (۱۱/۲).

۲- جیگایه‌که له‌حیجاز نزیک جوحفه (مراسد الاطلاع ۴۵۵/۱).

۳- به‌وانه: سیره‌ی ابن‌هشام (۶۰۰/۲).

۴- به‌وانه: سیره‌ی ابن‌هشام (۶۰۰/۲).

الْحَرَامُ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَاْفِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿البقرة: ۲۱۷﴾.

له‌پاش دابه‌زینی نه‌م نایه‌ته پيغمبر ﷺ کاروانه‌که‌ی وه‌رگت له‌گه‌ل دوو دیله‌که‌دا، له‌م پوله سهریازیه موسلمانان یه‌که‌مین ده‌ستکه‌وتیان ده‌ستکه‌وت و، عه‌مری کوپی حه‌زره‌میش یه‌که‌مین که‌س بوو به‌ ده‌ستی موسلمانان بکوژیت و عوسمانی کوپی عه‌بدولا و حه‌که‌می کوپی که‌یسانیش یه‌که‌م دیل بوون له‌ لای موسلمانان^۱.

چواره‌م: هه‌ندی سوود و په‌ند و ناموژگاری.

۱- که‌ی فه‌رمان به‌ جیهاد کرا؟

دکتور موحه‌مه‌د نه‌بو شه‌به‌ پئی وایه فه‌رمانی جیهاد له‌ سه‌ره‌تا‌کانی سالی دووه‌می کۆچی بووه، پاساویشی بۆ نه‌وه هیناوه‌ته‌وه که‌ موسلمانان له‌ سالی یه‌که‌مدا سه‌رقالی پښخستنی کاروباری ثابینی و دنیا‌یی بوون، وه‌کو دروستکردنی مزگه‌وتی پيغمبر ﷺ و، کاروباری بژیویان و، پښکه‌کانی خوژیاندن و، پښخستنی بارودوخی سیاسی و، مه‌سه‌له‌ی براهی‌تی نیوانیان ون پښکه‌وتن له‌گه‌ل جووله‌که‌کان که‌ له‌ مه‌دینه ده‌ژیان بۆ نه‌وه‌ی سه‌لامه‌ت بن له‌ زیانه‌کانیان،^۲ ماموستا سه‌لاح شامیش پئی وایه پښکه‌دان به‌ جیهاد له‌ کوتاییه‌کانی سالی یه‌که‌می کۆچیدا بوو.^۳

۲- جیاوازی له‌ نیوان پوولی سهریازه‌کان و غه‌زادا:

نووسه‌رانی ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ، ناوی (غزوة) یان له‌ هه‌موو کۆمه‌لێک له‌ موسلمانان که‌ پيغمبر ﷺ خو‌ی له‌گه‌لیان ده‌رچوو‌بیت بۆ پیک‌دادان له‌گه‌ل دوژمن، نیت‌ر شه‌ر پوویدا‌بیت یان پووی نه‌دا‌بیت، ژماره‌یان زۆر بوو‌بیت یان که‌م،

۱ - بېروانه: حديث القرآن الكريم عن غزوات الرسول (ﷺ).

۲ - بېروانه: السيرة النبوية لأبي شهبه (۷۶-۷۵).

۳ - بېروانه: معنى السيرة (۱۷۵).

هه‌موو کۆمه‌لێکیش له‌ موسلمانان پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناردیبتنی بۆ به‌ره‌نگاری دژمن و شه‌ی (سریه‌) یان (بعث) یان بۆ به‌کاره‌یتاوه‌، جاری وابوو تووشی شه‌پ‌بوونه‌ و هه‌ندی به‌بێ شه‌پ‌کردن گه‌پاونه‌ته‌وه‌، یان به‌مه‌به‌ستی هه‌والگری دژمن ده‌رچوونه‌، ژماره‌شیان زۆرجار که‌م بووه‌، چونکه‌ بۆ ئه‌رکیکی دیاریکراو پۆیشتوون، وه‌کو په‌لاماردان یان ترساندنی دژمن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی سه‌رکردایه‌تی بیست و حه‌وت غه‌زای کردووه‌، پۆله‌ سه‌ربازییه‌کانیش که‌ ناردوونی مه‌زه‌نده‌ ده‌کرێت به‌ سی و هه‌شت پۆلی سه‌ربازی، هه‌موو ئه‌وانه‌ش له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ ته‌مه‌نی نه‌ته‌وه‌کاندا نه‌خشه‌ی بۆ کێشاوه‌ که‌ ته‌نها ده‌ سال‌ بووه‌.^۱

۳- ژماره‌ی دانیش‌توانی مه‌دینه‌ و په‌یوه‌ندیان به‌ پۆله‌ سه‌ربازییه‌کانه‌وه‌:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سالی یه‌که‌می کۆچیدا فه‌رمانی کرد به‌ نه‌جامدانی سه‌رژمێریه‌کی دانیش‌توان، پاسته‌وخۆ له‌ پاش برایه‌تیه‌که‌ و ته‌نها موسلمانانی‌شی گرته‌وه‌، وه‌کو له‌ ده‌قی فه‌رمانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتووه‌، کاتی‌ک فه‌رمووی: ((اكتبوا لي من تلفظ بالاسلام من الناس)) واته‌: ناوی هه‌موو ئه‌وانه‌م بۆ بنووسن که‌ موسلمان بوونه‌.

ده‌رکه‌وتن ته‌نها ژماره‌ی جه‌نگاوه‌ره‌کان ده‌گاته‌ (۱۵۰۰) پیاو،^۲ موسلمانان له‌ پاش ئه‌م سه‌رژمێریه‌ پرسیارێکیان کرد له‌ خۆیان: ئایا بۆ بترسین که‌ ژماره‌مان هه‌زار و پینج سه‌د که‌سه‌، چونکه‌ ئه‌وان پێشتر نه‌ده‌خه‌وتن به‌بێ چه‌ک، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێگه‌ی نه‌ده‌دا به‌ شه‌و ده‌رچن له‌ ترسی ئه‌وه‌ی ناپاکیان له‌گه‌ڵدا نه‌کرێت،^۳ به‌لام پاسته‌وخۆ پاش ئه‌م سه‌رژمێریه‌ پۆله‌ سه‌ربازی و غه‌زاکان ده‌ستیان پێک‌کرد، ئه‌م جیبه‌جی‌ کردنه‌ش شیوازی‌ک بوو له‌ پێک‌ه‌ستن و په‌ره‌سه‌ندنی ده‌وله‌تی تازه‌ پێگه‌یشتوو.^۴

۱ - فی ظلال السیره، غزوة بدر، لأبي فارس (۱۲).

۲- بېروانه: الوثائق السياسية، حميد الله (۶۵).

۳- بېروانه: الروض الانف للسهيلى (۴۲/۵).

۴- بېروانه: دراسات في عهد النبوة للشجاع (۱۶۲).

۴۔ پاسه وانیتی هاوه لان بۆ پیغه مبهړ ﷺ:

هاوه لان (په زای خویان لی بیت) پاسه وانیتی پیغه مبهړ ﷺ ده کرد، دایکی نیمانداران عائیشه (په زای خوی لی بیت) ده فرموویت: له شه ویکدا پیغه مبهړ ﷺ خوی لی نه ده که وت و فرمووی: "لیت رجلا صالحا من اصحابی، یحرسنی اللیلة" واته: خۆزگه پیاوچاکیک له هاوه لانم پاسه وانی بکردایم، له و کاته گویمان له دهنکی چه ک بوو، فرمووی: نه وه کییه؟ وتی: سه عدم نهی پیغه مبهړی خوا، هاتووم پاسه وانیت بکه، نیت پیغه مبهړ ﷺ خوی لیکوت تا گویمان له پرخی بوو.

نه ویش پیش غه زای به دری گوره بوو،^۱ له فرموده که ی عائیشه یشدا په وایی پاسه وانیتی وهرده گیریت هه روه ها دوریینی که مته رخه می نه کردن، نینجا به پیی فرموده که پیویسته له سر خه لگی پاسه وانیتی سرگه ورده که یان بکه نه به هوی مه ترسی کوشتنه وه، هه روه ها ستایشی چاکه ی تیادایه بۆ خۆبه خش به کاری چاکه، پیغه مبهړ ﷺ وای کرد سره پای پشت به ستنی به هیزی به خوی به لام مه به ستی نه وه بوو سونه تیک بۆ نومه ته که ی دیاری بکات.^۲

۵۔ دهقی به لیکنامه یه که له گهل به نی زمره و په راویز دانان له سهری:

((بسم الله الرحمن الرحيم))، نه مه نووسراویکه له موحه ممد ﷺ بۆ به نی زمره ی کوپی به کری کوپی عه بدومه نافی کوپی کینانه که نه وان بی ترس بن له سر خویان و مالیان، پشتگیریش بکړین له دری هه ر که سیک نیازی خراب بیت به رامبه ریان، مه گه ر له حاله تیکدا نه وان هه لسن به درایه تی کردنی دینی خوا، هه تاکو ده ریا خوری ته پر بکات هه روه ها نه گه ر پیغه مبهړ ﷺ بانگی کردن بۆ پشتیوانی کردن پیویسته له سهریان بپن، په یمانی خوا و پیغه مبه ریان له سر بیت، پشتگیری کردنیش بۆ پیاوچاک و له خوا ترسانه.^۳

۱۔ البخاری: کتاب التمني: باب قوله (ﷺ) "لیت کذا وکذا" (۷۲۳۱).

۲۔ بهوانه: تفسیر القرطبي لاپه ره (۲۲۰/۶).

۳۔ بهوانه: ولاية الشرطة في الاسلام، د. عمر محمد الحميداني (۶۲).

۴۔ الوثائق السياسية محمد حميد الله (۲۲۰، رقم ۲۵۹).

پيغمبر ﷺ ه لیکي زېږيني قوښته وه له غه زای (الابواء) دا و، په یمانیکي سهربازی نه نجامدا له گڼ سهرگه وره ی به نی زمووره دا، جینگای نه وان بایه خيکي سهربازی خو هه بوو له مملانی نیوان ده ولته نیسلا می تازه پیگه یشتوو له گڼ قوره یشدا، بویه پيغمبر ﷺ کاری ده کرد بؤ ده سته به رکړدنی بی لایه نییان، له کاتي پوودانی پیکد ادانی سهربازی له نیوان مه دینه و خه لکی مه ککه، پلانی شی تا کاتي جهنگی به در نه وه بوو کاروانه کانی قوره یش جارس بکات به ناردنی هندی پؤلی سهربازی بچوک له موهاجیره گان، به تایبه تی له کاتیکدا نه و کاروانانه پاریزد او نه بوون به سوپایه ک، چونکه قوره یش تا نه و کاته بیري له وه نه کرد بوویه وه.^۱

نزیکی به نی زه مره و هاوپه یمانه گانیان له مه دینه که بازار و سهرچاوه ی ئابووری نه وان بوو، نه وانی خستبوویه ه لویتستیک پیگه چاره یه کیان نه بیټ جگه له پیکه وتن له گڼ ده ولته نیسلا می، که له زاراوه ی نویدا ده ستریزئی نه کردنی پی دوتریت.^۲

نم پیکه وتن نامه ی ش نه وه ی ناشکرا کرد که سیاسه تی شهرعی له وانه یه واکات له موسلمانان که هاوپه یمانیتی سهربازی، ئابووری، یان بازرگانی بیه ستن، له گڼ هر هیژیک له هیژانه ی قه واره ی هیه، هه روه ها نه وه ده گیه نیټ که هاوپه یمانیتی سیاسی بنچینه ی هیه له شهرعا، پیویستی کیشه مه به ستنی لابر دنی زیانی پوودا و یان چاوه پوان کراو ده یسه پیټیټ،^۳ هاوپه یمانیتی ه که شی پیویسته بنیات نرابیټ له سهر بنه های لابر دنی زیان و به رژه ندی هاوپه شی، هه روه ها پیویسته ئامانجیکي شهرعی ناشکرای تیا به دی بکریټ، موسلمانانیش بریار و پا و بچوونی خویانیان تیا دا هه بیټ، به لام نه گه ر ته نها پاشکو و جیه جیکه ر بن، وه کو پیکه وتن نامه کانی نم سهر دمه، نه وه نابیته پیکه وتن نامه یه کی شهرعی، پیویسته له سهر سهرانی نه ته وه ی نیسلا می ش چاک حالی بن له به رنامه ی

۱- بېروانه: نشأة الدولة الإسلامية، د. عون شریف لاپهړه (۴۳).

۲- بېروانه: الفقه السياسي، خالد سليمان الفهداوي (۱۱۹).

۳- هه مان سهرچاوه (۱۲۴).

پیغمبر ﷺ له بزوتنه وهی سیاسیدا، هروه‌ها چاک تیښگن له و بنه‌ما شهرعی که ده‌لټ: ((لا ضر ولا ضرار)) واته: نه زیان به‌خش به نه زیان به خوتیش بگه‌نه.^۱

ماؤستا (مصطفی الزرقا) له میانه‌ی باسکردنی هم بنه‌مایه ده‌لټ: هم بنه‌مایه له کول‌که‌کانی نایینه و ده‌قه‌کانی قورئان و فرموده‌کان شایه‌تی بؤ دده‌ن، نه‌زیانه ده‌گریته‌وه که قه‌ده‌غه‌کراوه نیتر چ زیانکی گشتی بن‌یان تایبه‌تی، هروه‌ها نه‌وه ده‌گریته‌وه که به‌پښه‌ی گونجاو لابریټ پیش که‌وتنه‌وهی، له پاش پوودانیشی کاری پیویست بکه‌یت بؤ نه‌وهی شوینه‌واره‌کانی لابریټ و، دووباره نه‌بیته‌وه، هروه‌ها ناماژه ده‌کات بؤ پیویستی کارکردن به سووکترینی خراپه له نیوان دوو خراپه‌دا، بؤ نه‌وهی خراپترینیان پال‌بنریټ، نه‌وش سووک کردنه‌وه‌یه که بؤ نه‌و خراپه‌ی که به هیچ شیوه‌یه‌ک ناتوانریټ لابریټ.^۲

هم پښکه‌وتننامه‌یه شهرعی بوونی نه‌و جوړه گریبه‌ستانه ناشکرا ده‌کات له نیوان ده‌وله‌تی نیسلامی و ده‌وله‌تیکی تردا، نه‌گه‌ر به‌رژه‌وندی موسلمانان وا بخوازیټ، ده‌وله‌تی نیسلامی له‌م حاله‌ته‌دا پیویسته پشتگیری بکات له ده‌وله‌تی هاوپه‌یمان گه‌ر داوای لی‌کرد، هروه‌ها ده‌کریټ ده‌وله‌تی نیسلامی داوای چه‌ک و جه‌نگاوه‌ر بکات له ده‌وله‌تی هاوپه‌یمان بؤ نه‌وهی شه‌پ‌بکن له ژیر‌نالای نیسلامی، له دژی دوژمنان.^۳

هروه‌ها پیغمبر ﷺ مه‌رجی کرد له‌سهر به‌نی زه‌مره که دژ به‌ثانی خوا جه‌نگ نه‌که‌ن، تا‌کو پشتگیری موسلمانان به‌ده‌ست به‌ینن، نه‌مه‌ش دوورخسته‌وه‌یه‌ک بوو بؤ نه‌و کو‌سپانه‌ی ده‌وه‌ستن له پښگای بانگه‌وازا،^۴ هم

۱- هم بنه‌مایه بنچینه‌کی ده‌گه‌پټه‌وه بؤ فرموده‌یه‌کی پیغمبر ﷺ (ابن‌ماجه) ده‌یگریته‌وه (۲۹/۲، رقم ۱۸۹۶) که فرمویه‌تی صحیحه و نه‌لبانی هیناویه‌تیه‌وه له صحیحی سونه‌ی نبینو ماجه‌دا وه وتویه‌تی: صحیح به‌ژماره (۱۹۱۰، ۲۳۷۰)، ۱۹۱۱ (۲۳۷۱).

۲- بپوانه: المدخل الفقهي، للشيخ الزرقا (۹۷۲).

۳- بپوانه: الجهاد والقتال في السياسة الشرعية، د. محمد خير مكيال (۴۷۹/۱).

۴- بپوانه: دولة الرسول من التكوين الى التمكن (۵۳).

ړيککه و تننامه‌ی به ده‌ستکه و تپکی سیاسي و عه‌سکري ده‌ژميردرېت بؤ
موسلمانان.^۱

۶- (من يه‌که مين پياوم تيرپکی له پیناو خوا دا هاويشتبیت):

پول سهربازی عوبه‌یده‌ی کوپي حارس (په‌زای خوی لې بې) په‌که‌مین پول بوو
له‌ میژووی نه‌و جوړه‌ هیزانه، که‌ موسلمانان تیايدا پووبه‌پووی بته‌رستان ببنه‌وه له
پیکدادانپکی سهربازیدا، شه‌پ له‌ نیوان ه‌ردوولادا شپوه‌ی په‌لامار به‌ تیرهاويشتنی
وه‌رده‌گرت، به‌ س‌عدی کوپي نه‌بی وه‌قاصیش (په‌زای خوی لې بیت) په‌که‌م
عه‌ربه‌ که‌ تیرپکی وه‌شانديت له‌پیناو خوی گه‌وره، له‌و شه‌پ‌دا که‌ درېژخایه‌ن
نه‌بوو، چونکه‌ ه‌ردوولا بریاری پاشه‌کشه‌یان دا، پاشه‌کشه‌کردنی موسلمانان زځر
به‌هیز و پځخراو بوو، به‌ س‌رکردایه‌تی س‌عدی کوپي نه‌بی وه‌قاص ﷺ، پولپکی
گه‌وره‌ی ه‌بوو له‌ تیکدان و په‌رته‌وازه‌کردنی دوژمن به‌ مه‌به‌ستی په‌کخستنیان له
هیزشکردن، له‌ پځگه‌ی تیر باران کردنیان، که‌ نه‌مه‌یش بوو به‌ قه‌لغانپکی به‌رگری
کردن، له‌و پوژده‌ عوتبه‌ی کوپي غه‌زوان و میقدادی کوپي نه‌سوده^۲ ه‌له‌اتن به‌ره‌و
لای موسلمانان که‌ نه‌وان پیشت‌ر موسلمان بووبوون، له‌م پول س‌هربازیه‌دا س‌عدی
کوپي نه‌بو وه‌قاص ﷺ پی‌شکه‌وتنپکی س‌هربازی نیسلا می تو‌مارکرد، له
ژياننامه‌ی پر س‌روه‌ی خویدا، ه‌روه‌ها له‌م پول س‌هربازیه‌دا جه‌خت کرایه‌وه
له‌س‌ر سیاسه‌تی تایبته‌ به‌ کوکردنه‌وی موهاجیران بؤ نه‌و غه‌زا و پول
س‌ربازیانه‌ له‌ لایه‌ن پیغه‌م‌بر ﷺ تا کاتی جه‌نگی به‌در، وه‌کو جپه‌جیکردنیک بؤ
ړيککه و تننامه‌ی عه‌قه‌به‌ی دووهم.^۳

۱- بېوانه: الدعوة الاسلامیة، د. عبدالغفار عزیز (۲۹۶).

۲- س‌رگه‌وره‌مان میقدادی کوپي عه‌مری به‌هرانی کیندی، ده‌شلین حه‌زرمی، زیاتر به‌ ناوبانگی میقدادی
کوپي نه‌سوده‌ ناسراوه (الاصابة لأبي حجر ۱۶۰/۶ عن ترجمة برقم ۸۲۰۱).

۳- بېوانه: السرايا والبعوث النبویة، د. بريك العمري (۹۲).

۷- دهقې ده ستوری پښککه وتڼ له گه ل جوهره ینه و قسه کردن له سهری.

((نه وان بیترس ده بن له سهرخویان و مال له کانیان، کومه کیش ده کرین دږی هر که سیک سته میان لیبکات، یان جه نگیان له گه ل بکات، ته نها له ټاین و خیزاندا نه بیت، نه و ما فانه ی بڅچاکه کاری بیابان نشینه کانه، هه مان نه و ما فانه بڅ شار نشینه کانیشه)).^۱

گرنگی نه م پښککه وتننامه یه له وه دایه، کاتیک مه جدی کوپی عمری جوهره نی ناوېږی کرد له نیوان پوړی سهر بازی حه مزه ی کوپی عه بدولموته لیب و کاروانه قوره شییه که به سهر کردایه تی نه بو جه هلی کوپی هیشام و پاسه وانیتی سی سده سواری قوره یشی.^۲ که له لای ناوچه ی ده سه لاتی جوهره ینه وه پیزیان به ست و خویان ناماده کرد بوجه نگ،^۳ به لام پیش هه لگیرسانی شه په که مه جدی کوپی عمر هاته نیوانیانه وه که یه کیک بوو له سهرانی جوهره ینه، توانیشی سهرکه وتووبیت له هه ولای ناشتی خوازانه ی له نیوان هه ردولا، چونکه مه جدی و هوزه که ی هاپه یمان بوون له گه ل هه ردولایاندا، نه وانیش له قسه ی دهرنه چوون و هه ردولایانیش گه پانه وه بڅشوین و پښی خویان به بی شه پ.^۴

له م پښککه وتننامه دهرده که ویت که ده وله تی نیسلامی پښککه وتنی به ستووه له گه ل هوزه کانی نزیکي خوی پیش نه و کاره سهر بازیانه ی پی هی هه لساوه، به به لگه ی نه وه ی که بزوتنه وه ی پوله سهر بازیه کان که ناراسته ده کرا له دږی قوره یش، پیش نه وه پښککه وتننامه یه کی ناشتی هه بوو له نیوان ده وله تی نیسلامی و هوزی جوهره ینه که جیگیر بوون له سهر پوخی دهریای سور، که ناوېږیان کرد بڅ پوونه دانی شه پ له نیوان موسلمانان و بیباوه پانی مه ککه.

یه کیک له و شتانه ش که له و پښککه وتننامه وه فیږی ده بین شه ریه تی پښککه وتنه له نیوان ده وله تی نیسلام و ده وله تی کی تردا، که نه ویش له لای خویه وه په یوه ندی

۱- پړوانه: مجموعة الوثائق السياسية، محمد حميد الله (٦٢).

۲- پړوانه: المواهب اللدنية (٧٥/١).

۳- پړوانه: طبقات ابن سعد (٦/٢) هره ها پړوانه: السرايا والبعوث، (٨٥).

۴- پړوانه: السرايا والبعوث النبوية (٨٦).

ناشتی هه بیټ له گه ل دهوله تیکی دژ به نیسلام، به مهرجیک پشتگیری نه و دهوله ته نه کریت دژ به موسلمانان، هه روه ها ده کریت پاشی خو سازدان واز له جه نگریدن بهیتریت له گه ل دوزمندا، وه کو وه لامدانه وه یه ک بو ناو بیژیکردنی دهوله تیکی تر، نه گهر زیانیکی تیدا نه بیټ بو موسلمانان.^۱

ناکامه کانی پوولی سه ربازی حه مزه (په زای خوای لی بیټ) له سه سه ربازگی بته رستان له نه و په پی خراپیدا بوون چونکه قه واره ی قوره یشی له ق کرد و، ترسی خسته دللی نه وانه وه و چاویانی له سه سه نه و مه ترسیه ی رووی تی کرد بوون کرده وه، چونکه پیگی بازرگانی و هیزی نابووری قوره یش که وته مه ترسیه وه^۲ نه بو جه هل له پاش گه پانه وه ی بو مه ککه وتی: نه ی کومه لانی قوره یش، موحه ممه د له یه سرب جیگیر بووه و هیزه کانی ده نیتریت، مه به ستیشی نه وه یه زیانتان پی بگه یه نیت، بویه وریابن له پیگی نه وه وه تیپه پنه پنه پنه، یان نزیک بکه ونه وه، چونکه نه و وه کو شیر ی به هه لمه ته و زور توپه یه لیټان، سویند به خوا جادویه کی نه وتوی هه یه، خو ی و هاوه لانی که ده بینم شه یټانیان له گه لدا ده بینم، ئینجا ئیوه گاوردن له دوزمنایه تی کوپانی قه یله (نهوس و خه زه ج)، که واته موحه ممه د دوزمنه و په نای بردوته بهر دوزمن.^۳

۸- پوولی سه ربازی عه بدولای کوپی جه حش و په ند و ناموزگاریه کانی:

پوله که ی عه بدولای کوپی جه حش هه ندی دهره نجامی گرنگی هه بوو، هاوکات هه ندی په ند و ناموزگاریشی تیابوو، له وانه:

۱- له هه والی نه و پوله دا ها تووه که پیغمبر ﷺ نووسراویکی بو نه میری پوله که نووسیوه و فه رمانی پیگردوه که نه جوولیتته وه له پاش دوو پوژ پیکردن نه بیټ، نه مه یش نمونه یه که بو جیبه جیکردنی بنه مایه کی گرنگ له بنه ماکانی جه نگ، نه ویش شاردنه وه ی پلانه کانی جه نگ، یه کیټ له وانه یش هیلی پیکردنه تا کو

۱- بهوانه: الجهاد والقتال فی السیاسة الشرعیة (۱/ ۴۷۸-۴۷۹).

۲- بهوانه: السرایا والبعوث النبویة (۸۶).

۳- بهوانه: الجهاد والقتال فی السیاسة الشرعیة (۱/ ۴۷۸-۴۷۹).

سوپاکه به بی ترس به پریکه ویت دور له پلانه کانی دوژمن، مه دینه له و سهرده مه دا بته رست و جووله که شی تیدا بوو، شتیکی چاوه پوان کراویشه که نه و ساته خه لکی مه که ناگادار بکه نه وه به هیلی پیکردنی نه و پوله سهربازییه، جا کاتیک که سانی پوله که پیکه وتن و، خویشیان نه یانده زانی به ره و کوئ ده پون، پیغمبر ﷺ ترسی نه ما له وهی که نه نجامه که ی ناشکرا بیت بؤ دوژمن.^۱

کاریگری په روه رده کردنی پیغمبر ﷺ به ناشکرا دیاره له م پوله پیروزه دا، چونکه هه موویان گوپرایه ل بوون و پویشن بؤ ناوچه ی دوژمنه کانیان و، لیشتیان تیپه پین تا که یشتنه ناوچه یه ک له پشتیان وه، نه میش به لگه یه له سر باوه پی هاوه لان و کوئ نه دانیان به گیانی خوین له پیناو خوادا.^۲

ب- قوره یش هه ولیدا که وتن وهی جهنگ بقوزیت وه له مانگه قه ده غه کراوه کاند:

به م بونه یه وه قوره یش شه پکی راگه یاندنی چپی به رپاکرد، له گه ل هندی پوپاگه نده له دئی موسلمانان، نه و پینماییه ئیبراهیمیان هی قوسته وه که شوینه واریان له کومه لگای جاهیلیدا هر مابویه وه، وه کو قه ده غه کردنی شه پ له مانگه قه ده غه کراوه کاند، قوره یش نه م هه لیه یان قوسته وه بؤ ناوژپاندنی پیغمبر ﷺ و، دهرخستنیا ن له شیوه ی سته مکاردا، که پیز ناگریت له پیزداره کان،^۳ نه وان ده یانوت: موچه ممد و هاوه لانی مانگه قه ده غه کراوه کانیا ن شکاند و خوینیا ن تیدا پشت و مالیان تالان کرد و پیاوانیا ن تیا به دیل گرت.^۴

قوره یش له و پیلانه یاندا سهرکه وتن له سهره تاوه، چونکه (پوپاگه نده که یان ده نگیکی زوری دایه وه، شوینه واریکی به رچاوی هه بوو ته نانه ت له خودی مه دینه دا، چونکه مشت و مړ له نیو موسلمانانیشدا زور بوویه وه، په خنه یان گرت له پیاوانی پوله سهربازییه که که له و مانگه دا شه پیان کردوه، هه لویسته که توند بوویه وه و

۱- بېوانه: التأریخ الاسلامی، مواقف وعبر (۷۱/۴).

۲- هه مان سهرچاوه (۷۱/۴).

۳- بېوانه: مكة والمدينة في الجاهلية وعهد الرسول (صلى الله عليه وسلم للاستاذ احمد الشريف (۴۴۵).

۴- بېوانه: سنن البيهقي (۵۹/۹) نقلًا عن السرايا والبعوث النبوية (۱۰۰).

جوله‌که ده‌یانویست ناشووب بنینه‌وه)،^۱ ده‌شیانوت: بیگومان جه‌نگ به‌ریا ده‌بیٚت له نیوان موسلمانان و قوره‌یشدا، به‌لکو له نیوان نه‌وان و هه‌موو عه‌ره‌بدا به‌بۆنه‌ی شکاندنیان بۆ پژیی مانگی قه‌ده‌غه‌کراو، ته‌نانه‌ت هه‌ندی قسه‌یان بلاوکرده‌وه، که ده‌ربړینی ده‌کرد له پق و کینه‌ی دلّیان به‌رامبه‌ر به‌نیسلام و موسلمانان، وه‌کو نه‌وه‌ی مانای خراپیان جووت ده‌کرد له‌گه‌ل ناوی نه‌وانه‌ی به‌شداریان کرد له‌و پۆله سهر‌بازیه‌دا.^۲

کاتی‌ک به‌شداربووانی پۆله‌که وایانزانی ئیتر تیاچوون، وه‌لامی خوای گه‌وره هه‌ست و زمانی بته‌رسته‌کانی بپی و په‌رده‌ی له‌سه‌ر نه‌و تاوانبارانه پامالی و، وه‌لامی دانه‌وه که به‌رگری کردن له پځای خوای گه‌وره و کوفر پیکردنی گه‌وره‌تره له شه‌پکردن له مانگه قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و (المسجد الحرام) و ده‌رکردنی خه‌لگه‌که‌ی تاوانی‌کی گه‌وره‌تره له‌و شه‌په‌ی نه‌وان باسی ده‌که‌ن، قوره‌یش هه‌موو نه‌و تاوانانه‌ی نه‌تجام دا و هه‌مووشی له‌بیر خۆی برده‌وه، ته‌نها پژیی نه‌و مانگه نه‌بیٚت که وه‌کو نامرازیک سوودی لی وهرده‌گرت بۆ به‌ریاکردنی‌کی شه‌پکی توند و تیژ له‌ دژی موسلمانان و ده‌وله‌ته‌که‌یان، به‌مه‌به‌ستی هه‌لگه‌پاندنه‌وه‌ی هۆزه بته‌رسته‌کان و په‌واندنه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ ده‌وری ئایینی نیسلام، به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک که پیغمبر ﷺ خه‌می ده‌خوارد و لۆمه‌ی سه‌رکرده‌ی پۆله سهر‌بازیه‌که‌ی ده‌کرد له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که کردوویانه،^۳ بۆیه ئایه‌ته‌کان زۆر به‌هیز و توندیه‌وه به‌ره‌رچی پروپاگه‌نده‌کانی قوره‌یشی ده‌دایه‌وه و، پوونی ده‌کرده‌وه نه‌و مانگانه هه‌رچه‌ند پیزدارن، به‌لام هه‌ر که‌سی‌ک دژ به‌ پځای خوا بیٚت پژیی نیه.^۴

ج- په‌رۆشی سه‌رکرده‌ بۆ سه‌لامه‌تی سهر‌بازه‌کانی:

کاتی‌ک سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌قاص و عوتبه‌ی کوپی غه‌زوان دواکه‌وتن به‌هۆی گه‌پانه‌وه‌یان به‌ دوا‌ی وشتری‌کدا لییان ون بووبوو، قوره‌یشیش له‌و کاته‌دا هاتبوون

۱- بېروانه: مکه والمدینه فی الجاملیه وعهد الرسول (۴۴۵).

۲- بېروانه: سیره ابن هشام (ق/۱-۶۰۳-۶۰۴)، التاريخ الاسلامی (۷۲/۴).

۳- بېروانه: دولة الرسول من التكوين الى التمكن (۵۳۳).

۴- بېروانه: السرايا والبحوث النبویه (۱۰۰).

بۇ پزگارکردنی ه‌ردوو ديله‌که‌يان، پيغمبر ﷺ پازى نه‌بوو، فه‌رمووى: ((اخاف ان تكونوا قد اصبتم سعد بن مالك، وعقبه بن غزوان)) واته: ده‌ترسم شتيکتان هيټا بېت به‌سره‌ س‌عدى کوپى مالېك و عوتبه‌ى کوپى غ‌زوان ئيتر پزگارى نه‌کردن تاكو گه‌پانه‌وه و، دواى نه‌وه به‌ پزگارانه‌ نازاد کران، نه‌وسا ح‌که‌مى کوپى که‌يسان موسلمانان بوو،^۱ هر له‌لای پيغمبر ﷺ مايه‌وه، عوسمانى کوپى عه‌بدو‌لای کوپى موغیره به‌ کافرى گه‌پايه‌وه.^۲

له‌ پيښاى پيغمبر ﷺ نه‌وه تيده‌گه‌ين، که‌ پټويسته س‌هرکرده بايه‌خ بداته ساغ و سه‌لامه‌تى س‌ه‌ريازه‌کانى، چونکه‌ نه‌وانن که‌ گيانى خويان ده‌که‌نه‌ قوريانى له‌ پيټناو نايينى خواى گوره و دامه‌زاندنى ده‌وله‌تى ئيسلامى.

قوتابخانه س‌ه‌ريازيه نوښه‌کان ده‌لټن: س‌ه‌رياز کاتيک ه‌ست به‌ بايه‌خدانى س‌هرکردياى ده‌کات به‌ ساغ و سه‌لامه‌تى و ناسايش، نه‌وه هيچ کاتيک دوو دل ناييت له‌ به‌خشينى ه‌موو شتيک بتوانيت بيه‌خشيت.^۳

د- په‌يدا بوونى په‌رومړه‌ى هيمن له‌ گوره‌ پاندا:

پولى س‌ه‌ريازى عه‌بدو‌لای کوپى جه‌حش نامانجه‌کانى خوى به‌دى هيټا، توانايشى ده‌رکه‌وت له‌ پهل هاويشتنه نيو ناوچه‌کانى ژير ده‌سه‌لاتى قوره‌يش، به‌ پاده‌يه‌ك بوو به‌ مايه‌ى س‌ه‌رسام بوونيان، ته‌نانه‌ت سيخوپه‌کانى قوره‌يشيش نه‌يانتوانى بزائن پړوى پوله س‌ه‌ريازيه‌که‌ به‌ره‌و کوييه، نه‌وه‌ش نامانجى پيغمبر ﷺ بوو له‌ نه‌خشه‌که‌يدا، بۇ پاراستنى زانياريه‌كان، ((چونکه‌ شاردنه‌وه گرنگ‌ترين هوکاره‌کانى (مباغته) واته‌ کت و پر نه‌نجامدانى کار، که‌ نه‌ويش يه‌کپکه‌ له‌ بڼه‌ماکانى جه‌نگ)).^۴ نه‌پنى کارکردن نه‌وه‌ى س‌ه‌لماند که‌ پوله س‌ه‌ريازيه‌کانى پيغمبر ﷺ نه‌وه‌نده به‌هيژن ده‌توانن هر نه‌رکيکى قورس نه‌نجام بده‌ن، پټويستيه‌کانى جه‌نگ و پاپه‌راندنى نه‌رکه‌کان له‌ خوياندا به‌دى بکه‌ن.

۱- بېوانه: السرايا والبعوث النبوية (۱۰۰).

۲- بېوانه: غزوة بدر الكبرى، د. محمد ابو فارس (۲۳).

۳- بېوانه: غزوة بدر الكبرى، د. محمد ابو فارس (۲۳).

۴- بېوانه: الرسول القائد، خطاب (۹۴).

یه‌کټک له شویننه‌واره‌کانی په‌روه‌رده‌ی پيغمبر ﷺ له توند و تۆلی سهربازیدا خوی ده‌بینیت‌وه له سهرکرده‌ی پۆله‌که‌دا و گوټ‌پایه‌لی کردنی ته‌واوی بۆ پيغمبر ﷺ بئ هیچ دوو دلپیه‌ک، به‌لکو له پاش خویندنه‌وه‌ی بۆ نوسراوه‌که خوی کرد به پيشه‌نگی‌کی چاک بۆ سهربازه‌کانیشی، کاتیک پیی وتن: هر کی له ئیوه حه‌زی له شه‌هیدبوونه با له‌گه‌لمان ده‌ریچیت، هر که سیش حه‌ز له شه‌هیدی ناکات با بگه‌ریته‌وه، به‌لام من ده‌پۆم بۆ جیبه‌جیکردنی فرمانی پيغمبر ﷺ.^۱

۹- ئامانجی پۆله سهربازییه‌کان:

کاتیک ده‌کۆلینه‌وه له بزوتنه‌وه‌ی پۆله سهربازی و غه‌زاکان که پيغمبر ﷺ سهرکرده‌یه‌تی ده‌کرد، ده‌توانین حالی بین له زۆریک له‌و ئامانجانه، بۆ نمونه نه‌گه‌ر ورد بیننه‌وه له بزوتنه‌وه‌ی پۆله سهربازه‌کان که پيش جه‌نگی به‌در ده‌رده‌چوون، ده‌بینین هه‌موو به‌شداربووانی له موهاجیره‌کان بوون، یه‌ک که سیکی نه‌نصارییان تیا نه‌بوو، ئیبنو سه‌عد رضی الله عنه ده‌لټت: ((هه‌مووان له‌سهر نه‌و بۆچوونه‌ن که ته‌نها موهاجیره‌کان به‌شدار ده‌بوون))، تا‌کو کاتی جه‌نگی به‌در پيغمبر ﷺ هیچ که‌سیکی له نه‌نصار نه‌نارد بۆ هیچ کاریکی سهربازی،^۲ نه‌وه‌یش کاریکی نه‌خشه‌ بۆ کیشراو بوو، ئامانجی خوی تیا بوو، یه‌کټک له‌و ئامانجانه زیندووکردنه‌وه‌ی کیشی له نه‌نصاره‌کان خویان بوو له دلی خویاندا و له‌سهر ئاستی ده‌ره‌کی و ماندووکردنی ئابووری قوره‌یش و گه‌مارۆدان و گیراندنه‌وه‌ی هه‌ندی له مافه‌ زه‌وتکراوه‌کانیان و، لاوازکردنی قوره‌یش له پړوی سهربازییه‌وه، پاهینانی هاوه‌لان له‌سهر فی‌ربوونی هونه‌ره‌کانی جه‌نگ کردن و ده‌ستنیشانکردنی جموجۆله‌کانی قوره‌یش و ترساندنی دوژمنه ناوخوییه‌کانی ناو مه‌دینه و ده‌وروبه‌ری و تاقیکردنه‌وه‌ی هی‌زی دوژمن،^۳ له پاستیدا نه‌و پۆله سهربازیانه‌یش ئامانجه‌کانی خویان جیبه‌جی کرد، له‌وانه:

۱- پانکردنه‌وه‌ی شکۆمه‌ندی ده‌ولت له ناوخۆ و ده‌ره‌وه:

نه‌و پۆله سهربازی و غه‌زایانه‌ توانیان سهرنجی دوژمنانی بانگه‌واز پابکیش بۆ هی‌زی موسلمانان و توانایان له‌سهر لی‌دانی هر بزوتنه‌وه‌یه‌کی ناحه‌ز له ناوخۆیان

۱- بېوانه: سیره ابن هشام (ق/۱/۶۰۲) من رواية ابن اسحاق عن عروة.

۲- بېوانه: الطبقات الکبری لابن سعد (۶/۲).

۳- بېوانه: غزوة بدر الکبری لأبي فارس (۱۴-۲۴).

دهره وه، تاكو كه س بیر له وه نه كاته وه هیڅ بشكاته سر ده ولته نیسلا می كه سوپا كه ی پانه وه ستی به شو و پوړ، نه وه یش بووه هو ی ترساندنې جووله كه كان و هوژه بته پرسته كانې ده ورو به ری مه دینه و، وای كرد كه دوزمنان هه زار جار بیر بكه نه وه پیش نه وه ی شه پر بكن له گه ل موسلمانان، یان پشتگیری دوزمنه كانیان بكن، تیبینیش ده كنه ژماره و هیڅی نه و هیڅانه له زیاده بوندا بوو، پولیكې سه ربازی نه ده گپا یوه یه كیكې تر ده رده چوو، بو به دیه پتانی هه مان ثامانچ، كه بریتیه له لی دانی به رژه وه ندییه نابوریه كانې قوره یش و، پځكه گرتن له بازرگانیه كانیان به تاییه تی به ره و شام، نه وه یش وای ده كرد ژماره ی پاسه وانانی نه و کاروانانه زیاد بكن و نرخې كالاکان به رزیږته وه، بیچكه له و ترسه ی كه بازرگانه كان و ده وله مهنده كانې مه ككه هه ستیان پی ده كرد.^۱

ب - به ده ست هیڼانی لایه نگیری هه ندی هوژه كان و كه مگردنه وی پولی عه ربه بیابان نشینه كان؛

چونكه پیغمبر ﷺ پځكه وتنی كرد له گه ل هوژی جوهینه و هاوپه یمانی له گه لیان كرد، هه روه ها له گه ل هه ندی له هوژه كانې تر بو ده سته به رگردنی بی لایه نییان له ململانی نیوان مه ككه و مه دینه و كار كردن بو پاکی شانیان بو لای خو یان چونكه له بنچینه دا نه و هوژانه لایه نگیری قوره یش و هاوکاریان له گه ل ده كنه و، هاوپه یمانیتی میژووی له نیوانیاندا هه یه كه قورئان به (ایلاف)^۲ ناوی بردووه، له و پځكه یه وه قوره یش هه ولې داوه دلنیا بیت له سر بازرگانیه كه ی له گه ل شام و یه مه ندا.^۳

ثیجا له پاش پځكه وتنی پیغمبر ﷺ له گه ل هه ندی له و هوژانه، بوو به مایه ی مه ترسی بو بازرگانی قوره یش و موسلمانان بوون به سرگه وړه ی ناوچه كه.^۴

۱- بېروانه: دولة الرسول من التكوين الى التمكن (۵۳۲).

۲- سوره تی قوره یش.

۳- بېروانه: المجتمع المدني، د. اكرم ضياء العمري.

۴- بېروانه: دراسات في السيرة (۱۹).

پيغمبر ﷺ هه‌لسا به‌که‌مکردنه‌وه‌ی پۆلی عه‌ربه‌ به‌بیا‌بان‌نشینه‌کان، بۆ‌ئوه‌ی بوونیان نه‌بیت له‌ پێگای باززگانیه‌کاندا، چونکه‌ ئه‌و عه‌ربه‌بانه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌ره‌شه‌ بوون بۆ کاروانه‌ باززگانیه‌کان، ئه‌وانه‌ی به‌ ناوچه‌ی ئه‌واندا تێپه‌ر ده‌بوون ئه‌بوابه‌ باجیان بدایه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ ده‌یان‌توانی تێپه‌ر بن، به‌ دروست بوونی ده‌وله‌تی ئیسلامی ئه‌وه‌یان له‌ ده‌ست ده‌رچوو، بۆیه‌ خۆیان تاقی کرده‌وه‌ هێرش بکه‌نه‌ سه‌ری، ئه‌م کاره‌یش کورزی فیه‌ری پێی هه‌لسا، به‌لام پيغمبر ﷺ وه‌دووی که‌وت تا‌کو سه‌فوان (جێگایه‌که‌ نزیک به‌در (۱۵۰) کیلۆمه‌تر له‌ مه‌دینه‌وه‌ دووره‌)، نووسه‌رانی ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ ئه‌م پروادوه‌یان به‌ غه‌زای به‌دری بچووک ناوبردوه‌، ئه‌و غه‌زایه‌ وانه‌یه‌ک بوو بۆ هه‌موو عه‌ره‌بیکی بیا‌بان‌نشین، چونکه‌ پاش ئه‌وه‌ی جاریکی‌تر هه‌یج که‌سیک له‌وانه‌ نه‌یان‌توانی بیر له‌ هێرش کردنه‌ سه‌ر مه‌دینه‌دا بکه‌ن، ئالیه‌ره‌شه‌وه‌ بوو که‌ نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پازی نه‌بوون به‌ پێدانی باج به‌ چه‌ته‌ و پێگره‌کان، به‌لکو ناچاری کردن پاشه‌کشه‌ بکه‌ن وه‌ بچه‌ نیو هه‌ندی پێکه‌وتن نامه‌وه‌ له‌گه‌ڵ موسلمانان.^۱

ج- په‌یه‌وه‌ندی ئه‌م پۆله‌ سه‌ربازیانه‌، به‌ بزوتنه‌وه‌ی فتوحاتی ئیسلامی؛

ئه‌م غه‌زا و هیزه‌ بچووکانه‌ وه‌کو پاهێنان و ئاماده‌کارییه‌کی سه‌ربازی بوو بۆ سه‌ربازانی ئیسلام، ئه‌م چالاکییه‌ پێگه‌یه‌ به‌لگه‌ بوو له‌سه‌ر ده‌وله‌تی ئیسلام وه‌کو شانه‌ی هه‌نگ ماندوو نه‌ناسانه‌ کار ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها تێبینی ئه‌وه‌ ده‌کریت له‌سه‌رده‌می پيغمبر ﷺ، که‌ هاوه‌لان په‌رۆش بوون بۆ به‌شداریکردن وه‌کو سه‌رکرده‌ و سه‌رباز، ئیتیر پيغمبر ﷺ به‌لێنی پێده‌دان بۆ جێگیرکردنی کۆله‌که‌کانی ده‌وله‌ت و خۆ ئاماده‌کردن بۆ فتوحاتی چاوه‌پوانکراو که‌ به‌رده‌وام پيغمبر ﷺ مژده‌ی به‌ هاوه‌لان ده‌دا له‌و باره‌وه‌ له‌ هه‌موو حاله‌تیکدا.

ئینجا به‌ وردبوونه‌وه‌ له‌ سه‌رکرده‌ و پۆله‌ سه‌ربازیه‌کان، هه‌ندی ناوی پێشنه‌گدارمان به‌رچاو ده‌که‌ویت که‌ پۆلی گه‌وره‌یان بینی له‌ بزوتنه‌وه‌ی فتوحاتی

۱- به‌په‌وانه‌: دراسات فی عهد النبوة، د. عبدالرحمان الشجاع (۱۳۱).

ئىسلاميدا، وهكو سهركردهى فتوحاتى شام (امين الامة) نه بو عوبه يدهى كوپى جه پراح و سه عدى كوپى نه بى وه قاص سهركردهى قادسيه و مه دائين و خاليدى كوپى وه ليد، شمشيرى هه لكيشراوى خواى گوره و به زينهرى پۆمه كان له يه رمووك و عه مرى كوپى عاص، فاتحى ميصرو لىبىيا و، چه ندين سهركردهى تر (په زاي خويان لى بيت) له پاستيدا خاليد و عه مر پاش موسلمان بوونيان سهركردهى هه ندى له و پۆله سهرىازيانه يان گرته نه ستۆ، نه و جموجۆله سهرىازيانه ش به گشتى پاهيتاينكى زيندووى چاك بوو له ژيانى خودى خوشه ويستان موحه ممه د ﷺ، به لكو ده كرئت وهكو خولى سهرىازى بو سهركرده كان كه توانييان دواتر پۆژه لات و پۆژئاواى زهوى فته تح بكه ن.

باسی پینجه م: بهرده وای بونیاتنای په روه رده و زانستی.

سهره تاي سوره تي به قهره يه کيک له و نايه تانه ي له سهره تاي سهرده مي مه دینه دا دابه زين و، باسی سيفه ته کانی باوه پدار و بیباوه پ و دوو پوهه کان ده کات، ئینجا نامازیه کی تیدایه بؤ جووله که و گاوره کان و، جهخت کردن له سهر درخستنی راستی جووله که که هر له يه که مین پوژوه به ره لستی بانگه وازی ئیسلامیان کرد له مه دینه، سوره تي به قهره به دوور و دريژی باسی له سيفه ته کانی جووله که کردوه.^۱

نه وهش پټويسته تېبینی بکړیت که سوره تي به قهره له سهره تاي دابه زینی قورنات بوو له مه دینه و بانگه وازی خه لکی ده کرد بؤ وه رگرتنی ثاینی خودا و په رستنی، وه کو ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۲۱-۲۲﴾.

نایه ته کانی سهرده مي مه دهنی هوشیاری ده دایه موسلمانان که سيفه تي دوو پوهه کان وه رېگرن، مه ترسی مونافیه کانیشی ده خسته پړو له سهره وه ته تاز، بزوتنه وهی نیفاق له سهرده مي مه دینه دا ده ستی پیکرد چونکه ((موسلمانان له مه که که نه وه نده هیزیان نه بوو که س لییان بترسیت، یان به ته مای شتیک بیت لییان، تاکو خویانیان لی نزیک بکه نه وه، یان پیلانیان بؤ بگیږن، ئینجا نایه ته کان سیما و هه وال و هه لویستی مونافیه کانی باسکردوه و، که م سوره تي مه دهنیش هه یه باسیکی له و جوړه ی تیا نه بیت، به تایبه تي سوره ته دریژ و مامناوه ندیبه کان، نه وهش وا ده گیه نیت که نه و بزوتنه وه یه بوونی هه بووه به دریژی سهرده مي مه دهنی، نه گهرچی دواي نیوه ی یه که م لاواز ده بوو)).^۲

۱ - بېوانه: الظلال (۲۷/۱).

۲ - بېوانه: السيرة النبوية، دروّة (۷۳/۲-۷۶) نقلًا عن دراسات في عهد النبوة، د. عبدالرحمان الشجاع

قورئانی مہدہنی ہر بہرہ و امیش بوو له باسکردنی مہزنی خوا و راستی گہردوون و هاندان بۆ بههشت و ترساندن له دۆزهخ و شہریعت و حوکم دانان بۆ پەرہردہ کردنی ثومت و، بههیزکردنی کۆلہ کهکانی دهولت که ههڵدهستیت به بلاوکردنہوی بانگہواز له نیتوان خه لکیدا و جیہاد دهکات له پیناو خوادا.

کاروانی زانستی موسلمانانیش پەرہی دہسەند له گەل پەرہسەندنی قوناغەکانی بانگہواز و بونیاتنانی کۆمەلگا و دامەزاندنی دهولت، قورئانی پیرویش ستایشی زانست و زانست پەرہرانی کردووہ و به هەمان شیوہ فەرموودەیش هاتووہ له پیغمبر ﷺ له و بارہوہ، کتیبەکانی فەرموودەیش چەندین بابەتی دەربارہی زانست تیا دایہ.

موسلمانان له وه دُنیا بوون که زانست به کێکه له گرنگترین هۆکارهکانی دهسهلات، چونکه مهحاله خوای گه وره دهسهلات بداته نه ته وهکی نه فام، دواکه وتوو له کاروانی زانست، نه وه که سهیش ورد بیته وه له نایه تهکانی قورئانی پیروژ به ناشکرا نه وهی بۆ دهرده که ویت، قورئانی پیروژ زانستی کردووہ به دژی کوفر،^۱ وه کو فەرموویه تی: ﴿ اَمَنْ هُوَ قَنْتِ اَنَّا اَلَيْلِ سَاجِدًا وَاَقَامًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ ﴾ (الزمر: ۹).

تا که شتیکیش خوای گه وره فەرمانی کردووہ، داوای زیادهی لی بکریت زانسته، خوای گه وره ده فەرموویت: ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾ (طه: ۱۱۴)، ههروهه به کهمین خاسیهت خوای گه وره ئادهمی پی جیا کردووہ زانست بوو، وه کو ده فەرموویت: ﴿ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ (البقرة: ۳۱).

پیغمبر ﷺ هه بهرہ و ام بوو له پڕیازی پەرہردهیی بۆ فێرکردنی هاوهلانی و خوا به یاد هێنانه وهیان و هاندانیان بۆ پهوشتی جوان و شیرین، ههروهه ودره کاری

شهریعتی بڼ پوون گردنه وه، ناراسته گردنیشی بڼ هاوه لانی جاری واپو به شیوه ی تاک بو یان به کومه ل، خو شه ویستمان سه روه تیکی زوری بڼ به جی هیشتوین له هوکاری په روه رده یی له فیژکردن و وانه وتنه وه دا، چونکه پیغمبر ﷺ په چاوی هوکاری په روه رده یی ده کرد که یارمه تیده ر بیت بڼ له به رکردن و وه رگرتن، یان بیته مایه ی جیگیر بونی واته له دل و ده رووندا، یه کی له و هوکارانه ش له سه رده می مه ککه و مه دینه شدا نه مانه بوون:

یه که م: گرنترین هوکار و بڼه ما په روه رده یی ه گان.

۱- دووباره گردنه وه ی قسه :

نوه ناسانتره بڼ له به رکردن و یارمه تیده ره بڼ تیگه یشتنی، بڼه پیغمبر ﷺ سووړبوو له سه ر دووباره گردنه وه ی قسه گانی له زوری حال ته کاند، له نه نه سی کوپی مالیکه وه په زای خوی لیبت هاتوه که پیغمبر ﷺ نه گه ر قسه ی بگردایه سی جار دووباره ی ده کرده وه تا کو لی تیگن ...^۲

۲- له سه رخو قسه گردن و، جیا گردنه وه ی وشه گان:

پیغمبر ﷺ له سه رخو قسه ی ده کرد و په له ی نه ده کرد له قسه گردندا، به لکو وشه یه کی له وشه یه کی تر جیا ده کرده وه بڼ نه وه ی له به رکردنی ناسان بیت و، نه گوردریت له کاتی گواستنه وه یدا، نه وه نده یش ناسانی ده کرده وه تا کو نه گه ر گوگیر بیویستبا قسه گانی بژماردایه ده یژمارد،^۳ عوروه ی کوپی زوبه یر ده گپړپته وه له عایشه په زای خویان لیبت، که فه رمویه تی: نایه سه یرت نایه ت له باوکی فلان (نه بو هوره یره)؟ هاتوه له نزیک ژوره که مدا دانیشته وه فه رموده له پیغمبر ﷺ ده گپړپته وه، ده یدا به گویمدا، منیش نویژم ده کرد، ئینجا پویش پش نه وه ی نویژه که م ته واو بکه م، نه گه ر فریای بکه و تایه م به رپه رچم ده دایه وه، پیغمبر ﷺ به و شیوه یه قسه ی نه ده کرد که ئیوه ده یکه ن.^۴

۱- بېوانه: منهاج واداب الصحابة في التعلم والتعليم، د. البر (۵۹-۶۰).

۲- البخاري: كتاب العلم، باب من أي والحديث ثلاثا..... ورقمه (۹۵).

۳- بېوانه: منهاج واداب الصحابة، د. عبدالرحمان البر (۶۲).

۴- البخاري: كتاب المناقب، باب صفة النبي (ﷺ) رقم (۲۵۶۸).

۳- میانهموی و بیزارنه کردن و هه لیژاردنی کاتی گونجاو:

پیغمبر ﷺ میانهموی و (واتا نه دریژدهی ده دایه و نه کورتی ده کرده وه) بوو له فیژکردن و بری نه و بابه تهی ده یوته وه، له جور و کات بو نه وهی هاوه لان بیزار نه بن و چالاک بن بو له بهرکردن، تیگه یشتنیشی ئاسان بیت له سهریان، له ئیبینو مه سعوده وه (پره زای خوی لی بیت) فه رموویه تی: کان النبی ﷺ یتخولنا بالموعظة فی الايام کرامة السامة علينا.

۴- به کارهینانی په ند و نمونه:

په ند کاریگه ریه کی زوری هه یه له گه یاندنی واتا به عه قل و دل، چونکه شتی واتایی به شیوه یه کی هه سته پیکراو باس ده کات، جگه له وهی که جوریکیشه له پره وان بیژی سهرنج پاکیش، به تایبه تی سهرنجی قسه زانه کان، بویه قورشان زورجار په ند و نمونه ده هینیتته وه، هۆکاری نه و کاره شی باس کردوه و، ده فه رموویت: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الحشر: ۲۱).

له سهر هه مان پریبازیش پیغمبر ﷺ به رده وام بوو، به زوری په ندی به کارده هینا، عه بدولای کورپی عومره ﷺ ده فه رموویت: (هه زار په ند له پیغمبر ﷺ فیر بووم).

چه ندین کتیبیش دانراوه له باره ی په نده کانی پیغمبر ﷺ، کۆنترینان به ناوی (امثال الحديث) ی پامهورمزییه (ت ۳۶۰).

۵- پرسیارکردن:

پرسیارکردن یه کیکه له هۆکاره په روه رده ییه گرنه گه کان له گریدانی به هیز له نیوان پرسکه ر و پرسیارلیکراودا، و کردنه وهی زهین و سهرنج پاکیشانی بو وه لامدانه وه، بویه پیغمبر ﷺ پرسیاری به کارده هینا له چه ندین شیوازدا، بو فیژکردنی هاوه لان، نه وهیش کاریگه ریه کی زوری هه بوو له چاک حال بوونی هاوه لاند، جاری وابوو پیغمبر ﷺ پرسیاری ده کرد ته نها له بهر سهرنج پاکیشان و

ورژاندن، له و کاته یسدا پرسیاره که له شیوه ی ناگدار کړدنه وه دا دیت (الا) — ثایا — زدرجار، له نه بو هوره یروه (په زای خوی لی بیت) هاتوه، که پټغمبر ﷺ فرمویه تی: ((الا ادلکم علی ما یحو الله به الخطایا، ویرفع به الدرجات؟ قالوا: بلی یا رسول اله! قال: اسباغ الوضوء علی المکاره وکثرة الخطا الی المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذلکم الرباط)).^۱

واته: ثایا نه وه تان پیشان بدهم که خوی گه وره تاوانه کانی پی ده سرپټه وه و پله و پایه کانی پی به رز ده کاته وه؟ هاوه لانیس وتیان: به لی نه ی پټغمبری خوا: پټغمبریش ﷺ فرموی ده ست نویژگرتن له کاتی ناخوشیدا و زدر هه نگانوان به ره و مزگه وته کان و چاوه پوانکردنی نویژ له دوی نویژ، چونکه نه وه پریاته له پټناو خوادا.

جاری واشبوو پټغمبر ﷺ پرسیارنکی لی ده کړدن و ده یزانی نه وان وه لاهه کی نازانن و ده گه پټنه وه لای خوا و پټغمبره که ی، مه به ستیشی سه رنج پاکیشانیان بوو بۆ مه سه له که،^۲ له نه بو هوره یروه (په زای خوی لی بیت) که پټغمبر ﷺ فرمویه تی:

((أتدرون من المفلس)) واته: ثایا ده زانن کی مفلیسه؟ وتیان: مفلیس نه و که سه یه که مال و شتومه کی نه بیت له ناو نیمه دا، به لام پټغمبر ﷺ فرموده یه کی ناراسته کړد که نه مه و اتا که یه تی:

فرموی: مفلیس له نومه تی من نه و که سه یه له پوژی قیامه تدا دیت، به نویژ و پوژوو و زه کاته وه، به لام جنیوی به نه م داوه و بوختانی به نه ودا کړدوه، مالی نه وی خواردوه و خوینی نه وی پشتووه و له نه وی داوه، نیت له چاکه کانی ده دریټ به نه و که سانه، که چاکه کانی ته واو بوو بهر له وه ی مافه کانی لی وهریگریټه وه له گونا هه کانی نه وان ده خریټه سه ر نه و که سه نینجا ده خریټه دوزه خه وه.^۳

۱- مسلم: کتاب الطهارة، باب فضل اسباغ الوضوء، ورقمه (۴۱ - ۲۵۱).

۲- بېړونه: مناهج واداب الصحابة (۶۷).

۳- مسلم: کتاب البر والصلة، باب تحريم الظلم، ورقمه (۵۸۱).

جاری واشبوو پرسپاری ده‌کرد و یه‌کێک له‌هاوه‌لان وه‌لامی باشی ده‌دایه‌وه، ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ستایشی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌کرد وه‌کو هاندانیك بۆ خۆی، و ئه‌وانی تر، وه‌کو ئه‌وه‌ی کردی له‌گه‌ڵ ئوبه‌ی کوپی که‌عبدا (په‌زای خوای لی بیټ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ((یا ابا منذر اُتدري اُی ایه من کتاب الله اعظم؟)) واته: ئه‌ی باوکی مونزیر ئایا ده‌زانیت کام ئایه‌تی کتابی خوا مه‌زنتره؟ ده‌فهرمویت و تم: خواو پیغه‌مبه‌ری خوا باشت ده‌زانن، فهرمووی: ئه‌ی باوکی مونزیر ئایا ده‌زانیت کام ئایه‌تی کتابی خوا مه‌زنتره؟ ده‌فهرمویت، و تم: ﴿الله لا اله الا هو الحي القيوم﴾، ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سهر سنگی ئوبه‌ی دا و فهرمووی: پیروژت بیټ ئه‌و زانسته ئه‌ی ئه‌بو مونزیر.^۱

ئه‌م به‌چاک زانین و هاندانه‌ پێگه‌ مه‌وار ده‌کات له‌ لایه‌ن ئه‌و که‌سه‌ی فی‌ر ده‌بیټ مه‌ست بکات دانیایی و متمانه‌ به‌خۆبوون وای لی ده‌کات زیاتر مه‌ولی له‌به‌رکردن و زانست به‌ده‌ست هی‌نان بدات.^۲

۶- خسته‌پووی واتای سه‌یر بۆ سه‌رنج پاکیشان و گرینگی دان:

یه‌کێک له‌ جوانترین ئه‌و شیوازانەش ئه‌وه‌یه که جابری کوپی عه‌بدوللا په‌زای خوای لی‌بیټ ده‌گیریت‌ه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لای بازارپێکدا تێپه‌پی و، خه‌لکی به‌ نه‌نیشتی‌ه‌وه بوون، گیسکیکی که‌په‌ی مرداره‌وه بووی بینی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لیگرت و فهرمووی: کامتان هه‌ز ده‌که‌ن ئه‌مه‌ هی ئیوه بیټ به‌یه‌ک دره‌م؟ وتیان: به‌هیچ به‌رانبه‌رێک هه‌ز ناکه‌ین بۆ ئیمه‌ بیټ، چی پێبکه‌ین؟ فهرمووی: ((فَوَ اللهُ لِلدُّنْيَا اَمْوَانٌ عَلَى اللهِ مِنْ هَذَا عَلَیْكُمْ))^۳ واته: سویند به‌ خوا ئه‌م دونیا لای خوا بی بایه‌ختره له‌و ئازده‌ له‌لای ئیوه.

۱ - مسلم: کتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب فضل سورة الكهف، وایة الكهف والكرسي، ورقمه (۸۱۰).

۲ - پروانه: مناہج واداب الصحابة (۶۹).

۳ - مسلم: کتاب الزهد والرقائق، ورقم (۲۹۵۷).

۷- به‌کاره‌ینانی هۆکاری پوونکردنه‌وه:

پیغمبر ﷺ هه‌لده‌سا به به‌کاره‌ینانی نه‌وه‌ی که نه‌مپۆ پیتی ده‌وتریت هۆکاری پوونکردنه‌وه بۆ دوپاتکردنه‌وه‌ی واتاکان له‌ دل و میشکی گوێگراندا و سه‌رنج پاکیشانیاں بۆ لای باسه‌که، له‌و هۆکارانه:

- ده‌ربهرین به‌ جوله‌ی ده‌ست: وه‌کو نه‌وه‌ی په‌نجه‌ی ده‌کرد به‌ناو یه‌کدا بۆ پوونکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان ئیماندار و براکه‌ی، له‌ نه‌بوموسای نه‌شعهریه‌وه په‌زای خوای لیبت، له‌ پیغمبره‌وه ﷺ که فه‌رموویه‌تی: ((المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضاً))^۱ واته: ئیماندار بۆ ئیماندار وه‌کو بونیاته هه‌ندیکیان هه‌ندیکی تریان پاده‌کیشن.

- ده‌ربهرین به‌ وینه‌ کیشان: پیغمبر ﷺ چه‌ند هیلکی له‌سه‌ر زه‌وی پاده‌کیشا بۆ سه‌رنج پاکیشانیاں هاوه‌لان، ئینجا ده‌ستی ده‌کرده پوونکردنه‌وه‌ی وشه‌کانی نه‌و هیلانه و مه‌به‌ستی لییان، له‌ عه‌بده‌للای کوپی مه‌سعوده‌وه، په‌زای خوای لیبت، ده‌فه‌رموویت: پیغمبره‌ی خوا ﷺ هیلکی پاکیشا، ئینجا فه‌رمووی: ((هذا سبیل الله)) واته: نه‌مه‌ پنگای خوايه، ئینجا چه‌ند هیلکی به‌لای پاستیدا پاکیشا، هه‌روه‌ها به‌لای چه‌پیدا، ئینجا فه‌رمووی: نه‌مانه‌ پچکه‌ن- یه‌زید ده‌لیت په‌رته‌وازه‌ن- له‌سه‌ر هه‌موو پچکه‌یه‌ک شه‌یتانیك پاره‌وستاوه‌ بانگه‌وازی بۆ ده‌کات، ئینجا نه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾^۲ (انعام: ۱۵۳).

- ده‌ربهرین به‌ به‌رز کردنه‌وه و خسته‌ پووی نه‌و شته‌ی باس ده‌کریت: پیغمبر ﷺ کاتیك باسی حوکی له‌به‌رکردنی ئاوریشم و ئالتونی ده‌کرد - وه‌کو له‌ فه‌رموده‌یه‌کی عه‌لیدا هاتوو په‌زای خوای لیبت که ده‌یفه‌رموو - پیغمبر ﷺ

۱- البخاری: کتاب المظالم، باب نصر المظلوم، رقم (۲۴۴۶).

۲- مسند الامام احمد (۴۳۵/۱) ورقمه فی ط/ الرسالة (۴۱۴۲) (ح/ ۲۰۸، ۲۰۷) وقال محققوه: اسناده حسن... و اخرجه الحاكم (۳۱۸/۲) وقال الحاكم: هذا حديث صحيح الاسناد.

ئاوریشمیکی هه لگرت به دهستی راستی و ئالتونیکی هه لگرت به دهستی چهپی و فەرمووی: ((انا هذین حرام علی ذکور امتی))^۱ واتە: ئەم دووانه قەدەغەن لەسەر نێرینهکانی ئوممەتی من، لە پێواوەتی نەسائیشدا هاتوو: ((احل الذهب و الحریر لاناث امتی، و حرم علی ذکورها))^۲ واتە: ئالتون و ئاوریشم پەواپە بۆ مێینهکانی ئوممەت و قەدەغەپە لەسەر نێرینهکانیان، کەواتە پێغەمبەر ﷺ کۆی کردەووە لە نێوان و قسە کردن و بەرزکردن ئالتون و ئاوریشمە کە بۆی بە تەواوی سەرنجیان پابکیشی، بۆ ئەوەی مەسەلە کە پونتر بێتەووە و ئاسانتر بێت بۆ لەبەر کردن.

- فێرکردنی کردەیی بە ئەنجامدانی کارە کە لە پیش چاوی خەلکید: وەکو ئەوەی کە پێغەمبەر ﷺ ئەنجامی دا کاتیک سەرکەوتە سەر مینبەرە کە و نوێژی کردو هەموو موسلمانان بینیان، لە سەهلی ساعیدییهو پەزای خوای لیبت، فەرموویەتی: پێغەمبەر م بینى ﷺ لەسەر مینبەرە کە نوێژی کرد و (الله اکبر) ی کردو هەر لەسەر مینبەرە کە بوو، دوایی کړنووشی برد و، ئینجا دابەزی و هاتە خوارەووە لە بن مینبەرە کە دا سوجدە ی برد و جاریکی تر گەپایەو، کاتیک لیبویەو، پووی کردە خەلکە کە و فەرمووی: ئەى خەلکینه، بۆ ئەوە وام کرد وەکو من بکەن و فێری نوێژە کە م بن.^۳

۸- بەکارهێنانی وشەى جوان و ناسک:

بەکارهێنانی گوتاری جوان دلەکان یە کدەخات و پادە کیشیت بۆ لای راستی و، پال دەنى به موسلمانانەو تیبگەن و لەبەر بکەن، پێغەمبەر ﷺ پێشەکی بەکار دەهێنا بۆ قسەکانی، بەتایبەتی ئەگەر لە باسکردنی مەسەلە یە کدا بواپە شەرمی لیبکرایە، وەکو ئەوەی کردی لە کاتی فێرکردنیان بۆ مەسەلە ی چوونە سەرئاو، پێشەکییەکی لەو بارەووە بەکارهێنا بەوەی کە فەرمووی: ((انما انا لکم بمنزلة الوالد اعلمکم، فاذا اتى احدکم الغائط، فلا یستقبل القبلة، ولا یستدیرھا، ولا

۱- ابو داود، کتاب اللباس، باب فی الحریر للنساء رقم (۴۰۵۷) و صححه الالبانی فی صحیح سنن ابی داود.

۲- صحیح سنن النسائي، الالبانی، ورقمە (۵۱۶۳) و صححه.

۳- البخاری: کتاب الجمعة، باب الخطبة علی المنبر (۹۱۷).

یستطب بیمیه))^۱ واته: من له جیگه‌ی باوکم بۆ ئیوه فیرتان ده‌که‌م، نه‌گه‌ر که‌سیکتان چوو ه سهر ناو با پوو نه‌کاته قیبله و پشتی تیته‌کات، به ده‌ستی راستیشی خۆی پاک نه‌کاته‌وه. مامۆستای یه‌که‌م ﷺ کۆمه‌لی بانه‌مای په‌روه‌رده‌یی په‌چاو کرد له ئه‌وپه‌ی به‌رزی په‌وشتی و بیروه‌وشدا بوون، به شیوه‌یه‌ک که له دلی هاوه‌لندا جیگیر ده‌بوو، نه‌مه‌یش هه‌ندیکه له و بانه‌ما به‌رزانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کاریده‌هیتا:

- هاندانی چاکه کار و ستایش کردنی:

بۆ ئه‌وه‌ی چاکتر بێت و زیاتر به‌ره‌و زانست بێت، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌بو موسای نه‌شعهری کردی په‌زای خوای لیبت له کاتیک وه‌سفی ده‌نگ خۆشی نه‌وی کرد له قورئان خویندندا، نه‌بو موسا په‌زای خوای لیبت ده‌گێڕته‌وه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی فهرمووه: ((لو رایتني و انا استمع لقراءتك البارحة، لقد اوتیت زمزماً من مزامیر آل داود))^۲ واته: خۆزگه ده‌تبینیم دوینی گویم له قورئان خویندنه‌که‌ت ده‌گرت، ده‌توت به‌گه‌رووی داود ده‌خیوینی.

- به‌سۆز بوونی له‌گه‌ڵ نه‌و که‌سه‌ی هه‌له‌ ده‌کات و توند نه‌بوون له‌گه‌ڵیدا:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بارودۆخی خه‌لکی ته‌ماشای ده‌کرد و پاساوی ده‌هیتایه‌وه بۆ نه‌زانینیان و به‌نه‌رم و نیانی هه‌له‌کانی بۆ چاک ده‌کردنه‌وه و، پاسته‌کانی فی‌ر ده‌کردن، بێگومان ئه‌وه‌ش دلی نه‌و که‌سه‌ی پێ ده‌کرد له خۆشه‌ویستی په‌یامی ئیسلام، هه‌روه‌ها دلی نه‌و که‌سانه‌یش که ئاماده‌ی نه‌و پوداوه ده‌بن ئاماده‌ ده‌کات بۆ له‌به‌رکردنی،^۳ موعاویه‌ی کوپی هه‌که‌می سوله‌می ده‌گێڕته‌وه په‌زای خوای لیبت و ده‌فهرمویت: له کاتیکدا نوێژم ده‌کرد له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیاویک پێژی، منیش وتم: ((یرحمک الله)) خه‌لکه‌که‌یش هه‌موویان ته‌ماشایان کردم، وتم: ئه‌ی

۱- ابو داود، کتاب، باب کراهية استقبال القبلة عند قضاء الحاجة (۳/۱، رقم ۸) و حسنه الالباني في صحيح

سنن ابی داود.

۲- مسلم: کتاب صلاة المسافرين، باب استحباب تحسين الصوت بالقران و رقمه (۲۳۶-۷۹۳).

۳- بېوانه: مناهج و اداب الصحابة (۸۶).

له بارى دايكم بچوايم، بۆ ناوھا ته ماشام ده كه ن؟ نه وانيش به ده ستیان ده ياندايه
سهر پانى خو ياندا، كه بينيم ده يانه ويّت بى ده نگم بكن بى ده نگ بووم، جا كاتيك
پيغمبر- دايك و باوكم به قوريانى بيّت- نويزه كه ي ته واو كرد، ماموستاي وه كو
نهوم نه بينيوه نه له پيش نه و نه له دواى نه و، شيوازي فير كردنى له نه و جوانتر
بيّت، سويند به خوا هيچ قسه يه كى زيرى پيم نه وت، نه لى دام و نه قسه يه كى
پيكردم، فرموى: ((ان هذه الصلاة لا يصلح فيها شيء من كلام الناس، انما هو
التسبيح والتكبير وقراءة القرآن)) واته: نه مه نويزه و ناكريت قسه ي تيا بيّت له و
شيوازه ي خه لكى ده يكه ن، به لكو هه مووى (سبحان الله) و (الله اكبر) و قورئان
خويندنه.

جا ته ماشاكه- په حمه تى خوات لي بيّت- چەند پيغمبرى خوا ﷺ نەرم و نيان
بووه له فير كردندا، ئينجا ته ماشاكه نه و شيوازه جوانه چ شوينه واريكى
به جيّه يشتروه له دلى موعاويه دا.

- به راشكاوى زه نه كردن به لكو ته نها به كارهيئاننى نامازه:

چونكه نه وه جوريكه له چاوديري كردنى هه ستنى نه و كه سه ي هه له ده كات،
كاتيك پيغمبر ﷺ عه بدوللاى كوپى له ته بيبه ي به كارهيئا په زاي خواى لى بيّت
له سهر كۆكردنه وى زه كاتى به نى سوله يم، ديارى وهرده گرت له نه وانه ي زه كاتيان
دهرده كرد، نه بو حومه يدى ساعيدى په زاي خواى لى بيّت ده گيرپيته وه و
ده فرمويت: پيغمبرى خوا ﷺ به كارهيئا بۆ كۆكردنه وى زه كات له به نى
سوله يم ئيبنو له ته لوتببيه ي پى ده وترا، كاتيك كه پايه وه ليپرسينه وى له گه ل
كرد، وتى: نه وه مالى ئيوه يه و نه و دياريه بۆ خۆم، پيغمبر ﷺ فرموى: ((تايّا
نه گه ر له مالى باوك و دايكتدا دابنيشتبايت نه م دياريه ت با بۆ به اتبا گه ر پاست
ده كه يت، دواى نه وه پيغمبر ﷺ وتارى خويند و ستايشى خواى گه وده ي كرد و
هه ندئ شتى بۆ پوون كردنه وه، نه مه و اتاكه يه تى: ((هه ر كه سيك له ئيوه
به كارده هيئم له سهر كاريك له وانه ي خواى گه وره پي سپاردوم، نه و كه سه يش ديّت و

ده‌لئیت: نه‌وه مالی ئیوه‌یه و، نه‌وه‌ش دیارییه بۆ خۆم، نه‌ی بۆ له مالی دایک و باوکیدا دانانیشی به‌لکو دیاری بۆ بیت، سویند به خوا که‌سیک له ئیوه شتیک به‌بی مالی خۆی وه‌ریگریت، خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی نه‌وه لی‌ی ده‌پرسیته‌وه له پۆزی قیامه‌تدا، جا با که‌ستان له‌وانه نه‌بن ده‌چنه لای خوای شتیکیان له‌و جو‌ره کردبیت، پاشان ده‌ستی به‌رز کرده‌وه تا‌کو سپیتی ژیر بالی بینرا، ده‌یفه‌رموو: ((اللهم هل بلغت)) واته: خواجه، ئایا پام گه‌یاند.

- تو‌ره بوون و سه‌ره‌نشست کردن هه‌رکاتیک پی‌ویست بکات:

وه‌کو نه‌وه‌ی هه‌له‌یه‌کی شه‌ری له که‌سانیکه‌وه ده‌رده‌که‌ویت که باریکی تایبه‌تیا نه‌یه، یا نه‌وه‌له له بازنه‌ی تا‌که که‌سیک دا نه‌بیت و بی‌ته مایه‌ی ئازاوه‌یه‌ک، نه‌و تو‌ره‌بونه‌یش شیوازیکی ئاراسته‌ کردنه‌وه وه‌ریگریت، بی زیاده‌ ره‌وی، به‌لکو به‌پیتی پی‌ویست، بۆ نمونه‌ تو‌ره بوونی پیغمبر ﷺ له عومه‌ر په‌زای خوای لی بیت کاتیک بینی ته‌وراتیک به‌ ده‌سته‌وه‌یه بۆ نه‌وه‌ی بیخوینیته‌وه، جابر ﷺ ده‌فه‌رموویت: عومه‌ری کو‌پی خه‌تتاب نوسخه‌یه‌کی له ته‌ورات هینایه‌ لای پیغمبر ﷺ و فه‌رموو: نه‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ نه‌وه نوسخه‌یه‌که له ته‌ورات، پیغمبر ﷺ بی ده‌نگ بوو، عومه‌ریش ده‌ستی کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی و په‌نگی پیغمبر ﷺ ده‌گو‌را، ئیتر نه‌بویه‌که فه‌رموو: له‌ باری دایکت بجوایه‌یت عومه‌ر، نابینی پومه‌تی پیغمبر ﷺ چۆن ده‌گو‌پێ؟ ئیتر عومه‌ر ته‌ماشای پومه‌تی پیغمبر ﷺ کرد و وتی: په‌نا ده‌گرمه‌ خوا له‌ تو‌ره بوونی خوا و پیغمبه‌ری خوا، پازی بووین به‌ خوایه‌تی خوا و ئایینی ئیسلام وه‌کو ئایینمان و موحه‌مه‌دیش وه‌کو پیغمبه‌رمان، پیغمبر ﷺ فه‌رموو: ((والذي نفس محمد بيده لو بدا لكم موسى فابتعتموه وتركتموني لضللت من سواء السبيل، لو كان حيا و ادرك نبوتي لا تبعني)).^۱ واته: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته، نه‌گه‌ر موسا

۱. البخاري، كتاب الحيل، باب احتيال العامل ليهدي له، و رقمه (۶۹۷۹).

۲. مجمع الزوائد: (۱/۱۷۳، ۱۷۴)، له شواهد كثره تقوى الحديث، روى الحديث ائمة منهم: احمد (۲/۲۸۷) و مواضع اخرى، و اورده الشيخ الالباني في (ارواء الخليل - ج ۶/۳۴) و اورد تقوية العلماء له، ثم قال: ((لكن الحديث قوى فان له شواهد كثيرة)) و ذكرها فانظرها عنده.

ده‌رکه‌ویت و شوینی بکه‌ون و من به‌جی بهیلن گومپا ده‌بن له پښگای پاست، نه‌گه‌ر موسای خویشی له ژياندا بوايه و فريای من بکه‌وتايه شوینم ده‌کوت.

ه‌روه‌ها توپه‌بوونی پیغمبر ﷺ له ه‌ندیک له هاوه‌لانی که پیش نویژیان ده‌کرد و نویژیان به‌خه‌لکی دريژ ده‌کرده‌وه، که نه‌وه‌يش ناپه‌حوت بوو بۆ نه‌وانه‌ی لاواز و نه‌خوش و سه‌رقال بوون، نه‌بو مه‌سعودی نه‌نصاری په‌زای خوای لی بیت ده‌گيرپته‌وه، پياويک وتی: نه‌ی پیغمبره‌ی خوا فلانه که‌س نویژ زور دريژ ده‌کاته‌وه، ده‌لایت: پیغمبرم ﷺ نه‌ديبوو پيشتر له ناموزگاريکردندا به‌و شيوه توپه بیت و فه‌رمووی: ((ايها الناس انکم منفرون فمن صلی بالناس فليخف، فان فيهم المريض والضعيف و ذا الحاجة)).^۱ واته: خه‌لکینه، ئیوه خه‌لکی ده‌په‌ویننه‌وه، ه‌رکی له ئیوه پیش نویژی کرد بۆ موسلمانان با نویژکی کورتیان بۆ بکات، چونکه له نه‌واندا ه‌يه نه‌خوشه، یان لاوازه، یان کاری ه‌يه.

ه‌روه‌ها توپه‌بوونی له کاتی مشت و مپی هاوه‌لان ده‌رباره‌ی قه‌در، عه‌بدوللای کوپی عه‌مری کوپی عاص په‌زای خوای لی بیت، ده‌فه‌رموویت: پیغمبر ﷺ ده‌رچوو بۆ لای هاوه‌لانی له کاتیکدا نه‌وان خه‌ریکی مشت و مپ بوون ده‌رباره‌ی قه‌در، ده‌توت ده‌نکه ه‌ه‌ناره ده‌ته‌قینیتته پوومه‌تی نه‌وه‌نده توپه‌بوو، فه‌رمووی: ((بهذا أمرتم؟ او لهذا خلقتم؟ تضربون القرآن بعضه ببعض؟ بهذا هلك الامم قبلکم)).^۲

واته: ئایا به‌مه فه‌رمانتان پیکراوه؟ یان بۆ نه‌وه دروستکراون؟ ه‌ندئ له قورئان به نه‌و دوايدا ده‌ده‌ن؟ به‌م شيوه نه‌ته‌وه‌کانی پیش ئیوه له‌ناوچوون.

نمونه‌یه‌کی تر له توپه‌بوونی پیغمبر ﷺ نه‌وه‌یه که عائیشه په‌زای خوای لی بیت ده‌گيرپته‌وه، ده‌فه‌رموویت: پیغمبره‌ی خوا ﷺ که فه‌رمانیکی بکردايه بۆ نه‌نجامدانی کاریک، فه‌رمانی ده‌کرد له توانایاندا بوايه، نه‌یانوت: ئیمه وه‌کو تو نین نه‌ی پیغمبره‌ی خوا، خوای گونا‌هی پابردووت و داهاتوتی لابردووه، ئیت

۱- البخاري، کتاب العلم، باب الغضب في الموعظة والتعليم... رقم (۹۰).

۲- ابن ماجه، کتاب المقدمة، باب في القدر، رقم (۸۵)، وقال البوصيري في الزوائد: هذا اسناد صحيح، رجاله

ثقات، وصححه الالباني في صحيح سنن ابن ماجه، ورقمه (۶۹-۸۴).

پيغمبر ﷺ تورپ ده بوو تاكو له پومه تيدا درده كهوت و ده يفرموو: ((ان اتفاقم واعلمكم بالله انا)) تورپ بوونی پيغمبر ﷺ له و جيگايانه دا بؤ فير كردن و ناراسته كردن بوو، بؤ نه وهی هاره لان وريا بينه وه و نه كه ونه نيو هه له وه، چونكه ((ناموزگار يكار ده كړيت له شيوهی تورپ دا در كه ویت، چونكه جيگا كهی وا پيويست ده كات خه لكی وريا بكاته وه، هره وه ما مويستايش، نه گره هستی كرد نه و كه سهی فير ده بيت لای، باش حالی نابيت بي زاری در بر پینی ما مويست چا كتر ده بيت، نه وه يش پيويست نيه له هه موو حاله تيكدا، به لكو له كه سيك بؤ كه سيك ده گوری)).^۲

- قوستانه وهی هه نديك پړوداو بؤ پونكړنده وه و فير كردنی واتای گونجاو:

هه ندی شت پويده دا له لای پيغمبر ﷺ، نه ویش سودی ليوه درده گرت وه كو هه ليك بؤ پونكړنده وهی مه سه له يه ك بؤ هاره لان، عومره ر په زای خواي لی بيت ده گيړيته وه كه هه ندی ديليان هي نا بؤ لای پيغمبر ﷺ نافره تيكيان تيدا بوو شير له مه مكيدا زور بوو، به په له پړی ده كرد و، منالتيكي له ناو ديله كاندا بينی و له باوه شی گرت و شیری پيدا، پيغمبر ﷺ پړی فرموو: ((اترون هذه طارحة ولدها في النار؟ قلنا: لا، وهي تقدر على ان لا تطرحه فقال: ((الله ارحم بعباده من هذه بولدها)))).^۳

واته: پيتان وایه نه و نافره ته مناله كهی خوی فريداته ناگره وه، وتیان: نه خير به ويستی خوی هه رگيز كاری له و جور ناكات، فرمووی: خواي گوره به به زه یی تره به به نده كانی له و نافره ته به منداله كهی.

به م شيوه پيغمبر ﷺ نه م هه لهی قوستانه وه بؤ ناشناكړنی خه لكی به سوز و به زه یی خواي گوره به نه وان.^۴

۱- البخاري: كتاب الايمان، باب قول النبي (ﷺ) ((انا اعلمكم بالله)) رقم (۲۰).

۲- فتح الباري (۱/۱۸۷).

۳- البخاري: كتاب الادب (۵۹۹۹). هر له بوخاريدا به هه ندی شيوازی ترهاتوه، ومسلم (۲۷۵۴).

۴- الرسول المعلم، عبدالفتاح ابو غدة (۱۶۰) نه م ياسه م پوخته كرده وه له (مناهج و آداب الصحابة في التعلم والتعليم) د. عبدالرحمن البر.

دووم: ناکاری هاوه لان له کاتي گويگرتنيان له پيغه مبهړ ﷺ.

هاوه لان به په رۆش بوون بۆ په يوه ست بوون به هندی پوه شتی جوان و بنه ماي گرينگ، که کاریگه ری ژوری هه بوو له چاکی له بهر کردن و فيربوون و گه يانندی نايینی خوا، له وانه:

۱- بيدهنگی ته واو و چاک گويگرتن:

پيغه مبهړ ﷺ له وه مه زنتره له دلی هاوه لانيدا که دهنگيان بيټ له کوپه کهيدا، يان سهرقالي شتيکی تر بن، يان دهنگيان بهر بکه نه وه، به لکو به ته واوی گوييان دهگرت و خويان ساز ددها بۆ سود وهرگرتن، عهلی په زای خواي لی بيټ دهگيرپته وه که پيغه مبهړ ﷺ... نه گهر قسه ي بکردبا هاوده مانی وه کو مه ليان له سهر سهر نيشتبېته وه و ابوون، که بيدهنگ ده بوو قسه يان ده کرد.....^۱

مامؤستا عه بدولغه تتاح ابو غده په حمه تي خواي ليبيټ ده فهرموويټ: بنچينه ي له نه وه وه هاتووه که قه له په شيش جاري وا هه يه له سهر وشتر ده نيشيټه وه، گه نه له سهر ي وشتره که هه لده چنيټ و ده يخوات، نيتر وشتره که ش ناجوليټه وه بۆ نه وه ي قه له په شه که هه لنه فرپټ و نه و گه نه يه نازاري نه دات، قسه که له نه وه وه پهيدا بووه...^۲

۲- وازهينان له ناکوکی و قسه پيښه بريڼی تا ته واو دهبيټ:

نه وه يش نه و په پری په وشت جوانييه، که دهبيټه مايه ي پيخوشبوونی هه موو دانيشتوان وه يارمه تيدهره بۆ ناسان تيگه يشتن و فيربوون، له هه مان فهرمووده که ي عه لي هاتووه... مشتمريان نه ده کرد له بهر ده ميدا، که سيکيش قسه ي بکردايه گوييان لی دهگرت تا قسه که ي ته واو ده کرد.....^۳ که واته نه و کوپه

۱- الترمذي في الشمائل المحمدية، باب ما جاء في خلف رسول الله، رقم (۲۳۵)، وانظر تحقيق و تعليق أ. سميع عباس على مختصره للشمائل الذي سماه، اوصاف النبي ﷺ عند الاحاديث (۲۴۵، ۲۲۶، ۷)، وانظر حديث هند ابني هالة، والاجنار التي تشهد له بالصحة في دلائل النبوة للبيهقي، تحقيق د. عبدالمعطي قلعجي (ج ۱/ ۲۸۵-۳۲۲).

۲- يرواته: الرسول المعلم و اساليبه في التعليم (۳۰).

۳- الترمذي في الشمائل المحمدية، باب ما جاء في خلق رسول الله، رقم (۲۳۵) وانظر (م- ۲ ص ۴۶۷).

هیچ مشت و مرو دنگ به رزکردنه وی تیادا نه بووه به لکو له نه وپه پی شکومه ندیدا بووه.

۲- گه پانه وهیان بولای پیغمبر ﷺ سه بارهت بهو شتانه ی لییان گیر ده بوو:

سهره پای پیزی زوریان بۆ پیغمبر ﷺ و به مه زن سه یرکردنیا بۆی، بۆ هه موو شتیک پتویستی به پونکردنه وه بوايه ده گه پانه وه لای، حه فسه په زای خوی لیبت ده فهرموویت: پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: ((انی لارجوا الایدخل النار احد ان شاء الله ممن شهد بدراً و الحديبية))، واته: تومیدم هیه لای خوی گه وره که سیک نه چیته ناگره وه له وانیه ناماده ی به در و حوده ییبه بوونه. ده فهرموویت: وتم نه ی پیغمبره ی خوا، نایا خوا نه یفه رموو: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ (مریم: ۷۱)، فهرمووی: نایا خوی گه وره نه شیفه رموو: ﴿ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا﴾ (مریم: ۷۲).

هه روه ها جابری کوپی عه بدوللا، له عه بدوللا کوپی ئونه یس ده گپرتیه وه، که فهرموویه تی: گویم لی بوو پیغمبر ﷺ ده یفه رموو: خوی گه وره به نده کان یان خه لکی حه شر ده کات به خه ته نه نه کراوی و هیچ شتیکیان پی نیه، ئینجا به ده نگیک بانگیان ده کات دور و نزیک وه کو به ک گوئیان لی ده بیئت. ده فهرموویت: من پاشام، من خاوه ن ئایینم، که س له خه لکی به هه شت نابی بچنه به هه شت و، خه لکی دۆزه خ بچنه دۆزه خ، تا کو هه ر که سیک سته می لیکرابیئت مافی بۆ وه رنه گرمه وه، ته نانه ت شه پازله یش. وتیان: نه وه چۆن ده بیئت له کاتییدا ئیمه به پووت و خه ته نه نه کراوی ده چینه لای خوا؟ فهرمووی: به چاکه و خراپه. ئینجا فهرمووده ی خوی گه وره ی خوینده وه: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾ (غافر: ۱۷).

به م شیوه هاوه لان پرسیان ده کرد ده باره ی نهو شتانه ی که نه یانده زانی، وتووێژ و گه پانه وه شیان بۆ لای پیغمبر ﷺ کاریگه ری زوری هه بوو له سه ر تیگه یشتن و له به رکردنیا.

۴- په وانه کړدنی فەر مووده:

هاوه لآن په زای خوايان ليبيټ ته گهر گوڼيان له شتيك بوايه له پيغمبر ﷺ و زانستكيان لي وهر بگرتايه، له نيو خوځاندا باسيان ده كړد و په وانه يان ده كړد، نه نه س په زای خواي لي بيټ ده فەر مووټ: ((كاتيک لای پيغمبر ﷺ ده بووين وه گوڼمان له فەر مووده يه ك بوايه له نيو خوځاندا دو باره مان ده كړد وه تاكو له بهر مان ده كړد)).^۱

بڼه ماي په وانه كړدن هر مایه وه له نيوان هاوه لاند تاكو دواي له دنيا دهر چووني پيغمبر ﷺ، نه بو نوزده ي كوپي مونزيري كوپي ماليك په حمه تي خواي ليبيټ ده ليټ: ((هاوه لانی پيغمبر ﷺ كه كوده بوونه وه، له نيوان خوځاندا باسي زانستيان ده كړد و سوپه تيكيان ده خوځنده وه)).^۲

۵- پرسيار كړدن به مه به ستي زانست و كار كړدن:

پرسياره كانی هاوه لآن به مه به ستي زانست و كار كړدن بوو، نه ك بؤ كات به سر بړدن، چونكه نه وه يان ده زانی كه پيغمبر ﷺ حه ز به كات به فیرودان ناكات وه پقي له زور پرسيار كړدنه، سه هلي ساعیدی په زای خواي ليبيټ ده فەر مووټ: ((حه زی نه ده كړد له زور پرسيار كړدن و به شتيكي خراپي ده زانی)).^۳

نه وه وې ده فەر مووټ: ((مه به ست له و پرسيارانه يه كه پټويست نين، به تاييه تي نه وانه ي كه نه يني موسلماننك دهر بخات، يا خراپه يه ك بلاو بكا ته وه، يان ناشرينيه كي تيا دايټ له دږي موسلماننك. زانايان ده فەر موون: به لام نه گهر پرسياره كان دهر باره ي بابه تگه ليك بن كه له مه سه له كانی ثاييندا پټويستين، نه وه هيچ قه ده غه كړدنيكي دهر باره نه هاتوه)).^۴

۱- اخرجه الخطيب في الجامع (۱/۳۶۳، ۳۶۴) وفيه يزيد الرقاشي، قال الهيثمي في المجمع (۱/۱۶۱) وهو

ضعيف.

۲- الجامع لاخلق الراوي، تحقيق د. محمود الطحان (ج ۱/۲۳۷ ورقمه ۴۶۸) واورد نحوه الهيثمي عن ابن نصره عن ابي سعدي في المجمع (۱/۱۶۱) وقال: رواه الطبراني في الاوسط ورجاله رجال الصحيح.

۳- اخرجه ابو حنيفة زهير بن حرب باسناد صحيح في كتاب العلم (۲۰، رقم ۷۷).

۴- شرح النووي على مسلم (۷۴۱/۳ ط/الشعب).

۶- وازهينان له توند ږوي و پرسیار نه کړدن د ږياري شتي له يه کچوو:

وه کو جبېه جيکړدنک بؤ وړيا کړدنه وې پيغمبر ﷺ و قه دهغه کړدنې دانېشتنې له گڼ نه و که سانه، عايشه په زای خواي ليبيت دهغه رموييت: پيغمبري ﷺ نه م نايه ته ي خوینده وه: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُخَكِّمُ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمْنًا بِهٖ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (ال عمران: ۷). دهغه رموييت: پيغمبر ﷺ فهرموي: ((فاذا رايت الذين يتبعون ما تشابه منه فأولئك الذين سمي الله فاحذروهم)).^۱ واته: نه گڼ نه وانه ت بيني که شوين نه وانه ده که ون که له يه کچې، بزانه نه وانه که خواي گڼ وړه وړياي داوه د ږياريان.

۷- پرسیار کړدن د ږياري نه و شتانه ي شهرعي خوا بيندهنگ ږووه د ږياريان:

هاوه لان په زای خويان ليبيت په يوه ست بوون به م په وشته وړه نه و جوړه پرسیارانه يان نه ده کړد، بؤ نه وې نه بيته مايه ي فريز بووني شتيک که فريز نه کړاوه له سريان، يان قه دهغه کړدنې شتيک که قه دهغه نه کړاوه له سريان، خواي گڼ وړه دهغه رموييت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ فَسْأَلُكُمْ وَإِن سَأَلْتُمُوهُنَّ حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ بُدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۱۰۲، ۱۰۱).^۲

هه روه ما سه عدي کوي نه بو وه قاص له پيغمبر ﷺ ده گيړي ته وه فهرموي ته ي: ((ان اعظم المسلمين جرماً من سأل عن شيء لم يحرم، محرم من اجل مسألته)).^۲ واته: تاوانبار ترين کهس له موسلمانان نه و که سه يه پرسیار ده کات د ږياري شتيک که قه دهغه نبيي و قه دهغه ده بييت به هوي پرسیاري نه و که سه وه.

۱. البخاري: كتاب التفسير، سورة ال عمران، رقم (۴۵۴۷).

۲. البخاري، كتاب الاعتصام، باب ما يكره من كثرة السؤال.. ورقمه (۷۲۸۹)، اللفظ له، و مسلم: كتاب الفضائل - باب توقيره (ﷺ) و ترك اكثر السؤال.. ورقمه (۲۳۵۸).

۸- سوود وهرگرتن له کاتی بی کاري پيغمبر ﷺ و پرسپار کردن له کاتی گونجاودا:

نه بو موسا په زای خوی لیبت ده فہرمویت: ((پيغمبري خوا ﷺ که نویژی به یانی ده کرد لار ده بوینه وه به ره و لای، هندیکنان پرسپاری قورئانمان لی ده کرد و، هندیکنان پرسپاری به شی میراتیمان لی ده رد و، هندیکنان پرسپاری خه و نمان لی ده کرد)).^۱

۹- پیز لینانی بارودوخه کانی پيغمبر ﷺ و مکور نه بوون له سهر پرسپار کردن:

به تاییه تی دوی نه وهی ناگادار کرانه وه، بویه پیگه یان به عره به بیابان نشینه کان نه ده دا پرسپار بکن و چاوه پوانی هوشمنده کانیان ده کرد بیت، بو نه وهی پرسپار بکن له پيغمبر ﷺ، نه نسی کوپی مالیک په زای خوی لیبت ده گپرتنه وه و ده فہرمویت: ((نه هیمان لی کرابو پرسپار بکین له پيغمبر ﷺ، بویه پیمان خوش بوو عره بیکی بیابان نشینی هوشمند بهاتایه و پرسپاری بکر دایه له پيغمبر ﷺ و نیمه گویمان بگرتایه، جاریکیان که سیک له بیابانه وه هات و وتی: نهی موحه ممد، نیردراوه که ت هاته لمان و بانگه شی نه وهی ده کرد گوايه خوا تو ی په وانه کردوه، فہرموی: پاست ده کات.^۲

به م شیوه بونیاتنانی په روه ده یی به رده وام بوو له کومه لگای تازه، به ه لویستی کرده یی پوون، هاوکات له گه ل بلاو کردنه وهی فیرپوون و فیر کردندا له نیوان موسلماناندا، نه و ناراسته کردندانه ش به شداری ده کرد له ناماده کردنی موسلمانان وه کو تاک و کومه ل و ده ولت که پيغمبر ﷺ دایمه زراند.

۱ - قال الهیثمی فی مجمع الزوائد (۱/۱۵۹)، رواه الطبرانی فی الکبیر. و فیہ محمد بن عمر الرومی، ضعفه ابو داود و ابو زرعه، وثقه ابن حبان.

۲ - مسلم: کتاب الایمان، باب السؤال عن ارکان الاسلام، و رقمه (۱۰-۱۲).

باسی شه شه: پوړۍ او هاتگان و یاسادانان

یه که م: چاره سرکردنی قهیرانی نابوری.

کوکړدنی موسلمانان بؤ مه دینه بوو به مایه ی بارقورسیه کی زور به سر شانی ده ولته تی نیسلا مییه وه، سرکردی گشتی ده ولته تیش ده سستی کرد به چاره سرکردنی نه و قهیرانه به چوند پښتانه، سره تا برایتی له نیوانیاندا کرد، نیجا مه لسا به دروستکردنی سوفه له لای مزگه و ته که دا بؤ دالده دانی گه وره ترین ژماره له هه ژارانی موهاجیره کان و، گرنگی دا به لیکنولینه وه ی دخی نابوری له مه دینه و، بؤی ده رکوت که هیزی نابوری له ده سستی جوله که دایه و، نه وان خاوه نی بازار و سامانی مه دینه، نرخي کال و شت و مه کیش نه وان ده ستینیشانی ده که ن و قورخی ده که ن و، پیوستی خه لکی ده قوزنه وه، بؤیه پیوست بوو بازار پک دروست بکریست بؤ موسلمانان که کیپرکی بکات له گه ل جوله که کانداسه باره ت به سرچاوه کانی نابوری له مه دینه دا، که ره وشته جوانه کانی نیسلام تیايدا ده رکوت له جیهانی بازرگانیدا.

شهریعتی خوی گه وره چاره سهری کیشه ی نابوری کردوه له پښتانه به سرهاته قورناییه کانه وه که خه لکی پیوسته پهندي لیوه ریگرن، خوی گه وره چاودیری نه و نومه ته ی ده کرد و، هه نگاهه کانی پی ه لده گرت بؤ نه وه ی ناماده بیت بؤ هه لگرتی پاسپارده ی نیسلام و، جیاوازی نه بوو له ده ولته تا له نیوان شتی گه وره و بچووکدا چونکه هه مووی به شداری ده کرد له بهر زکردنه وه ی ده ولته تا و به هیزکردنی له بهرامبر نه و مه ترسییانه ی پوړی تیده که ن، جا زه کات و سهر فیره و پوژوگرتن له و یاسایانه بوون که تیبینی سوننه تی پله به پله یان تیا ده کریست له بونیاتنانی کومه لگه ی موسلمانان و، چاودیرکردنی بؤ بارودخی خه لکی و گواستنه وه یان به ره و چاکتر، به بی هیچ په له کردنیک، به لکو هه موو شتی که له کاتی خویدا.

دووم: هه‌ندی له یاسا‌کانی ئیسلام

۱- یاسای فهرز بوونی پۆژوو له ئیسلامدا:

له سالی دوومه‌ی کۆچی و له مانگی شه‌عباندا، خوای گه‌وره‌ پۆژووی فهرز کرده سهر موسلماناندا و کردی به‌ یه‌کێک له‌ پووکنه‌کانی ئیسلام، وه‌کو چۆن له‌ سهر نه‌ته‌وه‌کانی پێش ئیسلامیش هه‌ر فهرز کرابوو، نه‌وه‌یش جه‌خت کردنی‌ک بوو له‌ سهر گرنگی نه‌و خوا په‌رستنه‌ مه‌زنه‌ و په‌له‌ و پایه‌ی وه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لِمَلَّكُمْ تَنَفُّونَ﴾ (البقرة: ۱۸۳).

۲- یاسای سهرفیتره:

له‌ په‌مه‌زانی هه‌مان سالدا، خوای گه‌وره‌ یاسای زه‌کاتی سهرفیتره‌ی بۆ موسلمانان پێویست کرد، له‌ سهر هه‌موو که‌سیکی ئازاد یان کۆیله، نێر یاخود می، منال یاخود گه‌وره، له‌ موسلمانان، ابن عباس ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زه‌کاتی سهرفیتره‌ی فهرز کرد، وه‌کو پاکبوونه‌وه‌یه‌ک بۆ پۆژوان له‌ قسه‌ی به‌تال و کاری نابه‌جی و، وه‌کو خواردنی‌کیش بۆ هه‌ژاران، هه‌رکه‌سی‌ک ده‌ری بکات پێش نوێژ نه‌وه‌ زه‌کاتی‌کی وه‌رگیراوه، هه‌رکه‌سی‌کیش دوا نوێژ ده‌ری بکات چاکه‌یه‌که له‌ چاکه‌کان.^۱

۳- نوێژی جه‌ژن:

هه‌ر له‌م ساله‌دا پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نوێژی جه‌ژنی کرد، بۆ یه‌که‌مین جار، خه‌لکی له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رچوون بۆ نوێژگا له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار و ده‌یانوت (لا‌إله‌ الا‌الله) و (الله اکبر) و سوپاسی خوایان ده‌کرد له‌ سهر نه‌و هه‌موو چاکه‌ی له‌ گه‌لیان ده‌یکات.

۱ - سنن ابی داود، کتاب الزکاة، باب زکاة الفطر رقم (۱۶۰۹) وحسنه‌ الالبانی فی صحیح ابی داود، بالرقم

۴- یاسای زهکات:

له سالی دووه می کۆچیدا، خوی گه وره یاسای زهکاتی دانا بۆ موسلمانان وه کو یه کێک له کۆله که کانی ئیسلام، نه وهیش له دوی مانگی په مه زان بوو، چونکه زهکاتی گشتی دوی زهکاتی سه رفیتره بوو، زهکاتی سه رفیترهیش دوی پۆژوو بوو به دلنیا یی یه وه، نه مهیش ئاواره دهکات بۆ نه وهی پوایهت کراوه له لایان پیشه وایان نه حمهد و ئیبنو خوزهیمه و نه سانی و ئیبنو ماجه و حاکیم، له فهرمووده ی قه یسی کوپی سه عدی کوپی عوباده، فهرموویه تی: پیغمه مبری خوا ﷺ فهرمانی پی کردین به صه ده قه ی خیر پیش فهرزبوونی زهکات، دوی نه وه زهکات فهرز بوو، ئیتر نه فرمانی پی کردین و نه لیمانی قه ده غه کرد.^۱

ئیبنو حه جره ده لیث: ئیسناده که ی ته واره، زۆرینه ی زانایانیش له سه ر نه وه نه له سه له ف و خه له ی موسلمانان، که زهکات له مه دینه دابه زی له سالی دووه می کۆچیدا.^۲

۵- هاوسه رگیری پیغمه مبر ﷺ له گه ل عانیشه جهله نیا:

ماره برینه که له مه که بوو پیش کۆچکردن کاتی که ته مه نی شه ش سالان بوو دوی له دنیا ده رچوونی خه دیجه په زای خوی لیثیت، گواستنه وه که شی له مه دینه بوو له تۆ سالتیدا، له مانگی شه وال له سالی یه که می کۆچی.^۳

بزوتنه وه ی بانگه واز و جهاد و په روه رده کردن و دروستکردنی ده ولت هه ر به رده وام بوو، هاوسه رگیری هه ر به رده وام بوو له مه دینه، به لکو کارێکی نۆر و ئاساییش بوو وه کو خواردن و خواردنه وه، نه وهیش یه کێکه له دیارده کانی ئیسلام، چونکه ئایینی فیتره ته، به لکو هاوسه رگیری به شیکی گرنه له دروستکردنی کۆمه لگای موسلمان.^۴

۱- صحیح سنن النسائي، للالباني، كتاب الزكاة، باب فرض صدقة الفطر قبل نزول الزكاة و رقمه (۲۵۰۶) و

صفحه .

۲- بروهانه: السيرة النبوية لابي شهبه (۱۱۱/۲).

۳- بروهانه: من معين السيرة (۱۶۸).

۴- بروهانه: الاساس في السنة (۴۲۰/۱).

ئو کاتہی پیغمبر ﷺ ھلسا بہ گواستنهوی عائیشہ تہ مہنی پہ نجاو چوار سال، ئەم تہ مہنیش وا دیتہ پیش چاری بہ رانبر کہ ئەوہ کہ سیکی پیرولاوازہ، بیگومان تیپہ پوونی سالان پیوہریکی گشتیہ بۆ تہ مہنی خەلکی وەکو بنەمایەکی گشتی، بەلام پیوہری راستەقینە زیندویەتی مۆف و چالاک و تواناییەتی لەسەر کارکردن، ئیمە لەوانە یە کہ سیکی ببینن لە سی سالییدا بیت بەلام لە لاشەیی خۆیدا لاوازی کہ سیکی ھەلبگریت لە پەنجا سالییدا بیت، بە پیچەوانەیش لەوانە یە کہ سیکی ببینن پەنجا سالان بیت بەلام لە سی سال زیاتری بۆ مەزەندە ناکریت، کہ سایەتی پیغمبریش ﷺ لەم بوارەدا زۆر تەک بوو کاتیکی لە پەنجا سالییدا بوو، کہ سیکی بوو لە ئەوپەری ھیزی گەنجی و وەرە بەرزی و پیاوہتیدا بوو، لەوہشدا کہ سی پیا نەدەگەیی لە مۆفەکان.

لە پووی کردەیی شەو، جیاوازی تەمەن لە نیتوان پیغمبر ﷺ و عائیشەدا ئەو زۆرە نەبوو، ئەوہ تا جاری وابوو پیشبەریکی دەکرد لەگەڵ عائیشەدا و پیشی دەدایەو و جاری وابوو عائیشە پیشی ئەوی دەدایەو، نیت دەیفەرموو: ئەمەیان لە جیات ی ئەوہیان،^۱ نمونەیش زۆرە لەم بارە یەوہ.^۲

ھەموو خاوەن دیدیکی راست دەتوانی لە دانایی ئەو کارە بگات کہ بۆچی پیغمبر ﷺ ھاوسەرگیری کرد لەگەڵ عائیشە پەزای خۆی لیبیت، ئەم ھاوسەرگیرییە لە سەرەتای سەردەمی مەدینەدا پویدا، ھەر وہا لە سەرەتای ژیا نی یاسا دانانی پیغمبر وە ﷺ. بیگومان مۆف بە شیکی زۆر لە ژیا نی لە مالددا لەگەڵ خیزاندا بەسەر دەبات، پیوستیش بوو ئەو ئاکارانە ی پیغمبر ﷺ بگوێزێنەوہ بۆ ئەوہی ببە پێشەنگ بۆ خەلکی، ئەوہیش ئەرکی خاتو عائیشە بوو بە تاییەت، ھەر وہا دایکانی ئیمانداران پەزای خویان لیبیت، عائیشە پەزای خۆی لیبیت بەو تیکە یشتنە ی کہ خۆی گەرە پێی بە خشیبوو، پۆلی خۆی بە باشترین شیوہ دەگە یاند، بە سەرکردنیک خیرایش بۆ کتیبەکانی ژیا ننامە ی پیغمبر ﷺ ئەم

۱- بروانہ: من معین السیرة (۱۷۲).

۲- ھەمان سەرچاوە (۱۷۲).

پاستیه دهرده که ویت. نه وهیش که یارمه تی دا نه م پۆله ببینی ته مه نی دریزی بوو،
 که نزیکه ی په نجا سال ته مه نی کرد له پاشان له دنیا دهرچوونی پیغمبر ﷺ،
 که له و ماوه یه دا توانی نه وهی که له پیغمبره وه ﷺ فیریوو بوو بیگه یه نیت،
 په زای خوی لیبت و پازی بکات. ۱

به‌شی هه‌شتم

غه‌زای به‌دری گه‌وره

باسی یه‌که‌م: قوناغی پیش جه‌نگه‌که

موسولمانان هه‌والیان پی گه‌یشت که کاروانیکی گه‌وره‌ی^۱ قوره‌یش، مالتیکی زۆری تیا به سهرکردایه‌تی نه‌بو سوفیان، له شامه‌وه ده‌رچووه، سی تا چل که‌س پاسه‌وانیتی ده‌که‌ن،^۲ پيغمبر ﷺ هه‌ستا به ناردنی به‌سبه‌سی کوپی عه‌مر^۳ بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری ده‌رباره‌ی کاروانه‌که، جا کاتیک گه‌پایه‌وه به هه‌والی ته‌واو ده‌رباره‌ی کاروانه‌که، هانی هاوه‌لانی دا بۆ ده‌رچوون و پپی فهرمون:— هه‌ عیر قریش فیها أموال فاخرجوا اليها لعل الله ينفلكموها^۴ (واته: ئه‌وه کاروانی قوره‌یشه‌و سامانه‌کانیانی تیا دایه، ده‌ریچن به‌لکو خوی گه‌وره بیکاته ده‌ستکه‌وت بۆ ئیوه)، ده‌رچوونی پيغمبر ﷺ له مه‌دینه‌دا له پۆژی دوانزه‌ی په‌مه‌زان له سالی دووه‌می کۆچی بوو، بیگومان پيغمبر ﷺ له‌کاتی ده‌رچوونی مه‌به‌ستی شه‌پرکردن نه‌بوو، به‌لکو مه‌به‌ستی کاروانه‌که‌ی قوره‌یش بوو، ئه‌و کاته حاله‌تی نیوان هه‌ردوو لاش حاله‌تی شه‌پر بوو، له‌و کاتانه‌یش مال و خوینی دوزمن په‌وا ده‌بیئت، نه‌خوازه‌لا ئه‌وه‌ش که زۆریک له‌و مالانه‌ی له‌و کاروانه‌دا بوون مالی موهاجیره‌کان بوو، قوره‌یش به‌ ستم و زۆرداری ده‌ستیان به‌سهردا گرتبوو.^۵

پيغمبهری خوا ﷺ داوای کرد له عه‌بدولای کوپی ئوممو مه‌کتووم پیش نویژی بکات بۆ خه‌لکی له مه‌دینه، کاتیک که خۆی ده‌رچوو بۆ به‌در، ئینجا ئه‌بو لوبابه‌ی

۱ - ئه‌و که‌لوپه‌لانه‌ی له‌م کاروانه‌دا بوو به‌ سه‌د و په‌نجا هه‌زار دینار مه‌زه‌نده ده‌کرا، به‌وانه: موسوعة نضرة النعيم في مکرم اخلاق الرسول الكريم (۲۸۶/۱).

۲ - جوامع السيرة لأبن حزم (۱۰۷).

۳ - ئه‌م ناوه له (صحيح مسلم) دا به (بسياسة) هاتوه وه ئیبنو حه‌جهر چاکی کردۆته‌وه.

۴ - سيرة ابن هشام (۶۱/۲) (يسند صحيح) الى ابن عباس رضي الله عنه.

۵ - به‌وانه: حديث القران عن غزوات الرسول، د. محمد ال عابد (۴۳/۱).

له په‌وحا گه‌پانه‌وه بۆ مه‌دینه و کردی به‌فه‌رمانده‌ی شاره‌که.^۱
 پیغمبر ﷺ هه‌لسا به‌ناردنی دوو که‌س له‌هاوه‌لانی^۲ بۆ به‌در وه‌کو پیشه‌نگیک
 بۆ زانینی هه‌والی کاروانه‌که، نه‌وانیش هه‌والیان هی‌نایه‌وه،^۳ له‌سه‌رچاوه
 راسته‌کانیشدا هه‌ندیگ جیاوازی دروست بوو، سه‌باره‌ت به‌ژماره‌ی نه‌و هاوه‌لانه‌ی
 که‌له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ ده‌رچوون بۆ غه‌زای به‌در، له‌کاتیگدا بوخاری به‌سی^۴ سه‌دو
 بریک دایانی ناوه،^۵ موسلیم باسی نه‌وه ده‌کات که‌ژماره‌یان سی^۶ سه‌د و نۆزده
 که‌س بووه،^۷ نه‌مه‌له‌کاتیگدا سه‌رچاوه‌کان ناوی سی^۸ سه‌د و چل هاوه‌لیان
 نووسیوه له‌به‌شداربووانی به‌در،^۹ هی‌زی موسلمانان له‌به‌در بریتی نه‌بوو له‌هه‌موو
 توانای سه‌ربازی ده‌وله‌تی ئیسلامی، چونکه‌ده‌رچوونی نه‌وان له‌پیناو ده‌ست
 به‌سه‌رگرتنی کاروانیگدا بوو، نه‌شیانده‌زانی پووبه‌پووی هی‌زه‌کانی قوره‌یش و
 هاوپه‌یمانه‌کانیان ده‌بنه‌وه، که‌ژماره‌ی نه‌وان گه‌یشته هه‌زار که‌س،^{۱۰} دوو سه‌د
 سواریان له‌گه‌ل بوو له‌پال و شتره‌کان و کۆیله‌یان له‌گه‌ل بوو ده‌فیان لی^{۱۱} ده‌دا و،
 گۆرانیان ده‌وت له‌دژی پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی،^{۱۲} نه‌مه‌له‌کاتیگدا که‌موسلمانان
 ته‌نها دوو نه‌سپیان پی^{۱۳} بوو، له‌گه‌ل هه‌فتا و شتر که‌به‌نۆره سواری ده‌بوون.^{۱۴}

یه‌که‌م: هه‌ندیگ پروداو له‌کاتی پیکردن به‌ره‌و به‌در.

نه‌مه‌یش چه‌ند پروداویکه‌که‌په‌ند و ئامۆزگاری زۆری تیدایه‌له‌پێگادا پوویاندا:

۱- گپانه‌وه‌ی به‌رانی کوری عازیب و عه‌بدولای کوری عومه‌ر به‌هۆی مندا لیانه‌وه:

له‌پاش ده‌رچوونی پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی له‌مه‌دینه، گه‌یشته جیگایه‌که‌له‌

۱ - البداية والنهاية (۲۶۰/۳)، المستدرک للحاکم (۶۳۲/۳).

۲ - (عدي بن الزغباء و یسبس بن عمرو) بوون نه‌و دوو که‌سه. الطبقات لابن سعد (۲۴/۲).

۳ - الطبقات لابن سعد (۲۴/۲) بسند صحیح.

۴ - فتح الباری: ابن حجر العسقلانی، (۲۹۰/۷-۲۹۲).

۵ - مسلم، شرح النووي، تحقیق أ. محمد تامر (۳۴۰/۶)، ط/ دار الفجر للتراث.

۶ - البداية والنهاية (۳۱۴/۳) هه‌روه‌ها: الطبقات، خليفة بن خياط.

۷ - مسلم، بشرح النووي. محمد تامر (۳۴۰/۶) ط/ دار الفجر للتراث.

۸ - البداية والنهاية (۲۶۰/۳).

۹ - المسند (۴۱۱/۱) و مجمع الزوائد (۶۹/۶)، جوامع السيرة (۱۰۸).

ده‌روه‌وی مه‌دینه (بیوت السقیا) و له‌وی پاره‌ستان و پیغمبر ﷺ ته‌ماشای نه‌وانه‌ی کرد که به‌شداری له‌هیزه‌که‌دا، نیتر نه‌وانه‌ی گپراه‌وه که توانایان نه‌بوو له‌گه‌ل سوپای موسلمانان پئی بکن و به‌شداری جه‌نگ بکن، بویه به‌پائی کوپی عازیب و عه‌بدولای کوپی عومری گپراه‌وه به‌هوی مندالیانه‌وه، نه‌وان ده‌رچووبون له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ به‌ناره‌زوی خویان و په‌روشی به‌شداری کردن له‌جیه‌ادا.^۱

۲- بگه‌پرموه وه هاوکاری و مرناگرم له‌که‌سیکی موشریک:

له‌وکاته‌ی که پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی پریان ده‌کرد، یه‌کیک له‌بتپه‌رسته‌کان حه‌زی کرد له‌گه‌ل خزمه‌کانی خویدا ده‌ریچیت بۆ جه‌نگ، پیغمبر ﷺ نه‌وی گپراه‌وه و فهرمووی: ارجع فلن استعین بمشرك))، واتا: بگه‌پرموه وه من قایل نابم به‌هاوکاری کردنی که‌سیکی بتپه‌رست، نه‌و پیاوش زۆره‌والی دا به‌لام پیغمبر ﷺ پازی نه‌بوو، تا‌کو موسلمان بوو، نینجا به‌شداری کرد.^۲

۳- به‌شداری کردنی پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل هاوه‌لانی له‌کاره‌سه‌خته‌کاندا.

عه‌بدولای کوپی مه‌سعود ده‌گپرتنه‌وه: له‌پۆزی به‌دره‌هر سی‌کس و له‌سه‌ر و شتریک بووین، نه‌بو لوبابه‌ و عه‌لی کوپی نه‌بو تالیب له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ، نیتر نۆره‌ی پیغمبر ﷺ له‌پیکردندا، و تیان نئمه‌ له‌جیاتی تۆ پئی ده‌که‌ین، پیغمبر ﷺ فهرمووی: ما أنتما بأقوی منی، ولا انا باغنی عن الاجر منكما))^۳ واته: نئوه له‌من به‌هیزترین و، منیش له‌نئوه که‌متر پیویستم نییه به‌پادا‌شت.

دووه‌م: سووری بتپه‌رستان له‌سه‌ر پویه‌پویه‌وه له‌گه‌ل نه‌بو سوفیان هه‌والی ده‌رچوونی پیغمبر ﷺ ی پیگه‌یشت له‌مه‌دینه، به‌مه‌به‌ستی پیکرتن له‌کاروانه‌که‌ و ده‌ست به‌سه‌راگرتنی، بویه ناراسته‌ی کاروانه‌که‌ی گۆپی به‌ره‌و پیکای که‌ناری ده‌ریا، له‌هه‌مان کاتدا هه‌لسا به‌ناردنی عه‌مری کوپی زه‌مزه‌می غیفاری نارد بۆ لای

۱ - بپوانه: السيرة النبوية لأبي شعبة (۱۲۴/۲).

۲ - بپوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (۳۵۵/۲).

۳ - بپوانه: المسند (۴۱۱/۱) برقم (۲۹۰۱)، وصحح اسناده، الشيخ احمد شاکر.

قوره‌یش داوای دهرچوونیان ده‌کات بۆ پزگارکردنی کاروانه‌که‌یان،^۱ نه‌بوسوفیان وریابوو بۆ دهرگرتنی هه‌والی موسلمانان و جموجۆلیان، به‌لکو به‌خۆی هه‌ولای ده‌دا ده‌نگ و باسیان بزانیّت، خۆی به‌ره‌و به‌در چوو، له‌وێ پرسیاریان کرد: ئایا که‌ستان بینیه‌؟ وتیان: نه‌خێر، ته‌نها دوو پیاو نه‌بیّت، وتی: شوینی لادانی و لاخه‌کانیانم پێ پیشان بده‌ن، نه‌وانیش پیشانیاندا، نه‌ویش پشقله‌که‌ی هه‌لگرت و له‌تی کرد بینی ناوه‌که‌ خورمایه‌ وتی: سویند به‌خوا نه‌مه‌ ئالیکي یسریبه،^۲ به‌م شیوه‌یه‌ش توانی هه‌والی دوژمنانی خۆی بزانیّت، ته‌نانه‌ت هه‌والی نه‌و پۆله‌ی که‌ دهرچوون بۆ کۆکردنه‌وه‌ی هه‌وال، له‌ پێگه‌ی خواردنی و لاخه‌کانه‌وه، به‌م شیوه‌یش بۆی دهرکه‌وت که‌ کاروانه‌که‌ی له‌ مه‌ترسیدایه، بۆیه‌ هه‌لسا به‌ ناردنی عه‌مر و ئاراسته‌ی کاروانه‌که‌شی گۆپی به‌ره‌و پێگای پۆخی ده‌ریا.^۳

نه‌م هه‌واله‌ قورس بوو له‌سه‌ر سه‌رانی قوریش و نۆد توپه‌یانی کرد، چونکه‌ نه‌وه‌یان به‌ سووکایه‌تییه‌ک ژمارد به‌ که‌رامه‌تیان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ئابوورییه‌کانیان که‌ مه‌ترسی له‌سه‌ر دروست بوو، نه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی جۆریک بوو له‌ داگرتنی پله‌و پایه‌یی قورپه‌یش له‌نیۆ هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب دا، بۆیه‌ نه‌وان په‌رۆش بوون بۆ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی موسلمانان به‌ نه‌و په‌ری توانایانه‌وه.^۴

عه‌مری کوپی (ضمضم) ی غیفاری به‌شیوه‌یه‌کی نۆد سه‌رنج پاکیش چووه‌ لای قورپه‌یش، کاری ده‌کرده‌ سه‌ر هه‌موو که‌سیک بیبینیایه‌ یان بیبیستیایه، جیگای سه‌ر و لاخه‌که‌ی هه‌لاودیو کردبوو، لووتی و شتره‌که‌شی برپیبوو، کراسه‌که‌ی خۆیشی له‌به‌رو دواوه‌ دادپیبوو، به‌م شیوه‌یه‌ هاته‌ ناو مه‌که‌وه‌ و به‌هه‌مووی توانای هاواری کرد: نه‌ی کۆمه‌لانی قوریش، کاروانه‌که‌تان، کاروانه‌که‌تان، ماله‌کانتان له‌گه‌ل نه‌بوو سوفیانه‌ و موحه‌مه‌د و هاوه‌لانی پێگایان پێ گرتووه، وانا زانم فریای بکه‌ون: هاوار هاوار.^۵

۱ - بېروانه: موسوعة نضرة النعيم (۲۸۷/۱).

۲ - بېروانه: السيرة النبوية لابن هشام (۲۳۰/۲).

۳ - بېروانه: غزوة بدر الكبرى لأبي فارس (۳۳-۳۴).

۴ - بېروانه: موسوعة نضرة النعيم (۳۸۷/۱).

۵ - بېروانه: السيرة النبوية لابن هشام (۲۲۱/۲).

به‌لام کاتیک نه‌بو سوفیان دَلنیا بوو له‌سهر سه‌لامه‌تی کاروانه‌که که‌سیکی نارد
 بۆ لای سهرانی قورپه‌یش به‌نامه‌یه‌که‌وه، کاتیک له جوحفه بسو، تیایدا
 ناگاداریکردنه‌وه که خوی و کاروانه‌که پزگاریان بووه و، داوای لیکردن بگه‌پرنه‌وه بۆ
 مه‌ککه، نه‌مه‌یش بووه مایه‌ی دابه‌شبوونیکی زۆر له نیوان بۆچوونه‌کاندا، چونکه
 زۆربه‌یان سووربوون له‌سهر پیشکه‌وتنی بۆ به‌در، بۆ ته‌می کردنی موسلمانان و،
 ئارام کردنی پینگای بازرگانه‌که‌یان، هه‌روه‌ها ناگادارکردنه‌وی هۆزه‌کانی تر
 به‌هیزی قورپه‌یش و ده‌سه‌لاتی، له‌م کاته‌دا به‌نو زوهره جیابوونه‌وه و،^۱ به‌نو عه‌دیش
 هه‌ر له‌سهره‌تاوه نه‌هاتبوون، ئیتر به‌نو زوهره گه‌پانه‌وه بۆ مه‌ککه، به‌لام زۆربه‌ی
 هیزه‌کانی قورپه‌یش و هاوپه‌یمانه‌کانیان، پویشن به‌ره‌و به‌در.^۲

سی‌یه‌م : پاوێژکردنی پیغمبر ﷺ هاوه‌لانی.

کاتیک هه‌والی قوتاریبوونی کاروانه‌که که‌یشته پیغمبر ﷺ و نه‌وه‌ی که‌سهرانی
 قورپه‌یش سوورن له‌سهر شه‌پکردنی له‌گه‌ل موسلمان و، پیغمبر ﷺ پاوێژی کرد به
 هاوه‌لان له‌م باره‌وه،^۳ هه‌ندی له‌ هاوه‌لان پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی سه‌ریازیان پی‌چاک
 نه‌بوو له‌گه‌ل قورپه‌یشدا، چونکه پیشبینی نه‌وه‌یان نه‌کردوو و خویان بۆی ناماده
 نه‌کردوو، هه‌ولیشیاندا پیغمبر ﷺ به‌ بۆچوونه‌که‌یان قایل بکه‌ن، قورئانی
 پیرۆزیش باسی هه‌لوێستی ده‌سته‌ی ئیماندارانی کردوو به‌م شیوه‌یه: ﴿كَمَا
 أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي
 الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَانَمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى
 الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَه تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن
 يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾ لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ﴾ (الانفال: ۵-۸).

۱- نه‌خه‌سه‌ی کوه‌ی شه‌ره‌یق ئامۆزگاریانی کرد جیا بینه‌وه، به‌وانه: ابن هشام (۲/۲۳۱).

۲- به‌وانه: موسوعة نضرة النعيم (۱/۳۸۷).

۳- صحيح البخاري، كتاب المغازي، باب (قصة غزوة بدر) (۳/۳۹۵۲).

سهرانی موهاجرین به‌کۆی پا پشت گیریان کرد له بیرۆکه‌ی پیشکه‌وتن به‌ره‌و پووی دوژمن،^۱ میقدادی کوپی نه‌سوه‌دیش هه‌لۆیستیکی جیاوازی هه‌بوو، هه‌بدولای کوپی مه‌سعود ده‌فرمویت: هه‌لۆیستیکم بینی له میقداد، پیم خوش بوو خاوه‌نی نه‌و هه‌لۆیسته بووایم له‌وه‌ی که خاوه‌نی هه‌رشتیکی تریوایم، له‌وکاته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای کرد له‌بتهرستان، میقداد هاته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و فرمووی: ئیمه وه‌کو قه‌ومه‌که‌ی موسا نالین: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَتِلُوكَ﴾ (المائدة: ۲۴)، به‌لکو شه‌پ ده‌که‌ین له لای پاست و له لای چه‌پت و له‌به‌ر ده‌م و له دواوت، ئیتیر پیغه‌مبه‌ر ﷺ پووی که‌شایه‌وه و، له ریوایه‌تیکیشدا هاتووه،^۲ میقدادی کوپی عمر له پۆژی به‌دردا وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ئیمه نه‌وه‌ت پی نالین که به‌نی ئیسرائیل به‌موسایان وت: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَتِلُوكَ﴾ (المائدة: ۲۴)، به‌لکو به‌پیکه‌وه و ئیمه‌یش له‌گه‌لت ده‌بین، ئیتیر پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌کو چۆن بلایی پووی که‌شایه‌وه.

له پاش نه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌پایه‌وه و فرمووی: پاوێچوونی خۆتانم بۆ باس بکه‌ن خه‌لکینه، مه‌به‌ستیشی نه‌نصاره‌کان بوو زیاتر، چونکه نه‌وان زۆرینه‌ی سه‌ربازه‌کانیان پیک ده‌هینا، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دوهم ناچارکه‌ر نه‌بوو بۆ نه‌وان له په‌واله‌تدا که پارێزگاری بکه‌ن له پیغه‌مبه‌ر ﷺ له ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه، سه‌عدی کوپی موعاز که هه‌لگری ئالای نه‌نصاره‌کان بوو، ده‌رکی کرد به‌مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌ستایه سه‌رپیتی و فرمووی: سویند به‌خوا و ده‌زانم مه‌به‌ستت ئیمه‌یه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: به‌لێ، نه‌ویش وتی: ئیمه ئیمانمان پیت هیناوه و باوه‌رمان پی کردووی، بپۆ بۆ نه‌نجامدانی هه‌ر شتیک که ده‌ته‌وین و ئیمه‌یش له‌گه‌لتداین، سویند به‌و که‌سه‌ی تۆی به‌پاستی په‌وانه کردووه، نه‌که‌ر له ده‌ریا به‌دیه‌ت له‌گه‌لت له ده‌ریا ده‌ده‌ین، یه‌ک

۱- بېوانه: موسوعة نضرة النعيم (۱/۲۸۸).

۲- البخاري: كتاب التفسير (۲/۴۶۰۹).

پياومان دوانا که ویت له تو، به‌وه‌یش ناپه‌حەت نین سبه‌ی پړوبه‌پړوی دوژمنمان بکه‌یت‌وه، ئیمه له جه‌نگدا به نارامین له پړوبه‌پړوبوونه‌وه‌دا پاستگۆین، به‌لکو خوای گه‌وره شتانیکت له ئیمه پي پيشان بدات چاوتی پي گەش ببیت‌وه، بړو به پړو‌زيایي خوای گه‌وره.^۱

پيغمبر ﷺ به قسه‌کانی سه‌عد پي خوشحال بوو و، چالاک بوویه‌وه، ئینجا فهرمووی: ((سیروا وابشروا، فان الله تعالى قد وعدني احدی الطائفتين والله لکاني أنظر الى مصارع القوم))^۲ واته: به‌پي که‌ون و مژده بده‌ن، چونکه خوای گه‌وره به‌ليني يه‌کيک له دوو کومه‌له‌که‌ی پي داوم، سویند به خوا وه‌کو ئه‌وه‌یه ته‌ماشای نه‌و جیگانه بکه‌م که تیايدا ده‌کوژرين.

قسه‌کانی سه‌عد هانده‌ر بوون بۆ پيغمبر ﷺ و گریان به‌ردايه هه‌ستی هاوه‌لان، وره‌ی هاوه‌لانی به‌رزکرده‌وه و هانیدان له‌سه‌ر شه‌پ کردن. سووربوونی پيغمبر ﷺ له‌سه‌ر پاويژکردن به‌ هاوه‌لان له غه‌زاکاندا، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گرنگی پاويژ له کاتی جه‌نگدا به‌ شیوه‌یه‌کی تايبه‌ت، چونکه جه‌نگه‌کان چاره‌نووسی گه‌لان دیاری ده‌کن، یان به‌ره‌و سه‌رکه‌وتن، یان به‌ره‌و گل.^۳

چواره‌م: پيغمبر ﷺ هه‌لسا به‌ پي‌ک‌خستنی سه‌ريازه‌کانی پاش ئه‌وه‌ی گوپرايه‌لی هاوه‌لانی ببینی، هه‌روه‌ها ئازاييان و کۆبوونه‌وه‌يان له‌سه‌ر جه‌نگ کردن، به‌يداخی سپی به‌ست و دايه ده‌ستی موسعه‌بی کوپي عومه‌ير، دوو به‌يداخی په‌شيشی دايه ده‌ستی سه‌عدی کوپي موعاز و عه‌لی کوپي ئه‌بی تاليب، هه‌روه‌ها قه‌یسی کوپي ئه‌بی سه‌عه‌سه‌عی دانا له‌سه‌ر به‌شی دواوه‌ی له‌شکره‌که.^۴

۱ - رواه ابن هشام (۶۲/۲-۶۴) عن ابن اسحاق بدون اسناد واورده الامام الذهبي في مغازيه - تحقيق د. عمر التدمري (ص ۱۰۷) كلمات قريبة من سيرة ابن هشام، و عنوان لها الامام الذهبي: ... ذكر غزوة بدر من مغازي موسى بن عقبة فانها من اصح المغازي))، صحيح مسلم: رقم (۱۷۷۵) كتاب الجهاد - باب غزوة بدر.

۲ - بپروانه: البداية والنهاية (۲/۲۶۲) باسناد صحيح، المسند (۵/۲۵۹) رقم (۳۶۹۸).

۳ - بپروانه: غزوة بدر الكبرى لأبي فارس (ص ۳۷).

۴ - بپروانه: زاد المعاد (۳/۱۷۲).

پیغمبر ﷺ هه ستا له گه ل ئه بوبه کردا بۆ زانینی بارودۆخی سوپای موشریکان، له و کاته‌ی ئه‌وان خه‌ریکی گه‌پان بوون له ناوچه‌که پیره پیاوێکی عه‌ره بیان بینی، پیغمبر ﷺ پرسجاری لیکرد ده‌رباره‌ی سوپای قوه‌په‌ش، هه‌روه‌ها پرسجاری موحه‌مه‌د و هاوه‌لانی لیکرد، ئه‌ویش له وه‌لامدا وتی: وتی پیتان نالیم تاكو پیم نه‌لین ئیوه کین. پیغمبر ﷺ فهرمووی: ئه‌گه‌ر پیمان بلێی پیت ده‌لین، وتی: واته‌ یه‌ك به‌ یه‌ك؟ فهرمووی: به‌لێ، کابرای پیر وتی: بیستوو مه‌ موحه‌مه‌د و هاوه‌لانی له پۆژی ئه‌وه‌نده و ئه‌وه‌نده ده‌رچوونه، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌که سه‌ پاستی کردبیت له‌گه‌لم ئه‌مۆ سوپای موحه‌مه‌د له‌ فلانه جیگان، هه‌والیشم زانیوه قوه‌په‌ش له پۆژی ئه‌وه‌نده و ئه‌وه‌نده ده‌رچوونه، جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌که سه‌ پێی وتم پاستی کردبیت، ئه‌مۆ سوپاکیان له‌ فلانه جیگایه، ئینجا وتی: ئه‌وه‌ی ویستان پیم وتن، ئیوه‌ش پیم بلین ئیوه کین؟ پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((نحن من ماء)) واته‌: ئیمه‌ له‌ ئاوین، ئینجا پیغمبر ﷺ و ئه‌بو به‌کر پیاوه‌که‌یان به‌جیه‌شت و، له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌یوت: مه‌به‌ستی چی بوو له‌ ئاوین؟ ئایا مه‌به‌ستی هۆزی (ماء السماء) ه‌ له‌ عێراق؟

له‌ ئیواره‌ی ئه‌و پۆژه‌ی پیغمبر ﷺ و ئه‌بو به‌کر ده‌رچوون، پیغمبر ﷺ هه‌لسا به‌ ناردنی عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب و، زوبه‌یری کوپی عه‌وام و، سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌ققاص و چه‌ند هاوه‌لێك بۆ سه‌ر ئاوی به‌در به‌ مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌ینانی زانیاری ده‌رباره‌ی سوپای قوه‌په‌ش، له‌وێ دوو گه‌نجیان بینی خه‌ریك بوون ئاویان هه‌لده‌گۆزی بۆ سوپای بته‌رستان، ئه‌وانیش هه‌ینایان بۆ لای پیغمبر ﷺ و پێی فهرموون: ((اخبارني عن قریش)) واته‌: هه‌واڵم بده‌نی ده‌رباره‌ی قوه‌په‌ش، وتیان: سویند به‌ خوا ئه‌وان له‌ پشت ئه‌و ته‌پۆلکه‌ دوورده‌ن، پیغمبر ﷺ پێی وتن: ژماره‌یان چه‌نده؟ وتیان: زۆرن، فهرمووی: که‌ره‌سته‌ی چیه‌؟ وتیان: نازانین. پیغمبر ﷺ فهرمووی: هه‌موو پۆژێك چه‌ند سه‌رده‌به‌ن؟ وتیان: پۆژێك نو و پۆژێك ده‌، پیغمبر ﷺ فهرمووی: ئه‌وان له‌ نێوان تۆسه‌د و هه‌زار دان، ئینجا پێی فهرموون: کتیا ن تیا به‌ له‌ سه‌رانی قوه‌په‌ش؟ ئه‌وانیش وتیان: عوتبه‌ و شه‌یبه‌ی

کورانی په بیعه و، نه بو جهل و، نومه یی کوی خه له ف و هندیکی تر له نازایانی
قوپه یش، پیغمبر ﷺ به ره و لای هاوه لانی پویش و فره موی: ((هذه مكة قد
القت اليكم افلاذ اکبادها))^۱ واته: نه و قوپه یشه جگړگوشه کانیان فره داوه ته بهر
ده ستان.

پښانی پیغمبر ﷺ نه وه بو که په رۆش بوو بۆ ناسینی سوپای دوژمن و،
زانینی نامانجه کانیان، چونکه یارمه تی دده بۆ نه خسه کیښانی سه ریازی گونجاو بۆ
پو به پو بوونه وې دوژمن، شیوازی کړکړدنه وې زانیاری له غه زای بهر، جاری
وابوو له پښه ی خوی و جار جاره ش له پښه ی که سانی تره و، هره وها
پیغمبر ﷺ به مای نه یی پکرتنی جیبه جی ده کرد له جهنگه کانی، چونکه
قورنانی پیروژ ناموژگاری موسلمانانی ده کرد بۆ گرنگی نه و به مایه، خوی گوره
ده فره موی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى
الرَّسُولِ وَالْيَ أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ أَفْضَلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ۸۳).

نیجا پیغمبر ﷺ په یوه ست بوو به به مای په نهانی له هه موو غه زاکانی به
شیوه یه کی گشتی، له که عبی کوی مالیکه وه (په زای خوی لی بیت) فره موی ته:
((پیغمبر ﷺ کاتیک بیویستایه غه زایه ک بکات وای دهرده خست به ره و لایه کی تر
ده روات))^۲.

له غه زای به دریشدا نه م ناکاره پیروژه به م شیوازه دهرکه وت:

- ۱- پرسیارکردنی پیغمبر ﷺ له و پیاوه پیره که چاوی پښه و ته له بهر
دهرباره ی موچه ممد و سوپاکه ی، هره وها دهرباره ی قوه پش و سوپاکه یان.
- ۲- به کاره ی نانی شاردنه وه له کاتی وه لامدانه وې پرسپاری نه و پیاوه: نیوه
کین؟ نه ویش فره موی: نیمه له ناوین، چونکه پیغمبر ﷺ به به ستی شاردنه وې

۱- پړوانه: المسند (۹۴۸).

۲- البخاری: کتاب الجهاد والسير، باب من اراد غزوة فودى بغیرها (۲/۲۴۷).

هه‌والی سوپای موسلمانان بوو له قورپه‌یش.

۳- پاش وه‌لامه‌که‌ی یه‌کسهر کابریان به‌جیه‌یشت، ئه‌ویش به‌لگه‌یه له‌سهر دانایی پیغمبر ﷺ، چونکه نه‌گهر وه‌لامی ئه‌و پیاوه‌ی بدایه‌ته‌وه و، له جیگای خۆی پاره‌ستایه، ئه‌و پیاوه داوای پوونکردنه‌وی ده‌کرد له مه‌به‌ستی پیغمبر ﷺ له‌و قسه‌ی.^۱

۴- پیغمبر ﷺ که فهرمانی کرد زه‌نگی وشتره‌کان بپچریت، له عانیشه‌وه (په‌زای خوای لی بیت)، پیغمبر ﷺ فهرمانی کرد زه‌نگه‌کان له ملی وشتره‌کان ببردین له پۆزی به‌دردا.^۲

۵- شاردنه‌وی پیغمبر ﷺ بۆ ئه‌و ئاراسته‌ی که مه‌به‌ستی بوو، کاتیك ده‌رچوو بۆ به‌در، چونکه پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((... ئیمه کاریکمان هه‌یه هه‌ر کێ و لاخی ناماده‌یه با سواربیت له‌گه‌لمان)).^۳

ئیمامی نه‌وه‌وی ئه‌مه‌ی کردووه‌ته به‌لگه له‌سهر (مستحب) بوونی شاردنه‌وی کاره‌کان له کاتی جه‌نگدا، هه‌روه‌ها ئاشکرا نه‌کردنی سه‌رکرده‌ی جه‌نگ بۆ ئه‌و ئاراسته‌ی مه‌به‌سته‌تی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌واله‌که بلاو نه‌بیته‌وه و، دوژمن لییان ئاگادار نه‌بیته‌وه.

هه‌روه‌ها تییبینی ده‌که‌ین که په‌روه‌رده‌ی هیمنی له پێبازی پیغمبرایه‌تی به‌رده‌وام بوو له قوناغی نه‌ینی و ئاشکرا له مه‌ککه و، نه‌برایه‌وه له‌گه‌ڵ دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت و، به‌لکو هه‌ر گه‌شه‌ی ده‌کرد له‌گه‌ڵ به‌ره‌وپیش چوونی ده‌وله‌ت، به تایبه‌ت له کاتی غه‌زاکانی پیغمبر ﷺ دا.

پێنجه‌م: ئامۆژگاری حوبابی کوپی موزیر له به‌در: پاش کۆکردنه‌وه‌ی پیغمبر ﷺ بۆ هه‌ندێ زانیاری ورد ده‌ریاره‌ی قورپه‌یش، به په‌له خۆی و هاوه‌لانی به‌پێکه‌وتن بۆ به‌در، بۆ ئه‌وه‌ی پیش نه‌وان بگه‌نه ئاوی به‌در و، پێگه‌یان لی بگرن

۱ - بروه‌نه: سیره ابن هشام (۲۲۸/۱).

۲ - بروه‌نه: المسند (۱۵۰/۶) برقم (۲۵۱۶۶).

۳ - مسلم: کتاب الامارة (۱۵۱/۳) رقم (۱۹۰۱).

دەسەلات بگرنە سەر ئاوەکە، بۆيە لە لای نزیکترین جیگا لە ئاوی بەدر دابەزین،
 حوبابى کورپى مونزیر ھەستا و وتى: ئەى پېغەمبەرى خوا، ئەم جیگایە، جیگایەکە،
 خۆای گەورە بۆی دەستنیشان کردووی بۆمان نییە گۆرانکاری تیا بکەین؟ یان
 بیروپا و جەنگ و پلانە؟ ڤەرمووی: ((بل هو الرأي والحرب والمکيدة))، ڤەرمووی:
 ئەى پېغەمبەرى خوا، کەواتە ئەمە جیگایەکی باش نییە، خەلکی ھەلسیئە تاکو
 بچینە نزیکترین ئاو لە سوپای بتپەرستانەو، لەوێ دابەزین، ھەرچی ئاو و
 بیرەکانى خوار خۆمان ھەیه تێک بدەین، ھەوزیکیش دروست بکەین پەرى لە ئاو
 بکەین و ئینجا شەپیان لە گەل بکەین، ئیئە ئاو دەخۆین و ئەوان ناتوانن ئاو بخۆن،
 ئیتەر پېغەمبەر ﷺ ئامۆژگاریەکەى وەرگرت و سوپاکەى برد تاکو گەیشتە نزیکترین
 ئاو لە دوژمنەو و لەوێ دابەزی، ئینجا ھەوزیان دروست کرد و بیرەکانى تریان
 پەرکردەو، ئەمەیش نمونەییەکە لە ژيانى پېغەمبەر ﷺ لە گەل ھاوہەلانی، کە ھەر
 کەسێک لە ئەندامانى ئەو کۆمەلگایە دەیاننوانى بیر و بۆچوونى خۆیان بخەنە ڤوو،
 ھەرگیز بە بیریشیدا نایەت ئەو سەرکردە تورپە ببیت و، ئەو تورپە بوونە چى لى
 ببیتەو و ئەو کە دابەزینی ناودارى ئەو کەسەى ئامۆژگارى دەکات بە پێچەوانەى
 بیروبۆچوونى سەرکردە، یان زیان بینینی خۆى و مالى لە ئەرەنجامدا.

ئەم ئازادییەى پېغەمبەر ﷺ ھاوہەلانى لەسەر پەرەوہردە دەکرد، پێگەى
 ھەموارکرد بۆ سوود وەرگرتنى کۆمەلگایەیان لە بیروبۆچوونى ھەموو
 ھۆشمەندەکان، سەرکردە لە ئاو کۆمەلگایە زۆر سەرکەوتوو دەبیت، بە تەمەنیشى
 گەورە نەبیت، چونکە بە تەنھا بۆچوونى خۆى کار ناکات، یان بە بۆچوونى
 کەسانێک کە زال بن بەسەریدا و، لەوانەییە تەماشای بەرژەوہندى تاییەتى خۆیان
 بکەن، پێش بەرژەوہندى، سەرکردە پێویستە بە بۆچوونى ھەموو سەربازەکانى بیر
 بکاتەو، لەوانەشە بۆچوونى پەسەندیشى لە کەسێکى زۆر بى ئاو و پلە و پایە
 دەست بکەوێت، چونکە ھیچ پێگرتک نییە لە گەیانندى بیروپاکەى بۆ لای
 سەرکردە.^۱

نينا نيمه تېبيني مه زنی په روه رده پيغمبرايه تی ده که ين له که سيکی حوبابی کړی مونزير، کاتيک به نه و په پی نه ده به وه ده چيته پيشه وه بؤ لای پيغمبر ﷺ، بؤ نه وه پلانه که ی بخاته پړو بی نه وه داوی لی بکريت، به لام نه وه له پاش پرسيارکردنی بوو له پيغمبر ﷺ که نایا نه و جيگا خوی گه وره دیاری کردوه یان بوار هیه بؤ به پړو خستنی بیرو پړوونی که سیتی. نه و پرسياره مه زنی نه و گه وره سه رکړده تاکه ده رده خات که ده زانیت له کوئی و که ی قسه ده کات له پيش سه رکړده که ی، چونکه نه گه ر نه م جيگایه وه حی هلی بزار د بیت، نه گه ر له گردنی بدریت پی خو شتره له و باره وه یه ک وشه قسه بکات، به لام نه گه ر بؤ چوونی مړوفانه یه نه و نه و پلانیکی ستراتیژی ته وای پيیه.

نه م ده روونه به رزه، شاره زای بنچینه ی ناموزگاری کردن و بیروپا ده ر خستن بوو، هه روه ها گه یشتبو له واتای گوپړایه لی و چه مکی گفت و گو کردن و خسته پړووی بیرو پړو چوونی جیواز بؤ بیرو پړو چوونی سه رگه وره ی ناده میزاده کان (دروود و سلوی خوی گه وره ی له سه ر بیت).

نينا مه زنی سه رکړدایه تی پيغمبر ﷺ له گوپگرتنی بؤ پلانی نویدا ده رده که ویت که سه ر بازکی له سه ر بازه کانی یا خود یه کیک له سه رکړده کانی پيشنیاری ده کات و نه میس جیبه جی ده کات.^۱

شه شه م: باسکردنی قورشان بؤ ده ر چوونی بته رسته کان: خوی گه وره ده فـه رموویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ (الانفال: ۴۷).

خوی په روه رده گار نه هی کردوه له لاسای کردنه وه بیباوه پانه که له مال کانی خویان ده رنه چوونه به هوی له خو بایی بوون و پړوپاماییه وه.

هه روه ها خوی گه وره له م نایه ته دا سی وه سفی داو هته پال بیباوه پان: له خو بایی بوون و پړوپامایي و به ره لستی پیکای خوا.

نه‌وش تیبینی ده‌که‌ین که په‌روه‌ردگار ده‌ربړینی کردوه له سهرکه‌شی و، له‌خوبایی بوونیان به شیوه‌ی ناو که ناماژه ده‌کات بۆ ده‌سه‌لات و چه‌سپاندن، له به‌ره‌لستیشیان به شیوه‌ی کردار که ناماژه ده‌کات بۆ نوییوونه‌وه و پرودان.^۱

له لیکنانه‌وه‌ی ئه‌م نایه‌تیشدا قورتوبی ده‌فه‌رموویت: مه‌به‌ست له ئه‌م نایه‌ته نه‌بوچه‌ل و هاوړیکانی بوون که ده‌رچوون له پوڅی به‌در بۆ پشتگیری کردنی کاروانه‌که، ده‌رچوون به‌کۆیله و گۆرانی بیژ و نامرازی مؤسیقا ژه‌نین، کاتیک گه‌یشتنه‌ جوخه‌، خوفانی کینانی - که هاوړتی نه‌بو چه‌ل بوو - هه‌ندی دیاری نارد بۆی له‌گه‌ل ناموزایه‌کیدا و وتی: نه‌گه‌ر جه‌نگی ئیمه‌ له‌گه‌ل خوا بیټ، وه‌کو موچه‌مه‌د بانگه‌شه‌ی ده‌کات، سویند به‌ خوا ئیمه‌ توانای جه‌نگ کردنمان نییه‌ له‌گه‌ل خوا، نه‌گه‌ر جه‌نگی ئیمه‌یش له‌گه‌ل خه‌لکیدا بیټ، سویند به‌ خوا ئیمه‌ توانای نه‌و جه‌نگه‌مان هه‌یه. به‌و خواجه‌ ئیمه‌ له‌ شه‌پی موچه‌مه‌د ناگه‌پښینه‌وه، تا‌کو ده‌گه‌ینه‌ به‌در و ناره‌قی تیا ده‌خوینه‌وه و، کۆیله‌گان مؤسیقا بژه‌نن له‌سه‌رمان، چونکه‌ به‌در وه‌رزیکه‌ له‌ وه‌رزه‌کانی عه‌ره‌ب و، بازارپیکه‌ له‌ بازاره‌کانیان، با عه‌ره‌بیش بییستن به‌ ده‌رچوونمان و هه‌تا هه‌تایه‌ ترس و بیمان بکه‌وټته‌ دلپانه‌وه، ئیتر گه‌یشتنه‌ به‌در و به‌و شیوه‌ له‌ ناوچوون.^۲

حه‌وته‌م: هه‌لو‌یستی بته‌رستان کاتیک گه‌یشتنه‌ به‌در: خوی گه‌وره‌ هه‌لو‌یستی نه‌وانی ناشکرا کردوه، ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنْ تَسْتَفِئِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الانفال: ۱۹).

پیشه‌وا نه‌حمه‌د له‌ عه‌بدو‌لای کوپی سه‌عه‌به‌ ده‌گپښته‌وه که نه‌بو چه‌ل کاتیک پیکدادان پوویدا له‌ نښان هه‌ردوولا، وتی: خواجه‌ ئه‌مه‌ له‌ هه‌موومان زیاتر په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌پچړښت، شتیکیشی هی‌ناوه‌ نازانین چیه‌، خواجه‌ ئه‌مړو له‌ ناوی

۱ - بېروانه: حدیث القرآن عن غزوات الرسول، (۶۵/۱-۶۶).

۲ - بېروانه: تفسیر القرطبي (۲۵/۸).

بدهیت، جا نه و ده‌ست پيش‌خهر بوو.^۱

کاتیک سوپای مه‌ککه گه‌یشته به‌در نا‌کوکیان تی‌که‌وت و، پریزه ناو‌خوییه‌کانیان بزواندنی تی‌که‌وت، ئیبنو عه‌بباس (په‌زای خوای لی بیت) ده‌فه‌رموویت: کاتیک موسلمانان دابه‌زین و بته‌پرسته‌کان هاتن، پيغمبر ﷺ ته‌ماشای عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه‌ی کرد له‌سهر و شتریکی سوور بوو، فه‌رمووی: نه‌گەر له‌که‌سیک له‌نه‌واندا چاکه‌ی هه‌یه له‌لای خاوه‌نی و شتره سووره‌که با شوینی بکه‌ون سه‌رفراز ده‌بن، نه‌ویش ده‌یوت: نه‌ی خزمان گو‌پرايه‌لیم بکه‌ن سه‌بارت به‌نه‌وان، چونکه نه‌گەر جه‌نگ بکه‌ن هه‌ر له‌ده‌کانتاندا ده‌مینیت‌وه، هه‌ریه‌که و ته‌ماشای بکوژی براکه‌ی و بکوژی باوکی ده‌کات، نه‌و کاره‌ی بکه‌نه نه‌ستوی من و بکه‌پینه‌وه، نه‌بو جه‌هل وتی: سییه‌کانی بای کرد، کاتیک موحه‌مه‌د و هاوه‌لانی بینی، موحه‌مه‌د و هاوه‌لانی به‌رخ خۆرن، با یه‌کتر ببینین ده‌زانن. عوتبه وتی: بۆت ده‌رده‌که‌ویت کی ترسنۆک و خراپه‌که‌ره بۆ که‌سانی خۆی، سویند به‌خوا من خه‌ل‌گانی‌ک ده‌بینم به‌لیدان لی‌تان ده‌دن، ئایا نابینن سه‌ریان ده‌لئی سه‌ری ماره و، پووخساریان وه‌کو شمشیره.^۲

نه‌وه‌یش هه‌کیمی کوپی حیزامه‌ی باسی پۆژی به‌درمان بۆ ده‌کات که نه‌وکاته خۆی له‌پریزی بته‌پرسته‌کان بوو و هیشتا موسلمان نه‌بوو، ده‌لئیت: ده‌رچوین تا‌کو گه‌یشتینه نه‌و شوینه‌ی خوای گه‌وره له‌قورئاندا باسی کردووه: (العدوة القصوى)، منیش چوومه لای عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه و وتم: نه‌ی باوکی وه‌لید ئایا بۆ سه‌روه‌ی نه‌م پۆژه بۆ خۆت نابه‌یت هه‌تا ماویت؟ وتی: چی بکه‌م؟

وتم: ئیوه ته‌نها داوای خوینی ئیبنول‌حه‌زهمی ده‌که‌ن له‌موحه‌مه‌د، نه‌ویش هاوپه‌یمانی تو‌یه، جا خوین با‌ییه‌که‌ی بده و به‌خه‌ل‌که‌که بکه‌پیره‌وه، وتی: به‌لئ من خوین با‌ییه‌که‌ی هه‌ل‌ده‌گرم، ئینجا بپۆ بۆ لای ئیبنول‌حه‌زهمی لیه‌ – واته نه‌بو جه‌هل – و پیتی بلئ: عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه پیت ده‌لئیت: ئاماده‌ی نه‌م‌پۆ خۆت و نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل‌دان واز له‌ئامۆزاکه‌ت به‌ینن و بکه‌پینه‌وه؟ وتی: ئایا که‌سی تری

۱- المسند (۴۳۱/۵)، برقم (۲۳۶۶۱)، وقال محققوا ط/ الرسالة: صحيح وهذا اسناد حسن.

۲- پروانه: مجمع الزوائد (۷۸/۶) وقال: رواء البزاز ورجاله ثقات.

دهست نه کهوت له تو زیاتر بینږیت؟

وتم: منیش نه ده بوومه نږده ی که سیکی تر جگه له نهو.

حکیم ده لیت: منیش به په له چووم بۆ لای عوتبه بۆ نهو ی هیچم له هه واله که له دهست نه چیت، نهو عوتبه ی کوپی په بیعه یه له سر کردایه تی قورپه یشدایه و، پیوستیه ک نابینیت بۆ شه پکردن له گه ل موحه ممد، بانگی قورپه یشیشی کردووه بۆ واز هینان له موحه ممد، جا نه گه ر پاست بکات له و قسانه ی ده یکات سر به رزی نهو سر به رزی قورپه یشه و، مولکی نهو مولکی قورپه یشه، تویش ده بیته خو شحالترین کهس به نهو، نه گه ریش دروژن بیت له ناو عه ربه دا ده تویته وه و ته واو ده بیت.

به لام خو به زلزانینی جاهیلی له هه موو سرده م و جیگایه کدا پښکه ناداته پاستی بجولیته وه، چونکه دلنیا یه سرکه وتنی نه مانی خو ی ده گه یه نیت.^۱

ئینجا قورپه یش هه لسان به ناردنی عومری کوپی وه بی جومه ی، بۆ نهو ی مه زنده ی هیزی موحه ممد بکات، نهو یش نزیک ی سر بازگه کیان بوویه وه و گه پایه وه بۆ لایان و تی: سی سهد کهس که میک زیاتر یان که متر ده بن، به لام موله تم بده ن، ئینجا له ناو دۆله که وه پویش و دوور که وته وه، به لام هیچی نه بینی، و تی: نه ی کومه لانی قورپه یش من به لام بینی مه رگی له گه ل خو ی هیناوه، وشتره کانی مه دینه مردنی په شیان هه لگرتووه، نه وانه که سانیکن هیچ به رگریه کیان نییه شمشیره کانیان نه بیت، سویند به خوا وانا زانم که سیکیان بکوژیت تا کو که سیک نه کوژیت، جا نه گه ر نه وهنده ی خو یانتان لی بکوژن، خو شی ژیان چیه دوی نه وه، نیتر خو تانیش ده زانن.^۲

خودی نومه ییه ی کوپی خه له فیش سره تا پازی نه بوو له مه که ده ریچیت له ترسی مردندا، نه بو جه هل هاته لای و تی: نه ی نه بو سه فوان، خه لکه که ببینن تو سرگه وره ی خه لکیت و دواکه وتویته نه وانیش دوا ده که ون، دوا یی قایل بوو و تی:

۱ - بېوانه: مرويٰات غزوة بدر (ص ۱۵۵).

۲ - بېوانه: البداية والنهاية (۲/۲۶۹).

که تو هر وازم ئی ناهینى، ده‌بیټ هر چاکترین وشر بکړم له مه‌ککه‌دا.

ئینجا نومه‌ییه وتی: ئه‌ی دایکى سه‌فوان ناماده‌م بکه.

نه‌ویش پټی وت: ئه‌ی باوکى سه‌فوان بیرت چوو برا یه‌سریبیه‌که‌ت چى پټى وتی؟
مه‌به‌ستى سه‌عدى کوپى مه‌عاز بوو کاتیک وتبووی: گویم له پيغمبر ﷺ بووه که
تو ده‌کوژدیت.^۱

وتی: له بیرم نه‌چووه من به ته‌ما نیم زږر له‌گه‌لیان بچم، جا کاتیک که ده‌رچوون
ده‌گه‌شتنه هر کوږ وشره‌که‌ی ده‌به‌سته‌وه، هر وایش بوو تاکو خواى گه‌وره به
کوشتى دا له به‌در.^۲

یه‌کیک له فیله‌کانى نه‌بو جه‌هلیش نه‌فرینى خواى له‌سهر بیټ نه‌وه بوو عوقبه‌ی
کوپى نه‌بو موعه‌یتى نارده لای به جیگایه‌کى میخوپه‌وه وتی: تو ژنى. نه‌ویش
وتی: خوا ناشرینت بکات.^۳

له راستیدا هیڅ و وړه‌ی سوپای مه‌ککه له‌رژوک بوو له دله‌کاندا، نه‌گه‌رچى به
پواله‌ت هیڅ و جیگیربوونى پټوه دیاربوو، به‌لام له ناخه‌وه له ترس و پاراپیدا
ده‌ژیان.^۴

ئینجا نه‌و خه‌ونه‌ی عاتیکه‌ی کچى عه‌بدولموت‌ه‌لیب کاریگه‌رى هه‌بوو له‌سهر وړه‌ی
خه‌لکى مه‌ککه، نه‌و له خه‌ونیدا بینیبووی پیاوړیک داواى ده‌رچوونى قوپه‌یش ده‌کات
بو شه‌ر، به‌ردیکى گه‌وره‌شى له‌سهر کیوى نه‌بو قوبه‌یسه‌وه له مه‌ککه خستبووه
خواره‌وه، پارچه پارچه بووبوو، چووبوو هه‌موو مالیکه‌وه، نه‌م خه‌ونه
ناکوکیه‌کى دروست کرد له نیوان عه‌بباس و نه‌بو جه‌لدا، تاکو (ضمضم) هات و
هه‌والی کاروانه‌که‌ی بو هینان و، نه‌وسا مه‌ککه هیمن بوویه‌وه و خه‌ونه‌ک‌یان به
شیوه‌یه‌کى تر لیكدایه‌وه.^۵

۱ - بېوانه: فتح الباري (۲۳۸/۷)، المطبعة السلفية، مصر.

۲ - بېوانه: مرويات غزوة بدر (ص ۱۳۶).

۳ - بېوانه: مرويات غزوة بدر (ص ۱۲۷).

۴ - هه‌مان سه‌رچاوه (ص ۱۲۸).

۵ - بېوانه: المجتمع المدني في عصر النبوة للعمرى، (ص ۴۱).

هه روه ها جوهه می کوپی سه لتي کوپی موته لیب به هه مان شیوه خه ونیکی
 بینیبوو کاتیک قورپه یش له جوحفه دابه زین، نه و له خه ونیدا پیاوکی بینیبوو،
 به سر نه سپیکه وه دیت و پاده وه ستیت و وشتریکیشی پییه و ده لیت: عوتبه و
 شه یبه ی کوپانی په بیعه و نه بولحه که می کوپی هیشام و نومه یبه ی کوپی خه له ف و
 فلان و فلان کوژران، چند ناویکی تریشی باس کردبوو له وانه ی له به در کوژران و،
 نینجا وشتره که ی سهربری و به ره لای کرده ناو سهر بازگه که و جیگا نه ما له ناو نه و
 سهر بازگه یه خوینی نه و وشتره ی بهر نه که ویت، کاتیک نه بو جهل هه والی نه م
 خه ونه ی پیگه یش، وتی: نه وه یش پیغه مبه ریکی تره له نه وه ی عه بدولموته لیب
 ده زانیت سبه ی کی له نیمه ده کوژریت که ده سته ویه خه بووینه وه.^۱ نه و خه ونانه
 کاریگه ری خراپی خویان بوو له سر وره ی نه وان.

باسی دووهم: پیغمبر ﷺ و موسلمانان له گۆره پانی جه نکدا.

یه کهم: دروست کردنی که پری سه رکردایه تی.

پاش دابه زینی پیغمبر ﷺ و موسلمانان له سه ر نزیکترین ناوی به در له بتپه رستانه وه، سه عدی کوپی موعاز پیشنیاری کرده سه ر پیغمبر ﷺ که پریک بۆ سه رکردایه تی دروست بکریّت و دوور بیّت له مه ترسی دوژمنان، سه عد له میانه ی پیشنیاره که یدا وتی: ئە ی پیغمبره ی خوا ئایا که پریک بۆ دروست نه که یین تیایدا بمینیته وه و، دوا ی نه وه پووبه پووی دوژمنانمان ببینه وه، نه گه ر خوا ی گه وره سه ری خستین نه وه یه که پیمان خوشه، نه گه ر نه وه که ی تریش بوو ده چینه سه ر یه کیک له ولاخه کان و ده گه پیننه وه لای نه وانه ی له مه دینه ماونه ته وه، چونکه که سانیک له وئ به جیمان ئە ی پیغمبره ی خوا، نئمه له نه وان زیاتر تۆمان خوش ناویّت، نه گه ریش بیانزانیا تووشی شه پ ده بین دوا نه ده که وتن، به لکو خوا ی گه وره به نه وان به رگریّت لئ بکات و بانگه واز و جیهادت له گه لدا بکه ن، پیغمبر ﷺ ستایشی سه عدی کرد و دوعای چاکه ی بۆ کرد، ئینجا موسلمانان که پره که یان دروست کرد بۆ پیغمبر ﷺ له سه ر ته پۆلکه یه ک که زالّ بوو به سه ر گۆره پانی شه پره که دا، نه بو به کریش (په زای خوا ی لئ بیّت) له که پره که له گه لّ پیغمبر ﷺ بوو، کۆمه لیکیش له لاوانی نه نصا پ به سه رکردایه تی سه عدی کوپی موعاز پاسه وانیتی که پره که یان ده کرد.

هه ندیک له سووده کانی دروستکردنی که پره که:

- ۱- پئویسته جیگای سه رکردایه تی به رزتر بیّت له شوینی شه پره که بۆ نه وه ی سه رکرده بتوانیّت به دوا داچوون و به پئوه بردنی شه پره که به نه نجام بگه یه نیّت.
- ۲- پئویسته باره گای سه رکردایه تی جیایه کی ئارام بیّت و پاسه وانیتی پئویستی هه بیّت.

- ۳- پتویسته بایه‌خ بدریت به ژیا‌نی سرکرده و دوو بخړیته‌وه له مه‌ترسی.
 ۴- پتویسته سرکرده هیژکی یه‌ده‌کی ه‌بیت بؤ قه‌ره‌بوو کردنی نه‌و
 زیانانه‌ی له گورپه‌پانی جه‌نگدا پرو د‌ده‌ن.^۱

دووه: هه‌ندیك له نیعمه‌ته‌کانی خوا له‌سهر موسلمانان پیش شه‌ره‌که.

یه‌کټک له‌و نیعمه‌تانه‌ی خوی گه‌وره منه‌تی کردووه به‌سهر موسلماناندا له پوژی
 به‌در نه‌وه بوو وه‌نه‌وز و بارانی به‌سهر‌دا دابه‌زاندن، پیش نه‌وی پرویه‌پروو بینه‌وه
 له‌گه‌ل دوژمنه‌کانیان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ الْغُصَاثُ مِنْهُ يُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ
 عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ (الانفال: ۱۱).

قورتوبی ده‌فه‌رموویت: نه‌و خه‌وه‌اتنه له‌و شه‌وه‌دا بوو که به پوژی دوايیدا
 شه‌ره‌که هه‌لگیرسا، خه‌وه‌که ژور سهر سووپه‌ینه‌ر بوو له‌و کاته نا‌په‌حه‌ته‌دا، وه‌کو
 چو‌ن خوی گه‌وره خوی دل‌ی دامه‌زاندن و قایمی کرد.

ع‌لی‌ﷺ ده‌فه‌رموویت: سوارمان تیا نه‌بوو ته‌نها میقداد نه‌بیت به‌سهر نه‌سپیکي
 به‌له‌که‌وه بوو، نه‌و شه‌وه هه‌موومان خه‌ومان لیکه‌وت ته‌نها پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوی
 نه‌بیت تا‌کو به‌ره‌به‌یان نوژی ده‌کرد و ده‌گریا له‌ژیر داره‌که.

سه‌باره‌ت به نیعمه‌تی خه‌و برانه‌ویان له‌و شه‌وه‌دا، به دوو شی‌واز لیک
 ده‌دریته‌وه:

- ۱- به‌بونه‌ی نه‌و خه‌وه‌وه به‌هیژی کردن له‌سهر شه‌پکردن له پوژه‌که‌یدا.
 ۲- هیمن و دل‌تیا‌ی کردنه‌وه‌ی به لابردنی ترس و بیم له دل‌ه‌کانیان، وه‌کو
 وتراوه: هیمنی خه‌و هینه‌ره و، ترس خه‌و لابه‌ره.^۲
 خوی گه‌وره‌یش پرونی کرده‌وه بؤ نیمانداران که چاکه‌ی له‌گه‌ل کردن به
 باراندنی باران، که وه‌رزی بارانیش نه‌بوو، وه‌کو فه‌زل و چاکه‌یه‌ک.

۱ - بی‌وانه: غزوة بدر الکبری، (۶۶).

۲ - بی‌وانه: تفسیر القرطبي (۳۷۲/۷).

خستنه پالی بارانده که ش بۆ خوای گه وړه بۆ ناگادارکردنه وېه که خوای گه وړه چاکه ی له گه لیاندا کرد ووه.

پیشه و پازی ده فهرموویت: زانراویشه به باو که که سی ئیماندار قیزی له خوی دپته ووه کاتیک له شی گران بیت و غه مگین ده بیت نه گه ر نه توانیت خوی بشوات، بیگومان ناسان کردنی خوشوردنی موسلمانان له و کاته دا په کیکه له نیعمه ته کانی.^۱

هه ووه ها خوای گه وړه فهرموویه تی: ﴿وَيُذْهِبْ عَنْكَ رِجْزَ الشَّيْطَانِ﴾ ئیبنو جهریر له ئیبنو عه باس ده گپړپته ووه و ده فهرموویت: پیغه مبر ﷺ دابه زی - واته کاتیک پویش به ره و به در، له نیوان موسلمانان و ناوه که دا خولیکی زور هه بوو کوبوویه ووه - موسلمانان تووشی لاوازیه کی زور بوو، شه یتانیش تووره بوونیکی زوری خسته دلّه کانیاں و گومانی بۆ دروست کردن، ئیوه بانگه شه ی ئه ووه ده که ن خوشه ویستی خوان و پیغه مبره رتان تیا به و وا بته رسته کان پیش ئیوه ده ستیان گرته سهر ناوه که ووه و ئیوه به له ش گران ده گن، ئیتر خوای گه وړه بارانیکی زوری بۆ باراندن وه موسلمانان لیان خوارده ووه و خویان پی پاک کرده ووه و گومانه کانی شه یتانی له سهر لابر دن، خوله که یش پاش بارانه که له جیگای خوی جیگیر بوو، خه لکه که و ولاخه کان له سهری پریان کرد به ره و لای بته رسته کان.^۲

خوای گه وړه پوونی کردوته ووه که بارانی باراندووه ته سهر به نده ئیمانداره کانی پیش هه لگیرسانی شه په که، نه وانیش له پړوی هه ست و واتاییه ووه خویان پی پاک کرده ووه، چونکه خوای گه وړه دلّه کانیاں به هیز کرد و پیانی جیگیر کرد، چونکه هه ر که سیك ته ماشا بکات له ناوچه ی به در لمیکی جولاهوی زور ده بیینی تا کو نه مپویش هه ر هه یه، زور گرانیسه پیکردن له سهری، چونکه توی زوری هه یه. جا کاتیک بارانه که باری لمه که خوی گرت و پیکردن ناسان بوویه ووه له سهری و توزه که ی دامرکا، هه موو نه ووه ش نیعمه تیکی خوای گه وړه بوو له سهر به نده کانی.^۳

۱ - بېوانه: تفسير الفخر الرازي (۱۳۳/۱۵).

۲ - بېوانه: تفسير الطبري (۱۹۵/۹).

۳ - بېوانه: حديث القرآن عن غزوات الرسول (۹۱/۱).

سینه‌م: پلانی پیغمبر ﷺ له جه‌نگه‌که.

له پۆژی هه‌لگیرسانی شه‌پی به‌در، پیغمبر ﷺ شیوازیکی نویی داهینا بۆ جه‌نگ کردن له‌گه‌ل دۆژمنانی خوا، پیش نه‌و پۆژه زانراو نه‌بوو نه‌و شیوازه له شه‌پکردن، نه‌ویش بریتی بوو له سیسته‌می پریزه‌ندی،^۱ که قورئان ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنِينَ مَرْضُوصٍ﴾ (الصف: ۴).

شیوازه‌که‌شی به‌م جوړه ده‌بیټ: جه‌نگاوه‌ره‌کان به‌ وینه‌ی پریزه‌کانی نوێژ پاده‌وه‌ستن، نیتر نه‌و پریزانه‌ش به‌پیی زۆر و که‌می ژماره‌یان زیاد و که‌م ده‌کات، پریزه‌یه‌که‌مه‌کان له‌ هه‌لگرانی پم ده‌بن بۆ شکاندنی هێرش‌ی سواره‌کان، پریزه‌کانی دوا‌ی نه‌وانیش تیر هاو‌یژ ده‌بن بۆ نه‌وه‌ی تیره‌کانیان ئاراسته‌ی دۆژمنان بکه‌ن، له‌ سووده‌کانی نه‌م شیوازه‌یش له‌ جه‌نگی به‌دردا:

- ۱- تۆقاندنی دۆژمنان و ئاماژه‌یش بوو بۆ جوانی پێک‌خستن له‌ لای موسلمانان.
- ۲- بوا‌ری هێشته‌وه‌ له‌ ده‌ستی سه‌رکرده‌ی گشتی که‌ هێزێکی به‌ده‌کی لا بمینیت‌ه‌وه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی هه‌لو‌یستی له‌ نا‌کاو و شکاندنی دژه‌ هێرش، یان لێدانی هێزێکی نادیا‌ری چاوه‌پوان نه‌کراو، هه‌روه‌ها سوودی ئی وه‌رگیرا بۆ پاراستنی با‌له‌کان له‌ مه‌ترسی پیاده‌ و سواره‌کان، جی به‌جێکردنی نه‌م شیوازه‌ به‌ ده‌ست پێش‌خه‌رییه‌کی سه‌ربازی ده‌ژمێردرێت بۆ قوتا‌بخانه‌ی سه‌ربازی، چونکه‌ بۆ یه‌که‌مجار بوو له‌و شه‌په‌دا به‌کارهێنرا پیش هه‌زار و چوار سه‌د سال.^۲

توێژه‌ری ژیاننامی پیغمبر ﷺ یش بۆی ده‌رده‌که‌و‌یت، که‌ پیغمبر ﷺ له‌ نا‌کاو هه‌ندی شیوازی سه‌ربازی داهینراوی له‌ دژی دۆژمنه‌کانی به‌کارده‌هینا، به‌ تاییه‌تی نه‌و شیوازه‌ی که‌ پێشتر عه‌ره‌ب پیی ئاشنا نه‌بوون، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌ پۆژی جه‌نگی به‌در و ئو‌حود نه‌نجامی دا له‌گه‌لیان.

۱- بېروانه: القيادة العسكرية، د. محمد الرشيد (۴۰۱).

۲- بېروانه: الرسول القائد، خطاب (ص ۱۱۶، ۱۱۷).

له پړوی سهربازیشهوه له پاستیدا ئم شیوازانه مایه ی سرسام بوونه به که سایه تی پټغمبر ﷺ و لیټاتوویی سهربازی، چونکه فرمان و ناراسته سهربازیه کانی که دهری ده کرد هاوشیوهی بنچینه نوییه کانه له به کارهیثانی هیزی سهربازیدا.^۱

شیکردنهوه که شی ئه ویه پټغمبر ﷺ شیوازی به رگری کردنی په چاو کرد و هیژشی نه کرده سر هیزی قوره یش، ناراسته ته کنیکیه کانی که سهربازه کانی جی به جییان کرد هوکارک بوون بۆ جووله پیکردنی ناوه ندی دوزمن و دابه زاندنی وره یان، به م شیوه یش سرکه وتنی ته واو له سر دوزمن به ده ست هات به پشتیوانی خوی گه وره، سره پای ئه ویه هیزی ئه وان سی به رامبر هیزی ئه وان بوون، چونکه پټغمبر ﷺ له هه موو هه لویستی کدا به پیی به رژه وه ندی هه لسوکه وتی ده کرد، ئینجا پټغمبر ﷺ له لایه نی سهربازیه وه شیوازی سرکردایه تی ناراسته کردنی له جیگای گونجای خویدا به کارهیثا، هه روه ها کارکردنی به شیوازی قایل کردن له غه زای به دردا له پړاویژه کانی پټغمبر ﷺ په نگي ده دایه وه و له چه ندین جیگه دا، چونکه ئه و سرکردایه تی سهربازه کانی نه ده کرد به پیی ده سلات به لکو به پیی لیټاتوویی و متمانه، هه روه ها پټغمبر ﷺ سوور نه بوو له سر چه سپاندنی بیروبوو چوونی خوی، به لکو پړاویژی ده کرد و بیروبوو چوونی په سندی وهرده گرت، هه روه ها پټغمبر ﷺ له غه زای به دردا هه ستا به جی به جیکردنی شیوازی سرکردایه تی ناراسته کردن، ئه ویه یش له چه ند مه سه له یه کدا ده رکه وت:

۱- فرمانی پټغمبر ﷺ بۆ هاوه لان که تیر بهاویژنه دوزمنه کانیاں کاتیک نزیك بوونه وه، چونکه له و حاله ته زیاتر ده بیپیکي ((ان دنا القوم منکم فانضحوم بالنبل))^۲ واته: ئه گه ر دوزمن لیټان نزیك بوونه وه تیر بارانیاں بکن.

۲- قه ده غه کردنی بۆ هه لکیشانی شمشیر تاکو ریزه کانیاں بچن به یه کدا^۳ ((ولا

۱ - المدخل الى العقيدة والاستراتيجية العسكرية، د. محمد محفوظ (۱۲۱).

۲ - صحيح السيرة النبوية برواية اخرى ونفس المعنى (۲۳۹).

۳ - بېوانه: غزوة بدر الكبرى، ص (۶۳-۶۴) لایي فارس.

تسلوا السیوف حتی یغشوکم)) واتا: شمشیر ه کانتان ه لمة کیشن تا کو دینه ناوتانه وه.

۳- فەرمانی پیغمبر ﷺ بۆ هاو له لان که که م تیر بهاوین: ((واستبقوا نبلکم))^۱ کاتی که تهم ناراسته سهربازیانه به راورد ده که یت به بنه ما نوییه کان له به رگریدا، ده بین پیغمبر ﷺ ده ست پیشخه ر بووه، به بی خه ریک بوون به توینینه وه و پویشن بۆ هیچ کولیژیک سهربازی، نه وهی پیغمبر ﷺ نه نجامیدا له به در نه مړ به دامرکانی ناگر ده ناسریت تا کو نه و کاتهی دوژمن ده که ویتته جیگای کاریگر بۆ چاکه کان، پیغمبر ﷺ یش هه مان مه به ستی هه بوو کاتی که فهرمووی: ((واستبقوا نبلکم)).

۱- هه لی سوود وه رگرتن له بارودوخ سروشتی له کاتی شه پی دوژمناندا، پیغمبر ﷺ نه م هه له ی پشت گوئ نه خست، به لکو له هه موو بارودوخه کان سوودی وه رده گرت له گوړه پانی جهنگ بۆ به رژه وهندی سوپا، مه قریزی ده لیت: ((پیغمبر ﷺ له پیش قوره یشه وه که یشته به در، له کاتی خوړه لاتن پیغمبر ﷺ خه ریک پیکخستنی پیزه کان بوو، نیت پیغمبر ﷺ پووی کرده خوړتاوا و نه وان پوویان که وته خوړه وه)).^۲

نه م کاره یش به لگه یه له سر به پتوه بردنی جوانی پیغمبر ﷺ و سوود وه رگرتنی له بارودوخه سروشته کان، هوکاری نه وه یش نه وه بوو چونکه خوړ نه گه ر پوویه پووی جهنگاوه ر بیت بینینی تیک ده دات و به رگری کردنی که م ده کاته وه له پووی دوژمن،^۳ له و کرداره ی پیغمبر ﷺ یش بۆمان ده رده که ویت که خوړ و با و کهش و هه وا و... کاریگره ریان هه یه له سر هیزه کان له کاتی جهنگدا، خوای که ورده ش داوای لیمان کردوه نه و جوړه هوکارانه وه رگرین به مه به ستی سرکه وتن.^۴

۱ - البخاري: كتاب المغازي، باب فضل من شهد بدرا رقم (۳۹۸۵، ۳۹۸۶).

۲ - بېوانه: القيادة العسكرية، (۴۵۳).

۳ - بېوانه: تحفة الاحوذی بشرح جامع الترمذی (۱۷۵/۷).

۴ - بېوانه: القيادة العسكرية في عهد الرسول (ص ۴۵۴).

ب- سه وادی کوپی غه زییه له نیو پیزه کاند:

پيغمبر ﷺ له به دردا پیزه کانی پړک ده خست بۆ نه وې پړک و پړک بن، تیریکي به ده سته وه بوو بۆ نه و مه به سته نووکی پتوه نه بوو، پیاوړیکي بینی ناوی سه وادی کوپی غه زییه بوو له نیو پیزه کاند ده رچوو بوو، نیت پيغمبر ﷺ به و تیره له سکی دا و پپی وت: پړک پاوه سته نه وې سه واد، نه ویش وتی: نه وې پيغمبري خوا نازارت دام، خوی گه ورده ش توی به پاستی دادوهری ناردووه، من داوای تۆله ی خۆم ده که م، پيغمبر ﷺ پۆشاکه که ی له سر سکی خوی مه لمالی و فهرمووی: تۆله ی خۆت بکه ره وه، نه ویش باوه شی پپی کرد و سکی ماچ کرد، پيغمبر ﷺ فهرمووی: چی وای لی کردی نه و کاره بکه ی؟ نه ویش وتی: نه وې پيغمبري خوا ده بینی نیغه له م حالته داین، حه زم کرد کوتایی په یمان نه وه بیت پیستم له پیستت بدات، نیت پيغمبر ﷺ دوعای خیری بۆ کرد.^۱

نه م به سهراته چه ند سوودیکی تیا بوو:

۱- جه ختکردنه وې نیسلام له سر پړکخستن.

۲- دادگه ری په ها: چونکه پيغمبر ﷺ پازی بوو تۆله له لاخودی خوی

بکړیته وه.

۳- خوشه ویستی سه رباز بۆ سه رکرده که ی.

۴- وه بیر هینانه وې مردن و شهیدي.

۵- لاشه ی پيغمبر ﷺ پیروژه، ده ست پیوه دانیشی پیروژه، بۆیه سه واد

له سر نه وه سوود بوو.

۶- سکی پیاوړه ورت نییه، به به لگه ی نه وې که پيغمبر ﷺ ناشکرای کرد، نه گه ر عه ورتیش نه بوايه ناشکرای نه ده کرد.^۲

ج- هاندانی پيغمبر ﷺ بۆ هاوه لانی له سر شه پکردن:

پيغمبري خوا ﷺ هاوه لانی له سر نه وه په روه رده ده کرد که خاوه نی تین و

۱- صحیح السیره النبویه (ص ۲۳۶).

۲- بېوانه: غزوة بدر الکبری، لأبي فارس (۵۲).

ورهی به هیژ و پته و بن، دلایانی پر ده کرد له نازایی و بویری و هیوا به سرکه و تنه
 سهر دورمانندا، بۆ ئه و مه به سته ییش شیوانی هاندان و ترساندنی به کارده هیئا،
 هاندان بۆ پاراستنی موجهیدان و ترسان له هه لاتن له پۆژی جهنگدا، ههروه ها
 باسی هۆکاره کانی سرکه و تنی بۆ ده کردن بۆ ئه وهی کاری پی بکن و، وریای
 ده کردنه وه له هۆکاره کانی به زین بۆ ئه وهی لئی دوورکه ونه وه،^١ پیغه مبه ر ﷺ هانی
 هاوه لانی ده دا له سهر جهنگ کردن وه کو گو پراپه لیه ک بۆ فهرمووده ی خوی گه و ره:
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُونَ يَغْلِبُوا
 مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
 يَفْقَهُونَ﴾ (الانفال: ٦٥).

له غه زای به دری گه و ره دا پیغه مبه ر ﷺ به هاوه لانی فهرموو: هه ستن بۆ
 به هه شتیك پانایی ئاسمانه کان و زه وی هه یه، عومه ییری کوپی حومامی ئه نصاری
 (په زای خوی لی بیت) وتی: به ه به ه (ئه وه نده پیی سه رسام بوو).
 پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: بۆچی ده لیتی به ه به ه؟
 وتی: نه سویند به خوا ته نها له به ر ئه وهی یه کیك بم له وانه، پیغه مبه ر ﷺ
 فهرمووی: تو یه کیکی له وانه.

ئه ویش چه ند خورمایه کی له تیردانه کی ده ره یئا و ده سستی کرده خواردنیان و
 دوا ی ئه وه فهرمووی: ئه گه ر من ئه وه نده بمینم تا کو ئه و خورمایانه ته واکم،
 ئه وه ته مه نیکی درێژه، ئینجا ئه و چه ند خورمایه ی فریدا و شه پی کرد تا کوژا.^٢
 له پیاوایه تیکی تر دا ها تو وه، ئه نه س فهرمووی: ئه و خورمایانه ی فریدا و وتی:

ركضا الى الله بغير زاد الا التقى وعمل المعاد
 والصبر في الله على الجهاد وكل زاد عرضة النفاق
 غير التقى والبر والرشاد

١- بهوانه: المدرسة النبوية العسكرية لأبي فارس (١٤٠).

٢- بهوانه: مختصر صحيح مسلم للمنذري (٧٠/٢)، رقم (١١٥٧) ورقمه في الصحيح (١٤٥ - (١٩٠١)).

نیت‌ر شه‌پی کرد تاکو شه‌هید بوو، په‌حمه‌تی خوی لّ بیّت.^۱
 به‌کیکی تر له شیوازه‌کانی ناماده‌کردنی واتایی نه‌وه بوو پیغمبر ﷺ مژده‌ی
 کوژدانی پیاوه نازا‌کانی قوره‌یشی به‌موسلمانان د‌دا، وه‌کو زیاده‌یه‌ک له دل‌نیایی
 جیگای کوژدانه‌که‌شی دیاری ده‌کرد، هه‌روه‌ها مژده‌ی د‌دا به‌نیمانداران به
 سه‌رکه‌وتن پیش ده‌ست پیکردنی شه‌په‌که و ده‌یفه‌رموو: مژده بیّت نه‌ی نه‌بو به‌کر.
 نینجا پیغمبر ﷺ به‌ران‌به‌ر هاوه‌لان پاوه‌ستا و فه‌رموی:

سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته، نه‌م‌پ‌ه‌ر که‌سیک شه‌پ‌یان
 له‌گه‌ل بکات و بکوژیت و دانی به‌خویدا گرت‌بیّت و چاوه‌پوانی پاداشت بکات و
 هه‌لنه‌هات‌بیّت، خوی گه‌وره ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه.^۲

نه‌م شیوه ناماده‌کردنه‌یش کاریگه‌ری خوی هه‌بوو له‌سه‌ر ده‌روونی هاوه‌لان
 په‌زای خویان لّ بیّت) هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وانه‌یش پاش نه‌وان هاتن.^۳

د- دوعاکردن و پارانه‌وه‌ی پیغمبر ﷺ:

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
 بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ﴾ (الانفال: ۹).

کاتی‌ک پیغمبر ﷺ پیزه‌کانی سوپاکه‌ی پیک‌خست و فه‌رمانه‌کانی ده‌رکرد و
 هانیدان له‌سه‌ر شه‌پ‌کردن، گه‌پایه‌وه بو که‌پره‌که‌ی له‌گه‌ل نه‌بو به‌کردا (په‌زای
 خوی لّ بیّت)، سه‌عدی کوپی موغازیش له‌ده‌رگای که‌پره‌که شمشیره‌که‌ی
 هه‌ل‌کی‌شابوو پاسه‌وانیتی ده‌کرد، نینجا پیغمبر ﷺ پووی کرده په‌روه‌ردگاری
 ده‌پاراپایه‌وه و داوای نه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی ده‌کرد که به‌لینتی پید‌اوه، له‌پارانه‌وه‌که‌یدا
 ده‌یفه‌رموو:

خوایه نه‌وه‌ی به‌لینت پید‌اوم بوم به‌جی بهینه، خوایه نه‌گه‌ر نه‌م کومه‌له له‌ناو

۱- بیوانه: صفة الصفوة (۱/۴۸۸)، زاد المعاد (۳/۱۸۲)، تاریخ الطبری (۲/۴۴۸).

۲- بیوانه: سيرة ابن هشام (۱/۲۳۹).

۳- المدرسة العسكرية الاسلامية لأبي فارس (۱۴۳).

بچن له هه لگړاني نيسلام ئيتړ ناپه رسترييت له سر زهوي، نه وندۀ پاراپه وه و
 هاواري کرد تاكو پښاکه که ي له سر شاني که وته خواره وه، ئيتړ نه بو به کر هه لي
 گرت و خسته وه سر شاني و فرموي: نه ي پيغمبري خوا به سته پارانه وه له
 په روه ردگارت نه و به ليني خوي به جي ده هينييت بۆت،^۱ خوي گه وره يش نه م
 ثابته ي دابه زاند: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبِّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ له پړوايه تي ئيبنو عه باسدا
 هاتوه، پيغمبر ﷺ له پښي به در فرموي: خوايه من داوي به ليني و
 په يمانه که ت لي ده که م، خوايه نه گر بته ويئ ئيتړ ناپه رسترييت، ئيتړ نه بو به کر
 ده ستي گرت و فرموي: خوي گه وره به سته، ئينجا پيغمبر ﷺ ده رچوو و
 ده يفرموو: نه و کومه له ده شکين و پشت هه له ده که ن.^۲

ئيبنو نيسحاق ده گيړپته وه که پيغمبر ﷺ فرمويه تي: خوايه نه وه قوره يشه
 به له خوبايي بوون و شانازي کردنه وه هاتوه دژايه تيت ده کات و پيغمبره که ت
 به درؤ ده خاته وه، خوايه گيان کوا سرکه و تنه که ت که به ليني پيډام.^۳
 نه م يش وانه يه کي په روه ردگارانه ي گرنگه بؤ هه موو سرکرده يه ک يان سرؤک و
 سرکه وره يه ک، يان تا که که سيکدا، کاتيک که واز له ده رووني خوي ده هينييت و
 په نا ده باته ته نها خوي گه وره و کرپنوش بردن بؤ ته نها خوي په روه ردگار، بؤ
 نه وه ي سرکه وتن دابه زيقته سهر يان، ديمه ني پيغمبريش ﷺ که پښاکه که ي
 له سر شاني که وته خواره وه نه وندۀ پاراپه وه، ديمه ني که هه لکولاوه له سر
 دله کاندا، له و جوړه ساتانه دا.^۴

هـ - ((وما رميت إذ رميت ولكن الله رمى)):

پاش پارانه وه ي پيغمبر ﷺ له که پره که و، هاوارکردني به په روه ردگاري له
 که پره که ده رچوو، ئينجا مشتیک خولي هه لگرت و کردي به پړوي بته رسته کانداو
 فرموي: ((شاهت الوجوه)) واته: پړوخساره کانتان قيژه ون بيت.

۱- بړوانه: مسلم، کتاب الجهاد، باب الامداد بالملائكة يبدر (۳/۲۸۴).

۲- البخاري، کتاب المغازي، باب قصة بدر (۴/۶)، رقم (۳۹۵۳).

۳- بړوانه: البداية والنهاية (۳/۲۶۷).

۴- بړوانه: التربية القيادية (۳/۳۶).

ئینجا فرمانی کرده هاوه‌لان هه‌مان کاره‌که‌ی نه‌و بکن و خوی گه‌وره هه‌موو نه‌و خولانه‌ی گه‌یاند هه‌ چاوی بته‌رسته‌کان و که‌سیان نه‌ما به‌ری نه‌که‌ویت، بویه خوی گه‌وره هه‌رمووی: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَنْ يَكُنَّ اللَّهُ رَمِيًّا﴾ (الانفال: ١٧).
واتای نایه‌ته‌که‌یش نه‌وه‌یه خوی گه‌وره ده‌ست پیکردنی خول فری دانه‌که‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی جیگیر کردوه، به‌لام گه‌یاندنه‌که‌ی بۆ نه‌و جیگیر نه‌رکردوه، چونکه‌ فریدان واتا تیگرتن و گه‌یاندن، جا تیگرتنی چه‌سپاند بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و گه‌یاندنی بۆ نه‌و جیگیر نه‌کرد.^١

تیببني نه‌وه ده‌که‌ین که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هوکاره‌ مادی و واتاییه‌کانی وهرگرت و، پشتی به‌ خوی خوی نه‌ستوور بوو، بویه سه‌رکه‌وتن و پشتگیری له‌ لای خوی گه‌وره‌وه‌ هات، له‌ غه‌زای به‌دردا هوکاره‌کان به‌ گویره‌ی توانا کو‌بوویه‌وه‌ له‌گه‌ل یارمه‌تیدانی خوی گه‌وره له‌ ناماده‌کردنی هه‌موو هوکاره‌کانی سه‌رکه‌وتن و، له‌ جیهانی هوکاره‌کاندا، لی‌کولینه‌وه‌ی زه‌وی و که‌ش و هوا و، بوونی سه‌رکرایه‌تی و متانه‌ پی‌ بوونی، هه‌روه‌ها وړه‌ی به‌رز، نه‌مانه هه‌مووی چه‌ند خالیکی سه‌ره‌کی بوون بۆ په‌سه‌ندی بریاری سه‌ریازی، له‌ پاستیشدا زه‌وی له‌ به‌رزه‌وه‌ندی موسلماناندا بوو، که‌ش و هه‌وايش گونجاو بوو بۆ شه‌پکردن، سه‌رکرایه‌تی بالایش بوونی هه‌بوو، هاوکات له‌گه‌ل متانه‌ی زۆر به‌ نه‌و سه‌رکرایه‌تییه‌ و، وړه‌ی به‌رز، هه‌ندی‌ک له‌م واتایانه به‌ شیوه‌یه‌کی پاسته‌وخو له‌ خوی گه‌وره‌وه‌ بوو، هه‌ندی‌کی‌شی له‌ کرداری پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ بوو به‌ پیگه‌ی کارکردنی به‌ هوکاره‌کان، جگه‌ له‌مه‌ش پشتگیری نادیاری له‌ ناسا به‌ده‌ریش هه‌بوو، نه‌مانه‌ش پیگه‌وه‌ نمونه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌ موسلمانان ده‌به‌خشریت نه‌گه‌رنیه‌ته‌کان پاک بنه‌وه بۆ خوی گه‌وره وه‌ موسلمانان کار بکن به‌ هوکاره‌کان.^٢

١ - پړوانه: زاد المعاد (١٨٣/٣).

٢ - پړوانه: الاساس في السنة وفقهاها، السيرة النبوية (٤٧٤/١).

باسی دووهم: هه‌لگیرسانی جه‌نگ وشکسته‌ینانی بتپه‌رستان.

سهره‌تا شه‌په‌که به پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی تاکه که‌سی ده‌ستی پیکرد، له سوپای بتپه‌رستان عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه و شه‌بیبه‌ی برای و وه‌لیدی کوپی ده‌رچوون و داوای زۆرانبازیان کرد، سی‌که‌س له ئە‌نصاره‌کان بۆیان ده‌رچوون، به‌لام پتغمبر ﷺ گتپرانیا‌نی‌وه و حه‌زی کرد هه‌ندیک له خزم و که‌سه‌کانی خۆیان پووبه‌پوویان ببه‌وه، بۆیه پتغمبر ﷺ فه‌رمووی: هه‌سته عوبه‌یده‌ی کوپی حارس، هه‌سته حه‌مزه، هه‌سته عه‌لی، حه‌مزه به‌رامبه‌ری شه‌بیبه‌ی گرت و کوشتی، هه‌روه‌ها عه‌لی به‌رامبه‌ر وه‌لیدی گرت و کوشتی، عوبه‌یده‌ی کوپی حاریسیش به‌رامبه‌ری عوتبه‌ی گرت و هه‌ریه‌کیکیان به‌لیدانیکی گاریگر له‌وه‌ی تری دا، به‌لام حه‌مزه و عه‌لی که‌پانه‌وه سه‌ر عوتبه و کوشتیان، عوبه‌یده‌شیان هه‌لگرت و بردیا‌نه لای پتغمبر ﷺ، به‌لام زۆری پی‌نه‌چوو، به‌کاریگه‌ری برینه‌که‌ی گیانی سپارد، پتغمبر ﷺ فه‌رمووی: ((اشهد انک شهید)).

واته: من شایه‌تم له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی تو شه‌هیدی، له‌وشه‌ش که‌سه‌یشدا ئە‌م ئایه‌تانه دابه‌زی: ﴿هَٰذَا نَحْنُ الْخَصَمُ فِي رَيْبٍ فَلَا تَزِلَّ رَأْسُكَ وَلَا يَكُونُ حَقٌّ لَّكَ مِنَ الْقِدَمِ ۚ﴾ (١٩) ﴿وَلَا تَزِلَّ رَأْسُكَ وَلَا يَكُونُ حَقٌّ لَّكَ مِنَ الْقِدَمِ ۚ﴾ (٢٠) ﴿وَلَا تَزِلَّ رَأْسُكَ وَلَا يَكُونُ حَقٌّ لَّكَ مِنَ الْقِدَمِ ۚ﴾ (٢١) ﴿وَلَا تَزِلَّ رَأْسُكَ وَلَا يَكُونُ حَقٌّ لَّكَ مِنَ الْقِدَمِ ۚ﴾ (٢٢) ﴿وَلَا تَزِلَّ رَأْسُكَ وَلَا يَكُونُ حَقٌّ لَّكَ مِنَ الْقِدَمِ ۚ﴾ (٢٣) ﴿وَلَا تَزِلَّ رَأْسُكَ وَلَا يَكُونُ حَقٌّ لَّكَ مِنَ الْقِدَمِ ۚ﴾ (٢٤)

بتپه‌رستان زۆر توپه بوون به بینینی ئەو سی‌کەسیان که کوژدان، هێرش‌یکێ فراوانیشیان کردە سەر موسلمانان، که ئەوپەڕی خۆپاگریان پیشاندا، لە کاتی‌کدا ئەوان هەلۆیستی بەرگریان وەرگرتبوو، بە تیریش لییان دەدان و، دروشمی موسلمانان لەو پۆژەدا (أحد أحد) بوو، دواي ئەو پێغه‌مبەر ﷺ فەرمانی پێکردن دژە هێرش بکەن و هانی دان لەسەر شەڕکردن و پێی فەرموون: هێرش بکەن، پەیمانی بە هەموو کەسیکیشدا بکوژی و خۆپاگر بێت و چاوە‌پوانی پاداشت بکات، که دەچێتە بەهەشتەو، ئەو‌هشی چالاکی موسلمانانی زیاد کرد ئەو بوو لە پێغه‌مبەر ﷺ یان دە‌بیست دە‌یفەرموو: ﴿سَيَهْرُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾ (القمر: ٤٥).

هەروەها زانیانیان و هەستکردنیان بە یارمەتی فریشتەکان و کەم کردنه‌وی دوژمنان لە چاوی موسلمانان و کەم کردنه‌وی موسلمانان لە چاوی بتپه‌رستاندا، چونکە پێغه‌مبەر ﷺ شەوی پێش بە‌یە‌ک‌گە‌یشتنی هەردوو سوپاکە، ژمارە‌ی بتپه‌رستانی لە خەونیدا بینی کەم بوون، ئەو خەو‌نە‌شی گێ‌را‌پە‌وه‌ی هەو‌ه‌لانی ئەوانیش وە‌کو مژدە‌یە‌ک تە‌ماشای ئەو خەو‌نە‌یان کرد، خۆ‌ای گە‌وره دە‌فەر‌مووی‌ت:

﴿إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَدْنَاكَ أَكْثَرًا لَفُشَلْنَا وَلِنَنْزِعَنَّهُ

فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (الأنفال: ٤٣). واتە: پێغه‌مبەر ﷺ لە خەونیدا بتپه‌رستانی بینی بە‌کە‌می و ئەو خەو‌نە‌شی بۆ هەو‌ه‌لانی گێ‌را‌پە‌وه، ئەو‌یش هۆ‌یە‌ک بوو بۆ خۆ‌پا‌گری ئەوان، مو‌جا‌هید دە‌لێ‌ت: ئە‌گەر بێ‌ت و لە خەو‌نە‌کە‌یدا بە زۆ‌ری ببینی‌یە‌ن هە‌رە‌سیان دە‌هێ‌نا و دە‌ترسان لە کاتی جە‌نگدا و، نا‌کو‌کی دە‌کە‌وتە‌ نی‌ویان: ئایا شە‌ڕیان لە‌گە‌ڵ بکە‌ن یان نا؟ شی‌وا‌زی ئایە‌تە‌کە‌ش پابو‌ردوو دە‌گە‌یە‌نێ‌ت، چونکە دابە‌زینی ئایە‌تە‌کە‌ پاش خەو‌نە‌کە‌ بوو ((ولكن الله سلم))، واتە: پاراستنی لە هە‌رە‌س و نا‌کو‌کی و کە‌می کردنه‌وه لە چاوی پێغه‌مبەر ﷺ،^٢ لە‌کاتی پێ‌ک‌دادانی هە‌ردوو سوپاکە، هە‌ر یە‌کە و ژمارە‌ی ئەو

١- بڕوانە: الرحيق المختوم (ص ١١٦-١١٨).

٢- بڕوانە: المستفاد من قصص القرآن (١٢٥/٢).

سوپاکه ی به که م دهاته پیش چا، خوی گوره ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ
إِذِ اتَّقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ
مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (الانفال: ٤٤).

که م کردنه و هشیان له چاوی موسلماناندا و هکو پاست خسته و ه بؤ خه و نه که ی
پیغمبر ﷺ بو، بؤنه و ه ی باسکرا بؤیان به چاوی خویان بیببن و نورتر دلنیا بن و
له کاتی شه پدا خوراکر بن، عه بدوللای کوپی مه سعود (په زای خوی لی بیت)
ده فهرموویت: به پیاو ټکم وت به ته نیستم و ه بو: نایا ژماره یان هفتا که س
ده بیت؟ وتی: به لکو وا ده زانم سه د که س بن، نینجا پیاو ټکیان به دیل گرت له
نه وان و پټیان وت ژم تاره تان چند بو؟ وتی: ه هزار که س، نه و ه یش که خوی
گوره ده فهرموویت: ﴿وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ته نانه ت که س ټک له بټپه رسته کان وتیان:
نه وانه به رخ خورن، سؤز و به زه یی خوایش له و که م کردنه و ه یه دا نه و ه بو
جیگیر بوون و چالاک بوونه و ه، وره یان بؤ شه پرکردن به رزبوویه و ه، که م کردنه و ه ی
ژماره ی موسلمانان له چاوی بټپه رستاند بؤ نه و ه بو، کاتیک نه وان موسلمانان یان
به که می بینی به بؤ ترس و وریایی هی رشیان کرد، به لام کاتیک ده سته ویه خه و ه
بوونه و ه سه رسام بوون و شکانه و ه، چونکه مه زنده یان ه له بو، نه و ه یش ه ټیک
بوو بؤ سه رکه وتنی موسلمانان و ټیکشکاندی بټپه رستان.^١

یه که م: یارمه تیدانی خوی گوره بؤ موسلمانان به فریشته:

جیگیر بووه به ده قی قورنای پیروز و سوننه تی پیغمبر ﷺ و پیاو یه تی
ژماره یه که له و ها و لانه ی به شداری جهنگی به دریان کرد که خوی گوره ترس و
بیمی خسته دلی بټپه رستانه و ه، و ه کو ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ
أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ (الانفال: ١٢).

١- پړوانه: تفسیر الزمخشري (٢/٢٢٥)، تفسیر ابن کثیر (٢/٣١٥).

هروه ها خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (۱۲۳) إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُعَذِّبَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلِينَ ﴿۱۲۴﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُعَذِّبُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿۱۲۵﴾ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنُظْمِنَ قُلُوبَكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿ال عمران: ۱۲۳-۱۲۶﴾.

چند ریوایه تیکی راستیش هاتوو له پښه ی بوخاری و موسلیم و نه حمه دی کوپی حه مبه له وه، ناماژه ده که ن بویه شداری کردنی فریشته کان له جهنگی به دردا و، هه لسانیان به لیدان و کوشتنی بته رستان.^۱

ئیبنو عه عباس رضی الله عنه ده گپږته وه و دهفه رموویت: له کاتیکدا یه کیک له موسلمانان به توندی پایده کرد به دوا یه کیک له بته رستاندا، گوئی لی بو یه کیک به قامچی له سهروه وه له و پیاوه ی دا، دهنگی سواره که یشی ده هات و ده یوت: برۆ حه یزوم،^۲ ئیتر ته ماشای بته رسته که ی کرد له پیش خویدا که وته خواره وه، دوا ی ته وه ته ماشای کرد شوینه واری لیدان که له سه ر لووتی ماوه ته وه، نه نصاریه که هات و باسی ته م پرووداوه ی کرد و پیغه مبه ر رضی الله عنه فه رمووی: پاست ده که یت، ته مه یارمه تی ئاسمانی سییه مه،^۳ هه روه ها له فه رمووده که ی ئیبنو عه عباسدا هاتوو که فه رموویه تی: پیغه مبه ر رضی الله عنه له پوژی به دردا فه رمووی: (ته وه جیبریله سه ری ته سپه که ی گرتوو و که ره سته ی شه پی له به ر کردوو)،^۴ له فه رمووده که ی عه لی کوپی ته بی تالیبدا په زای خوی لیبت هاتوو فه رموویه تی: پیاویک له نه نصاره کان کورته بالابوو، عه باسی کوپی عه بدولموته لیبی به دیلی گرت، عه باس

۱- پروانه: موسوعة نضرة النعميم في مكارم اخلاق الرسول الكريم (۲۹۱/۱).

۲- ناوی ته و ته سپه یه که فریشته که سواری ده بوو.

۳- مسلم - الجهاد، باب الامداد بالملائكة، رقم (۱۷۶۲).

۴- البخاري - المغازي، باب شهود الملائكة بدرا، رقم (۲۹۹۵).

وتی : نهی پټه مېرې خوا، سوږند به خوا هم پیاوه منی به دیل نه گرت، به لکو پیاوړې منی دیل کرد سهری پوړتا بووه وه، پوڅسارېکی ژور جوانی هه بوو، له سهر نه سپېکی به له ک بوو، وانا زانم له نيوه بېت، نه نصاریه که وتی: من ديلم کرد نهی پټه مېرې خوا، پټه مېرې خوا ﷺ فهرمووی : (اسکت فقد ایدک الله بملک) ۱ واته: بې دنگ به، چونکه خوی گه وره پشتگیری توی کردووه به فریشته یه ک، له فهرموده ی نه بو داودی مازنیشدا هاتووه، فهرموویه تی: به دوی یه کیګر بووم له بتپه رستان بۆ لیدانی به لام نه و له گهر دنی درا پیڅ نه و هی شمشیره کی منی پی بګات، بویه زانیم که جګه له من یه کیګر تر کوشتی. ۲

((یارمه تیدانی خوی گه وره بۆ موسلمانان به فریشته مه سه له یه کی پراوه یه و گومان نییه له جیګر بوونیدا، حکمه تیش نه وه بوو بېته هۆکارېک بۆ سرخستنی موسلمانان، نه مه یښ بوو که پوویدا به دابه زینی فریشته کان، چونکه نه وان هه لسان به نه جامدانی هه موو شتیک که بېته مایه ی سرکه وتن بۆ موسلمانان، وه کو مژده پیدان و جیګر کردنیان به وهی که خستیانه نیو دلایانه وه له هیوا و چالاکی شه پرکردن له گه ل بېاوه پاندا، هه روه ها به به شداری کردنی پاسته وخو له جهنگدا، بیګومان نه و به شداری کردنه کرده ییبه دلّه کانیا نی به هیز کرد و جیګری کردن له سهر شه پرکردن، نایه ته که یښ هم ناماژیه ی تیدایه و فهرموده کانی پټه مېر ﷺ به پاشکاو ی باسیان کردووه.

له وانه شه که سیک پرسیار بګات: حکمه ت چیه له یارمه تیدانی موسلمانان، به فریشته، له کاتیکدا یه کیګر له فریشته کان وه کو جبریل به پشتیوانی خوی گه وره ده توانیت هه موو بېاوه پان له ناو بدات؟

ماموستا عه بدولکه ریم زهیدان وه لامی هم پرسیاره ده داته وه و ده لیت: سوننه تی خوا به وه هاتووه که پاستی و پیوړانی پښای پاستی پال پیوه نانیان هه بېت له گه ل ناهق و لایه نگرانی، سرکه وتنیش به پیی سوننه ته کانی خوی گه وره

۱- بېروانه: صحیح السیره النبویه (۲۴۷).

۲- هه مان سرچاوه (۲۴۷).

ده‌به‌خشریت، ئەم پال پێوه‌نانه‌یش له‌ بنچینه‌دا له‌ نێو لایه‌نگرانی هه‌ق و ناهه‌قدا پووده‌دات، یه‌کیك له‌ به‌روبوومه‌کانی ده‌ست گرتن به‌ هه‌ق و هه‌ڵسان به‌ پێویستیه‌کانی ئه‌وه‌یه‌ که یارمه‌تی و هاوکاری خوای گه‌وره‌ به‌ده‌ست به‌یتن، به‌ چه‌ندین جۆر و شیواز، به‌لام ئەو پال پێوه‌نان و ململانییه‌ به‌رده‌وام ده‌بێت به‌پێی سوننه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌، له‌ ئەنجامیشدا ئەو لایه‌نه‌ی به‌هێزتره‌ به‌ هه‌موو واتا‌کانی به‌هێزی پێویست بۆ سه‌که‌وتن سه‌رده‌که‌وێت، جا یارمه‌تی دانیش به‌ فریشته‌کان هه‌ندیکه‌ له‌ به‌روبوومی ئیمان بوو بۆ کۆمه‌ڵی موجاهیدان، به‌لام ئەو دوا‌ی زالبوونی له‌سه‌ر خودی ئەو ئیماندارانه‌ پاده‌وه‌ستیت له‌ پووی کاره‌ جه‌نگیه‌کانه‌وه‌، وه‌کو نزیک بوونه‌وه‌ له‌ کوزدان و خۆپاگری له‌ جه‌نگدا، هه‌میشه‌ پشت به‌ خوا به‌ستنیان و متمانه‌یان به‌ خوای خۆیان ئەم واتایانه‌ خوای گه‌وره‌ کردوونی به‌ هۆکار بۆ سه‌رکه‌وتن، له‌گه‌ڵ هۆکاره‌ کرده‌بیه‌کانی تردا، وه‌کو که‌رسته‌ و ژماره‌ و ئاماده‌یی شه‌ر و فیروونی هۆزه‌کانی.... هتد، بۆیه ئیسلام بانگی موسلمانان ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی به‌ خۆیان بچه‌ جه‌نگ و له‌ دژی بێباوه‌پان بجه‌نگن، هه‌رچی هۆکاری سه‌رکه‌وتنیش هه‌یه‌ به‌ ده‌ستی خۆیان ئاماده‌ی بکه‌ن...

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿قَتِلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَبْدِيكُمْ وَيُخْرِجَهُمْ وَيَضْرِكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۖ وَيَذْهَبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ۱۴-۱۵).

دابه‌زینی فریشته‌کان سه‌لامی خویان لێ بێت، له‌ ئاسمانه‌کانه‌وه‌ بۆ زه‌وی به‌ مه‌به‌ستی سه‌رخستنی موسلمانان، به‌ پاستی پووداویکی مه‌زنه‌، چونکه‌ هێزێکی هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌، و ره‌یه‌که‌ بۆ ئیمانداران، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی دلتیا بن ئەوان ته‌نها خۆیان نین له‌ گۆره‌پانه‌که‌دا، ئەم هه‌سته‌ مه‌زنه‌یش و ره‌یه‌کیان پێده‌دات له‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ دوژمنانیاندا، با له‌ پووی جه‌ربه‌زه‌یشه‌وه‌ بێت، چونکه‌ هاوسه‌نگی کرده‌یی نییه‌ له‌ نێوان سوپای بێباوه‌پان له‌ پووی ژماره‌ و له‌ پووی ئاماده‌کارییه‌وه‌، له‌گه‌ڵ سوپای ئیماندارانی ژماره‌ که‌م و لاواز له‌ پووی ئاماده‌کارییه‌وه‌.

له هه‌مان کاتيشدا هؤکارړيکي به‌هيزه بؤ تيکشکاني وره‌ي بيټاوه‌پان، کاتيک له نيوياندا نه‌گه‌ري دوياره بوونه‌وه‌ي دابه‌زيني فريشته‌گان دروست بيټ که هه‌نديکيان به‌چاوي خويان بينيان، نه‌وان هر مه‌زنده بکن بؤ هيژو ژماره‌ي موسلمانان ، به‌لام ترس و بييمکي ناپه‌حه‌تيان هر لا ده‌مينيته‌وه له نه‌گه‌ري به‌شداريکردني هيژيکي به‌چاو بينرا و، نازانن ژماره‌ي چه‌نده، تواناکه‌ي چونه ، نه‌م هه‌سته هاوپي موسلمانان بوو له‌هه‌موو نه‌و جه‌نگانه‌ي هاوه‌لان (په‌زاي خويان لي بيټ) نه‌نجاميان دده له‌سهرده‌مي پيغمبر ﷺ و سهرده‌مي خه‌ليفه‌گاني راشيدين، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل هه‌ندي نيمانداراندا هر مايه‌وه وه‌کو هؤکارتيکي به‌هيژ له سهرکه‌وتنه دووياره بووه‌گانيان له دژي دوژمن.^١

دووهم: سهرکه‌وتني موسلمانان له‌سهر بټپه‌رستان و فهرمووده‌ي پيغمبر ﷺ بؤ نه‌وانه‌ي خړانه بيره کونه‌که‌وه:

جه‌نگي به‌در به‌سهرکه‌وتني موسلمانان ته‌واو بوو به‌سهر بټپه‌رستاندا، کوژراواني نه‌وان هفتا که‌س بوو، هفتا که‌سيشيان به‌ديلي گيران، که زؤربه‌يان له سهرکرده‌گاني قوره‌يش بوون، له موسلمانانيش چواره که‌س شه‌هيد بوون، شه‌ش له موهاجيرين و هه‌شت له نه‌نصاريه‌گان، پاش به‌ده‌سته‌يتاني سهرکه‌وتن و شکاندني بټپه‌رستان، پيغمبر ﷺ هه‌لسا به‌ناردني عه‌بدولاي کوپي په‌واحه و زه‌يدي کوپي حارسه بؤ مه‌دينه به‌مه‌به‌ستي مژده پيدانيان به‌سهرکه‌وتني موسلمانان و تيکشکاني بيټاوه‌پان.^٢

ئينجا پيغمبر ﷺ سي پوژ له به‌در مايه‌وه، له نه‌نه‌سه‌وه (په‌زاي خوي لي بيټ) فهرموويه‌تي: پيغمبر ﷺ کاتيک سهرده‌که‌وته سهر که‌سانيکدا سي پوژ له و جيگايه ده‌مايه‌وه.....^٣ له‌وانه‌شه حيكمت له‌وه بريتي بيټ له:

١- پالاوتني هه‌لويسه‌که به‌ليداني هر جموجولتيک له به‌رگري بي هيو، که

١ بېوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (٤/ ١٤٥).

٢ بېوانه: المستفاد من قصص القرآن (١٣٣/٢).

٣ صحيح السيرة النبوية (ص ٢٥٩).

له وانه یه هندی پاشماوهی تیکشکاوه کان پیی هلسن له وانه بهره و چیاکان هلهاتون.

۲- ناشتنی نه وانهی شهید بوون له پیناو خوادا، که شه پر نه نه و جوړه پووداوانه ی تیا دروست نه بیټ، چونکه شهیدانی موسلمانان هر له خاکی شه پر که دا نیژراون و، جیگیریش نه بووه که نویژیان له سهر کرابیټ، یان که سیکیان له دهره وهی به در نیژرابیټ.^۱

۳- کوکردنه وهی ده سته کوت و پاراستنیان و دانانی که سانیک بق پاراستنیان، بق نه وهی به ته وای بدریټه شایسته کانیان، ده سته که و ته کانی به در سپیږدان به نیینو حاریس عه بدولای کوپی که عبی نه نصاری که یه کیک بوو له بهنی مازین.^۲

۴- به خشینی هلیک بق سوپای سهرکه وتوو بق پشوودان، دوی ماندووبوونی دهروونی و لاشه یی ناپه حه ت که تووشیان بوو له ناو گوړه پانی جهنگدا، هره وها بق ساپیژکردنی برینه کان و، بیرهنانی سهرکه وتنی خوی که وره، که به ناسان به ده ست نه هات و، پیکه وه باسکردنی رووداو و به سهراته کانی نه و جهنگه و، دلیری فلانه که س و بویری له په لامالاردانی دوژمن و، نه وانه و په ندانه ی وهرگیردا له نه نجامدانی جهنگه که و بیره اتنه وهی فرمانه کانی سهرکردایه تی بالا و هلویتستی نه خشه کیشان و به شداریکردنی کرده یی له جیبه جیکردنیدا، بق نه وهی بیټه پووناکیه که له بهری پی بکه ن له پووداوه داهاتووه کاندا.

۵- شاردنه وهی لاشه بؤگه نه کانی دوژمنان، هره وها پویشتنه سهر برینداره کانیان، به مه به ستنی کوشتنی هر که سیک له وانه که سهرکردایه تی سوپای نیسلامی به باشی ده زانیت و، وهکو نه بو جهل که فیرعه ونی نه م نومه ته یه و، که سانیکي تر وهکو سهری بیپاوه پی نومه ییه ی کوپی خه لف و هاوشیوه کانیان، پیغمبر ﷺ فرمانی کرد به فپردانی نه و گلوانه بق ناو بیره کونه کانی به در، ئینجا له لیواری بیره کان وه ستا و، فرمووی: ((بئس عشيرة النبي کنتم لنبيکم،

۱- پروانه: موسوعة نضرة النعيم (۱/ ۲۹۱).

۲- پروانه: محمد رسول الله ﷺ صادق عرجون.

کذبتموني وصدقني الناس، وخذلتموني ونصرني الناس، واخرجتموني واواني الناس^۱)).

واته: به‌راستی که‌س و کاریکی خراپ بوون بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان، به‌ درۆتان خسته‌وه و خه‌لکی باوه‌پری پیکردم، پشتتان به‌ردام و خه‌لکی پشتی گرتم، ده‌رتان کردم و خه‌لکی دالده‌ی دام.

ئینجا فه‌رمانی کرد و پراکێشران بۆ لای بیره کۆنیک له‌ بیره‌کانی به‌در و خراپ ناوی، پاش نه‌وه له‌سه‌ریان پاره‌ستا و فه‌رموی: ((يا عتبة بن ربيعة، ويا شيبه بن ربيعة ويا فلاو...))^۲

واته: ئه‌ی عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه و ئه‌ی شهبه‌ی کوپی په‌بیعه و، ئه‌ی فلان و فلان، ئایا ئه‌وه‌تان به‌دی کرد که خوای گه‌وره به‌لێنی پێدا‌بوون، چونکه من ئه‌وه‌م به‌راستی به‌دی کرد که خوای گه‌وره به‌لێنی پێدا‌بووم، عومهری کوپی خه‌تتاب فه‌رموی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! قسه‌ی چی ده‌که‌یت له‌گه‌ڵ که‌سانیکدا بوونه‌ته که‌لاکی بۆگه‌ن؟ فه‌رموی: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته، ئێوه له‌ نه‌وان باشت‌ر گویتان له‌ من نه‌یه، قه‌تاده وتی: خوای گه‌وره زیندووی کردنه‌وه تا‌کو قسه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان بیست وه‌کو سه‌رکۆنه کردن و که‌مکردنه‌وه و خه‌شم و داخ و په‌شیمانی.

بانگکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ کوژراوانی به‌در مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئاشکرا کرد، نه‌ویش نه‌وه‌بوو نه‌وان ژیا‌نیک‌ی تازه‌یان ده‌ست پیکرد. که ژیا‌نی به‌رزه‌خه، که تیایدا قسه‌ی زیندووه‌کان ده‌بیسن، به‌لام ناتوانن وه‌لام به‌ده‌نه‌وه یان قسه‌ بکه‌ن، باوه‌په‌یتان به‌م ژیا‌نه یه‌کیکه له‌ بیروباوه‌په‌کانی موسلمانان، خو‌شی و سزای گو‌ریش جێگیربووه له‌ پێگه‌ی فه‌رموده‌ پاسته‌کانه‌وه. ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لای دوو گو‌ردا تیپه‌پ بوو فه‌رموی: ((إنهما يعذبان وما يعذبان في كبير))^۳، واته: ئه‌و

۱- زاد المعاد (۱۸۷/۲).

۲ - الاساس في السنة وفقهاها - السيرة النبوية (۱/۴۷۹)، البخاري المغازي، باب قتل ابي جهل رقم (۳۹۷۶) ومسلم: ح (۲۸۷۳ - ۲۸۷۴).

۳- بروهانه: البخاري، كتاب الوضوء، باب (ما جاء في البول) رقم (۲۱۸).

عه‌فرا لییان داوه تاکو گه‌یشتووه‌ته سهره‌مه‌رگ، نه‌ویش کردی به‌پیشیدا و‌تی:
تۆ نه‌بو جه‌هلی، نه‌ویش و‌تی: کیّ له‌و که‌سه مه‌زنتره که خزمه‌کانی خۆی بیکوژن،
یان و‌تی: کوشستان،^۱ له‌فه‌رمووده‌ی عه‌بدو‌لای کوپی مه‌سعودیش (په‌زای خوای لی
بیّت) هاتووه که فه‌رموویه‌تی: فریای نه‌بو جه‌هل که‌وتم له‌پۆژی به‌دردا که‌وتبوو،
و‌تم: نه‌ی دوژمنی خوا، خوای گه‌وره‌پیسوای کردی؟ و‌تی: پیسوای کردم؟

منیش شمشیریکم به‌ده‌سته‌وه‌بوو، ده‌ستم کرد به‌لیدانی، نه‌ویش شمشیریک
چاکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، منیش له‌ده‌ستیم داو شمشیره‌که‌ی له‌ده‌ست که‌وت و
نینجا هه‌لم گرت، دوا‌ی نه‌وه‌پۆشه‌ره‌که‌ی سه‌ری لابرده‌و منیش له‌گه‌رده‌نیم دا و،
هاتمه‌لای پیغمبر ﷺ و نه‌وهم بۆ باسکرد و نه‌ویش فه‌رمووی: سویند ده‌خۆی
به‌و‌خوایه‌ی که‌خوایه‌کی تر نییه‌ جگه‌ له‌نه‌و.

و‌تی: سویند به‌و‌خوایه‌ی جگه‌ له‌نه‌و‌خوایه‌کی تر نییه‌.

فه‌رمووی: ده‌بپۆ دلتیا به‌له‌هه‌واله‌که‌، منیش ده‌رچووم و وه‌کو بالنده‌پام
ده‌کرده‌وه‌به‌پاکردن گه‌پامه‌وه‌به‌پیکه‌نینه‌وه‌هه‌واله‌که‌م پیّ پاگه‌یاند.

پیغمبر ﷺ فه‌رمووی: با بچین، منیش له‌گه‌لی پۆیشتم و پیم نیشاندا کاتیک
پاوه‌ستا له‌سه‌ری فه‌رمووی: نه‌مه‌فیرعه‌ونی نه‌م ئومه‌ته‌یه.^۲

پالنه‌ری نه‌و دوو لاره‌نه‌نصاریه‌بۆ کوشتنی نه‌بو جه‌هل نه‌وه‌بوو که
بیستبوویان نه‌و جنیو و قسه‌ی ناشیرینی کردووه‌به‌پیغمبر ﷺ، ئا به‌و‌شیویه
که‌نجانی نه‌نصار خۆشه‌ویستیان هه‌بوو بۆ پیغمبر ﷺ به‌شیویه‌که‌ئاماده‌بوون
گیانی خۆیان بکه‌ن به‌قوربانی له‌پیناو تۆله‌کردنه‌وه‌له‌و‌که‌سه‌ی ئازاری
پیغمبر ﷺ ده‌دات، نه‌وه‌یش که‌پوویدا له‌نیوان عه‌بدو‌لای کوپی مه‌سعود ﷺ و
نه‌بو جه‌هلدا، که‌له‌سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، په‌ندیکی گه‌وره‌ی تیا‌یه، چونکه‌نه‌وه‌تا نه‌و
زۆرداره‌سته‌مکاره‌که‌به‌توندی ئازاری موسلمانانی ده‌دا له‌مه‌که‌که‌، وا که‌وتووته
ده‌ستی خودی نه‌وانه‌ی که‌ئازاری ده‌دان.

۱ البخاری، کتاب المغازی، باب ((قتل ابی جهل)) رقم (۳۹۶۳).

۲ برهانه: صحیح السیره النبویه (ص ۲۴۲).

ويستی خواي گه ورهيش له سهر نه وه ده بيت نه و که سهي که کوتايي به دوا
هه ناسهي ده هيتيت يه کي بيت له که سانه ي که ده چه وسانه وه به ده ستي نه بو
جه هله وه، چونکه نه بو جه هل له خوباييه کي سهر که شي زوردار بوو، ته نانه ت له و
کاته يشدا که که وتبروه سهر زه وي و کوتا هه ناسه کاني هه لده کيشا،^۱ چونکه له
پړوايه تيکي نيينو نيسحاقدا هاتوو که به عه بدولاي کورې مه سعودی وتوو کاتيک
ويستويه تي سهر ي بپرېت: تو چويته ته سهر به رزاييه کي سهخت نه ي شواني
مه ره کان.^۲

((خوای گه وړه به په له گیانی نه گریسی نه بو جه هلی نه سه نده وه به ده سستی بیچووه شیرانی ئیسلام به لکو به برینداری و توقیوی هیشتیه وه له حاله تیکی ناگا له خۆبووندا، بۆ نه وهی ئاستی نه و سه رشۆپیهی خۆی ببینیت له سه ر ده سستی نه وانهی دهیچه وساندنه وه، له پیاوانی یه که می ئیسلام، عه بدولای کورپی مه سعود، چوو ه سه ر سنگی و، به هه ردوو پتی دوژمنی خوای شیلا و، کردی به پیشیدا وه کو سوکایه تی پیکردنی و، سه رکۆنه ی ده کرد به هۆی له خۆبایی بوونی له سه ر زه ویدا و، به شمشیره که ی خۆی ده یکوژیت.... داخی زۆریش ده کاته دلیه وه به وهی که هه والی سه رکه وتنی موسلمانانی پی ده گه یه نیت و، هه روه ها پتی پاده گه یه نیت که نابوو و چوون و سه رشۆپی شکست به سه ر دوژمنانی خوا دا دابه زییوه، که خودی نه م بیتاوه ره سه رکه ردایه تی ده کرد....))^۲

ب۔ کوثرانی نومہ پیدہی کوری خہلف:

عەبدوڤرەحمەنی کوپی عەوف ﷺ دەفەر مووێت:

نامەم نووسی بۆ ئومەییەیی کوپی خەلف کە مال و کەس و کارم لە مەککە بپاریزێت، منیش مال و کەس و کاری لە مەدینە دەپاریزم، جا کاتێک (الرحمن)م نووسی، وتی من نازانم (الرحمن) چیە؟ ئەو ناوەی خۆت بۆ بنووسە کە لەسەر دەمی

١- بروانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (١٥٨/٤-١٦٠).

٢- بروانه: السيرة النبوية لابن هشام (٢/٢٤٧).

۳۔ بیروانہ: محمد رسول اللہ، الصادق عرجون (۳/۴۳۱-۴۳۲)۔

جاهیلیدا هه‌تبوو، ده‌لێت: منیش نوسیم (عبد عمرو).

له پۆژی به‌دردا چوممه سهر شاخێك بۆ ئه‌وه‌ی بیپاریژم کاتێك خه‌لکی خه‌ویان لێکه‌وت، ئیتر بیلال چاوی پێکه‌وت، ده‌رچوو تاكو گه‌یشه‌ کورپێك له‌ کورپه‌کانی ئه‌نصار، وتی: ئومه‌یه‌ی کورپی خه‌له‌ف! پزگار نه‌بم ئه‌گه‌ر ئه‌و پزگاری بێت، ئیتر کۆمه‌لێك له‌ ئه‌نصاره‌کان له‌گه‌ڵی بێت ده‌رچوون به‌ شوینه‌واری ئێمه‌دا، کاتێك ترساین فریامان بکه‌ون کورپه‌که‌یمان بۆ به‌جێهێشتن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رقالیان بکه‌م، ئه‌وانیش کوشتیان و، هه‌ر سووربوون له‌سه‌ر شوینکه‌وتنمان - ئه‌ویش پیاویکی قورس بوو، کاتێك فریامان که‌وتن پێم وت: له‌سه‌ر ئه‌ژنۆت بکه‌وه، منیش خۆم به‌سه‌ریدا خست بۆ ئه‌وه‌ی بیپاریژم، به‌لام ئه‌وان به‌ شمشیره‌کانیان لێیان دا و ده‌ریان کرد له‌ ژێرم و کوشتیان، یه‌کیکیشیان به‌ شمشیره‌که‌ی له‌ قاچی دام، عه‌بدوپره‌حمانی کورپی عه‌وف شوینی ئه‌و برینه‌ی پێی نیشان ده‌داین له‌ بان پێی.

له‌ گێپراوه‌کانی پێشوو تییبینی ئه‌وه‌ ده‌که‌ین که‌:

١- ئه‌وه‌ی پوویدا له‌گه‌ڵ بیلال په‌زای خوای لێ بێت کاتێك دوژمنه‌ سه‌سه‌خته‌که‌ی خۆی بینی، که‌ ئه‌و له‌ مه‌که‌که‌ سه‌خته‌ترین ئه‌شکه‌نجی بیلالی ده‌دا و، ئێستا دیله‌ به‌ لای عه‌بدوپره‌حمانی کورپی عه‌وفه‌وه‌.

ئه‌وه‌ هه‌لۆیستێك بوو له‌ هه‌لۆیسته‌کانی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ له‌ گه‌وره‌ بێباوه‌په‌کان له‌ ژیانی دونه‌یادا، وه‌کو نېعمه‌تێك بۆ ئیمانداران، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿قَتَلُوهُمْ يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَضْرِبُهُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۖ وَيَذْهَبُ غِيظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ١٤-١٥).

٢- ئه‌و شیوه‌ کوشتنه‌ی ئومه‌یه‌ پێی کوژدا وانه‌ و په‌ندیکه‌ بۆ هه‌موو زۆرداره‌کان و، هه‌موو ئه‌وانه‌ی هه‌لده‌خه‌لتێن به‌ پله‌ و پایه‌ی خۆیان. له‌ وانه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌سه‌لات به‌ چه‌وساوه‌کان بدات به‌سه‌ریاندا له‌ دونه‌ی پێش پۆژی قیامه‌ت،

وه‌کو نه‌وه‌ی که پرویدا وه‌کو ئومه‌ییه و هاوشیوه‌کانی له سهرانی کوفر.^۱ خوای
 گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَرِيدٌ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَتَجْعَلَهُمْ
 أَيْمَةً وَتَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ (القصص: ۵).

۳- عه‌بدوپه‌رحمانی کوپی عه‌وف فه‌رموی: ((په‌حه‌متی خوا له بیلال،
 قه‌لغانه‌کانم پویشته هه‌ردوو دیله‌که‌ی کوشتم)^۲ نه‌وه‌یش که پرویدا له بیلاله‌وه که به
 زۆر دوو دیله‌که‌ی له عه‌بدوپه‌رحمان سه‌ند، به‌هیزی ئه‌و نه‌نصارانه‌ی که هاواری بۆ
 بردن، نه‌وه‌یش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پشتیوانی کردنی برایانه له‌نیوان هاوه‌له
 به‌پێژه‌کاندا.^۳

۴- هه‌لوێستی دایکی سه‌فوان: پاش موسلمان بوونی پێیان وت ئه‌و پیاوه بوو
 قاجی عه‌لی کوپی سه‌فوانی بری له به‌دردا، وتی: باسی ئه‌و که‌سانه مه‌که‌ن که
 له‌سه‌ر بته‌رستی کوژاون، خوای گه‌وره عه‌لی سه‌رشۆپ کرد به‌وه‌ی که حوبایی
 کوپی مونزیری کوشت، ئه‌و کاتی که لی‌ره ده‌رچوو موسلمان بوو، به‌لام له‌سه‌ر
 پێبازیکی تر کوژرا،^۴ ئه‌م هه‌لوێسته‌یش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پته‌وی ئیمانی، کاتی که
 ئه‌وه‌نده موسلمانانی خۆش ده‌ویست با له‌هه‌زه‌که‌ی خۆیشی نه‌بن، پقی له
 بێباوه‌پانیش بوو با کوپی خۆیشی بێت.^۵

واش ده‌رده‌که‌وێت که کوپه‌که‌ی موسلمان بووه له مه‌که‌که، به‌لام به‌زۆر
 ده‌رکراوه بۆ جه‌نگی به‌در، به‌لام له‌کاتی پێکدادانی هه‌ردوو سوپاکه که‌می ژماره‌ی
 موسلمانانیا بێنی هه‌لگه‌پانه‌وه.^۶ ئیتر خوای گه‌وره‌یش ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند:
 ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ
 عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (الانفال: ۴۹).

۱- به‌وانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (۱۵۳/۴-۱۵۲/۴).

۲- به‌وانه: سيرة ابن هشام (۴۴۴/۲).

۳- به‌وانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (۱۵۳/۴).

۴- به‌وانه هه‌مان سه‌رچاوه (۱۵۳/۴).

۵- به‌وانه هه‌مان سه‌رچاوه (۱۵۴/۴).

۶- به‌وانه: تفسير الطبري (۲۱/۱۰).

ج- کوژرانی عوبهیدی کوپی سهعدی کوپی عاص لهسه دهستی زوبهیر:

زوبهیری کوپی عهوام ﷺ دهفه رموویت:

له پۆژی بهدردا عوبهیدی کوپی سهعدی کوپی عاصم بینی، پر چهك بوو، تهنها ههردوو چاوی دهبینرا، نازناوی (ابو ذات الكرش) بوو، وتی: منم (ابو ذات الكرش) واته من ناسراوم به ورگن، منیش پهلامارم دا به پمهكهم و لیئمدا و كوشتم، هیشتا وتی: پیم وترا كه زوبهیر وتوویهتی: من پیم خسته سهری.

عوروه دهلایت: پیغه مبهرد ﷺ داوای کرد و پیتی دا، کاتیک پیغه مبهرد ﷺ له دنیا ده رچوو وهری گرتوه، ئینجا نه بو به کر داوای کرد و پیتی پیتدا، کاتیک نه بو به کر له دنیا ده رچوو، عومهر داوای کرد، له پاش عومهریش وهری گرتوه و، عوسمان داوای کرد و، له پاش کوژرانی عوسمان كه وته لای خاو و خیزانی عهلی، ئیتر عهبدو لای کوپی زوبهیر داوای کردهوه و تاكو کاتی کوژرانی لای بوو.^۱

((ئهم ههواله باسی وردی زوبهیر دهکات (پهزای خوای ئی بیت) له پیکانی ئامانجا، چونکه توانی پمهكه بخاته ناو چاوی نهو پیاوه سه ره پای تهسکی نهو جیگایه، ئینجا توانی كه وزه و توانای خۆی دابهش بکات له نیوان پهلاماردان و بهرگریکردن، چونکه پیکانی نهو پیاوه کاریکی گرانه له بهر نهوهی هه موو گیانی خۆی به ئاسن داپۆشی بوو، له گه له نهوهشدا زوبهیر توانی چاویکی بپیکیت و کوتایی به ژیا نی بهینیت، برینه کهیش زۆر قوول بوو، نهوهیش ئامازه دهکات بۆ بههیزی زوبهیر، جگه له وردی و لیها توویی له پیکانی ئامانجا.^۲

د- کوژرانی نهسوهدی مهخزومی:

ئیبنو ئیسحاق دهلایت: نهسوهدی مهخزومی کابرایهکی دپنده و بهدپه وشت بوو، له بهدردا دهیوت: پهیمان دهدهمه خوا له حهوزه کهیان ئاو بخۆم، یان بپروخیئم، یان له پیتناو نهو مهبسته بمرم، کاتیک ده رچوو، حه مزهی کوپی عهبدو لموته لیب بۆی ده رچوو، کاتیک بهیهك گه یشتن حه مزه له پیتی نهسوهدی دا به نیوهی لاقیهوه

۱- بهروانه: صحیح البخاری، المغازی رقم (۳۹۹۸).

۲- بهروانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (۱۶۲/۴).

په پړاندې پيش نه وې بگاته حه وزه که و فيچکې خوښي ده هات قاچي، ټينجا نزيك بويوه له حه وزه که به و حالې و خوي پي گه ياند، بؤ نه وې په يمانه کې به جي بهنيت، به لام حه مزه به دوايدا پويشت و له ناو حه وزه که کوشي.^١

نومه ييه کورې خه له فيش پرسياړي کرد له عه بدوپړه حماني کورې عه وف ده رياره و نه و که سه ي په پيکي حوشر مورخي به سر سنگه وېه، عه بدوپړه حماني وتي: نه و حه مزه وې کورې عه بدولموتته ليه، نومه ييه وتي: نه وېه که کرده وې خراپي به سردها هيناوين،^٢ که نه مېش شايه تيه که له يه کيک له سراني بيباوه پييه و، ناماژه ده کات بؤ نه وې سوپاي بته رستان چهند شکستيان خواردوه به ده ستي شيري خوا حه مزه و (په زاي خوي لي بيت)، چونکه نه و درنده ناپاکه به ربه رکهاني کرد له گه ل موسلمانان، بويه حه مزه و پاله وان له ناوي برد و کردی به په نديک بؤ هاوشيوه سرکه شه کاني.^٣

دووه: له ديمه نه مه زنه کان

شهيد بونې حاريسه وې کورې سوراقه:

له نه سه وې ﷺ هاتوه که ده فرمويت: حاريسه له پوژي به دردا کوژرا، که هيشتا لاو بوو، دايکي هاته لاي پيغمبر ﷺ وتي: نه ي پيغمبري خوا، تو نه زاني حاريسه بؤ من چي نه گه ياند؟ جا نه گه ر له به هشتدا بيت نارام ده گرم و چاوه پواني پاداشت ده که م، به لام نه گه ر وا نه بيت من چي بکه م؟ پيغمبر ﷺ فرموي: ((ويحک، او هبلت، او جنة واحدة هي؟ انها جنان كثيرة وانه في جنة الفردوس))^٤ واته: به لات ليذا، ثايا تو تيکچوويت، بؤچي يه که به هشته، به لکو چهندين به هشته، حاريسه له به هشتي فيرده وسدايه. له پړوايه تيکي تر هاتوه فرمويه تي: نه ي دايکي حاريسه، چهندين به هشته و له ناو به هشتيکدايه،

١- بېوانه: سيرة ابن هشام (٢٣٧/٢).

٢- بېوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (١٥١/٤).

٣- هه مان سرچاوه (١٢١/٤).

٤- البخاري: المغازي، باب فضل من شهد بدرا، رقم (٣٩٨٢).

کورہ کھی تۆیش فیردهوسی بالای به دست هینا.^۱

ا- شه هیدبوونی عهوفی کوری حاریس:

ئیبینو ئیسحاق ده لیت: عاصمی کوری عهمری کوری قه تاده بۆی گپرامه ته وه: که عهوفی کوری حاریس، دایکی ناوی عه فرا بوو،^۲ فهرموویه تی: ئهی پیغمهبری خوا، چیه پهروهردگار پیده که نینیت له بهنده که ی؟ فهرمووی: ((عمسة یده فی العدو حاسرا)) واته: دهستی بخاته ناو دوژمن به بی قه لغان، ئه ویش قه لغانیکی له بهردا بوو دایکه ند و فرییدا، ئینجا شمشیره که ی هه لگرت و شه پی گرد تاکو کوژا.^۳

ئه م گپراوه یه پتهوی په یوهندی هاوه لآن ده رده خات به قیامهت و په روشیان بۆ په زامهندی خوای گه وره، بۆیه عهوفی کوری حاریس وه کو تیر ده رچوو، به بی قه لغان له دوژمنانی ده دا تاکو کوژا و پله ی به رزی شه هیدی به ده ست هینا، له پاستیدا چه که کان گۆرانکاریان به سهردهات له کۆمه لگای تازه، چونکه ئه ندامه کانی په یوه ست بوون به پۆژی دواییه وه و، په روشیان په یدا کرد بۆ په زامهندی خوای گه وره، دوا ی ئه وه ی که په ژاره یان ئه وه بوو ئافره تان باسی جوامیریان بکه ن و سه رگه وره ی هۆز لییان پازی بی ت و هه لبه ست به ئازادیاندا بو تريت.^۴

ب- شه هیدبوونی سه عدی کوری خه یسه مه و باوکی ﷺ:

ئیبینو حه جره ده فهرموویت: موسای کوری عوقبه فهرموویه تی، له ئیبینو شیهابه وه: تیر و پشک کرا له پۆژی به دردا بۆ سه عدی کوری خه یسه مه و باوکی، ئیتیر ناوی سه عد ده رچوو، باوکی پی ی وت: کوپم ئه مپۆ چاکه م بده به سه ر خۆتا و، من با بچم، سه عد فهرمووی: ئهی باوکم ئه گه ر جگه له به هه شت شتیکی تر بووایه

۱- اساس فی السنة وفقهها، سیره النبویه (۱/۴۷۵).

۲- عهفراتی کچی عوبهیدی کوری سهعله به ی نه ججاری، هه ر حهوت کورده که ی به شدار بوون له جهنگی به دردا.

۳- بهوانه: صحیح السیره النبویه، (۲۴۵)، الاصابه لابن حجر، ترجمه عوف بن الحارث برقم (۶۱۰۷).

۴- بهوانه: التریبیه القیادیه (۲/۳۱).

وام ده کرد، ئیتر سعاد دهرچوو بۆ جهنگی به در و کوژرا، باوکیشی له پړوی
نوحودا کوژرا.^۱

ئهم گيږپراوه یش وینه یه کی پرشنګدار ده خاته پړو له هاوه لانه وه، له پړوی
پیشېرکييان له سهر جيهاد له پیناو خوادا، ئه وه سعادی کوړی خه یسه مه و
باوکیه تی ناتوانن پیکه وه دهرېچن له بهر پړویستی خیزانه که یان به یه کيکیان،
که سیان پازی نه بوون واز له پړویشتن بهینن بۆ گوړه پانی شه پ تاکو ناچار بوون تیر
و پشکيان کرد، کوړه که یش له ئه وپه پړی په وشت جوانیدا بوو له گال باوکی، به لام
تینووی به هشت بوو، بۆیه به و شپوه جوانه وه لامی باوکی دایه وه.^۲

ج- نزای پښتانه مېرګ څسته بۆ ئه بو حوزهیغه ی کوړی عوتبه ی کوړی په بیعه:

له عانیسه وه څسته فهرموویه تی: کاتیګ کوژراوانی به در فرمان درا پابکیشیرین
بۆ ناو بیره کونه که، ناپه حه تی وه دی کرا له پړووخساری ئه بو حوزهیغه ی کوړی
عوتبه، کاتیګ بینی باوکی به ره و ناو بیره کونه که راده کیشیریت، پښتانه مېرګ څسته پړوی
فهرموو: ئه ی ئه بو حوزهیغه! سویند به خوا به وه ده که ی ناپه حه تی بوویتی بۆ
باوکت؟ ئه ویش وتی: سویند به خوا ئه ی پښتانه مېرګ گومانم نییه له خوا و
پښتانه مېرګه ی، به لام باوکم پیاوړی کی له سهر خۆ و هوشمند بوو، منیش حه زم
ده کرد نه مریت تاکو خوی گه وره هیدایه تی ده دات، جا کاتیګ بینیم ئه و هیوايه له
ده ست چوو، ئیتر منیش خه مبار بووم، ئیتر پښتانه مېرګ څسته نزای چاکه ی بۆ کرد.^۳
ئهم هلویتسه پته وی پاکیشان دهرده خات له نیوان باوه پړو سۆزی ئاده میزاد،
چونکه باوه پړه سته مروییه کان نامریتنی، به لکو په روه رده ی ده کات و ده یگوړی له
ده مارگرییه کی جاهلیی یه وه بۆ ئه مه کیک که پړیازی خوی گه وره نکولی لیتاکات،
نیمانی ئه بو حوزهیغه څسته نیمانیکه پړوداوه کان نایجولینن، چونکه ئه و کاتیګ باوکی

۱- الاصابه (۲۳/۲-۲۴).

۲- بېوانه: التاريخ الاسلامي للحمدي (۸۷/۴).

۳- بېوانه: صحيح السيرة النبوية (۲۵۱-۲۵۲)، اخرجه الحاكم (۲۲۴/۳) وقال صحيح على شرط مسلم،

ووافقه الذهبي.

ده بیڼی له ناو سهرانی قورپش به بیباوه پی و ده خریته ناو نه و بیره کونه وه، سۆزی مرویسی وای لیده کات داخ بؤباوکی بخوات وه کو نه مه کیڅ، به لام پشته هرنه ستورده بیټ به نیمانی خو، ته نه نه و نه دیه که بیټاقه تی درده بریت بؤ باوکی که بیبهش بوو له چاکه ی نیسلام.^۱ له بهر نه م به سته پیروژه ییش، په ژاره ی نه بو حوزه یفه بوو به هوی پارانه وه ی پیغمبر ﷺ بوی.^۲

د- عومه یری کوری وه قاص :

کاتیڅ پیغمبر ﷺ که وته پئ به ره و به در و سوپاکه ی به سهر کرده وه، که عومه یری کوری نه بی وه ققاصی گیرایه وه، نه ویش دهستی کرد به گریان بویه پیغمبر ﷺ ریگه ی پیدا و، هه لگری شمشیره که یان گریدا، عومه یر خو ی ده شارده وه بؤ نه وه ی پیغمبر ﷺ نه بیڼی، سه عد وتی: چیت لی قه و ماوه برام؟ وتی: نه ترسم پیغمبر ﷺ بمبینیت و به منالم بزانیټ و بمگیریته وه، منیش چه زده که م ده ریچم به لکو خوی که وره شه هیدیم پی بیخه شیت.^۳ هه ر وایش بوو شه هید بوو.

۱- پروانه: محمد رسول الله (۴۴۶/۳).

۲- پروانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (۱۷۴/۴)

۳ پروانه: السيرة النبوية لأبي فارس، (۳۱۷)، نقل عن صفة الصفوة (۲۹۴/۱)، والمستدرک (۱۸۸/۳)،

والاصابة (۳۵/۳).

ناوه پړوك

- پيشه كى وه رگيږ ٥
- پيشه كى ٧
- به شى يه كه م: گرنترين پوداوه ميژووييه كانى پيش ناردنى پيغمبر ٢١
- باسى يه كه م: ژيارو نايه كانى پيش هاتنى پيغمبر ٢١
- يه كه م: نيمپراتوريه تى پړمانى ٢١
- دووه م: نيمپراتوريه تى فارسى ٢٢
- سى يه م: هيندستان ٢٣
- چوارم: بارودڅخى نايينى جيهان پيش ناردنى پيغمبر ٢٥
- باسى دووه م: بنچينه و شارستانى عره ب ٣١
- يه كه م: بنچينه ي عره ب: ميژوونوسان بنچينه ي عره بيان ٣١
- دووه م: ژياره كانى دورگه ي عره ب ٣٤
- باسى سى يه م: بارودڅخى نايينى و سياسى و كومه لايه تى و ٣٧
- يه كه م: بارى نايينى ٣٧
- دووه م: بارى سياسى ٤٠
- سى يه م: بارى نابوورى ٤٢
- چوارم: بارى كومه لايه تى ٤٥
- ١- شانازى كردنى بى نندازه به په چله ك و نه ژاد: ٤٥
- ٢- شانازى كردن به وشه، به تاييه ت هؤنراوه: ٤٥
- ٣- ثافرت له كومه لكاي عره بدا: ٤٥
- ٤- هاوسه رگيږى: ٤٨
- ٥- جيا بونه وه: ٥٠
- ٦- جهنگ و په لامار و به سر ددان: ٥١
- ٧- زانست و خويندنه وه و نووسين: ٥٢
- پينجه م: بارى ره وشتى ٥٣
- باسى چوارم: گرنگترين پوداوه كانى پيش له دايك بوونى پيغمبر ﷺ ٦١
- يه كه م: به سرهاتى عه بدو لموت ته لايى باپيرى پيغمبر ٦١
- دووه م: به سرهاتى (أصحاب الفيل): ٦٤

- ٦٧..... چەند پەندو سودیک له پړوداوی فیل:
- ٧٢..... باسی پینجه م: له له دایکبوونه وه تاکو(حلف الفضول)
- ٧٢..... یه که م: په چه له کی پيغمبر ﷺ:
- ٧٤..... دووهم: هاوسه رگیری عه بدوللا کوپی عه بدولموتته لیب:
- ٧٦..... سئ یه م: له دایک بوونی خوښه ویستمان موچه ممه د:
- ٧٧..... چوارهم: شیرده ره کانی پيغمبر ﷺ:
- ٨٤..... پینجه م: مردنی دایکی و له نه ستوگرتنی له لایه ن باپیرو مامی:
- ٨٦..... شه شه م: کارکردنی پيغمبر ﷺ له شوانی:
- ٨٧..... هه روه ها شوانی چەند خه سله تیکی په روه رده یی بۆ خاوه نه که ی هه موارد کات
- ٨٩..... حاوته م: پاراستنی خوا ی گوره بۆ پيغمبر ﷺ په پشش نه وه ی:
- ٩١..... هه شته م: چاوپیکه وتنی به حیرای قه شه به پيغمبر ﷺ له تافی لاویدا:
- ٩٢..... له به سرهاتی به حیرا نه م سودانه وهرده گرین:
- ٩٣..... تۆیه م: جنکی فیجار:
- ٩٤..... ده یه م: (حلف الفضول)
- ٩٨..... باسی شه شه م: بازرگانی کردنی وهاوسه ریتی له گه ل خه دیچه و:
- ٩٨..... یه که م: بازرگانی کردنی له گه ل خه دیچه و ئینجا هاوسه رگیران:
- ١٠٢..... دووهم به شداری کردنی پيغمبر ﷺ له دروست کردنی که عه:
- ١٠٥..... سئ یه م: ناماده کردنی خه لکی بۆ پیشوازی کردنی پيغمبر ﷺ موچه ممه د ﷺ:
- ١١٣..... بهشی دووهم: دابه زینی وه حیی خواو بانگه وازی نه ینی:
- ١١٣..... باسی یه که م: دابه زینی وه حیی خوا له سره گوره ی هه موان موچه ممه د ﷺ:
- ١١٤..... یه که م: خه ونی پاست:
- ١١٦..... دووهم: خه له وه تی به لاوه دلگیربوو، به ته نه اش له نه شکه وتی:
- ١١٧..... سئ یه م: تا نه وکاته ی پاستی و دلنیا یی بۆ هات له نه شکه وتی:
- ١١٩..... چوارهم: نه و نا په حه تیه ی تووشی پيغمبر ﷺ بوو:
- ١٢٢..... پیچه م: جۆره کانی وه حی:
- ١٢٤..... شه شه م: کاریگه ری ئافره تی چاک له خزمه تکردنی بانگه وازدا:
- ١٢٨..... حاوته م: به نه مه ک بوونی پيغمبر ﷺ به رامبه ر خاتوو خه دیچه ل:
- ١٢٩..... هه شته م: به درو خسته نه وه ی پيغمبر ﷺ:
- ١٣٠..... تۆیه م: (وفترالوحی) خاوبوونه وه ی وه حیی:
- ١٣٢..... باسی دووهم: بانگه وازی نه ینی:

- ۱۳۲..... يه کهم: فره مانې خوايې به گه ياندنې په يام.
- ۱۳۴..... دووهم: ده سټيکړدنې بانگه وازې نه پټنې.
- ۱۴۳..... سئ يه م: به رده وام بوونې پيغمبر ﷺ له بانگه وازدا.
- ۱۴۷..... چوارهم: گر نترين تاييه تمه نديه کاني کومه لې يه کهم.
- ۱۴۸..... پينځهم: که سايه تې پيغمبر ﷺ و کار يگري له سره دروست کړدنې سر کړده.
- ۱۵۰..... شه شه م: بابه تې خو ښندن له مالي نه پځهم.
- ۱۵۱..... حو ته م: هؤ کاره کاني هه لېژاردنې مالي نه پځهم.
- ۱۵۲..... هه شته م: خاصيه ته کاني کومه لې يه کهم.
- ۱۵۵..... تږيه م: بلاويونه وې بانگه واز له تيره کاني قوپه پيش و.
- ۱۵۸..... باسې سټيهم: بنياتناني بيروباوه له سره دهمې مه که که دا.
- ۱۶۸..... باسې چوارهم: مه سه له ي خوا په رستن له سره دهمې مه که که دا.
- ۱۶۸..... يه کهم: خاو ښ کړدنې نه وې يه کهم به جوړه ها خوا په رستن:
- ۱۷۰..... دووهم: په روه رده ي بيرو هؤش.
- ۱۷۱..... سئ يه م: په روه رده ي له ش.
- ۱۷۲..... چوارهم: په روه رده کړدنې هاوه لان له سره په وشتي جوان و.
- ۱۷۴..... پينځهم: په روه رده کړدنې هاوه لان له سره په وشته جوانه کان.
- ۱۷۹..... به شې سټيهم: ناشکرا کړدنې بانگه وازو شتوازه کاني دژايه تې.
- ۱۷۹..... باسې يه کهم: ناشکرا کړدنې بانگه واز.
- ۱۸۲..... * گرنگ ترين رخنه ي بټپه رستان:
- ۱۸۲..... يه کهم: په خنه کانيان له سره يه کتاپه رستي.
- ۱۸۴..... دووهم: باوه پنه بوونيان به پوژي دوايې.
- ۱۸۷..... سټيهم: په خنه گر تنيان له پيغمبر ﷺ.
- ۱۸۹..... چوارهم: هه لويستيان له قورثاني پيړوز.
- ۱۹۲..... باسې دووهم: تافيرکړنه وه.
- ۱۹۳..... حيکه م تې تافيرکړنه وه و سوده کاني:
- ۱۹۷..... باسې سټيهم: شتوازه کاني به رهنکاري بانگه وازې نيسلام له لايه ن.
- ۱۹۷..... يه کهم: هه ولدانې قوپه پيش بؤ دوورخستنه وې نه يو تالېب:
- ۲۰۰..... دووهم: هه ولدان بؤ ناشيرين کړدنې بانگه وازې پيغمبر ﷺ.
- ۲۱۴..... سټيهم: نه و نازارو نه شکه نجانې پيغمبر ﷺ تووشې بوون.
- ۲۱۹..... چوارهم: نه و نازارو نه شکه نجانې تووشې هاوه لاني پيغمبر ﷺ بوون.

- ٢٣٩..... پينجهم: هؤی شه‌رپنه‌کردن له‌مه‌ککه‌و، گرنگيدانی پيغمبر ﷺ به‌بنياتنانی ناو‌خویي.
- ٢٤٧..... شه‌شه‌م: کاریگه‌ری قورنانی پيرۆز له‌به‌رزکردنه‌وی وده‌ی هاوه‌لاندا.
- ٢٥٢..... چه‌وته‌م: شيوازی دانوستان.
- ٢٦١..... هه‌شته‌م: شيوازی مشت و مړو هه‌ولی يه‌کخستن.
- ٢٧٠..... ده‌يه‌م: ئابلۆقه‌ی ئابووری وکومه‌لايه‌تی له‌کۆتايي ﷺ.
- ٢٧٩..... به‌شی چواره‌م: کۆچکردنی چه‌به‌شه‌و، ده‌رده‌سه‌ری تائيف و،
- ٢٧٩..... باسی يه‌که‌م: مامه‌له‌کردنی پيغمبر ﷺ له‌گه‌ل سوننه‌تی
- ٢٨٢..... باسی دووه‌م: کۆچکردن بۆ چه‌به‌شه
- ٢٨٢..... يه‌که‌م: کۆچکردنی يه‌که‌م بۆ خاکی چه‌به‌شه.
- ٢٨٢..... * ئاشکرا بوونی ئيمان:
- ٢٨٤..... * هه‌لهاتن به‌تايين :
- ٢٨٤..... * بلاوکردنه‌وی بانگه‌واز له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌ککه:
- ٢٨٥..... * گه‌پان به‌دواي جينگايه‌کی بۆ مه‌ترسی بۆ موسلمانان :
- ٢٩١..... دووه‌م: کۆچی دووه‌می موسلمانان بۆ چه‌به‌شه.
- ٣١٠..... باسی دووه‌م: سالی خه‌م وده‌رده‌سه‌ری تائيف.
- ٣١٠..... يه‌که‌م: سالی خه‌م.
- ٣١١..... دووه‌م: گه‌شته‌که‌ی پيغمبر ﷺ بۆ تائيف.
- ٣٢٩..... باسی چواره‌م: ئيسراو ميعراج..... ئه‌وپه‌ری پيزلينان.
- ٣٣٥..... دووه‌م: سوودو وانه‌و په‌نده‌کان.
- ٣٤٣..... به‌شی پينجهم: گه‌پان به‌سه‌ر هۆزه‌کانداو کۆچکردنی هاوه‌لانی بۆ مه‌دينه.
- ٣٤٣..... باسی يه‌که‌م: گه‌پان به‌سه‌ر هۆزه‌کاندا بۆ به‌ده‌سته‌هينانی پشتگيری.
- ٣٤٤..... يه‌که‌م: مه‌نديک له‌شيوازه‌کانی پيغمبر ﷺ له‌به‌رپه‌رچدانه‌وی.
- ٣٤٦..... دووه‌م: دانوستان له‌گه‌ل به‌نی عامير.
- ٣٤٦..... سۆي يه‌م: دانوستان له‌گه‌ل به‌نی شه‌يبان.
- ٣٤٨..... چواره‌م: سوودو وانه‌و په‌ند.
- ٣٥١..... باسی دووه‌م: که‌ژاوه‌ی چاکه‌و پيشه‌نگی پوناکی.
- ٣٥١..... يه‌که‌م: په‌يوه‌نديه‌ سه‌ره‌تاييه‌کان به‌ئه‌نصاره‌کان له‌کاتی حه‌ج و عومره.
- ٣٥٢..... دووه‌م: سه‌ره‌تای موسلمان بوونی ئه‌نصاره‌کان.
- ٣٥٤..... سۆي يه‌م: به‌يعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دووه‌م.
- ٣٥٦..... چواره‌م: به‌سه‌ره‌اتی ئوسه‌یدی کوپی حوزه‌يرو، سه‌عدی.

- ٣٥٩..... پيښجه‌م: سوودو وانه‌و په‌نده‌کان.
- ٣٦٣..... به‌يعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دووه‌م.
- ٣٧٣..... باسی چواره‌م: کوچ کردن بۆ مه‌دينه .
- ٣٧٤..... دووه‌م: پيشه‌نگی موسلمانان.
- ٣٧٦..... سی‌یه‌م: چۆره‌کانی دژايه‌تيکردنی قوږه‌يش بۆ موهاجيره‌کان.
- ٣٨٤..... چواره‌م: ماله له‌ناميزگره‌کان وکاريگه‌ری له‌سهر دله‌کان.
- ٣٨٨..... پيښجه‌م: بۆچی مه‌دينه وه‌کو پايتخت هه‌لبژيردرا.
- ٣٩٥..... به‌شی شاه‌شهم: کوچکردنی پيغمبر ﷺ و نه‌بو به‌کر ﷺ.
- ٣٩٥..... باسی يه‌که‌م: تيکشکانی پلانی بته‌رستان بۆ تيرۆرکردنی پيغمبر ﷺ.
- ٣٩٦..... دووه‌م: پيکشستنی پيغمبر ﷺ بۆ کوچکردن.
- ٣٩٨..... سی‌یه‌م: ده‌رچوونی پيغمبر ﷺ و گه‌يشستنی به‌ئشکه‌وته‌که.
- ٣٩٨..... چواره‌م: دل ناسکی پيغمبر ﷺ له‌کاتی ده‌رچوونی له‌مه‌که‌که.
- ٣٩٩..... پيښجه‌م: چاوديرکردنی خوی گه‌وره بۆ پيغمبر ﷺ.
- ٤٠٠..... شه‌شهم: په‌شمالی نومومه‌عبه‌د له‌پيگای کوچدا.
- ٤٠٢..... هه‌وته‌م: پاونانی سوراقه‌ی کوپی مالیک بۆ پيغمبر ﷺ.
- ٤٠٤..... هه‌شته‌م: پاکی بۆ نه‌و خوايه‌ی که‌دله‌کان ده‌گړی.
- ٤٠٤..... نۆيه‌م: پيشوازيکردنی نه‌نصاره‌کان له‌پيغمبر ﷺ.
- ٤٠٧..... ده‌يه‌م: په‌نده‌و نامۆزگاری.
- ٤٢٧..... باسی دووه‌م: ستايش کردنی موهاجيره‌کان و، هه‌رپه‌شه‌کردن له‌دواکه‌وته‌کان.
- ٤٢٨..... يه‌که‌م: وه‌سف کردنی موهاجيران به‌خسله‌تی چاک .
- ٤٣١..... دووه‌م: به‌لئين به‌موهاجيران.
- ٤٣٢..... سی‌یه‌م: هه‌رپه‌شه‌کردن له‌وانه‌ی دواکه‌وتن له‌کوچکردن.
- ٤٣٧..... به‌شی هه‌وته‌م: کوډه‌که‌کانی ده‌وله‌تی ئيسلام له‌مه‌دينه .
- ٤٣٨..... باسی يه‌که‌م .
- ٤٣٨..... کوډه‌که‌ی يه‌که‌م: دروستکردنی مزگه‌وت له‌مه‌دينه .
- ٤٥٨..... باسی دووه‌م: براهه‌تی له‌نيتوان موهاجيرو نه‌نصاره‌کاندا.
- ٤٧٥..... باسی سييه‌م: ده‌ستوری مه‌دينه .
- ٥٢٣..... باسی چواره‌م: به‌ربه‌ره‌کانی يه‌کتری کردن و بزوتنه‌وه‌ی پۆله سه‌ربازيه‌کان.
- ٥٢٣..... يه‌که‌م: سوننه‌تی به‌ربه‌ره‌کانی.
- ٥٥٣..... باسی پيښجه‌م: به‌رده‌وامی بونياتتانی په‌روه‌ده‌ی و زانستی.

- ٥٧١..... باسی شه‌شهم: پرووداوه‌کان و ياسادانان
- ٥٧١..... يه‌که‌م: چاره‌سهرکردنی قه‌یرانی ثابوری.
- ٥٧٢..... دووهم: هندی له ياساکانی ئیسلام.
- ٥٧٧..... به‌شی هه‌شته‌م: غه‌زای به‌دری گه‌وره.
- ٥٧٧..... باسی يه‌که‌م: قوناغی پيش جه‌نگه‌که.
- ٥٩٤..... باسی دووهم: پيغه‌مېر ﷺ و موسلمانان له گورپه‌پانی جه‌نگدا.
- ٥٩٤..... يه‌که‌م: دروست کردنی که‌پری سهرکردایه‌تی.
- ٥٩٥..... دووهم: هندی له نیعمه‌ته‌کانی خوا له‌سهر موسلمانان پيش شه‌په‌که.
- ٥٩٧..... سییه‌م: پلانی پيغه‌مېر ﷺ له جه‌نگه‌که.
- ٦٠٥..... باسی دووهم: هه‌لگیرسانی جه‌نگ وشکسته‌پینانی بته‌رستان.
- ٦١٥..... باسی چواره‌م: چند دیمه‌ن و به‌سهره‌تیک له جه‌نگه‌که‌وه.
- ٦١٥..... يه‌که‌م: کوژراوی سته‌مکاران.
- ٦٢١..... دووهم: له دیمه‌نه‌مه‌زنه‌کان.
- ٦٢٥..... ناوه‌پۆک